

Stjórnartíðindi

1917 - B-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundu skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. VII, XIII-XV, 1, 15, 23, 44, 54, 56, 63, 88, 94-95, 97, 109, 115, 121-123, 143, 181, 207, 218, 241, 257, 259, 261, 264, 267-268, 316-317, 321-322, 331, 334, 358, 376, 381, 383, 389-390, 396, 401, 419, 422, og 439.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

FYRIR

ÍSLAND

ÁRIÐ 1917

B-DEILD

REYKJAVÍK
PRENTUÐ Í ÍSAFOLDARPRENTSMÍÐJU
1917

Efnisyfirlit.

Kaflar í efnisyfirlitinu.

Stjórnarráðsbrjef, o. fl.	Ýmsar greiðslur úr landssjóði.
Verðlagaskrár.	Auglýslugar um útkomin lög m. m.
Reikningar.	Embætti og sýslanir m. m., lausa og skipun.
Ferðaáætlanir pósta.	Heiðursgjafir og styrkveitingar.
Ættarnöfn.	Alþingismenn.
Firminatilkygningar.	Einkarjettur.
Vörumerkjaauglýsingar.	Konsúlar.
	Innflutningur á hundum.

Skammstafan: S = stjórnarráðsbrjef.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
Stjórnarráðsbrjef, auglýsingar, reglugjörðir o. fl.			
3.	16. jan.	Reglugjörð fyrir Brunabótafjallag Íslands	2—29
4.	S. d.	Flokkunarreglur og iðgjaldtaxti Brunabótafjallags Íslands.....	29—44
5.	10. febr.	Hafnarreglugjörð fyrir Eskifjarðarkauptún	44—46
6.	17. febr.	Reglugjörð um ákvörðun sjerstaks tímareiknings	46
7.	17. febr.	Reglugjörð um notkun mjölvöru og um sölu á landssjóðs sykri	47—48
8.	20. febr.	Samþykkt um breyting á samþykkt 16. des. 1910 um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum og þeim þiljuðu mótorbátum, sem ekki eru stærri en nemi 15 smálestum, í Vestmannaeyjasýslu	48—49
9.	1. mars	Reglugjörð um útflutningsbann á ýmsum vörum	49—50
1.	17. mars	S. um afgreiðslutíma landsfjehirðis	1
2.	21. mars	S. um fasteignamat	1
10.	22. mars	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Minningarsjóð Hall- dórs Jónassonar«	50—51
11.	24. mars	Reglugjörð um notkun bryggjunnar í Steinsvör á Skipaskaga ...	52—53
12.	31. mars	Auglýsing um skiftingu mála milli deilda stjórnarráðs Íslands ...	54—55
13.	11. apríl	Reglugjörð um aðflutta kornvöru og smjörflíki	55—56

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
14.	18. apríl	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Styrktarsjóð Kristjáns Jónssonar læknis«	56—57
15.	s. d.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Minningarsjóð Kjartans prófests Einarssonar«	58—59
16.	s. d.	Reglugjörð um viðauka við reglugjörð 11. apríl 1917 um aðflutta kornvöru og smjörliki	59
17.	21. apríl	Reglugjörð um viðauka við reglugjörð 11. apríl 1917 um aðflutta kornvöru og smjörliki	60—61
68.	24. apríl	Reglugjörð um breyting á reglugjörð 29. júlí 1904 fyrir Árnes-sýslu, um hreinsun hunda af bandormum	159
18.	26. apríl	Reglugjörð um viðauka við reglugjörð 11. apríl 1917 um aðflutta kornvöru og smjörliki	62—63
19.	5. maí	Reglugjörð um sparissjóði	64—87
69.	14. maí	Reglugjörð um breyting á reglugjörð 17. febrúar 1917 um notkun mjölvöru og um sölu á landssjóðs sykri	160
70.	16. maí	Reglugjörð um breyting á reglugjörð 26. apríl 1917 um viðauka við reglugjörð 11. apríl 1917 um aðflutta kornvöru og smjörliki	160—161
71.	23. maí	Endurskoðað reglugjörð fyrir Akureyrarkaupstað um niðurfjöfnun og innheimtu vatnsskatts, notkun vatns úr bæjarvatnsveitunni, meðferð á vatnsæðum o. fl.	161—163
72.	23. maí	Byggingarsamþykkt fyrir Sauðárkrók	164—179
73.	24. maí	Reglugjörð um um breyting á reglugjörð 1. mars 1917, um útflutningsbann á ýmsum vörum	179—180
74.	9. júní	Reglugjörð fyrir brunaliðið á Sauðárkróki	180—183
75.	S. d.	Byggingarsamþykkt fyrir Stykkishólm	184—199
76.	14. júní	Samþykkt um viðauka við og breytingu á samþykkt um ýms atíði, er snerta fuglaveiðar í Vestmannaeyjum, frá 16. júlí 1895	200
77.	S. d.	Samþykkt um áveituna úr Þjórsá á Miklavatnsmýri og nærliggjandi engjalönd	201—203
78.	15. júní	Samþykkt um þyngd hakarabrauða í Reykjavík	204—205
79.	23. júní	Reglugjörð um breyting á reglugjörð 17. febrúar 1917, um notkun mjölvöru og um sölu á landssjóðs sykri	205—206
65.	28. júní	S. um endurgjald á sveitarstyrk	157—158
66.	9. júlí	S. um að tilkynna beri stjórnarráðinu lát útlendinga	158—159
67.	12. júlí	S. um flutning þingstaðar	159
80.	20. júlí	Hafnarreglugjörð fyrir Ísafjarðarkaupstað	206—207
61.	26. júlí	Auglýsing um kosning alþingismanns fyrir Norður-Ísafjarðarsýslu	153
81.	31. júlí	Reglugjörð um bann á útflutningi frá Íslandi á vörum innfluttum frá Bandaríkjunum í Norður-Amerísku	208
82.	7. ágúst	Reglugjörð um úthlutun og sölu steinolíu	209
86.	15. ágúst	Reglugjörð um þóknun húsaleigunefndarinnar í Reykjavík	215

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
89.	21. ágúst	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Minningarsjóð Bryn- dísar Ólafíu Jónsdóttur«	220—221
90.	5. sept.	Reglugjörð um notkun mjólvöru og um sölu á landssjóðs sykri...	221—222
91.	10. sept	Reglugjörð um breyting á fjárskilareglugjörð 22. júlí 1916 fyrir hreppana milli Þjórsár og Hvítár (Ölfusár) í Arnæssýslu ..	223
92.	15. sept.	Auglýsing um barnafræðslu skólaárið 1917—1918	223—224
93.	22. sept.	Reglugjörð fyrir bátabryggjuna og bátauppsátrið á B'önduósi ...	224—226
94.	S. d.	Reglugjörð fyrir foðragæslumenn í Norður-Múlasýslu	227—229
95.	24. sept.	Samþykkt um fjelagsáveitu í Skeiðahreppi ..	230—232
117.	25. sept.	S. um leyfi til upptöku heimilisgrafreita	311
96.	1. okt.	Reglugjörð fyrir útbú Landsbankans á Eskifirði	233—239
97.	3. okt.	Reglugjörð um sölu og úthlutning saltkjöts	240—241
98.	S. d.	Erindisbrjef fyrir kjötsölunefndina	241—242
99.	15. okt.	Reglugjörð um verðlagsnefnd og verðlag á vörum	243—245
88.	22. okt.	S. um endurgreiðslu á barnsmeðlagi	219—220
104.	25. okt.	Reglugjörð um talning á eldsneyti o. fl. í Reykjavík	274—275
103.	26. okt.	S. um breytingu á hreppsheiti	273
105.	1. nóv.	Samþykkt um, heyrðabúr Bárðdælahrepps ..	275—276
106.	2. nóv.	Reglugjörð fyrir Austur-Húnavatnssýslu um fjallskil o. fl.	277—292
107.	10. nóv.	Reglugjörð um mjólkursölu í Reykjavík	293—298
108.	S. d.	Reglur um sölu, notkun og úthlutun mjólkur í Reykjavík þeg- ar mjólkurskortur er í bænum	299—300
109.	S. d.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Meunningarsjóð Ísfirð- inga«	301—302
111.	S. d.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá »Framfararsjóðs Einars As- mundssonar«	304—305
100.	12. nóv.	Hafnarreglugjörð fyrir Reykjavíkurkaupstað	246—255
110.	S. d.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Braglistarsjóð Matt- híasar Jochumssonar«	302—304
112.	S. d.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir spítalasjóðinn »Astíð- arminning«	305—306
113.	S. d.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Styrktarsjóð Margrjet- ar Bjarnadóttur« frá Bergvík í Leiru	307
118.	15. nóv.	Reglugjörð um starfrækslu símasambanda ..	311—343
119.	30. nóv.	Reglugjörð um frestun á framkvæmd ákvæða um sykurseðla ...	344
120.	14. des.	Reglugjörð um afnám ákvæða um höft á bakstri bakara	345
Veðlagsskrár 1917—1918.			
20.		fyrir Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað	88—89
21.		— Suður-Múlasýslu	90—91

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsifutal.
22.		— Austur-Skaftafellssýslu	92—93
23.		— Vestur-Skaftafellssýslu	94—95
24.		— Vestmannaeyjasýslu	96—97
25.		— Rangárvallasýslu	98—99
26.		— Arnessýslu	100—101
27.		— Gullbringu- og Kjósarsýslu, Hafnarfjörð og Reykjavík	102—103
28.		— Borgarfjarðarsýslu	104—105
29.		— Mýrasýslu	106—107
30.		— Snæfellsness- og Hnappadalssýslu	108—109
31.		— Dalasýslu	110—111
32.		— Barðastrandarsýslu	112—113
33.		— Ísafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað	114—115
34.		— Strandasýslu	116—117
35.		— Húnavatnssýslu	118—119
36.		— Skagafjarðarsýslu	120—121
37.		— Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað	122—123
38.		— Þingeyjarsýslu	124—125

Reikningar fyrir árið 1916.

I. Sjóðir undir umsjón stjórnarráðsins.

39.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Thorkillii barnaskólasjóðs	126
40.	Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Hannesar Arnasonar	127
41.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Herðísar og Ingi leifar Benediktson	128
49.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs verðugra og þurfandi þjóðjarðalandseta og ekkna þeirra í hinu fyrverandi Suðuramt	139
50.	Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs W. Fischers	140
51.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs C. Liebes	141
52.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur	142
53.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs W. Fiskes til Gríns eyinga	143
54.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Kristjáns konungs hins Níunda	144
55.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Friðriks konungs hins Attunda	145
56.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Gísla Jóns Nikulássonar	146

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
57.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrtarsjóð Páls Jónssonar ...	147
58.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Samgöngubótasjóðs Páls Jónssonar	148
59.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrtarsjóðs þeirra, sem bíða tjón af jarðeldum	149
60.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Landhelgissjóðs Íslands	150
128.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Hins sameiginlega brunabóta- sjóðs fyrir sveitahfylli	353
129.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Kirkjujarðasjóðs.....	354
130.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Ræktunarsjóðs Íslands	355—356
131.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Fiskiveiðasjóðs Íslands	357
148.		Reikningur Styrtarsjóðs Hjálmars kaupmanns Jónssonar.....	374
II. Sjóðir undir stjórn eða umsjón biskups.			
42.		Reikningur yfir tekjur og gjöld hins Almenna kirkjusjóðs	129
43.		Skýrsla um eignir kirkna í hinum Almenna kirkjusjóði	130—133
44.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Árgjaldasjóðs.....	134
45.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Guttormslegats	135
46.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Kollektusjóðs Jóns Eiríkssonar	136
47.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Prestaekknasjóðs	137
48.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Vallholtslegats	138
III. Landsbankareikningar.			
87.		Efnahagsreikningur Landsbankans 31. mars 1917	216—217
150.		Reikningur Landsbankans 1916 með athugasemdum	375—395
IV. Söfnunarsjóðsreikningurinn.			
146.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Söfnunarsjóðs Íslands	371—372
147.		Yfirlit yfir efnahag Söfnunarsjóðs Íslands	373
V. Ýmsir reikningar.			
62.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Fiskimannasjóðs Kjalarnesþings	154
63.		Reikningur Styrtarsjóðs handa barnakennurum.....	155
64.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Kristjáns læknis Jónssonar	156

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsö- tal.
83.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Sjúkrahússjóðs Reykjavíkur ...	210
84.		Efnahagsreikningur Sjúkrahússjóðs Reykjavíkur	211
85.		Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Pjeturs Þorsteinsson- ar sýslumanns	212
114.		Efnahagsreikningur spítalasjóðsins »Vinaminnings« 1914... ..	308
115.		Efnahagsreikningur spítalasjóðsins »Vinaminnings« 1915.....	309
116.		Efnahagsreikningur spítalasjóðsins »Vinaminnings« 1916.....	309—310
121.		Reikningur Æfinlegra erfingjarentu Sigríðar Melsted	346
122.		Reikningur Líknarsjóðs Sigríðar Melsted	347
123.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Bjargráðasjóðs Íslands (1914)...	348
124.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Bjargráðasjóðs Íslands (1915) ..	349
125.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Bjargráðasjóðs Íslands (1916)...	350
126.		Skrá yfir bjargráðasjóði sveitarfélaga	351
127.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Vátryggingarsjóðs sjómanna ...	352
132.		Reikningur Ekknasjóðs druknaðra manna í Borgarfjarðarsýslu...	358
133.		Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Guttorms prófasts Þorsteinssonar	359
134.		Reikningur yfir tekjur og gjölds bókasafns Austuramtsins á Seyðisfirði	360
135.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Þúsund ára afmælisjóðs Eyja- fjarðarsýslu	361
136.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Legatssjóðs Jóns Sigurðssonar...	362
137.		Reikningur bókasafns Norðuramtsins.....	363
138.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs fátækra ekkna og munaðarlausra barna í Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað	363—364
139.		Reikningur sjóðsins Dýrleifarminning	365
140.		Reikningur Minningarsjóðs Sigríðar Thoroddsen	365—366
141.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Framfarasjóðs Jóns prófasts Melsteds og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsteds.....	367
142.		Reikningur Afmælisjóðs hins íslenska Bókmentafélags.....	367—368
143.		Reikningur sjóðs Margrjetar Lehmann-Filhés	368—369
144.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum	369—370
145.		Efnahagsreikningur Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum	370—371
149.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs skipstjóra og stýri- manna við Faxaflóa	375
Ferðáætlánir pösta.			
101.		Áætlun um ferðir aðalpóstanna 1918.....	256—263
102.		Áætlun aukapóstanna 1918.	264—270

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsöu- tal.
		Ættarnöfn.	
151.		Skrá um ættarnöfn, er upp hafa verið tekin á árinu	396
152.		Firrnatilkynningar	397—414
153.		Vörumerkjaauglýsingar	414—421
		Ýmsar greiðslur úr landsjóði samkvæmt fjárlög- unum fyrir árin 1916—1917.	
		14. gr. A. b. 2. Bráðabirgðauppbót handa prestaköllum	422
		14. gr. A. b. 3. Styrkur til uppgjafapresta og prestaekkna ...	422—423
		14. gr. B. XII. 1. Styrkur til barnaskóla	424—425
		14. gr. B. XII. 2. Styrkur til farkenslu.....	425—429
		14. gr. B. XIII. a. Styrkur til unglingaskóla	430
		13. gr. B. VI. Landssjóðstillag til sýsluvega	430—431
		16. gr. 2. Styrkur til búnaðarfjelaga	431—437
		Auglýsingar um útkomin lög m. m. 213—214; 271—273.	
		Embætti og sýslanir m. m., lausn og skipun. 151—152; 218; 437—438.	

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Bladsíðu- tal.
		Auglýsingar um óveltt embætti og sýslanir, 152; 218.	
		Heiðursgjafir og styrkveitingar, 439.	
		Alþingismaður kosinn óhlutbundinni kosningu, 439.	
		Einkarjettur, 439.	
		Konsúll, 439.	
		Innflutningur á hundum, 152.	

Registur

nafna og orða.

A. Á.

Afgreiðslutími landsfjehirðis, 1.
Afmælissjóður hins íslenska Bókmentafjelags, reikningur, 367—368.
Akfærir sýsluvegir, landssjóðstillag, 430—431.
Akureyri: niðurjöfnun og innheimta vatnsskatts, 161—163; styrktarsjóður fátækra ekkna og munaðarlausra barna, reikningur, 363—364; verðlagsskrá, 122—123.
Almennur kirkjusjóður, reikningur og skýrsla, 129—133.
Alþingiskosning, auglýsing um aukakosningu, 153.
Alþingismaður kjördæmakosinn, 439.
Amtsbókasafnsreikningar: bókasafnsins á Akureyri, 363, á Seyðisfirði, 360.
Argjaldasjóður, reikningur, 134.
Arnessýsla: fjallskilareglugjörð (breyting), 223; hundalækningarreglugjörð (breyting) 159; sýslumaður settur, 438; skipaður, 218; verðlagsskrá, 100—101.
Arni Einarsson, styrkveiting af styrktarsjóði Friðriks VII., 439.
Arni Eiríksson, skipaður í verðlagsnefnd, 152; lausn, 438.
Arni Helgason, héraðslæknir í Höfðahverfshjaraði, 218.
Árroðinn, ungmennafjelag, styrkveiting af styrktarsjóði Friðriks VIII., 439.
Astriðarminning, spítalasjóður, skipulagsskrá, 305—306.
Atvinnu og samgöngumálaráðherra, 152.
Aveitusamþykktir: á Miklavatnsmýri, 201—203; í Skeiðahreppi, 230—232.

B.

Bakarabrauð, samþykkt um þyngd, 204—205.
Barðastrandarsýsla, verðlagsskrá, 112—113.
Bárdælahreppur, heyrðabúrssamþykkt, 275—276.

Barðsprestakall, sóknarprestur skipaður, 218.
Barnafræðsla, auglýsing um, 223—224.
Barnakennara-styrktarsjóður, reikningur, 155.
Barnaskólar, styrkur, 424—425.
Barnaskólasjóður Thorkillii, reikningur, 126.
Barnsmeðlög, sjá framfærslumál.
Bátabryggja á Blönduósi, reglugjörð, 224—226.
Benedikt Sveinsson, settur bankastjóri Landsbankans, 438; settur gæslustjóri, 151; skipaður í verðlagsnefnd, 438.
Benediktсен, Herdís og Ingileif, minningarsjóður, reikningur, 128.
Biskup landsins, skipaður, 152.
Bjargráðasjóðir sveitarfjelaga, skrá yfir, 351.
Bjargráðasjóður Íslands, reikningar, 348—350.
Bjarni Jónsson, skipaður í fossanefnd, 438.
Bjarni Þorsteinsson, amtmaður, gullbrúðkaupsjóður, reikningur, 142.
Björn Bjarnason, lausn frá kennaraembætti, 438.
Björn Kristjánsson, bankastjóri, 437; fjármálaráðherra, 151; 152; lausn, 437.
Björn Sigfússon, heiðursgjöf af styrktarsjóði Kristjáns IX., 439.
Björnson, Guðmundur, formaður í fossanefnd, 438; formaður í verðlagsnefnd, 152.
Blönduós, bátabryggja, reglugjörð, 224—226.
Bogi Brynjólfsson, settur sýslumaður í Arnessýslu, 438.
Bókasafnsreikningar: bókasafnsins á Akureyri, 363; á Seyðisfirði, 360.
Bókmentafjelag, hið íslenska, afmælissjóður, reikningur, 367—368.
Borgarfjarðarsýsla: ekknasjóður druknaðra manna, reikningur, 358; sýslumaður settur, 151, verðlagsskrá, 104—105.
Bráðabirgðauppbót prestakalla, 422.
Braglistarsjóður Matthíasar Jochumssonar, skipulagsskrá, 302—304.
Breiðabólstaðarprestakall á Skógaströnd, prestur leystur frá prestsembætti, 438.

Brunabótafjallag Íslands, flokkunarreglur og iðgjaldtaxti, 29—44; reglugjörð, 2—29.
 Brunabótasjóður, hinn sameiginlegi fyrir sveitahíbýli, reikningur, 353.
 Brunalið á Sauðárkróki, reglugjörð, 180—183.
 Byggingarsamþykktir: fyrir Sauðárkrók, 164—179, fyrir Stykkishólm, 184—199.
 Bryggja á Steinsvör á Skipaskaga, reglugjörð, 52—53.
 Bryndís Ólafía Jónsdóttir, minningarsjóður, skipulagsskrá, 220—221.
 Búnaðarfjallagastyrkur, 431—437.
 Bæjarfógeti í Reykjavík, settur, 151; 437.

C.

Carl Finsen, settur framkvæmdarstjóri Samabyrgðar Íslands, 151.

D.

Dalaeysla, verðlagsskrá, 110—111.
 Davíð Sch. Thorsteinsson hjeraðslæknir, leystur frá embætti, 218.
 Dóms- og kirkjumálaráðherra, 152, 438.
 Dýrleifarminning, sjóður, reikningur, 365.

E.

Eggerz, Guðmundur, skipaður í fossanefnd, 438; sýslumaður í Arnessýslu, 218.
 Eggerz, Sigurður, settur bæjarfógeti í Reykjavík, 151; fjármálaráðherra, 437, 438.
 Einar Asmundsson, framfarasjóður, skipulagsskrá, 304—305.
 Einar Arnórsson, lausn frá ráðherraembætti, 151; settur prófessor við háskóla Íslands, 151; skipaður, 438.
 Einar Helgason, skipaður í verðlagsnefnd, 218.
 Einkarjettur, 439.
 Ekknasjóður og munaðarlausra barna í Eyjafjarðarsýslu og og Akureyrarkaupstað, reikningur, 363—364.
 Ekknasjóður druknaðra manna í Borgarfjarðarsýslu, reikningur, 358.
 Eldsneyti í Reykjavík, talning á, 274—275.
 Erindisbrjef fyrir kjótsölunefnd, 241—242.
 Eskifjarðarkauptún: hafnarreglugjörð, 44—46; Landsbankaútbúsreglugjörð 233—239.

Eyjafjarðarsýsla: styrktarsjóður fátækra ekkna og munaðarlausra barna, reikningur, 363—364; verðlagsskrá, 122—123; þúsund ára afmælisssjóður, reikningur, 361.

F.

Farkensla, styrkur, 425—429.
 Fáskrúðsfjörður, póstafgreiðslumaður skipaður, 438.
 Fasteignamat, 1.
 Fátækramálefni, sjá framfærslumál.
 Ferðaáætlanir landpósta, 256—263, 264—270.
 Finsen, Carl, settur framkvæmdarstjóri Samabyrgðar Íslands, 151.
 Firmsáttakynningar, 397—414.
 Fischer, W. gjafasjóður, reikningur, 140.
 Fiske, W., gjafasjóður, reikningur, 143.
 Fiskimannasjóður Kjalarnespings, reikningur, 154.
 Fiskiveiðasamþykkt fyrir Vestmannaeyjar, 48—49.
 Fiskiveiðasjóður Íslands, reikningur, 357.
 Fjallaskilareglugjörðir: fyrir Arnessýslu (breyting) 223; fyrir Austur Húnavatnssýslu, 277—292.
 Fjármálaráðherra, 152, lausn 437, skipaður 437.
 Flokkunarreglur Brunabótafjallags Íslands, 29—44.
 Forðagæslureglugjörð fyrir Norður-Múlasýslu, 227—229.
 Fossanefnd, skipuð, 438.
 Framfarasjóður Einars Asmundssonar, skipulagsskrá, 304—305.
 Framfarasjóður Jóns prófests Melsteds og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsteds, reikningur, 367.
 Framfærslumál, 157—158; 219—220.
 Friðrik VIII. styrktarsjóður, reikningur, 145; styrkur, 439.
 Friðrik Jónasson, sóknarprestur í Útskála-prestakalli. 151.
 Fuglaveiðasamþykkt fyrir Vestmannaeyjar, 200.

G.

Gagnfræðaskólinn á Akureyri, kennara veitt lausn, 437.

Georg Ólafsson, aðstoðarmaður í hagstofu Íslands, lausn, 152.
 Georg Georgsson, póstafgreiðslumaður á Fáskrúðsfirði, 438.
 Gísli Jón Nikulásson, styrktarsjóður, reikningur, 146.
 Gjafasjóðir, reikningar: Fischers, W., 140; Fiskes, W., 143; Guttorms Þorsteinssonar, 359; Hannesar Arnasonar, 127; Liebes, C., 141; Pjeturs Þorsteinssonar, 212.
 Guðbjörg A. Þorleifsdóttir, styrkveiting af styrktarsjóði Friðriks VIII., 439.
 Guðmundur Björnson, formaður í fossanefnd, 438; formaður í verðlagssnefnd, 152.
 Guðmundur Eggerz, skipaður í fossanefnd, 438; sýslumaður í Arnessýslu, 218.
 Guðmundur Einarsson, prófastur í Snæfellsnessprófastsdæmi, 152.
 Guðmundur B. Kristjánsson, aukakennari við stýrimannaskóliann, 151.
 Guðmundur Thoroddsen, hjeraðslæknir, lausn frá embætti, 218.
 Guðmundur Þorbjarnarson, heiðursgjöf af styrktarsjóði Kristjáns IX., 439.
 Gullbringusýsla, verðlagsskrá, 102—103.
 Gullbrúðkaupssjóður Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur, reikningur, 142.
 Guttormslegat, reikningur, 135.
 Guttormur Þorsteinsson, prófastur, gjafasjóður, reikningur, 359.

H.

Hafnarfjörður: lyfjabúð, 152; 438; verðlagsskrá, 102—103.
 Hafnarreglugjörðir: fyrir Eskifjarðarkauptún, 44—46; fyrir Ísafjarðarkaupstað, 206—207; fyrir Reykjavíkurkaupstað, 246—255.
 Hagstofa Íslands: aðstoðarmanni veitt lausn, 152; skipaður, 437.
 Halldór Jónasson, minningarsjóður, skipulagsskrá, 50—51.
 Halldór Kristinsson, hjeraðslæknir í Reykjarfjarðarhjeraði, 218.
 Hannes Arnason, gjafasjóður, reikningur, 127.
 Háskóli Íslands: dócent skipaður, 438; prófessor settur, 151; skipaðir, 218, 438.

Heimilisgrafreitir, upptaka, 311.
 Herdís Benediktson, minningarsjóður, reikningur, 128.
 Hestþing, prestur leystur frá prestsembætti, 438.
 Heyðrabússamþykkt fyrir Búðdælahrepp, 275—276.
 Hjálmar Jónsson, styrktarsjóður, reikningur, 374.
 Hjeðinn Valdimarsson, skipaður aðstoðarmaður hagstofu Íslands, 437.
 Hjeraðslæknisembætti, lausnir, 218; sett í, 437 veitt, 218.
 Hnappadalssýsla, verðlagsskrá, 108—109.
 Hreppar, breyting á nafni Þóróddsstaðahrepps, 273.
 Húnavatnssýsla: verðlagsskrá, 118—119, austurhlutinn: fjallskilareglugjörð, 277—292.
 Hundaðslæknareglugjörð, (breyting) fyrir Árnassýslu, 159.
 Hundar, innflutningur, 152.
 Húsaleigunefnd í Reykjavík, reglugjörð um þóknun, 215.
 Húsavíkurhjerað: hjeraðslæknir leystur frá embætti, 218, settur, 437.
 Höfðahverfishjerað, læknir skipaður, 218.

I. í.

Íðgjaldatexti Brunabótafjelags Íslands, 29—44.
 Ingileif Benediktson, minningarsjóður, reikningur, 128.
 Innflutningur hunda, 152.
 Ísafjarðarhjerað: hjeraðslæknir leystur frá embætti, 218, settur, 437.
 Ísafjarðarkaupstaður: hafnarreglugjörð, 206—207; verðlagsskrá, 114—115.
 Ísafjarðarsýsla: verðlagsskrá, 114—115; norðurhlutinn: alþingiskosning, 153; 439.
 Í-firðingar, menningarsjóður, skipulagsskrá, 301—302.

J.

Jarðeldasjóðurinn, reikningur, 149.
 Jóhannes L. L. Jóhanusson, leystur frá prests-embætti, 438.
 Jón Eiríksson, kollektasjóður, reikningur, 136.

Jón Gunnarsson, settur bankastjóri Landsbankans 151.

Jón Helgason, biskup yfir Íslandi, 152.

Jón Jóhannesson, settur hjeraðslæknir í Húsa-víkurhjeraði, 437.

Jón Magnússon, forsætisráðherra og dóms- og kirkjumálaráðherra, 151, 152.

Jón Melsted, framfarasjóður, reikningur, 367.

Jón Sigurðsson, legatssjóður, reikningur, 362.

Jón Sivertsen, skipaður í verðlagsnefnd, 152.

Jón Þorláksson, skipaður í fossanefnd, 438.

Jónas Jónasson, leystur frá kennaraembætti, 437.

Jörundur Brynjólfsson, skipaður í verðlagsnefnd 152.

K.

Kampmann, Sören R. J., lyfsólukeyfi, 438.

Kennaraembætti við gagnfræðaskólann á Akureyri, lausn, 437.

Kennaraskólinn, kennaraembætti, lausn, 438; veitt, 438.

Kirkjujarðarsjóður, reikningur, 354.

Kirkjusjóður, almennur, reikningur og skýrsla, 129—133.

Kjalarneshreppur, þingstaður fluttur, 159.

Kjalarnesþing, fiskimaannasjóður, reikningur, 154.

Kjartan Einarsson, prófastur, minningarsjóður, skipulagsskrá, 58—59.

Kjartan Kjartansson, leystur frá prestsembætti, 151.

Kjósarsýsla, verðlagsskrá, 102—103.

Kjördæmakosinn alþingismaður, 439.

Kjötsölunefnd, erindisbrjef, 241—242.

Klemens Jónsson, lausn frá landritaraembætti, 151.

Kollektusjóður Jóns Eiríkssonar, reikningur, 136.

Konsúll viðurkendur, 439.

Kornvara aðflutt, sjá ófriðarráðstafanir.

Kristján Jónsson, læknir, minningarsjóður, reikningur, 156; styrktarsjóður, skipulagsskrá, 56—57.

Kristján Linnét, settur sýslumaður í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 151.

Kristján IX., styrktarsjóður, heiðursgjafir, 439; reikningur, 144.

Kristján Eldjárn Þórarinnsson, leystur frá prestsembætti, 218.

L.

Lagabirtingar, m. m., 213—214; 271—273.

Landhelgisjóður Íslands, reikningur, 150.

Landpóstar, ferðaáætlanir, 256—263; 264—270.

Landritaraembætti, lausn, 151.

Landsbankinn: reikningar, 216—217; 375—395; settir bankastjórar, 151; 438; skipaðir, 437; 438; settur gæslustjóri, 151; útbús-reglugjörð, 233—239.

Landsfjehirðir, afgreiðslutími, 1.

Landssjóðstillag til sýsluvega, 430—431.

Lárus Halldórsson, leystur frá prestsembætti, 438.

Lát útlendinga, um að tilkynna stjórnarráðinu, 158—159.

Legatssjóður Jóns Sigurðssonar, reikningur, 362.

Lehmann-Filhés, Margrjet, sjóður, reikningur, 368—369.

Liebe, C., gjafasjóður, reikningur, 141.

Léknarsjóður Sigríðar Melsted, reikningur, 347.

Linnét, Kristján, settur sýslumaður í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 151.

Lyfjabúð í Hafnarfirði, 152, 438.

M.

Magnús Gíslason, settur sýslumaður í Suður-Múlasýslu, 218.

Magnús Jónsson, docent við háskóla Íslands, 438.

Magnús Sigurðsson, settur bankastjóri, 151; skipaður, 438.

Margrjet Bjarnadóttir, styrktarsjóður, skipulagsskrá, 307.

Margrjet Lehmann-Filhés, sjóður, reikningur, 368—369.

Matthías Jochumsson, braglistasjóður, skipulagsskrá, 302—304.

Meðlög, endurgreiðsla, sjá framfærslumál.

Melsted, Jón, framfarasjóður, reikningur, 367.

Melsted, Sigríður: Léknarsjóður, reikningur, 347; Æfinleg erfingjarenta, reikningur, 346.

Menningarsjóður Ísfirðinga, skipulagsskrá, 301—302.

Miklavatnsmýri, áveitusamþykkt, 201—203.

Minningarsjóðir, reikningar: Herðísar og Ingileifar Benediktson, 128; Kristjáns lækni Jónssonar, 156; Sigríðar Thoroddsen, 365—366; skipulagsskrár: fyrir minningarsjóð Bryndísar Ólaffu Jónsdóttur, 220—221; fyrir minningarsjóð Halldórs Jónssonar, 50—51; fyrir minningarsjóð Kjartans prófasts Einarssonar, 58—59.

Mjóafjarðarprestakall, sóknarprestur skipaður, 151.

Mjólkursala í Reykjavík, reglugjörðir, 293—298; 299—300.

Mjölvara, reglugjörðir um notkun, sjá ófriðarráðstafanir.

Mýrasýsla: sýslumaður settur, 151; verðlagsskrá, 106—107.

N.

Norður-Múlasýsla: forðagæslureglugjörð, 227—229; verðlagsskrá, 88—89.

O.

Ófriðarráðstafanir reglugjörðir um ýmsar ráðstafanir út af Norðurlálfuófriðnum, 47—48; 49—50; 55—56; 59; 60—61; 62—63; 160; 160—161; 179—180; 205—206; 208; 209; 221—222; 240—241; 274—275; 344; 345.

Ólafsfjarðarhreppur, breytt hreppsheit, 273.

Ólafur D. Daníelsson, kennari við kennarskólann, 438.

P.

Páll Jónsson, samgöngubótasjóður, reikningur, 148; styrktarsjóður, reikningur, 147.

Pjetur Þorsteinsson, sýslumaður, gjafasjóður, reikningur, 212.

Póstmál: ferðaáætlanir landpósta, 256—263; 264—270; póstaðgreiðslumannasýslan, veitt, 438.

Prestaekknasjóður, reikningur, 137.

Prestaekkjur, styrkur, 442—423.

Prestaköll: bráðabirgðauppþót, 422; lausnir, 151; 218; 438; veitt, 151; 218.

Prófastur skipaður, 152.

R.

Ráðherra Íslands, lausnir, 151; 437, skipaðir, 151, 437.

Rangárvallasýsla, verðlagsskrá, 98—99.

Reykjarfjarðarhjærað, skipaður hjæraðslæknir, 218.

Reykjavík: hafnarreglugjörð, 246—255; mjólkursölureglugjörðir, 293—298; 299—300; settur bæjarfógeti, 151; 437, sjúkráðgjörður, reikningur, 210, 211; talning á eldsneyti o. fl., 274—275; verðlagsskrá, 102—103; þóknun húsaleigunefndar, 215; þyngd bakarabrauða, 204—205.

Ræktunarsjóður Íslands, reikningur, 355—356.

S.

Sala saltkjöts, reglugjörð um, 240—241.

Saltkjöt, reglugjörð um sölu og útflutning, 240—241.

Samábyrgð Íslands á fiskiskipum, reikningur, 369—371; settur framkvæmdarstjóri, 151.

Samgöngubótasjóður Páls Jónssonar, reikningur, 148.

Sauðárkrókur: brunaliðsreglugjörð, 180—183; byggingarsamþykkt, 164—179.

Seyðisfjarðarkaupstaður, verðlagsskrá, 88—89.

Sigríður Melsted: Lífknarsjóður, reikningur, 347; Æfingleg erfingjarenta, reikningur, 346.

Sigríður Thoroddsen, minningarsjóður, reikningur, 365—366.

Sigurbjörn A. Gíslason, aukakennari við vjelstjóraskólann, 151.

Sigurður Eggerz, settur bæjarfógeti í Reykjavík, 151; fjármálaráðherra, 437; 438.

Sigurður Guðmundsson, kennari við kennarskólann, 438.

Sigurður Jónsson, atvinnu- og samgöngumálaráðherra, 151; 152.

Sigurður P. Sivertsen, prófessor við háskóla Íslands, 218.

Sigurður Stefánsson, alþingismaður, 439.

Sigurjón Jónsson, sóknarprestur í Barðsprestakalli, 218.

Sigurjón Markússon, sýslumaður í Suður-Múlasýslu, 438.

Símasambönd, reglugjörð um starfrækslu, 311—343.

Sivertsen, Jón, skipaður í verðlagsnefnd, 152.

Sivertsen, Sigurður P., prófessor við háskóla Íslands, 218.

Sjómannavátryggingarsjóður, reikningur, 352.
Sjúkrahússjóður Reykjavíkur, reikningur, 210—211.

Skafafellssýsla, austurhlutinn, verðlagsskaá, 92—93; vesturhlutinn, verðlagsskrá, 94—95.

Skagafjarðarsýsla, verðlagsskrá, 120—121.

Skeiðahreppur, áveitusamþykkt, 230—232.

Skifting mála milli deilda stjórnarráðs Íslands, auglýsing um, 54—55.

Skipaskagi, bryggjureglugjörð í Steinsvör, 52—53.

Skipstjóra og stýrimannastyrktarsjóður, reikningur, 375.

Skipulagsskrár: 50—51; 56—57; 58—59; 220—221; 301—302; 302—304; 304—305; 305—306; 307.

Smjörliki, reglugjörð um aðflutt, sjá ófriðarráðstafanir.

Snæfellsnessprófastsdæmi, prófastur skipaður, 152.

Snæfellsness- og Hnappadalssýsla, verðlagsskrá, 108—109.

Sparisjóðareglugjörð, 64—87.

Sjúkrahússjóðir: Ástríðarmiðning, skipulagsskrá, 305—306; Vinamiðning, reikningur, 308—310.

Staður í Grunnavík, prestur leystur frá prestsembætti, 151.

Starfræksla símasambanda, reglugjörð um, 311—343.

Steinóla, úthlutun og sala, sjá ófriðarráðstafanir.

Steinsvör á Skipaskaga, bryggjureglugjörð, 52—53.

Stjórnarráð Íslands, skifting mála milli deilda, 54—55.

Strandasýsla, verðlagsskrá, 116—117.

Stykkishólmur, byggingarsamþykkt, 184—199.

Stýrimanna og skipstjórnastyrktarsjóður, reikningur, 375.

Stýrimannaskólinn, aukakennari skipaður, 151.

Styrktarsjóðir, reikningar: barnakennara, 155; fátækra ekkna og munaðarlausra barna í Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað, 363—364; fiskimannasjóðs Kjalarnesþings, 154;

Friðriks VIII, 145; Gísla Jóns Nikulássonar, 146; Hjálmars Jónssonar, 374; Kristjáns

IX., 144; Páls Jónssonar, 147; skipstjóra og stýrimanna, 375; verðugra og þurfaði þjóðjarðalandseta, 139; þeirra, er búa tjón af jarðeldum, 149; skipulagsskrár: fyrir styrktarsjóð Kristjáns Jónssonar lækni, 56—57; fyrir styrktarsjóð Margrjetar Bjarnadóttur, 307.

Suðurdalaping, prestur leystur frá prestsembætti, 438.

Suður-Múlasýsla: sýslumaður settur, 218; embættið laust, 218; veitt, 438; verðlagsskrá, 90—91.

Sveinn Ólafsson, skipaður í fossanefnd, 438.

Sveitahíbýlabrunabótasjóður, reikningur, 353.

Sveitarstyrkur endurgreiddur, sjá framfærslumál.

Sykur, reglugjörð um sölu á landssjóðs sykri, sjá ófriðarráðstafanir.

Sýslumanusembætti: auglýsing um laust embætti, 218, sett í, 218, 438; veitt, 218, 438.

Sýsluvegir, landssjóðstillag, 430—431.

Söfnunarsjóður Íslands, reikningur, 371—373.

T.

Thorkillii barnaskólasjóður, reikningur, 126.

Thoroddsen, Guðmundur, hjeraðslæknir, leystur frá embætti, 218.

Thoroddsen, Sigríður, minningarsjóður, reikningur, 365—366.

Thorsteinsson, Davíð Sch., hjeraðslæknir, leystur frá embætti, 218.

Tímareikningur, reglugjörð um ákvörðun sjerstaks, 46.

Tjarnarprestakall í Svarfaðardal, prestur leystur frá prestsembætti, 218.

Tofte, Hans Truelson, sænskur vicekonsúll 439,

Tryggvi Þórhallsson, leystur frá prestsembætti, 438.

U. Ú.

Unglingaskólar, styrkur, 430.

Uppbót sjá bráðabirgðauppbót.

Uppgjafaprestar, styrkur, 422.

Útbú Landsbankans á Eskifirði, reglugjörð um, 233—239.

Útflutningsbann á vörum frá Baudaríkjunum, 208, sbr. ófriðarráðstafanir.

Útflutningsbann á ýmsum vörum, sjá ófriðar-ráðstafanir.

Útflutningur saltskjöts, reglugjörð um, 240—241.

Útlendingar, að tilkynna stjórnarráðinu lát þeirra, 158—159.

Útskálaprestakall, sóknarprestur skipaður, 151.

V.

Vallholtslegat, reikningur, 138.

Vatnsskattsreglugjörð fyrir Akureyri, 161—163.

Vátryggingarsjóður sjómanna, reikningur, 352.

Verðlagsnefnd: reglugjörð, 243—245; skipuð, 152, 218, 438.

Verðlagsskrár, 88—125.

Vestmanneyjasýsla: fiskiveiðasamþykkt, 48—49; fuglaveiðasamþykkt, 200; verðlagsskrá, 96—97.

Vígfús Einarsson, settur bæjarfógeti í Reykjavík, 437.

Vígfús Guðmundsson, skipaður í verðlagsnefnd, 438.

Vilmundur Jónsson, settur hjeraðslæknir í Ísafjarðarhjeraði, 437.

Vinamíning, spítalasjóður, reikningar, 308—310.

Vjelstjóráskólinn í Reykjavík: aukakennari skipaður, 151.

Vörumerkjaauglýsingar, 414—421.

P.

Pingeyjarsýsla, verðlagsskrá, 124—125.

Pingstaður fluttur: Kjalarneshrepps, 159.

Þistilfjarðarhjerað, læknir skipaður, 218.

Þjóðjarðalandseta styrktarsjóður, reikningur, 139.

Þórhallur Jóhannesson, hjeraðslæknir í Þistilfjarðarhjeraði, 218.

Þóróddsstaðahreppur, hreppsheiti breytt í Ólafsfjarðarhrepp, 273.

Þorsteinn Kristjánsson, sóknarprestur í Mjóafjarðarprestakalli, 151.

Þorsteinn Þorsteinsson, skipaður í verðlagsnefnd, 152; lausn, 438.

Þúsund ára afmælisjóður Eyjafjarðarsýslu, reikningur, 361.

Æ.

Æfinleg erfingjarenta Sigríðar Melsted, reikningur, 346.

Ættarnöfn, skrá um, 396.

1. The first part of the report is a summary of the work done during the year. It is a very brief summary, but it gives a good idea of the work done.

2. The second part of the report is a detailed account of the work done during the year. It is a very detailed account, but it is also very interesting.

3. The third part of the report is a summary of the work done during the year. It is a very brief summary, but it gives a good idea of the work done.

4. The fourth part of the report is a detailed account of the work done during the year. It is a very detailed account, but it is also very interesting.

5. The fifth part of the report is a summary of the work done during the year. It is a very brief summary, but it gives a good idea of the work done.

6. The sixth part of the report is a detailed account of the work done during the year. It is a very detailed account, but it is also very interesting.

Brjef stjórnarráðsins til stjórnar Landsbankans um afgreiðslutíma landsfjehirðis. 1
17. marz

Samkvæmt ósk landsfjehirðis í brjefi, dagsettu 8. þ. m., sem fylgdi brjefi hinnar heiðruðu stjórnar Landsbankans, dags. 10. þ. m., veitir stjórnarráðið hjer með samþykki sitt til þess, að afgreiðslutími landsfjehirðis síðari hluta dags framvegis verði frá kl. 4—5 og 3 fyrstu daga mánaðarins frá kl. 4—6, en að öðru leyti eins og ákveðið er í reglugjörð, dags. 20. des. 1904, um framkvæmd Landsbankans á störfum landfógeta.

Framan nefnda breytingu á afgreiðslutímanum ber að auglýsa rækilega.

Brjef stjórnarráðsins til fasteignamatsnefndar um fasteignamat. 2

Þjer hafið, herra fasteignamatsnefndarformaður, í brjefi dagsettu 27. jan. 21. marz
þ. á, beint eftirfylgjandi spurningum til stjórnarráðsins:

1. Hvort virða beri öll hús á jörðum og í kaптúnun, eins og þau koma fyrir, þegar skoðun matsnefndar fer fram, og bendið þjer í því sambandi á, að t. d. geti komið fyrir, að á jörðu sje gömul baðstofa eða engin baðstofa, þegar matsnefnd skoðar, en ný og góð baðstofa, þegar mati er lokið 1918, ennfremur að hús í kaптúni sje í smiðum, þegar skoðun fer fram, en þó fullgjört áður en fasteignamati er lokið.

2. Hvort tilfæra beri nöfn eigenda og notenda fasteigna samkvæmt skýrslu hreppstjóra, eða eins og þau voru á þeim tíma, sem mat fer fram, ef breytingar hafa orðið þar á frá því skýrsla hreppstjóra var gefin.

Ad 1. Stjórnarráðið verður að álíta, að fasteignamatsnefnd beri að taka tillit til umræddra breytinga, er verða á húsum jarða og byggingum í kaптúnun á meðan matið stendur yfir, þannig að verð húsanna, að svo miklu leyti sem mögulegt er, sje ákveðið eftir því hvers virði húsín eru um það leyti sem matinu er lokið.

Ad 2. Sömuleiðis verður stjórnarráðið að álíta, að fasteignamatsnefnd beri að tilfæra í matsgjörðinni nöfn eigenda og notenda fasteigna eins og þau eru, þegar matið fer fram, án tillits til þess þó breyting hafi orðið þar á frá því hlutaðeigandi hreppstjóri gaf skýslu sína.

3
16. jan

Reglugjörð

fyrir Brunabótafjellag Íslands.

Samkvæmt lögum nr. 54, 3. nóvember 1915, um stofnun Brunabótafjells Íslands, er hjermeð sett eftirfarandi reglugjörð fyrir fjelagið.

I. kafli.

Almenn ákvæði.

Fjelagið sjálf og stjórn þess

1. gr.

»Brunabótafjellag Íslands«, sem hjer eftir kallast fjelagið í reglugjörð þessari, er brunavátryggingarfjellag með gagnkvæmri ábyrgð fjellagsmanna og með ábyrgð landssjóðs fyrir alt að 800,000 kr., sett á stofn samkvæmt lögum nr. 54, 3. nóvember 1915. Markmið fjellagsins er að taka að sjer ábyrgð á tjóni, sem orsakast af eldsvoða á Íslandi á húsum utan Reykjavíkur og á lausafje eftir þeim nánari reglum og með þeim skilyrðum, sem sett eru í lögum 3. nóvember 1915 og í reglugjörð þessari.

Fjelagi telst hver sá, er á eign vátrygða í fjellaginu.

Fjellagar ábyrgjast hver gagnvart öðrum að fjelagið standi í skilum. Þó nær skuldbinding þessi aðeins til eigna þeirra, er vátrygðar eru í fjellaginu. Ábyrgðin skal ákveðin við þann hluta eignarinnar, sem vátrygður er.

Skadabóta má aðeins krefjast af fjellögum á þann hátt, að heimt sje inn aukaiðgjöld, er eigi sjeu hærri neitt ár en helmingur hins árlega iðgjalds, er tiltekið er í brunabótaskirteininu.

Fjellagar eru að öllu bundnir við ákvæði reglugjörðar þessarar. Sjerhver ný lög, er gefin kunna að verða og ósamrýmanleg eru ákvæðum reglugjörðar þessarar, breyta um leið ákvæðum reglugjörðarinnar í samræmi við lögin.

2. gr.

Heimili fjellagsins og varnarþing er í Reykjavík, Fyrir kröfum á hendur fjellaginu, er aðeins aðgangur að fjellaginu sjálfu, en ekki hverjum einstökum fjellaga, og má beina slíkum kröfum að framkvæmdarstjóra fyrir fjellagsins hönd. Starfsvið fjellagsins er Ísland.

3. gr.

3

16. jan.

Fjelaginu stjórnar framkvæmdarstjóri, er landsstjórnin skipar. Framkvæmdarstjóri annast allar framkvæmdir fjelagsins, reikningsfærslu, daglegan rekstur. Hann tekur ákvörðun um skipun umboðsmanna og annara starfsmanna fjelagsins; með hvaða kjörum bæði þeir og önnur sú aðstoð, sem þörf er á, skuli tekin; um notkun og ávöxtun peningafordans og höfuðstóls og vaxta varasjóðs, um lántöku innan hinnar lögákveðnu landssjóðsábyrgðar, ákvörðun aukaiðgjalda o. s. frv.

Innan þriggja mánaða eftir lok hvers starfsárs skal framkvæmdarstjóri senda stjórnarráðinu ársreikninginn til endurskoðunar og birtingar opinberlega; 4 vikum eftir að reikningurinn hefir verið endurskoðaður af stjórnarráðinu skal hann liggja frammi á skrifstofu fjelagsins til sýnis fyrir fjelaga.

Stjórnarráðið getur hvenær sem því list látið rannsaka allan hag fjelagsins og ef nauðsyn krefur skipað yfir það eftirlitsstjórn.

Framkvæmdarstjóri skal gjöra sjer alt far um að útvega endurtryggingu með svo góðum kjörum sem unt er, að svo miklu leyti sem lög 3. nóvember 1915 ákveða eða framkvæmdarstjóri og stjórnarráðið telja nauðsynlegt og heppilegt.

Þegar ársiðgjöld fjelagsins, auk endurtryggingariðgjalda, nema meiru en 75,000 kr., skal stjórn þess breytt á þann hátt, sem gert er ráð fyrir í 25. grein laga 3. nóvember 1915.

4. gr.

Fjelagið greiðir allan kostnað við stjórn þess, þar á meðal laun framkvæmdarstjóra.

5. gr.

Vátryggingaráðið og starfsárið telst frá 15. október til 14. október næsta ár á eftir.

Þá er ársreikningurinn er saminn skal telja óloknað skaðabætur, fyrir fram greidd iðgjöld og aðrar óloknaðar skuldbindingar frá því ári og flytja til næsta árs með þeirri upphæð, sem þær eru virtar eftir málavöxtum og reynslu undanfarinna ára. Fari svo að fjelagarnir verði eitthvert ár, vegna svika eða af likum ástæðum, að sæta ábyrgð á upphæð, sem að rjettu lagi snertir eitthvert fyrri ár, má þó krefjast þess, að upphæðin verði endurgoldin af fjelögunum það ár sem upphæðin varðar, að svo miklu leyti sem ekki virðist hafa verið tekið tillit til hennar.

6. gr.

Fjelagið tekur að sjer að tryggja gegn tjóni af eldsvoða:

- a) $\frac{5}{6}$ hluta af tryggingarhæfu verði húsa í kaupstöðum öðrum en Reykjavík, og verslunarstöðum, sem hafa 300 íbúa eða fleiri. Vátrygði ber sjálfur áhættuna að $\frac{1}{6}$ hluta.

- 3 16. jan. b) $\frac{5}{6}$ hluta af tryggingarhæfu verði lausafjármuna í kaupstöðum þeim og verslunarstöðum, sem um ræðir í staflíð a) og í Reykjavík. Vátrygði ber sjálfur áhættuna að $\frac{1}{6}$ hluta.

Sveitarfjlagið, sem húseignirnar og munirnir eru í, tekur þátt í áhættunni við tryggingar þær, sem um ræðir í staflíð a) og b) að $\frac{1}{6}$ hluta virðingarverðs. Þó tekur það engan þátt í þeim hluta ábyrgðarinnar, sem endurtrygður kann að verða, og þá ekki meira en 10,000 kr. af hverri hústrygging og 6,000 kr. af hverri lausafjártrygging. Skal skylt að vátryggja í fjelaginu allar húseignir og byggingar á stöðum þeim, sem umræðir í staflíð a), að undanskildum húseignum landssjóðs, enda eiga íbúar á þessum stöðum rjett á að fá lausafje sitt trygt í fjelaginu með skilyrðum þeim, sem sett eru í lögum 3. nóvbr. 1915 og reglugjörð þessari.

- c) $\frac{2}{3}$ hluta af tryggingarhæfu verði húseigna og lausafjármuna utan Reykjavíkur, sem hvorki falla undir staflíð a) eða b) nje eru tryggingarskyld í brunabótasjóði sveitarfjelags samkv. l. nr. 26, 20. okt. 1905¹⁾, nema stjórnarráðið samþykki, en sveitarfjlagið tekur engan þátt í ábyrgðinni, Vátrygði ber sjálfur áhættuna að $\frac{1}{3}$ hluta.

7. gr.

Þann hluta af áhættunni, sem eigandi húseigna eða lausafjármuna ber sjálfur samkvæmt 6. gr., er bannað að vátryggja gegn eldsvoða í nokkurri stofnun innan lands eða utan.

8. gr.

Auk þess sem segir í 6. gr. tekur fjlagið að sjer að vátryggja gegn eldsvoða hús í smíðum á þeim stöðum, sem um ræðir í 6. gr. staflíð a)

Slikar tryggingar falla ekki undir hina gagnkvæmu ábyrgð og eigandi húss í smíðum skoðast ekki fjlagi fyr en húsið er fullgjört og vátrygt að aflokinni venjulegri brunabótavirðingu.

9. gr.

Í reglugjörð þessari er *hús* talið hverskonar bygging, hvort sem ætlað er til íbúðar, iðnaðarreksturs, geymslu eða annara afnota. Þó má undanþyggja skyldu-vátryggingu kofa, sem standa einir sjer og virðingarmenn telja minna virði en 100 krónur.

¹⁾ 4. gr. laganna. 1. málsgrein hljóðar svo:

„Skyldu-ábyrgð hvílir á öllum íbúðarhúsum, sem liggja utan kaupsúna, úr hverju efni sem þau eru bygd, og geymsluhúsum sem þeim eru áföst, þó svo, að virðingarverð húsa eða húsaþyrpinga, sem í sameiginlegri brunahættu eru, fari eigi fram úr 6,000 kr.“

Þetta á auðvitað eingöngu við á þeim stöðum, sem stofnaðir hafa verið brunabótasjóðir með heimild laganna.

Um iðgjöld.

3

16. jan.

10. gr.

Iðgjöld þau, er með þarf til að standa straum af útgjöldum fjelagsins, skulu ákveðin í flokkunarreglum, sem stjórnarráðið setur. Skulu þau ákveðin í rjettu hlutfalli við þá áhættu, sem hver trygging bakar fjelaginu.

11. gr.

Iðgjöldin skulu greiðast aðalskrifstofu fjelagsins í Reykjavík eða umboðsmönnum þess annarsstaðar og teljast þau fallin í gjalddaga í byrjun tímabils þess, sem þau eru talin fyrir.

12. gr.

Sjerhverjum fjelaga er skylt að greiða aukaiðgjald, sem ákveðið kann að verða samkvæmt 14. gr. Iðgjöldin hvíla á húseignum þeim, er trygðar eru í fjelaginu og ganga í tvö ár fyrir öllum öðrum skuldbindingum, er á þeim liggja, nema sköttum til landssjóðs.

Öll iðgjöld til fjelagsins og virðingargjöld má heimta með lögtaki.

13. gr.

Enga byggingu má flla úr tryggingu fyrir þá sök, að iðgjald sje eigi greitt.

14. gr.

Ef það kemur fram við uppgjörð ársreikninga, að tekjur ársins hrökkva eigi fyrir gjöldum, skal það er á vantar tekið úr varasjóði. Ef það sem á vantar, nemur svo miklu, að varasjóður við það lækkar niður úr lágmarki því, sem sett er í 15. gr, leggur landssjóður fram það, sem á vantar, alt að 800 þúsund krónum. Nú nemur fje það, sem lagt hefir verið fram af landssjóði, meiru en 50,000 krónum og skal þá fjelagið gjöra fjelögum að greiða aukaiðgjöld, þannig, að það, sem fram yfir er 50,000 kr. endurgreiðist landssjóði á 10 árun í seinasta lagi, ef hægt er, en ávalt skal þess gætt, að aukaiðgjald sje eigi hærra neitt ár, en helmingur hins árlega iðgjalds, er tiltekið er í tryggingarskirteininu. Aukaniðurjöfnun fer þó því aðeins fram, að það, sem á vantar, nemi meiru en 10% af allri iðgjaldafúlgu fyrir síðastliðið ár. Aukaiðgjald ber öllum fjelögum að greiða og reiknast það eftir mælikvarða þeim, sem ákveðinn er í flokkunarreglunum. Niðurjöfnun framkvæmdarstjórnar fjelagsins á aukaiðgjöldum verður eigi á neinn hátt hrundið. Ákvæði 12., 13, og 14. gr. ná einnig til aukaiðgjalda,

Varasjóður fjelagsins og aðrar eignir.

15. gr.

Til þess að standa straum af óvæntum útgjöldum, skal mynda varasjóð, er nemi 1% af allri upphæð þeirri, er fjelagið ábyrgist, án þess að frá sjeu dregnar endurtrygðar upphæðir. Varasjóður þessi skal myndast á eigi skemri tíma en 20 árum og skal árlega leggja í hann eigi minna en $\frac{1}{20}$ hluta af framangreindri upphæð eins og hún er á hverju ári.

Varasjóð skal ávaxta á þann hátt, sem framkvæmdarstjórn fjelagsins og stjórnarráðið ákveða, og má allrei verja honum til nokkurs, sem eigi stendur í sambandi við markmið fjelagsins.

Um endurtryggingu.

16. gr.

Framkvæmdarstjórn fjelagsins getur látið endurtryggja svo mikinn hluta hvernar tryggingar, sem hún álitur heppilegt til hagsmuna fyrir fjelagið.

Ef slík endurtrygging fæst með viðunanlegum kjörum að dómi stjórnarráðsins og framkvæmdarstjórnar fjelagsins, skal fjelagið endurtryggja hjá öðrum brunabótaafjelögum það, sem einstakar váttryggingar, er fjelagið tekur að sjer, eru hærri en hjer segir:

- A. Með hluttöku sveitafjelags í ábyrgðinni, trygging á húsi eða húsapyrpingu í sameiginlegri brunahættu, 10,000 kr. og lausafjártrygging 6,000 kr.
- B. Án hluttöku sveitarfjelags í ábyrgðinni, trygging á húseign 7,500 kr. og lausafjártrygging 4,500 kr.

Greind endurtrygging breytir eigi á neinu hátt afstöðu fjelaganna til fjelagsins eða innbyrðis.

Um upptöku í fjelagið og virðingar.

17. gr.

Sjerhver eigandi húsa og lausafjármuna á rjett á að fá það trygt í fjelaginu, ef fellur undir hús þau og lausafjármuni, sem fjelagið tekur í tryggingu samkvæmt 6. gr, hús, þó því að eins að þau sjeu tryggilega útbúin gegn eldsvoða samkvæmt löggjöf þeirri, er gildir um það efni á hverjum tíma, og önnur ákvæði reglugerðar þessarar eru því eigi til fyrirstöðu, og lausafjármuni því að eins, að þeir sjeu í slíkum húsum og fullnægt sje öðrum ákvæðum, sem sett eru sjerstaklega um lausafjártryggingar.

Ef notanda húss er skylt að endurbyggja húsið er það brennur, getur hann á sama hátt og með sömu skilyrðum fengið hús váttrygt í fjelaginu, ef það

er eigi þegar áður trygt af eiganda þess. Ef hlutaðeigandi notandi fullnægir eigi 3
skyldu sinni við eiganda til að endurbyggja húsið ef það brennur, á eigandi rjett 16. jan.
á að koma í stað hans að því er snertir notkun brunabótarupphæðarinnar og
greiðslu hennar.

18. gr.

Fjelagið getur neitað að taka hús eða muni í ábyrgð af sjerhverjum þeim, sem staðinn hefir verið að váttryggingarsvikum eða að því að hafa orsakað eldsvoða af ásettu ráði eða af stórkostlegu hirðuleysi; svo getur það og neitað ábyrgð, sem af öðrum ástæðum er talið ósamrýmanlegt hag fjelagsins að taka. Tryggingarbeiðandi getur skotið máli sínu til úrskurðar stjórnarráðsins, ef hann telur eigi nægar ástæður fyrir hendi til að neita tryggingu.

Öll ákvæði reglugerðar þessarar um hús gilda einnig um alt annað, sem váttrygt er ásamt húsum og, að svo miklu leyti sem þau eiga við, um lausafjármuni, nema annað sje sjerstaklega ákveðið.

19. gr.

Eigi verður þess krafist að fjelagið taki í ábyrgð neina einstaka áhættu, hús og lausafje, hærra en 110,000 kr. Til sömu áhættu telst hús eða húsabyrping, sem stendur á sama stað, einn eigandi er að og veðsett er í einu lagi fyrir öllum veðskuldum, sem á húsinu eða húsabyrpingunni hvila. Hjer má þó taka undan hús, sem liggja meira en 30 m. frá aðalbyggingunni og ætluð eru til sjerstakra afnota.

Ef virðingarverð einhverrar einstakrar áhættu nemur meiru en þessari upphæð, skal þó heimilt að váttryggja það, sem fram yfir er, annarsstaðar, að áskildu því að váttrygði beri jafnan sjálfur þann hluta áhættunnar, sem honum er ætlað að bera samkvæmt 6. gr.

20. gr.

Hús, þar sem rekin er atvinna eða iðn, sem sjerstaklega mikil eldhætta stafar af, verður eigi krafist að fjelagið taki í ábyrgð fyrir meiru en $\frac{3}{5}$ af virðingarverði. En heimilt er framkvæmdarstjórn fjelagsins að taka slík hús í ábyrgð sem önnur hús.

Váttryggja má annarsstaðar þann hluta virðingarverðs, sem eigi fæst váttrygður í fjelaginu samkvæmt þessari grein, að því áskildu, að váttrygði beri jafnan sjálfur þann hluta áhættunnar, sem honum er ætlað að bera samkvæmt 6. gr.

21. gr.

Hús skulu jafnan tekin í fjelagið með virðingarverði. Þó er hægt að tryggja hús í smiðum samkvæmt skýrslu eiganda eða annara hlutaðeigenda með samþykki eiganda, en slíkt hús skal þá tekið í fjelagið á venjulegan hátt innan 1 mánaðar frá því að hússmiðinni er lokið, eða húsið hefir verið tekið til notkunar að nokkru eða öllu leyti.

3

22. gr.

16 jan.

Nú vill einhver tryggja hús í fjelaginu eða hefir lokið smíði á húsi, sem vátryggingarskylt er, skal hann þá snúa sjer skriflega til umboðsmanns fjelagsins á staðnum eða, á þeim stöðum þar sem enginn umboðsmaður er, næsta umboðsmanns eða aðalskrifstofu fjelagsins í Reykjavík. Umboðsmaðurinn ákveður þegar stað og stundu er virðingin skuli fara fram og ritar það á beiðnina ásamt nöfnum virðingarmanna þeirra, er framkvæma eiga virðinguna. Vátryggingarbeiðandi eða umboðsmaður fjelagsins, ef dráttur verður af hálfu vátrygða, sjer því næst um að virðingarmönnum verði tilkynt að virðingin eigi fram að fara, svo og stað og stundu. Síðan fer virðingin fram samkvæmt reglugjörð þessari.

Ef virðingamaður kemur eigi til virðingar, sem löglega hefir verið ákveðin og birt honum, skal hann sæta sektum frá 5—200 krónum, nema hann hafi haft forföll, sem framkvæmdarstjórn fjelagsins telur lögleg.

23. gr.

Virðingar skal jafnan framkvæma af tveim virðingarmönnum að viðstöddum umboðsmanni fjelagsins. Skal annar virðingarmanna tilnefndur af sveitarstjórn eða bæjarstjórn á hverjum stað, en hinn af framkvæmdarstjórn fjelagsins.

24. gr.

Sveitarstjórnir og bæjarstjórnir kjósa virðingarmann til 4 ára í senn og annan til vara jafnlangan tíma. Á sama hátt útnefna framkvæmdarstjórn fjelagsins virðingarmann til 4 ára í senn og annan til vara. Varamenn taka þátt í virðingu í forföllum aðalmanns þ. á m. ef hann er óhæfur virðingarmaður í einhverju tilfelli. Óhæfur telst virðingarmaður auk þess er hann er eigandi að eign þeirri, er virða á, að nokkru eða öllu leyti, ef hann er náskyldur eða ná tengdur eiganda, eða, ef hann er eða hefir verið verksali eða efnissali að húseign þeirri, er virða á.

Kosning virðingarmanna fer fram fyrir 1. nóvember næstan á undan áramótum þeim, er þeir skulu byrja starf sitt.

Virðingarmenn skulu hafa þekkingu á húsasmiði og verði á byggingar-efnum og verkalaunum.

Enginn getur skorast undan að taka við kosningu sem virðingarmaður, ef hann hefir eigi náð 60 ára aldri og hefir eigi starfað sem virðingarmaður undanfarin 4 ár.

Ef sveitarstjórn eða bæjarstjórn lætur undan fallast að kjósa virðingarmenn á fyrsta fundi sínum eftir 1. nóvember eða eftir að umboðsmaður fjelagsins hefir á hana skorað að kjósa virðingarmenn, er rjett að framkvæmdarstjórn fjelagsins útnefni alla virðingarmenn, bæði aðalmenn og varamenn.

Virðingarmenn skrifa undir eiðspjall áður en þeir byrja starf sitt.

25. gr.

3

16. jan.

Rita skal allar virðingar á hverjum stað í sjerstaka bók, sem stjórnarráðið löggildir og skulu virðingarmenn og umboðsmaður fjelagsins rita nöfn sín undir hverja virðingu.

Vátryggingarbeiðanda skal skylt að leggja fram til leiðbeiningar við virðinguna allar áætlanir, reikninga og annað þess háttar, sem hann hefir og upplýst getur um verðmæti þess, sem virða á.

Skylt skal virðingamönnum að geta þess í virðingargjörð, sem þeir hafa orðið varir við og eykur eldshættu umfram venju, hvort sem það stafar frá byggingunni sjálfri, notkun hennar eða eldshættu í nágrenni við hana.

Í virðingargjörðinni skulu virðingarmenn lýsa yfir því, að virðingin sje framkvæmd eftir bestu sannfæringu samkvæmt eidi þeim, er þeir hafa unnið og samkvæmt ákvæðum reglugjörðar þessarar.

Allar virðingarupphæðir á húsum skulu deilanlegar með 10, þannig að upphæðir milli 5 og 10 króna hækki upp í 10 krónur, en upphæð lægri en 5 krónur nemst burtu.

26. gr.

Markmið virðingarinnar er að finna hið sanna vátryggingarverðmæti eignarinnar á þeim tíma, sem virðingin fer fram.

Í þessu augnamiði skal í virðingunni lýsa nákvæmlega hverju einstöku húsi. Á grundvelli þeirrar lýsingar skal svo ákveða hvað kosta muni að byggja slíkt hús að nýju á þeim tíma sem virðingin fer fram. Vátryggingarverðið fæst síðan með því að draga frá nýbyggingarupphæðinni hæfilega upphæð fyrir sliti og elli í hlutfalli við aldur hússins og eftir meðferð þess og viðhaldi á því.

Við virðinguna má ekki taka neitt tillit til þess, sem hjer segir: Verðmætis lóðarinnar, legu hússins, verðmætis þess í kaupum og sölum, tekna er það gefur, rjettinda er því fylgja.

27. gr.

Ef það, sem um ræðir í 56. gr., er vátrygt ásamt með húseign, skal virða það sundurliðað og skal að öðru leyti fylgja framanskráðum reglum um virðinguna.

28. gr.

Vátryggingarverðmæti lausafjármuna svo sem innanstokksmuna, vjela og áhalda, skal ákveða með venjulegu verði á staðnum að frádregnum hæfilegum hluta fyrir notkun, elli, illu viðhaldi eða öðru því um líku. Vátryggingarverðmæti á vörum, efni, framleiðslu, skepnum, fódurforða og því um líku skal ákveða samkvæmt almennu markaðsverði.

3

16. jan.

Bæði váttryggingarbeiðandi og fjelagið geta skotið virðingu, sem framkvæmd er samkvæmt reglugjörð þessari, til yfirmats, sem skipað sje 4 mönnum með verklegri þekkingu. Tilnefnir váttryggingarbeiðandi tvo þeirra, en fjelagið tvo. Ef þeir koma sjer eigi saman, kemur til oddamaður, er stjórnarráðið skipar. Kostnað við yfirmatið kostar sá aðilja, sem úrskurður yfirmatsins gengur á móti.

30. gr.

Þegar lokið er virðingu, tekur umboðsmaður fjelagsins við virðingargjörðinni, ritar á hana móttökudag og stund og annast um að hún sje send aðalskrifstofu fjelagsins. Telst eignin váttrygð frá þeirri stundu, sem umboðsmaður fjelagsins tók við virðingargjörðinni. Ef ekkert þykir við virðinguna að athuga, verður þegar gefið út váttryggingarskirteini.

31. gr.

Nú vill einhver tryggja lausafjármuni í fjelaginu og skal hann þá senda um það skriflega beiðni til umboðsmanns fjelagsins á staðnum (í Reykjavík til aðalskrifstofu fjelagsins), eða á þeim stöðum, þar sem enginn umboðsmaður er, til næsta umboðsmanns. Í beiðninni skal geta þess hvar og í hvaða húsum munir þeir eru, sem óskast trygðir. Með beiðninni skal fylgja skrá, undirrituð af váttryggingarbeiðanda, þar sem sundurliðað er lausafje það, sem óskast trygt, eftir flokkum, svo sem húsmunir, áhöld, efni, fódurfordi, skepnur o. s. frv. og tiltekið verðmæti hvers flokks, og jafnframt getið að svo miklu leyti, sem því verður við komið, í hverju húsi hver flokkur er geymdur. Þó skal jafnan telja upp nákvæmlega lausafjármuni, sem eru í húsum, sem er sjerstaklega eldhætt. Skartgripir, smíðað gull og silfur og munir, sem hafa sjerstakt vísinda- eða listverðmæti, skulu taldir sjerstaklega, ef óskað er váttryggingar á slíkum einstökum hlut fyrir hærra verð en 200 krónur. Á sama hátt skal telja sjerstaklega aðra óvenju dýrmæta hluti eða skepnur.

Á skrána skal vera ritað vottorð umboðsmanns fjelagsins, um að tryggingarbeiðandi eftir því, sem umboðsmanninum sje best kunnugt, eigi muni þá, sem skráin telur og að álita verði að þeir sjeu að minsta kosti svo verðmætir, sem þeir eru taldir vera á skránni. Tryggingarbeiðandi skal skyldur að semja slíka skrá af fyllstu samvisku og vandvirkni, og ber ábyrgð á því að hún sje rjett. Áður en lausafjármunir eru teknir í ábyrgð, svo og hvenær sem er síðar meðan munirnir eru í ábyrgð, getur fjelagið látið athuga þessar skýrslur tryggingarbeiðanda. Komi það í ljós, að gefnar hafi verið rangar skýrslur, má ónýta váttrygginguna fyrirvaralaust, og eru þá eigi afturkræf iðgjöld þau, er þegar hafa verið greidd.

Við viðbótartryggingu skal og gætt framangreindra ákvæða.

Fjelagið lætur mönnum í tje eyðublöð undir skrár þær, er um ræðir í þessari grein, og skulu notuð þau eyðublöð, nema eigandi óski, að gefa fullkomnari skýrslu.

32. gr.

Þegar lausafjártryggingarbeiðni ásamt skrá þeirri, er um ræðir í 31. gr., kemur í hendur umboðsmanni fjelagsins, skal hann þegar rita á hana dag og klukkustund þá, sem hún er móttækin. Því næst athugar hann skrána og gætir þess, að hún sje útbúin svo, sem fyrir er mælt, og sjer um, að leiðrjett sje ef svo er eigi. Því næst ritar hann á hana vottorð sitt samkvæmt 31. gr., og sendir síðan beiðnina ásamt skránni tafarlaust til aðalskrifstofu fjelagsins. Skyldur skal hann að gefa ókeypis kvittun fyrir móttöku beiðninnar og skrárinnar, ef tryggingarbeiðandi óskar þess.

33. gr.

Framkvæmdarstjórn fjelagsins getur neitað að taka lausafjármuni í tryggingu undir sömu kringumstæðum sem hús, og ef þeir eru í húsi, sem neita má að taka í tryggingu.

34. gr.

Ef aðalskrifstofan hefir ekkert að athuga við beiðnina og meðfylgjandi skrá, og vill taka lausafjed í ábyrgð, skal gefið út ábyrgðarskirteini, sem tiltekur váttryggingarupphæð og iðgjald og teljast munirnir þá váttrygðir frá þeirri stundu sem beiðnin kom í hendur umboðsmanni.

35. gr.

Fyrir almennar virðingar á einni áhættu til brunabóta, skal váttrygði greiða, sem hjer segir:

Ef virðingarverð er undir 500 kr.	3 krónur.
— — — — — er yfir 500 en undir 5000	6 ———
— — — — — er yfir 5000 en undir 10000	9 ———
— — — — — er yfir 10000 en undir 25000	12 ———
— — — — — er yfir 25000	18 ———

Ef virðing stendur lengur en 1 dag, telst ofanskráð gjald fyrir hvern virðingardag. Ef einhver virðing er sjerstaklega erfið er framkvæmdarstjórn fjelagsins heimilt að ákveða hærri gjald fyrir hana en hjer segir. Virðingargjaldið skiftist jafnt milli umboðsmanns fjelagsins og virðingarmanna, að $\frac{1}{3}$ til hvers. Fyrir yfirmat greiðist tvöfalt gjald það, sem ákveðið er fyrir almenna virðingu.

Virðingargjöld til fjelagsins má heimta með lögtaki.

Um eftirlit og skoðun.

36. gr.

Þegar framkvæmdarstjórnin ákveður það, skal umboðsmaður fjelagsins

3 skoða váttrygð hús, til þess að athuga, hvort ekki beri að lækka upphæðir þær, sem 16. jan. þau eru váttrygð fyrir vegna ástands hússins eða breytinga á kostnaði við húsa-byggingar.

5. hvert ár skal endurskoða verðmæti þeirra föstu muna, sem um ræðir í 56. gr., og ef til kemur lækka váttryggingarupphæð þeirra í fjelaginu.

Kostnað við þessar skoðanir ber fjelagið.

Úrsögn úr fjelaginu.

37. gr.

Húseignir þær, sem váttryggingarskyldar eru í fjelaginu samkv. 6. gr., getur váttrygði ekki sagt úr fjelaginu.

38. gr.

Aðrar húseignir og lausafjármuni má segja úr fjelaginu frá 15. okt. kl. 12 á hádegisdegi að telja, með þriggja mánaða fyrirvara, og gegn því, að váttryggjandi greiði iðgjald sitt til þess tíma er hann fer úr fjelaginu, og sinn hluta af skaðabótum þeim, er á hafa fallið áður, ef þær nema meira en sjóður fjelagsins.

39. gr.

Sjerhverri úrsögn úr fjelaginu skal fylgja:

- a) Váttryggingarskirteini útgefið á nafn þess, sem sendir úrsögnina.
- b) Veðbókarvottorð, ef um hús er að ræða, sem sýni hvort nokkrar veðskuldir hvíla á eigninni og til hverra, eða hvort nokkrir aðrir hafa öðlast rjett til hennar með kaupsamningi, öðru afhendingarskjali, með fjárnámi eða þvíumlíku, svo og hvort áskilið sje í nokkru öðru þinglýstu skjali að húsið eða húsin skuli váttrygð í fjelaginu.

Úrsögnina skal senda umboðsmanni fjelagsins eða aðalskrifstofunni í Reykjavík; skal hún vera undirrituð af váttrygðna í viðurvist tveggja vitundarvotta og skal henni fylgja, ef um hús er að ræða, vottorð fjelags þess er við váttryggingunni tekur, um að húsið eða húsin sjeu váttrygð í því fjelagi fyrir sömu upphæð og í þessu fjelagi, frá þeim degi, sem váttryggingin í þessu fjelægi hættir.

40. gr.

Ef notandi vill segja úr fjelaginu hús, sem hann hefir trygt í því, skal úrsögninni fylgja skriflegt samþykki eiganda.

41. gr.

Þeir, sem úr fjelaginu ganga, eiga enga kröfu á hlutdeild í varasjóði fjelagsins.

Yms ákvæði.

3

16. jan.

42. gr.

Hverju sveitafjelagi því, er taka á þátt í áhættu fjelagsins samkvæmt 6. gr., skal færður til tekna á sínum dálki í bókum fjelagsins hluti af iðgjaldinu að rjettri tiltölu við áhættu þess. Þenna hluta iðgjaldanna ásamt vöxtum, skal fjelagið geyma og fara með sem iðgjaldasjóð er sveitarfjelaði á, og ekki má af taka nema til greiðslu þess, er á sveitarfjelaði kann að koma af brunabótum.

43. gr.

Ef brennur, greiðir fjelaði allar brunabæturnar. Það, sem sveitarfjelaði á að greiða, skal, svo sem til vinst, taka af inniegn þess í iðgjaldasjóði, en hrökkvi inneignin ekki til, skal greiða það, er á vantar, af sveitarsjóði innan misseris. Um endurgreiðslu slíkra upphæða í sveitarsjóð fer eftir 9. og 10. gr. sbr. 20. gr. 1. 3. nóvbr. 1915.

44. gr.

Ef framkvæmdarstjórn fjelagsins óskar þess, eru sveitastjórnir og hreppstjórar skyldir til þess kauplaust, eða gegn venjulegu endurgjaldi að annast virðingar fyrir fjelaði eða aðstoða við þær.

Sveitastjórnir skulu og skyldar ef framkvæmdarstjórn óskar þess, að annast störf þau, er samkvæmt reglugjörð þessari eru ætluð umboðsmanni fjelagsins, þar á meðal innheimtu iðgjalda, og yfirleitt veita framkvæmdarstjórninni aðstoð sína til að gæta hagsmuna fjelagsins kauplaust eða gegn venjulegu endurgjaldi.

45. gr.

Leita skal álits og tillagna sveitarfjelaga þeirra, er hlut taka í ábyrgð, um öll málefni, er mjög eru mikilsverð, og þau atriði, er einkum koma þeim við og eigi eru eingöngu falin framkvæmdarstjórn einni eða í samráði við stjórnarráðið samkvæmt reglugjörð þessari.

46. gr.

Fjelaði hefir á hendi stjórn brunabótasjóðs landssjóðs. Að öðru leyti er enginn fjelagsskapur með fjelaginu og brunabótasjóðs landssjóðs.

47. gr.

Fjelaði hefir á hendi stjórn sameiginlegs brunabótasjóðs fyrir sveitahíbýli, sbr. 1. 20. okt. 1905.

48. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugjörðar þessarar varða sektum 5—5000 krónum, er renna í sjóð þann, sem brotið er við. Með mál útaf slíkum brotum skal fara sem almenn lögreglumál.

Almenn váttryggingarskilyrði.

Ábyrgð fjelagsins.

49. gr.

Fjelagið tryggir fjelagana, samkvæmt reglugjörðum þess, er gilda á hverjum tíma, gegn öllu beinu tjóni, er þeir verða fyrir við skemdir á hinum váttrygðu eignum, sem orsakast á þann hátt, sem hjer segir:

- 1.) Af eldsvoða, slökkviliðsráðstöfunum, niðurrifi og öðrum ráðstöfunum til að stöðva eldsvoða.
- 2.) Af eldingum þótt eigi verði ikveikja.
- 3.) Af sprengingum eftir reglum þeim, sem hjer fara á eftir:
 1. Ábyrgð fjelagsins nær til:
 - A. Hverskonar brunatjóns, sem verður við sprengingu, og hverskonar sprengitjóns, sem verður við sprengingu, þegar eigi verður það greint frá brunatjóni því, sem orðið hefir við sprenginguna.
 - B. Sjerlhvers sprengingartjóns, sem annaðhvort hefir orsakast af eldi eða hefir í för með sjer eld, hvort sem tjónið á orsök sína í hinni váttrygðu eign sjálfri eða fyrir utan hana.
 2. Ábyrgð fjelagsins nær *ekki* til sprengingartjóns, sem orsakast af gufuþrýstingi, upphitunum vökva og upphitunum lofti og lofttegundum.

50. gr.

Fjelagið ber ekki ábyrgð á tjóni, sem orsakast af jarðskjálfta eða ófriði, nje heldur á tjóni, sem af því leiðir, að váttrygði, kona hans eða nánustu erfingjar eru valdir að brunanum af ásettu ráði eða fyrir stórkostlegt hirðuleysi.

Fjelagið á auk þess rjett á að draga alt að fjórðung af brunabótunum, er váttrygði hefir út af eldsvoðanum verið dæmdur í sekt fyrir brot á brunamála-lögunum eða hann hefir gengist undir það sjálfviljugur að greiða slíka sekt.

51. gr.

Tjón, sem eigi nemur meira en 30 kr, verður eigi bætt, og sje það meira, skal draga þá upphæð frá brunabótunum. Ef sjerstaklega stendur á, má framkvæmdarstjórnin þó gjöra undantekning frá þessum ákvæðum.

Ákvæði greinar þessarar gilda ekki um tjón, er stafar af ráðstöfunum til þess að hindra útbreiðslu eldsvoða, sem þegar er upp kominn.

52. gr.

Fjelagið ber ekki ábyrgð á tjóni, sem verður á aflvaka (dynamo), raf-

magnsleiðslum og raftækjum, sem tilheyra afstöð, sem rafmagn er framleitt í eða 3
notað við, þegar tjónið orsakast af of hröðum gangi vjela, of hárri spennu, 16. jan.
straumtenging (Kortslutning) eða öðrum slíkum orsökum, sem rafmagníð sjálft
framleiðir.

53. gr.

Framkvæmdarstjórn fjelagsins getur í hverju einstöku tilfelli sett sjerstök
skilyrði um ábyrgð fyrir iðnaðarfyrirtæki eða aðrar ábyrgðir, sem sjerstök
áhætta stafar af.

54. gr.

Takmörkun brunatjóns þess, sem fjelagið ber ábyrgð á, getur breyst inn-
an vjebanda váttryggingarupphæðarinnar, fyrir ákvarðanir, sem stjórnarvöld gjöra
með heimild í gildandi lögum um það, að hve miklu leyti sje heimilt að gjöra
við byggingu, sem orðið hefir fyrir brunatjóni eða nota þá hluta, sem eftir standa
óbrunnir við endurbyggingu. Þó ber fjelagið ekki ábyrgð á því aukatjóni, sem
orsakast við að endurbætur eða endurbygging verða eigi framkvæmd vegna gild-
andi ákvæða um skipulag gatna og bygginga.

Aukinn kostnaður, sem endurbæturnar hafa í för með sjer vegna þá gild-
andi lagaákvæða eða stjórnarvaldafyrirskipana, heimila ekki neina viðbót við
skaðabótaupphæð þá, sem greiða ber samkvæmt stærð tjónsins og váttrygging-
arupphæðarinnar.

Fjelagið ber ábyrgð á auknu tjóni, sem orsakast af eftirfarandi frosti,
regni, hruni eða því um líku, þegar tjónið leiðir beint af eyðileggingarástandi
því, er bruninn hefir skapað, og sá, sem fyrir tjóninu hefir orðið, sannar, að það
hafi eigi verið á hans valdi að afstýra tjóninu.

Tjón, sem orsakast af húsnæðisleysi, missi leigutekna eða því um líku,
felst eigi í ábyrgðinni.

Sömu leiðis viðkemur það eigi fjelaginu að hreinsa til á brunarústunum.

Það, sem fjelagið tekur í ábyrgð.

55. gr.

Fjelagið tekur að sjer með takmörkunum þeim, er um ræðir í 6. gr.
reglugjörðar þessarar, ábyrgð á:

- a) Allskonar húsum, sem eru útbúin til varnar eldsvoða, eins og fyrirskipað er
í byggingarsamþykktum og brunamálalögum þeim, er gilda á hverjum tíma,
ásamt öllu því múr- og naglföstu, sem venjulega þarf til fullkominnar hús-
byggingar og enn fremur öllum þeim hlutum, tækjum og útbúnaði, sem til

- 3 hússins teljast og er fast tengt við húsið og venja er að telja til húsa — allt
16. jan. að $1\frac{1}{2}$ meter niður fyrir jarðarflöt eða kjallaragólf.
b) Húsbyggingar í smíðum ásamt byggingarefni á staðnum.

56. gr.

Ef þess er sjerstaklega óskað, tekur fjelagið að sjer að vátryggja ásamt með húsbyggingunni:

- a) hverskonar girðingar úr timbri, steini, steinsteypu, jární, vir, slökkviáhöld, fánastengur, bátabryggjur og því um líkt, enda sje það nákvæmlega sundurliðað og virt í virðingargjörðinni.
- b) grunnmúra, sem ganga dýpra en $1\frac{1}{2}$ meter niður fyrir jarðarflöt eða kjallaragólf.
- c) vjelar, gufukatla og innanstokksmuni, sem eru fastir eða erfitt að flytja og yfirleitt slíka hluti, sem telja verður að fylgi húsbyggingunni vegna þess sambands, sem þeir eru settir í við bygginguna eða vegna sjerstakrar notkunar byggingarinnar — þótt þessir hlutir falli eigi undir ákvæði næstu greinar á undan.

Fjelagið getur þó neitað að vátryggja einstaka fasta hluti, og getur sagt upp vátryggingu á þeim, þótt teknir hafi verið í ábyrgð.

Vátrygging á húsi nær til allra hluta hússins, nema þeir sjeu beint undanskildir í virðingargjörð.

57. gr.

Fjelagið tekur alls eigi ábyrgð á:

- a) húsbyggingum, sem eru óhæfilega útbúnar til varnar gegn eldsvoða samkvæmt gildandi byggingarsamþykktum og brunamálalögum á hverjum tíma.
- b) húsbyggingum, sem notaðar eru til að búa til, vinna með eða geyma í púður, skotbaðmull, nitroglycerin, dynamit, hvellsilfur eða þessháttar sprengiefni; ef húsbygging, sem vátrygð er hjá fjelaginu, verður tekin til greindrar notkunar, ber að tilkynna það fjelaginu tafarlaust og er ábyrgð fjelagsins þá þegar burtu fallin.
- c) húsbyggingum, sem liggja nær byggingum þeim, er um ræðir í staflíð b), en 200 metra.
- d) rafmagnalömpum og öðrum slíkum áhöldum til ljósa, svo og rafsúðu- og rafhitunaráhöldum.

58. gr.

Húsbyggingar, sem að eins eru ætlaðar til bráðabirgða á þeim stað, sem þær eru reistar, getur fjelagið neitað að taka í ábyrgð. Ef slíkar byggingar eru teknar í ábyrgð, verður það eigi gjört fyrir hærri upphæð en verðmæti þeirra til niðurrífs.

59. gr.

3

16. jan.

Auk þess, sem ræðir um í greinunum hér á undan, tekur fjelagið að sjer ábyrgð á lausafje, svo sem húsmunum, verkfærum, áhöldum, skepnum, efni, verslunarvörum, fódurbirgðum o. s. frv. og sömuleiðis á skipum og bátum á landi eða á höfn, alt með takmörkunum þeim, sem felast í 6. gr.

60. gr.

Fjelagið tekur alls ekki ábyrgð á verðbrjefum og öðrum skjölum, slegnum peningum, óslegnu gulli og silfri, lausum gimsteinum eða eiginlegum perlum, sprengiefnum, flugeldum, eldfimnum kemiskum efnum.

Um iðgjöld.

61. gr.

Öll iðgjöld greiðast fyrirfram (fyrir eitt ár í senn). Eindagi á öllum iðgjöldum er 15. október. Nú eru eignir váttrygðar á öðrum tíma, og skal þá ávalt fyrsta váttryggingartímabilið teljast til 15. okt. þess, er næstur kemur eftir að váttryggingin byrjar, nema váttrygt sje til skemri tíma.

Ef iðgjald hækkar á árinu annaðhvort vegna viðaukabyggingar eða af einhverjum öðrum ástæðum, telst hækkunin frá byrjun þess ársfjórðungs, sem til efni varð til hækkunarinnar.

Á sama hátt telst iðgjald af nýjum váttryggingum, sem koma í fjelagið á árinu.

Ef ástæfa þykir til að lækka iðgjald, telst lækkunin jafnan frá næstkomandi 15. okt.

Ef einhver fjelagi hefir greitt of hátt iðgjald vegna þess, að það hefir verið rangt reiknað, án þess að váttrygða sje um að kenna, verður endurgoldið það, sem of hátt hefir verið reiknað, þegar það kemst upp, þó aldrei fyrir meira en 5 ár aftur í tímann.

Ef á sama hátt hefir verið talið of lágt iðgjaldið, getur fjelagið að eins krafist að fá mismuninn endurgreiddan fyrir síðastliðið ár.

Breytingar á váttryggingum í fjelaginu.

62. gr.

Auk þess, sem segir í 7. gr., er óheimilt að váttryggja hjá öðrum þær eignir og muni, sem trygt er í fjelaginu.

16. jan.

Allar tryggingar í fjelaginu halda áfram, þangað til þeim er breytt með nýrri tryggingu (vegna viðbótar eða annars) eða þær upphafnar. Tryggingar þær, er um ræðir í 6. gr. staðið a), getur váttrygði eigi upphafið.

64. gr.

Ef váttrygði óskar breytinga á tryggingunni sökum þess, að váttryggingar-upphæðin er ekki lengur rjettur mælikvarði fyrir váttryggingarverðmætinu, vegna þess að verð á efni og verkalaunum hefir breyst, síðan eignin var trygð í fjelaginu, eða vegna breytinga á eigninni eða viðbóta við hana, skal ný virðingar-gjörð fara fram.

65. gr.

Þegar hús eru rifin og bygð upp að nýju að nokkru eða öllu leyti eða gagngerðar breytingar gerðar á því að innan, á útveggjum eða þaki, skal fara fram ný virðing á öllum hlutum hússins eða sjerstaklega á því, sem við hefir verið bætt. Áður en slík virðing hefir farið fram og breytt hefir verið váttryggingunni hjá fjelaginu samkvæmt því, á váttrygði enga kröfu á skadabótum, ef hið nýbygða brennur.

66. gr.

Ef hús eru rifin að nokkru eða öllu leyti og ekki bygð upp aftur, eða þau eyðileggjast að nokkru eða öllu leyti á þann hátt, að váttrygði á ekki rjett á brunabótum samkvæmt reglugjörð þessari, þá hættir áhætta fjelagsins að svo miklu leyti frá þeirri stundu, er húsið var rifið eða eyðilagt, og getur framkvæmdarstjórn fjelagsins ákveðið, hvort ný lýsing og virðing á því, sem eftir stendur, þurfi fram að fara.

Skylda váttrygða til að greiða iðgjald fyrir hús eða húshluta, sem þannig eru rifnir eða eyðileggjast, fellur burtu frá næsta gjalddaga að telja, svo framarlega sem váttrygði tilkynnir áður hina áorðnu breytingu aðalskrifstofu fjelagsins eða umboðsmanni þess.

67. gr.

Ef hús gereyðist á einhvern þann hátt, sem gefur rjett til brunabóta samkvæmt reglugjörð þessari, ber ekki að greiða neitt iðgjald af slíkum húsum frá næsta gjalddaga að telja. Á sama hátt færist niður iðgjaldið, þegar að eins er um tjón á nokkrum hluta að ræða.

68. gr.

Ef húseign er skift á milli tveggja eða fleiri eigenda og óskað er sjer-

stakrar váttryggingar á hverjum hluta, skal lýsa hverjum hluta og virða hann á venjulegan hátt og skal þá ónýtt fyrri váttryggingin. 3
16. jan.

Ef aftur á móti hverjum hluta hefir verið lýst og hann virtur áður, þá getur breytingin á váttryggingunni í fleiri sjálfstæðar tryggingar orðið samkvæmt þeim lýsingum og virðingum.

Fjelagið er þó eigi skylt að taka váttryggingu á húsum, sem eigi fullnægja eftir skiftinguna fyrirmælum brunamálalaga og reglugerða um fjarlægð milli sjálfstæðra húseigna.

69. gr.

Ef hlutir þeir, sem váttrygðir eru í fjelaginu samkvæmt 56. gr., eru fluttir úr einni húsbýggingu í aðra í sömu váttryggingu, skal váttrygði tilkynna það skiflega innan 4 vikna aðalskrifstofu fjelagsins eða umboðsmanni þess.

Geri hann það ekki, missir hann rjett sinn til að fá bættan hlut þann, sem fluttur var.

70. gr.

Ef gerðar eru þær breytingar á hinum váttrygðu húseignum eða á starf-rækslu þeirri, sem fer fram á váttrygða staðnum, sem leiðir af sjer, að greiða ber hærra iðgjald en áður samkvæmt flokkunarreglum fjelagsins, skal váttrygður skyldur að tilkynna aðalskrifstofunni eða umboðsmanni fjelagsins breytingunna innan 4 vikna frá því að byrjað var á henni.

Ef slík tilkynning er eigi gjörð, skal greiða hið hækkaða iðgjalda á næsta iðgjaldseindaga að viðbættum 25% af því, svo framarlega sem eigi hefir orðið brunatjón af breytingunni. Hafi brunatjón orðið, skal greiða hið hækkaða iðgjald fimmfalt.

71. gr.

Þegar eigendaskifti verða að eign, sem váttrygð er í fjelaginu, skal senda framkvæmdarstjórn fjelagsins tilkynningu um eigendaskiftin innan 1 mánaðar efiir að þau fóru fram.

Ef váttrygði vanrækir að gera slíka tilkynningu, skal hann greiða 50% hærra iðgjald á næsta iðgjalddaga eftir að upp komst.

Aftur á móti er ekki nauðsynlegt að tilkynna andlát váttrygða, meðan ekkja hans á hina váttrygðu eign.

72. gr.

Um leið og gerðar eru tilkynningar þær, er um ræðir í 70.—71. gr., svo og þegar aðrar breytingar verða á váttryggingum, skal senda váttryggingarskírteinið með, svo að það geti fengið áritun þá, er með þarf.

Ef ekki hefir verið gefið út váttryggingarskírteini áður, skal það útgefið;

3 hafi skírteini verið gefið út áður, en váttrygði hefir það eigi í höndum, skal hon-
16. jan. um afhent endurrit af því með áritun, ef hann krefst þess.

73. gr.

Ef framkvæmdarstjórn fjelagsins eða umboðsmenn þess álita, að váttrygðar húsbyggingar sjeu orðnar minna virði en váttryggingarupphæðin bendir til vegna elli, ljelegs viðhalds eða af likum ástæðum, skal ný virðing fara fram á venju- legan hátt samkvæmt reglugerð þessari, og færist váttryggingarupphæðin niður í það sanna verð, sem sú virðing sýnir.

Í sjerstökum tilfellum, t. d. þegar húsbygging er notuð til annars en áður var, starfræksla í henni hættir eða því um líkt, má færa niður váttryggingarupp- hæðina, að framkvæmdri nýrri virðingu, og má þá jafnframt breyta ákvæðunum um hlutdeild váttrygða í áhættunni, þannig, að hún verði meiri en umræðir í 6. gr.

Kostnað við virðinguna ber váttrygði, ef váttryggingarupphæðin færist nið- ur; ella ber fjelagið kostnaðinn. Ef bætt er úr orsökum þeim, er valdið hafa nið- urfærslunni, má hækka aftur váttryggingarupphæðina, ef ný virðing sýnir, að verðmæti bygginganna hefir aukist.

74. gr.

Ef það kemur fram við skoðun, að eldfæri, reykháfar, ljós eða aflstöð eða því um líkt, er í því ástandi, að hættulegt er að nota, þá getur sá umboðs- maður eða starfsmaður fjelagsins, sem framkvæmir skoðunina, bannað að nota þessi tæki, þangað til bætt hefir verið úr því, sem að er. Jafnframt skal hann gefa framkvæmdarstjórn fjelagsins skýrslu um málið, og ákveður hún þá hvort halda skuli fram banninu eða ónýta váttrygginguna. Ef váttrygði brýtur slíkt bann, og af því orsakast eldsvoði, hefir hann fyrirgjört rjetti sínum til bóta fyrir tjón það, sem af því leiðir.

75. gr.

Allir þeir, sem eign eiga trygða í fjelaginu, eru skyldir að gefa umboðs- mönnum eða starfsmönnum fjelagsins greiðan aðgang að því að skoða og virða eignir, sem váttrygðar eru í fjelaginu, er þeir koma í þeim erindum eftir skipun framkvæmdarstjórnar.

Ef slíkum aðgang er neitað, á fjelagið rjett á að ónýta váttrygginguna með eins mánaðar fyrirvara.

76. gr.

Skylt skal að tilkynna umboðsmanni fjelagsins, eða í Reykjavík aðalskrif- stofunni, þegar í stað ef váttrygðir munir eru fluttir frá váttryggingarstaðnum.

Akvörðun brunabóta.

3

16. jan.

77. gr.

Ef tjón hefir orðið, sem fjelaginu er talið skylt að bæta, skal sá, er fyrir tjóninu varð, tilkynna það umboðsmanni fjelagsins eða aðalskrifstofu þess í Reykjavík þegar í stað og eigi síðar en 48 klukkustundum eftir að hann fjekk vitneskju um tjónið.

Ef um lausafjármuni er að ræða, skal tjónþoli ennfremur senda umboðsmanni fjelagsins eða aðalskrifstofu þess í Reykjavík svo fljótt sem unt er, og eigi síðar en innan 4 vikna eftir brunann, brunabótakröfu ásamt skýrslu yfir alt það, sem bjargast hefir, það sem brunnið hefir, týnst hefir og skemst, og sje jafnframt tilgreint verðmæti munanna. Skýrsla þessi skal gefin að viðlögðum drengskap tjónþola.

Ef eigi er gjörð slík tilkynning, skal dregið af brunabótunum frá 10 til 100 krónum, þó aldrei meira en 1% af upphæð bótanna.

Ef engin tilkynning er gjörð innan 1 mánaðar eftir að tjónið varð eða lausafjábótakrafa, hefir sá, er fyrir tjóninu varð, mist allan rjett til brunabóta.

78. gr.

Áður en uppgjörð brunabóta hefir farið fram, má eigi flytja frá brunastaðnum neitt af því, sem falið hefir verið í váttryggingunni, ekki rífa húsveggi þar sem hættulaust er að láta þá standa, eða yfirleitt gjöra neina þá hreyfingu eða breytingu á því, sem eftir stendur, sem fjelaginu getur orðið tap að.

79. gr.

Sá, sem fyrir tjóni verður, skal sjá um svo fljótt sem unt er eftir að eldurinn er slöktur, að hreinsa til í brunarústum, eða húsum, svo að hægt sje að virða nákvæmlega tjón það, er orðið hefir við brunann. Það hvílir ennfremur á honum sú skylda, að gjöra það, sem í hans valdi stendur, til að varðveita gegn frekara tjóni húshluta eða muni, sem bjargað hefir verið, skemdum eða óskemdum.

Ef tjónþoli, vanrækir að hreinsa til eða varðveita húshluta, vjelar eða muni svo sem hjer var sagt, eða eigi er hreinsað svo vel til, að hægt sje að framkvæma umrædda virðingu, getur fjelagið látið framkvæma það, sem með þarf í þessu efni, á kostnað hans.

80. gr.

Ef tjónþoli, hefir vegna engrar eða ófullnægjandi varðveislu, við hreinsunina eða á annan hátt, gjört eða leyft, nokkrar órjettmætar skemdir á því, sem eftir stóð, þá bætir fjelagið eigi það tjón, sem af því orsakast. Ef burtnumdir hafa verið verðmætir munir, ber að draga frá brunabótaupphæðinni verðmæti munanna, og auk þess alt að 2% af allri brunabótaupphæðinni.

3

81. gr.

16. jan.

Jafnskjótt sem lokið er að hreinsa til í rústunum, sjer fjelagið um að framkvæmd verði virðing sú, sem nauðsynleg er til að ákveða hversu miklu tjónið nemur.

Bætur þær, sem greiða ber, ákveðast eftir hlutfallinu milli brunatjónsins og váttryggingarupphæðarinnar með tilliti til hlutdeildar váttrygða í tjóninu. Váttryggingin getur aldrei orðið til gróða fyrir váttrygða. Því ber að ákveða hið sanna váttryggingarverðmæti hinna váttrygðu eigna, er bruninn varð, áður en byrjað er á sjálfri uppgjörð tjónsins. Með þessu augnamiði skal rannsaka, hvort váttryggingarverðmætið hefir eigi, samkvæmt virðingu þeirri, er fyrir liggur, og skirteini því, sem í gildi er brunadaginn, rýrnað að mun vegna elli, skemda, vanrækslu á viðhaldi, byrjuðu niðurrifi eða vegna líkra orsaka og, ef svo er, skal færa váttryggingarupphæðina niður, svo hún verði í samræmi við hið raunverulega verðmæti.

82. gr.

Ef gjörðar hafa verið breytingar, viðbætur eða umbætur, sem auka verðmæti hinnar trygðu eignar, eftir að hún hefir verið trygð í fjelaginu og eigi hefir verið gætt þessa verðmætisauka með nýrri eða aukinni váttryggingu samkvæmt 65. gr., skal þessu nýja verðmæti haldið utan við ákvörðun brunabótanna og fellur það ekki undir brunabótaskyldu fjelagsins.

Ef verðmætið hefir að eins breyst lítið eitt, skal leggja váttryggingarupphæðina til grundvallar við brunabótaviðbætur.

83. gr.

Algert brunatjón telst það þegar hinar váttrygðu eignir eru algerlega eyðilagðar eða hlutar byggingarinnar að langmestu leyti svo skaddaðir, að þeir verða eigi notaðir til að koma eigninni í samt lag og áður.

Annars telst tjónið tjón að hluta, jafnvel þó löggjöfin banni að gjöra við bygginguna aftur eða endurreisa hana.

84. gr.

Brunatjónið er gjört upp sjerstaklega fyrir hverja einstaka byggingu eða byggingarhluta, sem lýst er í virðingargjörðinni.

Hin rjetta upphæð brunatjónsins er, ef um algjört brunatjón er að ræða, mismunurinn á sönnu váttryggingarverði byggingarinnar er bruninn varð og verðmæti brunaleifanna, og ef um tjón að hluta er að ræða, upphæð sú, sem kostar að gjöra við bygginguna samkvæmt byggingarlagi hennar, tegund og gæðum byggingarefnis áu tillits til þess, að byggingarreglur kynnu að banna að bygt sje á sama hátt aftur eða notuð sjeu samskonar byggingarefni, alt að frádregnu verðmæti brunaleifa þeirra, sem einhvers virði eru.

Þegar virða skal brunaleifar, skal byggja á verðlagi því, sem bygt var á, þegar virt var til váttryggingar; sá, sem tjónið beið, er skyldur að taka við brunaleifunum. 3 16. jan.

85. gr.

Þegar váttryggingarupphæðin er jöfn hinu sanna váttryggingarverðmæti eða hærri, verður brunabótaupphæðin jöfn upphæð brunatjónsins, að frádreginni hlutdeild váttrygða í tjóninu; ef váttryggingarupphæðin er lægri en hið sanna váttryggingarverðmæti, fæst brunabótaupphæðin með því að færa niður upphæð brunatjónsins eftir hlutfallinu milli váttryggingarupphæðar og váttryggingarverðmætis, og draga síðan frá hlutdeild váttrygða í tjóninu.

Þannig skal farið að, hvort sem um algert tjón eða tjón að hluta er að ræða.

86. gr.

Fyrir byggingar, sem sannanlegt er að ætlaðar voru til niðurrifs, verða bæturnar aðeins miðaðar við verðmæti byggingarefnisins að frádregnum kostnaði við niðurrif, hvort sem um algert tjón eða tjón að hluta er að ræða.

87. gr.

Ef tjónþoli á samkvæmt lögum, samþykktum eða fyrirframgerðum samningum rjett á að fá flutning eða byggingarefni fyrir lægra verð en venjulegt er eða ókeypis, ber að draga frá brunabótaupphæðinni verðmæti þeirra hlunninda, sem hann hefir af þessu.

88. gr.

Við uppgerð á brunatjóni á húsbyggingu í smíðum, sem hefir verið váttrygð ásamt efni í bygginguna fyrir upphæð, sem váttrygði hefir sjálfur tiltekið, ber þeim, sem tjón biður, eftir því sem kostur er á, að leggja fram, svo ákveðið verði hið sanna váttryggingarverðmæti þegar bruninn varð, reikninga, kvittanir og eftirrit úr bókum þeirra, sem selt hafa efni, er sýni hve mikið efni hefir verið látið til byggingarinnar og auk þess gefa yfirlýsingar að viðlögðum drengskap og með eiðstilboði um það, hve mikið af efni þessu hafi verið á staðnum, eða sanna á annan ábyggilegan hátt, hvert hafi verið verðmæti byggingarinnar og efnisins. Eftir þeim skýrslum, sem sá er tjónið beið, og starfsmenn við smíði byggingarinnar geta gefið að viðlögðum drengskap og með eiðstilboði um það, hve langt hafi verið komið smíði á byggingunni, ákveða virðingarmennirnir npphæð þá, sem telja ber verkalaun, sem til byggingarinnar hafi gengið. Verðmæti byggingarefnisins að viðbættum flutningskostnaði og verkalaunum mynda hið sanna váttryggingarverðmæti á brunatímanum. Rjett upphæð brunatjónsins er mismunur milli hins sanna váttryggingarverðmætis og verðmætis þeirrar byggingar og efnis, sem eftir stendur, nema ef hið sanna váttryggingarverðmæti reyn-

3 ist hærra en upphæð sú, sem váttrygt er fyrir, þá telst brunatjónið aðeins hlut-
16. jan. fallslega hvort sem um algert tjón eða tjón að hluta er að ræða.

89. gr.

Skýlt er tjónþola að gefa allar þær upplýsingar, sem hann getur, um tjónið og orsök þess og að leggja fram allar bækur, reikninga, kvittanir, áætl-
anir, uppdrætti og annað, sem verið getur til leiðbeiningar við virðinguna.

90. gr.

Nú eru lausafjármunir, sem váttrygðir eru í fjelaginu, jafnframt trygðir gegn brunahættu á sjó eða í flutningi, og bætir fjelagið þá einungis það, sem tjónið fer fram úr þeirri upphæð, er flutnings- eða sjóváttryggingarfjelagið hefði átt að greiða, ef engin brunaváttrygging hefði verið.

Um skoðunar- og virðingargjörðir útaf brunatjóni, yfirmat o. fl.

91. gr.

Virðing til að ákveða upphæð brunabóta á húsum og munum, sem váttrygðir eru ásamt húsum, eða til sönnunar um notkun slíkra bóta, skal framkvæma af tveim virðingarmönnum; kýs fjelagið annan, en tjónþoli hinn.

Ef tjónþoli eða sá, sem gætir hagsmuna hans, eigi kýs matsmann sinn innan 48 klukkustunda, frá því á hann var skorað að kjósa, eða ef sá, sem hann kýs, neitar að taka að sjer starfið, þá kýs fjelagið báða virðingarmennina. Um hæfi þeirra gilda ákvæði 24. gr.

Ef virðingarmenn koma sjer eigi saman um virðingarupphæðina, kjósa þeir sjer oddamann. Ef þeir koma sjer heldur eigi saman um oddamann, skal hann útnefndur af hlutaðeigandi dómara.

Virðing þessara manna er fullnáðarúrlit, nema löglega sje óskað yfirmats, sbr. 94. gr., og verður niðurstöðunni ekki hnekt fyrir dómstólunum.

92. gr.

Þegar bygging hefir verið endurreist eða gert við hana, verður hún aftur váttrygd í fjelaginu að lokinni virðingu þeirri, er fram fer til sönnunar notkunar brunabótanna.

93. gr.

Ef tjónþoli óskar að skjóta slíkum virðingum til yfirmats, skal hann tilkynna það fjelaginu innan 72 klukkustunda eftir að lokið var virðingunni.

Á sama hátt getur fjelagið krafist yfirmats innan 72 klukkustunda frá því það hefir fengið eftirrit af virðingargjörðinni í hendur.

94. gr.

Yfirmatsmennirnir skulu ávalt vera helmingi fleiri en þeir, sem framkvæma fyrstu virðingu; um hæfi þeirra gilda sömu reglur sem um hæfi frumvirðingarmanna og kosnir skulu þeir á sama hátt, hálf talan af fjelaginu og hálf talan af tjónþola. Um kosningarfrest og kjör oddamanns skal fara á þann hátt, sem segir í 91. gr.

Þegar yfirmat hefir farið fram, eru það fullgild úrslit, og þeirri niðurstöðu verður eigi hnekt fyrir dómstólunum.

95. gr.

Umboðsmaður fjelagsins annast um að framangreindar virðingar fari fram og sjer um, að til greina komi við ákvörðun virðingarupphæðanna öll atvik og kringumstæður, bæði það, sem er til hagsmuna fjelaginu og það, sem er til hagsmuna tjónþola.

Allar virðingar skulu framkvæmdar með eiðstilboði og virðingarmenn skulu vinna eið að virðingunni, ef krafist verður.

Áður en virðing fer fram, skal umboðsmaður fjelagsins tilkynna tjónþola, hvenær virðingin eigi að fara fram, og að henni lokinni tilkynna honum niðurstöðuna.

96. gr.

Kostnað við virðinguna til að ákveða upphæð brunabóta ber fjelagið; annars ber sá kostnaðinn við virðingar þær, er um ræðir í þessum kafla, sem um virðinguna biður.

97. gr.

Upphæð brunabóta fyrir lausafje skal ákveðin af fjelaginu eftir skýrslu tjónþola, samanborinni við skýrslu þá, er um ræðir í 31. gr.; þó hefir fjelagið frjálsar hendur að lækka bæturnar vegna sjerstakra upplýsinga um sannvirði munanna, sem tjónið hefir lent á, á brunatímanum. Upphæðir þær, sem taldar eru í vátryggingarskirtelninu fyrir hvern flokk muna (sbr. 31. gr.), mynda hver út af fyrir sig takmörk ábyrgðar fjelagsins fyrir muni í þeim flokki, án tillits til hvernig verðmætisskiftingin milli flokkanna hefir verið á brunatímanum og hvernig tjónið skiftist á þá.

Tjónþoli verður að geta sannað hve mikið var fyrir hendi á brunatímanum af vörum, fódurbirgðum og þessháttar, sem breytist dag frá degi, með bókum sínum, reikningum, vitnisburðum valinkunnra manna o. s. frv.

98. gr.

Umboðsmaður fjelagsins athugar skýrslu tjónþola og kröfu hans um brunabætur og ef með þarf leitar hann sjer frekari skýrslna og ber sig saman við aðra kunnuga. Skjölin með tillögum sínum sendir hann svo aðalskrifstofu fje-

3 lagsins. Getur hún jafnan, ef hún óskar þess, sent sjerstakan fulltrúa sinn til að 16. jan. rannsaka skýrslur þessar.

Ef ekki fæst samkomulag um brunabæturnar á þeim grundvelli, sem hjer greinir, getur bæði fjelagið og tjónþoli krafist virðingar, og ef til kemur yfirmats, á þeim liðum, sem ósamkomulag er um. Gilda um mót þessi allar sömu reglur, sem settar eru um húsamöt í 91., 93.—96. gr.

Tjónþoli er skyldur að halda skemdum munum gegn því að fá skemdirnar bættar, en fjelagið getur, ef því finst skemdirnar of hátt metnar, sjálft tekið munina því verði, sem þeir eru virtir.

Fjelaginu er frjálst að greiða brunabætur fyrir lausafje í friðu (in natura) og annast sjálft um að koma skemdum munum í samt lag aftur.

Um notkun brunabóta og greiðslu þeirra.

99. gr.

Bótum fyrir tjón á húsum skal varið til að byggja upp á sama stað eða gjöra við hús það, sem brunnið hefir, nema þegar bannað er með lögum að gjöra við hús, ef um tjón að hluta er að ræða, sbr. 86. gr. Við húsabætur er fjelaginu skylt að tryggja það áður en brunabæturnar eru greiddar, að þeim sje varið rjettilega.

Ef brunnin hús verða eigi endurreist á rústunum án þess að þau verði nær húsi eða grunni annars manns en gildandi lög eða reglugjörðir leyfa, þá getur fjelagið eigi haft á móti því, að hið nýja hús sje reist svo langt frá rústunum sem lögskipuð fjarlægð úrheimtir.

100. gr.

Þegar óskað er annars að reisa nýtt hús utan við rústirnar, en þó ekki utan við takmörk lóðar þeirrar, sem fylgdi húsum þeim, sem brunnið hafa, skal það liggja undir framkvæmdarstjórnina að ákveða í hverju einstöku tilfelli, hvort það skuli leyft.

101. gr.

Nú er þess óskað að brunabætur sjeu greiddar án skyldu til að byggja upp aftur á sama stað eða til að byggja að nýju utan lóðartakmarka hins brunna húss, eða til að byggja nýtt hús alt öðruvisi eða til annarar notkunar en hið brunna hús, þá þarf til þess fyrst og fremst leyfi veðhafa. Síðan tekur framkvæmdarstjórn fjelagsins ásamt sveitarstjórn, ef sveit er hluttaki í áhættunni, ákvörðun um, hvort slíkt skuli leyft og þá með hverjum frádrætti á brunabótaupphæðinni. Ef um er að ræða útborgun brunabóta án nokkurrar byggingarskyldu, skal jafnan draga frá 15—20% af brunabótaupphæðinni, nema almannahagur heimti að frá sje vikið.

102. gr.

3

16. jan.

Sú skylda hvílir á tjónþola að sanna með skoðunar- og virðingargjörð, sem framkvæmd sje undir umsjón umboðsmanns fjelagsins, að hús þau, er skemst hafa að nokkru eða öllu leyti, hafi fengið viðgjörð eða verið endurreist samkvæmt ákvæðum framanskráðra greina.

Ef bætur fyrir tjón að hluta nema minna en 400 krónum, getur einfalt vottorð umboðsmanns fjelagsins eða tveggja virðingarmanna komið í stað skoðunar- og virðingargjörðar.

103. gr.

Ef það kemur í ljós við slíka skoðunar- og virðingargjörð, að veggir, sem í virðingargjörð þeirri, er framkvæmd hefir verið til að ákveða upphæð brunabóta, hafa verið virtir til niðurrifs, hafa samt verið notaðir í bygginguna eða vjelar eða aðrir hlutir, sem þá voru virtir sem ónothæfir, hafa samt með viðgjörð verið gjörðir nothæfir, eða viðgjörð eða endurbygging hinna skemdu eða gjöreýðilögðu húsa eða hluta hefir kostað minna en gjört var ráð fyrir í umræddri virðingargjörð, þá skal í fyrnefndu tilfelli draga frá brunabótunum það, sem brunaleyfarnar hafa sannanlega verið meira virði og í hinu síðarnefnda ber að eins að borga þá upphæð, sem sannað er að notuð hafi verið til endurtryggingarinnar.

104. gr.

Ef hús aftur á móti hafa verið bætt og bygð gagnstætt ákvæðum 99. gr., er hlutaðeigandi skyldur, ef hann vill fá greiddar bæturnar að gjöra þær breytingar á húsunum, sem með þarf til þess að bæturnar verði notaðar samkvæmt nefndum ákvæðum, nema leyfi fáið samkvæmt 101. gr. til að láta þær standa óhaggaðar.

105. gr.

Brunabætur verða eigi greiddar fyrr en haldin hefir verið rjettarrannsókn útaf brunanum; þó getur framkvæmdarstjórn fjelagsins gjört undantekningu frá þessu, er tjónið eigi nemur meiru en 500 krónum.

106. gr.

Engar brunabætur fást greiddar fyr en tjónþoli hefir lagt fyrir framkvæmdarstjórn fjelagsins sönnunargögn þau, er um ræðir í 102. gr., annaðhvort fyrir öllu tjóninu eða tjóni á einstökum hlutum vátryggingarinnar. Hann skal og ef krafist verður leggja fram eftirrit af rjettarrannsókn þeirri, er fram hefir farið út af brunanum.

Þegar framkvæmdarstjórnin hefir fengið gögn þessi í hendur, skal hún, eigi síðar en tveim vikum þar á eftir, gera ráðstafanir til greiðslu brunabótaupphæðarinnar, ef eigi er neitt til fyrirstöðu greiðslunni samkvæmt öðrum ákvæðum reglugerðar þessarar. Greiðslustaður brunabóta er aðalskrifstofa fjelagsins í Reykjavík.

Aður en gjalddagi er kominn samkvæmt framansögðu, getur tjónþoli að jafnaði, er hann óskar þess, fengið fyrirfram greiddar alt að helmingi brunabótanna gegn því að setja fullnægjandi tryggingu fyrir notkun upphæðarinnar og greiða 5% ársvexti af hinni greiddu upphæð frá greiðsludegi til fyrgreinds gjalddaga.

Ef mál er höfðað gegn tjónþola af hálfu hins opinbera útaf atburði þeim, sem hann byggir brunabótakröfu sína á, eða vegna brots á brunamálaögunum, sem upplýst hefir verið við rjettarrannsóknina, eða ef fram kemur að húsin hafi verið bygð upp gagnstætt framanskráðum ákvæðum, á hann enga kröfu á greiðslu brunabóta fyr en tveim vikum eftir að sannað er fyrir framkvæmdarstjórn fjelagsins, að hann sje sýknaður af ákærunum með fullnaðardómi eða að framkvæmdarstjórnin vill fallast á að við svo búið megi standa, þegar um ræðir brot á framangreindum ákvæðum.

Um leið og brunabætur eru greiddar, eignast fjelagið sjálfkrafa allar þær kröfur, sem vátrygður kann að hafa á hendur öðrum en því, um bætur fyrir hið vátrygða, alt að þeirri upphæð er brunabótunum nemur.

Eigi verður lagt löghald á brunabótaupphæðina nje gjört fjarnám í henni, nema ásamt með eigninni sjálfri.

Þegar eignir þær, sem trygðar eru hjá fjeleginu, eru veðsettar, nær veðrjetturinn einnig til brunabótafjárins. Glati veðsetjandi rjetti sínum til brunabótanna, á veðhafi engu að síður heimtingu á greiðslu þeirra svo sem með þarf til að borga kröfuskuld hans með eins árs vöxtum, ef annað veð eða aðrar eignir veðsetjanda hafa eigi hrokkið til.

Ef eigi hefir verið færð sönnun sú, er um ræðir í 102. gr. innan 3 ára frá brunanum, missir tjónþoli allar kröfur til brunabóta hjá fjelaginu eða ef gert hefir verið við eða endurreist að eins að nokkrum hluta, þá missir hann kröfu til þess hluta bótanna, sem ónotaður er talinn.

Frádráttur á brunabótum.

Fjelagið getur dregið alt að fjórðung af brunabótum, ef vátryggjandi

eða kona hans, sem er í sambúð með honum, hefir útaf eldsvoðanum verið **3**
dæmd í sekt fyrir brot gegn brunamálalögnum, eða hann eða hún hafa gengist 16. jan.
undir það sjálfviljug að greiða slíka sekt.

113. gr.

Ef bann það, sem um ræðir í 74. gr., hefir verið brotið á síðustu 12 klukkustundum, áður en eldurinn kom upp, má draga alt að $\frac{1}{5}$ af brunabótunum, þótt eigi sannist, að vanræksla á að hlýða banninu, hafi orsakað eldsvoðann, þegar eigi er sannað, að eldsvoðinn hafi orsakast af öðrum ástæðum.

114. gr.

Sama frádrátt má gera, þegar tjónþoli:

1. hefir vanrækt að gera það, sem með þurfti til að slökkva eldinn eða stöðva hann eða með ástæðulausri breytni sinni meðan á slökkvitilraununum stóð eða eftir að þeim vör lokið, hefir orðið þess valdandi, að tjónið hefir aukist,
2. hefir gefið ranga skýrslu um verðmæti hins váttrygða eða upphæð tjónsins eða
3. með röngum skýrslum eða þögn um það, sem honum var skylt að skýra frá, hefir hindrað rannsókn til upplýsinga um orsök eldvoðans eða stærð tjónsins.

Þetta nær og til þess, ef tjónþoli gagnstætt skyldu sinni hefir stuðlað að misfellum þeim, sem um ræðir í tölulið 1—3.

Í stjórnarráði Íslands, 16. janúar 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Flokkunarreglur og iðgjaldtaxti

4
16. jan.

Brunabótaffjelds Íslands.

Samkvæmt lögum nr. 54, 3. nóvember 1915, um stofnun Brunabótaffjelds Íslands, eru hjermeð settar eftirfarandi flokkunarreglur og iðgjaldtaxti fyrir fjelagið.

4
16. jan.

Almennar reglur um iðgjaldareikning.

1. gr.

Reglur þessar gilda um byggingar- og lausafjármuni, sem vátrygt er í fjelaginu. (Þar með talin húsgögn, vörur, vjelar, búsgögn, gripir og allskonar afurðir og einnig skip á höfnum inni eða á landi). Öll iðgjöld eru reiknuð af vátryggingarverði, þ. e. $\frac{5}{6}$ hlutum virðingarverðs, eða verðmætis þess, sem upp hefir verið gefið, ef ekki er vátrygt samkvæmt virðingu. Iðgjöldin eiga við ábyrgðir þær, sem um ræðir í 6. gr. staflað a) og b) í reglugjörðinni. Á ábyrgðum þeim, sem um ræðir í 6. gr. staflað c) í reglugjörðinni, eru þau $\frac{1}{6}$ lægri en hjer segir

2. gr.

Iðgjöldin eru fyrir vátryggingu í eitt ár og greiðast þau fyrir nefndan tíma fyrirfram.

Sje um vátryggingu fyrir styttri tíma að ræða, reiknast gjaldið þannig:

alt að	1 mánuði	$\frac{2}{10}$	árgjaldsins
—	2 mánuðum	$\frac{3}{10}$	—
—	3 —	$\frac{4}{10}$	—
—	4—5 —	$\frac{5}{10}$	—
—	6 —	$\frac{6}{10}$	—
—	7—8 —	$\frac{7}{10}$	—
—	9 —	$\frac{8}{10}$	—
—	10 —	$\frac{9}{10}$	—
—	11—12 —	heilt	árgjald.

Ef um nýbygd hús er að ræða telst gjaldið $\frac{1}{4}$ fyrir ársfjórðung hvern, svo og fyrir öll hús, sem koma í fjelagið á tímabilinu 1. janúar til 14. júlí 1917.

3. gr.

Ef í húsinu er rekin atvinna eða iðnaður, eða þar eru birgðir eða annað, sem gjörir það að verkum, að reikna verður hærra iðgjald en lágmarksiðgjaldið, skal iðgjaldshækkunin gilda jafnt um alla bygginguna og það sem í henni er.

Þegar kvikmyndahús,

iðnaðarreksstur,

steinolíu-, nafta- eða benzinbirgðir,

lýsisbræðsla,

trjesmiðar með vjelum

eru innan þeirra takmarka, sem getið er um í smitareglum reglugjörðar þessarar, hækkar iðgjaldið vegna þess, að af þessu stafar aukin eldshætta.

4. gr.

Húsaskildagi. Það er skilyrði fyrir, að lægra iðgjald sje reiknað fyrir vátryggingu, þar sem iðgjaldskráin heimilar slíka lækkun, þegar eldstæði og reykt

háfar eru gjörðir samkvæmt fyrirætlum laga um brunamál 22. nóvember 1907, 4
8. og 9. gr., að váttryggjandi afhendi yfirlýsingu, undirskrifaða af honum sjálfum, 16. jan.
um að nefndum skilyrðum sje fullnægt, og er þá skildagi váttryggingarinnar þessi:

Gildi váttryggingarinnar er bundið eftirfarandi skilyrðum:

1. Opin eldstæði mega ekki vera í herbergjum, sem trjególf er í eða trjebitar í gólfi og hvergi nær stoðum eða öðrum viðum en svo, að 24 þuml. (63 sm.) sje á milli.
2. Ofnar og eldavjelar mega ekki vera nær trje eða öðru, er kviknað getur í, en svo, að 8 þuml. (um 21 sm.) sje á milli.
3. Pípur frá ofnum og eldavjelum mega ekki vera nær trje en svo, að 8 þuml. (um 21 sm.) sje á milli. Þær skulu liggja inn í reykháf og mega ekki liggja um herbergi, sem geymt er í hey eða ámóta eldfim efni.
4. Eldavjelar mega því aðeins standa á trjególfi, að $4\frac{1}{4}$ þuml. (um 11 sm.) að minsta kosti sje frá gólfi upp að botni eldavjelarinnar og gólfíð undir eldavjelinni þakið járnþynnu eða öðru eldtraustu efni.
5. Ofnar skulu standa á múruðum fæti eða á mürfýltum eða opnum járnfæti, sje rist í botni ofnsins skal öskuskúffa vera í fætinum og skal þá vera undir skúffunni járnþynna er fyllir út í holið, 2. þuml. (um 5 sm.) frá gólfi að minsta kosti.
6. Þar sem ofnar eða eldavjelar standa á trjególfi, skal gólfíð fram undan eldholinu vera þakið með efni, er ekki getur kviknað í, t. d. járnþynnu. Skal járnþynnann eða það, sem notað er í hennar stað, ná að minsta kosta 12 þuml. (um 31 sm.) fram á gólfíð fyrir framan ofninn eða eldavjelina, og að minsta kosti 8 þuml. (um 21 sm.) út á gólfíð til hliðanna og bak við.
7. Reykháfar skulu vera tryggilega hlaðnir upp úr tigulsteini eða grjóti, lögðu í steinlim, eða gjörðir úr steinsteypu, er sje a. m. k. $4\frac{1}{2}$ þuml. (um 12 sm.) á þykt. Þar sem reykháfur gengur gegnum bita og borð, sem lögð eru undir bita, sem og þar sem hann gengur gegnum þakið, skal hann vera járnklæddur hringinn kring, og sje a. m. k. $6\frac{1}{2}$ þuml. (um 17 sm.) milli þeirra hliða hans, er inn snúa og næstu við. Ekki má heldur þilja reykháfinn, eða klæða hann borðum, eða láta utan um hann veggfóður, sem limt er utan á lista. Reykháfur skal annaðhvort hlaðinn frá grundvelli, eða liggja í hvelfingu milli tveggja steinveggja, en má eigi standa á bitum eða trjególfum. Reykháfar skulu eigi þrengri en 9 þuml. (um 24 sm.) á hvern veg að innanmáli og ná a. m. k. 1 alin (63 sm.) upp fyrir mæni, ef þeir koma upp úr mæni húss, en a. m. k. $1\frac{1}{2}$ alin (um 1 metra) upp úr þekjunni utan mænis.

Á hverjum reykháf skulu vera nægilega mörg sópgöt, jafnvið reykháfn-um og traust járnhurð fyrir í járnungjörð. Inn í 9 þuml. (um 24 sm.) víðan reykháf má eigi setja reykþípu frá fleiri eldstæðum en 8, og jafnan skal hafa járnkraga í reykháfnunni utan um hverja pípu, þannig gjörðan, að pípan geti eigi ýtst inn í reykháfinn.

Eigi má reykháfur vera í herbergi þar sem geymt er hey eða aðrir jafn eldfimrir hlutir, nema hlífar sjeu reistar alt í kringum reykháfinn í því her-

4 bergi að minsta kosti 1 alin (63 sm.) frá honum á hvern veg, svo að engin
16. jan. eldfim efni nái að komast að reykháfum.

Skildagi um þurkun. Þegar framleiddur hiti er notaður við atvinnurekstur eða til þurkunar á vörubirgðum, er skildagi váttryggingarinnar þessi:

Eldnæmir hlutir, sem þurkaðir eru við framleiddan hita, mega eigi vera nær hitunarfærum, hitaleiðslupípum eða hitaleiðslugöngum en svo, að 1 metri sje á milli upp á við og 60 sm. til hliðanna, og eigi nær eldstæði en svo, að 1 m. sje á milli, hvort heldur er upp á við eða til hliðanna. Svo skal og uppi yfir hitunarfærum, hitaleiðslupípum og hitaleiðslugöngum í 60 m. hæð að minsta kosti hafa þannig gerðan útbúnað, að óhult sje um, að þeir hlutir, sem verið er að þurka, geti dottið niður á pípur eða leiðslur, sem hitinn kemur frá.

5. gr.

Þegar til lýsingar er notað gas, acetylén eða annað ljós-gas, skal það skilyrði sett í skirteinið, að gasgeymirinn sje settur utanhúss og þá að minsta kosti 3 metra frá húsum, sem eru í 1. fl., 6 m. frá 2. fl. húsum og 12 m. frá 3. fl. húsum (sbr. kaflann um húsaskifting).

Sje fyrirkomulagið á annan veg, hækka iðgjöldin fyrir þær byggingar, sem eru nær útbúnaðinum en ofan greinir, um minst 20%.

Raflýsing hefir ekki í för með sjer iðgjaldahækkun, ef allur útbúnaðurinn er á þann hátt, sem framkvæmdarstjórn fjelagsins fyrirskipar; að öðrum kosti hækkar iðgjald það, er um ræðir, um 50%.

Gasolinlampar. Ef slíkir lampar eru notaðir, er iðgjaldið tvöfalt.

Steinoliulampar (Kitson-, Lux-, Perpetua-, Sprit-glóðarlampar eða aðrir lampar af líkri gerð). Ef þess háttar lampar eru notaðir til ljósa, er skil-daginn þessi:

1. Lampann má ekki hengja nær þaki eða lofti en svo, að 1 m. sje á milli, nema um steinhvelfing sje að ræða, eða trjed sje varið með 60×60 sm. þynnu úr járn og asbesti, er fest sje innan á sjálft þakið eða loftið og snúi asbestið inn að trjenu.
2. Leiðslurnar frá ljósmetisbrúsum skulu varðar gegn ytri skemdum 1,5 m. upp frá gólfi að minsta kosti.
3. Ljósmetisbrúsana skal setja í hylki, er sjeu úr óbrennanlegu efni og opin að ofan; eiga þau að vera því sem næst jafnhá ljósmetisbrúsum og sandur á botninum. Þetta nær þó ekki til brúsa með kolasýruþrýsting, ef á kolasýru-geyminum er málmtappi, er bráðni við lítinn hita, og ljósmetið auk þess rennur út úr smágeymi, er sje niðri í ljósmetisvökvanum í brúsanum.
4. Undir upphitunarsprittgeymi lampans á að vera nægilega stór lekabolli.
5. Eigi má nota lampa, sem svo eru gjörðir, að ljósmetisgeymurinn er áfastur við sjálfa lampaumgjörðina og fyrir ofan logann.

NB. Ef ekki er farið eftir skildögum, reiknast tvöfalt iðgjald samkvæmt iðgjaldaskrá.

6. gr.

4

16. jan.

Aflvjarlar. Þar sem slíkar vjarlar eru, gilda þessi ákvæði:

Fastur gufuketill og gufuvjel. Í gufuketilsklefanum skal vera eldtraust gólf, veggir af steini eða bárujárni, loftið steyppt eða þak úr bárujárni, sem hvíli á járnröngum; ef katlarnir eru að minsta kosti 1,3 m. frá loftinu, má það vera úr trje, sem sje reyrkalkað eða er klætt járnþynnum á listum. Reykháfurinn sje bygður samkvæmt fyrirmælum 9. gr. laga um brunamál (sjá húsaskildaga 7. lið), sje að minsta kosti 9 m. hár, ef gufuketillinn hefir minna en 15 hestöfl, annars 14 m. að hæð; undir öllum kringumstæðum á reykhaufurinn að vera 5 m. hærri en húsmænirinn, þar sem hann er hæstur, í 10 metra fjarlægð. Eigi má þurka á gufukatlinum eða í nánd við hann.

Sje þessum ákvæðum fylgt, hefir gufuketillinn enga iðgjaldahækkun í för með sjer. Að öðrum kosti hækka iðgjöldin um minst 3⁰/₁₀₀.

Steinolíumótorar. Ef mótorinn er í sjerstöku þar til gjörðu húsi úr steini bárujárni eða timbri, sem að innanverðu er klætt járnþynnum eða bárujárni, eða ef mótorinn er í sjerstöku herbergi með eldtraustu gólfi, loft og veggir sömu-leiðis, hurðin úr trje, en járnvarin á alla vegu og eins dyraumbúnaðurinn, hefir steinolíumótorinn enga iðgjaldahækkun í för með sjer. Að öðrum kosti reiknast aukagjald 5⁰/₁₀₀.

Dieselmótorar, benzin-, ligroin-, nafta, spritmótorar o. s. frv. Herbergið, sem mótorinn er í, má eigi nota til annara hluta. Eldstæði má þar eigi vera. Veggir og loft (eða þak) í mótorherberginu skulu vera úr eldtraustu efni. Ef mótorinn er í sjerstöku mótorhúsi, sem eigi er áfast öðrum húsum, má loftið þó vera úr trje, en verður þá að vera klætt samfeldri járnþynnu, er eigi sje nær múrskelinni en svo, að 5 sm. (um 2 þml.) sjeu á milli. Gólfíð sje úr steini eða steinsteypu. Bjart skal vera í herberginu og vel búið um loftumrás við loft og gólf með óbyrgðum loftopum út í bert loft, og skulu þau vera þannig sett, að gasið komist ekki inn í önnur herbergi gegnum glugga eða önnur op, sem nærri liggja. Veggir að næstu herbergjum skulu vera heilir eða að minsta kosti eigi önnur op á þeim en nauðsynleg eru fyrir hreyfiás eða pípur. Skulu þá vera járnþynnur utanum ásin eða pípunar, er falli alveg að þeim og sjeu festar á vegginn. Hurðin lokist sjálfkrafa og sje úr járn eða trje og járnvarin á alla vegu og eins dyraumbúnaðurinn; skal mega ljúka hurðinni upp út á við undir beran himin. Í glugganum sje »Monier«-gler í fastri járnunggjörð, og möskvastærðin eigi yfir 2 sm. Herbergi uppi yfir mótorherberginu má eigi hafa til geymslu fyrir neinskonar hluti.

Útstraumspípan sje úr járn eða fest saman með skrufugrópum (Flancher) eða fast samanskrufuðum hólkum. Hún má eigi liggja gegnum þak eða loft, heldur út í múrvegginn út í bert loft. Á pípuopinu skal vera neistanet, er á-byrgðarfjelagið tekur gilt, og má opið eigi vera nær trje, hálmi eða öðru þess-háttar en svo, að 6¹/₄ m. (um 10 áln.) sje á milli. Ef engir slíkir eldfimur hlutir eru nær en svo, að yfir 12¹/₂ m. bil (um 20 áln.) sje á milli, þarf ekkert neistanet.

4 16. jan. Nú eru staðhættir þessum útbúnaði til fyrirstöðu og má pípuopið þá liggja niður í vatn í brunni fyrir utan húsið. Á brunninum sje járnlok sem falli alveg að. Í mótórhérberginu má eigi vera annað benzín en í vökvageymi mótorsins og má hann eigi taka meira en þörf er á til eins dags. Aðrar benzínbirgðir skal annaðhvort geyma í íláti, er grafið sje í jörð niður og þakið yfir, eða í eldtraustum klefa; má hann að vísu vera áfastur mótórhérberginu, en sje þó algjörlega aðskilinn frá því með samfeldum múrvegg, hlöðnum úr einfaldri steinarröð að minsta kosti. Dyrnar sjeu að jafnaði aflæstar og lykillinn í vörslumanns, er ber ábyrgð gjörða sinna.

Til lýsingar í mótó- og benzínforðahúsum má einungis hafa rafmagnsvakúumlampa með tvöföldu gleri og sjeu tryggingar og tenglar (Kontakter) að utanverðu eða með loftheldum umbúnaði, — eða að öðrum kosti ljós að utanverðu bak við lofthelt »Monier«-gler.

Gufupípur eða eldstór mega eigi vera nær mótórum eða vökvageymi en svo, að 1,5 m. sje á milli.

Vökvageymi mótorsins má einungis fylla við dagsbirtu nema vökvinn sje dældur úr neðanjarðaríláti utan húss.

Banna skal með uppfestum auglýsingum í herbergjunum, þar sem þær eru auðveldar aflestrar, að reykja þar tóbak eða nota þar óbyrgt ljós.

Á sama hátt skal brýnt fyrir mönnum að leggja öll brúkuð fægigögn í til þess ætlaðan járnkassa í herberginu.

Rafmagnsmótorar. Rafmagnsvjelum (mótórum, aflvökum, spennibreytum, straumskiftum) skal komið svo fyrir, að eldur, sem kynni að koma upp í þeim geti eigi kveikt í eldnæmum efnum. Frá hreyfitólum skal svo gengið, að þau geti eigi valdið slíkri hitun á hlutum, sem kviknað getur í, að hætt sje við bruna.

Sjeu nokkur þau tæki, sem að ofan eru nefnd, í herbergi, þar sem sprengihætt efni eru framleidd og geymd, eða þar sem sprengihætta getur stafað af gastegundum, eldnæmu ryki, físi eða trefjum, skal gengið frá tækjunum með sjerstöku tilliti til sprengihættunnar.

(Aflvaki = Dynamo; spennibreytir = Transformator; straumskiftir = Ström-skifter; hreyfitól = Igangsætter; tengill = Kontakt).

7. gr.

Ef iðgjaldið í sjerstöku tilfellum yrði óvenju hátt, eða um hús er að ræða, sem byggð eru venju fremur tryggilega gegn eldsvoða er fjelaginu heimilt að ákveða lægra iðgjald, ef þess er skriflega farið á leit og nægilegar upplýsingar eru fyrir hendi.

8. gr.

Húsaskifting.

I. flokkur. Hús með stein-veggjum eða steinsteypu eða eldtryggu þaki.¹⁾

¹⁾ Með eldtryggu þaki er átt við: Þak úr málm, skífum, tígulsteini, sementssteini eða eldtryggum þakpappa.

- II. *flokkur*. Hús með útveggjum, sem eru allir klæddir bárujárnri eða skífum og með eldtryggu þaki. 4
16. jan
- III. *flokkur*. Öll önnur hús.

9. gr.

A. *Almenn iðgjöld*.

Árlegt iðgjald á
1000 kr.

Lágmarksgjald fyrir hús og það, sem í þeim er geymt, I. II. III.
þegar ekki er reiknað sjerstakt iðgjald:

1. Þegar a. *eldstæði og reykháfar* eru gerðir samkvæmt fyrir-
mælum l. um brunamál 22. nóvbr. 1907 (4. gr.)
og
b. húsið með tilheyrandi byggingum er varið elds-
hættu frá nágrannabyggingum eða birgðum með
minst 60 m. auðu, óbygðu svæði í allar áttir . . . 2 4 5½
2. Að öðrum kosti 2¼ 6 8

10. gr.

B. *Sjerstök iðgjöld*.

1. *Acetylengasstöðvar* og þess háttar ljósstöðvar (sjá 6.
gr.). Fyrir það hús, sem gasstöðin er í, greiðist þó að minsta
kosti. 8 14 20

Þeykisverkstæði (sjá smíðaverkstæði).

2. *Birgðir innan húss, í skúrum eða undir beru lofti:*

- a. *Hreinsuð steinolía* eigi meira en 10 tn. 12⁰/₀₀.
b. *Nafta gasolín* og þess háttar óhreinsaðar eldnæmar olíur
meira en 40 ltr. 24⁰/₀₀.
c. *Timbur* (plankar og borð).

1. Ef minst 60 m. óbyggt svæði er milli þess og húsa eða
birgða 7⁰/₀₀.

2. Ef fjarlægðin er minni: Sama gjald og fyrir næsta
hús eða birgðir, þó minst 7⁰/₀₀.

Smítaákvæði við a. og b. Fyrir sjerhverja byggingu
(eða birgðir), sem er nær að nokkru eða öllu leyti en 30 m.,
reiknast sama iðgjald, sem að ofan er getið.

3. *Brauðgerðarhús*. 3 7 9
Dráttarbrautir (sjá skipasmíðastöð).

I. II. III.

4

4. *Fjelags- og samkomuhús:*

16. jan. a. Ef ekki er í húsinu kaffihús, kvikmyndahús eða önnur leikhús 2½ 6 8½
- b. Ef veitingar eru, er sama iðgjald sem fyrir veitingastaðinn. *Gasolín*, sjá birgðir.

5. *Hús* í smíðum 3 8½ 8½

6. *Iðnaðarfyrirtæki*, sem ekket sjerstakt er tekið fram um, greiða 1⁰/₀₀ viðaukagjald auk hins venjulega.

Ath. 1. Sje fyrirtækið rekið með vjelum, sem hafa 2 hestöfl eða meira, telst áhættan vera söm og við verksmiðju-
iðnað.

Ath. 2. Viðvíkjandi skildaga um þurkun, sjá 4. gr.

7. *Íshús:*

1. Í 60 metra fjarlægð frá næsta íbúðarhúsi eða vörugeymslu-
húsi 2 4 5½
2. Í minni fjarlægð: Sama iðgjald sem fyrir næstu hús eða
vörubirgðir.

8. *Kirkjur:*

1. Að minsta kosti í 60 m. fjarlægð frá næsta húsi:
- a. Án hitunartækja 1¼ 2¼ 3¾
- b. Með hitunartækjum 1½ 3 4¾
2. Í minni fjarlægð 2 4 5½

9. *Kvikmyndaleikhús:*

1. Sje útbúnaður og rekstur samkvæmt eftirfylgjandi ákvæð-
um, sem færast inn í skírteinin 5½ 9 14

a. *Ljóstækjaherbergið og inngangurinn* að því skulu á alla vegu umlukt múrvegg eða lagi af járnblendri steinsteypu (Monier), er sje minst 8 sm. á þykkt: Útihurðin að innganginum og innri hurðin milli hans og herbergisins skulu vera eldtraustar, lokast sjálfkrafa og svo gjörðar, að þeim verði lokið upp út á við.

Á sjálfu áhaldaherberginu mega einungis vera nauðsynleg birtuop og gægjugöt. Í birtuopunum skal vera 5 mm. þykkt gler í málmumgerð. Rúmmál gægjugatanna má í hæsta lagi vera 100 ferh. sm. og skulu þau byrgð með samskonar gleri og birtuopin, eða með gljástainsplötu.

Ennfremur skulu vera í herberginu loftpípur út í bert loft fyrir loftrás innan og utan, 200 ferh. sm. minst að innanmáli; fyrir loftopin skal sett tvöfalt Davy's öryggisnet.

- b. *Rafmagnsútþúnaðurinn í ljósataekjaherberginu.* Fastar rafmagnstaugar skulu vera í málmpípum, straumrofar og viðnámstæki (Modstande) standi á óbrennanlegu undirlagi, og sjeu viðnámstækin umlukt götuðum málmplötum.

Glóðarlampar í herberginu skulu vera undir lokuðum glerhjálmi.

- c. *Ljósáhalðið m. m.* Ljósáhalðið skal vera umlukt málmkassa, lokuðum á alla vegu, og sje fest við borðið, sem það stendur á. Borðflöturinn sje úr óbrennanlegu efni (ekki málm) og borðið fest við gólfð.

Ef mótór er notaður skal hann vera í þröngu hylki.

Filman skal vera á málmspólu og vefjist upp á aðra spólu jafnóðum og sýnt er. Utan um hverja spólu skal vera þröngt málmhylki og gegnum útveggi þess sje filman rakinn á þann hátt (t. d. milli þröngra mündla), að eldur í þeim hluta álmunnar, sem sýndur er, læsist ekki í spólurnar.

Sá hluti filmunhar, sem ljósið fellur á, skal þannig varinn milli glerflata eða á annan hátt, að brunahættan frá ljósgjafanum verði minni. Ennfremur skal sett hreyfanleg ljóshlif milli ljósgjafans og filmunnar til þess að draga úr ljósmagninu, þegar filman hreyfist ekki.

- d. *Meðferð og slökkviðhöld.* Eigi mega aðrir fást við vjelar og áhöld í ljóstækjaherberginu en fullkomlega áreiðanlegir og verkfróðir menn fullorðnir (eldri en 20 ára).

Óbyrgt ljós má eigi nota og bannað er með öllu að kveikja á eldspítu eða reykja.

Í áhaldaherberginu mega að eins vera spólur með filmum til einnar sýningar. Spólur, sem ekki eru á áhaldinu eða verið að spóla upp á, skal geyma í járnkassa úr minst 2 mm. járnþynnu og með loki, er falli alveg að.

Á borðum sem höfð eru við uppspólun á filmum eða til annara hluta, skal borðflöturinn vera úr eldtraustu efni (ekki málm).

16. jan.

I ljóstækjaherberginu skal ávalt vera ker með 30 lítrum af vatni minst, og sje í kerinu dúkur, nál. 2 ferh. metrum að stærð.

- e. Vátryggingin nær eigi til skemda, sem rafmagnsstraumurinn veldur á áhaldinu.

Skemdir á filmum, sem eru á áhaldinu, verða eigi bættar.

2. Að öðrum kosti	24	32	40

Sjerstök smitaðkvæði við 2.

Sama gjald greiðist og fyrir hverja þá byggingu (eða birgðir) sem eru að nokkru eða öllu leyti nær en 20 m.

10. Leikhús:

1. Fast leikhús sama sem fyrir veitingahús í sambandi við leikhús.

2. Þegar leyfi er til að halda einstöku sinnum sýningar:

Aukagjald (við það gjald, sem annars greiðist fyrir hlutaðeigandi hús) $\frac{1}{2}\%$ fyrir hverja sýningu með 2% sem lágmark og 15% sem hámark.

11. Lýsisbræðsla:

a. Vátryggingarupphæð alt að 25000 kr., að meðtöldum húseignum	12	14	17

- b. Vátryggingarupphæðin hærri en 25000 kr. Stjórn fjelagsins ákveður iðgjaldið í hvert skifti eftir öllum þeim skilríkjum og upplýsingum, sem nauðsynlegar eru taldar að fyrir hendi sjeu. Til bráðabirgða greiðist iðgjald, sem umgetið sje í skirteininu að breytist, er iðgjaldið verði fast-ákveðið, og sje það minst 20% .

Aths. við b). Skildagi er þessi: Það er gert að skilyrði fyrir gildi vátryggingarinnar, að vátryggjandi taki að minsta kosti einn fjórða hluta af áhættunni á tekjum áhöldum og efni og birgðum.

Smitaðkvæði:

Fyrir hvert það hús, birgðir o. s. frv., sem að nokkru eða öllu leyti er nær en 15 m. lýsisbræðslu þeirri, sem getið er undir staflíð a) og nær en 30 m. því, sem talað er um undir staflíð b, reiknast sama iðgjald sem fyrir lýsisbræðslustöðina.

Mótorar: Þegar þeir eru notaðir, og hjer til teljast benzinmótorar, gufuvjelar (eða gufumótorar) og dieselmótorar, gilda þær reglur, sem settar eru um þetta í 6. gr.

12. *Skip* í höfn eða á þurru landi:

- a. Án þess að eldur eða ljós sje í skipinu:
 - 1. Ef um 30 m. eru til næsta húss 6‰ .
 - 2. Ef fjarlægð er minni: Sama iðgjald sem fyrir næsta hús eða birgðir, þó ekki undir 6‰ .
- b. Með leyfi til þess að hafa ljós eða eld um borð til notkunar eða viðgjörðar: 20‰ hærra iðgjald en ofantalið.
- c. Skip í smíðum, sjá skipasmíðastöð.

13. *Skipasmíðastöð* (hjermeð dráttarbraut með öllu tilheyrandi):

- a. Án afvjela $8\frac{1}{4}\text{‰}$.
- b. Með afvjelum: Fjelagið ákveður iðgjaldið í hvert skifti eftir öllum þeim gögnum og upplýsingum, sem fyrir liggja til þess að dæma um áhættuna. Til bráðabirgða greiðist iðgjald, sem um sje getið í skirteininu að breytist er iðgjaldið verði fastákveðið, og sje það minst 14‰ .

Um a. og b. Tjörusúða má ekki eiga sjer stað nær hús-um, dráttarbrautum eða birgðum, sem eru eldfimar, en 15 m.

14. *Trjesmíðahús*, sem eru rekin sem sjálfstæð iðnaðargrein og einungis notað handafl (beykirar, rennismiðir, trjcsmiðir):

Viðbót við alment gjald: $\frac{1}{2}\text{‰}$ fyrir hvern vinnumann, sem vinnur á vinnustofunni eða fyrir hvern renni- eða hefilbekk.

Ef límofn er á vinnustofunni og kynt er undir honum, bætist við 1‰ fyrir hvern ofn, og fyrir framan ofnhurðina sje kassi úr málm, er sje að minsta kosti 50 cm. á hæð, og sje hann þannig áfastur ofninum að allar glæður og eldur úr honum detti í kassann.

Skildagi er þessi:

Það er gjört að skilyrði:

- a. Það bannað sje með uppfestum auglýsingum að reykja tóbak eða fara um með óbyrgt ljós,
- a. Það ekkert timbur sje látið liggja eða hanga eða sje sett til þerris nær límofni eða öðrum eldstæðum en svo, að 1 m. (um 3 fet) sje á milli. Sama er um trjespæni og annað smælki,
- a. Það trjespæni og smáspitnarusl sje að lokinni vinnu flutt úr vinnustofunni á óhultan stað, þar sem engin sjerstök eldhætta getur af því stafað, og sje staðurinn vandlega aflæstur, svo að óviðkomandi menn komist þar eigi inn,

16. jan. a ð hlýtt sje að öðru leyti stranglega þeim reglum, er lög eða yfirvöld setja um um trjesmiðahús.

15. *Trjesmiðahús með vjelum.* Stjórn fjelagsins ákveður í hvert skifti iðgjaldið eftir þeim upplýsingum og gögnum, sem hún telur nauðsynleg til að dæma um áhættuna.

Til bráðabirgða greiðist iðgjald, sem getið sje um í skirteininu að breytist þegar iðgjaldið verði fast ákveðið og sje það minst.

Smitaákvæði: Ef iðgjaldið er ákveðið minst 12 16 20
reiknast sama iðgjald fyrir sjerhvert hús (eða vörubirgðir) ef það er að nokkru leyti nær en 20 m. 3 8½ 11

16. *Veitingastaðir* (matsala og kaffihús):

a. Án leikhúss	3	7	9
b. Með leikhúsi án leiksviðaljósa	4	12	14
c. Með leikhúsi með leiksviðaljósum	6½	17	24

Fyrir leiksýningar um stunarsakir, sjá leikhús.

17. *Verksmiðjur*, þar sem notað er vatnsafl, gufuafl eða aðrar aflvjarlar, sem eru meira en 2 hestöfl:

a. Þegar váttryggingarupphæðin að húsinu meðtöldu nær ekki 25000 krónum, reiknast gjaldið minst	3	8	11
b. Þegar váttryggingarupphæðin, að húsinu meðtöldu, er 25000 krónur eða hærri, verður iðgjaldið í hverju sjerstöku tilfelli ákveðið af stjórn fjelagsins eftir þeim upplýsingum og gögnum um eldshættuna, sem fyrir hendi eru. En til bráðabirgða skal greiða iðgjald, er tekið sje fram um í skirteininu að breytt verði, er iðgjaldið er fastákveðið, er nemi	4	9½	12

NB. Ef unnið er timbur í verksmiðjunni, er þó iðgjald, sem greiðast verður fyrir þetta, reiknað, ef það er hærra en hið ofantalda.

Smitaákvæði við b.:

Verði iðgjaldið ákveðið minst 3¼ 9½ 11
er sama iðgjald reiknað fyrir hvert það hús (eða birgðir), sem að öllu eða einhverju leyti eru nær en 20 m.

Ath. Ef trjesmiðavinna er unnin, gilda þó smitaákvæðin, sem talin eru við trjesmiðaverkstæði.

Skildagi er þessi:

1. Í gufuketilsklefum eða mjög nærri gufukötlum; ofnum, reyk- eða gufuleiðslum má eigi hafa eldfima hluti. Leiðsl-

ur fyrir ókælda gufu, sem eigi eru einangraðar verða að vera í 5 sm. (um 2 þml.) fjarlægð frá viðum a. m. k., nema asbestplata sje milli leiðslunnar og viðanna þeim til hlífðar.

Við eldstæðin má eigi vera meira eldsneyti en þörf er á til eins dags í mesta lagi.

Þegar glæður, gjall, aska eða annar úrgangur er tekinn út úr eldstæðum, skal annaðhvort láta það í fullkomlega örugg ílát úr málmí eða steini, eða slökkva þegar rækilega í því og flytja það síðan út úr húsinu á óhultan stað.

Þurkun.

2. Eldfimir hlutir, sem þurkaðir eru við framleiddan hita, mega eigi vera nær hitunarfærum, hitaleiðslupípum eða hitaleiðslugöngum en svo, að 1 m. (um $1\frac{1}{2}$ al.) sje á milli upp á við og 0,6 m. (um 1 al.) til hliðanna, og eigi nær eldstæði en svo, að 1 m. (um $1\frac{1}{2}$ al.) sje á milli bæði upp á við og til hliðanna. Svo skal og uppi yfir hitunarfærum, hitaleiðslupípum og hitaleiðslugöngum í 0,6 metra (um 1 al) hæð a. m. k. hafa þannig gjörðan útbúnað, að óhult sje um, að þeir hlutir, sem verið er að þurka, geti dottið niður á pípur eða leiðslur, sem hitinn kemur frá.
3. a. Log, sem höfð er til lýsingar, mega eigi vera nær eldfimu efni en svo, að 1 metri (um 3 fet) sje á milli, ef hið eldfima efni er upp yfir loganum, og 0,3 úr metra (um 1 fet) ef það er til hliðar, nema járnhlíf, er sje 0,3 úr metra á hvern veg minnst, sje á milli logsins og hins eldnæma efnis, og svo langt frá hvoru um sig, að ekki geti kviknað í. Log, sem færa má úr stað og geta komið svo nærri eldfimu efni, að hætta stafi af, skulu útbúin með öruggum hemlum. Lampa sem brent er á steinolíu eða öðrum jarðolíum, má einungis hreinsa og fylla við dagsbirtu og skal gjöra utan verksmiðjunnar, ef hægt er. Ef birgðir af lýsingarvökvum fara fram úr 200 lítrum, skal geyma þær í sjerstöku húsi. Til umburðar í verksmiðjum og birgðahúsum má einungis nota vel lokuð ljósker í vírumgjörð.
- b. Sje raflýsing notuð skal þess gætt:

Aldrei má hengja neitt á eða neðan í veggfastar taugar. Hreifanlegar taugar má ekki stytta með hnútum eða þvíuml., eigi heldur vefja þeim utan

16. jan.

I. II. III.

um nagla, króka eða aðra rafleiðandi hluti nje utan um eldfima hluti. Glóðalampar mega eigi geta snortið hluti, er kviknað getur í. Á bogalömpum skal vera hentugur útbúnaður til að koma í veg fyrir að glóandi kola-agnir, sem niður falla, verði að meini.

Sjerstakan útbúnað skal hafa til hlífðar hreifanlegum taugum, ef hættu er á, að þær verði fyrir harðhnjaski.

Á vasalömpum skal vera vírnet til hlífðar, eða aukagler.

Sjerfróðir menn skulu að jafnaði einusinni á ári minst athuga rafmagnsútbúnaðinn.

Til vara má einungis hafa til lýsingar oliulampa í lokuðum ljóskerum.

F æ g i g ö g n .

4. Þráðskúfa, tuskur, hamprudda og þvíuml., sem notað hefir verið til að þurka eða fægja vjelahluti, skal brenna á hverju kvöldi, eða geyma á óhultum stað, þar sem ekkert mein getur hlotist af, þótt í því kvikni.

Ú r g a n g u r .

5. Eldfiman úrgang skal einu sinni á dag a. m. k. og jafnan eftir vinnutíma hreinsa burt úr vinnustofunum og flytja á óhultan stað eða geyma á þann hátt, sem yfirvöld fyrir skipa.

U m b ú ð a e f n i .

6. Sjerlega eldfima hluti, sem hafðir eru til umbúða og fyllingar, svo sem hálm, hey, hamprudda, spónull og þesskonar, skal geyma í sjerstöku herbergi, og má ekki hafa meira af því á vinnustofunum en þörf er á til eins dags í mesta lagi.

T ó b a k s r e y k i n g .

7. *Tóbaksreyking er bönnuð nema á skrifstofum og iðruherbergjum.*

18. *Verslun og sjerhver önnur kaupmenskustarfræksla:*

1. Þegar:

- a. í sölubúðum er slökkvitól, sem fjelagið tekur gilt og því er ávalt haldið í notfæru standi

3 6½ 8¾

I. II. III. 4
16. jan.

- b. *eldstæði* og *reykháfar* eru þar að auki gjörðir samkvæmt ákvæðum laga um brunamál 22. nóvbr. 1907, sjá 4. gr. $2\frac{3}{4}$ $6\frac{1}{4}$ $8\frac{1}{4}$
2. Annars 3 7 9
3. Vörugæymsluhús, sem í eru geymdar einungis útflutningsvörur, og liggja minst 60 m. frá næstu húsum og hafa þar að auki ekkert eldstæði $2\frac{3}{4}$ $6\frac{1}{2}$ $8\frac{1}{4}$
4. Íshús, sjá þau.

Um 1—3. Sjerstakur skildagi:

Það skilyrði er sett, að váttrygður haldi verslunarbækur þær, sem fyrirskipaðar eru í lögum 11. júlí 1911. Skulu bækurnar geymdar svo, að auðvelt sje að bjarga þeim, ef bruni kemur upp. Utan starftímans skulu bækurnar geymdar í eldtraustum skáp, ef til er, en ella í svefnherbergi verslunarstjórans eða verslunarþjónsins.

Um 1—2. Sjerstakur skildagi:

Banna skal með uppfestum auglýsingum í verslunarhúsunum að bera þar um óbyrgt ljós. Gildi váttryggingarinnar er bundið því skilyrði, að eigi sjeu á verslunarbúinu meiri birgðir af hreinsaðri steinolíu en 10 tnr., og eigi meira en 40 lítrar af nafta, gasólíni og áþekktum óhreinsuðum vökvum, er hæglega kviknar í.

Sjeu birgðirnar stærri en þetta, fellur skildaginn burtu, en iðgjaldið fyrir allar byggingarnar er reiknað sem fyrir »Birgðir» o. s. frv.

Um 3. Sjerstakur skildagi:

Banna skal með uppfestum auglýsingum í varningshúsum að reykja þar tóbak eða fara um með óbyrgt ljós.

Aths. 1. Það hækkar ekki iðgjöldin, þó í húsunum sje beykis- eða trjesmiðaverkstæði, sem rekin eru með handafli og 2 menn starfa þar. Fyrir hvern starfandi mann þar yfir er reiknað $\frac{1}{2}\frac{0}{00}$ aukagjald fyrir alt húsið.

Aths. 2. Þegar unnið er að trjesmiðum með vjelum reiknast iðgjaldið fyrir alt húsið sem ákveðið er fyrir þessa atvinnutegund.

19. *Vörubirgðir* utan húss á óbygðu svæði (að undanteknu steinolíu og öðrum eldfimum efnum, ásamt timbri).

1. Ef minst 30 m. óbyggt svæði er milli þeirra og næstu húsa eða annara birgða $6\frac{0}{00}$.
2. Ef fjarlægð er minni: Sama iðgjald sem fyrir næsta hús eða birgðir, þó minst $6\frac{0}{00}$.

4

16. jan.

11. gr.

Þeir kaupstaðir og kaupsbýur, sem hafa vatnsveitu og *auk þess* slökkviútbúnað í svo góðu lagi, sem framkvæmdarstjórn fjelagsins telur viðunandi, geta vænst að fá samning við fjelagið um lækkun iðgjaldanna. Slíkt verður að gerast með sjerstökum samningi við bæjarstjórn eða sveitarstjórn á hverjum stað.

Ennfremur getur fjelagið hækkað iðgjöldin á þeim stöðum, sem vanrækt er að fullnægja ákvæðum laga nr. 85, 22. nóv. 1907. — Fjelagið getur tekið hærri iðgjöld fyrir lausafje en fyrir hús.

12. gr.

Flokkunarreglur þessar og iðgjaldtaxti hafa gildi frá 1. janúar 1917. Þær skulu endurskoðaðar fyrir 1. janúar 1920.

Í stjórnarráði Íslands, 16. janúar 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson

5

10. febr.

Hafnarreglugjörð

fyrir Eskifjarðarkauptún.

Stjórnarráð Íslands hefir 10. febrúar 1917 gefið út svofelda hafnarreglugjörð fyrir Eskifjarðarkauptún í Suðurmúlasýslu, samkvæmt lögum nr. 62 frá 10. nóv. 1905.

I. Hafnargjöld.

Öll skip (að undanteknum þeim, er síðar getur um), sem leggjast á Eskifjarðarhöfn, fyrir innan beina línu, dregna frá Mjóeyri í Skeleyri, hvort sem þau kasta akkeri eða leggjast við bryggju, skulu greiða hafnargjald, sem hjer segir:

- a. Veidiskip, sildveiðaskip, hvalveiðaskip og flutningsskip (þar með talin skip, er mestmegnis eða eingöngu flytja hvers konar sjávarafli sem er milli landa), skulu gjalda 5 aura af hverri smálest alls farmrúmsins í fyrsta sinn á

ári hverju, er þau leggjast á höfnina, hvort sem þau koma beint frá útlöndum eða frá einhverri annari höfn á Íslandi. Komi slíkt skip oftár beint frá 10. febr. 5 útlöndum á því sama ári, skal það í hvert skifti greiða hið sama gjald, en komi það oftár frá útlöndum á sama árinu, en komi þó fyrst á einhverja aðra höfn á Íslandi, og þaðan til Eskifjarðar, skal það í hvert sinn, að undanteknu fyrsta skiftinu, aðeins greiða 3 aura af hverri smálest sem hafnargjald á Eskifirði.

- b. Strandferðaskip, er ganga aðeins milli hafna á Íslandi, skulu, þá er þau í fyrsta skifti á árinu leggjast á Eskifjarðarhöfn, gjalda í hafnargjald 5 aura af hverri smálest, en ekkert frekara, þó þau leggist þar oftár á sama ári.

Gjaldið skal og greiða af skipum, er leita hafnar fyrir ísreks sakir, storms eða því um líks.

II. Undanþágur frá hafnargjaldi.

Undanþegin eru hafnargjaldi:

1. Öll herskip og skemtiskip, hvernar þjóðar sem eru.
2. Öll skip danskra þegna, sem að fiskiveiðum eru undir ströndum Íslands, ef þau afferma ekki nje ferma annað en það, er afla þeirra og útgerð snertir.
3. Skip, er leita hafnar vegna sjóskemda, enda þótt farmur þeirra hafi úr þeim verið fluttur, ef þau flytja burt farminn og eigi annað.

III. Seglfesta.

Seglfestu má ekki kasta út á höfninni, nema hafnarnefnd leyfi.

IV. Hafnarsjóður og hafnarnefnd.

Gjöld þau, sem ákveðin eru hjer á undan, skulu renna í hafnarsjóð Eskifjarðarkauptúns, og skal honum eingöngu varið til að gjöra umbætur á höfninni og mannvirkjum, sem henni heyra til.

Hreppsnefnd Eskifjarðarhrepps kýs þrjá menn í hafnarnefnd til að hafa umsjón með, að reglugjörð þessari sje hlýtt, innheimta gjöldin til hafnarsjóðs og stjórnna honum með umsjón hreppsnefndarinnar. Hreppsnefndin veitir fje úr sjóðnum til umræddra framkvæmda eftir tillögum hafnarnefndar, og ákveður hvernig hann skuli ávaxta, enda ber hún ábyrgð á innstæðu hans eins og öðrum eignum hreppsfjelagsins. Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja sveitarsjóðsreikningunum og endurskoðast og úrskurðast ásamt þeim.

5

10. febr.

V. Hegningarákvæði o. fl.

Brot á móti reglugjörð þessari varða sektum alt að 400 kr. og fer um mál útaf þeim sem önnur lögreglumál. Sektirnar renna í hafnarsjóð Eskifjarð-arkauptúns.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. júlí 1917 og skal endurskoðuð fyrir 1. janúar 1926.

I stjórnarráði Íslands, 10. febrúar 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

6

17. febr.

Reglugjörð

um ákvörðun sjerstaks tímareiknings.

Samkvæmt heimild í lögum 16. febrúar 1917 eru hjermeð sett eftirfarandi ákvæði um sjerstakan tímareikning.

Fyrir tímabilið frá 20. febrúar til 20. október 1917 skal hafa sjerstakan tímareikning, þannig að klukkan verði færð fram um 1 klukkustund frá svo-nefndum íslenskum meðaltíma, og verði 1 klukkustund og 28 mínútum á undan miðtíma Reykjavíkur. Þetta kemur til framkvæmda þannig, að þriðjdagurinn 20. febrúar byrjar 19. febrúar kl. 11 að kveldi eftir íslenskum meðaltíma, og 20. október endar einni klukkustund eftir miðnætti samkvæmt tímareikningi þeim, sem ákveðinn er með þessari reglugjörð.

Dóms- og kirkjumáladeild stjórnarráðsins 17. febrúar 1917.

Jón Magnússon.

G. Sveinbjörnsson.

Reglugjörð

7

17. febr.

um notkun mjölvöru og um sölu á landssjóðs sykri.

Samkvæmt lögum 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana út af Norðurálfrúðfríðnum, eru sett eftirfarandi ákvæði.

1. gr.

Rúgmjöl mega bakarar ekki nota til brauða nema blanda það að einum fjórða hluta með maismjöli. Ekki mega heldur aðrir gera brauð úr rúgmjöli til sölu, nema það sje blandað maismjöli eins og á undan greinir.

2. gr.

Hveiti mega bakarar aðeins nota til að baka súrbrauð, franskbrauð, vanalegar tvíbökur og algengar bollur. Ekki mega heldur aðrir nota hveiti til baksturs til sölu, annars en þess, er að framan getur.

3. gr.

Bannað er að nota rúg og rúgmjöl, hveiti og haframjöl til skepnufóðurs.

4. gr.

Bakstur þann, sem bannaður er í reglugjörð þessari, en gerður hefir verið áður en hún öðlaðist gildi, má þó selja eftir að hún gekk í gildi, en ekki hærra verði en áður.

5. gr.

Sykur þann, sem landsstjórnin útvegar og selur kaupmönnum eða fjelögum til útsölu til almennings eða fjelagsmanna, mega þeir eða þau aðeins selja út aftur gegn afhendingu sykurseðla og með því verði, sem stjórnarráðið hefir ákveðið. Bæjarstjórn útbýtir sykurseðlum til almennings og setur nánari ákvæði því viðvíkjandi með samþykki stjórnarráðsins.

Sykurseðla þá, sem seljendur sykursins taka á móti, er þeim skylt að geyma og afhenda, þegar krafist er, þeim, sem bæjarstjórn setur til þess að heimta þá inn.

Kaupmenn og fjelög, sem sykurinn selja almenningi eða fjelagsmönnum, mega ekki binda söluna neinum öðrum skilyrðum en þeim, sem á undan greinir.

7

17. febr.

6. gr.

Brot á móti ákvæðum reglugjörðar þessarar varða sektum alt að 500 kr. og fer um mál útaf þeim sem um almenn lögreglumál.

7. gr.

Reglugjörð þessi öðlast þegar gildi fyrir Reykjavíkurborg og Hafnarfjarðarkaupstað. Með auglýsingu getur stjórnarráðið látið reglugjörðina öðlast gildi fyrir aðra kaupstaði og önnur sveitarfélög, og annast þá sveitarstjórn þau störf, sem bæjarstjórnunum eru ætluð.

Þetta birtist öllum þeim til eftirbreytni, sem hlut eiga að máli.

I stjórnarráði Íslands, 17. febrúar 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

8

20. febr.

Samþykkt

um breyting á samþykkt 16. des. 1910 um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum og þeim þiljuðu mótorbátum, sem ekki eru stærri en nemi 15 smálestum, í Vestmannaeyjasýslu.

1. grein hljóði svo:

Frá 1. degi janúarmánaðar til 31. mars, að báðum dögum meðtöldum, má eigi fara til fiskjar seinna að degi en kl. 4 e. h. og frá 1. apríl til loka þess mánaðar kl. 7 e. h.

Frá 1. til 31. janúar má eigi fara til fiskjar fyr en kl. 5 f. h. Frá 1. til 15. febrúar að báðum dögum meðtöldum kl. 4½ f. h. Frá 15. febrúar til loka sama mánaðar kl. 4 f. h. Frá 1. til 15. mars að báðum dögum meðtöldum kl.

3 $\frac{1}{2}$ f. h. Frá 15. mars til loka þess mánaðar kl. 3 f. h. Frá 1. til 15. apríl að 8
 báðum dögum meðtöldum kl. 2. f. h. og frá 15. apríl til loka sama mánaðar eigi 20. febr.
 fyr en kl. 12 á miðnætti.

Samþykkt þessi, sem samin er og samþykkt samkvæmt lögum nr. 18, 14.
 des. 1877, um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum, lögum nr.
 53, 10. nóv. 1905, lögum nr. 28, 11. júlí 1911 og lögum nr. 27, 22. okt. 1912,
 um viðauka við og breyting á fyrstnefndum lögum, er hjermeð staðfest til að öðlast
 gildi 1. apríl 1917 og birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 20. febrúar 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson

Reglugjörð

um útflutningsbann á ýmsum vörum.

9

1. mars

Smkvæmt lögum 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra
 ráðstafana útaf Norðurlálfuófriðnum, eru hjermeð sett eftirfarandi ákvæði.

1. gr.

Bannað er að flytja út úr landinu eða selja úr landinu allar aðfluttar
 nauðsynjavörur, svo sem matvæli, veiðarfæri, salt, kol, steinolíu o. s. frv.

Ennfremur er bannað að flytja út úr landinu eða selja úr landinu smjör,
 sem framleitt er hjer á landi.

Þó er heimilt að birgja upp skip, sem sigla frá Íslandi, til næstu erlendr-
 ar hafnar, sem það ætlar að koma á.

9

2. gr.

1. mars

Brot gegn fyrirmælum 1. gr. varða sektum frá 500 til 5000 kr., og auk þess skulu hinar afhentu vörur teknar aftur. Fer um mál útaf brotum þessum sem um almenn lögreglumál.

3. gr.

Reglugjörð þessi öðlast gildi þegar í stað og fellur jafnframt úr gildi reglugjörð 6. ágúst 1914, um ráðstafanir til að tryggja landið gegn hættu, sem stafað geti af ófriði í Norðurálfu, samkvæmt lögum 1. ágúst 1914.

Þetta birtist öllum þeim til eftirbreytni sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 1. mars 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

10

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Minningarsjóð Halldórs

22. mars Jónassonar«, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra Íslands 22. mars 1917.

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

„Minningarsjóðs Halldórs Jónassonar.“

1. gr.

Sjóðurinn heitir »Minningarsjóður Halldórs Jónassonar«. Stofnfje hans er kr. 800.00.

2. gr.

10

22. márs

Sjóðinn skal ávaxta í »Aðaldeild söfnunarsjóðs Íslands«. Sjóðurinn tekur á móti frjálsum gjöfum, og skulu þær lagðar við höfuðstólinn.

3. gr.

Vextir sjóðsins skulu lagðir við höfuðstólinn óskertir. Þangað til hann er orðinn kr. 5000. Úr því má verja helmingi vaxtanna samkvæmt 4. gr. Þegar hann er orðinn 10000 kr. má verja $\frac{2}{3}$ vaxtanna eftir sömu grein, en þegar hann hefir náð 15000 kr. má verja $\frac{4}{5}$ vaxtanna á sama hátt. Hitt annað af vöxtunum skal ætíð leggja við höfuðstólinn. Ef eigi þarf að taka til sjóðsins eitt eða fleiri reikningsár, leggjast vextirnir óskertir við höfuðstólinn.

4. gr.

Þegar sjóðurinn er orðinn svo stór, að það má fara að nota vextina, þá skal þeim varið til styrktar fátækum nemendum Gagnfræðaskólans á Akureyri, sem missa heilsuna og þurfa að leita læknishjálpar. Skulu þeir þá sitja fyrir, sem þurfa að leita hennar út fyrir Akureyri, til Reykjavíkur, Víflsstað eða útlanda.

Þegar sjóðurinn hefir náð 15000 kr. og ekki er þörf á öllum vöxtunum til sjúkrastyrks, hafa umráðamenn sjóðsins heimild til að breyta skipulagsskránni þannig, að nokkru af vöxtunum sje varið til styrktar fátækum og efnilegum nemendum Gagnfræðaskólans til framhaldsnáms í náttúrufræði og eðlisfræði, þó má enginn njóta þess styrks lengur en þrjú ár.

5. gr.

Umráðamenn sjóðsins sjeu: Skólameistari Gagnfræðaskólans á Akureyri, bæjarfógeti og sóknarprestur Akureyrar. Ef þörf gjörist, mega þeir breyta skipulagsskrá hans þegar hann er orðinn fullar 15000 kr. (sbr. 4. gr.).

6. gr.

Þeir sem vilja verða styrks aðnjótandi af sjóðnum, skulu sækja um það skriflega til umráðamanna hans, og skulu skólameistari og kennarar skólans gefa meðmæli sín með styrkbeiðninni.

Akureyri, 23. október 1915.

Oddur Jónasson.

Jónas Jónasson.

Friðrik Jónasson.

Stefán S. Jónasson.

Reglugjörð

um notkun bryggjunnar í Steinsvör á Skipaskaga.

Stjórnarráð Íslands hefir 24. mars 1917 gefið út svofelda reglugjörð um notkun bryggjunnar í Steinsvör á Skipaskaga, samkvæmt lögum nr. 62 frá 10. nóvember 1905.

1. gr.

Bryggjan er í umsjón hreppsnefndarinnar í Ytra-Akraneshreppi. Hún hefir sjerstakan reikning, sem miðast við almanaksár og sje endurskoðaður og úrskurðaður af sömu mönnum og reikningur hreppsins. Hreppsnefndin innheimtir eða lætur innheimta gjöld fyrir notkun bryggjunnar samkvæmt reglugjörð þessari og gerir reikningsskil fyrir þeim, gegn 5% innheimtulaunum. Ársreikningur skal sendur stjórnarráðinu.

2. gr.

Ef árleg gjöld fyrir notkun bryggjunnar hrökkva eigi til greiðslu afborgunar og vaxta af byggingarskuld hennar og til viðhalds henni, skal það, er til vantar, greitt úr hafnarsjóði verslunarstaðarins, meðan hann hrökkur til, en síðan úr hreppssjóði, gegn endurgjaldi af sjóði bryggjunnar, þegar betur lætur. Ef reynslan sýnir, að bryggjan ber sig ekki fjárhagslega með gjöldum þeim, sem ákveðin eru í 3. gr., gerir hreppsnefndin tillögur um hækkun þeirra.

3. gr.

Gjöld fyrir notkun bryggjunnar skulu ákveðin þannig:

- a. af hverjum hlut yfir vertíð hverja af öllum bátum, sem hafa fiskafgreiðslu við bryggjuna 1 króna
- Gjaldið greiðist af óskiftum afla og skal formaður annast um greiðslu þess.
- b. fyrir hver 100 kílógrömm af kolum og saltfiski, sem flutt eru að henni eða frá 2 aurar
- c. fyrir hverja tunnu salts 2 —
- d. fyrir hvern teningsmeter af timbri 10 —
- e. fyrir hvern stórgrip 15 —
- f. fyrir hverja sauðkind 2 —

- g. fyrir hvern heykapal 3 aurar **11**
 h. fyrir hvert stykki (collo) af öðrum flutningi 2 — 24 mars

Gjaldið greiðir sá, er veitir vörunni móttöku eða sendir hana burtu. En ef skipið eða báturinn hefir ekki farmskrá eða önnur skírteini, er beri með sjer hverjir sjeu móttakendur eða sendendur, greiði formaður gjaldið. Gjöldin má taka lögtaki.

Hreppsnefndin má semja svo um við kaupsýslanir og einstaka menn, að þeir greiði tiltekna upphæð á ári fyrir notkun bryggjunnar, í stað lögákveðins gjalds í hvert skifti.

4. gr.

Flutningur má ekki liggja á bryggjunni lengur en nauðsyn krefur. Nýjan fisk, sem lagður er á hana, má ekki slægja þar, heldur skal flytja hann af henni án tafar. Að öðru leyti eru notendur bryggjunnar og aðrir háðir ákvörðunum þeim, er hreppsnefnd og heilbrigðisnefnd setja um góða reglu og hreinlæti á henni.

5. gr.

Pegar byggingarskuld bryggjunnar er að fullu lokin, gerir hreppsnefndin tillögur um, hvort lækka skuli gjöld fyrir notkun hennar.

6. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari (4. gr.) varða sektum alt að 30 krónum, er renna í hafnarsjóð verslunarstaðarins á Skipaskaga. Með mál útaf slíkum brotum skal farið sem almenn lögreglumál.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 12. maí 1917 og skal endurskoðuð fyrir 1. janúar 1926.

Í stjórnarráði Íslands, 24. mars 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson,

12
31. mars

Auglýsing

um skifting mála milli deilda stjórnarráðs Íslands.

Samkvæmt 1. gr. laga 2. janúar þ. á., um breyting á lögum nr 17, 3. október 1903, um aðra skipun á æðstu umboðsstjórn Íslands, og eftir þegnlegum tillögum stjórnarráðsins hefir Hans hátign konunginum þann 12. febr. þ. á. allra-mildilegast þóknast að kveða á um skifting mála milli deilda stjórnarráðsins eins og hjer segir:

Deildir stjórnarráðsins skulu vera þrjár, og eru þær lagðar undir sinn ráðherrann hver.

I. Deild.

Dóms og kirkjumáladeild.

Undir þessa deild eru lögð dómsmál, lögreglustjórn, þar með talin strand-mál, veiting rjettarfarslegra leyfisbrjefa, yfirumsjón hegningarhússins og fangahús-anna; klerka- og kirkjumál; ættar-, erfða-, persónu- og eignarrjettarmál, heil-brigðismál, þar með talin yfirsetukvennamál; kenslumál nema búnaðarskólamál; alþingiskosningar og útgáfa Stjórnartíðindanna.

II. Deild.

Atvinnu- og samgöngumáladeild.

Undir þessa deild eru lögð öll atvinnumál, svo sem fiskiveiðar, landbún-aður, verslun, iðnaður og einkarjettarleyfi; bankar og sparisjóðir; samgöngumál öll, vegamál, póstmál, síma- og hraðskeytamál; dýralæknar; sveitarstjórnarmál; þjóðjarðir.

III. Deild.

Fjármáladeild.

Hjerundir eru lögð fjármál landsins, skatta- og tollmál, hin umboðslega end-urskoðun; embættisveð; eftirlaunamál; yfirumsjón mælingar og skrásetningar skipa.

Við hlið fjármáladeildar starfar hagstofan sem sjerstök stofnun, og stend- **12**
ur hún beint undir þeim ráðherra, sem fer með fjármálin. **31. mars**

Forseti ráðuneytisins er formaður bankaráðs Íslandsbanka.

Þetta er hjermeð gjört heyrinkunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 31. mars 1917.

Jón Magnússon.

G. Sveinbjörnsson.

Reglugjörð

13

11. apríl

um aðflutta kornvöru og smjörlíki.

Samkvæmt heimild í lögum 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana útaf Norðurálfuófriðnum, eru hjermeð sett eftirfarandi ákvæði:

1. gr.

Allan rúg, rúgmjöl, hveiti, mais, maismjöl, bankabygg, hrisgrjón, völsuð hafragrjón, haframjöl og smjörlíki, sem til landsins er flutt hjer eftir, tekur landsstjórnin til umráða og setur reglur um sölu á vörunum og ráðstöfun á þeim að öðru leyti.

2. gr.

Þeim, sem fá eða von eiga á slíkum vörum frá öðrum löndum, ber í tækan tíma að senda stjórnarráðinu tilkynningu um það, svo það geti gjört þær ráðstafanir viðvíkjandi vörunum, sem við þykir eiga í hvert skifti. Í tilkynningunni skal nákvæmlega tiltaka vörutegundirnar og vörumagnið.

13

11. apríl

3. gr.

Lögreglustjórum ber að brýna fyrir skipstjórum og afgreiðslumönnum skipa, sem flytja hingað vörur þær, er getur í 1. gr., að eigi megi afhenda slíkar vörur móttakendum fyr en stjórnarráðið hefir gjört ráðstafanir viðvikjandi þeim í þá átt, er að framan greinir.

4. gr.

Brot á móti ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum alt að 5000 kr. og fer um mál útaf þeim sem um önnur lögreglumál.

5. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Þetta er birt öllum þeim til eftirbreytni, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 11. apríl 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

14

18. apríl læknið, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra Íslands 18. apríl 1917.

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir Styrktarsjóð Kristjáns Jónssonar læknið.

1. gr.

Sjóðurinn heitir »Styrktarsjóður Kristjáns Jónssonar læknið«.

2. gr.

14
18. apríl

Sjóðurinn er stofnaður með gjöfum að upphæð kr. 5559,00 — fimm þúsund fimm hundruð fimmtíu og níu krónur — og er tengdur við nafn Kristjáns Jónssonar læknis, sem fæddur var að Stóra-Ármóti í Árnessýslu 14. nóvember 1862, en andaðist í Clinton U. S. A. 26. febrúar 1910, og eru gefendur vinir hans í Vesturheimi.

3. gr.

Þeim hluta vaxta, sem úthlutað verður, skal varið til hjálpar þurfandi sjúklingum, sem leita sjer heilsubótar við hinn væntanlega spítala Íslands, og fer þarum á þessa leið: á næsta ári og uns Landsspítaliinn tekur til starfa má verja alt að einum þriðja hluta af vöxtum höfuðstólsins til hjálpar þurfandi sjúklingum við spítalann í Landakoti, en er Landsspítali Íslands er tekinn til starfa, má verja alt að fjórum fimtu hlutum vaxta til hjálpar þurfandi sjúklingum þar. Þeim hluta vaxta, sem ekki verður úthlutað, skal bætt við höfuðstólinn, uns hann er orðinn að upphæð tíu þúsund krónur, og má hann aldrei skerða. En er sjóðurinn hefir náð því að verða tíu þúsund krónur, má verja alt að fimm sjöttu hlutum vaxta til hjálpar eins og áður segir.

4. gr.

Sjóðurinn skal vera undir umsjón landsstjórnarinnar, sem sjái um trygglega varðveislu og ávöxtun hans, en um úthlutun á styrk annist í sameiningu 1. dómkirkjuprestur í Reykjavík og yfirlæknir Landsspítalans, en meðan styrkur verður veittur sjúklingum við spítalann í Landakoti, Guðmundur prófessor Magnússon meðan hans nýtur, en síðan tilnefni 1. dómkirkjuprestur einhvern af læknum við spítalann í Landakoti.

5. gr.

Reikningar sjóðsins skulu árlega birtir í Stjórnartíðindum.

Á skipulagsskrá þessari skal leita konunglegrar staðfestingar.

Reykjavík, 28. nóvember 1916.

Fyrir hönd gefenda

G. Zoega.

15 *Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Minningarsjóð Kjartans próf-
18. apríl fasts Einarssonar«, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra
Íslands 18. apríl 1917.*

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir Minningarsjóð Kjartans prófasts Einarssonar.

1. gr.

Sjóðurinn skal heita »Minningarsjóður Kjartans prófasts Einarssonar« og er stofnaður af Vestur-Eyfellungum með kr. 450,00 — fjögur hundruð og fimmtíu krónum — hinn 1. jan. 1917.

2. gr.

Sjóður þessi skal settur á vöxtu. Skal hann eigi skertur nje vextirnir, nje það, sem á annan hátt kann við hann að bætast, fyr en ársvextirnir eru orðnir 100 krónur. Það ár má veita úr sjóðnum helming vaxtanna, en hinn helmingurinn leggist við höfuðstólinn. Úr því má jafnan árlega veita úr sjóðnum kr. 50,00, þar til ársvextirnir eru orðnir 200 krónur. Þá má veita helming þeirra vaxta eða kr. 100,00 úr sjóðnum árlega, þar til vextirnir eru orðnir 300 krónur. Síðan má jafnan eftir sömu reglu árlega veita úr sjóðnum helming vaxtanna, er þeir standa á hundraði. Hinn hluti vaxtanna og vaxtavextir leggist jafnan við höfuðstólinn, er aldrei má skerða.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að auka alþýðumentun og andlega menningu í Vestur-Eyjafjallahreppi með því:

1. að styðja efnilega unga menn í hreppnum til náms á æðri alþýðuskólum en barnaskólum, utanlands og innan, sjerstaklega á bændaskólum.
2. að koma föstu skipulagi á barnaskóla hreppsins og bæta fyrirkomulag þeirra.

4. gr.

Stjórn sjóðsins hefir á hendi þriggja manna nefnd, og skulu eiga sæti í henni oddviti hreppsnefndarinnar, formaður fræðslunefndar (eða skólanefndar) og hreppstjóri hreppsins. Ennfremur kys hreppsnefndin þrjá varamenn. Stjórnin gengst fyrir fjársöfnun til sjóðsins, ákveður allar styrkveitingar, semur reikning sjóðsins og leggur hann árlega fyrir hreppsnefnd til úrskurðar. Skal hann síðan fylgja hreppsreikningum til sýslunefndar. Stjórnin ber og sameiginlega ábyrgð á sjóðnum.

5. gr.

15

18. apríl

Styrk til framhaldsnáms má veita hverjum þeim ungum efnismanni, karli eða konu, sem heimilisfastur er í Vestur-Eyjafjallahreppi og eigi er yngri en 16 ára nje eldri en 25 ára. Þó skulu þeir sjerstaklega ganga fyrir við styrkveitinguna, sem útlit er fyrir að taki sjer bústað í hreppnum að náminu loknu. Enginn má fá styrk úr sjóðnum oftari en þrisvar sinnum.

Þau árin, sem enginn hlýtur styrk úr sjóðnum til framhaldsnáms, má verja fjenu til að bæta barnaskóla hreppsins eftir því sem stjórninni í samráði við kennara og fræðslunefnd (eða skólanefnd) virðist best við eiga.

6. gr.

Sjóðinn skal ávaxta í »Söfnunarsjóði Íslands«.

7. gr.

Á skipulagsskrá þessari skal beiðast staðfestingar konungs.

Holti undir Eyjafjöllum, 6. dag janúarmánaðar 1917.

Jakob Ó. Lárusson. Sigurður Ólafsson. Magnús Sigurðsson.

Reglugjörð

16

18. apríl

um viðauka við reglugjörð 11. apríl 1917 um aðflutta kornvöru og smjörlíki.

Samkvæmt heimild í lögum 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana útaf Norðurálfuófriðnum, eru hjermeð sett eftirfarandi ákvæði.

Fyrst um sinn þangað til öðruvísi verður ákveðið, má ekki selja smjörlíki nema eftir ráðstöfun hlutaðeigandi bæjarstjórnar eða sveitarstjórnar, sem setur reglur um söluna.

Reglugjörð þessi öðlast þegar gildi.

Þetta er birt öllum þeim til eftirbreytni, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 18. apríl 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

17
21. apríl

Reglugjörð

um viðauka við reglugjörð 11. apríl 1917 um aðflutta kornvöru og smjörlíki.

Samkvæmt heimild í lögum 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana útaf Norðurálfríðnum, eru hjermeð sett eftirfarandi ákvæði.

1. gr.

Sýslumaður skal með aðstoð tveggja manna, sem sýslunefndarmenn kjósa til þess í nefnd með honum, hafa eftirlit með því, að kornvörur þær, sem getur um í 1. gr. reglugjörðar 11. apríl 1917, og til sýslufjelagsins flytjast, komi við útsölu á þeim þar til almennings sem jafnast niður eftir þörfum.

2. gr.

Til afnota í þessu skyni skal sýslumaður þegar þessar vörur koma utanlands frá til kaupmanna eða kaupfjelaga í umdæminu, gjöra skrá yfir þær eftir skipsskjölum. Komi slíkar vörur frá öðrum innlendnm höfnum, ber skipstjóra eða afgreiðslumanni skipsins að senda sýslumanni skrá yfir þær.

3. gr.

Við úthlutun varanna skal jafnan fara eftir þeirri tilhögun, sem sýslumaður með ráði nefndarmanna ákveður, svo sem hve stóra skamta hvert heimili megi fá í senn af hverri vöru og til hve langs tíma.

4. gr.

Rjett er að því svæði, sem áður hefir sótt verslun til ákveðins sölustaðar, sje áfram ætlaðar umræddar vörur, sem til þess sölustaðar flytjast, og skiftir það ekki máli, hvort svæðið er utan eða innan sýslufjelags þess, er sölustaðurinn er í.

5. gr.

Til þess að sýslumaður ásamt nefndarmönnum geti gjört tilætlaðar ráðstafanir viðvíkjandi hjer um ræddum vörum, er hreppsnefndum gjört að skyldu að láta í tje þær skýrslur, er mál þetta varða, sem sýslumaður heimtar, og hafa þær framkvæmdir viðvíkjandi úthlutun á vörunum í hreppnum, sem sýslumaður ákveður með ráði nefndarmanna, þartil heyrir sjerstaklega að rannsaka vöruforðann á heimilum í hreppnum, og eru húsfeður skyldir, ef hreppsnefnd krefst þess, að gefa sannar skýrslur um hann.

6. gr.

Sýslumönnum ber með aðstoð nefndarmanna að hafa vakandi auga á

kornvörubirgðum í umdæminu, svo að landsstjórnin, hvenær sem er, geti fengið 17 upplýsingar um, hve miklar þær sjeu, og hve lengi þær muni endast, og má í 18. apríl því efni miða við, að hver maður þurfi til jafnaðar alt að 150 kilógrömm af kornmat á ári, og telst þar til auk kornvara þeirra, sem getur í 1. gr. reglugjörðar 11. apríl 1917, baunir, byggmjöl, sago o. frv. Nú fær sýslumaður grun um að ekki sje rjett gefið upp um birgðir og er þá rjett að hann rannsaki málið.

7. gr.

Ætlast er til þess, að samvinna sje milli sýslumanna innbyrðis í þeim málum, sem ræðir um í reglugjörð þessari, og varða sýslufjelagið í öðrum sýslufjelögum.

8. gr.

Þegar beðið er um kaup á kornvörum af forða landsstjórnarinnar, er rjett að pöntunin komi frá sýslumanni, enda hafi hann áður rannsakað vörubörfinna, samkvæmt því er að framan greinir, og skýri nánara frá henni í beiðninni.

9. gr.

Kostnaður, sem sýslumaður hefir útaf ráðstöfunum, sem greinir í reglugjörð þessari, svo og þóknun fyrir störf við þær, greiðist honum úr landssjóði, eftir nánari ákvörðun stjórnarráðsins, en kostnaður og þóknun nefndarmanna úr sýslusjóði eftir úrskurði sýslunefndar. Sjerstaklegan kostnað við vörusölu í hreppnum, svo sem útgáfu vöruseðla í kaптúnum, greiðir hreppssjóður.

10. gr.

Reglugjörð þessi öðlast þegar gildi.

Þetta er birt öllum þeim til eftirbreytni, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 21 apríl 1917

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reglugjörð

um viðauka við reglugjörð 11. apríl 1917 um aðflutta kornvöru og smjörlíki.

Samkvæmt heimild í lögum 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana útaf Norðurálífuófriðnum, eru hjermeð sett eftirfarandi ákvæði.

1. gr.

Framkvæmdarstjóri bæjarstjórna í kaupstöðum (borgarstjóri, bæjarstjóri eða bæjarfógeti) skal með aðstoð tveggja til þriggja manna, sem bæjarstjórn kys, hafa eftirlit með því, að kornvörur þær, sem getur um í 1. gr. reglugjörðar 11. apríl 1917, og til kaupstaðarins flytjast, gangi að tiltölulegum hluta til neyslu í kaupstaðnum, og að þær vörur sem kaupstaðnum eru ætlaðar, komi við útsölu á þeim þar til almennings sem jafnast niður eftir þörfum. Nefndarmennina má kjósa úr flokki bæjarfulltrúanna eða utan bæjarstjórnar.

2. gr.

Í þessu skyni skal bæjarfógeti, borgarstjóri eða bæjarstjóri, eftir því sem við á, afla sjer vitneskju um slíkar vörur, sem til kaupstaðarins flytjast. Þá er þessar vörur koma til Reykjavíkurkaupstaðar utanlands frá til kaupmanna og kaupfjelaga þar, skal bæjarfógeti þegar er hann hefir fengið skipsskjölin, gjöra í framangreindu skyni skrá yfir þær eftir skipsskjölunum og senda skrá þessa til borgarstjóra sem fyrst. Ef slíkar vörur skyldu koma frá öðrum innlendum höfnum til tjeds kaupstaðar, ber skipstjóra eða afgreiðslumanni skipsins að afhenda bæjarfógeta áleiðis til borgarstjóra skrá yfir þær. Í öðrum kaupstöðum, þar sem framkvæmdarstjóri bæjarstjórnar er einnig bæjarfógeti, má í framangreindum tilgangi nota skrár þær, er getur í 2. gr. reglugjörðar 21. apríl 1917. Nú koma vörur þær, er hjer um ræðir, landleiðis til kaupstaðar og eru ætlaðar þar til sölu, ber þá viðtakanda að senda bæjarfógeta tafarlaust tilkynningu um þær.

3. gr.

Nú flytjast til kaupstaðar utanlands eða innanlands að slíkar vörur og eru ætlaðar til sölu þaðan jafnframt eða eingöngu í önnur hjeruð, og skal þá gjörður greinarmunur á, hvort almenningur úr því hjeraði hefir að undanfögnu að jafnaði sótt verslun til þess kaupstaðar eða ekki. Ef svo er, er rjett, að því hjeraði eða hjeruðum sje áfram ætlað af vörunum að rjettu hlutfalli eftir þörfum, og er ætlast til þess að nefndir þær, sem getur um í reglugjörð þessari og

nefndir þær, er getur í reglugjörð 21. apríl 1917, og í hlut eiga, komi sjer sam- **18**
an í þessu efni, þó er rjett að sá, sem vöruna hefir til sölu, leiti um það efni ^{26. apríl}
eingöngu fyriræla kaupstaðarnefndarinnar, en heimilt er honum eða hlutaðeig-
andi hjeradsnefnd, ef rjetti telja hallað, að skjóta málinu til stjórnnarráðsins til
úrslita. Sje hinsvegar um að ræða sölu til annara hjeraða en getið var, sjer-
staklega um birgðasölu stórsölukaupmanna til kaupmanna, kaupfjelaga eða bak-
ara, verður að leita um hana samþykkis stjórnnarráðsins.

4. gr.

Um sölu á vörum þeim, er hjer um ræðir, til almennings í kaupstaðnum
setur nefnd sú, er getur í reglugjörð þessari, reglur eftir því sem þurfa þykir.

5. gr.

Nefndinni ber að hafa vakandi auga á kornvörubirgðum í kaupstaðnum,
svo landsstjórnin, hvenær sem er, geti fengið upplýsingar um, hve mikar þær sjeu
og hve lengi þær munu endast, og er þeim, sem sölubirgðir hafa eða birgðir í
bakstur til sölu, skylt að gefa nefndinni þær upplýsingar um birgðir sínar, sem
hún æskir. Um kornmatarþörf á mann gildir sama um kaupstaði og um sveitir,
er greinir í 6. gr. reglugjörðar 21. apríl 1917.

6. gr.

Kostnaður við ráðstafanir samkvæmt ákvæðum reglugjörðar þessarar
greiðist úr bæjarsjóði.

7. gr.

Reglugjörð þessi öðlast þegar gildi.

Þetta er birt öllum þeim til eftirbreytni, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnnarráði Í-lands, 26. apríl 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

19
5. maí

Reglugjörð

fyrir sparisjóði.

Samkvæmt lögum um sparisjóði 3. nóvember 1915 eru settar eftirfarandi nánari reglur um starfrækslu sparisjóða.

I. kafli.

Um bókfærslu sparisjóða.

1. gr.

Við hvern sparisjóð skulu haldnar bækur þær, er hjer segir:

- a. *Tvær sjóðbækur* — *eður sjóðbók í tvennu lagi* —, er fjehirðir sjóðsins ritar í allar greiðslur í sjóðinn og úr honum.

Sjóðbækurnar eru þessar:

1. *Sjóðbók fyrir innlög*. Skal í þá bók skrá öll innlög í sjóðinn og innstæðufje það, sem úr honum er greitt. Skal svo telja saman öll innlögin og útborgað innstæðufje fyrir hvern dag um sig og færa upphæðina samanlagða í aðalsjóðbókina, tekju og gjaldamegin.
2. *Aðalsjóðbók*. Í þá bók skal skrá upphæðir innlaga og útborgaðs innstæðufjár á þann hátt, sem greint hefir verið, svo og einnig allar aðrar greiðslur í sjóðinn og úr honum. Geta skal þar jafnframt nafns þess, sem greiðslan er fyrir, svo og einkennistölu þeirrar, er hver greiðsla fær.

Telja skal saman í aðalsjóðbók bæði tekju og gjaldamegin allar greiðslur í sjóðinn og úr honum hvern dag, er afgreiðsla hefir farið fram, þannig að jafnan megi sjá hverri upphæð sjóðforðinn nemur við lok hvers afgreiðsludags.

- b. *Dagbók* er bókarí sjóðsins ritar í upphæð hvernar þeirrar fjártegundar, er daglega er lögð í sjóðinn. eður úr honum greidd.

Bók þessa skal einnig gjöra upp á hverjum degi, og skal þess gætt, að upphæðunum beri saman við sjóðbækur fjehirðis.

Sje bókarí eigi viðstaddur, skal sá, er störfum gegnir í hans stað, eða þá fjehirðir — ef eigi er annar starfsmaður við afgreiðsluna en hann einn — rita greiðsluna í bók þessa.

- c. *Innstæðubók*, er rita skal í nöfn allra þeirra, er fje leggja í sjóðinn til geymslu, skal hver innstæðueigandi um sig fá dálk í bók þessari, með sjerstakri einkennistölu, hinna sömu og rituð er á viðskiftabók hlutaðeiganda. Skal greinilega skráð hver upphæð sú er, sem hann leggur í sjóðinn eða tekur úr honum, og hver innstæðuupphæðin er, að því loknu.

Í bók þessa skulu einnig skráðir vextir af innstæðufjenu.

19

- d. *Lánabók*. Skal í þá bók rita öll lán úr sjóðnum. Hefir hvert lán einkennistölu og dálk útaf fyrir sig; skal þar tilgreint, hver sje lántakandi, hver tryggingin sje fyrir láninu, og hver upphæð þess sje. Þar skal jafnframt rita greiðslu afborgana og vaxta af láninu.

5. maí

Flokka skal lánin eftir tryggingu þannig, að hver tegund lána sje flokkur útaf fyrir sig. Fasteignaveðslán sjeu A-flokkur, hvert lán með áframhaldandi einkennistölu, sjálfsskuldarábyrgðarlán, B-flokkur og handveðslán svo og lán gegn annari tryggingu C-flokkur.

Hafi sparisjóður tekið lán hjá öðrum, skal einnig rita þau í bók þessa í kafla útaf fyrir sig. Skulu lán þessi skráð á sama hátt og lán þau, er sjóðurinn hefir öðrum veitt.

- e. *Víxlabók*, er rita skal í víxla þá, er sparisjóðurinn kann að kaupa, skal hverjum víxli gefið áframhaldandi tölueinkenni.
- f. *Reikninga og eignabók*. Í bók þessa skal rita reikninga sjóðsins við hver áramót.

Einnig skal í bók þessa rita nákvæma, sundurliðaða skrá yfir allar eignir sjóðsins, svo sem verðbrjef, innieignir í bönkum eða hjá öðrum sparisjóðum o. fl., svo og skrá yfir helstu áhöld sjóðsins og innanhússmuni.

- g. *Skuldbindingabók*. Í bók þessa skal rita alla skuldunauta sjóðsins og sjálfsskuldarábyrgðarmenn svo og nöfn þeirra, er ritað hafa á víxla þá, er sjóðurinn kann að kaupa. Skal þetta ritað þannig í skuldbindingabókina, að skuldbindingar hvers einstaklings um sig sjáist glögt og greinilega.
- h. *Innheimtubók* skulu þeir sparisjóðir haldá, er taka að sjer innheimtur fyrir banka eður aðra á víxlum, ávísunum eður öðrum kröfum. Í þeirri bók skal hver sá, sem innheimt er fyrir, fá sjerstakan dálk.
- i. *Aðalbók*. Í þeirri bók skal hver viðskiftaflokkur hafa dálk útaf fyrir sig, og sje samanlögð upphæð hverrar viðskiftagreinar, tekju og gjaldamegin, færð í bók þessa, á hlutaðeigandi dálk, í lok hvers mánaðar fyrir þann mánuð, sem þá er að líða.
- j. *Gjörðabók* er í sjeu skráðar ályktanir stjórnar sjóðsins um lánveitingar, láns-synjanir, lántökur og annað slíkt.

Í bók þessa skulu einnig skráðar ályktanir þær, sem gjörðar eru á fundum, er haldnir eru af stjórn sparisjóðsins og ábyrgðarmönnum eður öðrum þeim, sem að sjóðnum standa.

- k. *Nafnaskrá* (registur) skal haldin við bækur þær, sem ræðir um í stafl. c, d, g, h og i hjer að framan.

Þar sem því verður viðkomið skal halda spjaldskrá yfir nöfn allra innstæðueigenda í sjóðnum (sbr. stafl. c).

2. gr.

Sjerhverja greiðslu í sjóðinn og úr honum skal tafarlaust skrá í sjóðbækur sjóðsins og dagbók, svo og aðrar þær bækur, sem greiðslan á heima í.

- 19** Greiðslu afborgana og vaxta af lánum skal jafnframt rita á hlutaðeig-
5. maí andi skuldabréf.

Afborgun af víxli skal einnig tafarlaust skráð á víxilinn.

3. gr.

Allar bækur sjóðsins skulu skýrt og greinilega skráðar og allar fjárhæðir þannig ritaðar, að enginn efi geti á því leikið, hver upphæðin sje.

Sje einhverri tölu breytt, sakir skakkrar innfærslu, skal breytingin þannig gjörð, að sjá megi hverju breytt hafi verið.

Dagsetningar sje greinilega getið við hverja einstaka greiðslu.

4. gr.

Aldrei má greiða neina upphæð af sparisjóðsinnstæðufje nema því að eins, að viðskiftabókin sje sýnd, og skal þá upphæðin jafnframt skráð í viðskiftabókina. Skulu starfsmenn sjóðsins gæta þess nákvæmlega, að þetta sje rjett gjört og skulu í því skyni í hvert sinn bera greiðslu þá, sem skráð er í viðskiftabókina, saman við fjárhæð þá, sem samtímis er skráð í bækur sjóðsins.

Þegar innlögum er veitt móttaka, án þess viðskiftabók sje sýnd, skal gefa sjerstaka kvittun fyrir innlögunum, og skal þess getið í kvittuninni, að hún sje ekki gild lengur en þangað til upphæðin verður rituð í viðskiftabók innstæðueiganda; en það skal gjört næst, þegar viðskiftabókin er sýnd í sparisjóðnum.

Þess skal ennfremur getið á hlutaðeigandi dálk í innstæðubók og í sjóðbókinni, um leið og greiðslan er þar skráð, að viðskiftabókin hafi eigi sýnd verið, en aðeins sjerstök kvittun verið gefin. Við samanburð innstæðubókar og viðskiftabókar, þegar hún er sýnd næst á eftir, skal það svo athugað, að innlögin sjeu skráð í viðskiftabókina, en kvittunin sje ógild orðin.

5. gr.

Vextir af sparisjóðsinnstæðufje skulu vera reiknaðir út að fullu og færðir í bækur sjóðsins við lok hvers árs. Í innstæðubókinni skulu vextir hvers innstæðueiganda þá lagðir við höfuðstól á hlutaðeigandi dálk.

Í fyrsta sinn og viðskiftabók er sýnd eftir nýjár, skulu vextirnir færðir í hana og skal þess þá nákvæmlega gætt, að upphæð innstæðufjár, að meðtöldum vöxtum, í viðskiftabókinni beri saman við það, er innstæðubókin telur.

Þó svo kunni til að bera, að skekkja finnist í vaxtareikningi eftir að vextirnir hafa verið skráðir í innstæðubók, má eigi breyta hinni skráðu vaxtaupphæð, en leiðrjetting á skekkjunni skal gjöra þegar hún uppgötvast, á þann hátt, að skrá þá mismuninn, er jafnframt færist sparisjóðnum til reiknings í innstæðubókina og í viðskiftabókina, næst þegar hún verður sýnd.

6. gr.

19

5. maí.

Allar bækur sparisjóða, veðbrjef og skuldabryf, svo og víxla, veðbrjef og önnur slík verðmæt skjöl, sem í vörslum sparisjóðs eru, skal jafnan geyma í eldtryggri hirslu eða hirslum, og skal þess nákvæmlega gætt, að slíkri hirslu sje jafnan lokað á hverju kvöldi þegar í hana hefir verið látið það af slíkum plöggum, er nota hefir þurft þann og þann daginn.

Sjóðforði sparisjóðs skal einnig geymdur á eldtryggum stað, á sama hátt.

7. gr.

Skyld er sparisjóðum jafnan að haga bókfærslu sinni eftir þeim fyrirskipunum og fyrirmyndum er stjórnarráðið setur. Einnig skulu sparisjóðir jafnan nota slík skuldabryfseyðublöð og önnur skjöl, sem stjórnarráðið ákveður fyrirmyndir af.

II. kafli.

Um reikninga sparisjóða.

8. gr.

Reikningsár sparisjóða skal vera frá nýjári til nýjárs, og skal ársreikningur hvers sparisjóðs vera saminn fyrir marsmánaðarlok.

9. gr.

Ársreikningur hvers sparisjóðs skal vera þannig gjörður að af honum sjáist glögt:

1. Hversu mikið alls hafi verið greitt í sjóðinn og úr honum á árinu. Skal í því efni saminn reikningur yfir allar innborganir í sjóðinn og útborganir úr honum og sje þar í greint, hver sjóðforðinn hafi verið í ársbyrjun og hver í árslok.
2. Hverjar tekjur sjóðurinn hafi haft af starfi sínu á árinu og hver útgjöld hans hafi verið; einnig skal tilgreina tap það, er hann kann að hafa beðið á árinu. Skal í þessu skyni semja reikning yfir ábata og halla sjóðsins.
3. Hverjar sjeu eignir sjóðsins í árslokin og hverjar skuldir eður skuldbindingar þá hvíli á honum. Til þess að þetta sjáist sem gleggst, skal semja nákvæman efnahagsreikning fyrir sjóðinn, eins og hagur hans stóð í árslok.

10. gr.

Semja skal við hver árslok sundurliðaða skrá yfir inneign allra innstæðueigenda, að meðtöldum vöxtum. Skal tala innstæðueigenda (viðskiftabóka) nákvæmlega sjást af skrá þessari.

19 Einnig skal semja sundurliðaða skrá yfir öll lán þau, er sjóðurinn á úti-
5. maí standandi, bæði fasteignarveðslán, sjálfsskuldarábyrgðarlán og handveðslán. Skal
semja sjerstaka skrá yfir hvern flokk lánanna. Skrár þessar skulu bera með
sjer, fyrir hvaða tímabil vextir eru greiddir af hverju einstöku láni, svo að
glögt sjáist hversu mikið er greitt fyrirfram af vöxtum og eins af hverjum lán-
um vextir eru vangoldnir.

Ennfremur skal semja sundurliðaða skrá yfir víxla þá, er sparisjóður kann
að eiga í árslok og eigi eru innlestir. Gjaldldagi víxlanna sje tilgreindur
á skránni.

A öllum þessum skráum skal geta nafns hvers innstæðueiganda, eða lán-
takanda, svo og einkennistölu.

Loks skal semja sundurliðaða skrá yfir allar aðrar eignir sjóðsins, þær
er til reiknings eru færðar, svo og yfir skuldir þær, sem hann er í við aðra.

11. gr.

Stjórnarráðið lætur sparisjóðum í tje fyrirmyndir fyrir reikningum spari-
sjóða, og er sparisjóðum jafnan skylt að hafa reikninga sína í því formi, sem
fyrirmyndir þessar sýna.

III. kafli.

Um endurskoðun á reikningum og bókum sparisjóða.

12. gr.

Til að rannsaka reikninga sparisjóðs og bókfærslu alla skal velja 2 end-
urskoðunarmenn. Skulu ábyrgðarmenn sparisjóða kjósa endurskoðunarmennina
til tveggja ára í senn. Á hverju ári gengur þó annar endurskoðunarmaður-
inn frá, í fyrsta sinn eftir hlutkesti. Endurkjósa má endurskoðunarmann þann,
er frá á að fara. Kjósa skal 1 mann til vara, og gengur hann í stað hinna
kosnu endurskoðunarmanna í forföllum annarshvors þeirra.

Heimilt er að hlutaðeigandi sýslunefnd kjósi endurskoðunarmenn og vara-
mann í stað ábyrgðarmanna sjóðsins, eftir sömu reglum og settar eru í grein
þessari hjer að framan, ef svo er ákveðið í lögum sparisjóðs.

13. gr.

Tilkynna skal það stjórnarráðinu hverjir sjeu kosnir endurskoðendur
sparisjóðs.

14. gr.

Skyt er endurskoðendum að rannsaka sjóðforða sparisjóðs eigi sjaldnar
en einu sinni á hverjum ársfjórðungi.

Jafnan skulu endurskoðendur eiga frjálsan aðgang að öllum bókum, verðbrjefum og öðrum skjölum sjóðsins, hvenær sem þeim þykir henta, til eftirlits, hvort heldur eru báðir í einu, eða hvor um sig. Einnig eiga þeir rjett á að rannsaka sjóðforða sparisjóðs svo oft, er þeim þykir þörf á. 19
5. maí

15. gr.

Endurskoðendum er skylt að hafa nákvæmt eftirlit með allri bókfærslu sparisjóðs og gefa gætur að því, að þar sje alt í reglu og að gætt sje allra þeirra fyrirsmæla, er þarum gilda. Ber þeim gaumgæfilega að rannsaka að allar greiðslur í sjóðinn og úr honum sjeu rjett tilfærðar í bókum sparisjóðsins. Skulu þeir benda á ef eitthvað er athugasavert, svo að úr því verði tafarlaust bætt.

16. gr.

Ársreikning sparisjóðs skulu endurskoðunarmenn rannsaka þegar eftir að hann er saminn og skulu þeir hafa lokið því starfi sínu fyrir aprílmánaðarlök. Rita þeir síðan á reikninginn vottorð sitt um að endurskoðun reikningsins sje lokið. Reikningurinn með athugasemdum endurskoðenda skal síðan lagður fyrir aðalfund til úrskurðar, eður fyrir hlutaðeigandi sýslunefnd, ef svo er ákveðið í lögum sjóðsins.

17. gr.

Verði ágreiningur milli endurskoðenda sparisjóðs og stjórnenda um einhver þau atriði er tilhögun á reikningsfærslu sparisjóðs eður bókfærslu snerta, og þeir koma sjer eigi saman, skulu endurskoðendur leggja málið fyrir stjórnarráðið til úrlausnar.

Eins skal farið ef endurskoðendur komast að raun um, að rekstur sparisjóðsins sje ekki að öllu leyti lögmætur og í fullu samræmi við framannefnd lög um sparisjóði svo og reglugjörð þessa og önnur gildandi fyrirsmæli, og stjórn sparisjóðsins bætir eigi tafarlaust úr því, sem ábótavant er.

18. gr.

Ákveða skal þóknun handa endurskoðendum fyrir starf þeirra um leið og þeir eru kosnir.

Í stjórnarráði Íslands, 5. maí 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson,

19 Sjóðbók fyrir innlög.

5. maí.

Innlög.

Dags.	Nöfn innstæðueiganda	Einkennis- tala á við- skiftabók	Upphæðir	
			kr.	a.
1917				
April 30.	Jón Hannesson	14	28	00
— —	Páll Hallsson	9	140	80
— —	Sumardagurinn fyrsti	10	50	00
			218	80
Maí 4.	Guðný Lárusdóttir	41	5	40
— —	Hinrik Loftsson	19	10	95
— —	Þórður Sigurðsson	43	240	00
			256	35

Útborgað.

19
5. maí.

Dags.	Nöfn innstæðueigenda	Einkennis- tala á við skiftabók	Upphæðir	
			kr.	a.
1917				
Ágúst 30.	Magnús Guðmundsson	27	30	00
— —	Sigfús Pjetursson	31	40	00
— —	80 + 35	15	3	00
			73	00
Mai 4.	Verslunin á Njálsgötu 16	63	200	00
— «	Sigríður Hannesdóttir	18	10	00
— «	Hannes Jónasson	4	35	70
			245	70

19 Aðalsjóðbók.

5. maí.

Innborgað.

Dags.	Hvað greitt er	Einkennis- tala	Upphæð	
			kr.	a.
1917				
Ágúst 30.	Í sjóði		1638	60
— —	Sparisjóðsinnlög alls		218	80
— —	Afborgun af fasteignarveðsláni Halldórs Sigurðssonar	A 14	430	00
— —	Vextir af sama láni $\frac{5}{5}$ 17— $\frac{5}{5}$ 18 . . .	« 14	45	00
— —	Vextir af handveðsláni Pális Jóhannssonar	C 5	25	00
— —	Sjálfsskuldarábyrgðarlán Hans Guðmunds- sonar endurborgað	B 20	250	00
— —	Vixill Gísla Árnasonar innleystur . . .	V 13	100	00
— —	Innheimtulaun frá Landsbankanum . .		3	40
— —	Sömul. frá Íslandsbanka		5	87
			2716	67

Útborgað

19

5. maí.

Dags.	Hvað greitt er	Einkennis- tala	Upphæð	
			kr.	a.
1917				
Ágúst 30.	Greitt sparisjóðsinnstæðufje		73	00
— —	Laun fjeðirðis fyrir apríl		40	00
— —	Laun bóðara		20	00
— —	Sjálðsskuldarábyrgðarlán Bjarna Árna- sonar	B 27	400	00
— —	Fasteignarveðslán Ármanns Pjeturssonar	A 19	600	00
— —	Vixill á Helga Danielsson	V 16	170	00
— —	Sent innheimtufje til Landsbankans . .		338	55
— —	Sömul, til Íslandsbanka		530	04
— —	Keypt frimerki		9	60
— —	Í sjóði		535	48
			2716	67

19 Dagbók bókara.

5. maí

Innborgað

[illegible]

19 Innstæðubók. Viðskiftabók Nr.

5. maí

Nafn Innstæðueiganda og heimili.

Dags.	Hverskonar greiðsla.	Innlög.		Útborgað innstæðufje.		Innstæðufje alls.		Vextir.		Ath.semdir
		kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.	
1917										
apríl 15.	Innl.	450	00			450	00	1	50	
maí 15.	Útborgað			150	00	300	00	2	50	
ágúst 1.	Innl.	100	00			400	00	5	33	Kv. gefin. Innf. 1/12 '17
desbr. 1.	Úttekið			45	00	355	00	1	18	
— 31.	Vextir ³¹ / ₁₂ '17	10	51			365	00	10	51	

Lánabók. Nr.

19
5. maí

Nafn lántakanda og heimili.

Lántöku dagur	Trygging lánsins.						Lánsupphæð. kr. a. 1000 00		
Greiðslu dagur	Hvað greitt er	Afborgun		Vextir				Eftirstöðvar af höfuðstól.	
		kr.	a.	Tímabil		Upphæð		kr.	a.
1918									
Mars 18.	Afborgun . . .	100	00					900	00
— —	—			⁸ / ₃ —	¹⁸ / ₉ 18	27	00		
— —	—			⁸ / ₉ 18	¹⁸ / ₃ 19	27	00		

19 Vífílbók.

5. maí

Einkennis- tala vífílsins	Hvenær vífíllinn er keyptur	Nafn útgefanda	Nafn samþykkjanda	Dagsetn. vífílsins
1.	1917: Maí 14.	Lárus Finnsson	Hallsteinn Árnason	1917: Maí 13.
2.	Maí 20.	Jón Magnússon	Guðm. Pjetursson	Maí 20.

Upphæð		Gjalddagi	Ábekingar	Hvenær innleystur
kr.	a.			
		1917:		
250	00	Ágúst 13.	Eiríkur Jónsson og Magnús Pálss.	13. ágúst 1917
300	00	Sept. 20.	Engir	4. ág. 17 afborg. 100 kr. } 20. sept. 17 afb. 200 kr. }

19 Skuldbindingabók (Obligabók).

5. maí

Nafn og heimili þess, sem skuldbundinn er.

Einkennis- tala á láni eða vixli.	Gjalddagi	Upphæð		Nafn á veði fyrir láninu eða mönnum, sem við skuldbind- inguna eru riðnir.	Hvenær borgað að fullu.
		kr.	a.		
Vixill 6	1917: okt. 4.	300	00	Sjálfur samþ. Útg. Hannes Þorsteinsson, 2 ábekingar	1917: okt. 4.
A 4	10 ára afborg.	1000	00	Veð: Brekka í Núpssveit	
B 35	1918: júní 4.	300	00	Ábm. með 2 öðrum fyrir Jón Pálsson	

Innheimtubók.

Nafn þess, sem innheimt er fyrir.

Einkennis- tala inn- heimt- unnar	Hvað inn- heimta á	Nafn greiðanda	Upphæð		Greiðslu- dagur	Hvenær sjóð- urinn sendir innheimtu- fjeð	Athugasemdir
10	Víxill	Pjetur Ólafsson	1250	00	1917: nóv. 4.	1917: nóv. 12.	
11	Hleðsluskirteini	Andrjes Keilon	2552	98	— — 6.	— — 10.	£ 150—3—6 á 17/00

Sparisjóðs. árið 19...

19
5. maí

	Útborganir				
		kr.	a.	kr.	a.
1.	Lán veitt:				
	a. gegn fasteignarveði.				
	b. gegn sjálfsskuldarábyrgð				
	c. gegn handveði og annari tryggingu .				
2.	Víxlar keyptir.				
3.	Útborgað sparisjóðsinnstæðufje:				
	Þarvið bætast dagvextir af ónýttum				
	viðskiftabókum.				
4.	Kostnaður við rekstur sparisjóðsins:				
	a. laun				
	b. annar kostnaður				
5.	Greitt af skuldum sjóðsins:				
	a. afborganir				
	b. vextir.				
6.	Útborgað innheimtufje				
7.	Ýmiskonar útborganir				
8.	Í sjóði 31. desbr. 19...				
	Alls				

19 Reikningur Sparisjóðs

5. maí

Tekjur		kr.	a.
1.	Vextir af ýmsum lánum*)		
2.	Forvextir af vixlum		
3.	Ýmsar aðrar tekjur		
Alls			

*) Hjer telst að eins sú vaxtaupphæð, sem áfallin er í árslok af lánum. Eins er um forvexti af vixlum.

yfir ábata og halla árið 19

19

5. maí

Gjöld		kr.	a.
1.	Reksturskostnaður:		
	a. Þóknun til starfsmanna kr.		
	b. Þóknun til endurskoðenda —		
	c. Önnur útgjöld (húsaleiga, eldiviður, ljós, ræsting, burðareyri o. fl.) . . . —		
2.	Vextir af skuldum sparisjóðs		
3.	Vextir af innstæðufje í sparisjóði.		
4.	Arður af sparisjóðsrekstrinum á árinu		
	Alls		

19 Jafnaðarreikningur Sparisjóðs

5. maí

Aktiva		kr.	a.	kr.	a.
1.	Skuldabréf fyrir lánum:				
	a. Fasteignarveðsskuldabréf				
	b. Sjálfsskuldarábyrgðarskuldabréf. .				
	c. Skuldabréf fyrir lánum gegn hand- veði og annari tryggingu				
2.	Óinnleystir víxlar				
3.	Ríkisskuldabréf, bankavaxtabréf og önnur slík verðbréf				
4.	Innieign í bönkum				
5.	Aðrar eignir				
6.	Ýmsir skuldunautar				
7.	Í sjóði				
	Alls				

31. desember 19 .

19
5. maí

Passiva		kr.	a.	kr.	a.
1.	Innstæðufje viðskiftamanna				
2.	Innheimt fje óútborgað				
3.	Skuldir við Landsbankann og Íslands- banka				
4.	Ýmsir skuldheimtumenn				
5.	Varasjóður				
Alls					

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Norður-Múlasýslu og Seyðisfjardarkaupstað.

frá 16. maímánaðar 1917 til jafnlengdar 1918.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur
A. Friður peningur.						
1.	1. hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	219	58	219	58	183
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	32	33	193	98	162
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti . . . hver á	33	22	199	32	166
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti . . . hver á	28	20	225	60	188
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	23	44	281	28	234
6.	— 8 ær gldar á hausti hver á	26	91	215	28	179
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	21	08	210	80	176
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	211	67	211	67	176
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	201	00	268	00	223
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pd. á	1	29	154	80	129
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	»	88	105	60	88
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu . . . pd. á	1	04	124	80	104
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	»	45	54	00	45
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 þör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 þör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispesur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpesur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	22	02	132	12	110
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þýsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis,	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis,	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis,	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis,	8	pottar á	4	68	70 20 58
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	27	55	110 20 92
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	24	00	144 00 120
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	18	33	109 98 92
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pd. á	13	12	104	96	87
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pd. á	8	00	96	00	80
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á	»	25	60	00 50
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	10	79	64	74	54
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	3	98	»	80
43.	— 1 lambsfóður	á	5	46	»	109
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtildum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				225	06	188
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				109	80	91
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				132	12	110
Eftir E. eða í lýsi				70	20	58
Eftir F. eða í skinnavöru				104	19	87
En meðalverð allra landaura samantalið				641	37	534
og skift með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				128	27	107

Skrifstofu Norður-Múlasýslu og bæjarfógeta á Seyðisfirði, 18. janúar 1917.

Jóh. Jóhannesson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 15. febr. 1917.

Björn Kristjánsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Suður-Múlasýslu

frá 16. maímánaðar 1917 til jafnlengdar 1918.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	198	00	198	00	165
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	26	93	161	58	135
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti . . . hver á	31	47	188	82	157
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti . . . hver á	25	81	206	48	172
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	20	00	240	00	200
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	24	93	199	44	166
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	16	87	168	70	141
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	156	67	156	67	131
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	138	00	184	00	153
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pd. á	1	31	157	20	131
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	»	94	112	80	94
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu . . . pd. á	1	06	127	20	106
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	»	50	60	00	50
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	23	13	138	78	116
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt) hvalslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt) hákarlslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis, . . . 8 pottar á	5	27	79	05	66
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns . . . 10 pund á	30	10	120	40	100
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns . . . 10 pund á	25	82	154	92	129
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns . . . 10 pund á	20	45	122	70	102
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pd. á	15	06	120	48	100
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pd. á	11	44	137	28	114
36.	— 6 fjórðungar selskinns . . . 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit. hvert á	»	26	62	40	52
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	12	22	73	32	61
39.	— 40 pd af æðardún, óhreinsuðum . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri . . . 10 pund á	14	00	168	00	140
41.	— 480 pd. af fjallagrösum . . . 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir . . . á	4	32	»	»	86
43.	— 1 lambsfóður . . . á	5	43	»	»	109
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtildum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				189	30	158
Eftir B. eða í ulla, smjöri og tólg				114	30	95
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				138	78	116
Eftir E. eða í lýsi				79	05	66
Eftir F. eða í skinnavöru				119	70	99
En meðalverð allra landaura samantalið				641	13	534
og skift með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				128	23	107

Skrifstofu Suður-Múlasýslu, Eskifirði, 26. janúar 1917.

Magnús Gíslason,
settur.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnnarráði Íslands, 6. mars 1917.

Björn Kristjánsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Austur-Skaftafellssýslu

frá 16. maímánaðar 1917 til jafnlengdar 1918.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	141	80	141	80	118
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	18	70	112	20	93
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti . . . hver á	19	40	116	40	97
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti . . . hver á	15	05	120	40	100
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	11	30	135	60	113
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	13	90	111	20	93
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	10	70	107	00	89
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	167	00	167	00	139
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	142	60	190	13	158
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pd. á	1	08	129	60	108
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	»	70	84	00	70
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu . . . pd. á	»	87	104	40	87
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	»	40	48	00	40
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldspeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	25	00	150	00	125
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	32	50	195	00	162
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, . . . vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns . . . 10 pund á	15	62	62	48	52
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns . . . 10 pund á	11	25	67	50	56
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns . . . 10 pund á	7	25	43	50	36
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pd. á	4	62	36	96	31
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pd. á	2	67	32	04	27
36.	— 6 fjórðungar selskinns. . . . 10 pund á	8	67	52	02	43
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . . hvert á	»	16	38	40	32
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	10	25	61	50	51
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafíðri 10 pund á	8	83	105	96	88
41.	— 480 pd. af fjallagrösum 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	2	95	»	»	59
43.	— 1 lambsfóður á	4	60	»	»	92
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaúrum verður:						
Eftir A. eða í friðu				133	53	111
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				91	50	76
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				172	50	143
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				47	56	40
En meðalverð allra landaúra samantalið				445	09	370
og skift með 4 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				111	27	92

Skrifstofu Skaftafellssýslu, 12. janúar 1917.

Sigurjón Markússon.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 14. febr. 1917.

Björn Kristjánsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Vestur-Skaftafellssýslu

frá 16. maímánaðar 1917 til jafnlangdar 1918.

		Í peningum		Hundrað á		Alia
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	135	71	135	71	113
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	17	43	104	58	87
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	22	86	137	16	114
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	17	21	137	68	115
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	12	71	152	52	127
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	16	36	130	88	109
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	12	00	120	00	100
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	170	71	170	71	142
9.	— 1 $\frac{1}{8}$ hryssu, á sama aldri hver á	149	29	199	05	166
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pd. á	1	21	145	20	121
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	»	74	88	80	74
12.	— 120 pd af smjöri, vel verkuðu pd. á	»	75	90	00	75
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	»	41	49	20	41
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pandi, haldi hver hespa 11 skreppur, eu hver skreppa 44 þræði pundid á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispesur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldspesur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis,	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis,	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis,	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis,	8	pottar á	»	»	»
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	16	83	67 32 56
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	12	00	72 00 60
33.	— 6 fjórðungar brossskinns	10	pund á	9	42	56 52 47
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pd. á	9	25	74 00 62
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pd. á	5	80	69 60 58
36.	— 6 fjórðungar selskinns.	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit.		hvert á	»	19	45 60 38
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á			»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,		pundið á	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir		á	4	11	» » 82
43.	— 1 lambsfóður.		á	4	71	» » 94
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				143	14	119
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgr.				93	30	78
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				64	17	53
En meðalverð allra landaura samantalið				300	61	250
og skift með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				100	20	83

Skrifstofu Skaftafellssýslu, 12. janúar 1917.

Sigurjón Markússon.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 15. febr. 1917.

Björn Kristjánsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Vestmannaeyjasýslu

frá 16. maímánaðar 1917 til jafnlengdar 1918.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	»	»	»	»	»
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	25	00	150	00	125
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti . . . hver á	38	50	231	00	192
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti . . . hver á	24	00	192	00	160
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	14	00	168	00	140
6.	— 8 ær g ldar á hausti hver á	28	15	225	20	188
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	14	00	140	00	117
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	250	00	250	00	208
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	»	»	»	»	»
B. UH, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pd. á	1	10	132	00	110
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	»	85	102	00	85
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu . . . pd. á	1	00	120	00	100
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	»	70	84	00	70
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	00	180	00	150
18.	— 20 eingirnispesur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpesur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	26	25	157	50	131
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	20	00	120	00	100
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	18	00	108	00	90
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Handrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis, . . . 2 pottar á	5	20	78	00	65
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns . . . 10 pund á	»	»	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns . . . 10 pund á	»	»	»	»	»
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns . . . 10 pund á	»	»	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pd. á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám) pd. á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns . . . 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . . hvert á	»	25	60	00	50
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum . . . indið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglaflöri . . . 10 pund á	9	00	108	00	90
41.	— 480 pd. af fjallagrösnum . . . 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir . . . á	4	50	»	»	90
43.	— 1 lambsfóður . . . á	5	00	»	»	100
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtyldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				193	74	161
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				109	50	91
Eftir C. eða í ullartóvöru				180	00	150
Eftir D. eða í fiski				128	50	107
Eftir E. eða í lýsi				78	00	65
Eftir F. eða í skinnavöru				60	00	50
En meðalverð allra landaura samantalið				749	74	624
og skift með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				124	96	104

Skrifstofu Vestmannaeyjasýslu, 7. mars 1917.

Karl Einarsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 23. mars 1917.

Björn Kristjánsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Rangárvallasýslu

frá 16. maímánaðar 1917 til jafnlengdar 1918.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	173	35	173	35	144
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	19	72	118	32	99
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti . . . hver á	23	36	140	16	117
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti . . . hver á	17	87	142	96	119
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	14	48	173	76	145
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	16	96	135	68	113
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	11	78	117	80	98
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard á	199	35	199	35	166
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	173	45	231	27	193
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pd. á	1	12	134	40	112
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	»	78	93	60	78
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu . . . pd. á	»	95	114	00	95
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	»	53	63	60	53
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns . . . 10 pund á	16	37	65	48	55
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns . . . 10 pund á	13	21	79	26	66
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns . . . 10 pund á	10	47	62	82	52
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pd. á	6	98	55	84	47
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pd. á	4	32	51	84	43
36.	— 6 fjórðungar selskinns. 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . . hvert á	»	19	45	60	38
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglaflöðri 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	4	41	»	»	88
43.	— 1 lambsfóður á	4	80	»	»	96
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				159	18	133
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi				101	40	84
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				60	14	50
En meðalverð allra landaura samantalið				320	72	267
og skift með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				106	91	89

Skrifstofu Rangárvallasýslu, 23. desember 1916.

Björgvin Vigfússon.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 13. febr. 1917.

Björn Kristjánsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Árnessýslu

frá 16. maímánaðar 1917 til jafnlengdar 1918.

		Í peningum		Hundrað á		Alia
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	209	06	209	06	174
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	27	87	167	22	139
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti . . . hver á	31	25	187	50	156
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti . . . hver á	24	78	198	24	165
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	19	19	230	28	192
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	23	07	184	56	154
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	16	37	163	70	136
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	214	37	214	37	179
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	185	31	247	08	206
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pd. á	1	17	140	40	117
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	»	84	100	80	84
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu . . . pd. á	1	03	123	60	103
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	»	60	72	00	60
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	57	102	60	85
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldspeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	24	08	144	48	120
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, . . . vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis,	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis,	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis,	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	25	87	103 48 86
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	20	92	125 52 105
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	16	92	101 52 85
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pd. á	14	27	114 16 95
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pd. á	9	00	108 00 90
36.	— 6 fjórðungar selskinns.	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit		hvert á	»	24	57 60 48
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á			»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,		pundið á	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir		á	4	84	» 97
43.	— 1 lambsfóður		á	5	45	» 109
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtildum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				200	22	167
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg.				109	20	91
Eftir C. eða í ullartóvöru				102	60	85
Eftir D. eða í fiski				144	48	120
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				101	71	85
En meðalverð allra landaura samantalið				658	21	548
og skift með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				131	64	110

Skrifstofu Árnassýslu, 31. desember 1916.

Eiríkur Einarsson,
settur.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 21. febr. 1917.

Björn Kristjánsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Gullbringu- og Kjósarsýslu, Hafnarfjörð og Reykjavík

frá 16. maímánaðar 1917 til jafnlengdar 1918.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur
A. Friður peningur.						
1.	1. hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	243	57	243	57	203
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	29	87	179	22	149
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti . . . hver á	35	18	211	08	176
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti . . . hver á	28	07	224	56	187
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	22	07	264	84	221
6.	— 8 ær g-ldar á hausti hver á	27	57	220	56	184
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	18	21	182	10	152
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	217	14	217	14	181
9.	— 1 $\frac{1}{8}$ hryssu, á sama aldri hver á	175	71	234	28	195
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pd. á	1	31	157	20	131
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	»	90	108	00	90
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu . . . pd. á	1	16	139	20	116
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	»	71	85	20	71
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 þör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 þör sjóvetlinga parið á	»	85	153	00	127
18.	— 20 eingirnispesysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	27	40	164	40	137
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	22	25	133	50	111
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt) hvalslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis, . . . 8 pottar á	7	89	118	35	99
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns . . . 10 pund á	29	27	117	08	98
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	24	70	148	20	123
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	19	30	115	80	96
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pd. á	17	14	137	12	114
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pd. á	13	45	161	40	134
36.	— 6 fjórðungar selskinns 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit. hvert á	»	34	81	60	68
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	11	29	67	74	56
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri 10 pund á	19	50	126	00	105
41.	— 480 pd. af fjallagrösum 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	5	00	»	»	100
43.	— 1 lambsfóður á	7	50	»	»	150
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				219	71	183
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				122	40	102
Eftir C. eða í ullartóvöru				153	00	127
Eftir D. eða í fiski				148	95	124
Eftir E. eða í lýsi				118	35	99
Eftir F. eða í skinnavöru				126	48	105
En meðalverð allra landaura samantalið				888	89	740
og skift með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				148	15	123

Skrifstofu Gullbringu- og Kjósarsýslu og Hafnarfjarðarkaupstaðar, 5. febr. 1917.

Magnús Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 23. febr. 1917.

Björn Kristjánsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Borgarfjarðarsýslu

frá 16. maímánaðar 1917 til jafnlangdar 1918.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	201	25	201	25	168
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	28	20	169	20	141
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti . . . hver á	33	50	201	00	167
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti. hver á	27	83	222	64	186
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	24	00	192	00	160
7.	— 10 ær mylkar á hausti. hver á	17	30	173	00	144
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	206	00	206	00	172
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver á	186	25	248	33	207
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pd. á	1	33	159	60	133
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	»	95	114	00	95
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu . . . pd. á	»	92	110	40	92
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	»	54	64	80	54
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldspeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvodarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, . . . vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlsýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns . . . 10 pund á	20	67	82	68	69
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns . . . 10 pund á	18	20	109	20	91
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns . . . 10 pund á	15	15	90	90	76
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pd. á	16	50	132	00	110
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pd. á	12	08	144	96	121
36.	— 6 fjórðungar selskinns. 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . . hvert á	»	26	62	40	52
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	11	50	69	00	57
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	4	75	»	»	95
43.	— 1 lambsfóður á	6	30	»	»	126
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtildum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				201	68	168
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi				112	20	93
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				103	69	86
En meðalverð allra landaura samantalið				417	57	347
og skift með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				139	19	116

Skrifstofu Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 1. febr. 1917.

Kr. Linnet,
settur.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 26. febr. 1917.

Björn Kristjánsson,

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Mýrasýslu

frá 16. maímánaðar 1917 til jafnlengdar 1918.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur
A. Friður peningur.						
1.	1. hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem-beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	202	50	202	50	169
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	32	50	195	00	162
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti . . . hver á	34	60	207	60	173
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti . . . hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	24	00	288	00	240
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	24	20	193	60	161
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	19	00	190	00	158
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	205	37	205	37	171
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver á	186	25	248	33	207
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pd. á	1	39	166	80	139
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	»	99	118	80	99
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu . . . pd. á	»	97	116	40	97
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	»	58	69	60	58
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 þör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 þör sjóvetlinga parið á	»	50	90	00	75
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	21	67	130	02	108
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	15	75	94	50	79
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis, . . . 8 pottar á	2	95	44	25	37
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns . . . 10 pund á	20	62	82	48	69
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	15	33	91	98	77
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	12	33	73	98	62
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pd. á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pd. á	8	33	99	96	83
36.	— 6 fjórðungar selskinns 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit. hvert á	»	24	57	60	48
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	10	00	60	00	50
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri 10 pund á	10	40	124	80	104
41.	— 480 pd. af fjallagrösum 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	5	25	»	»	105
43.	— 1 lambsfóður á	6	94	»	»	139
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				216	30	180
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				117	90	98
Eftir C. eða í ullartóvöru				90	00	75
Eftir D. eða í fiski				112	26	93
Eftir E. eða í lýsi				44	25	37
Eftir F. eða í skinnavöru				81	20	68
En meðalverð allra landaura samantalið				661	91	551
og skift með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				110	32	92

Skrifstofu Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 1. febrúar 1917.

Kr. Linnet,
settur.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 24. febr. 1917.

Björn Kristjánsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Snæfellsness- og Hnappadalssýslu

frá 16. maímánaðar 1917 til jafnlengdar 1918.

		Í peningum		Hundrað á		Aliu
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	184	17	184	17	153
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	30	42	182	52	152
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti . . . hver á	29	75	178	50	149
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti. . . . hver á	25	00	200	00	167
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	20	33	243	96	203
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	24	29	194	32	162
7.	— 10 ær mylkar á hausti. hver á	17	92	179	20	149
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	172	92	172	92	144
9.	— 1 $\frac{1}{8}$ hryssu, á sama aldri hver á	158	33	211	11	176
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pd. á	1	26	151	20	126
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	»	82	98	40	82
12.	— 120 pd af smjöri, vel verkuðu . . . pd. á	»	94	112	80	94
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	»	54	64	80	54
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispesysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldspeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	19	69	118	14	98
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	23	83	142	98	119
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	28	71	172	26	144
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, . . . vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis,	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis,	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	2	92	43 80 36
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis,	»	pottar á	»	»	»
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	21	17	84 68 71
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	23	73	142 38 119
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	18	67	112 02 93
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pd. á	9	58	76 64 64
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pd. á	11	23	134 76 112
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	20	00	120 00 100
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á	»	31	74	40 62
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á	8	62	51	72 43
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafíðri	10	pund á	8	14	97 68 81
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	4	12	»	82
43.	— 1 lambsfóður	á	5	59	»	112
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				194	08	162
Eftir B. eða í ulla, smjöri og tólg				106	80	89
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				144	46	120
Eftir E. eða í lýsi				43	80	36
Eftir F. eða í skinnavöru				106	41	89
En meðalverð allra landaura samantalið				595	55	496
og skift með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				11	11	99

Skrifstofu Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, 27. des. 1916.

P. V. Bjarnason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 9. febr. 1917.

Björn Kristjánsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Dalásýslu

frá 16. maímánaðar 1917 til jafnlengdar 1918.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	180	62	180	62	151
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	32	62	195	72	163
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti . . . hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti . . . hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	23	67	189	36	158
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	19	37	193	70	161
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard á	180	00	180	00	150
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	170	00	226	67	189
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pd. á	1	23	147	60	123
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	»	89	106	80	89
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu . . . pd. á	»	87	104	40	87
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	»	57	68	40	57
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjövetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispesyr hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, . . . vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis, . . . 8 pottar á	3	21	48	15	40
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns . . . 10 pund á	29	12	116	48	97
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	22	12	132	72	111
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	18	87	113	22	94
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pd. á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pd. á	11	50	138	00	115
36.	— 6 fjórðungar selskinns. 10 pund á	32	50	195	00	162
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit. hvert á	»	23	55	20	46
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	8	37	50	22	42
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösom 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	3	70	»	»	74
43.	— 1 lambsfóður á	5	70	»	»	114
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				194	34	162
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólq.				106	80	89
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				48	15	40
Eftir F. eða í skinnavöru				125	10	104
En meðalverð allra landaura samantalið				474	39	395
og skift með 4 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				118	60	99

Skrifstofu Dalasýslu, 13. janúar 1917.

Bjarni P. Johnson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 27. febr. 1917.

Björn Kristjánsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Barðastrandarsýslu

frá 16. maímánaðar 1917 til jafnlengdar 1918.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	160	45	160	45	134
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	26	27	157	62	131
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti . . . hver á	27	75	166	50	139
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti . . . hver á	20	75	166	00	138
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	16	87	202	44	169
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	21	50	172	00	143
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	15	27	152	70	127
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard á	135	00	135	00	112
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	114	00	152	00	127
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pd. á	1	26	151	20	126
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	»	84	100	80	84
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu . . . pd. á	»	92	110	40	92
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	»	57	68	40	57
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	45	81	00	67
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldspeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	18	01	108	06	90
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

			Í peningum		Hundrað á		Alin
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.							
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, . . .	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis, . . .	8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis, . . .	8 pottar á	2	56	38	40	32
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis, . . .	8 pottar á	»	»	»	»	»
F. Skinnavara.							
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns . . .	10 pund á	26	69	106	76	89
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns . . .	10 pund á	22	56	135	36	113
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns . . .	10 pund á	17	69	106	14	88
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10 pd. á	14	10	112	80	94
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10 pd. á	11	56	138	72	116
36.	— 6 fjórðungar selskinns.	10 pund á	13	00	78	00	65
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . .	hvert á	»	24	57	60	48
G. Ýmislegt.							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á		9	75	58	50	49
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . pundið á		»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglaíðri	10 pund á	8	00	96	00	80
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	3	84	»	»	77
43.	— 1 lambsfóður	á	5	86	»	»	117
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:							
Eftir A. eða í friðu					162	75	136
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi					107	70	90
Eftir C. eða í ullartóvöru					81	00	67
Eftir D. eða í fiski					108	06	90
Eftir E. eða í lýsi					38	40	32
Eftir F. eða í skinnavöru					105	05	88
En meðalverð allra landaura samantalið					602	96	503
og skift með 6 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða					100	49	84

Skrifstofu Barðastrandarsýslu, 9. janúar 1917.

G. Björnsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

I stjórnarráði Íslands, 16. febr. 1917.

Björn Kristjánsson.

Indr. Einarsson

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Ísafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað.

frá 16. maímánaðar 1917 til jafnlengdar 1918.

		Í peningum		Hundrað á		Alíu
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	162	00	162	00	135
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	27	87	167	22	139
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti . . . hver á	34	54	207	24	173
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti. hver á	28	54	228	32	190
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	20	53	246	36	205
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	27	21	217	68	181
7.	— 10 ær mylkar á hausti. hver á	16	59	165	90	138
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	135	00	135	00	112
9.	— 1 ¹ / ₈ hryssu, á sama aldri hver á	114	62	152	83	127
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pd. á	1	24	148	80	124
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	»	85	102	00	85
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu . . . pd. á	1	03	123	60	103
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	»	64	76	80	64
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldspeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	21	35	128	10	107
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

			Í peningum		Hundrað á		Alin
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.							
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, . . .	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis, . . .	8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis . . .	8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis, . . .	8 pottar á	3	62	54	30	45
F. Skinnavara.							
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns . . .	10 pund á	26	55	106	20	88
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns . . .	10 pund á	21	65	129	90	108
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns . . .	10 pund á	17	80	106	80	89
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri . . .	10 pd. á	16	86	134	88	112
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám . . .	10 pd. á	14	52	174	24	145
36.	— 6 fjórðungar selskinns . . .	10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . .	hvert á	»	»	»	»	»
G. Ýmislegt.							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, . . .	pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum . . .	indið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafíðri . . .	10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum . . .	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir . . .	á	4	27	»	»	85
43.	— 1 lambsfóður . . .	á	7	80	»	»	156
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaaurum verður:							
Eftir A. eða í friðu . . .					186	95	156
Eftir B. eða í ulla, smjöri og tólg . . .					112	80	94
Eftir C. eða í ullartóvöru . . .					»	»	»
Eftir D. eða í fiski . . .					128	10	107
Eftir E. eða í lýsi . . .					54	30	45
Eftir F. eða í skinnavöru . . .					130	40	108
En meðalverð allra landaura samantalið . . .					612	55	510
og skift með 5 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða . . .					122	51	102

Skrifstofu Ísafjardarsýslu og Ísafjardarkaupstaðar, 10. febr. 1917.

Magnús Torfason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 16. mars 1917.

Björn Kristjánsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Strandasýslu

frá 16. maímánaðar 1917 til jafnlengdar 1918.

		Í peningum		Hundrað á		Alia
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur
A. Friður peningur.						
1.	1. hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	155	71	155	71	130
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	25	86	155	16	129
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti . . . hver á	25	25	151	50	126
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti . . . hver á	20	40	163	20	136
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	16	29	195	48	163
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	21	14	169	12	141
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	14	50	145	00	121
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	145	71	145	71	121
9.	— 1 $\frac{1}{8}$ hryssu, á sama aldri hver á	128	43	171	24	143
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pd. á	1	21	145	20	121
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	»	76	91	20	76
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu . . . pd. á	»	89	106	80	89
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	»	49	58	80	49
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	1	38	41	40	34
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	45	81	00	67
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	11	67	70	02	58
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, . . . vættin á	»	»	»	»	»

			Í peningum		Hundrað á		A'ín
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.							
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, . . .	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis, . . .	8 pottar á	2	85	42	75	36
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis, . . .	8 pottar á	2	98	44	70	37
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis, . . .	8 pottar á	2	08	31	20	26
F. Skinnavara.							
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns . . .	10 pund á	19	93	79	72	66
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns . . .	10 pund á	17	14	102	84	86
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns . . .	10 pund á	14	00	84	00	70
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10 pd. á	10	67	85	36	71
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg og ám	10 pd. á	7	79	93	48	78
36.	— 6 fjórðungar selskinns . . .	10 pund á	14	75	88	50	74
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), emlit. . .	hvert á	»	24	57	60	48
G. Ýmislegt.							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á		8	17	49	02	41
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . . .	pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri . . .	10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum . . .	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir . . .	á	3	30	»	»	66
43.	— 1 lambsfóður . . .	á	6	92	»	»	138
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alín í fyröldum landaaurum verður:							
Eftir A. eða í friðu . . .					161	35	134
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg . . .					100	50	84
Eftir C. eða í ullartóvöru . . .					61	20	51
Eftir D. eða í fiski . . .					70	02	58
Eftir E. eða í lýsi . . .					39	55	33
Eftir F. eða í skinnavöru . . .					84	50	70
En meðalverð allra landaura samantalið . . .					517	12	430
og skift með 6 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða . . .					86	19	72

Skrifstofu Strandasýslu, 26. janúarm. 1917.

H. Kr. Júlíusson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 24. febr. 1917.

Björn Kristjánsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Húnavatnssýslu

frá 16. maímánaðar 1917 til jafnlengdar 1918.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	207	59	207	50	173
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	34	29	205	74	171
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti. hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	22	37	268	44	224
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	26	67	213	36	178
7.	— 10 ær mylkar á hausti. hver á	20	86	208	60	174
8.	— 1 áburðarhestur, tamiinn, 5 til 12 vetra, í fard á	204	64	204	64	171
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	181	79	242	39	202
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pd. á	1	34	160	20	134
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	»	89	106	80	89
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	»	87	104	40	87
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	»	50	60	00	50
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldspeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	19	50	117	00	97
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis,	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis,	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis,	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	20	71	82 84 69
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	17	00	102 00 85
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	13	89	83 34 69
34.	— 8 fjórð. sauðskinns af tvæv. og eldri	10	pd. á	»	»	» » »
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pd. á	»	»	» » »
36.	— 6 fjórðungar selskinns.	10	pund á	»	»	» » »
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlitt	hvert á	»	28	67	20 56
G. Ýmislegt						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	»	»	» » »
41.	— 480 pd. af fjallagrösom	10	pund á	»	»	» » »
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	4	57	»	» 91
43.	— 1 lambsfóður	á	6	31	»	» 126
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				221	52	185
Eftir B. eða í ulla, smjöri og tólg.				108	00	90
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				117	00	97
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				83	84	70
En meðalverð allra landaura samantalið				530	36	442
og skift með 4 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				132	59	110

Skrifstofu Húnavatnssýslu, 5. janúar 1917.

Ari Arnalds.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 20. febr. 1917.

Björn Kristjánsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Skagafjarðarsýslu

frá 16. maímánaðar 1917 til jafnlengdar 1918.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	188	64	188	64	157
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	33	32	199	92	167
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti . . . hver á	34	56	207	36	173
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti . . . hver á	27	80	222	40	185
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	21	52	258	24	215
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	27	39	219	12	183
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	20	52	205	20	171
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	198	79	198	79	166
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	179	29	239	05	199
B. Ull, smjör og tólq.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pd. á	1	36	163	20	136
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	»	94	112	80	94
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu . . . pd. á	»	90	108	00	90
13.	— 120 pd. af tólq, vel bræddri pd. á	»	57	68	40	57
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 þör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 þör sjóvetlinga parið á	»	36	64	80	54
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	19	60	117	60	98
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, . . . vættin á	16	14	96	84	81

				Í peningum		Hundrað á		Alin
				kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.								
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, . . .	8 pottar á	»	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis, . . .	8 pottar á	4	40	66	00	55	
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis . . .	8 pottar á	»	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis, . . .	8 pottar á	3	86	57	90	48	
F. Skinnavara.								
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns . . .	10 pund á	22	79	91	16	76	
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	18	81	112	86	94	
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	15	43	92	58	77	
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri . . .	10 pd. á	11	70	93	60	78	
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám . . .	10 pd. á	9	46	113	52	95	
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	»	»	»	»	»	
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . .	hvert á	»	24	57	60	48	
G. Ýmislegt.								
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, þundið á		10	31	61	86	52	
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum . . .	þundið á	»	»	»	»	»	
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10 pund á	8	93	107	16	89	
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»	»	
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	3	95	»	»	79	
43.	— 1 lambsfóður	á	6	54	»	»	131	
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaaurum verður:								
Eftir A. eða í friðu						215	41	180
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tölq						113	10	94
Eftir C. eða í ullartóvöru						64	80	54
Eftir D. eða í fiski						107	22	89
Eftir E. eða í lýsi						61	95	51
Eftir F. eða í skinnavöru						93	55	78
En meðalverð allra landaura samantalið						656	03	546
og skift með 6 sýnir:								
Meðalverð allra meðalverða						109	34	91

Skrifstofu Skagafjarðarsýslu 26. janúar 1917.

M. Guðmundsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 9. febrúar 1917.

Björn Kristjánsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1917 til jafnlengdar 1918.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur
A. Friður peningur.						
1.	1. hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	232	08	232	08	193
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	31	50	189	00	157
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti . . . hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti . . . hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	22	94	275	28	229
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	30	58	244	64	204
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	21	05	210	50	175
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	232	08	232	08	193
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	212	08	282	77	236
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pd. á	1	41	169	20	141
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	»	95	114	00	95
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu . . . pd. á	1	02	122	40	102
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	»	62	74	40	62
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	1	02	30	60	25
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	48	86	40	72
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvöðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	23	33	139	98	117
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, . . . vættin á	19	86	119	16	99

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis, . . . 8 pottar á	6	13	91	95	77
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis, . . . 8 pottar á	4	90	73	50	61
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns . . . 10 pund á	22	56	90	24	75
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns . . . 10 pund á	20	00	120	00	100
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns . . . 10 pund á	15	95	95	70	80
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pd. á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pd. á	11	16	133	92	112
36.	— 6 fjórðungar selskinns. 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . . hvert á	»	30	72	00	60
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafíðri 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	5	77	»	»	115
43.	— 1 lambsfóður á	7	50	»	»	150
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtildum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				238	05	198
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi				120	00	100
Eftir C. eða í ullartövoru				58	50	48
Eftir D. eða í fiski				129	57	108
Eftir E. eða í lýsi				82	72	69
Eftir F. eða í skinnavöru				102	37	85
En meðalverð allra landaura samantalið				731	21	608
og skift með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				121	67	101

Skrifstofu Eyjafjarðarsýslu og Akureyrar, 15. janúar 1917.

Páll Einarsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

I stjórnarráði Íslands, 13. febr. 1917.

Björn Kristjánsson.

Indr. Einarsson

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Þingeyjarsýslu

frá 16. maímánaðar 1917 til jafnlengdar 1918.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	180	59	180	59	150
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	31	06	186	36	155
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti . . . hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti . . . hver á	32	71	261	68	218
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	23	76	285	12	238
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	29	71	237	68	198
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	20	50	205	00	171
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	218	44	218	44	182
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	201	43	268	57	224
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pd. á	1	36	163	20	136
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	»	87	104	40	87
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu . . . pd. á	»	96	115	20	96
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	»	48	57	60	48
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	81	24	30	20
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	45	81	00	67
18.	— 20 eingirnispesur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	1	43	171	60	143
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	17	75	106	50	89
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	15	19	91	14	76
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	15	32	91	92	77

			Í peningum		Hundrað á		Alin
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.							
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis,	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis,	8 pottar á	3	39	50	85	42
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis,	8 pottar á	2	48	37	20	31
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis,	8 pottar á	2	98	44	70	37
F. Skinnavara.							
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	24	79	99	16	83
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	21	69	130	14	108
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	17	62	105	72	88
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10 pd. á	12	08	96	64	81
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg og ám	10 pd. á	10	70	128	40	107
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	21	10	126	60	105
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á	»	29	69	60	58
G. Ýmislegt.							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á		11	00	66	00	55
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . pundið á		»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10 pund á	8	32	99	84	83
41.	— 480 pd. af fjallagrösom	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	4	56	109	44	91
43.	— 1 lambsfóður	á	6	82	163	68	136
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:							
Eftir A. eða í friðu					230	43	192
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg					110	10	92
Eftir C. eða í ullartóvöru					92	30	77
Eftir D. eða í fiski					96	52	81
Eftir E. eða í lýsi					44	25	37
Eftir F. eða í skinnavöru					108	04	90
En meðalverð allra landaura samantalið					681	64	569
og skift með 6 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða					113	61	95

Skrifstofu Þingeyjarsýslu, Húsavík 10. janúarm. 1917.

Steingrímur Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 19. febr. 1917.

Björn Kristjánsson.

Indr. Einarsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Thorkillii barnaskólasjóðs árið 1916.

Tekjur.

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1916 B, bls. 54).			
a. Veðskuldabréf	kr.	71044 54	
b. Hlutabréf í Íslandsbanka	—	2000 00	
c. Bankainnstæða	—	150 33	
			kr. 73195 11
2. Vextir:			
a. Af veðskuldabréfum	kr.	2898 59	
b. Af hlutabréfi í Íslandsbanka	—	120 00	
c. Af bankainnstæðu	—	77 06	
			— 3095 65
			kr. 76290 76

Gjöld:

1. Meðlag með börnum:			
a. Halldóru Helgadóttur	kr.	145 00	
b. Geir Jónssyni	—	206 50	
c. Hirti Jónssyni	—	70 00	
d. Tómasi Klog	—	140 00	
e. Guðrúnu Elliðadóttur	—	65 00	
			kr. 626 50
2. Eign til næsta árs:			
a. Veðskuldabréf	kr.	71715 37	
b. Hlutabréf í Íslandsbanka	—	2000 00	
c. Bankainnstæða	—	1948 89	
			— 75664 26
			kr. 76290 76

I stjórnarráði Íslands, 3. jan. 1917.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

G. Sveinbjörnsson.

Reikningur

40

yfir tekjur og gjöld gjafasjóð Hannesar Árnasonar árið 1916.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1916 B, bls. 55).

a. Lán Reykjavíkur	kr.	18000 00
b. Veðbeildarbrjef	—	7700 00
c. Lán gegn fasteignarveði	—	37050 00
d. Hlutabrjef í Íslandsbanka	—	2000 00
e. Innstæða í bönkum	—	3356 98

kr. 68106 98

2. Vextir:

a. Af láni Reykjavíkur	kr.	720 00
b. Af veðdeildarbrjefum	—	346 50
c. Af fasteignarlánnum	—	1537 50
d. Af Íslandsbankabrjefum	—	120 00
e. Af bankainnstæðu	—	140 46

— 2864 46

kr. 70971 44

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:

a. Lán Reykjavíkur	kr.	17000 00
b. Veðdeildarbrjef	—	7700 00
c. Lán gegn fasteignarveði	—	42350 00
d. Hlutabrjef í Íslandsbanka	—	2000 00
e. Innstæða í bönkum	—	1921 44

kr. 70971 44

kr. 70971 44

Í stjórnarráði Íslands, 3. jan. 1917.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

G. Sveinbjörnsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Herðisar og Ingileifar Benediktsen
árið 1916.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1916 B, bls. 69):			
a. Lán gegn fasteignarveði	kr.	72190 00	
b. Hlutabréf í Íslandsbanka	—	1600 00	
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	6762 97	
d. Veðdeildarbrjef	—	1200 00	
e. Innstæða í bönkum	—	392 15	
f. Í sjóði	—	107 65	
			kr. 82252 77
2. Vextir:			
a. Af fasteignarveðslánum	kr.	2972 90	
b. Af hlutabréfaeign	—	96 00	
c. Af innstæðu í Söfnunarsjóði 1915	—	313 13	
d. Af veðdeildarbrjefum	—	54 00	
e. Af fje í bönkum	—	98 05	
			— 3534 08
			kr. 85786 85

Gjöld:

Sjóður í árslok:

a. Lán gegn fasteignarveði	kr.	70690 00	
b. Hlutabréf í Íslandsbanka	—	1600 00	
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	7076 10	
d. Veðdeildarbrjef	—	1200 00	
e. Innstæða í bönkum	—	5220 75	
			kr. 85786 85
			kr. 85786 85

Í stjórnarráði Íslands, 3. jan. 1917.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

G. Sveinbjörnsson.

Reikningur

42

yfir tekjur og gjöld hins Almenna Kirkjusjóðs árið 1916.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári:			
a. Í lánum	kr.	113413,82	
b. Í bönkum	—	18891,27	
c. Í bankavaxtabrjefum	—	15000,00	
d. Hjá reikningshaldara	—	697,59	
			kr. 148002,68
2. Innborgað kirknafje á árinu	—		9953,49
3. Vextir á árinu:			
a. Af lánum	kr.	4444,86	
b. Úr bönkum	—	985,77	
c. Af bankavaxtabrjefum	—	720,00	
			— 6150,63
4. Greidd lán	—		9718,42
5. Til jafnaðar við gjaldlið 2	—		6200,00
6. Til jafnaðar við gjaldlið 5	—		842,72
7. Grætt á keyptum bankavaxtabrjefum	—		300,00
			kr. 181167,94

Gjöld:

1. Útborgað af inneign kirkna	kr.	2124,60
2. Lánað á árinu	—	6200,00
3. Kostnaður	—	40,00
4. Til jafnaðar við tekjulið 4	—	9718,42
5. Vaxtaafgangur	—	842,72
6. Sjóður við árslok:		
a. Í lánum	kr.	109895,40
b. Í bönkum	—	32346,80
c. Í bankavaxtabréfum	—	20000,00
		— 162242,20
	Samtals	kr. 181167,94

Íslands biskupsdæmi, Reykjavík, 12. jan. 1917.

Jón Helgason,
settur.

Skýrsla

um eignir kirkna í hinum Almenna Kirkjusjóði 1916.

Kirkjur:	Eign við árslok 1915		Lagt inn á árinu		Tekið út á árinu		Vextir á árinu		Eign við árslok 1916	
	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.
<i>Norður-Múlaprófastsdæmi:</i>										
1. Skeggjastaðakirkja	2168	40	»	»	»	»	86	74	2255	14
2. Hiofteigskirkja	2169	65	»	»	»	»	86	79	2256	44
3. Kirkjubæjarkirkja	11269	17	260	00	»	»	452	50	11981	67
4. Hjalkastaðarkirkja	1545	71	»	»	»	»	61	83	1607	54
5. Eiðakirkja	5	56	»	»	»	»	22		5	78
6. Askirkja	2479	25	100	00	»	»	101	17	2680	42
7. Valþjófsstaðarkirkja	1523	08	»	»	»	»	60	92	1584	00
8. Hofskirkja	645	99	160	00	»	»	26	84	832	83
<i>Suður-Múlaprófastsdæmi:</i>										
9. Vallaneskirkja	7411	44	»	»	»	»	296	46	7707	90
10. Kolfreyjustaðarkirkja	202	90	119	85	12	80	11	12	321	07
11. Stöðvarkirkja	1216	58	260	00	»	»	56	46	1533	04
12. Eydalakirkja	4333	48	»	»	20	60	173	10	4485	98
13. Hofskirkja í Álftafirði	1002	97	»	»	»	»	40	12	1043	09
14. Klippstaðarkirkja	161	50	41	00	»	»	7	15	209	65
15. Vestdalseyrarkirkja	1165	40	425	00	»	»	52	10	1642	50
16. Neskirkja í Norðfirði	25	25	»	»	»	»	1	01	26	26
<i>Austur-Skaftafellsprófastsdæmi:</i>										
17. Sandfellskirkja	329	15	602	59	»	»	35	20	966	94
18. Stafafellskirkja	1231	97	648	00	»	»	72	27	1952	24
19. Einholtskirkja	2	72	450	00	»	»	15	00	467	72
20. Kálfafellsstaðarkirkja	120	10	340	10	»	»	16	60	476	80
21. Hofskirkja í Öræfum	742	40	110	80	»	»	32	60	885	80
<i>Vestur-Skaftafellsprófastsdæmi:</i>										
22. Prestsbakkakirkja	4171	15	»	»	»	»	166	85	4338	00
<i>Rangárvallaprófastsdæmi:</i>										
23. Oddakirkja	2801	44	145	00	»	»	116	76	3063	20
24. Stórolfshvolskirkja	167	65	»	»	»	»	6	71	174	36
25. Kálfholtakirkja	1149	28	100	00	»	»	46	20	1295	48
26. Krosskirkja	3433	56	150	00	»	»	140	50	3724	06
27. Eyvindarhólaakirkja	927	60	130	00	»	»	41	10	1098	70
<i>Arnesprófastsdæmi:</i>										
28 Mosfellskirkja	1505	20	100	00	»	»	60	21	1665	41
Flyt . . .	53908	55	4142	34	33	40	2264	53	60282	02

Kirkjur:	Eign við árslok 1915		Lagt inn á árinu		Tekið út á árinu		Vextir á árinu		Eign við árslok 1916	
	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.
Flutt . . .	53908	55	4142	34	33	40	2264	53	60282	02
29. Þingvallakirkja	225	62	50	00	»	»	9	02	284	64
30. Strandarkirkja	5670	31	209	71	12	00	226	00	6094	02
31. Gaulverjabæjarkirkja	137	20	45	00	12	00	5	90	176	10
32. Haukadalskirkja	53	28	»	»	»	»	2	13	55	41
33. Stokkseyrarkirkja	409	15	»	»	»	»	16	37	425	52
34. Kotstrandarkirkja	»	»	40	00	40	00	»	»	»	»
<i>Kjalarnesprófastsdæmi:</i>										
35. Grindavíkurkirkja	41	00	262	00	234	69	2	00	70	31
36. Brautarholtskirkja	274	11	»	»	»	»	10	96	285	07
37. Reynivallakirkja	3270	92	»	»	»	»	130	84	3401	76
38. Lágafellskirkja	215	40	100	00	»	»	8	62	324	02
39. Njarðvíkurkirkja	»	»	20	00	»	»	»	»	20	00
<i>Borgarfjarðarprófastsdæmi:</i>										
40. Saurbæjarkirkja	740	70	»	»	»	»	29	63	770	33
41. Stóra-Áskirkja	136	82	»	»	»	»	5	47	142	29
42. Reykholtskirkja	1682	20	100	00	»	»	69	30	1851	50
43. Leirárkirkja	»	»	28	00	»	»	50		28	50
<i>Mýrprófastsdæmi:</i>										
44. Stafholtskirkja	2819	35	50	00	»	»	113	47	2982	82
45. Síðumúlakirkja	1733	80	75	00	»	»	70	35	1879	15
46. Hvammskirkja	478	67	»	»	»	»	19	15	497	82
47. Borgarkirkja	470	17	30	00	»	»	19	30	519	47
<i>Snæfellsnesprófastsdæmi:</i>										
48. Breiðabólstaðarkirkja	555	60	40	00	»	»	22	62	618	22
49. Miklaholtskirkja	1188	04	40	77	»	»	48	92	1277	73
50. Narfeyrarkirkja	162	78	»	»	»	»	6	52	169	30
51. Ytra-Rauðamelskirkja	456	73	39	78	»	»	18	77	515	28
<i>Dalaprófastsdæmi:</i>										
52. Stóra-Vatnshornskirkja	529	90	»	»	»	»	21	20	551	10
53. Snóksdalskirkja	2236	00	»	»	»	»	89	44	2325	44
54. Garpsdalskirkja	2156	90	»	»	»	»	86	28	2243	18
55. Sauðafellskirkja	1453	20	220	00	»	»	63	63	1736	83
56. Hvammskirkja	»	»	100	00	»	»	3	00	103	00
<i>Bardarstrandarprófastsdæmi:</i>										
57. Selárdalskirkja	24	26	»	»	12	00	50		12	76
58. Stóra-Laugardalskirkja	»	»	745	00	745	00	»	»	»	»
59. Sauðlauksdalskirkja	160	38	»	»	»	»	6	42	166	80
Flyt . . .	81191	04	6337	60	1089	09	3370	84	89810	39

Kirkjur:	Eign við árslok 1915		Lagt inn á árinu		Tekið út á árinu		Vextir á árinu		Eign við árslok 1916	
	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.
Flutt . . .	81191	04	6337	60	1089	09	3370	84	89810	39
<i>Vestur-Ísafjarðarprófastsdæmi:</i>										
60. Holtskirkja	4588	93	»	»	»	»	183	56	4772	49
61. Sæbólaskirkja	1692	33	70	00	»	»	68	19	1830	52
<i>Norður-Ísafjarðarprófastsdæmi:</i>										
62. Staðarkirkja í Grunnavík .	413	80	100	00	»	»	18	85	532	65
63. Hólskirkja í Bolungarvík .	»	»	100	00	100	00	»	»	»	»
<i>Strandaprófastsdæmi:</i>										
64. Staðarkirkja í Steingrímsfirði	1577	70	69	95	»	»	72	41	1720	06
65. Prestbakkakirkja	994	60	»	»	»	»	39	78	1034	38
66. Staðarkirkja í Hrótafirði . .	759	23	»	»	»	»	30	37	789	60
67. Árneskirkja	1796	64	160	47	»	»	71	87	2028	98
68. Öspakseyrarkirkja	450	82	»	»	»	»	18	03	468	85
<i>Húnavatnsprófastsdæmi:</i>										
69. Staðarbakkakirkja	695	47	»	»	»	»	27	82	723	29
70. Melstaðarkirkja	1566	97	»	»	»	»	62	68	1629	65
71. Tjarnarkirkja	472	37	»	»	377	26	18	00	113	11
72. Hofskirkja á Skagaströnd .	404	02	250	00	»	»	25	66	679	68
73. Bergstaðakirkja	208	00	127	98	»	»	12	32	348	30
<i>Skagafjarðarprófastsdæmi:</i>										
74. Ripurkirkja	2496	57	»	»	»	»	99	86	2596	43
75. Glaumbæjarkirkja	3220	60	110	09	»	»	128	82	3459	51
76. Mælifellskirkja	712	43	»	»	»	»	28	50	740	93
77. Barðskirkja	784	75	77	60	462	25	15	39	415	49
78. Goðdalakirkja	253	80	»	»	»	»	10	15	263	95
79. Miklabæjarkirkja	313	60	70	00	»	»	13	44	397	04
80. Ketukirkja	326	65	»	»	»	»	13	07	339	72
81. Viðvíkurkirkja	275	80	70	00	28	00	11	50	329	30
82. Hofskirkja á Höfðaströnd .	14	43	83	00	28	00	2	00	71	43
<i>Eyjafjarðarprófastsdæmi:</i>										
83. Grímseyjarkirkja	1535	16	»	»	»	»	61	41	1596	57
84. Glæsibæjarkirkja	1615	62	»	»	»	»	64	62	1680	24
85. Kaupangskirkja	3326	34	»	»	»	»	133	05	3459	39
86. Saurbæjarkirkja	2112	58	»	»	»	»	84	50	2197	08
87. Munkaþverárkirkja	7100	52	100	00	»	»	286	02	7486	54
88. Lögmannshlíðarkirkja	339	56	»	»	»	»	13	58	353	14
89. Akureyrarkirkja	4495	37	1694	20	»	»	218	32	6407	89
90. Bægisárkirkja	1214	64	90	00	»	»	49	30	1353	94
Flýtt . . .	126950	34	9510	89	2084	60	5253	91	139630	54

Kirkjur:	Eign við árslok 1915		Lagt inn á árinu		Tekið út á árinu		Vextir á árinu		Eign við árslok 1916	
	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.
Flutt . . .	1269	34	9510	89	2084	60	5253	91	1396	30 54
91. Vallakirkja	1338	16	50	00	»	»	54	50	1442	66
92. Tjarnarkirkja.	255	63	»	»	»	»	10	23	265	86
93. Stærra-Árskógskirkja . . .	58	00	»	»	»	»	2	32	60	32
<i>Suður-Pingeyjarprófastsdæmi:</i>										
94. Laufáskirkja	795	95	»	»	»	»	31	84	827	79
95. Hálskirkja	1368	95	»	»	»	»	54	76	1423	71
96. Þóróddsstaðarkirkja	99	15	»	»	»	»	3	97	103	12
97. Skútustaðakirkja	1341	69	»	»	»	»	53	66	1395	35
98. Brettingsstaðakirkja	452	22	»	»	»	»	18	09	470	31
99. Grenjadarstaðarkirkja . . .	2911	33	40	00	»	»	118	05	3069	38
100. Grenivíkurkirkja	17	95	62	60	»	»	1	96	82	51
101. Illugastaðakirkja	761	50	30	00	»	»	31	16	822	66
102. Draflastaðakirkja	2735	40	60	00	»	»	110	42	2905	82
103. Lundarbrekkukirkja	40	00	»	»	40	00	»	»	»	»
104. Þönglabakkakirkja	1055	60	»	»	»	»	42	22	1097	82
<i>Norður-Pingeyjarprófastsdæmi:</i>										
105. Skinnastaðakirkja	1072	31	100	00	»	»	42	89	1215	20
106. Presthólakirkja	1420	03	»	»	»	»	56	80	1476	83
107. Ásmundarstaðakirkja	1291	58	»	»	»	»	51	66	1343	24
108. Svalbarðskirkja	2147	60	»	»	»	»	85	90	2233	50
109. Viðihólskirkja	874	97	»	»	»	»	35	00	909	97
110. Saudaneskirkja	116	05	100	00	»	»	6	84	222	89
Samtals . . .	147104	41	9953	49	2124	60	6066	18	160999	48

Aths.: Að meðtöldum 400 kr. í skuldabrfefum tilheyrandi Glæsibæjarkirkju í Eyjafjarðarprófastsdæmi og vaxtaafgangi kr. 842,72 er eign sjóðsins í árslok kr. 162242,20.

Íslands biskupsdæmi, Reykjavík, 12. jan. 1917.

Jón Helgason,
settur.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Árgjaldasjóðs árið 1916.

Tekjur

1. Eftirstöðvar við árslok 1915:

a. Í bankavaxtabrjefum	kr.	2000 00
b. Í sparisjóði	—	55 22

kr. 2055 22

2. Vextir á árinu:

a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	90 00
b. Af innstæðu í banka	—	2 20

kr. 92 20

Samtals kr. 2147 42

Gjöld:

1. Úthlutað á synodus kr. 90 00

2. Eftirstöðvar við árslok 1916:

a. Í bankavaxtabrjefum	kr.	2000 00
b. Í sparisjóði	—	57 42

kr. 2057 42

kr. 2147 42

Íslands biskupsdæmi, Reykiavík 12. janúar 1917.

Jón Helgason,

settur.

Reikningur

45

yfir tekjur og gjöld Guttormslegats árið 1916.

Tekjur :

1. Eftirstöðvar við árslok 1915:

a. Bankavaxtabrjef	kr.	1500 00	
b. Skuldabrjef	—	1000 00	
c. Innstæða í Söfnunarsjóði.	—	3267 54	
d. Innstæða í banka	—	149 72	
e. Hjá reikningshaldara	—	92 75	
			kr. 6010 01

2. Vextir á árinu:

a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	67 50	
b. Af skuldabrjefi	—	45 00	
c. Af innstæðufje í Söfnunarsjóði.	—	151 29	
d. Af innstæðu í banka	—	5 98	
			— 269 77
			kr. 6279 78

Gjöld:

1. Eftirstöðvar við árslok 1916:

a. Bankavaxtabrjef.	kr.	1500 00	
b. Skuldabrjef	—	1000 00	
c. Innstæða í Söfnunarsjóði.	—	3618 83	
d. Innstæða í banka	—	155 70	
e. Hjá reikningshaldara	—	5 25	
			kr. 6279 78
			kr. 6279 78

Íslands biskupsdæmi, 12. jan. 1917.

Jón Helgason,

settur.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Kollektusjóðs Jóns Eiríkssonar árið 1916.

Tekjur:

1. Eftirstöðvar við árslok 1915:			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	15900 00	
b. Hjá reikningshaldara	—	67 29	
			kr. 15967 29
2. Vextir á árinu:			
Af bankavaxtabrjefum	—	715 50	
3. Grætt á skiftu bankavaxtabrjefi	—	60 00	
			kr. 16742 79

Gjöld:

1. Greitt Hvanneyrarprestakalli	kr.	140 00	
2. Veittur styrkur víglubiskupi Geir Sæmundssyni á Akureyri —		400 00	
3. Auglýsing í Lögbirtingablaði	—	5 60	
4. Eftirstöðvar við árslok 1916:			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	15900 00	
b. Í sparisjóði	—	297 19	
			— 16197 19
			kr. 16742 79

Íslands biskupsdæmi, Reykjavík, 12. jan. 1917.

Jón Helgason,

settur.

Reikningur

47

yfir tekjur og gjöld Prestaekknasjóðs árið 1916.

T e k j u r :

1. Eftirstöðvar við árslok 1915:			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	13500 00	
b. Veðskuldabrjef	—	2000 00	
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	17425 77	
d. Innstæða í sparisjóði	—	69 85	
e. Hjá reikningshaldara	—	28 31	
			kr. 33023 93
2. Gjafir og tillög 1916.	—		266 60
3. Vextir á árinu:			
a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	612 00	
b. Af veðskuldabrjefi	—	90 00	
c. Af innstæðu í Söfnunarsjóði	—	806 81	
d. Af innstæðu í sparisjóði	—	2 82	
			— 1511 63
4. Uppbót á bankavaxtabrjefum	—		90 00
	Kr.		34892 16

G j ö l d :

1. Úthlutað á synodus	kr.	1100 00	
2. Auglýsing á tillögum og gjöfum 1915	—	12 50	
3. Eftirstöðvar við árslok 1916:			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	13700 00	
b. Veðskuldabrjef	—	2000 00	
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	17732 58	
d. Innstæða í sparisjóði	—	72 67	
e. Hjá reikningshaldara	—	274 41	
			— 33779 66
	Kr.		34892 16

Íslands biskupsdæmi, Reykjavík, 12. jan. 1917.

Jón Helgason,
settur.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Vallholtslegats árið 1916.

Tekjur:

1. Eftirstöðvar við árslok:				
a. Jörðin Ytra-Vallholt	kr.	4000 00		
b. Bankavaxtabrjef	—	1000 00		
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	1781 81		
d. Innstæða í sparisjóði	—	87 20		
			kr.	6869 01
2. Afgjald af Ytra-Vallholti:				
a. Landskuld	kr.	80 00		
b. Leigur	—	36 00		
			—	116 00
3. Vextir á árinu:				
a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	45 00		
b. Af innstæðu í Söfnunarsjóði	—	82 49		
c. Af innstæðu í sparisjóði	—	3 15		
			—	130 64
4. Ágóði af keyptum bankavaxtabrjefum			—	12 00
			kr.	7127 65

Gjöld:

1. Úthlutað fátækum ekkjum í Hegranesþingi:				
a. Jarðarafgjaldið	kr.	116 00		
b. Sent frá biskupi til úthlutunar	—	80 00		
			kr.	196 00
2. Eftirstöðvar í árslok 1916:				
a. Jörðin Ytra-Vallholt	kr.	4000 00		
b. Bankavaxtabrjef	—	1000 00		
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	1864 30		
d. Innstæða í sparisjóði	—	67 35		
			—	6931 65
			kr.	7127 65

Íslands biskupsdæmi, 25. janúar 1917.

Jón Helgason,
settur.

Reikningur

49

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs verðugra og þurfandi þjóðjarðalandseta og ekkna þeirra í hinu fyrverandi Suðuramti árið 1916.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1916, B. bls. 73):			
a. Veðskuldabréf	kr.	4200 00	
b. Hlutabréf í Íslandsbanka	—	500 00	
c. Í Landsbankanum	—	428 92	
			kr. 5128 92
2. Vextir:			
a. Af veðskuldabréfum	kr.	189 00	
b. Af hlutabréfaeign	—	30 00	
c. Af sparisjóðseign	—	19 41	
			— 238 41
			kr. 5367 33

Gjöld:

1. Styrkur veittur	kr.	72 00	
2. Sjóður í árslok:			
a. Veðskuldabréf	kr.	4200 00	
b. Hlutabréf í Íslandsbanka	—	500 00	
c. Í Landsbankanum	—	595 33	
			— 5295 33
			kr. 5367 33

Í stjórnarráði Íslands, 3. janúar 1917.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs W. Fischers árið 1916.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1916 B. bls. 74):			
a. Innritunarskirteini Ltr. A. fol. 375	kr.	20000	00
b. Bankavaxtabrjef	—	4000	00
c. Lán gegn fasteignarveði	—	1800	00
d. Lán Seyðisfjarðarkaupstaðar	—	14000	00
e. Bankainnstæða	—	1790	06
			kr. 41590 06
2. Vextir:			
a. Af innritunarskirteini	kr.	700	00
b. Af bankavaxtabrjefum	—	180	00
c. Af fasteignarveðslánum	—	81	00
d. Af láni Seyðisfjarðarkaupstaðar	—	630	00
e. Af bankainnstæðu	—	82	50
			— 1673 50
			kr. 43263 56

Gjöld:

1. Styrkur veittur samkvæmt stofnskrá sjóðsins	kr.	1350	00
2. Borgun fyrir auglýsingu	—	4	00
3. Sjóður til næsta árs:			
a. Innritunarskirteini Ltr. A. fol. 373	kr.	20000	00
b. Bankavaxtabrjef	—	4000	00
c. Lán gegn fasteignarveði	—	1800	00
d. Lán Seyðisfjarðarkaupstaðar	—	13500	00
e. Bankainnstæða	—	2609	56
			kr. 41909 56
			kr. 43263 56

Í stjórnarráði Íslands, 4. janúar 1917.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reikningur

51

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs C. Liebes árið 1916.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1916 B. bls. 75):		
Bankavaxtabrjef	kr.	11200 00
2. Vextir af bankavaxtabrjefum	—	506 25
3. Ágóði af útdregnum brjefum.	—	90 00
4. Frá Búnaðarfjelagi Íslands	—	10 00
	kr.	11806 25

Gjöld:

1. Borgað Búnaðarfjelagi Íslands	kr.	506 25
2. Sjóður í árslok:		
Bankavaxtabrjef	—	11300 00
	kr.	11806 25

Í stjórnarráði Íslands, 4. janúar 1917.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amtmanns Þorsteinssonar
og frú Þórunnar Hannesdóttur árið 1916.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1916 B, bls. 76):			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	2500 00	
b. Lán gegn fasteignarveði	—	3000 00	
c. Í Landsbankanum	—	352 66	
			kr. 5852 66
2. Vextir:			
a. Af bankavaxtabrjeiðum	kr.	112 50	
b. Af fasteignarlánum	—	125 00	
c. Af bankainnstæðu	—	18 93	
			— 256 43
			kr. 6109 09

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:

a. Bankavaxtabrjef	kr.	2500 00	
b. Lán gegn fasteignarveði	—	3000 00	
c. Í Landsbankanum	—	609 09	
			kr. 6109 09
			kr. 6109 09

Í stjórnarráði Íslands, 3. janúar 1917.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson

Reikningur

53

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs W. Fiskes til Grimseyinga árið 1916.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1916 B. bls. 77):			
a. Bankavaxtabrjef.	kr.	18500 00	
b. Lán gegn fasteignarveði	—	17000 00	
c. Innstæða í bönkum.	—	4297 26	
			kr. 39797 26
2. Vextir:			
a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	832 50	
b. Af fasteignarveðslánum	—	765 00	
c. Af sparisjóðsinnstæðu	—	216 09	
			— 1813 59
3. Ágóði á útdregnum bankavaxtabrjefum.	—		64 51
4. Tillag frá Cornell háskóla 1916 (þar með er tillögum þaðan lokið	—		3438 00
			kr. 45113 36

Gjöld:

1. Styrkur til Grimseyinga	kr.	1615 00	
2. Eign til næsta árs:			
a. Bankavaxtabrjef.	kr.	18500 00	
b. Lán gegn fasteignarveði	—	20000 00	
c. Innstæða í bönkum.	—	4998 36	
			— 43498 36
			kr. 45113 36

Í stjórnarráði Íslands, 3. janúar 1917.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Styrktarstjóðs Kristjáns konungs hins Níunda
árið 1916.

T e k j u r :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1916 B. bls. 78):			
a. Innritunarskírteini Ltr. A. fol. 84	kr.	8600 00	
b. Veðskuldabréf	—	1600 00	
c. Veðdeildarbréf	—	500 00	
d. Í Landsbankanum	—	462 52	
			kr. 11162 52
2. Vextir:			
a. Af innritunarskírteini	kr.	301 00	
b. Af veðskuldabréfum	—	64 00	
c. Af veðdeildarbréfum	—	22 50	
d. Af bankainnstæðu	—	22 03	
			— 409 05
			kr. 11572 05

G j ö l d :

1. Heiðursgjafir veittar:			
a. Guðmundi Þorvarðssyni, Sandvík	kr.	140 00	
b. Guðmundi Ólafssyni, Lundum	—	140 00	
			kr. 280 00
2. Eignir til næsta árs:			
a. Innritunarskírteini Ltr. a. fol. 84.	kr.	8600 00	
b. Veðskuldabréf	—	1600 00	
c. Veðdeildarbréf	—	500 00	
d. Í Landsbankanum	—	592 05	
			— 11292 05
			kr. 11572 05

Í stjórnarráði Íslands, 3. janúar 1917.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reikningur

55

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Friðriks konungs hins Áttunda
árið 1916.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1916 B. bls. 79):			
a. Bankavaxtabrjef.	kr.	11000 00	
b. Í Landsbankanum	—	369 93	
			kr. 11369 93
2. Vextir:			
a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	495 00	
b. Af bankainnstæðu	—	28 48	
			— 523 48
3. Ágóði á útdregnum bankavaxtabrjefum.	—		60 00
			kr. 11953 41

Gjöld:

1. Styrkur til Lystigarðsfjelags Akureyrar.	kr.	250 00	
2. Styrkur til Kvenfjelags Svalbarðsstrandar.	—	200 00	
3. Sjóður til næsta árs:			
a. Bankavaxtabrjef.	kr.	11000 00	
b. Í Landsbankanum	—	503 41	
			— 11503 41
			kr. 11953 41

I stjórnarráði Íslands, 4. janúar 1917.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Gísla Jóns Nikulássonar
árið 1916.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1916 B. bls. 80):			
a. Veðskuldabréf	kr.	3000 00	
b. Í Landsbankanum	—	1827 49	
			kr. 4827 49
2. Vextir:			
a. Af veðskuldabréfi	kr.	135 00	
b. Af sparisjóðsinnstæðu	—	80 27	
			— 215 27
			kr. 5042 76

Gjöld:

Eign til næsta árs:

a. Veðskuldabréf	kr.	2800 00	
b. Í Landsbankanum	—	2242 76	
			kr. 5042 76
			kr. 5042 76

Í stjórnarráði Íslands, 4. janúar 1917.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Páls Jónssonar
árið 1916.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1916 B. bls. 31):		
Í Landsbankanum	kr.	1566 55
2. Vextir	—	62 66
	kr.	1629 21

Gjöld:

Í sjóði til næsta árs:		
Í Landsbankanum	kr.	1629 21
	kr.	1629 21

Í stjórnarráði Íslands, 2. janúar 1917.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Samgöngubótasjóðs Páls Jónssonar
árið 1916.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1916 B. bls. 82):			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	6100 00	
b. Í Landsbankanum	—	1031 89	
			kr. 7131 89
2. Vextir:			
a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	275 50	
b. Af bankainnstæðu	—	52 34	
			— 327 84
3. Afhent af síra Magnúsi Helgasyni		—	108 00
			kr. 7567 73

Gjöld:

1. Sjóður til næsta árs:			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	6100 00	
b. Í Landsbankanum	—	1467 73	
			kr. 7567 73
			kr. 7567 73

Í stjórnarráði Íslands, 2. janúar 1917.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reikningur

59

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs þeirra, sem biða tjón af jarðeldum, árið 1916.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1916 B. bls. 83).			
a. Lán til Seyðisfjarðar	kr.	9600 00	
b. Lán gegn fasteign og ábyrgð sýslu- fjelaga	—	24715 00	
c. Bankavaxtabrjef	—	3100 00	
d. Í Landsbankanum	—	3311 64	
			kr. 40726 64
2. Vextir:			
a. Af láni Seyðisfjarðar	—	432 00	
b. Af öðrum lánum	—	1032 00	
c. Af bankavaxtabrjefum	—	139 50	
d. Af bankainnstæðu	—	149 73	
			— 1753 23
			kr. 42479 87

Gjöld:

1. Styrkur til Eiðaskóla	kr.	1364 00	
2. Eign til næsta árs:			
a. Lán til Seyðisfjarðar	kr.	8800 00	
b. Lán gegn fasteign og ábyrgð sýslu- fjelaga	—	23920 00	
c. Bankavaxtabrjef	—	3100 00	
d. Innstæða í bönkum	—	5295 87	
			— 41115 87
			kr. 42479 87

Í stjórnarráði Íslands, 2. janúar 1917.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Landhelgissjóðs Íslands 1916.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1916 B. bls. 351):		
Í Landsbankanum	kr.	55774 95
2. Tillag úr landssjóði	—	20000 00
3. Hluti Landhelgissjóðs af sektarfje fyrir ólöglegar fiskiveið- ar í landhelgi	—	6741 81
4. Vextir í Landsbankanum	—	2072 06
	kr.	84588 82

Gjöld:

Sjóður:

Í Landsbankanum	kr.	84588 82
	kr.	84588 82

Í stjórnarráði Íslands, 4. janúar 1917.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson,

Embætti og sýslanir m. m.

3. janúar skipaði ráðherrann settan prest í Útskálaprestakalli síra Friðrik Jónasson til að vera sóknarprest í tjeðu prestakalli frá fardögum 1917 að telja.

S. d. skipaði ráðherrann skipstjóra Guðmund B. Kristjánsson aukakennara við stýri-mannaskólann frá 1. janúar að telja.

4. janúar skipaði ráðherrann Sigurbjörn á Gíslason, kand. theol., aukakennara við vjelstjóraskólann frá 1. janúar að telja.

S. d. var ráðherra Íslands Einar Arnórssyni, samkvæmt umsókn hans, með allrahæstum úrskurði allramildilegast veitt lausn í náð frá ráðherraembættinu, með eftirlaunum.

S. d. var landritara Klemens Jónssyni, K. af Dbr. og Dbrm., með allrahæstum úrskurði allramildilegast veitt lausn í náð frá landritaraembættinu með biðlaunum samkvæmt eftirlaunalögunum.

S. d. voru með allrahæstum úrskurði þeir:

Bæjarfógeti í Reykjavík, Jón Magnússon, alþingism., R. af Dbr. og Dbrm.,

Bankastjóri Björn Kristjánsson, alþingismaður, og

Alþingismaður Sigurður bóndi Jónsson, Dbrm.,

allramildilegast skip öir ráðherrar Íslands, og hinum fyrstnefnda falið forsæti ráðuneytisins.

8. jan. var Jón Gunnarsson framkvæmdarstjóri settur bankastjóri við Landsbankann.

S. d. var alþingismaður Benedikt Sveinsson settur gæslustjóri við Landsbankann.

9. jan. var Carl Finsen settur framkvæmdarstjóri Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum.

16. janúar var cand. theol. Þorsteinn Kristjánsson skipaður sóknarprestur í Mjóafjarðarprestakalli í Suður-Múlaprófastsdæmi frá fardögum 1917 að telja.

25. janúar var sýslumaður í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu Sigurður Eggerz, settur til þess frá 1. janúar að telja, þangað til önnur ráðstöfun yrði gerð, að gegna bæjarfógetaembættinu í Reykjavík.

S. d. var. cand. juris Kristján Linnet settur til þess frá 1. jan. að telja, þangað til önnur ráðstöfun yrði gerð, að gegna sýslumannsembættinu í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu.

27. janúar var alþm. Einar Arnórsson settur til þess fyrst um sinn frá 1. janúar að telja að gegna prófessorsembætti innan lagadeildar Háskólans.

5. febr. veitti ráðherra sóknarpresti að Stað í Grunnvík, síra Kjartani Kjartanssyni, lausn frá embætti, sakir heilsubreysts, frá fardögum 1917 að telja, með eftirlaunum.

8. febrúar þóknaðist Hans hátign konunginum samkv. þegnl. tillögum stjórnarráðsins allramildilegast að skipa prófessor theol. við Háskóla Íslands, Jón Helgason, R. af Dbr., biskup yfir Íslandi.

10. febrúar var cand. polit. Georg Ólafssyni, samkvæmt ósk hans, veitt lausn frá sýslaninni sem aðstoðarmaður á Hagstofu Íslands frá 1. maí ag telja.

12. febrúar þóknaðist Hans hátign konunginum allramildilegast að fela forseta ráðuneytis Íslands Jóni Magnússyni, R. Dbr. og Dbrm., að vera dóms- og kirkjumálaráðherra, ráðherra Sigurði Jónssyni að vera atvinnu- og samgöngumálaráðherra og ráðherra Birni Kristjánssyni að vera fjármálaráðherra.

Samkvæmt lögum nr. 10, 8. september 1915, skipaði stjórnarráðið 19. febrúar þá

kaupmann Árna Eiríksson,
landlækni Guðmund Björnson,
skólastjóra Jón Sívertsen,
alþingism. Jörund Brynjólfsson og
hagstofustj. Þorstein Þorsteinsson

til þess að taka sæti í nefnd til að ákveða verðlag á vörum, og var landlæknir G. Björnson skipaður formaður nefndarinnar.

11. apríl var sóknarprestur í Nesþingum síra Guðmundur Einarsson í Ólafsvík skipaður prófastur í Snæfellsnesprófastsdæmi frá fardögum 1917 að telja.

4. maí þóknaðist Hans hátign konunginum allramildilegast að fela fjármálaráðherra Birni Kristjánssyni að veita forstöðu dóms- og kirkjumáladeild stjórnarráðsins á meðan dóms- og kirkjumálaráðherra Jón Magnússon er fjarverandi í embættisferð til Kaupmannahafnar.

Auglýsing um lyfjabúð í Hafnarfirði.

Í ráði er að koma á fót lyfjabúð í Hafnarfjarðarkaupstað. Þeir, sem kynnu að vilja sækja um leyfi til að reka lyfjabúð í nefndum kaupstað, sendi stjórnarráðinu umsókn þarum, stílaða til konungs, ásamt prófsvottorði og meðmælum fyrir lok júnímánaðar næstkomandi. Það verður áskilið í leyfisbræfinu, að lyfjabúðin sje sett á stofn elgi síðar en 10 mánuðum eftir að leyfið er veitt.

Dóms- og kirkjumáladeild stjórnarráðsins, 19. febrúar 1917.

Innflutningur á hundum frá útlöndum.

30. janúar leyfði stjórnarráðið með ráði dýralæknisins í Reykjavík konsúl A. M. Olsen í Reykjavík að flytja inn hund frá Englandi með venjulegum skilyrðum að öðru leyti en því, að sóttkvíunartíminn var ákveðinn 3 vikur.

Auglýsing

61
26. júlí

um kosning alþingismanns fyrir Norður-Ísafjarðarsýslu.

Með því að þingmaður Norður-Ísafjarðarsýslu, Skúli S. Thoroddsen, er látinn, er hjermeð samkvæmt 53. gr. laga nr. 28, 3. nóvember 1915, um kosningar til Alþingis, fyrirskipað, að kosning skuli fara fram laugardaginn 18. ágúst næstkomandi á þingmanni fyrir nefnt kjördæmi í stað hins látna þingmanns, fyrir þann tíma, er hann átti eftir.

Frestir þeir, sem ákveðnir eru í kosningalögunum, eru styttnir þannig, að framboðsfrestur er til fimtudags 9. ágúst, að þeim degi meðtöldum, og að tveimur dögum þareftir skulu kjörseðlar fullgerðir.

Þetta er hjermeð birt öllum þeim, er hlut eiga að máli, og hefir verið lagt fyrir hlutaðeigandi yfirkjörstjórn að undirbúa kosningu þessa og sjá um að hún fari fram samkvæmt fyrirmælum kosningalaganna.

I stjórnarráði Íslands, 26. júlí 1917.

Jón Magnússon.

G. Sveinbjörnsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Fiskimannasjóðs Kjalarnespings árið 1916.

Tekjur:

1. Sjóður frá f. á.:			
a. Í veðskuldabréfum	kr.	14073 50	
b. - bankavaxtabréfum	—	11000 00	
c. - sparisjóði	—	39 38	
			kr. 25112 88
2. Vextir:			
a. Af veðskuldum	kr.	618 86	
b. — bankavaxtabréfum	—	508 50	
c. — sparisjóðsinnstæðu	—	12 97	
			— 1140 33
3. Gjóf Jóns Guðmundssonar	—	10616 97	
			kr. 36870 18

Gjöld:

1. Veittur styrkur	kr.	1100 00	
2. Ýmislegur kostnaður	—	16 00	
3. Sjóður til næsta árs:			
a. Veðskuldabréf	kr.	24803 66	
b. Bankavaxtabréf	—	10300 00	
c. Sparisjóðsinnstæða	—	650 52	
			— 35754 18
			kr. 36870 18

Bæjarfógetinn í Reykjavík, 3. janúar 1917.

Jón Magnússon.

Reikningur

63

Styrktarsjóðs handa barnakennurum 1916.

Tekjur:

1. Eign í sjóði 2. jan. 1916:			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	24000 00	
b. Sparisjóðsfje	—	950 00	
c. Hjá gjaldkera	—	0 19	
			kr. 24950 59
2. Tillag úr landssjóði		—	2500 00
3. Tillag Steindórs Björnssonar frá f. á.		—	13 38
4. Árstíllag kennara 1916:			
a. Skólakennara	kr.	1246 69	
b. Farkennara	—	412 21	
			— 1658 90
5. Ágóði af kaupum bankav brjefa 6% af 4000 kr.		—	240 00
6. Vextir árrð 1916:			
a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	1215 00	
b. — sparisjóðsfje	—	28 22	
			— 1243 22
7. Til jafnaðar við gjaldlið 4		—	4000 00
			kr. 34606 09

Gjöld:

1. Endurgreiddir vextir	kr.	7 50	
2. Styrkur veittur:			
a. Eiríki Sverrissyni	kr.	100 00	
b. Fr. Guðjónssyni	—	300 00	
c. Guðmundi Jónassyni	—	200 00	
d. Jóni Kristjánssyni	—	200 00	
e. Jóni Sigurðssyni	—	150 00	
f. Snorra Sigfússyni	—	100 00	
			— 1050 00
3. Burðareyrir		—	2 40
4. Keypt bankavaxtabrjef 4 á 1000 kr..		—	4000 00
5. Eign í sjóði 2. jan. 1917:			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	28000 00	
b. Sparisjóðsfje	—	1546 19	
			— 29546 19
			kr. 34606 09

Reykjavík, 4. jan. 1917.

Magnús Helgason.

64

Reikningur

yfir tekjur og gjöld »Minningarsjóðs Kristjáns læknis Jónssonar« árið 1916.

Tekjur:

1. Eftirstöðvar frá fyrra ári:

Hlutabréf í Íslandsbanka	kr.	10000 00	
Peningar í innlánsbók við Íslandsbanka	—	1039 44	
			kr. 11039 44

2. Vextir:

Af bankavaxtabréfum	kr.	600 00	
Af innlögum í Íslandsbanka	—	48 60	
			— 648 60
			kr. 11688 04

Gjöld:

1. Styrkur veittur:

Jóhönnu Pálsdóttur	kr.	59 40	
Síra Lárusi Halldórssyni	—	120 00	
			kr. 179 40

2. Eftirstöðvar til næsta árs:

Hlutabréf í Íslandsbanka	kr.	10000 00	
Peningar í innlánsbók við Íslandsbanka	—	1508 64	
			— 11508 64
			kr. 11688 04

Reykjavík, 18. janúar 1917.

G. Zoëga.

Brjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Árnessýslu um endurgjald á **65**
sveitarstyrk. 28. júní

Borgarstjórinn í Reykjavík hefir áfrýjað til stjórnarráðsins úrskurði yðar, herra sýslumaður, dags. 16. febr þ. á., sem ákveður, að Biskupstungnahreppur skuli vera laus við að endurgreiða Reykjavíkurkaupstað $\frac{2}{3}$ hluta fátækrastryks, er Magnúsi nokkrum Magnússyni var veittur í Reykjavík árin 1913 og 1914.

Um miðjan desember 1913 leitaði Magnús þessi Magnússon, þá til heimilis á Fúlutjörn í Reykjavík, fátækrastryks þar. Var þá 16. s. m. lögboðin æfiferilsskýrsla tekin af honum á venjulegan hátt, og var honum þann sama dag veittur styrkur og á næstu mánuðum, en í síðasta sinni í október 1914. Nam styrkurinn alls 214 kr.

Þegar tekin var æfiferilsskýrslan af þurfalingsnum, sem fæddur er 3. maí 1888; kvaðst hann vera fæddur í Reykjavík. Samkvæmt þessu virtist það ótvírátt, að framfærslusveit hans væri í Reykjavík.

Í janúarmánuði 1916 beiddist Magnús aftur styrks, og var þá enn tekin venjuleg æfiferilsskýrsla af honum 29. s. m. og skýrir hann frá á sömu leið um fæðingarstað sinn.

Af tilviljun hafði borgarstjóri fengið litlu áður sterkan grun um, að skýrsla þurfalingsins um nefnt atriði væri röng, og fekk hann til að kannast við þetta fyrir sjer, þegar eftir að hin síðari æfiferilsskýrsla var tekin. Krafðist þá borgarstjóri að ný skýrsla væri tekin af þurfalingsnum fyrir rjetti. Var það gert sama dag. Þá skýrði þurfalingsurinn fra því, að hann væri fæddur á Vatnsleysi í Biskupstungnahreppi, og jataði jafnframt að hann áður viljandi hefði gefið ranga skýrslu um þetta atriði, og hefði gert það meðal annars af því, að hann vildi síður verða sveitlægur fyrir austan, þegar hann þyrfti sveitarstryks.

Nú krafðist borgarstjóri að hreppsnefnd Biskupstungnahrepps viðurkendi sveitfesti þurfalings þessa og krafðist jafnframt endurgreiðslu á $\frac{2}{3}$ hlutum styrks þess, er hann þáði í Reykjavík árin 1913 og 1914, eða kr. 142,67. Þessa kröfu styður borgarstjóri við það, að lögboðin skýrsla hafi verið tekin af þurfamanninum á hinum lögboðna tíma, og að skýrslan af hendi fátækrastrjórnarinnar hafi verið löglega úr gærði gjörð og að fátækrastrjórn Reykjavíkur hafi gætt alls þess í þessu máli, sem fátækralögin heimta, enda þótt ekki hafi verið gjörðar sjerstakar ráðstafanir til þess að rannsaka það, hvort umráedd skýrsla þurfalingsins væri rjett, enda hljóti sveitarstjórn yfirleitt að ganga út frá því, að lögboðnar skýrslur, sem gefnar eru fyrir yfirvaldi, sjeu svo ábyggilegar sem unt er, nema sjerstakar ástæður sjeu fyrir hendi til að ætla að rangt sje skýrt frá.

Hreppsnefnd Biskupstungnahrepps viðurkendi nú sveitfesti Magnúsar þar í hreppi, en hjelt því hins vegar fram, að hreppurinn hefði enga skyldu til endurgreiðslu hinnar umkröfðu upphæðar og neitaði að greiða hana, og styður hreppsnefndin þessa neitun sína við 65. gr. fátækralaganna, 66. gr. og 67. gr. sömu laga, að skýrslan hafi verið rjett tekin, með því að hún sje ekki svo fullkomin sem unt hafi verið, og er sjerstaklega átt við það, að borgarstjóri hafi eigi hirt um að afla sjer vitneskju úr kirkjubókum Reykjavíkurprestakalls um fæðingarstað

65 Magnúsar og þarmeð gjört sig sekan um vanrækslu, og að tilkynning um styrk-
28. júní. veitinguna sje of seint gjörð samkvæmt 66. gr. nefndra laga.

A þessa skoðun hreppsnefndarinnar hafð þjer fallist í úrskurði yðar.

Í 64. gr. fátækralaganna eru fyrirmælin um það, hvers sveitarstjórn dvalarsveitar þurfalings ber að gæta áður en utansveitarþurfalings er veittur styrkur, og mælt fyrir um hvenær og hvernig æfiferilsskýrsla skuli tekin og hver atriði skýrslun eigi að greina. Ef skýrslan er tækin á rjettum tíma og innihaldi hún skýrlega þau atriði, sem upplýsast eiga með svo ítarlegri nákvæmni um æfiferil þurfamannsins, sem eftir atvikum er nægilegt til að ákveða sveitfesti hans, verður hlutaðeigandi fátækrastrjórn að álítast vitalaus, þótt hún afli ekki frekari gagna um þau atriði, sem skýrslan greinir, nema sjerstök ástæða sje til. Þegar þurfamaðurinn sjálfur gefur skýrsluna og hann er svo andlega heilbrigður, að hann alment álitid getur talist fær um að bera vitni undir eiðstilboð og hæfur til að vinna eið að skýrslu sinni, ef þörf krefur, getur það ekki talist vitaverð vanræksla af hendi sveitarstjórnar, þótt hún sannprófi ekki framburð þurfamannsins um þau atriði, sem hver heilbrigður maður alment veit um æfi sína og sist er að efa, að hann viti rjett. Aðferð sú, sem fátækralögin fyrirskipa um töku æfiferilsskýrslu, á einmitt að tryggja það, að þurfamaðurinn greini það sannasta, sem hann veit um æfi sína. Tjedd lög gjöra alls ekki ráð fyrir því að þurfamaður gefi visvitandi ranga skýrslu í blekkingarskyni. Og þegar hlutaðeigandi fátækrastrjórn er vitalaus, á ekki heldur dvalarsveitin af þessum sökum að missa lögmætan endurgjaldsrjett til þeirrar fúlgú, sem hefur orðid að leggja út til framfærslu þurfamanninum.

Meðferð fátækrastrjórnar Reykjavíkur á máli því, er hjer liggur fyrir, verður samkvæmt framansögðu að teljast lögleg að öllu leyti, þar sem hún og tilkynnti styrkveitinguna í tæka tíð framfærsluhreppnum, eftir að sannleikurinn hafði komid í ljós um það hver hann væri og krafa gjörð um endurgreiðslu samtímis tilkynningunni.

Reykjavíkurbær á þar af leiðandi ekki að missa neinn rjett sakir hinnar röngu skýrslu þurfamannsins, og ber því dvalarsveitinni og framfærslusveitinni að kosta framfærslu hans í sama hlutfalli og lög annars mæla fyrir.

Samkvæmt framanskráðu úrskurðast því hjer með að Biskupstungnahreppur skuli endurgreiða Reykjavíkurkaupstað $\frac{2}{3}$ hluta fátækrastryrks þess, er ofanefndum Magnúsi Magnússyni var veittur þar árin 1913 og 1914, með kr. 142,67.

Þetta er yður hjer með tjáð til leiðbeiningar og birtingar fyrir hreppsnefnd Biskupstungnahrepps, og ber yður að sjá um, að hin úrskurðaða upphæð verði greidd Reykjavíkurkaupstað án tafar.

66 *Brjef stjórnnarráðsins til sýslumanna og bæjarfógetans í Reykjavík um að*
9. júlí. *tilkynna beri stjórnnarráðinu lát útlendinga.*

Þá er útlendir menn hafa dáid hjer á landi, hefur stjórnnarráðid sjaldnast

fengið tilkynning um látið, síst hafi hinn látni ekki látið eftir sig fjármuni á dánarstaðnum. En þar sem stjórnarráðið að sjálfsögðu verður að geta tilkynt slið lát hlutaðeigandi erlendum valdsmönnum, er hjermeð lagt fyrir yður, herra sýslumaður, að senda stjórnarráðinu jafnan þegar í stað eftir lát útlendings í lög-sagnarumdæmi yðar, skýrslu um látið, þar sem getið sje dánardags, dauðameins, greftrunardags og yfirleitt alls þess, er ætla má að aðstandendur hins látna sjer-staklega óski að fá vitneskju um.

Brjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Gullbringu- og Kjósarsýslu um flutning þingstaðar. **66** 9. júlí.

Samkvæmt tillögum yðar, herra sýslumaður, í brjefi dags 7. þ. m., og beiðni hreppsnefndar Kjalarneshrepps, veitir stjórnarráðið leyfi til þess að þing-staður nefnds hrepps sje fluttur frá Hofsbökkum að Lykkju, með því skilyrði að hreppsnefndin annist um, að til verði jafnan á hinum nýja þingstað hæfilegt hús til þinghaldanna.

Þetta er yður hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari birtingar.

Reglugjörð

68
24. apríl.

um breyting á reglugjörð 29. júlí 1904 fyrir Árnessýslu, um hreinsun hunda af bandormum.

1. gr.

Á eftir orðunum í 9. gr.: »hverja hreinsun« komi: úr fjárbaði, er hrepp-urinn kostar.

2. gr.

Í stað »30 aura« í 11. gr. komi: 60 aura.

Framanritaða reglugjörð hefur sýslunefndin í Árnessýslu samið og sam-þykkt á aðalfundi sínum 10.—16. apríl 1917, samkv. 6. gr. laga nr. 18, 22. maí 1890.

Skrifstofu Árnessýslu, 24. apríl 1917.

Eiríkur Einarsson,
settur.

69
14. maí.

Reglugjörð

um breyting á reglugjörð 17. febrúar 1917 um notkun mjölvöru og um sölu á landssjóðs sykri.

Samkvæmt lögum 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana útaf Norðurálfríðnum, eru sett eftirfarandi ákvæði:

2. gr. nefndrar reglugjörðar orðist þannig:

Hveiti mega bakarar aðeins nota til að baka súrbrauð, franskbrauð og vana-
legar tvíðkur. Ekki mega heldur aðrir nota hveiti til baksturs til sölu, annars
en þess, er að framan getur.

Reglugjörð þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til eftirbreytni, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 14. maí 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

70
16. maí.

Reglugjörð

**um breyting á reglugjörð 26. apríl 1917 um viðauka við reglugjörð
11. apríl 1917 um aðflutta kornvöru og smjörlíki.**

Samkvæmt heimild í lögum 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landsstjórn-
ina til ýmsra ráðstafana útaf Norðurálfríðnum, er hjermeð sett eftirfarandi
ákvæði.

5. gr. nefndrar reglugjörðar orðist þannig:

Nefndinni ber að hafa vakandi auga á kornvörubirgðum í kaupstaðnum,
svo landsstjórnin hvenær sem er, geti fengið upplýsingar um hve miklar þær sjeu og
hve lengi þær munu endast, og er einstökum mönnum og fjelögum, sem birgðir
eiga eða geyma af þessum vörum, til hvers sem þær eru ætlaðar, skylt að gefa
nefndinni þær upplýsingar um birgðir sínar, sem hún æskir. Um kornmatarþörf

á mann gildir sama um kaupstaði og um sveitir er greinir í 6. gr. reglugjörðar 70
21. apríl 1917. 16. maí.

Reglugjörð þessi öðlast þegar gildi.

Þetta er birt öllum þeim til eftirbreytni, sem hlut eiga að máli.

I stjórnarráði Íslands, 16. maí 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Endurskoðuð reglugjörð

71
23. maí.

**fyrir Akureyrarkaupstað um niðurjöfnun og innheimtu vatns-
skatts, notkun vatns úr bæjarvatnsveitunni, meðferð
á vatnsæðum o. fl.**

1. gr.

Öll framkvæmdarstörf, er vatnsveituna snerta, felur bæjarstjórnin þriggja manna nefnd úr flokki sínum.

2. gr.

Af öllum húsum í lögsagnarumdæmi kaupstaðarins, sem virt eru til húsa-skatts og vatni er veitt í, eða standa svo nærri vatnsæðum, að þær sjeu nothæfar til eldvarnar, skal greiða vatnskatt, enda eiga húseigendur rjett á að fá vatnsæð lagða að húsvegg. Skatturinn skal lagður á eftir skattvirðingu húsanna og greiðist með 3,5 p. m. af fyrstu 10,000 krónum virðingarverðsins, en með 2 p. m. af því sem fram yfir er. Þegar svo er ástatt að einn er eigandi að fleiri húsum, er standa í hvirfingu á sömu lóð, og notuð eru til sama atvinnureksturs — enda sje eigi búið í nema einu þeirra — þá reiknast 2 p. m. af því sem fram yfir er 10.000 kr. af samanlögðu virðingarverði húsanna.

Auk þess greiða húseigendur 1 kr. árlega fyrir hvern mann, sem býr í húsum þeirra, þegar manntal er tekið næst áður en niðurjöfnun skattsins fer fram.

Nú hrökkva ekki tekjur vatnsveitunnar fyrir gjöldum og getur þá bæjarstjórnin ákveðið fyrir eitt ár í senn að að hækka vatnsskatt þennan um allt að 20 %.

71

23. maí.

3. gr.

Fyrir öll vatnsafnot, sem fram yfir er venjulegar heimilisþarfir skal gjalddið ákveðið með samningi við bæjarstjórnina. Náist ekki samkomulag um upphæð skattsins, skal greiða:

- a. fyrir vatn í síldarpækil og kjötpækil 1 eyri fyrir hverja tunnu síldar eða kjöts.
- b. fyrir vatn til fiskþvottar 1 kr. fyrir hver 10 skippund,
- c. fyrir vatn til annarar notkunar eftir mati, þannig að 3 kr. greiðist fyrir hverja 100 hektolitra upp að 10000 hektolitrum, en minna fyrir það, sem umfram er, eftir nánari ákvörðun vatnsveitunefndarinnar og eftir því hve mikið er notað. Notandi má hafa löggiltan vatnsmælir.

Enginn má setja hreyfivjalar í samband við vatnsæðarnar án leyfis bæjarstjórnarinnar.

4. gr.

Gjalddagi á vatnsskatti skal vera 1. apríl og 1. október ár hvert og greiðist helmingur skattsins á hvorum gjalddaga um sig.

Vatnsskatt má taka lögtaki og má byrja og gera lögtak í hinu skattskylda húsi án tillits til eigendaskifta.

5. gr.

Fyrir vatn, sem látið er úti til skipa, skal greiða við afhendingu 1 kr. 50 au. fyrir hverja smálest, þó eigi minna í hvert skifti en 5 kr. fyrir fiskiveiðaskip og seglskip, og 10 kr. fyrir öll önnur skip.

Vatnsveitunefnd getur þó fyrir eitt ár í senn eða skemri tíma gert samning við eigendur eða umráðamenn skipa um árgjöld eða mánaðargjald af skipum.

6. gr.

Bæjarstjórnin löggildir menn, er hún telur hæfa, og svo marga, er henni þurfa þykir, til þess að leggja vatnsæðar þær, er vatnsveitan eða einstakir menn eiga að kosta, og setja þær í samband við vatnsæðar bæjarins, og sjeu þeir skyldir til að hlýta vinnukaupstaxta þeim, sem bæjarstjórnin kann að setja og að öðru leyti fara eftir reglum þeim, er bæjarstjórnin setur. Engir aðrir en þeir, sem þannig hafa fengið löggildingu, mega leggja æðar frá bæjarvatnsveitunni í hús eða um þau, eða gjöra breytingar á vatnsæðum.

7. gr.

Skýlt er hverjum húseiganda og lóðareiganda að halda vatnsæðum sínum vel við og láta tafarlaust gera við þær, ef leki kemur að þeim eða þær bila. Hann skal sjerstaklega gæta þess, að ekki frjósi í æðunum. Enginn má eyða vatni að óþörfu,

8. gr.

71

23. maí.

Vatnsveitunefnd, umsjónarmanni og löggiltum innlagningarmönnum er heimilt að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til þess að athuga þær og tæki þau, sem sett eru í samband við þær.

Ef þeim þykir útbúnaði að einhverju leyti ábótavant, skal tafarlaust bætt úr því á kostnað huseiganda.

9. gr.

Bæjarstjórninni er heimilt að loka vatnsæðum fyrir þeim, er vanrækja að gera við leka á pípum eða tækjum, sem eru í sambandi við þær, eða eyða vatni að óþörfu, og ennfremur fyrir þeim, sem ekki greiða vatnsskatt á rjettum gjalddaga.

Fullan vatnsskatt ber að greiða einnig þann tíma, sem vatnsæðunum er lokað.

10. gr.

Engum er heimilt að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar án leyfis umsjónarmanns hennar.

11. gr.

Reglugerð þessi endurskoðist fyrir árslok 1920.

Með reglugerð þessari er úr gildi numin reglugjörð fyrir Akureyrarkaupstað um niðurjöfnun og innheimtu vatnsskatts, notkun vatns úr bæjarvatnsveitunni, meðferð á vatnsæðum o. fl. frá 11. mars 1915.

Reglugjörð þessi, sem bæjarstjórn Akureyrarkaupstaðar hefir samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 83, 22. nóv. 1907, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. júlí 1917.

Í stjórnarráði Íslands, 23. maí 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Byggingarsamþykkt

fyrir Sauðárkrók.

1. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir Sauðárkrókskaupþún í Skagafjarðarsýslu. Þó getur stjórnarráðið veitt undanþágu frá ákvæðum hennar fyrir hús og önnur mannvirki í kaupþúninu, þegar byggingarnefnd og hreppsnefnd mæla með því.

2. gr.

Samþykktin tekur til allra nýrra bygginga, sem ekki eru fullgerðar þegar hún öðlast gildi. Þó verður ekki krafist breytingar á því, sem þegar hefir gert verið.

Ennfremur nær samþykktin til höfuðbreytinga á eldri byggingum, svo og til minni breytinga, ef við verður komið án verulegs kostnaðarauka eða röskunar. Byggingarnefnd úrskurðar í hvert skifti, hverjar aðgerðir telja skuli höfuðbreytingar.

3. gr.

Yfirstjórn byggingarmála er í höndum hreppsnefndar. Byggingarnefndin veitir öll byggingarleyfi og hefir umsjón þess að byggingarsamþykktinni sje fylgt.

Ef lóðareigandi eða húss þykir rjetti sínum hallað með úrskurði byggingarnefndar, getur hann skotið honum til stjórnarráðsins.

4. gr.

1. Í byggingarnefnd eiga sæti: Hreppsnefndaroddivitinn í Sauðárkróks-hreppi, er sje formaður, og 4 menn aðrir er hreppsnefnd kys, 2 úr sínum flokki. Meðal nefndarmauna sje jafnan eigi færri en tveir byggingarfróðir, ef kostur er.

2. Nefndin skal kosin til sex ára og fer kosning fram í janúarmánuði. Þó skal kosið í fyrsta sinn þegar er samþykkt þessi hefir hlotið staðfestingu, og gildir sú kosning til ársloka eftir að kosning í hreppsnefnd hefir farið fram. Að öðru leyti gilda sömu reglur um kosningu þessa og um kosningu hreppsnefnda.

3. Nefndin velur sjer ritara úr sínum flokki og heldur sjerstaka gjörðabók yfir athafnir sínar og ályktanir. Undirskrifa allir viðstaddir nefndarmenn hana í hver fundarlok.

4. Nú er ágreiningur meðal nefndarmanna og atkvæði jöfn, og ræður þá atkvæði formanns úrslitum. Heimilt er hverjum nefndarmanni, sem ekki er samþykkur ályktun meiri hluta, að láta bóka ágreiningsatkvæði sitt.

5. Gjörðabókinni skal fylgja glögg skrá eða registur svo gjört að greiðlega megi finna allar ákvarðanir nefndarinnar um hverja einstaka eign, er til hennar tekur.

6. Ennfremur skal nefndin halda lóðabók, dagbók yfir öll brjef, er nefndinni berast, og brjefabók.

72
23. maí.

7. Byggingarnefnd leitar aðstoðar sjerfræðinga í þeim málum er hana varðar, en brestur sjerþekking á.

5. gr.

Byggingarnefndin skal jafnskjótt og unt er láta gjöra byggingar eða skipulagsupprátt, eftir ekki minni mælikvarða en 1 : 500 yfir alt kaupúnið, þar sem á sje mörkuð skipun húsa, gatna og auðra svæða nú og framvegis um ákveðið árabíl eða eftir mannfjölgun og aukningu bygðarinnar. Skal eftir föngum ákveða, hvar vera skuli strjálbýlt og hvar megi vera samstæð bygging, hvar ætlaður er staður opinberum húsum, sem reist kunna að verða, íþrótt- og skemti-svæðum o. s. frv.

Nái uppdrátturinn samþykki stjórnarráðsins hefir hann sama gildi og byggingarsamþyktn.

6. gr.

1. Breidd gatna skal aðallega sniðin eftir umferð þeirri, sem um þær má vænta. Götubreidd er stýsta lína milli beggja götujúðra, sem myndar sama horn við þá báða.

2. Byggingarnefnd ákveður og setur niður götujúðra og húsalinnr.

3. Aðalgötur sjeu ekki mjórri en 12,00 metra, en aðrar götur eftir því sem byggingarnefnd telur hæfilegt. Hvergi má þó mjórri vera en 10,00 metrar milli húsalína, enda þótt sjálf gatan eða vegurinn sje mjórri.

4. Þar sem gangstjett er gjörð, skal hún að jafnaði ekki mjórri vera en $\frac{1}{6}$ hluti allrar götubreiddarinnar og aldrei mjórri en 1,00 metri.

5. Byggingarnefnd getur krafist þess, að á gatnamótum sje hús eða annað mannvirki, sem tekur meira en 1,00 metra yfir götu, hornsneitt. Sniðið sje ekki mjórri en 2,00 metrar og myndi jafnstórt horn við báðar hliðar, er að liggja. Horn má og gjöra bungumyndað, ef bungan tekur á miðju ekki meira en 0,40 metra fram úr fyrgreindum sniðfleti. Byggingarnefnd getur veitt undanþágu frá þessu ákvæði, þegar gjörð mannvirkisins mælir með því eða nefndinni þykir önnur ástæða til.

6. Inngöngurið og birtugrófir mega hvergi taka meira en 0,50 metra framyfir húsalínu, og það því að eins, ef gangstjett er, að eftir sje af henni ótept að minsta kosti 1.00 metra breidd.

7. Til þess að torg og götur nái tilætlaðri breidd og skipulagi skal byggingarnefnd heimilt að taka lóðarspildur eignarnámi, og sömuleiðis að færa hús eða önnur mannvirki, þegar höfuðaðgerð fer fram á þeim.

8. Endurgjald fyrir lóðarnám og færslu mannvirkja eftir 7. lið skulu tveir dómkvaddir menn meta eftir stærð og verðmæti allrar lóðarinnar eða mannvirkisins og rýrnun þeirra og kostnaði, er aðgerðir nefndarinnar kunna að hafa

72 valdið. Endurgjaldið skal greitt úr hreppssjóði kaupsinsins, eins og önnur 23 maí gjöld þess.

9. Lóðareigandi eða húss getur krafist yfirmats, ef honum þykir ástæða til, en ber sjálfur kostnað þann er þaraf flýtur, nema endurgjaldið verði hækkað.

7. gr.

1. Byggingarnefnd getur krafist þess að komið sje upp og haldið við sæmilegri girðingu um lóðir og óbygð lönd þeim megin, sem að götu veit, eða vegi innan þess svæðis, sem samþykktin tekur yfir. Nefndin ákveður, hvar og hvernig girðing skuli sett, eftir samkomulagi við landeiganda. Ekki má girðing ná út yfir götujaðar, þó að lóðin nái lengra.

2. Gaddavir má hvergi nota fram með götu eða vegi, og þar sem gaddavir er nú á slíkum stöðum, skal nema hann burtu og setja aðra girðingu innan árs frá þeim degi, er samþykkt þessi öðlast gildi. Ekki má setja steingarða úr óhöggnu grjóti fram með alfara vegi.

8. gr.

1. Hver sá er breyta vill húsi, reisa nýtt hús eða gera önnur mannvirki á lóð sinni, skal senda byggingarnefnd skriflega beiðni um það, og sje beiðnin tvirituð. Beiðninni skulu fylgja í tveim eintökum:

- a. Uppdrættir í ekki minni mælikvarða en 1 : 100 með árituðum stærðamálum, svo greinilegir að glögglega megi af þeim sjá alla gjörð, stærð og lögun mannvirkis þess, er um ræðir, og kanna að það sje að öllu svo sem vera ber. Einkum skal á húsauppdráttum greina þykkt veggja og gildleik og fyrirkomulag gólfviða svo og til hvers hvert herbergi er ætlað á öllum hæðum hússins.
- b. Lóðaruppdrættir í ekki minni mælikvarða en 1 : 200 með árituðum stærðamálum, er sýni lögun og stærð lóðarinnar, mannvirki þau er fyrir kunna að vera á henni og það eða þau er gjöra skal, ennfremur afstöðu gagnvart götum, er að liggja, og nágrönnum. Flatarmál lóðar og mannvirkja skulu rituð á uppdráttinn. Byggingarnefnd getur leyft minni mælikvarða á lóðaruppdráttum en hjer var talinn, þegar um mjög stórar lóðir er að ræða.
- c. Lýsing á mannvirki því, sem um ræðir, lóðinni og ásigkomulagi grundvallar og, ef um nýtt hús er að ræða eða gagngjörða breytingu á húsi, sem fyrir er, hvernig ætlast er til að hagað verði afrenslu frá húsi og lóð, og vegi að húsinu, ef það stendur ekki við götu.
- d. Þá hluta húsa eða mannvirkja, sem að gjörð eru frábrugðin almennri venju eða verða að vera það sökum áreynslu eða annara orsaka, skal sýna á sjeruppdráttum, ef byggingarnefnd krefst, og í ekki minni mælikvarða en 1 : 25; skal fylgja glögg lýsing og styrkleikareikningur látinn í tje, ef óskað er. Á uppdráttum sje jafnan skráð stærðarlutfall þeirra við virkileika og fylgi hverju hlutfalli mælikvarði með skiftingu eftir metramáli. Jafnframt má nota álnamál en ekki eingöngu. Þegar svo ber undir, að byggingar-

nefnd telur óþarft að krefjast svo ítarlegra skjala, sem hjer hefir verið ráð fyrir gjört, getur hún veitt ívilnanir um það.

2. Sá maður skal undirskrifa alla uppdrættina, sem ábyrgð ber á því, að mannvirkid samkvæmt þeim verði að öllu löglegt, enda sje hann um það bær að dómi byggingarnefndar. Ber hann einnig ábyrgð á því, að smiðin verði uppdráttunum samkvæm og að öllu svo sem vera ber, nema að svo sje að sú ábyrgð hvili á öðrum manni, og skal það þá tekið fram og nafns þess manns getið í beiðninni.

3. Eftir að byggingarnefnd hefir kynt sjer umsóknina og íhugað, leggur hún annað eintak umsóknarskjalanna til geymslu í skjalasafni sínu, en endursendir beiðanda hitt eintakið með árituðum úrskurði sínum, að jafnaði innan hálfis mánaðar frá því er hún tók á móti beiðninni. Sje beiðninni neitað eða breytingar gjörðar að samþyktarskilyrði, skal greina ástæður þess. Ekkert byggingarleyfi má veita, nema því að eins að umsjón verksins og ábyrgð sje í höndum manns, sem byggingarnefnd telur til þess færan fyrir kunnáttu sakir og áreiðanleika.

4. Ekki má byrja á nýrri byggingu eða gjöra breytingu á eldri byggingu nje heldur í neinu vikja frá samþyktum uppdráttum, fyr en fengið er til þess leyfi byggingarnefndar.

5. Hið endursenda eintak af uppdráttum og lýsingu byggingar skal jafnan vera við hendina nothæft á vinnustöðunum, meðan á smiðinni stendur, og byggingarnefnd og einstökum mönnum hennar jafnan heimill aðgangur að því og byggingunni, meðan hún er í smiðum.

6. Byggingarnefnd skal krefjast þess, að byggingarefni, verkpallar, útbúnaður allur og tæki við húsasmíð og mannvirkji sjeu traust og í góðu lagi, svo ekki valdi slysum eða tjóni, og skal nefndinni heimilt að gjöra um þetta þær ráðstafanir er duga mega, á kostnað eiganda, ef ekki fæst trygt með öðru móti, eða stöðva verkið að öðrum kosti.

7. Húseigandi skal tilkynna byggingarnefnd með tveggja daga fyrirvara:

- a. Hvenær byrjað er á undirstöðum eða breytingum á þeim.
- b. Hvenær raka-varnarlag er lagt í vegg.
- c. Hvenær þak er reist á steinhúsi og grind timburhúss og
- d. Hvenær gólf eru lögð á bita, þar sem milligólf verður.

8. Byggingarleyfi fellur úr gildi, ef ekki er farið að nota það áður en tvö ár eru liðin.

9. gr.

Ekki má taka neitt hús til afnota, fyr en fengið er vottorð byggingarnefndar um að það fullnægi kröfum byggingarsamþyktarinnar.

10. gr.

1. Hverju íbúðarhúsi skal fylgja óbygð lóð innan húsalínu, er ekki sje minni en hússtæðið. Skerðist lóð að mun við götubreikkun má byggingarnefnd

72 veita nokkra ívilnun um þetta. Þó má hússtæðið aldrei nema meiru en $\frac{2}{8}$ hlut-
 23. maí um lóðarinnar. Ekki má gera þak yfir óbygða lóð, sem fylgja skal íbúðarhúsi.

2. Gluggi eða gluggar íbúðarherbergis, eldhúss eða vinnustofu sje ekki nær öðru húsi andspænis en meðalveggghæð þess húss er fyrir ofan gólf herbergisins. Þar að auki getur byggingarnefnd leyft aðra glugga á sama herberginu.

3. Ekki má hækka gömul hús, ef hækkunin mundi hafa í för með sjer, að auð bil útundan gluggum yrði að tiltölu minni en í 2. lið er krafist.

4. Greiður gangur skal vera fyrir slökkvitöl að þeim hluta lóðar hvers húss, er ekki liggur að götu og ákveður byggingarnefnd í hvert skifti, hvernig inngangi á lóðina skuli hagað.

11. gr.

Á öll hús, sem framvegis verða reist í kaптúninu, skal setja þakrennu með veggrennum svo löngum, að op þeirra sje í mesta lagi 16 sentimetra fyrir ofan gangstjett eða götu. Þar sem gangstjett er, getur byggingarnefnd heimtað að gjörð sje steinrenna yfir þvera stjettina frá hverri veggrennu út í göturennu. Ef nauðsynlegt er vegna umferðar eða viðhalds á götu, getur byggingarnefnd heimtað að þakrennur með veggrennum sjeu settar í eldri hús.

12. gr.

1. Veggghæð húss skal mæla frá götu upp í skurðarlínu þak- og veggflatar að utanverðu. Ef húsið stendur ekki við götu, skal miða hæðina við beina línu milli jaðra þeirra gatna, sem næstar liggja húsinu á báðar hendur, eða við jarðarflöt umhverfis húsið, sem ekki er lægri en þessi lína. Þar sem þessi ákvæði ná ekki til eða eiga ekki við, kveður byggingarnefnd á um það, hversu mæla skuli. Undirstöðuhæð húsa skal miða á sama hátt og nú er sagt (sbr. 14. gr.).

2. Hæð húsa er fyrst og fremst háð þeim takmörkum, sem byggingarnefnd setur í hvert skifti eftir slökkvitólum þeim og björgunartækjum, sem fyrir hendi eru, og eldshættu þeirri, er hún telur byggingarlagi hússins, efni þess og notkun samfara. Veggghæð húss má ekki meiri vera en breidd götunnar milli húsalína. Þetta ákvæði nær þó ekki til húsa sem standa við torg eða andspænis opnu svæði. Ef gatan hallast fram með húsi, skal tekin meðalhæð. Hæð húss á gatnamótum má, ef göturnar eru misbreiðar, miða við breiðari götuna bæði á þeirri hlið, er að henni veit, og einnig þeirri, er veit að mjórri götunni, en þó ekki lengra frá horni (skurðarpunkti hússlínanna) en breidd mjórri götunnar nemur á gatnamótunum.

Ef hús er reist inni á lóð, má miða húshæðina við götubreiddina að viðlögðu hinu auða svæði framan við húsið, en þá telst það svæði ekki til þeirrar óbygðrar lóðar, er fylgja ber húsinu (sbr. 10. gr. 1.).

3. Þar sem götubreidd eða annað er ekki til fyrirstöðu, má hæð húsa vera sem hjer segir:

a. Hús úr steini eða steinsteypu, sem innan eru klædd steinlimshúð eða öðru jafneldtryggu efni, samfelt á veggjum og lofti í hverju herbergi, mega vera

að vegghæð alt að 10,00 metrum. Í þeim má vera íbúð á tveim hæðum og auk þess annaðhvort í þakhæð eða í kjallara, ef ekki mæla aðrar ástæður á móti. Gólf í þakhæð má ekki liggja fyrir ofan skurðarlínu þak- og veggflatar nje meira en 1,25 metrum fyrir neðan hana. Ef hvorki er íbúð í þakhæð nje kjallara, má leyfa þrjár hæðir og alt að 11,00 metra vegghæð.

b. Timburhús — og steinhús þau sem innan eru jafn eldfim timburhúsum — mega ekki vera vegghærri frá götu en alt að 9,00 metrum og íbúð í þeim ekki á fleiri gólfum en tveimur.

c. Leyfa má brjóstþil innan á veggjum allra húsa, sümuleiðis veggfóður, sje það ekki á huldu. Þó má hvergi nota veggfóður í stigahúsum og ekki má heldur hafa brjóstþil í stigahúsum þeirra húsa, sem íbúð hafa á þrem gólfum.

4. Rishalli á þökum þeirra húsa, sem bygð eru eins há að veggjum og frekast er leyfilegt eftir 2. og 3. lið þessarar greinar, má ekki meiri vera en nemi 45° horni við lárjettan fiöt. Sje þak brattara, skal húsið vera þeim mun vegglegggra, nema byggingarnefnd veiti sjerstakt leyfi til, enda sjeu þá ákvæðin í 2. lið ekki til fyrirstöðu.

5. Byggingarnefnd getur veitt sjerstakt leyfi til að byggja hærri turna, kvist, gaffla og þess háttar til skrauts, en þó má samanlögð breidd slíkra útbygginga ekki nema meiru en hálfri lengd þeirrar húshliðar, sem þær eru yfir, nje heldur má vera skemmra milli tveggja slíkra útbygginga en nemi helmingi af samanlagðri breidd þeirra.

13. gr.

Við hús, sem reist er nær lóðarmörkum en 3,15 metra, skal gera eldvarnarvegg út að nágrannalóð. Sje hús á nágrannalóðinni nær lóðarmörkum en 3,15 metra og án eldvarnarveggjar, skal gera eldvarnarvegg við hið nýja hús, ef það er sett nær nágrannahúsinu en 6,30 metra, nema eigandi nágrannahússins hafi áður skuldbundið sig til að gera eldvarnarvegg þegar þess yrði krafist, og skal hann þá gjöra slíkan vegg.

Við hús, sem nú stendur nær lóðarmörkum en 3,15 metra eða nær nágrannahúsi en 6,30 metra og er án eldvarnarveggjar, skal gera slíkan vegg þegar höfuðaðgjörð fer fram á því.

Eigi má skifta húseign, nema hver hluti hennar fullnægi kröfum þessarar samþyktar um sjerstakar húseignir.

Eldvarnarveggi skal gjöra úr grjóti og steinlími eða úr steinsteypu. Þeir skulu ná 16 sentimetra upp fyrir þakið og hvergi þynnri vera en 18,5 sentimetrar, en að öðru leyti ákveður byggingarnefnd þykt þeirra í hvert skifti. Á þeim mega hvorki vera gluggar nje önnur op.

Eldvarnarveggur skal vera áfastur við húsið og má hann vera sameiginlegur fyrir tvö hús, ef hann er áfastur báðum húsunum og tekur 16 sentimetra upp fyrir þak herra hússins.

1. Grafa skal undirstöður útveggja í öllum húsum og burðarveggja innanhúss niður á fastan botn og ekki skemmra en 1,25 metra í jörð niður, þar sem föst klöpp er ekki ofar. Undirstöðu íbúðarhúsa og allra þeirra húsa, sem tvílofta eru eða hærri, skal hlaða úr grjóti og steinlíma (sementi eða kalki) eða steypa alla leið frá föstum botni undir steinhúsum, en þúkka má undirstöður timburhúsa, þó ekki ofar en svo að eftir sje í jörð að minsta kosti 0,65 metra af undirstöðunum. Byggingarnefnd getur leyft þúkk undir litlum og láguum steinhúsum eða þegar sjerstakar ástæður eru fyrir hendi, en hinsvegar trygging þess að óhult sje. Þó sku'u undirstöður steinhúsa ekki ná skemmra í jörð en 1,25 metra nema föst klöpp sje ofar.

2. 10—20 sentimetrum fyrir ofan jarðarflöt eða fyrirhugaða hæð hans skal leggja í undirstöðu allra húsa rakavarnarlag í minsta lagi 2ja sentimetra þykt úr sementi og sandi til helminga, og þar á jarðbik, þakhellur í sementi eða annað vatnshelt efni.

Þar sem enginn er kjallari má rakavarnarlagið koma ofan á undirstöðurnar, en ávalt neðan gólfviða. Þar sem kjallari er gerður skal einnig leggja rakavarnarlag, 5—10 sentimetrum ofan kjallaragólfs, og skulu þá útveggir jarðbikaðir utan á milli laganna eða á annan hátt varðir jarðraka.

Byggingarnefnd getur veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar, þegar um skúra eða litil útihús er að ræða.

15. gr.

1. Veggir steinhúsa sjeu hlaðnir úr settu og höggnu grjóti og steinlími rent í raufarnar, eða gerðir úr steinsteypu. Steinsteypuveggir íbúðarhúsa ofan kjallara og einnig í kjöllum, sem ætlaðir eru til íbúðar, skulu gjörðir úr steypu ekki veikari en 1:4:7 (þ. e. 1 hl. sements móti 4 hl. sands og 7 hlutum mulnings eða malar eða hvorstveggja). Aðra veggir og undirstöður má gjöra úr steypu 1:4:8. Með sjerstöku leyfi byggingarnefndar má drýgja steypu í undirstöðu með hreinu sterku grjóti, hrjúfu eða brotnu, þegar veggþykt undirstöðunnar er ekki undir 40 sentimetrum eða á henni hvílir ekki mikill þungi. Þó má enginn steinn á neinn veg stærri vera en nemi alt að helmingi veggþykta; allstaðar sje smágjörðari steypa á milli steinanna og utan að þeim, og steypan blönduð ekki veikari en svo, að móti 1 hl. sements komi 3 hl. sands, 6 hl. mulnings, eða malar, og 4 hl. grjóts.

Öll steypuefni sjeu sterk, ófúin og að öðru óskemmd og úr þeim hreinsuð öll lifræn efni. Sementið sje ávalt gott Portlands-sement. Grjótmulningur og steypumöl sje af margbreyttri stærð og ekki stórgerðari en svo, að stærstu molar fari í gegnum 5 sentimetra viðan hring.

2. Þykt veggja, sem gjörðir eru úr ekki veikara efni en steinsteypu 1:4:8, skal vera sem hjer segir:

a. Þykt hliðveggja þeirra, sem eru burðarveggir (bera þak- og loftþunga), skal í einlofta húsum eða í efri eða efstu hæð í hærri húsum miða við breidd

hússins frá ytri brún veggjarins inn í miðjan næsta burðarvegg — er þessi breidd hjer kölluð B — og veggghæðin frá gólfi og upp undir þak (á efri brúnsyllu), og er sú hæð hjer táknuð með H. Skal veggjarþykkin í minsta lagi vera

$$\frac{1}{25} B + \frac{1}{50} H.$$

Ef húsið er portbyggt, skal samt sem áður mæla veggghæðina frá gólfi alla leið upp á syllu, en hins vegar þarf sá hluti veggjarins, sem er fyrir ofan loft (þ. e. portveggurinn), ekki þykkari vera en 23 sentim., þó að veggurinn eigi annars að hafa meiri þykkt, nema aðrar ástæður komi til greina.

Ef enginn er burðarveggurinn milli útveggja, en þungi þaks og lofts hvílir eingöngu á útveggjum, skal B vera öll breidd hússins utanmáls.

Ef húsið er marglofta, skal auka þykkt hliðveggja í næstu hæð í minsta lagi um $\frac{1}{50}$ hæðarinnar — mælt af gólfi á gólf — og þannig koll af kolli fyrir hverja hæð, að kjallara meðtöldum.

Hjer og alstaðar annarsstaðar í samþykkt þessari er hæð í húsi talin af gólfi á gólf, ef ekki er annars getið sjerstaklega.

Þverveggir úr sama efni og hliðveggir og sambygðir þeim, sjeu að jafnaði ekki strjálí en svo, að einn komi að minsta kosti á hverja 10 metra í lengd hliðveggjar.

- b. Gaffveggir, sem aðeins bera sinn eigin þunga, en á eru gluggar eða dyra-tóftir, mega vera 23 sentimetra þykkir ofan efsta lofts (þ. e. í þakhæð) og á næstu hæð þar fyrir neðan, en þykni úr því á hverri hæð í minsta lagi um $\frac{1}{100}$ hæðarinnar og ekki minna en 3 sentimetra, og í kjallara sjeu þeir ekki þynnri en 32 sentimetrar.

Gluggalausir gaffveggir mega vera 23 sentimetrar á þykkt, bæði í þakhæð og tveim næstu hæðunum þar fyrir neðan, þykni þá um $\frac{1}{100}$ hæðarinnar og ekki minna en 3 sentimetra, en sje í kjallara ekki þynnri en 32 sentimetrar.

Gaffveggir skulu vandlega bundnir í þak og gólfviði (sbr. 17. og 18. gr.) og studdir þakstól, ef þeir eru hærri en 4 metrar ofan efsta lofts.

- c. Byggingarnefnd getur leyft að aðrir útvegir en hjer hafa taldir verið, sem studdir eru milli þverveggja úr sama efni, og bera lítið eða ekkert annað en sinn eigin þunga, svo sem útveggir stigahúsa, megi vera að þykkt jafnir gaffveggjum.

- d. Enginn útveggur má þó þynnri vera ofanjarðar en 23 sentimetrar nje í jörðu þynnri en 32 sentimetrar. Hinsvegar getur byggingarnefnd leyft að veggjaþrep undir gluggum en ofan gólfs sje allstaðar ofan kjallara 23 sentimetra þykk, þó að veggir sjeu annarsstaðar þykkri, ef innau þrepsins eru sett hitunarfæri eða skjólveggur. Í kjallara mega veggjaþrep undir gluggum ekki þynnri vera en 35 sentimetrar.

- e. Í íbúðar- og vinnuherbergjum, sem liggja að fleiri útveggjum en einum eða að þynnri útvegg en 32 sentimetra, skal innan við útveggi gjöra skjólvegg úr steini eða steypu — eða úr borðum, reyrvef og steinlimshúð á trjerimum eða járnneti — eða úr borðum og veggfóðri — eða öðrum efnum sem við á á hverjum stað og byggingarnefnd samþykkir. Loftrúm sje á milli útveggjar

27

23. maí.

og skjólveggjar, og ákveður byggingarnefnd breidd þess, og sje hún ekki minni en 4 sentimetrar.

- f. Utveggi úr steini eða steypu skal sljetta utan með sementshúð ofanjarðar og hafa vatnsvarnarefni í húðinni eða verja þá á annan veg tryggilega gegn vætu utan að.
- g. Burðarveggir innanhúss sjeu í hverri hæð jafnir að þykt, $\frac{1}{3}$ af samanalagðri þykt beggja hliðveggja þeirrar hæðar, eins og hún er ákveðin hjer að framan (staflíð a).

Ef burðarveggirnir eru tveir samhliða, skal hvor um sig vera að þykt jafn $\frac{2}{3}$ af þykt þess hliðveggjar, sem honum er næstur. Ef ekki er stíga-hús á milli þeirra eða breiðara bil en nemi $\frac{1}{5}$ af allri breidd hússins innan máls, getur byggingarnefnd veitt nokkra ívilnun í þessu ákvæði.

Ef breiðara er milli samhliða burðarveggja en nemi $\frac{1}{3}$ af allri húsbreiddinni innan máls, getur byggingarnefnd aukið þykt þeirra eftir því sem þörf krefur.

Þykt burðarveggja ofan efsta lofts, ákveður byggingarnefnd í hvert skifti. Þó mega burðarveggir hvergi þynnri vera en 16 sentimetrar.

Ef burðarveggir hafa að dómi byggingarnefndar ónógan stuðning af þverveggjum, getur hún aukið þykt þeirra svo sem þörf krefur.

- h. Veggir stigahúsa, sem ekki eru burðarveggir nje tveir stígar liggja að, skulu í þakhæð og næstu hæð vera í minsta lagi 13 sentimetra þykkir og síðan ekki þynnri en 16 sentimetrar; þó sjeu þeir í kjallara að minsta kosti 3 sm. þykkri en á næstu hæð fyrir ofan (sbr. 22. gr. 3.).
- i. Aðrir veggir úr steini eða steypu, sem aðeins bera sinn eigin þunga, skulu í þakhæð og næstu tveim hæðum vera í minsta lagi 13 sentim. þykkir, síðan 16 sentim., en þó í kjallara að minsta kosti 3 sentimetrum þykkri en á næstu hæð fyrir ofan.

Ef slíkir innveggir eru gjörðir úr timbri, skulu þeir milli íbúðarherbergja (16. gr. 1. d.) vera tvíbyrtir, og auk þess með steinlímshúð báðum megin, ef íbúð er á þrem hæðum í húsinu.

- j. Innveggi þá, sem umgetur undir staflíð h. og i., mega bitar á engan hátt skerða, fara í gegnum þá eða hvila á þeim, þer sem þeir fara í gegnum bitalögin, og þar sem slíkur veggur endar að ofanverðu, skal eins að farið. Þó má þar einnig leggja bita ofan á slíkan vegg endilangan. Sama máli er að gegna þar sem slíkur veggur kemur að þakviðum. Einnig getur byggingarnefnd leyft að leggja bitaenda á stigapöllum í stigahússvegg.

Í stórum húsum, þar sem dýpt herbergja er yfir 5 metra eða hæð er yfir 3,5 metra — getur byggingarnefnd aukið þykt þessara veggja um 3 sm. og eins þar sem á þá eru settar dyr mjög þjett, eða mjög stórar eða aðrar ríkar ástæður heimta.

- k. Samanlögð breidd glugga og dyratóttá má ekki í neinum vegg úr steini eða steypu nema meiru en $\frac{3}{5}$ hlutum af allri lengd veggjarins, engin einstök glugga- eða dyratótt breiðari vera en 1,70 metra og enginn veggjastöpull mjórri en nemi $\frac{1}{4}$ hluti af samanalagðri breidd beggja tóttanna báðum megin

við hann og ekki mjórri en 50 sentimetrar. Yfir glugga- og dyratóttum sjeu veggir nægilega styrktir járnum. 72
23. maí.

Þó getur byggingarnefnd leyft að gluggatóttir og dyra sje stærri eða taki meira veggjarúm en hjer var sagt, gegn því að styrkleikur veggjanna sje þá á annan veg aukinn að því skapi.

1. Byggingarnefnd ákveður, að hve miklu leyti hlaðnir veggir úr höggnum grásteini, tígulsteini eða öðrum steini, megi hlíta sömu ákvæðum sem steinsteypuveggir.

Byggingarnefnd getur fyrirskipað meiri veggþykktir en ákveðnar eru í þessari grein, þar sem gjörðar eru stórar veggbrúnir (gesims) utan á veggjavegglægjur úr trje lagðar í veggj undir bitaenda eða annað gjört sem mjög eykur áreynslu á veggina, eða rýrir styrkleika þeirra.

Ef þykkt veggjar er aukin á einhverri hæð, skal hún einnig aukin að því skapi þar fyrir neðan, ef byggingarnefnd telur þess þörf.

3. Ekki má múra eða steypa húsveggi eða undirstöður, ef frost er 2° C. eða meira.

16. gr.

1. Timbur, sem er notað til húsabyggingar, skal vera vandað og óskemt.
- a. Í timburhúsum, þar sem stafhæðin er alt að 3 00 metrum og herbergjadyptin alt að 4.50 metrum, mega stafir í útveggjum á efsta lofti og efri hæð eigi vera grennri en 10.5×10.5 sm., á neðri hæð 10.5×13 cm., og hornstafir 13×13 sm. Sje hæðin meiri, alt að 4.00 metrum og herbergjadyptin alt að 5.00 metrum, skal þykkt stafanna út og inn aukin að minsta kosti um 26 mm.

Í stærri húsum ákveður byggingarnefnd gildleik stafanna. Byggingarnefnd rá leyfa að í smáhúsum, ekki yfir 70 fermetra að flatarmáli, sjeu stafir 10.5×10.5 sm. bæði uppi og niðri. Stafir sjeu ekki strjálí en svo, að eigi sje minna en einn stafur á hverjum 1.25 metrum að meðaltali í lengd veggjarins, og ekki má lengra vera á milli þeirra neinstaðar en 1.50 metrar, nema byggingarnefnd veiti sjerstakt leyfi til.

Milli allra stafa sjeu spyrnur (»lausholt») og í hverjum vegg eigi færri en tvær skorður (»skástifur»). Þær hallist eigi minna en svo, að hallinn — mældur lárjett — nemi sem svarar hálfri hæð skorðunnar.

Staflægjur og syllur sjeu á hvorugan veg grennri en stafir eru á þykkt út og inn.

Í hliðveggjum þeim sem bita bera, skal undir bitaenda leggja aurstokk á grunn, ekki grennri en stafir eru á veggnum eða 13×13 sm. ef stafir eru gildari. Ofan á bitaenda komi undirstokkur, jafnbreiður stöfum, og eigi þynnri en 6.5 sm. Niðurundan stöfum skal fella trje á milli aurstokks og undirstokks. Stafi skal festa saman um hæðamót með sterkum járnklóm og reknagla í staflægjur. Milli klónna má vera alt að 2.50 metrum.

- b. Utan á grind íbúðarhúsa skal koma þil úr plægðum borðum, er sje að minsta kosti 26 mm. þykk, og skal negla þau vandlega í alla stafi, skorður, spyrnur,

72
23. maí.

aurstokka, bita, undirstokka, staflægjur og syllur. Utan á þilið skal koma pappi og síðan bárujárn, en að minsta kosti 13 mm. þykkir listar milli járns og pappa. Bárujárn á veggjum má ekki þynnra vera en 26 B. W. G. þó má hafa þil í stað bárujárns á veggjum, er vita út að torgum eða öðrum auðum svæðum.

Innan á grindina skal koma pappi og plægt þil eða annað ekki lakara.

- c. Grind í burðarveggjum innan húss, skal í smáum húsum, með alt að 3 metra lofthæð og 4.50 metra herbergjadýpt, gera úr 8×10.5 sm. viðum niðri og 8×8 cm. viðum uppi. Sje hæð eða dýpt herbergja alt að 1 metra meira, skulu grindarviðir ekki vera rýrari en 10.5×10.5 sm. niðri og 8×10.5 sm. uppi, en sje hæðin meiri eða herbergin dýpri getur byggingarnefnd krafist gildari víða. Að öðru leyti gilda sömu reglur um máttarviði sem í útveggjum.
- d. Aðrir timburveggir mega ekki, ef þeir eru milli íbúðarherbergja, vera lakari að gerð en svo, að þil úr plægðum borðum sje hvoru megin og 3.2 sm. þykkir renningar á milli. Jafn vænir skulu veggir vera, sem stigi liggur upp með, nema byggingarnefnd telji þörf á meiri styrkleika (sbr. og 22. gr. 3).
- e. Í útihúsum og skúrum, sem ekki eru hærri en 3 metrar frá undirstöðu, má gera grindina úr 8×8 sm. trjám eða 5.25×10.5 sm. plönkum (eða „battingum“).
- f. Í timburveggjum má samanlögð breidd glugga og dýra, mæld á milli stafa, ekki nema meiru en $\frac{3}{5}$ hl. af allri lengd veggjarins, nema byggingarnefnd veiti sjerstakt leyfi til og segi þá fyrir um, hversu tryggja skuli veggnum nægan styrkleika.
- g. Nota má máttarviði með öðrum gildleika en til er tekið í þessari grein, ef samur er stykleikinn eða meiri.

2. Kjallaraveggi timburhúsa skal gera úr sömu efnum og kjallaraveggi steinhúsa. Þeir sjeu að þykt ekki undir 32 sentimetrum útveggir, og burðarveggir innanhúss í láguum húsum, ekki stærri en 70 fermetrar að flatarmáli, 20 sentimetra þykkir, í stærri húsum ekki undir 23 sentimetrum.

17. gr.

1. Trjebitar í gólfum og loftum íbúðarherbergja sjeu ekki strjálí en svo að 95 sentimetrar sjeu á milli þeirra, mælt af miðju á miðju.

Þar sem milligólf er skulu trjebitar ekki grennri vera en 6 þuml. á hæð og 13 sm. á breidd, þegar hafið er alt að 3.15 metrum, og aukast á hæðina um $\frac{1}{24}$ og á breiddina um $\frac{1}{48}$ af því, sem hafið vex þar fram yfir.

Þar sem ekki er milligólf, má styrkleikur bitanna vera $\frac{1}{10}$ minna en nú var ákveðið.

Styrkleikur trjebita stendur í beinu hlutfalli við breiddina og við hæðina margfaldaða með sjálfri sjer. Þegar hæðin er kölluð h og breiddin b , miðast styrkleikurinn því við útkomuna af $h \times h \times b$, sem venjulega er skrifað $h^2 b$. Tveir bitar eru því aðeins jafnstærkir á sama hafi, að útkoman af $h^2 b$ sje jöfn fyrir báða.

Nota má bita með öðrum gildleik en hjer er ákveðið ef styrkleikinn er samur eða meiri. Þó má hæð bita ekki vera meiri en tvöföld breidd þeirra,

nema því að eins að bitarnir sjeu skorðaðir hver gegn öðrum með krossskorðum milli efri og neðri brúnar á víxl, og sjeu skorðurnar ekki grennri en 5.25×5.25 sm. 72. maí.

2. Sjeu húsveggirnir gerðir úr steini eða steypu, skal að minsta kosti þriðji hver biti festur við veggina í báða enda með sterkum járnakkerum. Gaffveggir úr steini eða steypu skulu og bundnir með járnakkerum á 3 metra milli-bili inn í bitalögin; skal hvert akkeri ná yfir að minsta kosi tvo bita og fest í þá báða.

3. Trjególf skal vera úr plægðum borðum, er sje að minsta kosti 3,2 sentim. þykk. Í loftum má ekki nota striga eða pappa neðan á bita í staðinn fyrir þiljur.

Milligólf skal vera, þar sem það er haft, úr borðum milli bitanna, þar ofan á að minsta kosti 3 sentim. þykt lag af deiglumó, móhellu, steypu eða öðru efni er ekki er lakara nje veldur óheilmæmi eða fúa.

10. gr.

Þök skulu svo gerð að húsveggjum stafi engin hættu af þeim.

1. Sperrur og skambbitar mega ekki grennri vera en 10.5×10.5 sm. þegar hafið er alt að 3,15 metrum. Hafið skal mæla á loftbitunum beint niður undan sperrum og skambbitum. Skulu viðir þessir gildna á hvern veg um $\frac{1}{24}$ af því sem hafið vex, fram yfir það sem áður greinir.

Bilið milli sperra, talið af miðju á miðju, má vera alt að 1,25 metra undir mál- og pappapökum, en alt að 0,95 metra undir hellu og steinpökum.

Nota má máttarviði með öðrum gildleik en í grein þessari er ákveðið, ef styrkleikinn er samur eða meiri.

2. Á sperrur skal leggja súð úr plægðum borðum, er ekki sje þynnri en 2,5 sentimetrar, og þar yfir bárujárn ekki þynnra en 24 B. W. G., eða annað eldtrygt efni, sem brunamálalög leyfa.

3. Gaffveggir úr steini eða steypu skulu bundnir járnakkerum við þakviði.

4. Byggingarnefnd getur veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar, þegar um útiús er að ræða.

19. gr.

Gluggakarma og útidyra skal gera úr plönkum, er ekki sje þynnri en 5.25 sm. Þeir skulu í steinveggjum roðnir karbólini, eða öðru efni ekki lakara, á þá hlið er veit að steini eða steypu, og eins allir máttarviðir bæði í stein- og timburhúsum, sem að steypu liggja eða steini.

20. gr.

Íbúðarherbergi skulu ekki vera lægri undir loft en 2,50 metrar, gólfhlötur þeirra eigi minna en 6 fermetra og einn veggur útveggur með glugga á hjörum.

Loft- og kvistherbergi má hafa til íbúðar, þó að hæð þeirra undir loft sje eigi meiri en 2,20 metrar. Sje herbergið undir súð skal meðalhæð þess eigi

72 minni vera en 2,20 metrar yfir að minsta kosti $\frac{1}{3}$ gólfleti herbergisins.
 23. mal. Hvergi mega veggir íbúðarherbergja lægri vera en 1.00 metri.

Í öllum þakherbergjum, sem í er búð, skal klætt þiljum og þar á pappa eða steinlimshúð innan á þakviði eins og á útveggi, eða öðru efni ekki lakara eða eldfimara en haft er á loft og veggj anarsstaðar í húsinu.

Hvert íbúðarherbergi skal vera hægt að hita.

21. gr.

1. Þar sem ekki er kjallari skal í íbúðarhúsum vera í minsta lagi 30 sentimetra hæð frá jörðu undir neðstu gólfviði og vindauga á undirstöðunni. Ef gróðrarmold er í hússtaðinu skal setja efst lag af mól eða öðrum hreinlegum ofaniburði, ekki þynnra en 10 sentimetra.

2. Kjallara má eigi nota til íbúðar nema byggingarnefnd veiti með ráði hjeraðslæknis sjerstakt leyfi til þess, og gluggar viti út að óbygðu svæði eða götu ekki mjórri en 12,00 metra.

3. Um skipun íbúðarherbergja í kjallara skal gæta þess er hér segir:

- a. Helmingur af rúmmáli hvers herbergis skal vera ofanjarðar.
- b. Glerflötur glugganna ofanjarðar sje eigi minni en nemi $\frac{1}{10}$ af gólfleti herbergisins.
- c. Gólf skal gera úr asfalti, sementi eða öðru álíka vatnsheldu efni, og sje trje-gólf þar ofan á.
- d. Gólfð sje að minsta kosti 30 sentim. fyrir ofan hæsta stórstraumsflóð, og skal þurka jarðveginn undir því með fráræslu, eftir fyrirmælum byggingarnefndar, svo að jarðvatn nái aldrei upp að gólfinu.
- e. Veggina skal verja raka svo sem fyrir er mælt í 14. gr.

22. gr.

1. Í öllum húsum skal vera frjáls gangur úr hverri íbúð og einstökum hlutum hennar að stiga, og báðum ef tveir eru, og frá hverjum stíga greiður út-gangur ekki þrengri en stiginn.

Ef stigar eru hafðir hvor við hliðina á öðrum, skal vera heill veggur á milli þeirra, gerður sem burðarveggur (15. gr. 2. g og 16. gr. 1 c) og ekki minna en tvær hurðir skrálæstar á leiðinni frá öðrum stiganum til hins.

2. Í steinhúsi alt að 90 fermetrum að flatarmáli eða timburhúsi alt að 70 ferm., þar sem ekki er íbúð á fleiri hæðum en tveimur, skal vera að minsta kosti einn stigi, forstigi, ekki mjórri en 0,85 metra, en sje húsið hærra, þá tveir stigar, forstigi 0,85 metra breiður og bakstigi 0,65 metr. í minsta lagi.

Í stærri húsum, sem ekki hafa íbúð á fleiri hæðum en tveimur, má og duga einn stigi, forstigi 0,90 metra breiður, ef húsið er steinhús og flatarmál þess ekki yfir 150 ferm., eða ef það er timburhús alt að 120 ferm., en sje húsið stærra um sig eða hærra, skulu stigarnir vera tveir, forstigi 0,90 m. breiður, og bakstigi 0,70 m. breiður. Stigi að loftherbergjum, þar sem ekki er eldhús og ekki hafa fleiri en ein fjölskylda aðgang að, má vera 0,70 m. breiður.

Enginn stigi, sem veggir falla að á báðar hendur, má þó mjórri vera milli veggja en 0,90 m. 72
23. maí.

3. Í húsum, sem íbúð hafa á fleiri hæðum en tveimur, en eru svo lítil um sig — vegna lóðarþrengsla eða annara svipaðra orsaka, — að tveir stigar mundu rýra mjög nothæfi þeirra, má byggingarnefnd leyfa að hafa aðeins einn stiga, enda sje húsið ekki ótryggara gegn eldshættu en ráð er gert fyrir í 12. gr. 3. a. Slíkir stigar skulu gerðir úr járnbandri steinsteypu og allir pallar sömu-leiðis, og skulu veggir stigahússins, ef þeir bera stigann, hafa nauðsynlega þykkt til þess, ekki undir 25 sentim.

4. Allir trjstigar skulu hafa steinlímshúð á baki.

Á öllum stigum skulu vera handrið, og skal stigum svo hagað, að nægileg birta og loft geti komist að þeim.

5. Bæði stigar og inngöngurið skulu vera svo gjörð að hvert skref í þeim sje 60—65 sentimetra. Skref í stiga er samanlagt eitt framstig og tvöfalt uppstig. Framstig er þrepsbreidd lárjett milli brúna, mæld á ganglinu, er liggur í miðjum stiga og fylgir frammeið í jafnri fjarlægð, og ekki fjær fremri brún hans en 0,50 metra. Uppstig er hæðin af þrepi á þrep. Framstig má aldrei ver mjórri en 14 sentim, í 0,85 metra breiðum forstigum ekki undir 18 sentim. og í öðrum forstigum og inngönguriðum ekki mjórri en 20 sentim. Stigagöt skulu jafnan svo við að gangrúm í þeim sje hvergi lægra en 1,90 metra.

23. gr.

Hverju íbúðarhúsi skulu fylgja hæfilega mörg og stór salerni, og má ekki setja þau annarsstaðar en byggingarnefnd samþykkir.

24. gr.

1. Um reykháfa gilda þær reglur er hjer greinir:

- a. Reykháfar skulu hlaðnir úr tígulsteinum og steinlímum eða gjörðir úr sterkri steinsteypu. Skulu hliðar reykháfsins ekki þynnri vera en 12. sentim. og vídd hans innanmáls eigi minni en 23 sentim. að þvermáli.
- b. Þar sem reykháfur gengur gegnum bita og borð, sem lögð eru undir bita, skal hann vera járnklæddur hringinn í kring og eins þar sem hann gengur í gegnum þakið, og skal vera að minsta kosti 17 sentimetra þil milli þeirra hliða hans, sem inn snúa, og viðanna. Ef reykháfurinn er ekki járnklæddur, skal þil þetta vera í minsta lagi 22 sentim., og skal þá múrað eða steipt á milli reykháfs og víða. Ekki má þilja reykháfinn utan nje klæða hann borðum nje láta utan um hann veggfóður, sem límt er utan á lista.
- c. Reykháfur skal annaðhvort hlaðinn frá grundvelli eða standa á steinhvelfingu eða á steinsteiptum bitum járnklæddum, milli tveggja steinveggja, en má eigi standa á trjebitum eða trjególfum. Reykháfar skulu ná 0,80 metra upp úr mæni hússins, en komi þeir upp úr þakhlið, ákveður byggingarnefnd hæð þeirra í hvert sinn, en þó sje hún ekki minni en 1,00 metri.

72
23. maí.

- d. Á hverjum reykháf skulu vera nægilega mörg sópgöt, jafn við reykháfum, og traust járnhurð fyrir í járnungjörð.
- e. Inn í 23 sm. víðan reykháf má eigi setja reykpiðu frá fleiri eldstæðum en 8, og jafnan skal hafa járnkraga í reykháfum utan um hverja pípu þannig gjörðan að pípan geti ekki ýst inn í reykháfinn.

Ef svo mikill reykur á að fara um reykháf, að þess má vænta að álit byggingarnefndar, að þaraf muni stafa óþægindi þeim til handa, er nærri búa, þá skal gjöra reykháfinn svo háan, sem byggingarnefnd telur nauðsynlegt.

2. Um ofna og eldavjelar gildir það er hér segir:

- a. Ofna og eldavjelar má eigi setja nær timburvegg en svo að 21 sentim. sje á milli.
- b. Pípur frá ofnum og eldavjelum mega ekki koma nær trje en svo, að 21 sentim. sje á milli; þær skulu liggja inn í reykháf og mega ekki liggja um herbergi, þar sem eldfim efni eru geymd.
- c. Eldavjelar má setja á trjególf, ef að minsta kosti 12 sentim. eru frá gólfi upp að botni eldavjelarinnar og á milli tvö lög tígulsteina, hlaðin í bindingu og steinlimd, eða steypugólf jafn þykt, eða gólfíð er þakið járnþynnu eða öðru eldtraustu efni.
- d. Ofnar skulu standa á múruðum eða steypum fæti eða múr — eða steypufyltum eða opnum járnfæti; sje rist í botni ofnsins, skal öskuskúffa vera í fætinum, og skal þá vera undir skúffunni járnþynna, er fyllir út í holið, 5 sentim. frá gólfi að minsta kosti.
- e. Þar sem ofnar eða eldavjelar standa á trjególfi, skal gólfíð fram undan eldstæðinu þakið óeldnæmu efni, járnþynnu eða öðru ekki lakara. Skal járnþynnan eða það, sem í hennar stað er notað, ná að minsta kosti 32 sentim. fram á gólfíð fyrir framan ofninn eða eldavjelina og ekki minna en 21 sentim. út fyrir ofninn eða eldavjelina til hliðanna og að aftanverðu.
- f. Herbergi sem ætluð eru gufukötlum eða vatnskötlum til miðstöðvarhitunar, skulu hafa vegg og gólf úr steini eða steinsteypu og loft af sömu gjörð, þó má í þess stað koma trjególf með steinlimshúð neðan, ef ketillinn kemur ekki nær loftinu en 1,25 m. Sjerstakt leyfi byggingarnefndar þarf til að setja miðstöðvarhitun í hús.
- g. Í trjesmiðavinnustofum og herbergjum öðrum, þar sem unnið er að álíka eldfimum efnum eða fremur, skal klæða loftin járnþynnum eða öðru jafn tryggu sem byggingarnefnd samþykkir. Um eldstór á slíkum stöðum, skal og jafnan farið að öllu eftir nánari fyrirmælum brunamálalaga, sem og í öllu öðru er framanskráð ákvæði taka ekki yfir.

25. gr.

Sjerstakt leyfi byggingarnefndar þarf til að nota önnur byggingarefni, en þau er nefnd eru í samþykkt þessari, og skal það að jafnaði veitt, ef reynsla er fyrir því, að hús úr þeim efnum sjeu jafn traust og þau, er hér er gjört ráð fyrir.

Torfbæi og torfhús má eigi reisa annarsstaðar en þar, sem hyggingar-
nefnd leyfir.

72
23. maí.

26. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum frá 10—50 króna, og skal sekta bæði smíð og eiganda, er hlut eiga að máli. Auk þess skal eigandi á sinn kostnað tafarlaust rífa niður það, sem kemur í bága við ákvæði samþykktarinnar eða reglur þær er nefndin setur. Ella skal það gjört á hans kostnað.

27. gr.

Þykir byggingarnefnd samþykkt þessi ekki fullnægjandi, skal henni heimilt, að setja þær reglur, er hún telur nauðsynlegar. Þegar þær hafa náð staðfestingu stjórnarráðsins, hafa þær sama gildi og samþykkt þessi.

Framanskráð byggingarsamþykkt er sett samkvæmt lögum um byggingarsamþykktir 20. október 1905, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

I stjórnarráði Íslands, 23. maí 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reglugjörð

73
24. maí.

**um breyting á reglugjörð 1. mars 1917, um útflutningsbann
á ýmsum vörum.**

Samkvæmt lögum 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafanna útaf Norðurláfuófriðnum, er hjermeð sett eftirfarandi ákvæði.

1. gr. nefndrar reglugjörðar orðist þannig:

Bannað er að flytja út úr landinu eða selja úr landinu allar aðfluttar nauðsynjavörur svo sem matvæli, veiðarfæri, salt, kol, steinolíu o. s. frv.

Ennfremur er bannað að flytja út úr landinu eða selja úr landinu smjör, sem framleitt er hjer á landi.

73 Þó er heimilt að birgja upp vöruflutningaskip, sem sigla frá Íslandi til 24. maí. næstu erlendrar hafnar, sem þau ætla að koma á.

Reglugjörð þessi öðlast gildi þegar í stað.

Þetta er birt öllum þeim til eftirbreytni, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 24. maí 1917

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

74
9. júní.

Reglugjörð

fyrir brunaliðið á Sauðárkróki.

1. gr.

Yfirstjórn brunamála í kaptúninu skal falin 3ja manna nefnd, og eiga sæti í henni hreppstjóri sem formaður, brunaliðsstjóri (þ. e. slökkviliðsstjóri samkvæmt lögum um brunamál 22. nóv. 1907) og 1 maður, er hreppsnefndin kys til 3ja ára í senn.

2. gr.

Brunamálanefnd skal hafa eftirlit með að hlýtt sje fyrirmælum laganna um varnir gegn eldsvoða. Að ávalt sje fyrir hendi það sem hæfilegt og nægilegt þykir af eldvarnaráhöldum og að þeim sje haldið vel við og í góðu lagi. Kostnaður við útvegum og viðhald hverskonar eldvarnaráhalda greiðist úr sveitarsjóði. Hún skipar fyrir um hið árlega eftirlit með eldstæðum og hreinsun reykháfa og um varúð alla, er hafa skal í húsum til að fyrirbyggja eldsuppkomu.

3. gr.

Brunaliðið skiftist í þessa flokka:

- a. Slökkvilið,
- b. Húsrifслиð,
- c. Bjarglið.
- d. Lögreglulið.

Fyrir hvern flokk um sig skipar brunamálanefndin yfirmann, undirfor- 74
ingja, varamenn og aðstoðarmenn eftir þörfum. Hún ákveður tölu liðsmanna í 9. júní.
hverjum flokki og skipar fyrir um merki, ef þurfa þykir.

4. gr.

Þegar brunakall er hafið, er slökkviliðið skyldugt til, svo fljótt sem mögu-
legt er, að mæta við slökkviáhaldahúsið, og skal það neyta allra krafta til að
koma slökkviáhöldunum að eldstöðvunum sem allra bráðast. Það er skylda
slökkviliðsins að vinna að því af fremsta megni að slökva eld, er upp kann að
koma í kaптúninu, þannig að eigi standi hættu af, og takmarka útbreiðslu elds-
ins svo sem mögulegt er.

Allir aðrir, sbr. 3. gr. og 14. gr., skulu skyldir til strax og brunkall er
hafið að mæta við eldstöðvarnar.

5. gr.

Það er skylda bjargliðsins að bjarga úr eldinum mönnum og skepnum
og verðmætum munum.

6. gr.

Það er skylda húsrifslíðs að rífa niður húsgirðingar og annað, er aukið
getur eldinn eða hindrað slökkvi-tilraunir. Skal slíkt niðurrif aðeins gjört eftir
fyrirmælum brunaliðsstjóra.

Þegar ekki þarf á neinum slíkum störfum að halda, sem um getur í
þessari grein og næstu grein á undan, er bjarglið og húsrifslíð skylt að aðstoða
slökkviliðið.

7. gr.

Það er skylda lögregluliðsins að halda reglu á við eldsvoða og æfingar
brunaliðsins, varna óviðkomandi mönnum að koma nærri eldstöðvunum og banna
alla umferð um götur, þar sem þess þarf. Lögregluliðið skal gæta þess, að
mannþyrpingar hindri ekki eða tefji slökkviliðið eða aðrar flokksdeildir bruna-
liðsins. Það sjer um, að inn í hús, sem í eldhættu eru, fari engir nema húsbúar
sjálfir og bjargliðið. Það sjer um vörslu á björguðum munum og annast brott-
flutning og aðhjúkrun þeirra, er fyrir slysum verða, og tekur fasta eða vísar
burt þeim, er sekir verða, og kærir þá.

Lögregluliðið er undir stjórn hins reglulega lögreglustjóra.

8. gr.

Enginn brunaliðsmaður má fara burt frá eldstöðvunum fyr en brunaliðs-
stjóri leyfir það. Brunalið er gegn hæfilegri þóknun, er brunamálanefnd í hvert
sinn ákveður, skyldugt til að kæfa eld í rústum og ryðja þær, ef þess er óskað.

Hinar nánari reglur um störf hvers liðsflokks fyrir sig semur brunaliðsstjóri með ráði hinna annara brunamálanefndarmanna, og skulu yfirmenn flokka-anna birta þær liðsmönnum sínum sem fyrirskipanir.

Brunaliðsstjóri hefir á hendi allar framkvæmdir, er að eldvörnum lúta. Hann ber ábyrgð á því, að brunaliðið sje vel æft. Þegar eldsvoða ber að höndum, hefir hann einn á hendi yfirstjórn brunaliðsins. Hann ákveður, hvað gjöra skuli til að slökkva eldinn og varna útbreiðslu hans. Þó má hann ekki láta rífa niður hús til varnar útbreiðslu eldsins nema samþykki lögreglustjóra komi til.

Hann hefir eftirlit með slökkviáhöldum kaптúnsins, heldur skrá yfir þau og sjer um, að þau sjeu í reglu og ætið til taks. Hann hefir eftirlit með því, að yfirmaður hvers flokks færi nákvæma nafnaskrá yfir undirforingja og liðsmenn. Um hver áramót skal hann sýna brunamálanefnd áhaldaskrána og slökkviliðsskrárnar, og gengur hún úr skugga um, að þær sjeu rjettar.

Hann skal við störf sín bera einkennishúfu eða annað gjögt merki þar, sem allir geta sjeð það.

Hreppsnefnd skipar brunaliðsstjóra til 3 ára í senn og aðstoðarmann, er að öllu leyti gengur í hans stað, þegar hann er ekki viðstaddur.

Brunaliðsstjóri má ekki fara burt úr kaптúninu, nema hann tilkynni það hreppstjóra, og setji auk aðstoðarmannsins annan í sinn stað til vara. Sama regla gildir og fyrir yfirmenn flokka.

Æfingar brunaliðsins ákveður brunaliðsstjóri í samráði við hina aðra tvo stjórnmendur í brunamálanefnd. Æfingar skulu haldnar eigi sjaldnar en tvisvar á hverju ári, og ber brunamálanefnd ábyrgð á því, að þessu sje fylgt. Skal hvatt til æfinga með venjulega brunakalli, en brunamálanefnd ákveður og auglýsir, hvernig brunakalli skuli hagað.

Allir verkfærir menn 20—60 ára að aldri, sem heimilisfastir eru í kaптúninu, að undanskyldum lækni og þeim mönnum, sem með læknisvottorði sanna, að þeir fyrir heilsubilun sjeu ófærir til vinnu, eru skyldir til að taka þátt í störfum brunaliðsins. Hver sá, er eigi mætir tafarlaust á vettvangi, þegar brunakall er hafið, eða sýnir óhlýðni eða mótþróa gegn fyrirskipunum yfirmanns, skal sæta alt að 25 kr. sektum, nema brotið sje itrekað eða sjerstakar ástæður sjeu til.

15. gr.

74

9. júní

Vatn til að slökkva eldsvoða sem og til æfinga skal tekið úr brunahönum bæjarins. Það er á ábyrgð brunaliðsstjóra, að allir brunahanar sjeu óskemdir og ávalt í notfæru ástandi, hvenær sem vatn þarf að taka úr þeim, og skal að minsta kosti einu sinni í mánuði frá miðjum apríl til miðs september, en hinn tíma ársins að minsta kosti tvisvar sinnum á mánuði, sannprófa að svo sje.

Enginn má taka vatn úr brunahönum eða hreyfa við þeim að neinu leyti, nema hann hafi fengið til þess leyfi brunaliðsstjóra

16. gr.

Skylt er sjerhverjum húseiganda að leyfa, að vatn sje tekið úr vatns-hönum í húsi hans til að slökkva með eld gegn fullu endurgjaldi úr sveitarsjóði fyrir skemdir á húsi og húsgögnum, sem af því hlýst, og má enginn, sem í húsinu er, leggja tálmanir í veg fyrir, að slökkviliðið hafi greiðan aðgang að vatnshönum hússins. Meðan verið er að slökkva eldsvoða, eru íbúar kaupsins skyldir að takmarka vatnsnotkun sína svo, að þeir noti vatn að eins til nauð-synlegustu heimilisparfa.

17. gr.

Ef hús brennur, þar sem vatnsleiðsla liggur ekki að, eða ef vatn úr brunahönum nægir ekki, er sjerhverjum skylt að lána þau tæki, er hann hefir, til að flytja vatn og leyfa að vatn sje tekið úr vatnsbólum þeim, sem á lóð hans eru, eða hann hefir umráð yfir. Ef tæki, sem lánað hefir verið, skemmist eða týnist, skal fult endurgjald koma fyrir úr sveitarsjóði.

18. gr.

Brot gegn þessari reglugjörð varða sektum alt að 50 krónum, þar sem eigi er öðruvísi ákveðið. Sektir renna í sveitarsjóð.

Framanskráð reglugjörð er hjermeð sett, samkv. lögum nr. 85, 22. nóv. 1907, og tillögum hreppsnefndar Sauðárkrókshrepps, til að öðlast gildi 1. ágúst 1917 og birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

I stjórnarráði Islands, 9. júní 1917.

Björn Kristjánsson.

Jón Hermannsson.

75
9. júní

Byggingarsamþykkt

fyrir Stykkishólm.

1. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir allt Stykkishólmsland. Þó getur stjórnarráðið veitt undanþágu frá ákvæðum þessum fyrir hús og önnur mannvirki í kaптúninu fyrir innan línu dregna úr eystra horni Maðkavíkurbotns út með samnefndri borg beina stefnu út fyrir ofan Ás til sjávar í Hvíthólsvík, þegar byggingarnefnd og hreppsnefnd mæla með því; þar fyrir utan getur byggingarnefnd veitt slíkar undanþágnr.

2. gr.

Samþykktin tekur til allra nýrra bygginga, sem ekki eru fullgjörðar, þegar hún öðlast gildi. Þó verður ekki krafist breytinga á því, sem þegar er búið að gjöra.

Ennfremur nær samþykktin til höfuðbreytinga á eldri breytingum, svo og til minni breytinga, ef við verður komið án verulegs kostnaðarauka eða röskunar. Byggingarnefnd úrskurðar í hvert skifti, hverjar aðgjörðir telja skuli höfuðbreytingar.

3. gr.

Yfirstjórn byggingarmála er í höndum hreppsnefndar.

Byggingarnefndin veitir öll byggingarleyfi og hefir umsjón þess að byggingarsamþykktinni sje fylgt.

Ef lóðareiganda eða húss þykir rjetti sínum hallað með úrskurði byggingarnefndar, getur hann skotið honum til stjórnarráðsins.

4. gr.

Í byggingarnefnd eiga sæti: Auk oddvita hreppsnefndarinnar sem formanns, 2 menn sem hreppsnefnd kys af bæjarbúum og 2 aðrir menn, sem atkvæðisbærir bæjarbúar kjósa.

Nefndin heldur gjörðabók yfir athafnir sínar og ályktanir. Bókinni skal fylgja glögg skrá, svo gjörð að greiðlega megi finna allar ákvarðanir nefndarinnar um hverja einstaka eign, er til hennar tekur.

5. gr.

75

9. júní

Byggingarnefndin skal jafnskjótt og unt er láta gjöra byggingaruppdrátt, ekki minni mælikvarða en 1 : 500, yfir alt kaптúnið, þar sem á sje mörkuð skipun húsa, gatna og auðra svæða nú og framvegis um ákveðið árabíl eða eftir mannfjölgun og aukningu bygðarinnar. Skal eftir fönfum ákveða, hvar vera skuli strjálbýlt og hvar megi vera samstæð bygging, hvar ætlaður staður opinberum húsum, sem reist kunna að verða, skemtisvæðum o. s. frv.

Nái uppdrátturinn samþykki stjórnarráðsins hefir hann sama gildi og byggingarsamþyktin.

6. gr.

Aðalgötur sjeu ekki mjórri en 14,60 metrar og aðrar götur ekki mjórri en 12 metrar, hvorttveggja mælt á milli húsalínu, enda þó að sjálf gatan eða vegurinn sje mjórri, og skal eftir þessu haga húsum, sem hjer eftir verða reist, bæði við nýjar götur, og svo sem frekast er unt einnig við götur þær og vegi, sem þegar eru gjörðir eða ákveðnir.

Til þess að torg og götur nái tilætlaðri breidd og skipulagi, skal byggingarnefnd heimilt að gjöra lóðarnám gegn endurgjaldi úr hreppssjóði, ef krafist verður, eftir óvilhallra manna mati.

Lóðareigandi getur krafist yfirmats, ef honum þykir ástæða til, en greiðir sjálfur kostnað þann, er þaraf flýtur, nema endurgjaldið verði hækkað.

7. gr.

Byggingarnefnd getur krafist þess, að komið sje upp og haldið við sæmi-legri girðingu um lóðir og óbygð lönd þeim megin, sem að götu veit eða vegi innan þess svæðis, sem samþyktin tekur yfir. Nefndin ákveður hvar og hvernig girðing skuli sett, eftir samkomulagi við landeiganda.

Gaddavír má hvergi nota fram með götu eða vegi, og þar sem gaddavír er nú á slíkum stöðum, skal nema hann burtu, og setja aðra girðingu innan árs frá þeim degi, er samþykkt þessi öðlast gildi. Ekki má setja steingarða úr óhöggnu grjóti eða ósettu, fram með alfaravegi.

8. gr.

1. Hver sá er breyta vill húsi, reisa nýtt hús eða gjöra önnur mannvirki á lóð sinni, skal senda byggingarnefnd skriflega beiðni um það og sje beiðnin tvirituð. Beiðninni skal fylgja i tvennum eintökum:

- a. Uppdrættir i ekki minni mælikvarða en 1 : 100 með árituðum stærðamálum, svo greinilegir að glögglega megi af þeim sjá alla gjörð, stærð og lögun mannvirkis þess er um ræðir, og kanna að það sje að ölln svo sem vera ber. Einkum skal á húsauppdráttum greina þykt veggja og gildleik og fyrirkomulag gólfviða, svo og til hvers hvert herbergi er ætlað i öllum hæðum hússins.

7
9. júní

- b. Lóðaruppdrættir í ekki minni mælikvarða en 1:200 með árituðum stærðamálum, er sýnir lögun og stærð lóðarinnar, mannvirki þau er fyrir kunna að vera á henni og það eða þau, er gjöra skal, ennfremur afstöðu gagnvart götum, er að liggja og nágrönnum. Flatarmál lóðar og mannvirkja skulu rituð á uppdráttinn. Byggingarnefnd getur leyft minni mælikvarða á lóðaruppdráttum en hjer var talinn, þegar um mjög stórar lóðir er að ræða.
- c. Lýsing á mannvirki því sem um ræðir, lóðinni og ásigkomulagi grundvallar, og ef um nýtt hús er að ræða eða gagngerðar breytingar á húsi, sem fyrir er, hvernig ætlast er til að hagað verði afrensli frá húsi og lóð og vegi að húsinu, ef það stendur ekki við götu.
- d. Þá hluta húsa eða mannvirkja, sem gerð eru frábrugðin almennri venju eða verða að vera það sökum áreynslu eða annara orsaka, skal sýna á sjeruppdráttum, ef byggingarnefnd krefst, og í ekki minni mælikvarða en 1:25, skal fylgja glögg lýsing, og styrkleikareikningur látinn í tje, ef óskað er.

Á uppdráttum sje jafnan skráð stærðarhlutföll þeirra við virkileika og fylgi hverju hlutfalli mælikvarði með skiftingu eftir metramáli. Jafnframt má nota álnamál, en ekki eingöngu.

Þegar svo ber undir að byggingarnefnd telur óþarft að krefjast svo ítarlegra skjala, sem hjer hefir verið ráð fyrir gjört, getur hún veitt ívilnanir um það.

2. Sá maður skal undirskrifa alla uppdrættina, sem ábyrgð ber á því, að mannvirkið samkvæmt þeim verði að öllu löglegt, enda sje hann um það bær, að dómi byggingarnefndar. Ber hann einnig ábyrgð á því, að smíðin verði uppdráttunum samkvæm og að öllu svo sem vera ber, nema svo sje, að sú ábyrgð hvíli á öðrum manni, og skal það þá tekið fram og nafns þess manns getið í beiðninni.

3. Eftir að byggingarnefnd hefir kynt sjer umsóknina og ihugað, leggur hún annað eintak umsóknarskjalanna til geymslu í skjalasafni sínu, en endursendir beiðanda hið eintakið með árituðum úrkurði sínum, að jafnaði innan hálfsmánaðar frá því er hún tók á móti beiðninni. Sje beiðninni neitað eða breytingar gerðar að samþyktarskilyrði, skal greina ástæður þess.

Ekkert byggingariefi má veita nema þvíáðeins að umsjón verksins og ábyrgð sje í höndum manns, sem byggingarnefndin telur til þess færan fyrir kunnáttu sakir og áreiðanleika.

4. Ekki má byrja á nýrri byggingu eða gjöra breytingu á eldri byggingu nje heldur í neinu vikja frá samþykktum uppdráttum, fyr en fengið er til þess leyfi byggingarnefndar.

5. Hið endursenda eintak af uppdráttum og lýsingu byggingar skal jafnan vera við hendina nothæft á vinnustaðnum, meðan á smíðinni stendur, og

byggingarnefnd og einstökum mönnum hennar jafnan heimill aðgangur að því og byggingunni, meðan hún er í smíðum.

75
9. júní

6. Byggingarnefnd skal krefjast þess að byggingarefni, verkallar, útbúnaður allur og tæki við húsasmíð og mannvirkji sje traust og í góðu lagi svo ekki valdi slysum eða tjóni, og skal nefndinni heimilt að gjöra um þetta þær ráðstafanir, er duga mega, á kostnað eiganda, ef ekki fæst trygt með öðru móti eða stöðva verkið að öðrum kosti.

7. Húseigandi skal tilkynna byggingarnefnd með tveggja daga fyrirvara,

- a. Hvenær byrjað er á undirstöðum eða breytingum á þeim.
- b. Hvenær rakvarnarlag er lagt í vegg.
- c. Hvenær þak er reist á steinhúsi eða grind timburhúss og
- d. Hvenær gólf eru lögð á bita.

8. Byggingarleyfi fellur úr gildi, ef ekki er farið að nota það áður en 2 ár eru liðin.

9. gr.

Ekki má taka neitt hús til afnota fyr en fengið er vottorð byggingarnefndar um að það fullnægi kröfum byggingarsamþykktarinnar.

10. gr.

1. Hverju íbúðarhúsi skal fylgja óbygð lóð, er ekki sje minni en hússtaðið. Gluggi eða gluggar íbúðarherbergis sje ekki nær öðru húsi andspænis en meðalvegghæð þess húss er fyrir ofan gólf herbergisins. Þar að uuki getur byggingarnefndin leyft aðra glugga á sama herberginu. Ekki má gjöra þak yfir óbygða lóð, sem fylgja skal hverju íbúðarhúsi.

2. Greiður gangur skal vera fyrir slökkvitól að þeim hluta lóðar hvers húss, er ekki liggur að götu, og ákveður byggingarnefnd í hvert skifti, hvernig inngangi á lóðina skuli hagað.

11. gr.

A öll hús, sem framvegis eru reist í kaптúninu, skal setja þakrennur með veggrennum svo löngum, að op þeirra sje í mesta lagi 16 sentimetra fyrir ofan gangstjett eða götu. Þar sem gangstjett er, getur byggingarnefnd heimtað, að gjörð sje steinrenna yfir þvera stjettina frá hverri veggrennu út í göturennu.

Ef nauðsynlegt er vegna umferða eða viðhalds á götu, getur byggingarnefnd heimtað, að þakrennur með veggrennum sjeu settar á eldri hús.

1. Vegg hæð húss skal mæla frá götu upp í skurðarlinu þak- og veggflatar að utanverðu. Ef húsið stendur ekki við götu, skal miða hæðina við beina línu milli jaðra þeirra gatna, sem næstar liggja húsinu á báðar hendur, eða við jarðarfliot umhverfis húsið, sem ekki er lægri en þessi lína. Þar sem þessi ákvæði ná ekki til eða eiga ekki við, kveður byggingarnefnd á um það, hversu mæla skuli. Undirstöðuhæð húsa skal miða á sama hátt og nú var sagt (sbr. 14. gr.).

2. Hæð húsa er fyrst og fremst háð þeim takmörkunum, sem byggingarnefnd setur í hvert skifti eftir slökkvitólum þeim og björgunartækjum, sem fyrir hendi eru, og eldshættu þeirri, er hún telur byggingarlagi hússins, efni þess og notkun samfara.

Vegg hæð húss má ekki meiri vera en breidd götunnar milli húsalína. Þetta ákvæði nær þó ekki til húsa, sem standa við torg eða andspænis opnu svæði. Ef gatan hallast fram með húsi, skal tekin meðalhæð. Hæð húss á gatnamótum má, ef göturnar eru misbreiðar, miða við breiðari götuna bæði á þeirri hlið, er að henni veit, og einnig þeirri, er veit að mjórri götunni, en þó ekki lengra frá horni (skurðarpunkti húsalínanna) en breidd mjórri götunnar nemur á gatnamótum.

Ef hús er reist inni á lóð, má miða húshæðina við götubreiddina að viðlögðu hinu auða svæði framan við húsið, en þá telst það svæði ekki til þeirrar óbygðrar lóðar, er fylgja ber húsinu (sbr. 10. gr. 1.).

3. Þar sem götubreidd eða annað er ekki til fyrirstöðu, má hæð húsa vera sem hjer segir:

- a. Hús úr steini eða steinsteypu, sem innan eru klædd steinlímshúð eða öðru jafn eldtryggu efni, samfelt á veggjum og lofti í hverju herbergi, mega vera alt að 10,0 metrar að vegg hæð. Í þeim má vera íbúð á tveim hæðum og auk þess annaðhvort í þakhæð eða í kjallara, ef ekki mæla aðrar ástæður á móti. Gólf í þakhæð má ekki liggja fyrir ofan skurðarlinu þak- og veggflatar, nje meira en 1,25 metrum fyrir neðan hana. Ef hvorki er íbúð í þakhæð nje kjallara, má leyfa þrjár hæðir og alt að 11 metra vegg hæð.
- b. Ofan á eina hæð úr steini eða steinsteypu má reisa tvílofta timburhús með alt að 10 metra vegg hæð frá götu og má í slíku húsi vera íbúð á þrem gólfum alls, ef stigar eru eldtraustir í neðstu hæð og annaðhvort eldtraust loft yfir henni eða húsið alt klætt innan steinlímshúð eða öðru ekki eldfimara efni á sama hátt sem fyrir er mælt í næstu málsgrein hjer á undan.
- c. Önnur timburhús mega vera að vegg hæð alt að 9 metrum og í þeim íbúð að eins á tveim gólfum. Þó má gera íbúð í kjallara slíkra húsa, ef svo er umbúið gegn eldhættu, sem ákveðið er í næstu málsgrein á undan, og kjallarinn að öðru leyti fullnægir kröfum byggingarsamþykta.
- d. Hæð húsa, sem eldfimari eru eða ótraustari en hjer var lýst, ákveður byggingarnefnd.
- e. Leyfa má brjóstþil og fóðurrappir innan á veggjum allra húsa.

4. Rishalli á þökum þeirra húsa, sem byggð eru eins há að veggjum og frekast er leyflegt eftir 2. og 3. lið þessarar greinar, má ekki meiri vera en nemi 45° horni við lárjettan flöt. 75 9. júní

Sje þak brattara skal húsið vera þeim mun vegglaegra, nema byggingarnefnd veiti sjerstakt leyfi til, enda sjeu þá ákvæðin í 2. lið ekki til fyrirstöðu.

5. Byggingarnefnd getur veitt sjerstakt leyfi til að byggja hærri turna, kvisti, gaffa og þess háttar til skrauts, en þó má samanlögð breidd slíkra útbygginga ekki nema meiru en hálfri lengd þeirrar húshliðar, sem þær eru yfir nje heldur má vera skemra á milli tveggja slíkra útbygginga en nemi helming af samanlagðri breidd þeirra.

13. gr.

Við hús, sem reist er nær lóðarmörkum en 3,15 metrar, skal gera eldvarnarvegg út að nágrannalóð. Sje hús á nágrannalóðinni nær lóðarmörkum en 3,15 metra og án eldvarnarveggjar, skal gera eldvarnarvegg við hið nýja hús ef það er sett nær nágrannahúsinu en 6,30 metrar, nema eigandi nágrannahússins hafi áður skuldbundið sig til að gera eldvarnarvegg, þegar þess yrði krafist og skal hann þá gjöra slíkan vegg.

Við hús, sem nú stendur nær lóðartakmörkum en 3,15 metra eða nær nágrannahúsi en 6,30 metra og er án eldvarnarveggjar, skal gera slíkan vegg þegar höfuðaðgerð fer fram á því.

Eigi má skifta húseign, nema hver hluti hennar fullnægi kröfum þessarar samþýktar um sjerstakar húseignir.

Eldvarnarveggi skal gjöra úr grjóti og steinlími eða úr steypu. Þeir skulu ná 16 sentimetra upp fyrir þakið og hvergi þynnri vera en 18,5 sentimetrar, en að öðru leyti ákveður byggingarnefnd þykt þeirra í hvert skifti. Á þeim mega hvorki vera gluggar nje önnur op.

Eldvarnarveggur skal vera áfastur við húsið og má hann vera sameiginlegur fyrir tvö hús, ef hann er áfastur báðum húsunum og tekur 16 sentimetra upp fyrir þak hærra hússins.

14. gr.

1. Grafa skal undirstöður útveggja í öllum húsum og burðarveggja innan húss niður á fastan botn og ekki skemra en 1,20 metra í jörð niður, þar sem föst klöpp er ekki ofar. Undirstöður íbúðarhúsa og allra þeirra húsa, sem tvílofta eru eða hærri, skal hlaða úr grjóti og leggja í steinlím (sement eða kalk) eða steypu, alla leið frá föstum botni undir steinhúsum, en þúkka má undirstöður timburhúsa, þó ekki ofar en svo, að eftir sje í jörð að minsta kosti 0,65 metrar af undirstöðunum. Byggingarnefnd getur og leyft þúkk undir litlum og lágunum steinhúsum eða þegar sjerstakar ástæður eru fyrir hendi, en hins vegar tryggjng þess að óhult sje. Þó skulu undirstöður steinhúsa ekki ná skemra í jörð en 1,20 metra, nema föst klöpp sje ofar.

75 2. 10—20 sentimetrum fyrir ofan jarðarflöt eða fyrirhugaða hæð hans
9. júní skal leggja í undirstöður allra húsa rakavarnarlag í minsta lagi 2ja sentimetra
þykt úr sementi og sandi til helminga og þar á jarðbik, þakhellur í sementi eða
annað vatnshelt efni.

Þar sem enginn er kjallari má rakavarnarlagið koma ofan á undirstöð-
urnar, en ávalt neðan gólfviða. Þar sem kjallari er gjörður skal einnig leggja
rakavarnarlag 5—10 sentimetrum ofan kjallaragólfs, og skulu þá útveggir jarð-
bikaðir utan á milli laganna eða á annan hátt varðir jarðraka.

Byggingarnefnd getur veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar,
þegar um skúra eða lítil útihús er að ræða.

15. gr.

1. Veggir steinhúsa sjeu hlaðnir úr settu og höggnu grjóti, lögðu í stein-
lím, eða gjörðir úr steinsteypu. Steinsteypuveggir íbúðarhúsa ofan kjallara og
einnig í kjöllurum, sem ætlaðir eru til íbúðar, skulu gjörðir úr steypu ekki veik-
ari en 1:4:7 (þ. e. 1 hluta sements móti 4 hlutum sands og 7 hlutum grjót-
mulnings eða malar). Aðra veggir og undirstöður má gjöra úr steypu 1:4:8.
Með sjerstöku leyfi byggingarnefndar má drýgja steypu í undirstöðum með hreinu
sterku grjóti, hrjúfru eða brotnu, þegar veggþykkt undirstöðunnar er ekki undir
35 sentimetrum eða á henni hvílir ekki mikill þungi; þó má enginn steinn á
neinn veg stærri vera en nemi alt að helmingi veggþyktar undirstöðunnar, al-
staðar sje smágjörðari steypa á milli steinanna, og steypan að öðru leyti svo
sterk, að í minsta lagi komi 1 hl. sements á móti 16 hl. sands, mulnings (eða
malar) og grjóts samtals.

Öll hleðslu- og steypuefni sjeu sterk, ófúin og að öðru óskemmd og úr
hreinsuð öll lifræn efni. Grjótulningur og steypumöl sjeu ekki stórgjörðari en
svo, að stærstu molar fari í gegnum 5 sentimetra viðan hring.

2. Þykkt veggja, sem gjörðir eru úr ekki veikara efni en steinsteypu
1:4:8, skal vera sem hér segir:

- a. Þykkt hliðveggja þeirra, sem eru burðarveggir (bera þak- og loftþunga) skal
í einlofta húsum eða í efri eða efstu hæð í hærri húsum miða við breidd
hússins frá ytri brún veggjarins inn í miðjan næsta burðarvegg — er þessi
breidd hjer kölluð B — og veggghæðina frá gólfi og upp undir þak (á efri
brún syllu), og er sú hæð hjer táknud með H. Skal veggjarþykktin í minsta
lagi vera

$$\frac{1}{25} B + \frac{1}{50} H.$$

Ef húsið er portbyggt, skal samt sem áður mæla veggghæðina frá gólfi alla
leið upp á syllu, en hins vegar þarf sá hluti veggjarins, sem er fyrir ofan
loft (þ. e. portveggurinn), ekki þykkari að vera en 23 sentimetrar, þó að
veggurinn eigi annars að hafa meiri þykkt, nema aðrar ástæður komi til greina.

Ef enginn er burðarveggurinn milli útveggja, en þungi þaks og lofts hvílir eingöngu á útveggjum, skal B vera öll breidd hússins utanmáls.

75
9. júní

Ef húsið er marglofta, skal auka þykt hliðveggja í næstu hæð í minsta lagi um $\frac{1}{50}$ hæðarinnar — mælt af gólfi á gólf — og þannig koll af kolli fyrir hverja hæð að kjallara meðtöldum.

Hjer og alstaðar annarsstaðar í samþykkt þessari er hæð í húsi talin af gólfi á gólf, ef ekki er annars getið sjerstaklega.

Þverveggir úr sama efni og hliðveggir og sambygðir þeim sjeu ekki strjálí en svo, að einn komi að minsta kosti á hverja 10,00 metra í lengd hliðveggjar.

- b. Gafiveggir, sem að eins bera sinn eiginn þunga, en á eru gluggar eða dyra-tóttir, mega vera 23ja sentimetra þykkir ofan efsta lofts (þ. e. á þakhæð) og á næstu hæð þar fyrir neðan, en þykni úr því á hverri hæð í minsta lagi um $\frac{1}{100}$ hæðarinnar og ekki minna en 3 sentimetra, og í kjallara sjeu þeir ekki þynnri en 32 sentimetrar.

Gluggalausir gafiveggir mega vera 23 sentimetrar á þykkt bæði í þakhæð og tveim næstu hæðunum þar fyrir neðan, þykni þá um $\frac{1}{100}$ hæðarinnar og ekki minna en 3 sentimetra, en sje í kjallara ekki þynnri en 32 sentimetrar.

Gafiveggir skulu vandlega bundnir í þak og gólfviði (sbr. 17. gr.) og studdir þakstól, ef þeir eru hærri en 4 metrar ofan efsta lofts.

- c. Byggingarnefnd getur leyft, að aðrir útveggir en hjer hafa taldir verið, sem stuttir eru, milli þverveggja úr sama efni og bera lítið eða ekkert annað en sinn eiginn þunga, svo sem útveggir stigahúsa, megi vera að þykkt jafnir gafiveggjum.
- d. Enginn útveggur má þó þynnri vera ofan jarðar en 23 sentimetrar nje í jörðu þynnri en 32 sentimetrar. Hins vegar getur byggingarnefnd leyft, að veggjarþrep undir gluggum en ofan gólfs sje alstaðar ofan kjallara 23ja sentimetra þykk, þó að veggir sjeu annarsstaðar þykkari, ef innan þrepsins eru sett hitunarfæri eða skjólveggur. Í kjallara mega veggjarþrep undir gluggum ekki þynri vera en 32 sentimetrar.
- e. Innan við útveggi íbúðarherbergja, sem hlaðnir eru eða steypdir þynri en 32 sentimetrar, skal setja skjólvegg úr steini eða steypu, steinlímshúð á listum eða járnneti, timbri og veggfóðri eða öðru ekki lakara efni, sem byggingarnefnd samþykkir. Loftrúm sje á milli útveggjar og skjólveggjar og ákveður byggingarnefnd breidd þess, og sje hún ekki minni en 3,2 sentimetrar.
- f. Útveggi úr steini eða steypu skal sljetta utan með sementshúð ofan jarðar og hafa vatnsvarnarefni í húðinni, eða verja þá á annan veg tryggilega gegn vætu utan að.
- g. Burðarveggir innan húss sjeu á hverri hæð jafnir að þykkt $\frac{1}{3}$ af samanlagðri þykkt beggja hliðveggja þeirrar hæðar, eins og hún er ákveðin hjer að framman (staflíð a.).

Ef burðarveggirnir eru tveir samhliða, skal hvor um sig vera að þykkt

75

9. júní

jafn $\frac{2}{3}$ af þykt þess hliðveggjar, sem honum er næstur. Ef ekki er stiga-hús á milli þeirra eða breiðara bil en nemi $\frac{1}{3}$ af allri breidd hússins innan-máls, getur byggingarnefnd veitt nokkra ívilnun á þessu ákvæði.

Ef breiðara er milli samhliða burðarveggja en nemi $\frac{1}{3}$ af allri húsbreidd-inni innanmáls, getur byggingarnefnd aukið þykt þeirra eftir því sem þörf krefur.

Þykt burðarveggja ofan efsta lofts ákveður byggingarnefnd í hvert skifti. Þó mega burðarveggir hvergi þynnri vera en 16 sentimetrar.

Ef burðarveggir hafa að dómi byggingarnefndar ónógan stuðning af þverveggjum getur hún aukið þykt þeirra svo sem þörf krefur.

h. Veggir stigahúsa, sem ekki eru burðarveggir nje tveir stigar liggja að, skulu í þakhæð og næstu hæð vera í minsta lagi 13 sentimetra þykkir og síðan ekki þynnri en 16 sentimetrar; þó sjeu þeir í kjallara að minsta kosti 3 sentimetrum þykkari en í næstu hæð fyrir ofan (sbr. 22. gr. 3.).

i. Aðrir innveggir úr steini eða steypu, sem aðeins bera sinn eigin þunga, skulu á þakhæð og næstu tveim hæðum vera í minsta lagi 13 sentimetra þykkir, síðan 16 sentimetrar, en þó í kjallara að minsta kosti 3 sentimetrum þykkri en á næstu hæð fyrir ofan.

Ef slíkir innveggir eru gerðir úr timbri, skulu þeir milli íbúðarherbergja vera tvíbyrtir (16. gr. 1. d.) og auk þess með steinlímshúð báðum megin.

j. Innveggi þá, sem um getur undir staflíð h. og i, mega bitar á engan hátt skerða, fara í gegnum eða hvíla á þeim, þar sem þeir fara í gegnum bita-lögin, og þar sem slíkur veggur endar að ofanverðu skal eins að farið. Þó má þar einnig leggja bita ofan á slíkan vegg endilangan. Sama máli er að gegna þar sem slíkur veggur kemur að þakviðum. Einnig getur byggingar-nefnd leyft að leggja bitaenda á stigapöllum í stigahússvegg.

Í stórum húsum — þar sem dýpt herbergja er yfir 5 metrar eða hæðir yfir 3,5 metrar — getur byggingarnefnd aukið þykt þessara veggja um 3 sentim. og eins þar sem á þá eru settar dyr mjög þjett eða mjög stórar, eða aðrar ríkar ástæður heimta.

k. Samanlögð breidd glugga og dyratóttá má ekki í neinum vegg úr steini eða steypu nema meiru en helming af allri lengd veggjarins, engin einstök glugga-eða dyratótt breiðari vera en 1,70 metrar og enginn veggjarstöpull mjórri en nemi $\frac{1}{3}$ af samanlagðri breidd beggja tóttanna báðum megin við hann og ekki mjórri en 50 sentimetrar. Yfir glugga og dyratóttum sjeu veggir nægi-lega styrktir járnnum.

Þó getur byggingarnefnd leyft, að gluggatóttir og dyra- sjeu stærri eða taki meira veggjarrúm en hjer var sagt, gegn því að styrkleikur veggjanna sje þá á annan veg aukinn að því skapi.

l. Byggingarnefnd ákveður, að hve miklu leyti hlaðnir veggir úr höggnum grá-steini, tígulsteini eða öðrum steini megi hlíta sömu ákvæðum sem steinsteypu-veggir.

Byggingarnefnd getur fyrirskipað meiri veggþykktir en ákvæðnar eru í

Þessari grein, þar sem gerðar eru stórar veggbrúnir (gesims) utan á vegg, vegglægjur úr trje lagðar í vegg undir bitaenda eða annað gert sem mjög eyk- 75
ur áreynslu á veggina eða rýrir styrkleika þeirra. 9. júní

Ef þykt veggjar er aukin á einhverri hæð, skal hún einnig aukin að því skapi þar fyrir neðan, ef byggingarnefnd telur þess þörf.

3. Ekki má múra eða steypa húsveggi eða undirstöður, ef frost er 2° C. eða meira.

16. gr.

1. Timbur sem notað er til húsabygginga, skal vera vandað og óskemt.

- a. Í timburhúsum, þar sem stafhæðin er alt að 3.00 metrum og herbergjadyptin alt að 4.50 metrum, mega stafir í útveggjum á efsta lofti og efri hæð eigi vera grennri en 10.5×10.5 sentim., á neðri hæð 10.5×13 sentim. og hornstafir 13×13 sentim. Sje hæðin meiri, alt að 4.00 metrum, og herbergjadyptin alt að 6.00 metrum, skal þykt stafanna út og inn aukin að minsta kosti um 26 mm.

Byggingarnefnd má leyfa, að í smáum húsum, ekki yfir 70 fermetra að flatarmáli, sjeu stafir 10.5×10.5 sentim. bæði uppi og niðri.

Stafir sjeu ekki strjálí en svo, að eigi sje minna en einn stafur á hverjum 1,25 metrum að meðaltali í lengd veggjarins og ekki má lengra vera á milli þeirra neinstaðar en 1,50 metrar, nema byggingarnefnd veiti sjerstakt leyfi til.

Milli allra stafa sjeu spyrnur (»lausholt») og í hverjum vegg eigi minna en tvær skorður (»skástifur»). Þær hafi eigi minna horn en 30° við lóðbeina línu. Skorður sjeu ekki grennri en stafir.

Staflægjur og syllur sjeu á hvorugan veg grennri en stafir eru á þykt út og inn.

Í hliðveggjum þeim, sem bita bera, skal undir bitaenda leggja aurstokk á grunn, ekki grennri en stafir eru í veggnum eða 13×13 sentim, ef stafir eru gildari. Ofan á bitaenda komi undirstokkur, jafnbreiður stöfum og eigi þynnri en 6.5 sentim. Niður undan stöfum skal fella trje á milli aurstokks og undirstokks. Stafi skal festa saman um hæðamót með sterkum járnklóm og reknagla í staflægjur. Milli klónna má vera alt að 2,50 metrum.

- b. Utan á grind íbúðarhúsa skal koma þil úr plægðum borðum, er sjeu að minsta kosti 26 mm. þykk, og skal negla þau vandlega á alla stafi, skorður, spyrnur, aurstokka, bita, undirstokka, staflægjur og syllur.

Utan á pilið skal koma pappi og síðan bárujárn, en 13 m.m. þykkir listar milli járn og pappa. Bárujárn á veggjum má ekki þynnra vera en 26 B. W. G. Þó má hafa þil í stað bárujárns á veggjum, er vita út að torgum eða öðrum auðum svæðum.

Innan á grindina skal koma pappi og plægt þil eða annað ekki lakara.

- 75** 9. júní. c. Grind i burðarveggjum innanhúss skal gjöra úr viðum eigi grennri en 10.5 $\times$ 10.5 sentim. Á efri hæð á smáum húsum, ekki stærri en 70 fermetra að flatarmáli, má þó leyfa 8 $\times$ 8 sentim. grindarviði á burðarveggjum. Að öðru leyti gilda sömu reglur sem um útveggi, að því er snertir stafi, skorður og spyrnur.
- d. Aðrir timburveggir mega ekki, ef þeir eru milli íbúðarherbergja, vera lakari aðgjörð en svo, að þil úr plægðum borðum sje hvorum megin og 3,2 sentim. þykkir renningar á milli. Jafnvænir skulu veggir vera, sem stigi liggur upp með, nema byggingarnefnd telji þörf á meiri styrkleika (sbr. og 22. gr. 3).
- e. Í útihúsum og skúrum, sem ekki eru hærri en 3 metrar frá undirstöðu, má gjöra grindina úr 8 $\times$ 8 sentim. trjám eða 5.25 $\times$ 10.5 sentim. plönkum (eða »battungum«).
- f. Í timburveggjum má samanlögð breidd glugga- og dyra-opa — mælt milli stafa — ekki nema meiru en hálfri lengd veggjarins, nema byggingarnefnd veiti sjerstakt leyfi til.
- g. Nota má máttarviði með öðrum gildleika en til er tekið í þessari grein, ef samur er styrkleikinn eða meiri.

2. Kjallaraveggi timburhúsa skal gjöra úr sömu efnum og kjallaraveggi steinhúsa. Þeir sjeu að þykt ekki undir 32 sentimrum útveggir, og burðarveggir innanhúss á lágum húsum, ekki stærri en 70 fermetrar að flatarmáli, 20 sentim. þykkir, í stærri húsum ekki undir 23 sentimetrum.

17. gr.

1. Trjebitar í gólfum og loftum íbúðarherbergja sjeu ekki strjalli en en svo að 95 sentimetrar sjeu á milli þeirra, mælt af miðju á miðju.

Þar sem milligólf er skulu trjebitar ekki grennri vera en en 6 þuml. á hæð og 13 sentim. á breidd, þegar hafið er alt að 3,15 metrum, og aukast á hæðina um $\frac{1}{24}$ og á breiddina $\frac{1}{48}$ af því, sem hafið vex þar fram yfir.

Þar sem ekki er milligólf má styrkleikur bitanna vera $\frac{1}{5}$ minni en nú var ákveðið.

Styrkleikur trjebita stendur í beinu hlutfalli við breiddina og við hæðina margfaldaða með sjálfri sjer. Þegar hæðin er kölluð h og breiddin b , miðast styrkleikurinn því við útkomuna af $h \times h \times b$, sem venjulega er skrifað h^3b . Tveir bitar eru því að eins jafnstærkir á sama hafi, að útkoman af h^3b sje jöfn fyrir báða.

Nota má bita með öðrum gildleik en hjer er ákveðinn, ef styrkleikinn er samur eða meiri. Þó má hæð bita ekki vera meiri en tvöföld breidd þeirra, nema því að eins að bitarnir sjeu skorðaðir hver gegn öðrum með kross-skorðum milli efri og neðri brúnar á vixl, og sjeu skorðurnar ekki grennri en 5.25 $\times$ 5.25 sentim.

2. Sjeu húsveggirnir gjörðir úr steini eða steypu, skal að minsta kosti 75 þriðjihver biti festur við veggina í báða enda með sterkum járnakkerum. Gafli- 9. júní.
veggir úr steini eða steypu skulu og bundnir með járnakkerum á 3ja metra millibili inn í bitalögin. Skal hvert akkeri ná yfir að minsta kosti tvo bita og fest í þá báða.

3. Trjególf skal vera úr plægðum borðum, er sjeu að minsta kosti 3,2 sentimetra þykk. Í loftum má ekki nota striga eða pappa neðan á bita í staðinn fyrir þiljur.

Milligólf skal vera, þar sem það er haft, úr borðum milli bitanna, þar ofan á 3 sentim. þykt lag af deigulmó, móhellu, steypu eða öðru efni, er ekki er lakara nje veldur óheilnæmi eða fúa.

18. gr.

Þök skulu vera svo gjörð, að húsveggjum stafi engin hættu af þeim.

1. Sperrur og skammbitar mega ekki grennri vera en $10,5 \times 10,5$ sentim., þegar hafið er alt að 3,15 metrum. Hafið skal mæla á loftbitunum beint niður undan sperrum og skammbitum. Skulu viðir þessir gildna á hvern veg um $\frac{1}{24}$ af því sem hafið vex, fram yfir það sem áður greinir.

Bilið milli sperra, talið af miðju á miðju, má vera alt að 1,25 metrum undir málum og pappapökum, en alt að 0,95 metrum undir hellu- og steinþökum.

Nota má máttarviði með öðrum gildleik en í grein þessari er ákveðið, ef styrkleikinn er samur eða meiri.

2. Á sperrur skal leggja súð úr plægðum borðum, er ekki sjeu þynnri en 2,5 sentimetrar og þar yfir bárujárn ekki þynna en 24 B. W. G., eða annað eldtrygt efni, sem brunamálalög leyfa.

3. Gafiveggir úr steini eða steypu skulu bundnir járnakkerum við þakviði. —

4. Byggingarnefnd getur veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar, þegar um útihús er að ræða.

19. gr.

Gluggakarma og útidyra skal gera úr plönkum, er ekki sjeu þynnri en 5,25 sentim. Þeir skulu í steinveggjum roðnir karbólini, eða öðru efni ekki lakara, á þá hlið er veit að steini eða steypu, og eins allir máttarviðir bæði í stein- og timburhúsum, sem að steypu liggja eða steini.

75

9. júní.

20. gr.

Íbúðarherbergi skulu ekki vera lægri undir loft en 2,50 metrar, gólfhlötur þeirra eigi minna en 6 fermetrar og einn veggur útveggur, með glugga á hjörum.

Loft- og kvistherbergi má hafa til íbúðar, þó að hæð þeirra undir loft sje eigi meiri en 2,20 metrar. Sje herbergið undir súð, skal meðalhæð þess eigi minni vera en 2,20 metrar yfir að minsta kosti hálfum gólfleti herbergisins. — Hvergi mega veggir íbúðarherbergja lægri vera en 1,00 metri.

Í öllum þakherbergjum, sem í er búð, skal klætt pappa og þiljum innan á sperrur eins og á útveggi, eða öðru ekki lakara efni, sjá 16. gr. 1 b. 3. málsgrein, sbr. og 15. gr. 2. e, ef um steinhús er að ræða.

Hvert íbúðarherbergi skal vera hægt að hita.

21. gr.

Þar sem ekki er kjallari, skal í íbúðarhúsum vera í minsta lagi 30 sentimetra hæð frá jörðu undir neðstu gólfviði, og vindauga á undirstöðunni. Ef gróðurmold er hússtæðinu skal setja efst lag af mól eða öðrum hreinlegum ofaniburði, ekki þynnra en 10 sentimetra.

Kjallara má eigi nota til íbúðar nema byggingarnefnd veiti með ráði hjeraðslæknis sjerstekt leyfi til þess, og gluggar viti út að óbygðu svæði eða götu ekki mjórri en 12,50 metra.

Um skipun íbúðarherbergja í kjallara skal gæta þess sem hjer segir:

1. Helmingur af rúmmáli hvers herbergis skal vera ofanjarðar, nema sund sje gjört fram með kjallaraveggnum, að minsta kosti 50 sentim. breitt og nái það 30 sentim. niður fyrir kjallaragólf.

2. Glerflötur glugganna ofanjarðar sje eigi minni en nemi $\frac{1}{10}$ af gólfleti herbergisins.

3. Gólf skal gjöra úr asfalti, sementi eða öðru álíka vatnsheldu efni, og sje trjególf þar ofan á.

4. Gólfð sje að minsta kosti 30 sentim. fyrir ofan hæsta stórstraumsflóð, og skal þurka jarðveginn undir því með fráræslu, eftir fyrirmælum byggingarnefndar, svo og að jarðvatn nái aldrei upp að gólfinu.

Veggina skal verja raka svo sem fyrir er mælt í 14. gr.

22. gr.

1. Í öllum húsum skal vera frjáls gangur úr hverri íbúð og einstökum hlutum hennar að stiga, og báðum ef tveir eru, og frá hverjum stiga greiður útgangur ekki þrengri en stigin.

Ef stigar eru hafðir hvor við hliðina á öðrum, skal vera heill veggur á

milli þeirra, gjörður sem burðarveggur (15. gr., 2. gr. og 16. gr. 1. c.) og ekki minna en tvær hurðir skrálæstar á leiðinni frá öðrum stiganum til hins. **75**
9. júní.

2. Í steinhúsum alt að 90 fermetrum að flatarmáli eða timburhúsum alt að 70 fermetrum, þar sem ekki er íbúð á fleiri hæðum en tveimur, skal vera að minsta kosti einn stigi, framstigi, ekki mjórri en 0,80 metrar, en sje húsið hærra, þá tveir stigar, framstigi 0,85 metra breiður og bakstigi 0,65 m. í minsta lagi.

Í stærri húsum, sem ekki hafa íbúð á fleiri hæðum en tveimur, má og duga einn stigi, framstigi, 0,90 m. breiður, ef húsið er steinhús og flatarmál þess ekki yfir 150 ferm., eða ef það er timburhús alt að 120 ferm., en sje húsið stærra um sig eða hærra skulu stigar vera tveir, framstigi 0,90 metra breiður, og bakstigi 0,70 metra breiður. Stigi að loftherbergjum, þar sem ekki er eldhús og ekki hafa fleiri en ein fjölskylda aðgang að, má vera 0,70 metra breiður.

Enginn stigi, sem veggir falla að á báðar hendur má þó mjórri vera milli veggja en 0,90 m.

3. Í húsum, sem íbúð hafa á fleiri hæðum en tveimur, en eru svo lítil um sig — vegna lóðaprengsla eða annara svipaðra orsaka — að tveir stigar mundu rýra mjög nothæfi þeirri, má byggingarnefnd leyfa að hafa að eins einn stiga, enda sje húsið ekki ótryggara gegn eldshættu en ráð er gjört fyrir í 12. gr. 3. a. b. eða c. Slikir stigar skulu í steinhúsum gjörðir úr járnþentri steinsteypu og allir pallar sömuleiðis, og skulu veggir stigahússins, ef þeir bera stigann, hafa nauðsynlega þykt til þess, ekki undir 25 sentim. Í timburhúsum, ofan neðstu hæðar eða kjallara úr steini, skulu stigar þessir allir gjörðir úr eik, og með steinlímshúð í járnneti að baki eða öðru ekki óeldtryggara. Einnig skal stigahúsið alt klætt innan á sama hátt og veggir þess víðaðir sem burðarveggir.

4. Allir trjestigar skulu hafa steinlímshúð á baki.

Á öllum stigum skal vera handrið, og skal stigum svo hagað, að nægileg birta og loft geti komist að þeim.

5. Bæði stigar og inngöngurið skulu vera svo gjörð, að hvert skref í þeim sje 60–65 sentimetrar. Skref í stiga er samanlagt eitt framstig og tvöfalt uppstig. Framstig er þrepsbreidd lárjett milli brúna, mæld á ganglinu, er liggur í miðjum stiga og fylgir frammeið í jafnri fjarlægð og ekki fjær fremri brún hans en 0,50 metra. Uppstig er hæðin af þrepi á þrep. Framstig má aldrei vera mjórri en 14 sentimetrar í 0,80 metra breiðum framstigum, ekki undir 17 sentim. og í öðrum framstigum og inngönguriðum ekki mjórri en 20 sentimetrar. Stigagöt skulu jafnan svo víð, að gangrúm í þeim sje hvergi lægra en 1,90 m.

23. gr.

Hverju íbúðarhúsi skulu fylgja hæfilega stór og mörg salerni, og má ekki setja þau annarstaðar en byggingarnefnd samþykkir.

1. Um reykháfa gilda þær reglur er hjer greinir:

- a. Reykháfar skulu hlaðnir úr tígulsteini og steinlímdir eða gjörðir úr sterkri steinsteypu. Skulu hliðar reykháfsins ekki þynnri vera en 12 sentim. og vidd hans innanmáls eigi minni en 24 sentim. að þvermáli.
- b. Þar sem reykháfur gengur gegnum bita og borð, sem lögð eru undir bita skal hann vera járnklæddur hringinn í kring og eins þar sem hann gengur í gegnum þakið, og skal vera að minsta kosti 17 sentim. bil milli þeirra hliða hans, sem inn snúa, og viðanna. Ef reykháfurinn er ekki járnklæddur, skal bil þetta vera í minsta lagi 22 sentim., og skal þá múrað eða stept á milli reykháfs og víða. Ekki má þilja reykháfinn utan nje klæða hann borðum nje láta utan um hann veggfóður, sem límt er utan á lista.
- c. Reykháfur skal annaðhvort hlaðinn frá grundvelli eða liggja á hvelfingu milli tveggja steinveggja, en má eigi standa á bitum eða trjególfum. Reykháfar skulu ná 0,80 metra upp úr mæni hússins, en komi þeir upp úr þakhlíð, ákveður byggingarnefnd hæð þeirra í hvert sinn, en þó sje hún ekki minni en 1,00 metri.
- d. Á hverjum reykháf skulu vera nægilega mörg sópgöt, jafnvíð reykháfnum og traust járnhurð fyrir í járnurgerð.
- e. Inn í 23 sm. víðan reykháf má eigi setja reykþípu frá fleiri eldstæðum en 8, og jafnan skal hafa járnkraga í reykháfnum utan um hverja þípu þannig gerðan, að þípan geti ekki ýst inn í reykháfinn.

Ef svo mikill reykur á að fara um reykháf, að þess má vænta að álití byggingarnefndar, að þar af muni stafa óþægindi þeim til handa, er nærri búa, þá skal gera reykháfinn svo háan, sem byggingarnefnd telur nauðsynlegt.

2. Um ofna og eldavjelar gildir það, er hjer segir:

- a. Ófna og eldavjelar má eigi setja nær timburvegg en svo, að 21 sentim. sje á milli.
- b. Þípur frá ofnum og eldavjelum mega ekki koma nær trje en svo, að 21 sentim. sje í milli; þær skulu liggja inn í reykháf og mega ekki liggja um herbergi, þar sem eldfim efni eru geymd.
- c. Eldavjelar má setja á trjególf, ef að minsta kosti 12 sm. eru frá gólfi upp að botni eldavjelarinnar og á milli tvö lög tígulsteina, hlaðin í bindingu og steinlímd, eða steypugólf jafnþykt, eða gólfíð er þakið járnþynnu eða öðru eldraustu efni.
- d. Ofnar skulu standa á múruðum eða steiptum fæti eða á múr — eða steypufyltum eða opnum járnfæti; sje rist í botni ofnsins, skal öskuskúffa vera í fætinum, og skal þá vera undir skúffunni járnþynna, er fyllir út í holið, 5 sentim. frá gólfi að minsta kosti.

- e. Þar sem ofnar eða eldavjelar standa á trjególfi, skal gólfíð fram undan eldstæðinu þakið óeldnæmu efni, járnþynnu eða öðru ekki lakara. Skal járnþynnan eða það, sem í hennar stað er notað, ná að minsta kosti 32 sentimetra fram á gólfíð fyrir framan ofnum eða eldavjelina og ekki minna en 21 sm. út fyrir ofninn eða eldavjelina til hliðanna og að aftanverðu.
- f. Herbergi, sem ætluð eru gufuköttlum eða vatnsköttlum til miðstöðvarhitunar, skulu hafa vegg og gólf úr steini eða steynsteypu og loft af sömu gerð, þó má í þess stað koma trjeloft með steinlímshúð neðan, ef ketillinn kemur ekki nær loftinu en 1,25 m. Sjerstakt leyfi byggingarnefndar þarf til að setja miðstöðvarhitun í hús.

25. gr.

Sjerstakt leyfi byggingarnefndar þarf til að nota önnur byggingarefni en þau, er nefnd eru í samþykkt þessari, og skal það að jafnaði veitt, ef reynsla er fyrir því, að hús úr þeim efnum sjeu jafntraust og þau, er hjer er gert ráð fyrir.

26. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum frá 10 til 50 kr., og skal sekta bæði smíð og eiganda, er hlut eiga að máli. Auk þess skal eigandi á sinn kostnað tafarlaust rífa niður það, sem kemur í bága við ákvæði samþykktarinnar, eða reglur þær, er nefndin setur. Ella skal það gert á hans kostnað.

27. gr.

Þyki byggingarnefnd samþykkt þessi ekki fullnægjandi, skal henni hemilt að setja þær reglur, er hún telur nauðsynlegar. Þegar þær hafa náð staðfestingu stjórnarráðsins, hafa þær sama gildi og samþykkt þessi.

Framanskráð byggingarsamþykkt er sett samkvæmt lögum um byggingarsamþykktir 20. október 1915, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

I stjórnarráði Íslands, 9. júní 1917.

Björn Kristjánsson.

Jón Hermannsson,

76
14. júní

Samþykkt

**um viðauka við og breytingu á samþykkt um ýms atriði, er snerta
fuglaveiðar í Vestmannaeyjum, frá 16. júlí 1895.**

Sýslunefndin í Vestmannaeyjasýslu hefir samkvæmt lögum nr. 13, 13. april 1894, sbr. lög nr. 22, 9. júlí 1909, gjört og hjeraðsfundur fallist á eftirfarandi samþykkt.

Lunda má veiða með háf á Heimalandinu í sumar, frá því 11 vikur eru af sumri þar til fullar 16 vikur eru af sumri.

Þar sem nú er leyfð lundaveiði má veiða um sama tímabil í sumar.

Samþykkt þessi er hjermeð staðfest til að öðlast þegar gildi.

I stjórnarráði Íslands, 14. júní 1917.

F. h. r.

Jón Hermannsson.

Oddur Hermannsson
aðst.m.

Samþykkt

77
14. júní

um áveituna úr Þjórsá á Miklavatnsmýri og nærliggjandi engjalönd.

1. gr.

Ábúendur og eigendur jarða þeirra í Gaulverjabæjarhreppi og Villingaholtshreppi, sem áveitan úr Þjórsá nær til, eru skyldir að taka hlutfallslegan þátt í öllum kostnaði við hana, bæði stofnkostnaði, viðhaldskostnaði og eftirlitskostnaði. Kostnaðinum skal jafna niður á jarðirnar á áveitusvæðinu eftir stærð þess lands á hverri jörð, er vatnið getur náðst yfir, þó aldrei meira en $\frac{3}{4}$ hluta af landstærð hvernar jarðar. Eigendur greiða stofnkostnað, en eftirlitskostnað og viðhaldskostnað greiða ábúendur nema öðruvísi hafi umsamist.

2. gr.

Áveitufjelaginu stjórna 3 menn, skulu þeir vera búsettir á áveitusvæðinu. Þeir skulu kosnir á sameiginlegum fundi þeirra, er heima eiga á þessu svæði og hafa jörð á því til umráða og afnota. Kosningin gildir um 3 ár í senn, en þó þannig að á næsta ári gengur einn maður úr nefndinni og kosinn maður í hans stað, og svo áfram þannig að kosinn er einn maður í umsjónarnefndina á ári hverju. Kosning þessara manna fer fram í fyrsta sinn 3. apríl 1917. Stjórnarnefnd kys sjer formann. Stjórnarnefnd má endurkjósa.

3. gr.

Aðalfund skal halda í janúarmánuði ár hvert, en heimilt er stjórnarnefnd að kveðja bændur á áveitusvæðinu til aukafunda, er þeim þykir ástæða vera til þess. Að öðru leyti eru þeir skyldir til að kveðja til fundar, ef helmingur bænda á áveitusvæðinu krefjast þess. Atkvæðisrjett hafa eigendur og ábúendur allra jarða á áveitusvæðinu. Fundur er lögmætur ef helmingur búenda er á fundi.

Afl atkvæða ræður úrslitum.

4. gr.

Stjórnarnefnd ræður eftirlitsmann með áveitunni, fær honum erindisbrjef

77 og semur við hann um kaup hans. Eftirlitsmaðurinn hefir á hendi að annast um
 14. júní áveituna, segir fyrir hvernig stíflum í áveituskurðunum skuli hagað að svo miklu leyti sem ekkert er um það ákveðið í þessari samþykkt, og kappkostar að haga áveitunni þannig að notin af vatninu verði sem mest og best. Hann skal og líta eftir því að áveituverkinu, þar á meðal stíflum í áveituskurðunum og flóðgáttinni, sje sem best haldið við, og verði hann var við einhverja bilun, skal hann tafarlaust annast um að gjört sje við hana svo fljótt sem audið er.

5. gr.

Kostnaðinum við allar stíflur, sem til eru og síðar verður bætt við, samkvæmt fyrirlagi eftirlitsmanns, eftirlit og viðhald áveitunnar jafnar stjórnarnefnd niður á alla hlutaðeigendur samkvæmt fyrirmælum 1. gr. Sýslumaður annast um innheimtu á þessu gjaldi, jafnhliða því sem hann innkallar árlega vexti og afborgun af stofnkostnaðinum eða landssjóðsláninu og eins eftir að lánið er að fullu greitt. Öll þessi gjöld hafa lögtaksrjett.

6. gr.

Stjórnarnefnd ákveður hvenær áveita skuli byrja og hvenær henni skuli hætt haust og vor ár hvert. Þegar af er hleypt, skal eftirlitsmaður fara með öllum skurðum á áveitusvæðinu, og taka úr þeim allar stíflur, svo og alla lausa hnausa sem fallið hafa niður í þá. Bannað er að gera kakkastíflur eða kakkabryr á skurðina, er hindri greiða vatnsframrás um heyannir.

7. gr.

Stíflum í áveituskurðunum þegar veitt er á, skal að jafnaði haga þannig, að stífla þá fyrst að neðanverðu og svo uppeftir. Neðsta stífla í hverjum áveituskurði skal svo sitja óhreyfð í þeim allan áveitutímann. Að öðru leyti verður eftirlitsmaður með ráði stjórnarnefndar að ákveða um það í hvert sinn, hvað langur tími má líða frá því að stíflað er neðst og þar til næsta stífla er látin í, og svo koll af kolli.

8. gr.

Skurðirnir á áveitusvæðinu skulu teknir út að minsta kosti 10. hvert ár af tveimur verkfróðum mönnum. Annar maðurinn sje eftirlitsmaður áveitunnar, en Búnaðarfélagi Íslands skal gefinn kostur á að útnefna hinn manninn. Vilji það eigi sinna því, tilnefndir sýslumaður manninn. Skoðunarmenn segja fyrir um það, hvort og hvernig skurðirnir skuli bættir. Breidd og dýpt þeirra má þó eigi minni vera en þegar þeir voru upphaflega gerðir, nema sjerstakar ástæður gjöri það skaðlaust.

9. gr.

77

Kostnað þann, er leiða kann af úttekt samkvæmt 8. gr., greiða ábú- 14. júní
endur á áveitusvæðinu eftir sama mælikvarða og um er rætt í 1. gr.

10. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum frá 50—200 kr. er renna í sjóð,
er stofnast með þeim til viðhalds áveitunni.

11. gr.

Mál er rísa kunna útaf brotum gegn samþykkt þessari skal fara með sem
almenn lögreglumál.

Samþykkt þessi, sem samin er og samþykkt samkvæmt lögum um vatns-
veitingar 22. nóvember 1913, staðfestist hjermeð til að öðlast þegar gildi, og birt-
ist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 14. júní 1917.

F. h. r.

Jón Hermannsson.

Oddur Hermannsson,
aðstm.

Samþykkt

um þyngd bakarabrauða í Reykjavík.

1. gr.

Samkvæmt heimild þeirri, sem gefin er í lögum 16. mars 1917, um þyngd bakarabrauða, hefir bæjarstjórnin í Reykjavík ákveðið, að þyngd bakarabrauða í lögsagnarumdæmi Reykjavíkur skuli vera sem hér segir:

1.	Rúgbrauð, heil	3000 grömm
2.	— , hálf	1500 —
3.	Franskbrauð, heil	500 —
4.	— , hálf	250 —
5.	Sigtibrauð, heil	500 —
6.	— , hálf	250 —
7.	Súrbrauð, heil	500 —
8.	— , hálf	250 —
9.	Landbrauð, heil	500 —
10.	— , hálf	250 —
11.	Normalbrauð og hálfsgítirúgbrauð, heil	2500 —
12.	— — — — — , hálf	1250 —
13.	Hveitihleifar	1500 —

2. gr.

Óheimilt er að selja brauð, sem hafa aðra þyngd en þá, sem ákveðin er í 1. gr., er þau eru vegin nýbökðuð, en þó kólnuð svo, að vel megi handleika þau berum höndum. Mega brauðin eigi hafa meira vatn í sjer, er þau eru vegin, en 38%.

Þó skal það eigi teljast brot, þótt einstök brauð sjeu 4% ljettari, en ákveðið er, en á þyngd 20 brauða má mismunurinn að eins vera 1%.

3. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum, 25—500 króna, er renni í bæjarsjóð Reykjavíkur.

Með mál útaf brotum gegn samþykkt þessari, skal farið sem með opinber lögreglumál.

4. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi þegar í stað.

78

15. júní

Samþykkt þessi, sem gjörð er af bæjarstjórn Reykjavíkurkaupstaðar, samkvæmt lögum 16. mars 1917 um þyngd bakarabrauða, er hjermeð staðfest.

Í stjórnarráði Íslands, 15. júní 1917.

F. h. r.

Jón Hermannsson.

Oddur Hermannsson,
aðstm.

Reglugjörð

79

23. júní

um breyting á reglugjörð 17. febrúar 1917, um notkun mjölvöru

og um sölu á landssjóðs sykri.

Samkvæmt lögum 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana útaf Norðurálfrúðnum, er hjermeð sett eftirfarandi ákvæði.

2. gr. nefndrar reglugjörðar orðist þannig:

Hveiti mega bakarar að eins nota til að baka súrbrauð, franskbrauð, vanalegar tvíbökur, hart brauð (kringlur og skonrok) og svokallaða snúða. Ekki

79 mega heldur aðrir nota hveiti til baksturs til sölu, annars en þess, er að 23. júní. framan getur.

Reglugjörð 14. maí 1917, um breyting á reglugjörð 17. febrúar 1917, um notkun mjölvöru og um sölu á landssjóðs sykri, er hjermeð úr gildi feld.

Reglugjörð þessi öðlast gildi þegar í stað.

Þetta er birt öllum þeim til eftirbreytni, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 23. júní 1917.

F. h. r.

Jón Hermannsson.

Oddur Hermannsson,
aðstm.

80
20. júlí.

Hafnarreglugjörð

fyrir Ísafjarðarkaupstað.

Stjórnarráð Íslands hefir 20. júlí 1917 gefið út svofelda hafnarreglugjörð fyrir Ísafjarðarkaupstað.

I. Hafnargjald.

Af öllum skipum (að undanteknum þeim, er síðar getur um), sem mæld eru til lestatals, hvort sem þau eru vörum fermd, með seglfestu eða tóm, skal greiða í hafnargjald 5 aura af hverri smálest alls farmrúmsins í hvert sinn, er þau leggjast á höfninni eftir að þau hafa komið frá Danmörku eða öðrum útlöndum, eða, ef um skip ræðir, sem fara að eins milli hafna á Íslandi, þá, er þau í fyrsta sinn á árinu varpa akkerum á höfninni; og rennur gjald þetta eins og

önnur þau gjöld, er ræðir um í reglugjörð þessari, í hafnarsjóð Ísafjarðar. Er skip 80 fermir eða affermir á höfninni, skal ennfremur gjalda 15 aura af hverri smálest. 20. júlí.

Af skipum, er hafna sig oftast en einu sinni á árinu á Ísafjarðarhöfn, greiðast gjöld þessi eigi að fullu nema hið fyrsta skiftið, er þau eru greidd á því ári, en að eins með $\frac{3}{5}$ hin önnur skiftin.

Af skipum, er annaðhvort flytja farm í land eða frá landi, skal greiða framangreind gjöld, þá er lagst er fyrir innan línu, sem hugsast dregin frá hinum svonefndu Innribásum á Kirkjubólshlíð í svokallaðan Urtustein á Eyrarhlíð, en af öðrum skipum ekki nema lagst sje fyrir innan línu, er hugsast dregin frá Norðurtanganum þvert yfir í stein eða annað merki á Kirkjubólshlíð, er sje mál- að hvítt að ofan og rautt að neðan. Gjaldið skal og greiða af skipum, er leita hafnar fyrir ísreks sakir, storma eða því um líks.

II. Aukagjald.

Auk þeirra gjalda, er þegar eru talin, skal ennfremur greiða:

1. 5 aura um daginn af hverri smálest í skipi, er lagt hefir verið upp á Ísafjarðar fjöru til hreinsunar eða aðgjörðar, og
2. 5 aura af hverri smálest skips, er tekur eða kastar út seglfestu í landi kaupstaðarins.

III. Undanþágur frá hafnargjaldi.

Undanþegin eru hafnargjaldi:

1. Öll herskip og skemtiskip, hvernar þjóðar sem eru,
2. öll skip, sem að fiskiveiðum eru undir ströndum Íslands, ef þau afferma ekki nje ferma annað en það, er afla þeirra og útgjörð snertir, og
3. skip, er leita hafnar vegna sjóskemda, enda þótt farmur þeirra hafi verið úr þeim fluttur, ef þau aftur flytja burt farminn allan og eigi annað.

IV. Seglfesta.

Seglfestu má eigi taka í landi bæjarins annarsstaðar en þar, er lögreglustjóri leyfir.

Eigi má kasta út seglfestu á höfninni nje flytja á land bæjarins, nema lögreglustjóri leyfi.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. september 1917 og skal endurskoða hana fyrir 1. janúar 1926.

Í stjórnarráði Íslands, 20. júlí 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

81
31. júlí.

Reglugjörð

**um bann á útflutningi frá Íslandi á vörum innfluttum frá
Bandaríkjunum í Norður-Ameríku.**

Samkvæmt lögum 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana útaf Norðurálfuófriðnum, eru hjermeð sett eftirfarandi ákvæði.

1. gr.

Bannað skal að flytja út frá Íslandi vörur, hverju nafni sem nefnast, sem þangað eru fluttar frá Bandaríkjunum í Norður-Ameríku. Tekur bann þetta til hverrar þeirrar vöru, sem flutt er á land á íslenskri höfn eftir að reglugerð þessi öðlast gildi.

Þó er heimilt að birgja upp vöruflutningaskíp, er sigla frá Íslandi, til næstu erlendrar hafnar, sem þau ætla að koma á.

2. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugjörðar þessarar varða sektum til landssjóðs, alt að 5000 kr. eða fangelsi, ef brot er stórvægilegt eða ítrekað, og fer um mál út af brotum þessum sem um almenn lögreglumál.

3. gr.

Reglugjörð þessi öðlast þegar gildi.

Þetta er birt öllum þeim til eftirbreytni, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 31. júlí 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reglugjörð

82

7. ágúst

um úthlutun og sölu steinolíu.

Samkvæmt lögum 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana útaf Norðurlálfuófriðnum, er hjermeð fyrirskipað, að nefndir þær sem getur um í reglugjörðum 21. og 26. apríl 1917, skuli og hafa á hendi eftirlit með því, að steinolíu, sem berst til umdæma nefndanna, verði skift niður eftir þörfum í umdæminu, og ber kaubmönnum og öðrum, sem hafa keypt steinolíu af innflytjendum, að hlýða fyrirmælum nefndanna um úthlutun og sölu oliunnar. Hinsvegar verða innflytjendur að hlíta ákvörðun landsstjórnarinnar um skifting á innfluttri steinolíu milli umdæmanna.

Öll þau ákvæði tjeðra reglugjörða, sem við eiga, þar á meðal viðurlög fyrir brot, gilda í þessu efni.

Reglugjörð þessi öðlast þegar gildi.

Þetta er birt öllum þeim til eftirbreytni, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 7. ágúst 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Sjúkrasjóðs Reykjavíkur 1916.

Tekjur:

1. Inneign 31. des. 1915 í innlánsbók nr. 3366 í Íslandshanka	kr.	137 09
2. Vextir:		
a. Af konungl. ríkisskuldabréfi	kr. 7 00	
b. Af bankavaxtabréfum	— 108 00	
c. Af inneign í Íslandsbanka	— 7 55	
		122 55
3. Húsaleiga:		
a. Af efri hæð íbúðarhússins	kr. 720 00	
b. Af neðri hæð íbúðarhússins	— 636 00	
c. Af líkskurðarhúsinu	— 180 00	
d. Eftirstöðvar af húsaleigu 1915	— 26 50	
		1562 50
4. Selt gamlan ofn	—	20 00
	Samtals kr.	1842 14

Gjöld:

1. Skattar og gjöld af húseigninni	kr.	196 94
2. Vextir af viðlagasjóðslánum	—	172 13
3. Afborganir:		
a. Af viðlagasjóðslánum	kr. 255 00	
b. Af skuld til bæjarsjóðs	— 400 00	
		655 00
4. Viðgjörð á húseigninni	—	131 45
5. Í sjóði 31. desember 1916:		
a. Inneign í Íslandsbanka	kr. 510 27	
b. Hjá reikningshaldara	— 176 35	
		686 62
	Samtals kr.	1842 14

Borgarstjórinn í Reykjavík, 5. febrúar 1917.

K. Zimsen.

Reikningurinn er rjettur.

Reykjavík, 24. febrúar 1917.

Agúst Jósefsson. Guðrún Lárusdóttir.

Efnahagsreikningur

84

Sjúkrahússjóðs Reykjavíkur 31. desember 1916.

Eignir:

1. Húseignin nr. 25 við Þingholtsstræti (brunabótavirðing). . .	kr.	21801 00
2. Verðbrjef:		
a. Konunglegt rikisskuldabryf	kr.	200 00
b. Bankavaxtabryf	—	2400 00
		— 2600 00
3. Sjóðeign:		
a. Inneign í Íslandsbanka	kr.	510 27
b. Í sjóði hjá reikningshaldara	—	176 35
		— 686 62
	Samtals	kr. 25087 62

Skuldir:

1. Veðskuldir til viðlagasjóðs:		
a. Samkv. skuldabryfi $\frac{4}{11}$ 1884	kr.	2100 00
b. — — — — — $\frac{3}{2}$ 1885	—	700 00
c. — — — — — $\frac{20}{3}$ 1885	—	350 00
d. — — — — — $\frac{23}{6}$ 1885	—	420 00
		kr. 3570 00
2. Skuldlaus eign sjóðsins	—	21517 62
	Samtals	kr. 25087 62

Borgarstjórnin í Reykjavík, 5. febrúar 1917.

K. Zimsen.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Pjeturs Þorsteinssonar sýslumanns, árið 1916.

Tekjur:

1. Sjóður:

a. í veðskuldabréfum	kr.	1000 00		
b. í sparisjóði	—	2142 76		
			kr.	3142 76

2. Vextir:

a. af veðskuldabréfum	kr.	40 00		
b. af innstæðu í sparisjóði	—	90 60		
			kr.	130 60
	Samtals		kr.	3273 36

Gjöld:

1. Skuld við reikningshaldara	kr.	3 00		
2. Styrkur veittur á árinu	—	113 00		
3. Í sjóði:				
a. Í veðskuldabréfum	kr.	600 00		
b. Í sparisjóði	—	2233 36		
c. hjá reikningshaldara	—	324 00		
			kr.	3157 36
	Samtals		kr.	3273 36

Skrifstofu Suður-Múlasýslu.

Eskifirði, 3. mars 1917.

Magnús Gíslason,

settur.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1916.

Bráðabirgðalög um heimild fyrir ráðherra Íslands til að leyfa Íslandsbanka að auka sedlaupphæð þá, er bankinn má gefa út samkvæmt 4. gr. laga nr. 66, 10. nóvember 1905 og lögum 9. september 1915, undirskrifuð af konungi 18. maí 1916 (A. nr. 1, bls. 3).

Bráðabirgðalög um heimild handa landsstjórninni til ráðstafana til tryggingar aðflutningum til landsins, undirskrifuð af konungi 24. maí 1916 (A nr. 2, bls. 4).

Bráðabirgðalög um heimild handa ráðherra Íslands til ákvörðunar sjerstaks tímareiknings, undirskrifuð af konungi 4. ágúst 1916 (A nr. 3, bls. 5).

Opið brjef, er stefnir saman Alþingi til aukafundar 11. desember 1916, undirskrifað af konungi 9. nóvember 1916 (A nr. 4, bls. 6).

Konungsbrjef um setning Alþingis, undirskrifað af konungi 9. nóvember 1916 (A. nr. 5, bls. 7).

Bráðabirgðalög um þyngd bakarabrauða, undirskrifuð af konungi 16. nóvember 1916 (A nr. 6, bls. 8).

Auðlýsing um kirkjugjald í Skarðssókn í Dalaprófastsdæmi, undirskrifuð af ráðherra 29. nóvember 1916 (A nr. 7, bls. 9).

Bráðabirgðalög um útflutningsgjald af söltuðu sauðakjöti, undirskrifuð af konungi 4. desember 1916 (A nr. 8, bls. 10).

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1917.

Lög um breyting á lögum nr. 17, 3. okt. 1903, um aðra skipun á æðstu umboðsstjórn Íslands, undirskrifuð af konungi 2. janúar 1917 (A nr. 1, bls. 3).

Lög um bann við sölu og leigu skipa úr landi, undirskrifuð af konungi 18. janúar 1917 (A. nr. 2, bls. 4).

Lög um kaup á eimskipi til vöruflutninga milli Íslands og útlanda, undirskrifuð af konungi 27. janúar 1917 (A nr. 3, bls. 5).

Lög um kaup á eimskipi og útgerð þess á kostnað landssjóðs, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 4, bls. 6—7).

Lög um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana útaf Norðurlfu-ófriðnum, undirskrifuð af konungi 1. febrúar 1917 (A nr. 5, bls. 8—9).

Lög um heimild handa landsstjórninni til ráðstafana til tryggingar aðflutningum til landsins, undirskrifuð af konungi 8. febrúar 1917 (A nr. 6, bls. 10).

Lög um viðauka við lög nr. 10, 8. sept. 1915, um heimild fyrir ráðherra Íslands til að skipa nefnd til að ákveða verðlag á vörum, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 7, bls. 11).

Lög um heimild handa ráðuneyti Íslands til ákvörðunar sjerstaks timareiknings, undirskrifuð af konungi 16. febrúar 1917 (A nr. 8, bls. 12).

Bráðabirgðalög um breyting á og viðauka við lög 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana útaf Norðurdölufríðnum, undirskrifuð af konungi 26. febrúar 1917 (A nr. 9, bls. 13).

Lög um heimild fyrir landsstjórnina til að leyfa Íslandsbanka að auka sedlaupphæð þá, er bankinn má gefa út samkvæmt 4. gr. laga nr. 66, 10. nóv. 1905, og lögum 9. sept. 1915, undirskrifuð af konungi 2. mars 1917 (A nr. 10, bls. 14).

Lög um þyngd bakarabrauða, undirskrifuð af konungi 16. mars 1917 (A nr. 11, bls. 15).

Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs, undirskrifuð af konungi 23. apríl 1917 (A nr. 12, bls. 16).

Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn, undirskrifuð af konungi 26. apríl 1917 (A nr. 13, bls. 17).

Bráðabirgðalög um húsaleigu í Reykjavík, undirskrifuð af konungi 14. maí 1917 (A nr. 14, bls. 18—19).

Opið brjef, er stefnir saman Alþingi til reglulegs fundar 2. júlí 1917, undirskrifað af konungi 22. maí 1917 (A nr. 15, bls. 20).

Konungsbrjef um setning Alþingis, undirskrifað af konungi 23. maí 1917 (A nr. 16, bls. 21).

Auglýsing um breyting á og viðauka við reglugjörð fyrir Háskóla Íslands 9. október 1912, undirskrifuð af ráðherra 23. maí 1917 (A nr. 17, bls. 22).

Lög um breyting á lögum nr. 40, 2. nóv. 1914 um heimild fyrir landsstjórnina til þess að dbyrgjast fyrir hönd landssjóðs skipaveðlán h.f. Eimskipafjelags Íslands, undirskrifuð af konungi 2. júní 1917 (A nr. 18, bls. 23).

Lög um að landsstjórninni veitist heimild til að greiða styrk úr landssjóði til viðgerðar á sjógarðinum fyrir Einarshafnarlandi og Oseyrarness í Arnessýslu, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 19, bls. 24).

Lög um niðurlagning Njarðvíkurkirkju og sameining Keflavíkur og Njarðvíkursóknna, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 20, bls. 25).

Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs, undirskrifuð af konungi 6. júní 1917 (A nr. 21, bls. 26).

Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn, undirskrifuð af konungi 10. júní 1917 (A nr. 22, bls. 27).

Reglugjörð

86
15. ág.

um þóknun húsaleigunefndarinnar í Reykjavík.

Samkvæmt 1. gr. bráðabirgðalaga 14. maí 1917, um húsaleigu í Reykjavík, eru hjermeð sett eftirfarandi ákvæði um þóknun húsaleigunefndarmanna.

1. gr.

Hver nefndarmaður skal fá úr bæjarsjóði Reykjavíkur 8 króna þóknun fyrir hvern dag, er hann starfar í nefndinni.

2. gr.

Formaður nefndarinnar sendir borgarstjóra í lok hvers mánaðar skýrslu um starfsdaga nefndarinnar með reikningi yfir samanlagða þóknun nefndarmanna, ásamt sundurliðun um það, hvað hverjum nefndarmanni ber, og ávísar borgarstjóri síðan upphæðinni í heild fyrir þann mánuð til formanns nefndarinnar, en hann greiðir síðan hverjum einstökum nefndarmanni það, er honum ber.

3. gr.

Reglugjörð þessi gildir frá þeim degi, er húsaleigunefndin tók til starfa.

Þetta er birt öllum þeim til eftirbreytni, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 15. ágúst 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Efnahagsreikningur

Landsbankans 31. mars 1917.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	246961 41
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	1355872 81
c. Handveðslán	—	22209 00
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjartjel.	—	344394 36
e. Reikningslán	—	1290052 92
	kr.	3259490 50
2. Vixlar innlendir og ávísanir.	—	6242538 32
3. Vixlar og ávísanir til greiðslu erlendis	—	430584 46
4. Kgl. ríkisskuldabréf	—	436760 00
5. Önnur erlend verðbréf	—	186435 00
6. Bankavaxtabréf 1. fl.	—	244200 00
7. Bankavaxtabréf 2. fl.	—	535668 00
8. Bankavaxtabréf 3. fl.	—	38285 00
9. Bankavaxtabréf 4. fl.	—	175370 00
10. Hafnalánsskuldabréf Reykjavíkur	—	168960 00
11. Önnur innlend verðbréf	—	1200 00
12. Fasteignir	—	14048 06
13. Húsbúnaður bankans og áhöld	—	13467 22
14. Útbúið á Akureyri	—	53268 65
15. Inneign erlendis	—	1504919 72
16. Ýmsir debitorar	—	61828 73
17. Peningar í sjóði 31. mars 1917.	—	114658 17
	kr.	13481681 83

Skuldir:

1. Seðlaskuld bankans við landssjóð	kr.	750000 00
2. Innskotsfje landssjóðs	—	300000 00
3. Bankaskuldabréf	—	1700000 00
4. Innstæðufje í hlaupareikningi	—	872056 55
5. Innstæðufje í sparisjóði	—	6408009 46
6. Innstæðufje gegn viðtökuskirteinum	—	1002814 17
7. Inneign 1. flokks veðdeildar.	—	302409 80
8. Inneign 2. flokks veðdeildar.	—	311380 85

Flyt kr. 11646670 83

	Fluttar	kr. 11646670 83	87
9. Inneign 3. flokks veðdeildar.	—	186144	03
10. Inneign 4. flokks veðdeildar.	—	22941	42
11. Útbúið á Ísafirði	—	20485	63
12. Innheimt fje ekki útborgað	—	42057	90
13. Akceptkonto	—	2760	27
14. Ýmsir kreditorar	—	31151	20
15. Varasjóður fyrir sparisjóðs Reykjavíkur	—	222	61
16. Varasjóður bankans	—	1328794	32
17. Tekjur, sem ekki eru enn lagðar við varasjóð:			
a. Vextir kr. 41204 52			
÷ — 12959 47			
	kr. 28245 05		
b. Diskonto	— 126230 92		
c. Tekjur af rekstri fasteigna kr. 270.00			
÷ — 11.00			
	— 259 00		
d. Ýmsar tekjur kr. 9114.80			
÷ — 43.24			
	— 9071 56		
e Flutt frá fyrra ári	— 54384 85		
Frá þessum samtals	kr. 218191 38		
dregst:			
Kostnaður við rekstur bankans . . .	— 17737 76		
		— 200453 62	
		kr. 13481681 83	

Landsbanki Íslands.

Jón Gunnarsson. Magnús Sigurðsson. Eiríkur Briem. Benedikt Sveinsson.

Reikning þennan höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans, og ekkert fundið við hann að athuga.

Eggert Briem,

Jakob Möller,

Embætti og sýslanir.

11. maí var sóknarprestinum að Tjörn í Svarfaðardal, Kristjání Eldjárn Þórarinssyni, veitt lausn frá prestsskap, frá fardögum 1917 að telja.

23. maí var dócent við guðfræðisdeild Háskóla Íslands, Sigurður P. Sivertsen, allramildilegast skipaður prófessor í guðfræðisdeild háskólans.

S. d. var sýslumaður í Suður-Múlasýslu Guðmundur Eggerz allramildilegast skipaður sýslumaður í Ánessýslu frá 1. júlí að telja.

13. júní var cand. juris Magnús Gíslason settur til þess, fyrst um sinn frá 1. júlí að telja, á eigin ábyrgð að gegna sýslumannsembættinu í Suður-Múlasýslu.

22. júní var ráðunautur Einar Helgason skipaður í Veiðlagsnefndina í stað Jóns skólastjóra Sivertsen, sem dvelur erlendis.

5. júlí var settur prestur í Barðsprestakalli innan Skagafjarðarprófastsdæmis, síra Sigurjón Jónsson, skipaður sóknarprestur í nefndu prestakalli, frá fardögum 1917 að telja.

2. ágúst var Þórhallur læknir Jóhannesson allramildilegast skipaður hjeradslæknir í Þistilfjarðarhjerði.

S. d. var Árni læknir Helgason allramildilegast skipaður hjeradslæknir í Höfðahverfishjerði.

S. d. var cand. med. Halldór Kristinsson allramildilegast skipaður hjeradslæknir í Reykjarfjarðarhjerði.

S. d. var Davíð Sch. Thorsteinsson, r. af Dbr., hjeradslæknir í Ísafjarðarhjerði, allramildilegast veitt lausn í náð frá embætti, frá 1. okt. að telja, með eftirlaunum.

S. d. var Guðmundi Thoroddsen hjeradslæknir í Húsavíkurhjerði, samkvæmt umsókn hans, allramildilegast veitt lausn í náð frá embætti, frá 1. sept. að telja, án eftirlauna.

Laust embætti,

er konungur veitir.

Sýslumannsembættið í Suður-Múlasýslu.

Árslaun 3000 krónur.

Auglýst laust 7. júlí 1917.

Umsóknarfrestur til 30. september 1917.

Sá, sem embættið fær, er skyldur að setja þá trygging, er síðar mun verða kveðið á um, fyrir innheimtum þeim, sem honum verður trúað fyrir af hálfu hins opinbera. Svo ber honum og að fylgja þeim reglum, er settar verða um reikningsskil af hans hálfu og greiðslur í landssjóð.

Brjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Dalasýslu um endurgreiðslu á barnsmeðlagi.

88
22. okt.

Með brjefi yðar, herra sýslumaður, dags. 6. ág þ. á., hefir hingað borist erindi hreppsnefndar Saurbæjarhrepps, þar sem hún áfrýjar til stjórnarráðsins úrskurði yðar, uppkveðnum 26. maí þ. á., sem ákveður, að tjeð hreppsnefnd skuli greiða hreppsnefnd Stafholtstungnahrepps barnsfúlgu — 40 krónur árlega — fyrir tímabilið frá 14. janúar 1911 til 14. janúar 1915, ásamt 5% ársvöxtum frá útborgunardegi hvers 40 kr. ársmeðlags, eða alls kr. 181,02.

Málavextir eru þessir: Með amtsúrskurði, dags. 23. maí 1902, var Sigurvin Baldvinsson, sveitlægur í ofanefndum Saurbæjarhreppi í Dalasýslu, skyldaður til að greiða 40 kr. árlega með óskilgetnu barni sínu, Líndal Albert að nafni. Nafn móðurinnar er ekki nefnt í málsskjölunum, en það skiftir ekki máli eftir því sem málið liggur fyrir. Einnig er pilturinn tíðast nefndur Albert Líndal í skjölum málsins, en það er skakt, samkvæmt kirkjubókarvottorði, sem fylgir málsskjölunum. Pilturinn er fæddur 14. jan. 1901, og greiddi nefndur framfærslubreppur föðurins, eftir kröfu barnsmóðurinnar, hið úrskurðaða ársmeðlag, 40 kr., til 14. janúar 1911. Þar eftir hefir hreppsnefndin neitað að greiða meðlagið og byggir synjunina á tilboði, sem hreppsnefndin virðist hafa gjört 11. maí 1912, um að fá drenginn sendan. Með brjefi, dags. 6. janúar 1913, endurnýjar hreppsnefnd Saurbæjarhrepps þetta tilboð sitt og býðst til að taka drenginn án nokkurrar meðgjafar af hálfu móðurinnar eða framfærslusveitar hennar, og býðst jafnframt til að útvega móðurinni húskonu- eða vinnukonustöðu í hreppnum á sama heimili og barnið er. Móðirin hafði dvöl í Stafholtstungnahreppi og hafði barnið hjá sjer og sá fyrir því að öllu leyti af eigin rammleik utan nefndrar fúlgu, sem hreppsnefndin þar greiddi henni eftir kröfu hennar lögum samkvæmt, gegn endurgreiðslu frá framfærslusveit barnsföður. Stafholtstungnahreppur krafðist nú reglulega og stöðugt lögboðna leið endurgreiðslu meðlaganna, en endurgreiðsla fíekst ekki lengur en áður er sagt; þó gjörði hreppsnefnd Saurbæjarhrepps tilboð um það, að hrepparnir miðluðu með sjer fúlgunni jafnframt og hún hjelt því fram, að hún væri að lögum laus við endurgreiðsluskyldu sökum nefnds tilboðs síns.

Sjálfur meðlagsúrskurðurinn fylgir ekki með málsskjölunum; hann er sagður glataður, að því er virðist í vörslum sýslumannsins í Dalasýslu einhvern tíma eftir 29. október 1912, og ber hreppsnefnd Saurbæjarhrepps það nú fyrir, að hún hafi aldrei sjeð úrskurðinn. Þetta verður þó ekki tekið til greina, því að í 9 ár hefir sama hreppsnefnd greitt tregðulaust upphæð þá, sem um ræðir í úrskurðinum, og um meðlagsupphæðina hefir aldrei verið neinn vafi og hreppsnefnd Saurbæjarhrepps aldrei byggt undanfærslu sína á endurgreiðslunni á því, að úrskurðurinn væri ekki fyrir hendi.

Þjer hafið í úrskurði yðar tekið að öllu leyti til greina kröfu Stafholts-tungnahrepps um endurgreiðslu meðlaganna allra ásamt 5% ársvöxtum frá útborgunardegi hverra 40 kr. Þessi niðurstaða yðar er öldungis rjett. Tilboð Saurbæjarhrepps getur nú ekki á nokkurn hátt komið til greina gagnvart meðlaginu

6. dag nóvembermánaðar 1917.

Reykjavík, Ísafoldarprentsmiðja.

88 frá 14. jan. 1911 til 14. jan. 1912, sem hefir fallið í gjalddaga siðarnefndan dag,
 22. okt. þaræð tilboðið er orðið til eftir þann tíma. Annars framfærðist barnið ekki á vegum Stafholtstungnahrepps, sem aðeins samkvæmt skyldu sinni greiddi meðlagsfúlguna samkvæmt 9. gr. fátækralaganna. Rjettur framfærslusveitar barnsföður gagnvart óskilgetnu barni nær ekki lengra en barnsföðurins sjálfs, en hann hefir ekki rjett til að ráða verustað þess nema í þeim tilfellum, sem um getur í 11. gr. fátækralaganna, en samkvæmt 15. gr., 2. málsg. sömu laga, hefir barnsmóðirin rjett til að hafa barn sitt hjá sjer og ráða verustað þess, og þessum rjetti gat Saurbæjarhreppur ekki svift hjer umrædda barnsmóður, sem einnig hafði rjett, án tillits til hreppsnefndar Saurbæjarhrepps, að ráða sínum eigin verustað.

Úrskurð yðar ber því að staðfesta, en þó þannig, að hreppsnefnd Saurbæjarhrepps greiði hreppsnefnd Stafholtstungnahrepps 5% ársvexti af meðlagsupphæðunum alt til borgunardags þeirra til yðar. Og meðlagsfúlguna alla ásamt þannig reiknuðum vöxtum annist þjer um, að hreppsnefndin greiði án tafar.

Þetta er yður hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og til birtingar fyrir hreppsnefnd Saurbæjarhrepps.

89 Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Minningarsjóð Bryndísar Ólafíu
 21. ágúst. Jónsdóttur«, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra Íslands 21. ágúst 1917.

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir „Minningarsjóð Bryndísar Ólafíu Jónsdóttur“.

Guðmundur Ólafs og kona hans Ragnhildur Brynjólfsdóttir Olafs, til heimilis í Nýjabæ, Seltjarnarnesi, Kjósarsýslu, gefum kr. 2000.00,— tvö þúsund krónur — til minningar um Bryndísi Ólafíu Jónsdóttur, sem var fædd 15. júní 1891 að Mels húsum í Seltjarnarneshreppi, dáiñ 17. desember 1897, barn skipstjóra Jóns Jónssonar og konu hans Guðrúnar Brynjólfsdóttur frá Meðalfellskoti í Kjós. Sjóðurinn skal bera nafn hennar.

Sjóðnum skal þannig varið:

Stofnfje sjóðsins, kr. 2000.00 er lagt inn í Aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands með þeim skilmálum, að $\frac{1}{5}$ — einn fimti hluti — vaxtanna leggist ávalt við höfuðstólinn, en $\frac{4}{5}$ — fjórir fimtu hlutar — falli árlega til útborgunar. Skal þeim árlega varið til að styrkja fátækar, siðprúðar stúlkur, sem hafa hæfileika og

menningarþrá samkvæmt vottorðum frá sóknarpresti sínum og kennara, enda 89 sjeu þær fæddar, uppaldar og til heimilis í Kjósarhreppi, og sjeu eigi yngri 21. ágúst. en 16 ára.

Þegar arður sjóðsins nemur meiru en 200 kr. árlega, má hann skiftast meðal fleiri, en til þess tíma má eigi veita nema einni á ári.

Sjóður þessi er stofnaður 15. júní 1917 og skal honum stjórnað af þrem mönnum, sem eru sýslumaður Kjósarsýslu, sóknarprestur Kjósarprestakalls og oddviti Kjósarhrepps, og gjörir stjórnin árlega reikning, er hún birtir á þann hátt, er henni þykir við eiga.

Leita skal konunglegrar staðfestingar á skipulagsskrá þessari.

Nýjabæ, 15. júní 1917.

Ragnhildur Brynjólfsdóttir Ólafs. Guðmundur Ólafs.

Reglugjörð

90
5 septbr.

um notkun mjölvöru og um sölu á landssjóðs sykri.

Samkvæmt lögum 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana útaf Norðurálfuófriðnum, eru sett eftirfarandi ákvæði.

1. gr.

Hveiti mega bakarar aðeins nota til að baka súrbrauð, franskbrauð, vana-
legar tvíbökur, algengar bollur, hart brauð (kringlur og skonruk) og svokallaða
snúða. Ekki mega heldur aðrir nota hveiti til baksturs til sölu, annars en þess,
er að framan getur. Þó mega kaffihús baka og selja gestum sínum til neyslu á
veitingastofunni pönnukökur, jólakökur og sódakökur.

2. gr.

Bannað er að nota rúg og rúgmjöl, hveiti og haframjöl til skepnufóðurs.

3. gr.

Sykur þann, sem landsstjórnin útvegar og selur kaupmönnum eða fje-
lögum til útsölu til almennings eða fjelagsmanna, mega þeir eða þau aðeins selja
út aftur gegn afhendingu sykurseðla og með því verði sem stjórnarráðið hefir

90 ákvæðið. Bæjarstjórn útbýtir sykursæðlum til almennings og setur nánari ákvæði 5. septbr. því viðvíkjandi með samþykki stjórnarráðsins.

Sykursæðla þá, sem seljendur sykursins taka á móti, er þeim skylt að geyma og afhenda, þegar krafist er, þeim, sem bæjarstjórn setur til þess að heimta þá inn.

Kaupmenn og kaupfjelög, sem sykurinn selja almenningi eða fjelagsmönnum, mega ekki binda söluna neinum öðrum skilyrðum en þeim, sem á undan greinir.

4. gr.

Brot á móti ákvæðum reglugjörðar þessarar varða sektum allt að 500 kr., og fer um mál útaf þeim sem um almenn lögreglumál.

5. gr.

Reglugjörð 17. febrúar 1917, um notkun mjölvöru og sölu á landssjóðssykri, og reglugjörð 23. júní 1917, um breyting á nefndri reglugjörð, eru úr gildi feldar.

6. gr.

Reglugjörð þessi öðlast þegar gildi fyrir Reykjavíkurkaupstað og Hafnarfjarðarkaupstað. Með auglýsingu getur stjórnarráðið látið reglugjörðina öðlast gildi fyrir aðra kaupstaði og önnur sveitarfjelög, og annast þá sveitarstjórn þau störf, sem bæjarstjórnnum er ætluð.

Þetta birtist öllum þeim til eftirbreytni, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 5. september 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reglugjörð

91

10. sept.

um breyting á fjárskilareglugjörð 22. júlí 1916 fyrir hreppana milli Þjórsár og Hvítár (Ölfusár) í Árnessýslu.

Fyrir »á laugardaginn« í 49. gr. 4. málslíð, komi: í rjettalok.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Árnessýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt 71. gr. sveitarstjórnarlaganna, sbr. lög nr. 14, 22. mars 1890, staðfestist hjermeð til að öðlast þegar gildi.

Í stjórnarráði Íslands, 10. september 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Auglýsing

92

15. sept.

stjórnarráðsins um barnafræðslu skólaárið 1917—18.

1. Þeir barnaskólar, sem reknir verða næsta vetur samkvæmt gildandi reglugjörð, fá styrk úr landssjóði til skólahaldsins sem að undanfögnu.

2. Þeim barnaskólum, sem ekki geta aflað sjer eldsneytis til nægilegrar hitunar á skólastofunum, heimilast að stytta kenslutímann frá því, sem hann er ákveðinn í reglugjörð, án þess að missa rjett til styrks úr landssjóði, en styrkurinn, sem eins og fyr verður miðaður við námstímalengd, barnafjölda og tilkostnað, skal þó bundinn því skilyrði, að kensla fari fram að minsta kosti 8 vikur, og að hvert barn njóti 8 vikna kenslu.

3. Ef heimangönguskóli verður ekki rekinn næsta skólaár, annaðhvort vegna eldsneytisskorts eða annara erfiðleika, sjer skólanefndin um, að kennari eða kennarar hafi eftirlit með heimafræðslu barna og aðstoði heimilin við hana jafnlangan tíma af skólaárinu og skólinn á að starfa samkvæmt reglugjörð.

92

15. sept.

4. Til farskóla og eftirlits með heimafræðslu næsta vetur verður styrkur veittur úr landssjóði samkvæmt fyrirætlum fjárlaga og fræðslulaga, þar sem kenslan er rekin samkvæmt gildandi fræðslusamþykkt og reglugjörð.

5. Þeim farskólum, sem reynist örðugt að útvega nægilegt eldsneyti til upphitunar kenslustofum næsta vetur, eins langan tíma og reglugjörð gjörir ráð fyrir að farskólinn starfi, veitist undanþága frá reglugjörðinni, að því er tímalengdar-ákvæðið snertir. Þó fær enginn farskóli styrk til kenslunnar úr landssjóði, nema hann starfi í 8 vikur að minsta kosti.

6. Nú reynist í farskólahjaraði örðugt að halda uppi farskóla næsta vetur, annaðhvort af því að hæfilegt eldsneyti vantar eða af öðrum orsökum, og ber fræðslunefnd þá að ráða eftirlitskennara, er starfar í 24 vikur í fræðsluhjaraðinu að eftirliti með heimilisfræðslunni, enda nýtur hjaraðið þá styrks úr landssjóði til kenslunnar, svo sem lög mæla fyrir um styrk úr landssjóði til eftirlits með heimafræðslu.

Þetta er hjermeð gjört heyryn kunnugt.

Reykjavík, 15. september 1917.

Stjórnarráðið.

Reglugjörð

93

22. sept.

fyrir bátabryggjuna og bátauppsátrið á Blönduósi.

Stjórnarráð Íslands hefir 22. september 1917 gefið út svofelda reglugjörð fyrir bátabryggjuna og bátauppsátrið á Blönduósi, samkvæmt lögum nr. 62 frá 10. nóvember 1905.

1. gr.

Sýslunefnd Austur-Húnavatnssýslu kýs 3 manna nefnd til þess að hafa á hendi alla yfirumsjón með bryggjunni og bátauppsátrinu. Kosning þessi gildir fyrir 3 ár í senn, en á hverju ári skal kosinn 1 maður í nefndina í stað eins, er árlega fer úr henni, sem skal verða eftir hlutkesti 1. og 2. ár. Nefndin kýs sjer formann úr sínum flokki og ræður bryggjuvörð, er má vera utannefndar, og semur um borgun fyrir störf hans. Formaður kallar nefndina á fund þegar hann álitur þess þörf, eða bryggjuvörður krefst þess. Nefndarmenn fá þóknun fyrir störf sín í þarfir bryggjunnar eftir reikningi, er sýslunefnd úrskurðar.

2. gr.

Bryggjuvörður skal hafa alla umsjón og eftirlit með bryggjunni, bátauppsátrinu, tækjum þeim, er hvorutveggja fylgir, allri notkun og nauðsynlegum aðgerðum; han skal hegða sjer eftir fyrirmælum reglugjörðar þessarar, og skulu allir þeir, er nota bryggjuna, bátauppsátrið, eða tækin, skyldir að hlýða fyrirskipunum hans í því efni.

3. gr.

Bátar hafa rjett til þess að leggjast að bryggjunni og nota tæki hennar til affermingar og hleðslu í þeirri röð, er þeir koma að henni; þó skulu bátar þeir, er flytja póst hafa rjett til þess að leggjast að henni tafarlaust, til að afhenda póstinn.

4. gr.

Allar skemdir er bryggjan og áhöld hennar verða fyrir af mannavöldum, skal bæta að fullu af umráðamanni báts þess, er verið er að afgreiða og skemdirnar hljótast af.

5. gr.

Þegar vörur eru fluttar í skip, eða úr, við bryggjuna, er hlutaðeigendum heimilt að láta þær liggja á bryggjunni svo sem pláss leyfir alt að 24 klukkustundir, en hlýða skulu þeir fyrirskipunum bryggjuvarðar, og sjá um að vörum sje hagrætt þannig, að ekki tálmi afnotum bryggjunnar eða tækja hennar, og að ekki hvíli of mikill þungi á hverjum hluta bryggjunnar. Þó er bryggjuverði heimilt, ef nauðsyn krefur, að krefjast þess að varan sje flutt strax af bryggjunni, eða láta flytja hana á kostnað eigenda.

Bryggjuvörður getur bannað alla ónauðsynlega umferð um bryggjuna.

6. gr.

Hver, sem notar bryggjuna, tæki hennar, eða bátanaustið skal greiða fyrir það til Bryggjusjóðs, sem hjer segir:

- a. Fyrir að renna bát að bryggjunni og festi sig aðeins greiðist kr. 1,00.
- b. Fyrir að leggja bát að bryggjunni 12 klukkustundir eða skemur greiðist frá kr. 0,50—2,00 eftir stærð bátsins.
- c. Fyrir að skipa upp úr bát eða fram í hann greiðist kr. 2,00.
- d. Fyrir að setja bát upp eða fram greiðist fyrir smábát kr. 0.75, fyrir 4—6 mannafar kr. 1,75, fyrir uppskipunarbát af venjulegri stærð kr. 3.00, og fyrir vjelbát kr. 5,00.
- e. Fyrir að geyma bát í naustinu greiðist kr. 1,00 um vikuna.

Með tilliti til þess, hvað Kaupfjelag Húnvetninga og Sláturfjelag Austur-Húnvetninga hafa lagt til bátauppsátursins og bryggjutækjanna, skal þeim ekki

93 skylt að greiða nema hálf gjöld fyrir not sin af þeim miðað við aðra notendur
22. sept. þeirra, og sömuleiðis skulu þau hafa forgangsrjett að bátanaustinu fyrir tvo báta
er þau mega hafa þar gjaldfrjálsa.

Fyrir að ferma báta með vörum, sem skipað hefir verið upp á bryggjuna
til þess að flytja þær þaðan sjóveg aftur, skal ekki greiða sjerstakt gjald, ef það
ekki tefur fyrir afgreiðslu skipa.

7. gr.

Gjöld þau, er ræðir um í 6. gr. stafl. a.—d. skulu greidd bryggjuverði
strax og búið er að afgreiða skip það, er flytur eða tekur vörurnar. Um greiðslu
gjalda þeirra, er getur um í sömu grein stafl. e fer eftir samningi við bryggjuvörð.

8. gr.

Bryggjuvörður skal hafa á hendi innheimtu á öllum tekjum bryggjunnar
og bátauppsátursins, skulu þær lagðar í sjerstakan sjóð, er nefnist Bryggjusjóður
og ávaxtist í Sparisjóði Húnavatnssýslu; hann skal gera reikning yfir tekjur og
gjöld Bryggjusjóðsins og senda hana oddvita sýslunefnda Húnavatnssýslu fyrir
31. janúar ár hvert.

9. gr.

Bryggjusjóður skal vera undir umsjón sýslunefndar Austur-Húnavatnssýslu,
og skal honum eingöngu varið til umbóta og aðgerðar bryggjunni, tækjum henn-
ar, eða bátauppsátrinu.

10. gr.

Brot móti reglugjörð þessari varða sektum allt að 100 kr., og fer um mál
útaf þeim sem almenn lögreglumál. Sektirnar renna í Bryggjusjóð.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. nóvember 1917 og skal endurskoðuð fyrir
1. janúar 1926.

Í stjórnarráði Íslands, 22. september 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reglugjörð

94

22. sept.

fyrir forðagæslumenn í Norður-Múlasýslu.

1. gr.

Forðagæslumenn skulu fara 2 eftirlitsferðir um umdæmi sín á vetri, hina fyrri á tímabilinu frá veturnóttum til 10. nóvember, og hina síðari frá 1. apríl til sumarmála.

2. gr.

Nákvæmt mál skulu allir forðagæslumenn taka af hlöðum og heytóttum í umdæmum sínum og færa það inn í forðagæslubækur. Rúmmálið skal talið í teningsmetrum.

3. gr.

Alt hey skal mælt í teningsmetrum. Málið verður að vera nákvæmt. Við útreikninginn verður að reikna með brotum úr metrum, þegar lengd, breidd eða hæð heyjanna stendur ekki á heilum metrum.

4. gr.

Hey og annað fóður skal metið í forðamálum (hvert forðamál eftir mati 33,5 kg. að þyngd, sbr. ritgjörð í 28. árg. Búnaðarritsins, 4. hefti 1914). Forðamálatöluna skal skrifa í fóðurmatsdálkana í forðagæslubókum og skoðunarskýrslum í stað m³ eftir mati.

5. gr.

Forðagæslumenn skulu áætla innistöðutíma fóðurfjenaðar og reikna út í forðamálum, hvað fjenaðurinn þurfi, til þess að heyið endist samkvæmt áætlun.

6. gr.

Í fyrri ferðinni skulu forðagæslumenn athuga og rannsaka vandlega, hvernig hey er í heystæðum, hvort það er smátt eða stórgjört, vel eða illa hirt, laust eða fast, ornað eða grænt. Sömu leiðis skulu þeir mæla ný hey, sem standa á bersvæði og ekki er mál til af í forðagæslubókum. Skulu þeir svo meta heyið í forðamálum og ákveða fóðurbirgðirnar, þegar búið er að telja fram búpening, sem settur er á fóður. Ef þeir álita að vanti fóður, skulu þeir gjöra ákveðnar tillögur um, hvað miklu þurfi að bæta við af fódri eða farga af búpeningi.

22. sept.

Við síðari skoðunina skulu forðagæslumenn athuga vandlega ástand búpenings og meta fódurbirgðir og haga vitnisburðargjöf eftir því. Komi þá í ljós, að fódurbirgðir og búpeningur sje í því ástandi, að hætta vofi yfir eða sje fyrirsjáanleg, ber þeim að gjöra tillögur um nauðsynlegar ráðstafanir til þess að afstýra hættunni, ef unt er (sbr. 6. og 10. grein forðagæslulaganna).

8. gr.

Milli hinna ákveðnu ferða skulu forðagæslumenn haga eftirlitinu eftir því, sem þeim þykir með þurfa og leggja aðaláhersluna á það, að búpeningur manna sje vel hirtur og líði ekki af fódurskortí. Svo skulu þeir og afla sjer áreiðanlegra upplýsinga að vorinu um fyrningar og skepnuhöld í umdæmum sínum. Upplýsingar um skepnuhöld geta þeir krafist af búendum á vorhreppaskilapíngum ár hvert eða aflað sjer þeirra með aðstoð skilríkra manna eða eigin rannsókn. Fyrningar skulu þeir meta sjálfir eða menn, sem þeir fá til þess. En gæta skulu forðagæslumenn þess, að mat á fyrningum sje í samræmi við mat þeirra á heyjum.

9. gr.

Eftir hverja skoðun skulu forðagæslumenn færa inn í forðagæslubók sína skýrslu um skoðunina. Síðan senda þeir hreppsnefndinni skriflega tilkynningu um ástandið í forðagæsluumdæminu, ásamt tillögum sínum.

10. gr.

Forðagæslumenn skulu senda sýslumanni skýrslu samhljóða forðagæslubók í júnímánuði ár hvert. Einnig skulu þeir lesa upp á vorhreppaskilapíngi, eða öðrum almennum sveitafundi, alt, sem þeir hafa skráð í forðagæslubókina á gæslutímabilinu.

11. gr.

Ef búandi er í fódurþröng og vill ekki fara að ráðum forðagæslumanna, og ef fjenaður verður horaður eða fellur úr hor, og er, að álití forðagæslumanna, um að kenna fódurskortí, hirðuleysi eða harðýðgi þess, sem fjenaðinn hefir undir hendi, þá skal forðagæslumaður tafarlaust tilkynna það hreppstjóra.

12. gr.

Komi til frekari aðgjörða forðagæslumanna við starfrækslu en hjer er tekið fram, ber að haga þeim eftir ákvæðum forðagæslulaganna.

94
22. sept.

13. gr.

Úr gildi er feld reglugjörð fyrir forðagæslumenn í Norður-Múlasýslu frá 27. nóvember 1914

Reglugjörð þessi er hjermeð sett, samkvæmt lögum um forðagæslu frá 2. nóvember 1913, og birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 22 september 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Samþykkt

um fjelagsáveitu í Skeiðahreppi.

1. gr.

Fjelagssvæðið nær yfir allar jarðir í Skeiðahreppi, aðrar en Álfstaði og Ósabakka, svo og jarðirnar Skálmholt og Skálmholtshraun í Villingaholtshreppi.

2. gr.

Vatn til áveitu á fjelagssvæðið skal taka úr Þjórsá í Sandlækjarlandi og skal leiða það um fjelagssvæðið samkvæmt þeim skurðalínum, sem Jón H. Ísleifsson verkfræðingur hefir dregið á kort yfir áveitusvæðið. Á kostnað fjelagsins skal ekki gera aðra skurði nje garða en þá, sem nefndir eru í áætlun áður nefnds verkfræðings Stýfluumbúning í alla þá skurði, svo og nauðsynlegar brýr yfir þá á sýslu- og hreppsvegum, skal gera á kostnað fjelagsins.

3. gr.

Öllum árlegum kostnaði við áveituna, svo sem afborgun og vöxtum af stofnláni, viðhaldskostnaði og kostnaði við eftirlit og stjórn, skiftir stjórn fjelagsins í nóvembermánuði ár hvert á allar jarðir á áveitusvæðinu eftir flatarmálsstærð þess lands, sem vatni má ná yfir á hverri jörð. Við þá skiftingu kostnaðarins skal þó á engri jörð telja áveitusvæði meira en $\frac{3}{4}$ — þrjá fjórðu — af flatarmáli allrar jarðarinnar, þó vatni megi ná yfir meira. Kostnaðinn, samkvæmt þeirri niðurjöfnun, greiðir eigandi hverrar jarðar til gjaldkera fjelagsins fyrir næstu árslok.

4. gr.

Áveitufjelaginu stjórnar þriggja manna nefnd, kosin á aðalfundi fjelagsins til þriggja ára. Gengur 1 maður úr stjórninni árlega, í fyrsta og annað sinn eftir hlutkesti og svo eftir röð, svo að einn maður sje kosin í stjórnina ár hvert. Stjórnarnefndarmenn má endurkjósa, en enginn er skyldur til að taka aftur við kosningu fyr en eftir jafnlangan tíma og hann hafði áður verið í stjórninni.

Stjórnarnefndin velur úr sínum flokki formann og gjaldkera; má það vera sami maður.

Formaður heldur reikninga fjelagsins, stýrir fundum þess og bókfærir **95**
fundargjörðir og aðalreikninga. 24. sept.

Gjaldkeri hefir á hendi innheimtu alla fyrir fjelagið og greiðslur, eftir ávísunum formanns, ef það er ekki sami maður.

Stjórnarnefndin annast um framkvæmd áveitunnar í fyrstu og sjer svo um, að öllum mannvirkjum áveitunnar sje haldið vel við.

Hún ræður árlega 1 mann til umsjónar með áveitunni, gefur honum erindisbrjef og semur um kaup hans.

Í nóvembermánuði ár hvert jafnar stjórnarnefndin niður kostnaðinum við áveituna það ár, eftir því er segir í 3. gr.

Stjórnarnefndin fær borgun fyrir starf sitt eftir reikningi, sem liggur undir úrskurð aðalfundar.

5. gr.

Árlegt eftirlit og umsjón með áveitunni hefir á hendi einn maður, sbr. 4. gr. Hann skal vera einvaldur um tilhögun áveitunnar, að öðru en því, sem tekið er fram í samþykkt þessari. Á hverju vori skal hann byrja að veita á svo fljótt sem stjórnarnefnd telur fært og veitir fyrst þar á, sem hann telur mesta þörf vatnsins. Skal hann eftir fremsta megni leitast við að haga svo vatnsleiðslunni, að sem jöfnust verði not áveitunnar um alt áveitusvæðið. Enginn má án hans vilja eða vitundar stýfla skurði þá, sem fjelagið hefir látið gera, nje taka stýflur úr þeim, eða á nokkurn hátt hindra eða hafa áhrif á vatnsleiðsluna.

Haustáveitu skal byrja þegar eftir rjettir. Fresta skal henni þó eftir ósk búenda á þeim jörðum þar sem gera á flóðgarða, skurði eða önnur mannvirki, sem áveitan mundi vera til hindrunar. Um það hvað haustáveitu er haldið lengi fram eftir hausti fer eftir tíðarfari.

Gera skal umsjónarmaður fjelagsstjórninni aðvart um, þegar endurbæta þarf eitthvert mannvirki áveitunnar.

6. gr.

Aðalfund heldur fjelagið í janúarmánuði ár hvert. Á aðalfundi skal lagður fram til samþykktar endurskoðaður reikningur yfir tekjur og gjöld fjelagsins síðastliðið ár; kosinn 1 maður í stjórnarnefnd; kosnir 2 endurskoðendur og rædd þau mál sem fjelagið varðar.

Fundur er lögmætur ef helmingur búendur á fjelagssvæðinu er á fundi. Atkvæðisrjett hafa eigendur og ábúendur allra jarða á áveitusvæðinu. Atkvæðamagn ræður úrslitum á fundum.

Aukafundi má halda ef fjelagsstjórnin eða helmingur búenda telur þess þörf.

7. gr.

95
24. sept.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum 10—200 kr.
Sektirnar renna í sveitarsjóð Skeiðahrepps.

8. gr.

Mál, er rísa kunna út af brotum gegn samþykkt þessari, skal farið með sem almenn lögreglumál.

Reglugjörð þessi, sem samin er og samþykkt samkvæmt lögum um vatnsveitingar 22. nóvember 1913, staðfestist hjermeð til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 24. september 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reglugjörð

96

1. okt.

fyrir

útbú Landsbankans á Eskifirði.

1. gr.

Samkvæmt lögum um stofnun Landsbanka 18. sept. 1885, 9. gr., sbr. lög nr. 28, 22. október 1912, er sett á stofn útbú frá Landsbankanum á Eskifirði.

2. gr.

Stjórn og framkvæmd á störfum útbúsins hafa á hendi 2 menn, sem stjórn Landsbankans skipar, með 6 mánaða uppsagnarfresti, og eru þeir bókarari og fjehirðir útbúsins. Hún ákveður, hvor þeirra skuli jafnframt vera framkvæmdarstjóri. Undirskrift þeirra beggja þarf til þess að skuldbinda útbúið. Hún skipar og, og með 6 mánaða uppsagnarfresti, eftirlitsmann, er skal hafa nákvæmt eftirlit með öllum störfum, bókun og reikningsfærslu útbúsins; stjórn þess skal hafa, hann í ráðum með sjer, þegar um vandasöm mál eða stórar lánveitingar er að ræða. Honum ber að sannreyna, að minsta kosti einu sinni á hverjum ársfjórðungi, að sjóður útbúsins og öll verðskjöl þess sjeu fyrir hendi.

3. gr.

Stjórn Landsbankans er yfirstjórn útbúsins og gefur hún starfsmönnum þess nákvæmar starfsreglur, sem þeim skal skylt að fara eftir í öllum greinum. Skal stjórn útbúsins láta stjórn Landsbankans í tje, eða manni, sem hún kann að setja fyrir sína hönd, allar þær skýrslur og upplýsingar, rekstri útbúsins viðkomandi, er heimtaðar verða.

4. gr.

Allan kostnað við rekstur útbúsins greiðir Landsbankinn og tekur einnig tekjur þær, er útbúið fær.

5. gr.

Stjórn útbúsins ákveður, með samþykki stjórnar Landsbankans, vinnutíma þess, og skal annast um, að almenningi verði birt, hve nær það er opið til afgreiðslu; skulu þá bókarari og fjehirðir jafnan vera báðir viðstaddir.

6. gr.

Útbúið skal hafa tvær peningahirslur. Aðalhirslan skal vera svo gjör, að henni verði ekki lokið upp nema með tveim lyklum, sem ekki eru eins. Hefir

96 bókari annan lykilinn að henni, en fjehirðir hinn. Þegar eitthvað er tekið út úr
1. okt. aðalhirslunni, skal rita það í bók og fjehirðir kvitta fyrir, en bókar kvitta fyrir
þá er í hana er látið.

7. gr.

Fjehirði skal fengin önnur fjárhirsla, er hann geymir í það fje, sem hann
hefir til daglegra þarfa útbúsins, og hefir hann einn lyklana að henni. Að jafn-
aði skal eigi geyma í henni meira fje en 5000 kr.

8. gr.

Öll áriðandi skjöl og bækur skulu bókar og fjehirðir láta inn í eldtrygga
skápa, þegar störfum er lokið dag hvern.

9. gr.

Bókari og fjehirðir útkljá í sameiningu þau mál, sem varða útbúið; greini
þá á, skal eftirlitsmaðurinn kvaddur til; og ræður þá úrslitum atkvæði fram-
kvæmdarstjóra, ef eftirlitsmaðurinn veitir því samþykki sitt. En þá skal þegar
tilkynna stjórn Landsbankans úrslitin og málavexti.

10. gr.

Starfsmenn útbúsins skulu vinna stjórn Landsbankans eið að því, að þeir
með árvekni og samviskusemi skuli gegna störfum þeim, sem þeim eru falin, og
ekki gjöra neinum óviðkomundi kunnugt um málefni útbúsins, nje segja frá við-
skiftum einstakra manna við það.

11. gr.

Útbúið veitir bráðabirgðalán gegn trygging í fasteign með fyrsta veðrjetti;
þó má í einstökum tilfellum veita lán gegn öðrum veðrjetti, ef sjerstakar ástæð-
ur mæla með því, þó svo að lánsupphæðin með fyrsta og öðrum veðrjetti til
samans fari eigi fram úr helmingi virðingarverðs.

12. gr.

Til þess að geta fengið lán úr útbúinu gegn fasteignarveði, þarf öll hin
sömu skjöl og skilríki, sem tilgreind eru í 12. gr. endurskoðaðrar reglugjörðar
fyrir Landsbankann 18. október 1911.

13. gr.

Útbúið lánar fje gegn sjálfskuldarábyrgð tveggja eða fleiri manna, er
stjórn þess álitur fullnægjandi; þó skal leitað samþykkis stjórnar Landsbankans,
þegar um stórlán er að ræða.

14. gr.

Útbúið lánar fje gegn handveði, svo sem arðberandi verðbrjefum og öðrum slíkum verðskjöllum, er stjórn þess tekur gild. Veita má og lán gegn vátrygðum verslunarvörum, sem eru geymdar undir lás og innsigli útbúsins.

96
1. okt.

15. gr.

Útbúið veitir lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga, þegar þau skilríki eru fyrir hendi, sem tekin eru fram í 15. gr. endurskoðaðrar reglugjörðar Landsbankans, þó skal stjórn Landsbankans í hvert sinn hafa veitt samþykki til lánveitingarinnar.

16. gr.

Útbúið kaupir og selur víxla og ávísanir, hvort sem greiðslustaður þeirra er hjer á landi eða erlendis, útlenda peninga og þjóðbankaseðla og auðseld arðberandi verðbrjef. Einnig tekur það að sjer innheimtu víxla og ávísana.

17. gr.

Útbúið kaupir og selur bankavaxtabjef veðdeildarinnar, og innleysir vaxtamiða þeirra, sem fallnir eru í gjalddaga. Bankavaxtabrjef, sem dregin hafa verið út til innlausnar og eru fallin í gjalddaga, skal útbúið jafnan innleysa annaðhvort með peningum, eða ávísun á Landsbankann.

18. gr.

Eftir því sem tök eru á, skiftir útbúið seðlum Landsbankans fyrir aðra seðla og fyrir aðra gjaldgenga peninga.

19. gr.

Hver sá, er skuld á að greiða til Landsbankans, getur greitt hana til útbúsins, fær hann þá bráðabirgðarkvittun fyrir upphæðinni. Útbúið útvegar með fyrstu ferð frá Landsbankanum aðalkvittun fyrir upphæðinni.

20. gr.

Útbúið lánar ekki minni upphæðir en 50 kr., og getur heimtað alt að 1 árs vexti fyrirfram af lánum þeim, sem það veitir.

21. gr.

Útbúið lánar aldrei út á jarðarveð meira en helming virðingarverðs og út á húsveð í kaupstöðum og verslunarstöðum eigi meira en $\frac{2}{5}$ virðingarverðs (sbr. 11. gr.).

Út á húseignir lánar útbúið því aðeins, að þær sjeu vátrygðar í ábyrgðarfelagi, er stjórn Landsbankans tekur gilt og hefir umboðsmann á Eskifirði.

22. gr.

Þeir er vilja fá lán úr útbúinu, skulu beiðast þess brjeflega og geta þeir fengið eyðublöð undir slík brjef ókeypis hjá því. Aðeins munnlegt svar er gefið upp á slíka beiðni, og getur enginn, er synjað er um lán, heimtað að honum sje gjörð grein fyrir hverjar ástæður sjeu til synjunarinnar.

23. gr.

Sjerhver skuldunautur útbúsins má greiða lán það, er hann hefir fengið, alt eða nokkurn hluta þess, áður en gjalddagi sá, er ákveðinn er í skuldabryfinu, er kominn, og fær hann þá endurgoldinn tiltölulegan hluta vaxta þeirra, er hann hefur fyrirfram greitt af upphæð þeirri, sem hann greiðir fyrir rjettan gjalddaga, en þó eigi hærri vexti en útbúið á þeim tíma greiðir af sparisjóðsinnlögum, og því aðeins, að vaxtaupphæðin nemi meiru en 3 kr.

24. gr.

Lán gegn fasteign, handveði eða sjálfskuldarábyrgð veitist eigi til lengri tíma en til eins árs í senn.

25. gr.

Hvorki stjórnendur nje aðrir starfsmenn útbúsins mega sjálfir taka lán úr útbúinu, ábyrgjast lán úr því, nje vera umboðsmenn annara við lántöku úr því.

26. gr.

Stjórn Landsbankans ákveður hvernig hagað er bókun og reikningsfærslu útbúsins, þannig, að jafnan er auðvelt að kynna sjer fjárhag þess.

27. gr.

Útbúið tekur á móti fje í hlaupareikning, en um vexti af því fer eftir samningi við stjórn þess.

28. gr.

Sá er fje leggur í hlaupareikning, getur, ef hann óskar, fengið sjerstaka viðskiftabók, er stjórn útbúsins löggildir, og greiðir hann 1 kr. fyrir hana. Hann getur ráðstafað fje því, er hann á í hlaupareikningi, eins og hann vill, hvort heldur tekið það út sjálfur eða ávísað öðrum, þótt viðskiftabók sje eigi sýnd í hvert skifti, en færa skal greiðsluna í viðskiftabókina, þegar komið er með hana í útbúið í næsta skifti á eftir; skulu þá bókari og fjehirðir rita nöfn sín við greiðsluna og er það full sönnun fyrir henni.

29. gr.

Sá sem vill hefja fje eða ávísar öðrum fje úr hlaupareikningi, án þess að viðskiftabók sje sýnd, skal nota til þess ávisanaeyðublöð, sem útbúið lætur mönnum í tje í þessu skyni. Skyldi fram koma fölsk hlaupareikningsávisun eða framsal, ber útbúið enga ábyrgð á skaða þeim, sem innstæðueigandi kann að liða við það. Hið sama gildir þótt handhafi viðskiftabókar fái útborgað fje úr henni án lögheimildar.

30. gr.

Í ávísunum, sem gefnar eru út á innstæðu í hlaupareikningi, verður upphæðin að vera tilgreind í tölustöfum og bókstöfum. Sje krónuupphæðin tilgreind öðruvísi með tölustöfum en með bókstöfum, er útbúið ábyrgðarlaust, hvora upphæðina sem það borgar.

31. gr.

Heimilt er hverjum að sjá hlaupareikning sinn í útbúinu, svo og umboðsmanni hans, en óviðkomandi mönnum verða eigi gefnar neinar upplýsingar um hann.

32. gr.

Útbúið tekur fje til ávöxtunar með sparisjóðskjörum, minst 1 kr. í senn. En þó er það eigi skylt til að taka á móti stórfje til ávöxtunar, þegar stjórn þess álitur það óhagnað fyrir útbúið.

33. gr.

Þegar innstæðan nemur 5 krónum, reiknast vextir af henni frá næsta degi eftir að fjeð er lagt inn, þó eigi í minni pörtum en heilum aurum. Vextir reiknast til 31. desbr. ár hvert, og leggjast þá þegar við höfuðstólinn. Af upphæðum, er nema 500 kr. eða þar yfir, er útbúið eigi skylt að greiða vexti, þegar upphæðir þessar standa inni skemur en 2 mánuði.

34. gr.

Af fje því sem útbúið ávaxtar með sparisjóðskjörum, verður greitt það, er menn óska eftir án uppsagnarfrests, þegar útbússtjórnin sjer sjer það fært, en heimta má að upphæðum frá 300—800 kr. sje sagt upp með viku fyrirvara og upphæðum þar yfir með 3ja mánaða fresti. Án 3ja mánaða uppsagnarfrests er útbúinu eigi skylt að borga meira en 1000 kr. á mánuði hverjum úr sömu viðskiftabók.

35. gr.

Þeim, er í fyrsta sinn leggur fje inn með sparisjóðskjörum, er fengin við.

96 skiftabók, sem hann greiðir 25 auru fyrir. Útbússtjórnin ákveður hvort sú borg-
1. okt. un er tekin fyrirfram eða þegar bókin er útskrifuð eða ónýtt.

Í hvert skifti sem fje er lagt inn eða tekið út úr sparisjóði skal það um leið vera ritað í viðskiftabókina. Þó má í sjerstökum tilfellum taka við fje, án þess að bókin sje sýnd, gegn kvittun bókara og gjaldkera.

Heimilt er að stofna sjerstaka deild við sparisjóðinn þar sem taka má við innlögum og ávísu á innstæðuna án þess að viðskiftabókin sje sýnd. Skulu slík innlög og útborganir færast í viðskiftabókina þegar hún er næst sýnd í útbúinu. Viðskiftabækur við þá deild skulu greinilega bera með sjer, að gefa megi út ávísanir á innstæðuna.

Fyrir innlögum og útborgunum kvittar bókari og gjaldkeri í viðskiftabókina, og er það full sönnun fyrir greiðslunni.

Það er eigi á ábyrgð útbúsins, þótt handhafi viðskiftabókar hafi eigi haft löglega heimild frá eiganda hennar til að fá útborgað fje það, er viðskiftabókin hljóðar um eða eitthvað af því. Sama gildir og um falskar ávísanir á sparisjóðsinnstæðu, ef fram kynnu að koma.

Vexti skal innfæra í viðskiftabækurnar þegar þær í fyrsta skifti eftir 14 janúar ár hvert eru sýndar í útbúinu. Útbússtjórnin löggildir viðskiftabækurnar.

36. gr.

Glatist viðskiftabók, ber eiganda að snúa sjer til útbússtjórnarinnar, er annast um að handhafa hennar verði stefnt samkvæmi 10. gr. bankalaga 18. september 1885. Kostnaðinn greiðir eigandi.

37. gr.

Útbússtjórninni er heimilt að segja lausu fje, sem er á vöxtum í útbúinu með sparisjóðskjörum, með 12 vikna fresti. Skal annaðhvort rita uppsögnina í viðskiftabókina eða gefa út auglýsing um hana, er sje birt í því blaði í Reykjavík, er stjórnarvaldaauglýsingar skulu birtar í; svo og einnig í blaði, er út kemur á Austurlandi.

Eftir gjalddaga eru engir vextir greiddir af því sem upp er sagt.

38. gr.

Ef eigandi innstæðufjár hvorki leggur inn fje nje tekur út í 15 ár samfleytt, verður hætt að greiða vexti af því, og verður þá með auglýsingu, er birta skal með missiris fyrirvara á þann hátt, sem segir í 36. gr., skorað á eigenda að hirða fjeð. Gefi hann sig ekki fram áður en fresturinn er liðinn, er viðskiftabók hans ógild, en fjeð rennur ásamt vöxtum til útbúsins; þó skal stjórn Landsbankans, ef rjettur eigandi gefur sig fram innan 5 ára, láta greiða honum fjeð að meira eða minna leyti, ef ráðherra leyfir.

39. gr.

96
1. okt.

Útbússtjórnin ákveður með samþykki Landsbankans, hve háa vexti skuli greiða af innlögðu fje með sparisjóðskjörum. Ef stjórn Landsbankans ákveður lækkun á sparisjóðsvöxtum, skal birta breytinguna í blaði því í Reykjavík, er flytur stjórnarvaldaauglýsingar, og að minsta kosti í einhverju öðru blaði þar og í blaði, er út kemur á Austurlandi. Skal vaxtalækkunin ganga í gildi á þeim tíma, er stjórn Landsbankans ákveður.

40. gr.

Mönnum verða eigi gefnar upplýsingar um inneign annara í sparisjóði.

41. gr.

Sá, er tekið hefir alt út úr viðskiftabók sinni, eða hún er útskrifuð, skal skila henni í útbúið, og sje hún útskrifuð, fær hann aðra bók ókeypis, ef hann vill halda viðskiftunum áfram.

Í stjórnarráði Íslands, 1. október 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reglugjörð

um sölu og útflutning saltkjöts.

Samkvæmt lögum 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstana útaf Norðurálfríðnum, eru hjermeð sett eftirfarandi ákvæði.

1. gr.

Landsstjórnin skipar kjötsölunefnd til að annast um alla sölu saltkjöts til útlanda, svo og innanlandssölu eftir því sem reglugjörð þess mælir fyrir. Skal nefnd þessi hafa skrifstofu í Reykjavík, sem allir þeir hafa aðgang að, er nefndin hefir samband og viðskifti við samkvæmt stöðu sinni.

2. gr.

Bannað er að selja saltkjöt til útlanda á annan hátt en með milligöngu kjötsölunefndar. Skulu allir kaupmenn og kaupfjelög, er vilja selja saltkjöt, svo fljótt sem auðið er, og eigi síðar en 31. þ. m., hafa tilkynt kjötsölunefndinni hve mikið kjöt óskast selt og tilgreina nákvæmlega kjötflokka og tegundir. Þau sölu-tilboð, sem kunna að berast nefndinni eftir þann tíma, verða ekki tekin til greina.

3. gr.

Kjötsölunefndin semur við kaupendur um útflutningsstaði og gjörir fyrir- skipanir um þá kjötflutninga með ströndum fram, sem nauðsynlegir eru. Seljendur bera sjálfir kostnað við kjötflutninga með ströndum fram frá þeim höfnum, sem kaupendur fást ekki til að kaupa það á.

4. gr.

Ef bæja- og sveitastjórnir óska að fá keypt saltkjöt, geta þær snúið sjer til kjötsölunefndar með pantanir fyrir 31. þ. m. Skal hún afgreiða þær pantanir, þegar nægilegt kjötmagn er fengið umfram það, er þarfnast til að fullnægja væntanlegum sölusamningum við Norðurlönd. Það kjöt, sem nefndin þá kann að hafa óráðstafað, selst Bretum.

5. gr.

Að lokinni sölu kjötsins, skal nefndin gjöra jafnaðarverðreikning yfir alt kjötið, þó með hæfilegum verðmun eftir flokkum og gæðum vörunnar. Skal senda hverjum seljanda sölureikning, svo fljótt sem unt er, og greiða honum reiknings-upphæðina.

6. gr.

Brot á móti reglugjörð þessari varða sektum alt að 10,000 krónum og fer um mál útaf þeim sem um almenn lögreglumál.

97

3. okt.

7. gr.

Reglugjörð þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til eftirbreytni, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 3. október 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Erindisbrjef

98

3. okt.

fyrir kjötsölunefndina.

1. gr.

Kjötsölunefndin skal hafa skrifstofu í Reykjavík. Að henni eiga aðgang allir þeir, sem nefndin hefir samband og viðskifti við samkvæmt stöðu sinni.

2. gr.

Verkefni kjötsölunefndarinnar er að annast um alla kjötsölu landsins til útlanda, svo og innanlandssölu eftir því sem erindisbrjef þetta mælir fyrir, gjöra sölutilboð og sölusamninga, annast innheimtu kjötandvirðisins og sjá um greiðslur til seljendanna. Skal hún kosta kapps um að ná sem hagfeldustum sölusamningum og greiða fyrir því eftir megni að seljendur fái andvirði kjötsins sem fyrst greitt, og á þann hátt sem þeim best hentar.

98

3. okt.

3. gr.

Kjötsölunefndin semur við kaupendur um útflutningsstaði og gjörir fyrirskipanir um þá kjötflutninga með ströndum fram, sem nauðsynlegir eru. Skal hún haga þeim flutningum þannig, að seljendum verði sem kosnaðarminst.

4. gr.

Kjötsölunefndin skal, svo fljótt sem auðið er, semja um sölu á kjöti því, sem heimild er fengin fyrir að flytja til Noregs. Jafnframt skal hún safna kjötframboðum innanlands og veita móttöku kjötpöntunum bæja- og sveitafjelaga. Kjötframboð og kjötpantanir skulu vera komin til nefndarinnar fyrir októbermánaðarlok, og má hún ekki taka til greina það, er henni síðar kann að verða tilkynnt um það efni.

5. gr.

Eftir að salan til útlanda hefir farið fram, og nefndinni er orðið kunnugt, hve mikið kjöt bæja- og sveitastjórnir vilja kaupa, skal hún selja Bretum eftirstöðvar þess, sem henni hefir verið falið að koma í verð. Þó er henni heimilt að fresta þeirri sölu, ef líkur eru fyrir að leyfi fáiist til frekari útflutnings til Norðurlanda.

6. gr.

Þegar sölunni er lokið skal nefndin gjöra jafnaðarverðreikning yfir allt kjötið, þó með hæfilegum verðmun eftir flokkum og gæðum vörunnar. Skal svo fljótt sem unt er senda hverjum seljanda sölureikning og greiða upphæð hans.

7. gr.

Heimilt er kjötsölunefndinni að taka sjer aðstoð þá, sem nauðsynleg er við starf hennar. Laun nefndarinnar og aðstoðarmanna hennar, svo og annar útborgaður kostnaður, dregst frá heildarandvirði kjötsins, áður en verðskiftingin er gjörð.

8. gr.

Verði ágreiningur milli nefndarmanna í starfi þeirra, ber þeim að snúa sjer til stjórnarráðsins, er þá úrskurðar um ágreiningsatriðin.

Í stjórnarráði Íslands 3. október 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reglugjörð

99
15. okt.

um verðlagsnefnd og verðlag á vörum.

Samkvæmt lögum nr. 10, 8. september 1915, um heimild fyrir ráðherra Íslands til að skipa nefnd til að ákveða verðlag á vörum, og laga nr. 7, 8. febrúar 1917, um viðauka við þau lög, er eftirfarandi reglugjörð sett til framkvæmdar laganna.

1. gr.

Nefndin hefir fult vald til að ákveða hámark söluverðs um land alt á innlendri og útlendri nauðsynjavöru, svo og hverri þeirri vöru, er ástæða þykir til. Nefndin ákveður sjálf, hvað sje nauðsynjavara.

2. gr.

Til þess að geta ákveðið sanngjarnt verðlag, hefir nefndin vald til þess að heimta upplýsingar, bæði frá opinberum stofnunum, embættis- og sýslunarmönnum, svo og einstökum mönnum, um innkaupsverð og útsöluverð vöru á hverjum stað, og um öll þau atriði, sem geta haft þýðing í þessu efni. Ennfremur hefir nefndin heimild til að krefjast upplýsinga um vörumagn á hverjum stað, í hverju hlutfalli það standi við venjulegar birgðir, og hve lengi það muni endast eftir fyrri ára reynslu.

3. gr.

Öllum lögreglustjórum skal skylt að gjöra verðlagsnefnd tafarlaust aðvart, hvenær sem einhver nauðsynjavara hækkar í verði um 20%, og eins þó um minni hækkun sje að ræða, ef þeim virðist sem hækkunin sje eða kunni að vera ástæðulaus.

Þeim skal og skylt að grenslast vandlega eftir innkaupsverði kaupmanna, bæði stórsala og smásala, svo og verslunarfélaga, á útlendum vörum, hvenær sem verðlagsnefnd æskir þess, og senda henni þá sem fljótast, símleiðis ef þess er krafist, skýrslu um innkaupsverð og söluverð á þeim vörum, sem um er spurt. Skulu þeir þá jafnframt gjöra tillögu til verðlagsnefndar um hámark söluverðs á vörunni, ef þeim að rannsókn sinni lokinni virðist verðið óhæfilega hátt.

4. gr.

Hallærisnefndir þær, sem starfa samkvæmt reglugjörðum nr. 17 og 18 frá 21. og 26. apríl 1917, skulu að sinni hálfu hafa nákvæmt eftirlit á söluverði á

99 15. okt. þeim nauðsynjavörum, sem þeim er eða verður falið að sjá um, og skulu þeir þá einnig gjöra verðlagsnefnd aðvart strax í stað, ef þeim virðist einhver af þeim vörum vera seld óhæfilega háu verði, og láta fylgja tillögur sínar um hámarksverð, ef þurfa þykir.

5. gr.

Öllum kaupmönnum, jafnt stórkaupmönnum (umboðssölum, heildsölum) sem smákaupmönnum, svo og öllum verslunarfjelögum, er skylt að láta tafarlaust í tje allar upplýsingar um innkaupsverð á vörum, sem þeir hafa til sölu, ef þess er krafist af verðlagsnefnd eða lögreglustjórum fyrir hennar hönd. En innkaupsverð merkir hjer það verð, sem varan stendur kaupmanninum í, þegar hún er komin til hans á sölustaðinn.

6. gr.

Nú álitur nefndin að fengnum upplýsingum og eftir sjerstaklega að hafa leitað álits og umsagnar seljanda, ef henni þykir við þurfa, að verðlag á einhverri nauðsynjavöru sje of hátt á einhverjum stað, og skal hún þá ákveða hámark útsöluverðs, en auðvitað er öllum heimilt að selja vöruna ódýrara verði.

Fáist eigi þær upplýsingar, sem nefndin hefir heimtað, eða komi þær ekki í tæka tíð, ákveður hún verðið eftir þeim gögnum sem fyrir liggja.

7. gr.

Um aðra vöru en nauðsynjavöru, tekur nefndin enga ákvörðun, nema henni hafi borist kæra frá nafngreindum manni um að hún sje of hátt seld á einhverjum stað. Nefndin leitar þá álits og umsagnar á þann hátt sem fyr um getur, og allra nauðsynlegra upplýsinga og ákveður síðan hvort ástæða sje til að ákveða nýtt verðlag eða ekki.

8. gr.

Verðlag það, sem þannig er ákveðið, stendur þangað til því er breytt af nefndinni, annaðhvort af sjálfsdáðum eða að fengnum nýjum upplýsingum frá seljendum eða öðrum. Svo fellur það og úr gildi, jafnskjótt sem nefndin hættir að starfa.

9. gr.

Lögreglustjórar skulu hafa nákvæmar gætur á því, að seljendur haldi vandlega öll ákvæði verðlagsnefndar um hámark útsöluverðs á nauðsynjavörum.

Bæjarstjórnnum og sveitarstjórnnum skal og skylt að hafa gát á þeim vörum, sem hámarksverð er á, og gera lögreglustjóra aðvart, ef vöurnar eru seldar hærra verði.

10. gr.

Nú er seljandi eða kærandi óánægður með það verðlag, sem nefndin hefir sett, og má þá áfrýja ákvörðun nefndarinnar til stjórnarráðsins, sem leggur fullnaðarúrskurð á málið.

99
15. okt.

11. gr.

Þá er nefndin hefir ákveðið verðlag á einhverri vörutegund, tilkynnir stjórnarráðið það hlutaðeigandi lögreglustjóra, er aftur birtir það almenningi á þann hátt, er tíðkast á hverjum stað að birta opinberar auglýsingar. Ákvörðun um verðlag gildir frá þeim degi, er hún er birt á hverjum stað.

12. gr.

Brot gegn 5.—8. gr. í reglugjörð þessari varða sektum frá 50—2000 kr. og skulu mál útaf slíkum brotum rekin sem almenn lögreglumál.

Ef menn gefa ranga skýrslu um þau atriði, er að framan greinir, fer um slík brot eftir ákvæðum hinna almennu hegningalaga.

Auk þess má búast við, að stjórnin noti heimild þá, er henni er veitt með 3. gr. laga nr. 5, 1. febrúar 1917 til að taka eignarnámi vöru þá, er seld er dýrara en nefndin hefir ákveðið.

13. gr.

Verði ágreiningur um skilning á reglugjörð þessari, sker stjórnarráðið úr honum.

14. gr.

Nefndin hefir starfa þenna með höndum þangað til stjórnarráðið afturkallar umboð það og vald, sem nefndinni er falið samkvæmt þessari reglugjörð.

Reglugjörð þessi öðlast þegar gildi, og er þar með úr gildi feld reglugjörð 30. desember 1915, um framkvæmd laga nr. 10, 8. september 1915 og bráðabirgðalaga, um viðauka við þau lög, 30. desember 1915.

Í stjórnarráði Íslands, 15. október 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Hafnarreglugjörð

fyrir

Reykjavíkurkaupstað.

I. KAFLI.

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Hin löggilta höfn Reykjavíkurkaupstaðar nær yfir skipalægi fyrir innan eyjar þær, er að höfninni liggja, og takmarkast landmegin af strandlengjunni frá takmörkum lögsagnarumdæmis kaupstaðarins að vestan, að Elliðaárósum. Skjólgarðar þeir, er liggja frá Örfirisey og Battaríinu, eru takmörk milli ytri og innri hafnarinnar.

II. KAFLI.

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn Reykjavíkur hefir á hendi stjórn hafnarmálefna undir yfirsýnisstjórnarráðs Íslands.

Hafnarnefndin hefir á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sjer um viðhald og umbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil fyrir hönd bæjarstjórnar.

3. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarstjóri undir umsjón hafnarnefndar. Bæjarstjórnin skipar hafnarstjóra eftir tillögum hafnarnefndar og setur honum erindisbrjef. Til aðstoðar hafnarstjóra skulu vera svo margir starfsmenn, sem þurfa þykir. Bæjarstjórnin skipar fasta starfsmenn eftir tillögu hafnarnefndar, en hafnarnefndin getur sagt þeim upp, eða vikið þeim frá, án þess að til þurfi að koma samþykki bæjarstjórnar.

III. KAFLI.

Um almenna reglu.

100

12. nóv.

4. gr.

Hafnarstjóri sjer um að gætt sje reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni eða þess eða þeirra, er hann setur til að gæta reglu. Starfsmenn hafnarinnar skulu hafa einkenuisbúning þegar þeir eru að starfi við höfnina. Þyki einhverjum sjer órjettur ger af lægri starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmannsins ber jafnan að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu sýna þeim kurteisí, er þeir skifta við.

5. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa eða öðrum störfum, sem þar er framin.

6. gr.

Böð í höfninni eru bönnuð nema með leyfi hafnarstjóra. Öll veiði með skotum er bönnuð á höfninni. Bannað er að hleypa af skotvopnum og skjóta flugeldum á innri höfninni eða á landi hennar.

7. gr.

Skyld er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. — Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós nema í eldavjel skipsins og lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í skipinu og á því svæði, sem unnið er að fermingu þess eða affermingu. — Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu og annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarstjóra.

8. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip nje þjetta eldri skip eða gjöra við þau á annan hátt, nema með leyfi hafnarstjóra og með þeim skilmálum, sem hann ákveður. Bannað er að leggja skipum upp í hafnarfjöruna, nema með leyfi hafnarstjóra.

9. gr.

Ekki má kasta í höfnina kjölfestu, ösku, dauðum fiski, matarleifum, fiskúrgangi nje öðru slíku. Skal það flutt þangað, sem hafnarstjóri vísar til,

IV. KAFLI.

Um komu skipa og legu þeirra á höfninni.

10. gr.

Sjerhver skipstjóri, er kemur við á höfninni á skipi sínu, á sjálfur, svo og skipshöfnin, að kynna sjer ákvæði reglugjörðar þessarar, sem liggur til sýnis á hafnarskrifstofunni. Þar geta skipstjórar á skipum þeim, er til hafnar koma, fengið hæfilega mörg eintök af reglugjörðinni. Eintak af reglugjörðinni á að vera í hverju skipi meðan það liggur í höfninni. Hafnarstjóri sjer um að jafnan sje til á hafnarskrifstofunni nægilegt upplag af reglugjörðinni á tungumálum þeim, sem hafnarnefnd ákveður.

11. gr.

Í sjerhverju skipi eða fari (að undanskildum skipum eða förum, sem hafa leyfi hafnarstjóra til að liggja mannlauð í lægi á höfninni) skal jafnan vera einn maður að minsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugjörð þessari.

12. gr.

Hafnarstjóri getur krafist þess, að sjerhvert skip, er liggur við festar á ytri höfninni, verði flutt, ef það að álitu hans tálmar umferð inn í innri höfnina, eða úr henni.

Færast hlutaðeigandi undan að flytja skipið, eða dragist flutningur þess fram yfir þann tíma, er hafnarstjóri hefir til tekið og fyrir skipað, er honum heimilt að láta flytja skipið á kostnað og ábyrgð hlutaðeiganda.

13. gr.

Ekki má vera að fiskveiðum á ytri höfninni ef hafnarstjóri telur að það geti hamlað umferð um höfnina. Í innri höfninni má alls eigi fást við fiskveiðar nema með leyfi hafnarstjóra. Beitutaka og seglfestutaka og annað slíkt er bannað í ytri og innri höfninni, nema með leyfi hafnarstjóra.

14. gr.

Þegar skip kemur í höfnina, skal skipstjóri tafarlaust snúa sjer til hafnarskrifstofunnar, sem segir honum hvar skip hans megi liggja.

Ekkert skip, sem er stærra en 30 smálestir brúttó má fara inn í innri höfnina án leiðsögumanns, sem hafnarstjóri lætur skipinu í tje. Hafnarstjóri getur veitt undanþágu undan ákvæði þessu skipum, sem heima eiga í Reykjavík eða sigla í föstum farleiðum milli Reykjavíkur og annara staða.

Þegar búið er að leggja skipi við festar, má ekki flytja það þaðan aftur án leyfis hafnarstjóra, en skyldur er skipstjóri að flytja skipið, ef hafnarstjóri skipar svo fyrir, og það enda þótt byrjað sje að ferma eða afferma skipið, en þá á skipstjóri öðrum fremur heimting á að sjer verði vísað á stað, þar sem fermingu eða affermingu verður haldið áfram. 100
12. nóv.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu skipa í innri höfninni, skal jafnan skylt að flytja skipið á ytri höfnina, er hafnarstjóri krefst þess.

15. gr.

Ekkert skip má liggja við taug (varp) á innri höfninni nema með sjerstöku leyfi hafnarstjóra. Eigi má heldur teppa umferð með taugum, strengjum eða köðlum, nema hafnarstjóri telji nauðsynlegt. Sjerhvert skip, sem ekki er bundið við bryggju eða bólvirki, skal hafa fyrirskipuð ljós uppi á fyrirskipuðum ljóstíma.

16. gr.

Skip, sem koma inn í höfnina, skulu hafa að minsta kosti eitt akkeri tilbúið í festarauga, og eigi skipið að leggjast að bryggju eða bólvirki, skal hliðarbátum, botnvörpuhlerum og þess háttar tækjum sveiflað inn fyrir borðstokkinn, brandar dregnir inn og râm snúið.

17. gr.

Eigi má festa skipum við bólvirki eða bryggjur, nema við festarhringana, eða við festarstólpa að að tilvisun hafnarstjóra. — Sjeu landfestar úr jární, skulu þær vera klæddar þar sem þær hvila á bólvirkinu eða bryggjunni. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki hafnarstjóra þessa ekki nægilega gætt, getur hann krafist að bætt sje úr því tafarlaust.

Skylt er að hafa hlífkefii milli skips og oo virkis eða bryggju, ef hafnarstjóri krefst þess.

18. gr.

Ekki má krækja hökum í bryggjur eða bólvirki. Ekki mega gufuskíp hleypa vatni á bryggju eða bólvirki, hvorki við þvott á þilfari, nje heldur er þau hleypa burt gufuvatni, eða á annan hátt, heldur skulu þau girða svo fyrir með seglum og hlífðúkum, að vatnið fari beint í höfnina, en komist eigi á bryggjuna eða bólvirkið.

19. gr.

Gufuskíp og önnur vjelarskip mega ekki láta vjelarnar ganga af svo miklu aflu, að öðrum skipum eða hafnarvirkjunum stafi hættu af því. Skip, sem liggja við bólvirki eða bryggju, skulu draga skutinn frá áður en vjelin tekur til starfa.

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur þar, sem það að álitni hafnarstjóra tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eigandans og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

V. KAFLI.

Um fermingu og affermingu skipa.

21. gr.

Þegar hafnarstjóri hefir ákveðið hvar skip skuli fermt eða affermt, skal verkið hafið í síðasta lagi innan sólarhrings. Verkinu skal haldið áfram alla virka daga, ef veður leyfir, uns því er lokið. Ef hlje verður á að nauðsynjalaus, eða sje verkinu ekki lokið innan hæfilegs tíma, ber skipinu að vikja fyrir öðrum skipum, ef hafnarstjóri krefst þess.

22. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggju eða bólvirki, sje lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipanna, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipanna, er nær liggja.

23. gr.

Aður en kjölfesta er flutt á skip eða af skipi, skal hafnarstjóra gjört viðvart. Ákveður hann hvar það skuli fara fram.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi, kolum og öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífidúka milli skipsins og bólvirkisins, bryggjunnar eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sje þessa eigi gætt, getur hafnarstjóri stöðvað verkið, uns bætt hefir verið úr því, sem áfátt er.

Ekki má sálða kol á bryggju eða bólvirki.

Skipstjóri skal sjá um að kjölfesta sú, sem flutt hefir verið á land úr skipi hans, sje þegar í stað flutt burt af lendingarstaðnum, þangað sem hafnarstjóri visar til.

24. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal farmeigandi eða skipseigandi, ef þörf gjörist, láta ræsta bryggju þá eða bólvirki, sem notað hefir verið. Farist það fyrir, skal hafnarstjóri sjá um að það sje gjört, en farmeigandi eða skipseigandi greiði allan kostnað, sem af því leiðir.

Vöruleifum, umbúðum og öðru rusli má ekki kasta í sjóinn, heldur skal það flutt burt á stað, sem hafnarstjóri ákveður.

100
12. nóv.

25. gr.

Eigi má vinna að fermingu eða affermingu skipa eða öðrum slíkum verkum í höfninni eða á landi hennar frá því klukkan 10 að kveldi til klukkan 6 að morgni á vetrum, en frá klukkan 12 að kveldi til klukkan 6 að morgni á sumrum, nema með sjerstöku leyfi hafnarstjóra, og skal það leyfi að jafnaði veitt.

VI. KAFLI.

Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lægi.

26. gr.

Skip, sem ætluð eru til geymslu, mega ekki liggja á innri höfninni. Á ytri höfninni má að eins leggja þeim með sjerstöku leyfi hafnarstjóra. Leyfið skal bundið því skilyrði, að eigandi skipsins láti taka það upp, ef það sekkur, eða sprengja það sundur, svo að það skemmi ekki höfnina, enda sje hafnarnefnd heimilt að láta framkvæma þetta á kostnað eigandans, ef dráttur verður á því af hans hálfu. Hafnarstjóri ákveður legustað geymsluskipa, ákveður hver legufæri skuli nota og hefir umsjón með þegar þeim er lagt, svo og með viðhaldi legufæra þeirra.

Á skipum þessum sjeu að minsta kosti tveir varðmenn, er hafnarstjóri tekur gilda, og skal tendra ljós á þeim og gera hljóðbendingar eftir reglum þeim, er settar eru í alþjóðasjóferðareglum um skip, sem liggja fyrir akkerum.

27. gr.

Með leyfi hafnarstjóra má leggja skipum, sem heima eiga í Reykjavík, í lægi á ytri höfninni fyrir austan venjulega skipalegu. Skipunum skal lagt undir umsjón hafnarstjóra. Ákveður hann legstaðinn fyrir hvert skip, svo og hver legufæri skuli nota. Uppskipunarbatum, mótorbátum og fiskiskipum má leggja í innri höfninni með leyfi hafnarstjóra, á þeim stað og með þeim skilmálum, sem hafnarstjóri ákveður.

Meðan skip liggur mannlaust í lægi, skal ekki sjaldnar en einu sinni á mánuði fara út í það, til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er.

Áður en skipstjórinn fer af skipinu skal hann skriflega tilgreina hafnarstjóra siglingarfróðan mann, sem búsettur sje í Reykjavík, sem hafa skal umsjón skipsins á hendi. Beinir hafnarstjóri til hans öllum fyrirskipunum, sem skipið varða. Sjer hann um að þeim sje fullnægt. Verði dráttur á því, skal hafnarstjóri láta fullnægja þeim, en skipseigandi greiði allan kostnað, sem af því leiðir.

Eigi ber hafnarsjóður neina ábyrgð á skipum þeim, sem lagt hefir verið í lægi.

VII. KAFLI.

Um fermingu og affermingu eldfimrar vöru.

29. gr.

Skip, sem flytja púður, steinolíu, terpentínu, bensín, carbid eða önnur slík efni, sem eldhætta eða sprengingarhætta stafar af, mega ekki koma inn í innri höfnina. Skulu þau fermd og affermd á ytri höfninni undir umsjón hafnarstjóra. Þessi ákvæði ná þó ekki til farpegaskipa og annara skipa, sem sigla í föstum farleiðum og flytja aðallega aðrar vörur en þær, sem áður voru nefndar. Sömu-leiðis getur hafnarstjóri í líkum tilfellum stöku sinnum veitt öðrum skipum undanþágu undan ákvæðum þessum, er sjerstök atvik mæla með því. Skal hafnarstjóri sjá um, að brunamálanefnd fái þegar tilkynningu um fermingu og affermingu slíkra farma, áður en byrjað er að ferma eða afferma.

Skotbaðmull, nitroglycerin, dynamit og þess konar sprengiefni má ekki skipa upp nema með leyfi brunamálanefndarinnar og skal hún í hverju einstöku tilfelli ákveða, hvernig því skuli skipað upp.

30. gr.

Eigi má flytja í 1 bát af skipi eða á meira en 40 tonn (8000 lítra) af steinolíu, bensíni eða öðrum slíkum vökvum. Á lendingarstaðnum eða á þilfari skipsins má aldrei liggja í einu meira en einn bátsfarmur, nema með sjerstöku leyfi hafnarstjóra. Þegar fermingu eða affermingu er hætt um stundarsakir, skal byrgja lestaropin, en gæta skal þess, að loftrás úr lestinni stöðvist ekki.

31. gr.

Áliti hafnarstjóri að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, uns gjörðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

32. gr.

Skip, sem hafa meðferðis þau eldfim efni, sem getið er í 29. gr., skulu á daginn hafa rautt flagg á framsiglutoppi, en á nóttum rautt ljósker.

VIII. KAFLI.

Yms ákvæði.

33. gr.

Auk gjalda þeirra, er talin eru upp í 10. gr. hafnarlaga 11. júlí 1911, skal greiða gjöld fyrir notkun á áhöldum hafnarinnar, vindum, flekum o. s. frv. Sömuleiðis skal gjalda leigu fyrir notkun á geymslustöðum hafnarinnar. Öll gjöld þessi skulu ákveðin í sjerstakri reglugjörð.

34. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða látnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða bólvirki og eigi annarstaðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sjerstöku leyfi hafnarstjóra. Skal flytja burtu muni og vörur jafnskjótt, sem hafnarstjóri krefst þess. Sje það eigi gjört, lætur hafnarstjóri gjöra það á kostnað og ábyrgð eiganda eða umboðsmanns hans.

35. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum.

100

12. áv. Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af tveim óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðilja um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gjöra skal það áður en 1 mánuður sje liðinn frá því er matsgjörð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af 4 óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem krafðist yfirmats, ef það gengur honum ekki í vil. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

36. gr.

Enginn, sem bakað hefir sjer refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugjörð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarstjóri tekur gilda.

37. gr.

Enginn skipstjóri má vænta þess, að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá bæjarfógeta, nema hann með vottorði frá hafnarstjóra sanni, að hann hafi borgað gjöld þau, er innheimtumaður hafnarinnar á að innheimta, svo og sektir og skaðabætur, sem honum ber að greiða.

38. gr.

Hafnarstjóra skal þegar tilkynt um alt það, sem bjargað er í höfninni, en hann gefur aftur lögreglunni skýrslur um það.

39. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugjörð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi, og eigi heldur umboðsmaður hans samkvæmt 11. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina og er það jafngilt sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

40. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum frá 10—500 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð Reykjavíkur.

41. gr.

Með mál út af brotum á reglugjörð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

100

12. nóv.

42. gr.

Hafnarreglugjörð fyrir Reykjavíkurborg frá 15. febrúar 1911 er hjer með úr gildi numin.

Reglugjörð þessi, sem bæjarstjórn Reykjavíkur hefir samið, er hjer með staðfest, samkvæmt lögum nr. 19, 11. júlí 1911, til að öðlast þegar gildi og birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 12. nóvember 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Áætl-

um ferðir

19

	Póstleiðir	Póststöðvar	1. ferð	2. ferð	3. ferð	4. ferð
I. Vestanpóstur.	A. Milli Reykjavíkur og Búðardals. 1. Frá Reykjavík (vesturleið).	Frá Reykjavík	3 jan.	28 jan.	25 febr.	22 mars
		— Akranesi	3 —	28 —	25 —	22 —
		— Borgarnesi	5 —	30 —	27 —	24 —
		— Munaðarnesi	5 —	30 —	27 —	24 —
		— Dalsmynni	5 —	30 —	27 —	24 —
		— (Sauðafelli)	6 —	31 —	28 —	25 —
		— Harrastöðum	6 —	31 —	28 —	25 —
		að Búðardal	6 —	1 febr.	28 —	25 —
		Frá Búðardal	9 jan.	3 febr.	3 mars	27 mars
		— Harrastöðum	9 —	3 —	3 —	27 —
		— (Sauðafelli)	9 —	3 —	3 —	27 —
		— Dalsmynni	9 —	3 —	3 —	27 —
		— Munaðarnesi	10 —	4 —	4 —	28 —
		— Borgarnesi	12 —	6 —	6 —	31 —
		— Akranesi	12 —	6 —	6 —	31 —
		í Reykjavík	12 —	6 —	6 —	31 —
	B. Milli Ísafjarðar og Búðardals. 1. Frá Ísafirði (suðurleið).	Frá Ísafirði	3 jan.	26 jan.	23 febr.	20 mars
		— (Vigur)	3 —	26 —	23 —	20 —
		— Ögri	3 —	26 —	23 —	20 —
		— Vatnsfirði	3 —	26 —	23 —	20 —
		— Arngerðareyri	4 —	27 —	24 —	21 —
		— Kinnarstöðum	4 —	27 —	24 —	21 —
		— Bæ	5 —	28 —	24 —	21 —
		— Króksfjarðarn.	5 —	28 —	25 —	22 —
		— Kleifum	5 —	28 —	25 —	22 —
		— Stórholti	6 —	29 —	26 —	23 —
		að Búðardal	8 —	1 febr.	28 —	25 —
		Frá Búðardal	10 jan.	3 febr.	2 mars	27 mars
		— Stórholti	11 —	4 —	3 —	28 —
		— Kleifum	11 —	4 —	3 —	28 —
		— Króksfjarðarn.	12 —	5 —	4 —	29 —
		— Bæ	12 —	5 —	4 —	29 —
	2. Frá Búðardal (vesturleið).	— Kinnarstöðum	12 —	5 —	4 —	29 —
		— Arngerðareyri	13 —	6 —	5 —	30 —
		— Vatnsfirði	13 —	6 —	5 —	30 —
		— Ögri	13 —	7 —	5 —	30 —
		— (Vigur)	13 —	7 —	5 —	30 —
		á Ísafirði	14 —	8 —	6 —	31 —

alpóstanna.

8

5. ferð	6. ferð	7. ferð	8. ferð	9 ferð	10. ferð	11. ferð	12. ferð	13. ferð	14. ferð	15. ferð
3 apríl	8 maí	31 maí	20 júní	14 júlí	9 ág.	28 ág.	17 sept.	10 okt.	6 nóv.	1 des.
3 —	8 —	31 —	20 —	14 —	9 —	28 —	17 —	10 —	6 —	1 —
5 —	10 —	2 júní	22 —	16 —	11 —	30 —	19 —	12 —	8 —	3 —
5 —	10 —	2 —	22 —	16 —	11 —	30 —	19 —	12 —	8 —	3 —
5 —	10 —	2 —	22 —	16 —	11 —	30 —	19 —	12 —	8 —	3 —
5 —	10 —	2 —	22 —	16 —	11 —	30 —	19 —	12 —	8 —	3 —
6 —	11 —	3 —	23 —	17 —	12 —	31 —	20 —	13 —	9 —	4 —
6 —	11 —	3 —	23 —	17 —	12 —	31 —	20 —	13 —	9 —	5 —
8 apríl	13 maí	5 júní	25 júní	19 júlí	14 ág.	2 sept.	22 sept.	16 okt.	12 nóv.	7 des.
8 —	13 —	5 —	25 —	19 —	14 —	2 —	22 —	16 —	12 —	7 —
8 —	13 —	5 —	25 —	19 —	14 —	2 —	22 —	16 —	12 —	7 —
8 —	13 —	5 —	25 —	19 —	14 —	2 —	22 —	16 —	12 —	7 —
9 —	14 —	6 —	26 —	20 —	15 —	3 —	23 —	17 —	13 —	8 —
11 —	16 —	8 —	27 —	22 —	16 —	4 —	24 —	19 —	15 —	10 —
11 —	16 —	8 —	27 —	22 —	16 —	4 —	24 —	19 —	15 —	10 —
11 —	16 —	8 —	27 —	22 —	16 —	4 —	24 —	19 —	15 —	10 —
1 apríl	7 maí	30 maí	19 júní	14 júlí	8 ág.	27 ág.	17 sept.	10 okt.	5 nóv.	30 nóv.
1 —	7 —	30 —	19 —	14 —	8 —	27 —	17 —	10 —	5 —	30 —
1 —	7 —	30 —	19 —	14 —	8 —	27 —	17 —	10 —	5 —	30 —
1 —	7 —	30 —	19 —	14 —	8 —	27 —	17 —	10 —	5 —	30 —
2 —	8 —	31 —	20 —	15 —	9 —	28 —	18 —	11 —	6 —	1 des.
2 —	8 —	31 —	20 —	15 —	9 —	28 —	18 —	11 —	6 —	1 —
2 —	8 —	31 —	20 —	15 —	9 —	28 —	18 —	11 —	6 —	1 —
3 —	9 —	1 júní	21 —	16 —	10 —	29 —	19 —	12 —	7 —	2 —
3 —	9 —	1 —	21 —	16 —	10 —	29 —	19 —	12 —	7 —	2 —
4 —	10 —	2 —	22 —	16 —	11 —	30 —	20 —	13 —	8 —	3 —
5 —	11 —	3 —	23 —	17 —	12 —	31 —	21 —	14 —	10 —	5 —
8 apríl	14 maí	5 júní	25 júní	19 júlí	14 ág.	2 sept.	23 sept.	16 okt.	12 nóv.	7 des.
9 —	15 —	6 —	26 —	20 —	15 —	3 —	24 —	17 —	13 —	8 —
9 —	15 —	6 —	26 —	20 —	15 —	3 —	24 —	17 —	13 —	8 —
9 —	16 —	7 —	27 —	21 —	16 —	4 —	25 —	18 —	14 —	9 —
9 —	16 —	7 —	27 —	21 —	16 —	4 —	25 —	18 —	14 —	9 —
9 —	16 —	7 —	27 —	21 —	16 —	4 —	25 —	18 —	14 —	9 —
—	17 —	8 —	28 —	22 —	17 —	5 —	26 —	19 —	15 —	10 —
—	17 —	8 —	28 —	22 —	17 —	5 —	26 —	19 —	15 —	10 —
—	17 —	8 —	28 —	22 —	17 —	5 —	26 —	19 —	15 —	10 —
—	17 —	8 —	28 —	22 —	17 —	5 —	26 —	19 —	15 —	10 —
—	18 —	9 —	29 —	23 —	18 —	6 —	28 —	20 —	16 —	11 —

II. Norðanpóstur.

III. Seyðisfjarðarpóstur.

	Póstleiðir	Póststöðvar	1. ferð	2. ferð	3. ferð	4. ferð
II. Norðanpóstur.	A. Milli Reykjavíkur og Staðar. 1. Frá Reykjavík. (norðurleið). 2. Frá Stað. (suðurleið).	Frá Reykjavík	3 jan.	28 jan.	25 febr.	22 mars
		— Akranesi	3 —	28 —	25 —	22 —
		— Borgarnesi	5 —	30 —	27 —	24 —
		— Munaðarnesi	5 —	30 —	27 —	24 —
		— Dalsmynni	5 —	30 —	27 —	24 —
		að Stað	7 —	1 febr.	1 mars	26 —
		Frá Stað	9 jan.	3 febr.	3 mars	28 mars
		— Dalsmynni	9 —	3 —	3 —	28 —
		— Munaðarnesi	10 —	4 —	4 —	29 —
		— Borgarnesi	12 —	6 —	6 —	31 —
		— Akranesi	12 —	6 —	6 —	31 —
		í Reykjavík	12 —	6 —	6 —	31 —
		Frá Akureyri	3 jan.	28 jan.	25 febr.	22 mars
		— Steinsstöðum	4 —	29 —	26 —	23 —
		— Silfrastöðum	4 —	29 —	26 —	23 —
		— Miklabæ	4 —	29 —	26 —	23 —
III. Seyðisfjarðarpóstur.	B. Milli Akureyrar og Staðar. 1. Frá Akureyri. (suðurleið). 2. Frá Stað. (norðurleið).	— Víðimýri	5 —	30 —	27 —	24 —
		— Æsustöðum	5 —	30 —	27 —	24 —
		— Holtastöðum	5 —	30 —	27 —	24 —
		— Blönduósi	5 —	30 —	27 —	24 —
		— Sveinsstöðum	6 —	31 —	28 —	25 —
		— Lækjamóti	6 —	31 —	28 —	25 —
		— Staðarbakka	6 —	31 —	28 —	25 —
		að Stað	8 —	2 febr.	2 mars	27 —
		Frá Stað	9 jan.	3 febr.	3 mars	28 mars
		— Staðarbakka	10 —	4 —	4 —	29 —
		— Lækjamóti	10 —	4 —	4 —	29 —
		— Sveinsstöðum	10 —	4 —	4 —	29 —
		— Blönduósi	10 —	4 —	4 —	30 —
		— Holtastöðum	11 —	5 —	5 —	30 —
		— Æsustöðum	11 —	5 —	5 —	30 —
		— Víðimýri	12 —	6 —	6 —	31 —
		— Miklabæ	12 —	6 —	6 —	31 —
		— Silfrastöðum	12 —	6 —	6 —	31 —
		— Steinsstöðum	13 —	7 —	7 —	1 apríl
		á Akureyri	15 —	9 —	9 —	3 —
		Frá Akureyri	17 jan.	13 febr.	11 mars	6 apríl
		— Hálsi	17 —	13 —	11 —	6 —
		— Ljósavatni	17 —	13 —	11 —	6 —
		— Einarstöðum	17 —	13 —	11 —	6 —
		— Grenjaðarst.	18 —	14 —	12 —	7 —
		— Reykjahlíð	19 —	15 —	13 —	7 —
		að Grímsstöðum	21 —	17 —	15 —	8 —
		Frá Grímsstöðum	22 jan.	18 febr.	16 mars	9 apríl
		— Reykjahlíð	23 —	19 —	16 —	10 —
		— Grenjaðarst.	24 —	20 —	17 —	11 —
		— Einarstöðum	24 —	20 —	17 —	11 —
		— Ljósavatni	24 —	20 —	17 —	11 —
		— Hálsi	24 —	20 —	17 —	11 —
		á Akureyri	26 —	22 —	19 —	12 —

5. ferð	6. ferð	7. ferð	8. ferð	9. ferð	10. ferð	11. ferð	12. ferð	13. ferð	14. ferð	15. ferð
3 apríl	8 maí	31 maí	20 júní	14 júlí	9 ág.	28 ág.	17 sept.	10 okt.	6 nóv.	1 des.
3 —	8 —	31 —	20 —	14 —	9 —	28 —	17 —	10 —	6 —	1 —
5 —	10 —	2 júní	22 —	16 —	11 —	30 —	19 —	12 —	8 —	3 —
5 —	10 —	2 —	22 —	16 —	11 —	30 —	19 —	12 —	8 —	3 —
5 —	10 —	2 —	22 —	16 —	11 —	30 —	19 —	12 —	8 —	3 —
7 —	11 —	3 —	23 —	17 —	12 —	31 —	20 —	14 —	10 —	5 —
9 apríl	13 maí	5 júní	25 júní	19 júlí	14 ág.	2 sept.	22 sept.	16 okt.	12 nóv.	7 des.
9 —	13 —	5 —	25 —	19 —	14 —	2 —	22 —	16 —	12 —	7 —
10 —	14 —	6 —	26 —	20 —	15 —	3 —	23 —	17 —	13 —	8 —
11 —	16 —	8 —	27 —	22 —	16 —	4 —	24 —	19 —	15 —	10 —
11 —	16 —	8 —	27 —	22 —	16 —	4 —	24 —	19 —	15 —	10 —
11 —	16 —	8 —	27 —	22 —	16 —	4 —	24 —	19 —	15 —	10 —
3 apríl	6 maí	30 maí	20 júní	14 júlí	9 ág.	28 ág.	17 sept.	10 okt.	6 nóv.	1 des.
4 —	6 —	30 —	20 —	14 —	9 —	28 —	17 —	10 —	7 —	2 —
4 —	6 —	30 —	20 —	14 —	9 —	28 —	17 —	10 —	7 —	2 —
4 —	7 —	31 —	21 —	15 —	10 —	29 —	18 —	11 —	7 —	2 —
5 —	7 —	31 —	21 —	15 —	10 —	29 —	18 —	11 —	8 —	3 —
5 —	8 —	1 júní	22 —	16 —	11 —	30 —	19 —	12 —	8 —	3 —
5 —	8 —	1 —	22 —	16 —	11 —	30 —	19 —	12 —	8 —	3 —
6 —	8 —	1 —	22 —	16 —	11 —	30 —	19 —	12 —	9 —	4 —
6 —	9 —	2 —	23 —	17 —	12 —	31 —	20 —	13 —	9 —	4 —
7 —	9 —	2 —	23 —	17 —	12 —	31 —	20 —	14 —	10 —	5 —
7 —	10 —	3 —	24 —	18 —	13 —	1 sept.	21 —	14 —	10 —	5 —
8 —	12 —	4 —	24 —	18 —	13 —	1 —	21 —	15 —	11 —	6 —
9 apríl	13 maí	5 júní	25 júní	19 júlí	14 ág.	2 sept.	22 sept.	16 okt.	12 nóv.	7 des.
10 —	13 —	5 —	25 —	19 —	14 —	2 —	22 —	16 —	13 —	8 —
10 —	14 —	5 —	25 —	19 —	14 —	2 —	22 —	17 —	13 —	8 —
10 —	14 —	6 —	26 —	20 —	15 —	3 —	23 —	17 —	13 —	8 —
11 —	15 —	6 —	26 —	20 —	15 —	3 —	23 —	18 —	14 —	9 —
11 —	15 —	6 —	26 —	20 —	15 —	3 —	23 —	18 —	14 —	9 —
11 —	15 —	6 —	26 —	20 —	15 —	3 —	23 —	18 —	14 —	9 —
12 —	16 —	7 —	27 —	21 —	16 —	4 —	24 —	19 —	15 —	10 —
12 —	16 —	7 —	27 —	21 —	16 —	4 —	24 —	19 —	15 —	10 —
12 —	16 —	7 —	27 —	21 —	16 —	4 —	24 —	19 —	15 —	10 —
13 —	17 —	8 —	28 —	22 —	17 —	5 —	25 —	20 —	16 —	11 —
15 —	18 —	9 —	30 —	23 —	18 —	6 —	26 —	21 —	18 —	13 —
8 apríl	21 maí	10 júní	2 júlí	26 júlí	20 ág.	8 sept.	28 sept.	23 okt.	21 nóv.	15 des.
8 —	21 —	10 —	2 —	26 —	20 —	8 —	28 —	23 —	21 —	15 —
8 —	21 —	10 —	2 —	26 —	20 —	8 —	28 —	23 —	21 —	15 —
8 —	21 —	10 —	2 —	26 —	20 —	8 —	28 —	23 —	21 —	15 —
9 —	22 —	11 —	2 —	26 —	20 —	8 —	29 —	23 —	22 —	16 —
0 —	23 —	12 —	3 —	27 —	21 —	9 —	29 —	24 —	23 —	17 —
1 maí	24 —	13 —	4 —	28 —	22 —	10 —	30 —	25 —	24 —	19 —
2 maí	25 maí	14 júní	5 júlí	29 júlí	23 ág.	11 sept.	1 okt.	26 okt.	26 nóv.	20 des.
2 —	26 —	14 —	5 —	29 —	23 —	11 —	1 —	27 —	27 —	21 —
3 —	27 —	15 —	6 —	30 —	24 —	12 —	2 —	28 —	28 —	22 —
3 —	27 —	15 —	6 —	30 —	24 —	12 —	2 —	28 —	28 —	22 —
3 —	27 —	15 —	6 —	30 —	24 —	12 —	2 —	29 —	28 —	22 —
3 —	27 —	15 —	7 —	30 —	24 —	12 —	2 —	29 —	28 —	22 —
4 —	28 —	16 —	8 —	31 —	25 —	13 —	3 —	31 —	30 —	24 —

	Póstleiðir	Póststöðvar	1. ferð	2. ferð	3. ferð	4. ferð
III. Seyðisfjarðarpóstur.	B. Milli Seyðisfjarðar og Grímsstaða 1. Frá Seyðisfirði (vesturleið).	Frá Seyðisfirði	17 jan.	12 febr.	10 mars	3 apríl
		— Egilsstöðum	18 —	13 —	11 —	4 —
		— (Ekkjufellsseli)	18 —	13 —	11 —	4 —
		— (Bót)	18 —	13 —	11 —	4 —
		— (Fossvöllum)	18 —	13 —	11 —	4 —
		— Hvanná	18 —	13 —	11 —	4 —
		— Skjöldólfssstöðum	19 —	14 —	12 —	5 —
		að Grímsstöðum	21 —	16 —	15 —	7 —
		Frá Grímsstöðum	23 jan.	18 febr.	16 mars	9 apríl
		— Skjöldólfssstöðum	24 —	18 —	17 —	10 —
IV. Anstanpóstur.	A. Milli Reykjavíkur og Odda. 1. Frá Reykjavík (austurleið).	— Hvanná	25 —	20 —	18 —	11 —
		— (Fossvöllum)	25 —	20 —	18 —	11 —
		— (Bót)	25 —	20 —	18 —	11 —
		— (Ekkjufellsseli)	25 —	20 —	18 —	11 —
		— Egilsstöðum	26 —	21 —	19 —	12 —
		á Seyðisfirði	27 —	22 —	20 —	13 —
		2. Frá Grímsstöðum (austurleið)				
	B. Milli Prestsbakka og Odda. 1. Frá Prestsbakka (suðurleið).	Frá Reykjavík	9 jan.	1 febr.	27 febr.	23 mars
		— Kotströnd	10 —	2 —	28 —	24 —
		— Selfossi	10 —	2 —	28 —	24 —
		— Hraungerði	10 —	2 —	28 —	24 —
		— Þjórásarbrú	10 —	2 —	28 —	24 —
		— Ægissíðu	10 —	2 —	28 —	24 —
		að Odda	11 —	3 —	1 mars	25 —
		Frá Odda	13 jan.	5 febr.	3 mars	27 mars
		— Ægissíðu	13 —	5 —	3 —	27 —
		— Þjórásarbrú	13 —	5 —	3 —	27 —
	2. Frá Odda (suðurleið).	— Hraungerði	14 —	6 —	4 —	28 —
		— Selfossi	14 —	6 —	4 —	28 —
		— Kotströnd	14 —	6 —	4 —	28 —
		í Reykjavík	15 —	7 —	6 —	30 —
		Frá Prestsbakka	5 jan.	30 jan.	25 febr.	22 mars
		— (Kirkjubæjarkl.)	5 —	30 —	25 —	22 —
		— (Asum)	5 —	30 —	25 —	22 —
		— Flögu	5 —	30 —	25 —	22 —
		— Herjólfssstöðum	6 —	31 —	26 —	23 —
		— Vík	7 —	1 febr.	27 —	24 —
	1. Frá Prestsbakka (suðurleið).	— Þjetursey	7 —	1 —	27 —	24 —
		— Skarðshlíð	7 —	1 —	27 —	24 —
		— Holti	7 —	1 —	27 —	24 —
		— Seljalandi	8 —	2 —	28 —	25 —
		— Ossabæ	8 —	2 —	28 —	25 —
		að Odda	10 —	4 —	1 mars	26 —
		Frá Odda	12 jan.	6 febr.	2 mars	28 mars
		— Ossabæ	12 —	6 —	2 —	28 —
		— Seljalandi	12 —	6 —	2 —	28 —
		— Holti	12 —	6 —	2 —	28 —
	2. Frá Odda (austurleið).	— Skarðshlíð	12 —	6 —	2 —	28 —
		— Þjetursey	13 —	7 —	3 —	29 —
		— Vík	13 —	7 —	3 —	29 —
		— Herjólfssstöðum	14 —	8 —	4 —	30 —
		— Flögu	14 —	8 —	4 —	30 —
		— (Asum)	14 —	8 —	4 —	30 —
		— (Kirkjubæjarkl.)	15 —	8 —	4 —	30 —
		að Prestsbakka	16 —	10 —	7 —	1 apríl

5. ferð	6. ferð	7. ferð	8. ferð	9. ferð	10. ferð	11. ferð	12. ferð	13. ferð	14. ferð	15. ferð
7 apríl	20 maí	9 júní	30 júní	24 júlí	18 ág.	6 sept.	26 sept	21 okt.	20 nóv.	14 des.
8 —	21 —	10 —	1 júlí	25 —	19 —	7 —	27 —	22 —	21 —	15 —
8 —	21 —	10 —	1 —	25 —	19 —	7 —	27 —	22 —	21 —	15 —
8 —	21 —	10 —	1 —	25 —	19 —	7 —	27 —	22 —	21 —	15 —
8 —	21 —	10 —	1 —	25 —	19 —	7 —	27 —	22 —	21 —	15 —
8 —	21 —	10 —	1 —	25 —	19 —	7 —	27 —	22 —	21 —	15 —
9 —	22 —	11 —	2 —	26 —	20 —	8 —	28 —	23 —	22 —	16 —
1 maí	24 —	13 —	4 —	28 —	22 —	10 —	30 —	25 —	24 —	18 —
2 maí	25 maí	14 júní	5 júlí	29 júlí	23 ág.	11 sept.	2 okt.	27 okt.	26 nóv.	20 des.
3 —	26 —	15 —	6 —	30 —	24 —	12 —	3 —	28 —	27 —	21 —
4 —	27 —	16 —	7 —	31 —	25 —	13 —	4 —	29 —	28 —	22 —
4 —	27 —	16 —	7 —	31 —	25 —	13 —	4 —	29 —	28 —	22 —
4 —	27 —	16 —	7 —	31 —	25 —	13 —	4 —	29 —	28 —	22 —
4 —	27 —	16 —	7 —	31 —	25 —	13 —	4 —	29 —	28 —	22 —
5 —	28 —	17 —	7 —	31 —	25 —	13 —	4 —	30 —	29 —	23 —
6 —	29 —	18 —	8 —	1 ág.	26 —	14 —	5 —	31 —	30 —	24 —
8 apríl	12 maí	4 júní	25 júní	16 júlí	6 ág.	27 ág.	17 sept.	8 okt.	8 nóv.	5 des.
9 —	13 —	4 —	25 —	16 —	6 —	27 —	17 —	8 —	9 —	6 —
9 —	13 —	5 —	26 —	17 —	7 —	28 —	18 —	9 —	9 —	6 —
9 —	13 —	5 —	26 —	17 —	7 —	28 —	18 —	9 —	9 —	6 —
9 —	13 —	5 —	26 —	17 —	7 —	28 —	18 —	9 —	9 —	6 —
9 —	13 —	5 —	26 —	17 —	7 —	28 —	18 —	9 —	10 —	6 —
10 —	14 —	5 —	26 —	17 —	7 —	28 —	18 —	10 —	10 —	7 —
2 apríl	16 maí	7 júní	27 júní	18 júlí	8 ág.	5 sept.	19 sept.	11 okt.	12 nóv.	9 des.
22 —	16 —	7 —	27 —	18 —	8 —	5 —	19 —	11 —	12 —	9 —
22 —	16 —	7 —	27 —	18 —	8 —	5 —	19 —	11 —	12 —	9 —
23 —	17 —	8 —	27 —	18 —	8 —	5 —	19 —	11 —	13 —	10 —
23 —	17 —	8 —	28 —	19 —	9 —	6 —	20 —	12 —	13 —	10 —
23 —	17 —	8 —	28 —	19 —	9 —	6 —	20 —	12 —	13 —	10 —
25 —	19 —	9 —	28 —	19 —	9 —	6 —	20 —	12 —	15 —	12 —
5 apríl	10 maí	2 júní	23 júní	14 júlí	4 ág.	27 ág.	15 sept.	5 okt.	5 nóv.	3 des.
5 —	10 —	2 —	23 —	14 —	4 —	27 —	15 —	5 —	5 —	3 —
5 —	10 —	2 —	23 —	14 —	4 —	27 —	15 —	5 —	5 —	3 —
5 —	10 —	2 —	23 —	14 —	4 —	27 —	15 —	6 —	5 —	4 —
6 —	11 —	3 —	24 —	14 —	4 —	27 —	15 —	6 —	6 —	4 —
7 —	12 —	3 —	24 —	15 —	5 —	28 —	16 —	7 —	7 —	5 —
7 —	12 —	3 —	24 —	15 —	5 —	28 —	16 —	7 —	7 —	5 —
7 —	12 —	3 —	24 —	15 —	5 —	28 —	16 —	8 —	7 —	5 —
7 —	12 —	4 —	25 —	15 —	5 —	28 —	16 —	8 —	8 —	6 —
8 —	13 —	4 —	25 —	15 —	5 —	28 —	16 —	8 —	8 —	6 —
8 —	13 —	4 —	25 —	16 —	6 —	29 —	17 —	8 —	8 —	6 —
20 —	14 —	5 —	26 —	17 —	7 —	30 —	18 —	10 —	10 —	8 —
22 apríl	16 maí	6 júní	27 júní	18 júlí	8 ág.	31 ág.	19 sept.	12 okt.	12 nóv.	10 des.
22 —	16 —	6 —	27 —	18 —	8 —	31 —	19 —	12 —	12 —	10 —
22 —	16 —	6 —	27 —	18 —	8 —	31 —	19 —	13 —	12 —	10 —
22 —	16 —	6 —	27 —	18 —	8 —	31 —	19 —	13 —	12 —	10 —
22 —	16 —	6 —	27 —	18 —	8 —	31 —	19 —	14 —	12 —	10 —
23 —	17 —	7 —	27 —	18 —	9 —	1 sept.	20 —	14 —	13 —	11 —
23 —	17 —	7 —	28 —	19 —	9 —	1 —	20 —	14 —	13 —	11 —
24 —	18 —	8 —	28 —	19 —	9 —	2 —	21 —	15 —	14 —	12 —
24 —	18 —	8 —	28 —	19 —	9 —	2 —	21 —	15 —	14 —	12 —
24 —	18 —	8 —	28 —	19 —	9 —	2 —	21 —	15 —	14 —	12 —
24 —	18 —	8 —	29 —	20 —	9 —	2 —	21 —	15 —	14 —	12 —
26 —	19 —	9 —	30 —	20 —	10 —	3 —	22 —	16 —	16 —	14 —

V. Eskifjarðarpóstur.

Póstleiðir	Póststöðvar	1. ferð	2. ferð	3. ferð	4. ferð
A. Milli Prestsbakka og Hóla. 1. Frá Prestsbakka (austurleið).	Frá Prestsbakka	19 jan.	14 febr.	10 mars	3 apríl
	— Fagurhólsmýri	20 —	15 —	11 —	4 —
	— Kálfafellsstað	21 —	16 —	12 —	5 —
	— Hólmi	21 —	16 —	12 —	5 —
	að Hólum	23 —	18 —	14 —	7 —
	Frá Hólum	25 jan.	20 febr.	17 mars	9 apríl
	— Hólmi	25 —	20 —	17 —	9 —
	— Kálfafellsstað	26 —	21 —	18 —	10 —
	— Fagurhólsmýri	27 —	22 —	19 —	11 —
	að Prestsbakka	29 —	23 —	21 —	13 —
B. Milli Eskifjarðar og Hóla. 1. Frá Eskifirði (suðurleið).	Frá Eskifirði	16 jan.	11 febr.	9 mars	2 apríl
	— Reyðarfirði	16 —	11 —	9 —	2 —
	— Egilsstöðum	18 —	13 —	11 —	4 —
	— Hryggstekk	18 —	13 —	11 —	4 —
	— Höskuldsstöðum	19 —	14 —	12 —	5 —
	— Djúpavogi	20 —	15 —	13 —	6 —
	— Starmýri	21 —	16 —	14 —	7 —
	— Stafafelli	21 —	16 —	14 —	7 —
	— (Firði)	21 —	16 —	14 —	7 —
	að Hólum	23 —	18 —	15 —	8 —
	Frá Hólum	25 jan.	20 febr.	17 mars	10 apríl
	— (Firði)	25 —	20 —	17 —	10 —
	— Stafafelli	26 —	21 —	18 —	11 —
	— Starmýri	26 —	21 —	18 —	11 —
	— Djúpavogi	28 —	22 —	19 —	12 —
	— Höskuldsstöðum	28 —	23 —	20 —	13 —
	— Hryggstekk	29 —	24 —	21 —	14 —
	— Egilsstöðum	30 —	25 —	22 —	15 —
	— Reyðarfirði	30 —	25 —	22 —	15 —
	á Eskifirði	31 —	26 —	23 —	16 —
2. Frá Hólum (austurleið).					

5. ferð	6. ferð	7. ferð	8. ferð	9. ferð	10. ferð	11. ferð	12. ferð	13. ferð	14. ferð	15. ferð
28 apríl	21 maí	10 júní	1 júlí	23 júlí	18 ág.	7 sept.	27 sept.	23 okt.	21 nóv.	15 des.
29 —	22 —	11 —	2 —	24 —	19 —	8 —	28 —	24 —	22 —	16 —
30 —	23 —	12 —	3 —	25 —	20 —	9 —	29 —	25 —	23 —	17 —
30 —	23 —	12 —	3 —	25 —	20 —	9 —	29 —	25 —	23 —	17 —
2 maí	25 —	13 —	5 —	26 —	21 —	10 —	30 —	26 —	25 —	19 —
4 maí	26 maí	15 júní	6 júlí	27 júlí	22 ág.	11 sept.	1 okt.	28 okt.	27 nóv.	21 des.
4 —	26 —	15 —	6 —	27 —	22 —	11 —	1 —	28 —	27 —	21 —
5 —	27 —	15 —	7 —	28 —	23 —	12 —	2 —	29 —	28 —	22 —
6 —	28 —	16 —	8 —	29 —	24 —	13 —	3 —	30 —	29 —	23 —
8 —	30 —	17 —	9 —	30 —	25 —	14 —	4 —	1 nóv.	1 des.	24 —
26 apríl	19 maí	8 júní	29 júní	23 júlí	17 ág.	5 sept.	25 sept.	20 okt.	19 nóv.	13 des.
26 —	19 —	8 —	29 —	23 —	17 —	5 —	25 —	20 —	19 —	13 —
28 —	21 —	10 —	1 júlí	25 —	19 —	7 —	27 —	22 —	21 —	15 —
28 —	21 —	10 —	1 —	25 —	19 —	7 —	27 —	22 —	21 —	15 —
29 —	22 —	11 —	2 —	26 —	19 —	8 —	28 —	23 —	22 —	16 —
30 —	22 —	11 —	3 —	26 —	20 —	8 —	29 —	24 —	23 —	17 —
1 maí	23 —	12 —	3 —	26 —	20 —	9 —	29 —	25 —	23 —	17 —
2 —	23 —	12 —	4 —	27 —	21 —	9 —	29 —	26 —	24 —	18 —
2 —	23 —	12 —	4 —	27 —	21 —	9 —	29 —	26 —	24 —	18 —
3 —	25 —	13 —	5 —	27 —	21 —	10 —	30 —	27 —	25 —	19 —
5 maí	26 maí	15 júní	6 júlí	29 júlí	22 ág.	12 sept.	2 okt.	28 okt.	27 nóv.	21 des.
5 —	26 —	15 —	6 —	29 —	22 —	12 —	2 —	28 —	27 —	21 —
5 —	26 —	16 —	7 —	30 —	23 —	13 —	3 —	29 —	28 —	22 —
6 —	27 —	16 —	7 —	30 —	23 —	13 —	3 —	29 —	28 —	22 —
7 —	28 —	17 —	8 —	31 —	24 —	14 —	4 —	30 —	29 —	23 —
8 —	29 —	18 —	8 —	31 —	24 —	14 —	5 —	31 —	30 —	24 —
9 —	30 —	18 —	9 —	1 ág.	25 —	15 —	6 —	1 nóv.	1 des.	25 —
10 —	31 —	19 —	10 —	2 —	26 —	16 —	7 —	2 —	2 —	26 —
10 —	31 —	19 —	10 —	2 —	26 —	16 —	7 —	2 —	2 —	26 —
11 —	1 júní	20 —	11 —	3 —	27 —	17 —	8 —	3 —	3 —	27 —

Í stjórnnarráði Íslands, 29. október 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Áætlun aukapóstanna 1918.

1. Milli Reykjavíkur og Hafnarfjarðar

er póstur sendur með vögnum, sem ganga oft daglega.

2. Milli Reykjavíkur og Ægissíðu

gengur póstvagn í viku hverri frá 1. júní til 15. október. Fer póstvagninn frá *Reykjavík* á þriðjudögum og kemur þangað aftur á föstudögum, nema í fyrstu og síðustu ferð. Í hverri póstvagnferð gengur póstar milli Ægissíðu og Oddu.

3. Milli Reykjavíkur og Þingvalla

verður póstur sendur með vögnum í júlí og ágúst.

4. Gullbringusýslupóstarnir eru þrír:

- Fyrsti fer frá *Hafnarfirði*, eftir komu aðalpóstanna til Reykjavíkur í 1.—5. og 14.—15. ferð, um *Kálfatjörn* og *Keflavík* að *Járngerðarstöðum* og snýr sömu leið til baka.
- Annar fer frá *Keflavík*, eftir komu fyrsta aukapósts, um *Gerða* að *Sandgerði* og sömu leið til baka.
- Þriðji fer frá *Keflavík*, eftir komu fyrsta aukapósts, til *Kirkjuvogs* og sömu leið til baka.

Frá byrjun maí til októberloka verður póstur sendur til *Keflavíkur* með bílum í hverri viku.

Í 6.—13. aðalpóstferð ganga póstar frá *Keflavík* um *Gerða* til *Sandgerðis*, frá *Keflavík* til *Járngerðarstaða* og frá *Keflavík* til *Kirkjuvogs*.

5. Kjósarsýslupósturinn,

milli Reykjavíkur og Neðra-Háls, fer frá *Reykjavík*, eftir komu aðalpóstanna til Reykjavíkur, um *Ejubeig* að *Neðra Hálsi* í Kjós og snýr aftur sömu leið til *Reykjavíkur*.

6. Borgarfjarðarsýslupóstarnir eru níu:

- Fyrsti fer frá *Akranesi*, eftir komu »Ingólfs« þangað í aðalpóstferð, um (*Os*), *Vogatungu*, *Saurbæ*, (*Geitaberg*), (*Grund*), *Hesti*, (*Varmalæk*), *Hvítárþakka*, (*Stafholtsey*), (*Arnarholt*), að *Munadarnesi*, í veg fyrir aðalpósta og heldur sömu leið til baka til *Akraness*.
- Annar fer frá *Hesti*, eftir komu fyrsta aukapósts frá *Akranesi*, um *Lund*, (*Reyki*) að (*Fítjum*) og snýr þaðan aftur að *Hesti*.
- Þriðji fer frá *Borgarnesi*, eftir komu aðalpóstanna frá Reykjavík, um *Munadarnes*, (*Steina*), *Norðtungu*, *Deildartungu*, *Reykholt*, (*Stórárs*) að *Gilsbakka* og snýr þaðan aftur um *Norðtungu* og *Munadarnes* að *Borgarnesi*.
- Fjórdi fer frá *Munadarnesi*, eftir komu aðalpóstanna frá Stað og *Hjarðarholti*, að *Hvítárþakka* og snýr aftur sömu leið til baka.
- Fimti fer frá *Vogatungu*, eftir komu fyrsta aukapósts frá *Akranesi*, að (*Fiskilæk*) og snýr aftur sömu leið til *Vogatungu*.
- Siötti fer frá *Saurbæ*, eftir komu fyrsta aukapósts frá *Akranesi*, að (*Þyrli*) og snýr aftur sömu leið til baka.
- Sjöundi fer frá *Hesti*, eftir komu fyrsta aukapósts frá *Akranesi*, að (*Hvanneyri*) og snýr sömu leið til baka aftur.
- Attundi fer frá *Innra-Hólmi*, eftir komu »Ingólfs« í aðalpóstferð, til *Akraness* um (*Ytra-Hólm*) og snýr aftur sömu leið.
- Níundi fer frá *Deildartungu*, eftir komu þriðja aukapósts, um (*Stóra-Kropp*), *Brúsholt*, (*Geirshlíð*) og (*Lilla-Kropp*) að *Norðtungu* fyrir komu nefnds aukapósts, á bakaleið.

7. Mýrasýslupóstarnir eru þrír:

- Fyrsti fer frá *Borgarnesi*, eftir komu aðalpósta frá Reykjavík, um (*Jarðlangsstæði*), (*Stangarholt*), (*Valbjarnarvelli*) að (*Grimsstöðum*) og þaðan beint til *Borgarness*.

- b. Annar fer frá *Alftanesi* um (*Smíðjuhól*) og (*Langárjoss*) til *Borgarness* daginn áður en póstar leggja af stað þaðan norður og vestur, og snýr aftur sömu leið til baka, en kemur við á (*Hofsstöðum*) og (*Vogalæk*).
- c. Þriðji fer frá *Brúarfossi*, eftir komu Stykkishólmspósts, um (*Akra*) að (*Seljum*).

8. Stykkishólmspósturinn

fer frá *Borgarnesi*, þegar »Ingólfur« er kominn þangað í aðalpósterð, um (*Arnarstapa*), *Brúarfoss*, *Garda*, *Akurholt*, *Gröf* og (*Skjöld*) til *Stykkishólms*; snýr aftur eftir 36 stunda viðstöðu þar sömu leið að *Borgarnesi*.

9. Snæfellsnessýslupóstarnir eru sjö:

- a. Fyrsti fer frá *Gröf*, eftir að Stykkishólmspósturinn er þangað kominn frá *Borgarnesi*, um *Staðastað*, *Búðir*, *Olafsvík* til *Sands*, og snýr þaðan aftur eftir eyktardvöl sömu leið að *Gröf* og sé kominn þangað nógu snemma til að ná í Stykkishólmspóstinn á bakaleið. Póstur þessi skal standa við í Olafsvík svo lengi, að hann fari eigi af stað þaðan á bakaleið fyrr en 16 stundum eftir að hann kom þangað frá *Gröf*.
- b. Annar fer frá *Stykkishólmi*, eftir komu aukapóstsins frá *Stað*, og fer um (*Fjarðarhorn*), *Grundarfjörð*, *Brimilsvelli*, *Olafsvík* að *Sandi*; síðan snýr hann aftur um *Olafsvík*, *Búðir*, *Staðastað*, (*Hofsstaði*) og (*Skjöld*) til *Stykkishólms*.
- c. Þriðji fer frá *Arnarstapa* fyrir komu fyrsta aukapósts að *Búðum*, en eftir komu hans snýr hann aftur sömu leið að *Arnarstapa*.
- d. Fjórti fer frá *Grundarfirði* fyrir komu Stykkishólmspósts frá *Borgarnesi* til *Stykkishólms*; eftir komu hans snýr hann sömu leið til baka aftur og kemur við á (*Fjarðarhorni*) og (*Bersekjahrauni*) í báðum leiðum.
- e. Fimti fer frá *Olafsvík*, eftir komu fyrsta aukapósts, að *Brimilsvöllum* og sömu leið til baka.
- f. Sjötti fer frá *Sandi*, eftir komu fyrsta

aikapósts að (*Saxahóli*) og sömu leið til baka. 102

- g. Sjöundi fer frá *Gröf*, eftir komu Stykkishólmspósts frá *Borgarnesi*, að *Skógarnesi* og snýr sömu leið til baka.

10. Flateyjarpósturinn

fer frá *Flatey* um (*Ellidæy*), (*Bjarneyjar*) til *Stykkishólms* fyrir komu aukapóstsins frá *Borgarnesi*, og snýr aftur sömu leið til *Flateyjar* eftir komu aukapóstsins.

Póstbáturinn staðnæmist fyrir utan lendinguna í (*Ellidæy*) og (*Bjarneyjum*) og bíður þar alt að fjórðungi stundar til þess að gefa ábúendunum kost á að sækja póst sinn út í bátinn.

11. Dalasýslupóstarnir eru þrír:

- a. Fyrsti fer frá *Stykkishólmi* um *Breiðabólstað* á *Skógarströnd*, (*Bugðustaði*) og *Harrastaði* svo tímanlega, að hann nái að *Búðardal* og *Stað* áður en aðalpóstar leggja af stað þaðan; eftir komu þeirra snýr hann aftur sömu leið til *Stykkishólms*, og kemur við á (*Dönustöðum*) og *Borðeyri* í báðum leiðum.
- b. Annar fer frá *Stórholti* um *Skarð*, *Hnúk*, *Staðarfjell*, (*Knararhöfn*) og *Hvamm* svo tímanlega, að hann nái að *Búðardal* áður en fyrsti aukapóstur leggur af stað þaðan norður að *Stað*, snýr síðan aftur sömu leið að *Stórholti* eftir komu fyrsta aukapósts frá *Stað*.
- c. Þriðji fer frá *Leikskálum* að *Búðardal* eftir að aðalpóstar eru komnir þangað og snýr sömu leið til baka aftur.

12. Barðastrandarsýslupóstarnir eru tólf:

- a. Fyrsti fer frá *Króksfjarðarnesi*, þegar eftir að vestanpóstur er þangað kominn frá *Búðardal*, fer um *Bæ*, *Kinnarstuði*, *Brekku*, *Vattarnes*, *Brjánslæk*, (*Haga*), (*Brekkuvelli*), (*Vesturbotn*), *Patresfjörð* og *Sveins-eyri* að *Bildadal*, og snýr þaðan aftur sömu leið að *Króksfjarðarnesi*.
- b. Annar fer frá *Sveins-eyri*, þegar eftir að fyrsti aukapóstur er þangað kominn frá

102

- Patreksfirði, um (*Fífustaði*) að *Selárdal*, og snýr jafnskiptt aftur að *Sveinseyri*.
- c. Þriðji fer frá *Patreksfirði*, eftir komu fyrsta aukapósts þangað frá Króksfjarðarnesi, um *Sauðlauksdal* að *Saurbæ* á Rauðasandi og snýr þegar aftur til *Patreksfjarðar*.
 - d. Fjórði fer frá *Flatey*, eftir komu Flateyjarpóstsins þangað frá Stykkishólmi, um (*Sauðeyjar*) að *Brjánslæk*, og snýr þaðan aftur til *Flateyjar*.
 - e. Fimti fer frá *Króksfjarðarnesi* um *Kleifar*, *Gudlaugsvík* og *Borðeyri*, þegar eftir komu vestanpóstsins þangað frá Ísafirði, að *Stað* í Hrítafirði. Eftir komu norðanpóstsins frá *Akureyri* að *Stað* fer hann þaðan aftur sömu leið að *Króksfjarðarnesi* og sé kominn þangað áður en vestanpósturinn fer þaðan áleiðis til *Ísafjarðar*.
 - f. Sjötti fer frá *Sauðlauksdal*, eftir komu þriðja aukapósts, að *Breiðuvík* og fer sömu leið til baka aftur.
 - g. Sjöundi fer frá *Vattarnesi*, eftir komu fyrsta aukapósts þangað, um (*Fjörð*) að (*Skálmarnesmúla*) og þaðan sömu leið til baka.
 - h. Áttundi fer frá *Flatey*, í 1.—4. og 14.—15. pósthferð, til (*Hvallátra*) eftir komu Flateyjarpóstsins frá Stykkishólmi og snýr sömu leið til baka.
 - i. Niundi fer frá *Bæ*, eftir að vestanpósturinn er þangað kominn frá Búðardal, um (*Reykshóla*) að *Stað* á *Reykjanesi* og snýr svo aftur sömu leið að *Bæ*.
 - k. Tiundi fer frá *Brjánslæk*, eftir komu fyrsta aukapósts þangað frá Króksfjarðarnesi, yfir Fossheiði um (*Foss*) til *Bildudals* og snýr sömu leið til baka aftur.
 - l. Ellefti fer frá *Arngerðareyri*, þegar eftir komu vestanpóstsins frá Ísafirði, um (*Klett*), (*Eyri*), (*Gufudal*) að *Brekku* og snýr sömu leið til baka aftur.
 - m. Tólfsti fer frá *Bildudal* til *Rafnseyrar*, þegar eftir komu fyrsta aukapósts, og mætir þar, ef hægt er, pósti frá Ísafirði, og sé kominn til *Bildudals* áður en fyrsti aukapóstur snýr aftur þaðan.
- tveim dögum eftir komu vestanpóstsins þangað að sunnan, um *Melgraseyri* og (*Unaðsdal*) að *Sandeyri* og snýr þaðan aftur, eftir komu 8. aukapósts, til *Arngerðareyrar*.
- b. Annar fer frá *Ísafirði*, eftir komu vestanpóstsins þangað, um *Flateyri*, *Vedrárá*, *Holt* í Önnarfirði, (*Gemlufall*), *Þingeyri* að *Rafnseyri*, og fer svo sömu leið aftur til *Ísafjarðar*. Póstur þessi skal, ef unt er, mæta aukapósti frá *Bildudal*.
 - c. Þriðji fer frá *Ogri* um (*Hvítanes*) að (*Eyri*) í Skötufríði eftir komu aðalpósts frá Ísafirði.
 - d. Fjórði fer frá (*Gemlufalli*) um *Mýrar*, (*Núp*) og (*Gerðhamra*) að (*Sæbóli*), þegar eftir komu Bildudalspóstsins þangað frá Ísafirði og snýr aftur sömu leið.
 - e. Fimti fer frá *Ísafirði*, eftir komu vestanpóstsins þangað, að *Suðureyri* í Súgandafirði og snýr þaðan aftur eftir eyktarðvöl til *Ísafjarðar*.
 - f. Sjötti fer frá *Ísafirði*, eftir komu vestanpóstsins þangað, um *Hnífsdal* út í *Bolungarvík*, og snýr þaðan aftur eftir eyktarðvöl, sömu leið til *Ísafjarðar*.
 - g. Sjöundi fer frá *Ísafirði*, eftir komu vestanpóstsins þangað, um (*Arnardal*), *Tröð* í Alftafirði, *Eyri* í *Seyðisfirði*, að *Kleifum*, og fer síðan sömu leið aftur til *Ísafjarðar*.
 - h. Áttundi fer frá *Ísafirði*, þegar eftir komu vestanpóstsins þangað, sjöveg um *Sandeyri* og *Stað* í Grunnavík að *Hesteyri* og sömu leið aftur til *Ísafjarðar*.
 - i. Niundi fer frá *Hesteyri*, daginn eftir komu póstsins þangað frá Ísafirði, í 1.—3. og 13.—15. pósthferð, um (*Steinólfsstaði*) að *Höfn* á Hornströndum, stendur þar við hált dægur og fer síðan um (*Hlíðuvík*) til *Hesteyrar* aftur.
 - k. Tiundi fer frá *Þingeyri*, eftir komu annars aukapósts þangað frá Ísafirði, um *Haukadal* að (*Arnarnúpi*) og snýr þaðan sömu leið til baka að *Þingeyri*.
 - l. Ellefti fer frá *Rafnseyri*, eftir komu aukapósts frá Bildudal, að (*Lokinhömr-um*) og snýr aftur sömu leið að *Rafnseyri*.
 - m. Tólfsti fer frá *Stað* í Grunnavík, eftir komu áttunda aukapósts þangað, um

13. Ísafjarðarsýslupóstarnir eru sautján:

- a. Fyrsti fer frá *Arngerðareyri*, einum eða

- Dynjanda*, að (*Furufirði*) og snýr aftur sömu leið að *Stað* í veg fyrir póstin frá *Hesteyri*.
- n. Þrettándi fer frá *Holti*, eftir komu annars aukapósts, út í (*Valþjófsdal*) og snýr til baka aftur að *Holti*.
 - o. Fjórtdandi fer frá *Hesteyri*, eftir komu áttunda aukapósts þangað, að *Látrum* í *Aðalvík* og snýr sömu leið til baka aftur.
 - p. Fimmtíndi fer frá *Bolungarvík* um *Hnífsdal* til *Isafjarðar* daginn áður en aðalpostur leggur af stað þaðan og fer sömu leið til baka.
 - r. Sextándi fer frá *Rafnseyri*, eftir komu aukapósts frá *Bíldudal*, að (*Skógum*) í *Mosdal* og fer sömu leið til baka.
 - s. Sautjándi fer frá *Hesteyri*, eftir komu áttunda aukapósts, um (*Sléttu*), *Stað* í *Aðalvík* að (*Sæbóli*) og sömu leið til baka.

14. Strandasýslupóstarnir eru fjórir:

- a. Fyrsti fer frá *Ofeigsfirði* svo tímanlega, að hann geti lagt af stað frá *Hólmavík* jafnsnemma aðalposti frá *Isfirði*. Hann fer um *Arnes*, *Reykjarfjörð*, (*Eyjar*), (*Skarð*), *Bassastaði*, (*Hrófberg*) *Hólmavík*, *Kirkjuból*, (*Kollafjarðarnes*), *Stóra-Fjarðarhörn*, *Gröf*, *Guðlaugsvík*, (*Bæ*), *Borðeyri* og *Stað* og snýr þaðan aftur að *Ofeigsfirði*, þegar aðalpostur, fyrsti *Dala-sýslu-* og fimti *Barðastrandarsýslu*postur eru afgreiddir.
- b. Annar fer frá *Króksfjarðarnesi*, eftir komu aðalpóstsins frá *Isafirði*, um (*Vals-hamar*), (*Tröllatungu*), *Kirkjuból*, *Hólma-vík* og þaðan aftur sömu leið að *Króksfjarðarnesi*.
- c. Þriðji fer frá *Bassastöðum*, eftir komu aukapóstsins frá *Stað*, um (*Hellu*), (*Kleifar*) að (*Kaldrananesi*) og sömu leið til baka.
- d. Fjórdi fer frá *Hrófbergi*, eftir komu fyrsta aukapósts, að (*Stað*) í *Steingrímsfirði*.

15. Húnavatnssýslupóstarnir eru tlu:

- a. Fyrsti fer frá *Staðarbakka*, þegar eftir komu aðalpóstsins þangað frá *Stað*, um (*Stórábs*) að *Hvammstanga*. Fyrir komu

aðalpósts að norðan skal sami postur fara frá *Hvammstanga* um (*Stórábs*) að *Staðarbakka*.

- b. Annar fer frá *Lækjamóti*, þegar eftir komu norðanpóstsins þangað frá *Stað*, um (*Breiðabólstað*), (*Vesturhópsþóla*), (*Osa*) og (*Hindisvík*) að *Tjörn* á *Vatnspesi*. Fyrir komu aðalpósts að norðan skal sami postur fara sömu leið að *Lækjamóti*.
- c. Þriðji fer frá *Sveinssstöðum*, eftir komu aðalpóstsins þangað að sunnan, að *Asi* í *Vatnsdal*, og snýr þaðan aftur að *Sveinssstöðum*.
- d. Fjórdi fer frá *Blönduósi*, eftir komu aðalpóstsins að sunnan, um (*Reyki*) og *Audkúlu* að *Guðlaugsstöðum*. Fyrir komu aðalpóstsins að norðan skal sami postur fara frá *Audkúlu* til *Blönduóss*.
- e. Fimti fer frá *Kálfshamarsvík*, fyrir komu aðalpóstsins á norðurleið, um (*Hof*), *Skagaströnd* og (*Höskuldsstaði*) að *Blönduósi* og fer aftur sömu leið til *Kálfs-hamarsvíkur*.
- f. Sjötti fer frá *Æsustöðum*, þegar eftir komu norðanpóstsins þangað, á norðurleið, að *Bergsstöðum* og snýr þaðan aftur til baka um (*Bollastaði*), ef *Svartá* er fær.
- g. Sjöundi fer frá *Núpsdalstungu* að *Stað*, svo tímanlega, að hann nái þar aðalpostum og snýr aftur sömu leið að *Núpsdalstungu*.
- h. Áttundi fer frá *Holtastöðum* um (*Kirkju-skarð*) að (*Refsstöðum*), eftir komu aðalpóstsins á norðurleið, og snýr aftur beina leið að *Holtastöðum*.
- i. Niundi fer frá *Bergsstöðum* til *Æsustaða* fyrir komu aðalpósts á suðurleið.
- k. Tíundi fer frá *Skagaströnd* um (*Höskuldsstaði*) til *Blönduóss* fyrir komu aðalpósts á suðurleið.

16. Skagafjarðarsýslupóstarnir eru átta:

- a. Fyrsti fer frá *Víðimýri*, eftir komu norðanpóstsins þangað frá *Stað*, um *Melifell* að *Goðdöllum* og sömu leið aftur að *Víðimýri*.
- b. Annar fer frá *Víðimýri*, þegar eftir komu norðanpóstsins þangað frá *Stað*, um (*Páfastaði*), *Reynistað*, *Sauðárkrók*, *As*, *Lón*, *Kolkuós*, *Hofsós*, *Fell*, *Haganesvík*

- og (*Hraun*) til *Siglufrjardar* og snýr aftur sömu leið eftir 24 stunda dvöl þar í 1.—5. og 13.—15. ferð, en eftir 12 stunda dvöl í 6.—12. ferð.
- Þriðji fer frá *Sauðárkróki*, eftir komu *Siglufrjardar* póstsins frá *Viðimýri*, um (*Vedramót*), *Hvamm* í *Laxárdal*, (*Selnes*) að (*Hrauni*) og snýr aftur til *Sauðárkróks*.
 - Fjórdi fer frá *Kolkuósi*, eftir komu *Siglufrjardar* póstsins þangað frá *Viðimýri*, um *Viðvík* að *Hólum*, og snýr þaðan aftur að *Kolkuósi*.
 - Fimti fer frá *Sauðárkróki* svo tímanlega, að hann sé kominn að *Viðimýri* áður en norðanpóstur fer suður um. Eftir komu hans frá *Akureyri* snýr hann aftur sömu leið til *Sauðárkróks* og kemur við á *Reyni stað* og (*Páfástöðum*) í báðum leiðum.
 - Sjötti fer frá *Miklabæ* í *Blönduhlíð* eftir komu aðalþósts á norðurleið, um *Frosta staði* og (*Hofsstaði*) að *Lóni*, og sömu leið til baka til *Miklabæjar*.
 - Sjöundi fer frá *Sauðárkróki* til *Viðimýrar* áður en pósturinn frá *Stað* fer norður um í 1.—5. og 14.—15. ferð, og snýr sömu leið til baka aftur.
 - Attundi fer frá *Sauðárkróki* í 1.—5. og 13.—15. ferð, eftir komu fimta aukapósts frá *Viðimýri*, um *Lón*, *Hóla* til *Hofsóss* og snýr sömu leið til baka aftur.

17. Eyjafjarðarsýslupóstarnir eru fimm:

- Fyrsti fer frá *Akureyri*, eftir komu norðanpóstsins þangað frá *Stað*, í 1.—7. og 12.—15. ferð, um *Möðruvellí*, (*Stærri-Arskóg*), *Hjalteyri*, *Dalvík*, *Kvlabekki* (*Knappsstaði*) og *Haganesvík* til *Siglufrjardar* og snýr aftur þaðan sömu leið til *Akureyrar*. Í 8.—11. póstferð fer póstur þessi að eins að *Möðruvöllum*.
- Annar fer frá *Akureyri*, eftir komu norðanpósts þangað frá *Stað*, um (*Kropp*), (*Grund*) og *Saurbæ* að (*Jörunnarstöðum*) og fer um (*Munkapverá*) og *Þverá* aftur til *Akureyrar*.
- Þriðji fer frá *Akureyri*, eftir komu norðanpóstsins þangað frá *Stað*, um *Svalbard* og *Garð* að *Grenivík* og þaðan aftur um (*Laufás*) til *Akureyrar*.

- Fjórdi fer frá *Dalvík*, eftir komu *Siglufrjardar* pósts, um (*Velli*), (*Syðra-Hvarf*), (*Tjörn*) og (*Mela*) og snýr aftur sömu leið að *Dalvík*.
- Fimti fer frá *Möðruvöllum*, eftir komu fyrsta aukapósts frá *Akureyri*, um (*Þúfnavelli*) að (*Myrká*) og fer í bakaleið um (*Bægisá*) aftur til *Möðruvalla*.

18. Þingeyjarsýslupóstarnir eru níu:

- Fyrsti fer frá *Ljósavatni*, eftir komu *Seyðisfjarðar* póstsins þangað frá *Akureyri*, fram *Bárðardal* austan fljóts, að *Lundarbrekku* og þaðan út dalinn aftur að vestan, að *Ljósavatni*.
- Annar fer frá *Grenjadarstað*, eftir komu aðalþóstsins frá *Akureyri*, um (*Halldórsstaði*), (*Þverá*) og (*Ljósstaði*) að *Skútu* stöðum og þaðan aftur að *Grenjadarstað*.
- Þriðji fer frá *Húsavík*, um (*Laxamýri*), að *Grenjadarstað*, fyrir komu *Seyðisfjarðar* pósts þangað á austurleið. Eftir komu hans frá *Akureyri* fer hann um (*Garð*), (*Laxamýri*), *Húsavík* og (*Héðinshöfða*) að *Víkingavatni*, og snýr aftur sömu leið að *Grenjadarstað* og skal hann ná *Seyðisfjarðar* póstinum á leið til *Akureyrar*, og fer því næst aftur til *Húsavíkur*.
- Fjórdi fer frá *Vopnafirði*, um (*Hvammagerði*), *Höfn* í *Bakkafirði*, *Þórshöfn*, *Svalbard* og *Skinnastað* til *Víkingavats* og mætir þar *Grenjadarstaðar* pósti. Pósturinn snýr aftur sömu leið til *Vopnafirðar*.
- Fimti fer frá *Raufarhöfn*, um (*Grjótnes*), *Kópasker* (*Presthóla*), (*Ærlækjarsel*) að *Víkingavatni* svo tímanlega, að hann verði þangað kominn fyrir komu aukapóstsins frá *Grenjadarstað* og *Vopnafirði*, og snýr aftur til *Raufarhafnar*, þegar eftir komu umgetinna aukapósta að *Víkingavatni*.
- Sjötti fer frá *Garði*, eftir komu *Grenivíkur* pósts frá *Akureyri*, að *Brettingsstöðum*, og snýr þaðan aftur að *Hálsi* í *Frjóskaðal*.
- Sjöundi fer frá *Ljósavatni*, eftir komu *Seyðisfjarðar* póstsins þangað frá *Akureyri*, að *Þóróddsstað* í *Kinn* og snýr þaðan aftur sömu leið til baka.

- h. Attundi fer frá *Hálsi*, eftir komu aðalpóstsins þangað frá Akureyri, að (*Illugastöðum*) og sömu leið til baka aftur.
- i. Niurdi fer frá *Þórshöfn*, eftir komu fjórða aukapósts þangað frá Víkingavatni, um (*Sauðanes*), (*Heiði*) að *Læknisstöðum* og snýr sömu leið til baka. Í 7.—11. ferð fer póstur þessi alla leið að (*Skálum*)

19. Múlasýslupóstarnir eru átta:

- a. Fyrsti fer milli *Seyðisfjarðar* og *Vopnafjarðar*. Hann fer frá *Seyðisfirði* svo tímanlega, að hann nái *Eskifjarðarpósti* á *Egilsstöðum* á austurleið. Þaðan fer hann um *Egilsstaði*, (*Eiða*), *Hjaltastað*, *Kirkjubæ* í *Hróarstungu*, *Sleðbrjót*, (*Torfastaði*), á *Vopnafjörð* og snýr aftur þaðan eftir sólarhringsdöl sömu leið á *Seyðisfjörð*.
- b. Annar fer frá *Seyðisfirði*, eftir komu aðalpóstsins þangað frá Akureyri, um *Stakkahlíð*, (*Nes*) og (*Dalland*) að *Bakka-gerði* í *Borgarfirði* og sömu leið aftur til *Seyðisfjarðar*.
- c. Þriðji fer frá *Hjaltastað*, eftir komu *Vopnafjarðarpósts* þangað frá *Seyðisfirði*, um (*Kóreksstaði*) og (*Njarðvík*) til *Borgarfjarðar* og snýr aftur sömu leið.
- d. Fjórði fer frá *Egilsstöðum*, þegar eftir komu aðalpóstanna á austurleið, um (*Vallanes*), (*Hallormstað*) að *Valþjófsstað* og þaðan aftur vestan *Lagafjöts* um (*As*) í *Fellum* að *Egilsstöðum*.
- e. Fimti fer frá *Skjöldólfsstöðum*, þegar eftir komu aðalpóstsins þangað frá Akureyri, að *Eiríksstöðum* á *Jökuldal* og heldur sömu leið aftur að *Skjöldólfsstöðum*.
- f. Sjötti fer frá *Djúpavogi*, þegar eftir komu aðalpóstsins þangað frá *Hólum*, í 1.—4. og 13.—15. ferð, um (*Berunes*), *Breiddalsvík*, *Stöðvarfjörð*, *Fáskrúðsfjörð*, *Reyðarfjörð* og (*Hólma*) að *Eskifirði* og sömu leið aftur til *Djúpavogs*. Í 5.—12. ferð gengur póstur þessi að eins til *Fáskrúðsfjarðar*, og þó því að eins, að eigi náist í skipsferð.
- g. Sjöundi fer frá *Eskifirði*, þegar eftir komu sjötta aukapósts þangað frá *Djúpavogi*, í 1.—4. og 13.—15. ferð, um *Norðfjörð*, *Mjóafjörð* og (*Fjörð*) til *Seyð-*

isfjarðar og snýr þaðan aftur sömu leið á *Eskifjörð*.

- h. Attundi fer frá *Eskifirði* til *Karlsskála* eftir komu aðalpósts í hverri ferð og sömu leið til baka.

20. Skaftafellssýslupóstarnir eru sex:

- a. Fyrsti fer frá *Herjólfsstöðum*, þegar eftir komu aðalpóstsins þangað frá Odda, um *Rofabæ* að (*Efri-Fljótum*).
- b. Annar fer frá *Kirkjubæjarklaustri*, eftir komu aðalpóstsins þangað frá Odda, að (*Holti*).
- c. Þriðji fer frá *Rofabæ* að *Herjólfsstöðum*, fyrir komu aðalpósts þangað á vesturleið, þegar *Kúðafjót* er fært.
- d. Fjórði fer frá *Vík* að Odda 11. júní, 2. og 23. júlí, 13. ágúst og 3. september og kemur við í *Pétursey*, *Skarðshlíð*, *Holti*, *Seljalandi* og *Ossabæ* í báðum leiðum.
- e. Fimti fer frá *Kirkjubæjarklaustri*, eftir komu aðalpósts frá Odda, að *Þykkvabæ*.
- f. Sjötti fer frá *Flögu*, um (*Hemru*) að *Borgarfelli*, eftir komu aðalpósts frá Odda.

21. Rangárvallasýslupóstarnir eru sex:

- a. Fyrsti fer frá *Þjórsárbrú*, þegar eftir komu aðalpóstsins þangað frá Reykjavík, um (*Herríðarhól*) og (*Haga*) að *Fells múla* á Landi og snýr þaðan aftur að *Þjórsárbrú*.
- b. Annar fer sömuleiðis frá *Þjórsárbrú*, jafnsnemma hinum tyrnefnda, um (*Háf*) í *Háfshverfi* að *Nýjabæ* í *Þykkvabæ* og snýr aftur sömu leið að *Þjórsárbrú*.
- c. Þriðji fer frá Odda, þegar eftir komu aðalpóstsins þangað frá Reykjavík, um (*Stórolfshvol*) að *Teigi* í *Fljótshlíð* og þaðan aftur sömu leið að Odda.
- d. Fjórði fer frá Odda að *Kálfsstöðum* í Landeyjum daginn eftir komu aðalpóstanna og snýr þegar aftur að Odda.
- e. Fimti fer frá Odda, um (*Kirkjubæ*), (*Reyðarvatn*) að (*Keldum*) daginn eftir komu aðalpósta og fer aftur um (*Stórahof*) að Odda.
- f. Sjötti fer frá *Seljalandi*, eftir komu aðalpósts frá Odda, um (*Stóra-Dal*) að (*Eyvindarholti*) og sömu leið til baka.

22. Árnæssýslupóstarnir eru ellefu:

- a. Fyrsti fer frá *Selfossi*, þegar eftir komu aðalpóstsins þangað frá Reykjavík, í 1.—7. og 12.—15. pósthæð, um (*Alvíðru*), (*Torfastaði*) og *Villingavatn* að *Þingvöllum*, og snýr þaðan aftur að *Selfossi*. Í 8.—11. hæð fer postur þessi að eins að *Villingavatni*.
- b. Annar fer frá *Hraungerði*, sem fyrst eftir komu aðalpóstsins frá Reykjavík, um *Ölfusárbrú* og *Sogsbrú*, *Klausturhóla* (*Minniból*), *Mosfell* og *Torfastaði* að *Brekku* og þaðan aftur sömu leið að *Hraungerði*.
- c. Þriðji fer sömuleiðis frá *Hraungerði*, sem fyrst eftir komu aðalpóstsins frá Reykjavík, um (*Olafsvelli*) og *Reyki* á *Skeiðum* að *Stóra-Núpi* og þaðan aftur að *Hraungerði*.
- d. Fjórdi fer frá *Reykjum*, eftir komu *Hraungerðis* þóstsins þangað, um *Birtingaholt* að *Hruna* og heldur sömu leið til baka aftur.
- e. Fimti fer frá *Hraungerði*, sem fyrst eftir komu aðalpóstsins frá Reykjavík, um (*Hróarsholt*) að *Brandshúsum* og snýr þaðan aftur um (*Villingaholt*) að *Hraungerði*.
- f. Sjötti fer frá *Mosfelli*, eftir komu annars aukapósts, að *Laugardalshólum* og snýr aftur sömu leið.
- g. Sjöandi fer frá *Torfastöðum*, eftir komu

- annars aukapósts þangað, að (*Króki*), og snýr þegar aftur að *Torfastöðum*.
- h. Attundi fer frá *Eyrarbakka*, í 1.—7. og 13.—15. pósthæð, svo tímanlega, að hann sé kominn að *Selfossi* áður en aðalpóstur leggur á stað þaðan austur. Frá *Selfossi* snýr hann aftur um (*Sandvík*) og (*Kaldaðarnes*) til *Eyrarbakka*. Þaðan fer hann um (*Stóra-Hraun*) til *Stokkseyrar*.
- i. Niundi fer frá *Eyrarbakka* um *Stokkseyri* til *Selfoss* svo tímanlega, að hann nái þar aðalpósti á bakaleið, í 1.—7. og 13.—15. pósthæð, eftir komu hans snýr hann aftur til *Eyrarbakka* og *Stokkseyrar*.
- k. Tiundi fer frá *Kotströnd* sama dag og *Kjósarsýslupósturinn* fer frá Reykjavík, um (*Vorsabæ*), *Hjalla*, *Þorlákshöfn* til *Stakkavíkur* og snýr sömu leið til baka.
- l. Ellefti fer frá *Klausturhólum*, eftir komu annars aukapósts frá *Hraungerði*, að (*Kiðjabergi*) og snýr sömu leið til baka.

Fardagar póstanna frá endastöðvum pósthæðanna eru fastákveðnir þá daga, sem hér eru nefndir, þannig að við blöðum og tímaritum, sem send eru samkvæmt 11. gr. f. í pósthögunum, og böggul- og peningasendingum er ekki tekið lengur en til kl. 7 síðdegis daginn áður.

I stjórnarráði Íslands, 29. október 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1917.

Lög um heimild handa bæjar- og sveitarstjórnnum til að taka eignarnámi eða á leigu brauðgjörðarhús o. fl., undirskrifuð af konungi 12. september 1917.

Lög um húsaleigu í Reykjavík, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um almenna hjálp vegna dýrtíðarinnar, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um skiftingu bæjarfógetaembættisins í Reykjavík og um stofnun sjerstakrar löggæslu í Reykjavíkurborg, undirskrifuð af konungi 26. október 1917.

Lög um breyting á 1. gr. laga nr. 45, 16. nóv. 1907, um skipun prestakalla, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um þóknun til vitna, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um málkostnað einkamála, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um hjónavígslu, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um breyting á tilskipun 30. apríl 1824 og fátækralögum nr. 44, 10. nóv. 1905, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um breyting á lögum nr. 39, 11. júlí 1911, um sjúkrasamlög, og á lögum um breyting á þeim lögum, nr. 35, 3. nóv. 1915, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um breyting á lögum nr. 17, 9. júlí 1909, um almennan ellistyrk, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um stofnun dósentsembættis í læknadeild Háskóla Íslands, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um að skipa dr. phil. Guðmund Finnbogason kennara í hagnýtri sálarfræði við Háskóla Íslands, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um stofnun alþýðuskóla á Eidum og afhendingu Eiðaeignar til lands-sjóðs, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um stofnun húsmæðraskóla á Norðurlandi, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um sölu á kirkjueigninni, 7 hndr. að fornu mati, úr Tungu í Skutulsfirði, ásamt skógaritaki þar, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um breyting á og viðauka við lög 1. febr. 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana útaf Norðurlálfuófriðnum, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um bráðabirgðahækkun á burðargjaldi, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um breyting á lögum nr. 30, 20. okt. 1913, um umboð þjóðjarða, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um lýsismat, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um stækkun verslunarlóðar Ísafjarðar, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um breyting á lögum nr. 49, 10. nóv. 1913, um eignarnámsheimild fyrir bæjarstjórn Ísafjarðar á lóð og mannvirkjum undir hafnarbryggju, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um breyting á lögum frá 22. nóv. 1907, um vegi, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um breyting á sveitarstjórnarlögum nr. 43, 10. nóv. 1905, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um mjólkursölu í Reykjavík, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um afnám laga nr. 21, 20. okt. 1905, um skýrslur um alidýrasjúkdóma, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um framlenging á friðunartíma hreindýra, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um breyting á lögum nr. 35, 13. des. 1895, um löggilding verslunarstaðar hjá Bakkagerði í Borgarfirði, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um samþykkt á landsreikningum 1914 og 1915, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um breyting á 1. gr. tolllaga fyrir Island, nr. 54, 11. júlí 1911, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um framlenging á gildi laga nr. 30, 22. okt. 1912, og laga nr. 44, 2. nóv. 1914, og laga nr. 45, s. d., undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um breyting á og viðauka við lög nr. 23, 14. des. 1877, um tekjuskatt, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um breyting á 1. gr. laga um vitagjald frá 11. júlí 1911, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um breyting á lögum nr. 18, 13. sept. 1901, um manntal í Reykjavík, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um breyting á lögum um fasteignamat nr. 22, 3. nóv. 1915, undirskrifuð af konungi s. d.

Fjáráukalög fyrir árin 1916 og 1917, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um dýrtíðaruppbót handa embættis- og sjálfslunarmönnum landssjóðs, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um breyting á lögum nr. 26, 20. okt. 1905, um váttrygging sveitabæja og annara húsa í sveitum, utan kaupþúna, undirskrifuð af konungi 14. nóv. 1917.

Lög um heimild fyrir stjórnarráð Islands til að setja reglugjörðir um notkun hafna o. fl., undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um viðauka við lög 11. desember 1891, um samþykktir um kynbætur hesta, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um breyting á og viðauka við lög um stofnun Ræktunarsjóðs Islands, 2. mars 1900, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um framkvæmd eignarndms, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um heimild fyrir landsstjórnina til að leyfa Islandsbanka að auka seðlaupphæð þá, er bankinn má gefa út samkvæmt 4. gr. laga nr. 66, 10. nóv. 1905, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um breyting á lögum nr. 21, 2. nóv. 1914, um notkun bifreiðna og viðauka við sömu lög, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um stefnufrest til íslenskra dómstóla, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um mælitæki og vogaráhöld, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um gjöld til holræsa og gangstjetta á Akureyri, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um laun hreppstjóra og aukatekjur m. m., undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um einkasöluheimild landsstjórnarinnar á steinolti, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um dveitu á Flóann, undirskrifuð af konungi s. d.

Fjáráukalög fyrir árin 1914 og 1915, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um fyrirhleðslu fyrir Þverá og Markarfljót, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um samþýktir um herpinótaveiði á fjörðum inn úr Húnaflóa, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um breytingu á lögum nr. 22. 8. okt. 1883, um bæjarstjórn á Akureyri, og á lögum nr. 43, 11. júlí 1911, um breyting á þeim lögum, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um slysaftrygging sjómanna, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um breyting á lögum nr. 12, 9. júlí 1909, um breyting á lögum um stofnun landsbanka, 18. sept. 1885 m. m., undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um útmælingar lóða í kaupstöðum, löggiltum kaupsúnum o. fl., undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um samþýktir um kornforðabúr til skepnufóðurs, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um breytingar á og viðauka við lög nr. 35, 20. okt. 1913, um ritsíma- og talsímakerfi Íslands, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um stefnubirtingar, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um fiskiveiðasamþýktir og lendingasjóði, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um lögræði, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um bæjarstjórn Isafjarðar, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um aðflutningsbann á áfengi, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um rekstur loftskýtastöðva á Íslandi, undirskrifuð af konungi s. d.

Lög um samþýktir um lokunartíma sölubúða í kaupstöðum, undirskrifuð af konungi s. d.

Fjðrlög fyrir árin 1918 og 1919, undirskrifuð af konungi s. d.

Brjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Eyjafjarðarsýslu um breytingu á hreppsheit. (Ágrip). **103**

26. okt.

Með brjefi þessu var samþýkt, að Þóróddsstaðahreppur í Eyjafjarðarsýslu sje eftirleiddis nefndur Ólafsfjarðarhreppur.

104
25. okt.

Reglugjörð

um talning á eldsneyti o. fl. í Reykjavík.

Samkvæmt lögum 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana útaf Norðurálfrúfriðnum, og eftir beiðni bæjarstjórnar Reykjavíkur, eru hjermeð sett eftirfarandi ákvæði.

1. gr.

Vegna ráðstöfunar á kolum, sem Reykjavíkurbær fær frá landsstjórninni samkvæmt lögum 29. f. m., um almenna hjálp vegna dýrtíðarinnar, er bæjarstjórn Reykjavíkur heimilað að láta nú fara fram, svo fljótt sem við verður komið, talning á eldsneyti einstakra manna í lögsagnarumdæmi Reykjavíkur.

2. gr.

Ennfremur heimilast bæjarstjórninni að láta um leið fara fram talning á birgðum einstakra manna, verslana og fjelaga í lögsagnarumdæminu af þeim matvælum, sem hætta er á að gangi að einhverju leyti til þurðar í bænum, að dómi matvælanefndar þeirrar, er skipuð er samkvæmt reglugjörð 26. apríl þ. á.

3. gr.

Húsráðendum, einstökum mönnum, forstöðumönnum verslana og fjelaga og öðrum hlutaðeigendum er skylt að gefa bæjarstjórninni sannar skýrslur um þær birgðir sínar, er getur í 1. og 2. gr. hjer á undan.

4. gr.

Bæjarstjórninni er heimilt, jafnframt talningu þeirri, sem greind er í 1. og 2. gr. reglugjörðar þessarar, að krefjast af húsráðendum og einstökum mönnum skýrslu um atriði, sem telja verður að hafi þýðingu fyrir ráðstöfun eldsneytis- og matvælabirgða þeirra, er bæjarstjórnin eða matvælanefndin ræður yfir til útlutunar meðal bæjarmanna, svo sem um tölu íbúðarherbergja, tölu eldstæða, tölu heimilisfólks, hve mörg ungbörn sjeu í heimilinu, venjuleg eldsneytisnotkun o. s. frv. Er hlutaðeigendum skylt að gefa bæjarstjórninni sanna skýrslu um þau atriði hjer að lútandi, er hún heimtar.

5. gr.

Bæjarstjórnin gjörir nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar á ákvæðum reglugjörðar þessarar, og er henni heimilt að fela matvælanefnd bæjarins framkvæmdirnar að einhverju eða öllu leyti.

6. gr.

Brot á móti reglugjörð þessari varða sektum frá 10 krónum til 1000 króna, nema önnur þyngri refsing liggi við að lögum.

7. gr.

Reglugjörð þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til eftirbreytni, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 25. október 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Samþykkt

um heyforðabúr Bárðdælahrepps.

1. gr.

Tilgangur forðabúrsins er, samhliða eftirliti með tryggu heýasetningi, að styrkja þá menn, sem í heyþröng komast, fyrir búpening sinn að vorlagi, með því að hafa til sölu eða útlána hey, sem sveitarstjórnin hefir umsjón með, og lætur úti eftir þeim fyrirmælum, sem þessi samþykkt setur.

2. gr.

Heyforðabúrið myndast á þann hátt, að hreppsnefndin semur við einn eða fleiri menn, að þeir hafi til ákveðinn forða af góðu heýi handa þeim búfjáreigendum í hreppnum, er kynnu að lenda í heyþroti, og svo af því heýi, sem sveitarstjórnin hefir þegar keypt (50 vættir) og skal hún leitast við að afla viðbótar eins fljótt og unt er, svo að hún hafi umráð á alt að 200 vættum af fullgildu heýi.

3. gr.

Sveitarstjórnin í Bárðdælahreppi sjer um forðabúrið eins og aðrar eignir hreppsins; hefir hún á hendi rekstur þess, umsjón alla og reikningshald. Allur kostnaður við forðabúrið, svo sem heyskapur, geymsla, umsjón og útlát legst á heýið, og kemur fram í verði þess. Árskostnaður við forðabúrið, sá er eigi greiðist af notendum þess, skal greiðast úr sveitarsjóði.

105

1. nóv.

Hreppsnefndin skal fyrir lok júlímánaðar ár hvert senda stjórnarráðinu skýrslu um heyforðabúr hreppsins fyrir næstliðið fardagaár, ásamt reikningi yfir kostnað við það.

5. gr.

Það skal vera aðalregla, að hey sje eigi látið út úr forðabúrinu fyrri en fram hefir farið hin lögskipaða útmánaðaskoðun, og sveitarstjórnin hefir fengið skýrslu um fódurbirgðir manna. Lendi einhver í heyproti áður, eða sjái þau fyrir, skal hann, ef hann leitar til forðabúrsins um heyhjálp, kveðja granna sína tvo til að meta fódurbirgðir sínar, og gefa um þær vottorð til sveitarstjórnarinnar.

6. gr.

Eins og 1. gr. ber með sjer, skal það vera aðalregla, að hey, sem forðabúrið lætur úti, sje borgað í peningum eða öðrum þeim gjaldeyri, sem hreppsnefndin tekur gildan. Þó má lána heyið móti heyi, er sje skilað að sumrinu jafn góðu, og þriðjungi meiri þyngd, og flutt á þann stað, sem sveitarstjórnin ákveður.

7. gr.

Taki heyforðinn að fyrnast, svo að sveitarstjórnin áliti nauðsynlegt að nýja hann upp, svo að hann rýrni ekki til stórskaða, skal sveitarstjórnin bjóða heyið upp, eða á annan hátt leitast við að koma því í sem fylst verð. Hvort sem heyforðinn eyðist fyrir það, að hann er látinn úti í heyskorti eða af því, að hann þarf að nýjast, skal sveitarstjórnin afla heysins aftur, eins fljótt og mögulegt er.

8. gr.

Útistandandi skuldir forðabúrsins má taka lögtaki samkvæmt heimild í lögum nr. 44, frá 11. júlí 1911, um samþykktir um heyforðabúr.

Samþykkt þessi, sem gjörð er samkvæmt lögum nr. 44, 11. júlí 1911, staðfestist hjermeð til að öðlast þegar gildi.

I stjórnarráði Íslands, 1. nóv. 1917.

Sigurður Jónsson

Jón Hermannsson,

Reglugjörð

106

2. nóv

fyrir Austur-Húnavatnssýslu um fjallskil o. fl.

I. kafli.

Um stjórn fjallskilamála.

1. gr.

Samkvæmt sveitarstjórnarlögum 10. nóv. 1905, hefir sýslunefndin yfirstjórn allra fjallskilamála, en hreppsnefndir annast alla stjórn og framkvæmd á þeim.

2. gr.

Hreppsnefndir geta hver í sínum hreppi eða upprekstrarfjelagi, gjört nákvæmari ákvarðanir um fjallskil í einstökum atriðum. Þó má eigi þar með raska reglugjörð þessari, og skulu hreppsnefndir gæta þess, að farið sje í öllum atriðum eftir ákvæðum hennar.

II. kafli.

Um smölun og fjárgæslu á vorum.

3. gr.

Allir þeir, sem jörð hafa til ábúðar, eru skyldir að smala heimalönd sín á vorum, eftir því sem hreppsnefnd ákveður. Þar sem heimalönd eru viðattumikil hálsa- og fjallalönd, er búast má við, að margir úr upprekstrarfjelinu eigi fjárvon í, mega hlutaðeigandi hreppsnefndir skipa fyrir um, að nágrannar og aðrir, sem þar eiga fjárvon, hjálpi til við smölunina, eftir því sem hreppsnefndum þykir sanngjarnt vera. Hreppsnefndir hafa og vald til að láta göngur fara fram á afrjettum, ef þörf gjörist.

4. gr.

Verði einhver ber að því að smala illa, eða alls ekki, heimaland sitt ákveðinn smölunardag, hefir hreppsnefnd vald til að setja tilsjónarmann við smölun hans, eða láta framkvæma hana hvorttveggja á hans kostnað.

5. gr.

Þegar alment er hætt að hýsa fje á vorum, hefir hreppsnefndin vald til, svo fje manna sleppi ekki í ullu til afrjettar, að skipa vörð fyrir framan bygðir

106 á hentugum stöðum, fram að rúningstíma. Skal vörðurinn haldinn á kostnað fjárf-
 2. nív. eigenda þeirra í upprekstrarfjelaginu, sem hlutaeigandi hreppsnefnd eða hrepps-
 nefndir álíta að not hafi varðarins. Nú nota tveir eða fleiri hreppar sama afrjett,
 en ein hreppsnefndin eða tvær, ef fleiri eiga hlut að máli, vill ekki taka tiltölu-
 legan þátt í varðkostnaðinum, hefir þá sú hreppsnefnd, sem sett hefir vörðinn,
 vald til að selja eigendum í hinum hreppnum eða hreppunum allt það fje, er kem-
 ur af varðstöðvunum, þegar því er smalað eftir ákvörðun hreppsnefndar, ofan til
 3 eða fleiri, ef svo til hagar, af fremstu bæjum í upprekstrarfjelaginu. Hið sama
 gildir um fje innanhreppsmanna, sem eigi taka þátt í varðkostnaðinum.

Gjald þetta má aldrei yfirstíga 50 aura fyrir hverja kind í ullu, og 50 au.
 fyrir ómarkað lamb.

Sömu ákvæði gilda um vorgöngur á afrjettalöndum.

6. gr.

Það sauðfje, sem sloppið hefir úr löndum eigenda, eða kemur fyrir svo
 fjærri eigendum, þegar rúning fer fram eða er afstaðin, að það getur ekki kom-
 ist til skila í bæjarekstrum, er finnandi skyldur að hirða, ef unt er; skal hann
 rýja fje og marka ómörkuð lömb í votta viðurvist, ef hægt er. Gjöri hann eig-
 anda full skil á ullinni, og grein fyrir marki, kyni og öðrum einkennum á hverri
 kind, er hann rýr eða markar. Fyrir ómak sitt ber finnanda borgun, sem eigi
 má þó yfirstíga 20 aura fyrir að rýja kind, og 20 aurar fyrir að marka lamb.

III. kafli.

Um rekstur til afrjetta.

7. gr.

Hreppsnefnd skal sjá um, að dilkær og geldfje, þegar það er komið úr
 ullu, svo og stóðhross, sje rekið til afrjetta svo tímanlega að vorinu, sem árferði
 og aðrar kringumstæður leyfa. Áður en fráfærnalömb eru rekin á afrjett, skal
 sitja þau heima eigi skemur en 3 sólarhringa, þó má hreppsnefnd eftir atvikum
 veita undanþágu frá því, ef nefndarmenn allir verða á eitt sáttir. Reka skal á
 miðjan afrjett, nema hreppsnefnd hafi öðruvísi ákveðið. Sjeu víðlend heimalönd
 notuð til upprekstrar, skal reka þangað, sem búsmali sist gengur, og með leyfi
 landeiganda. Þannig skal reka gegnum heimalönd manna, að sem minstur bagi
 verði að. Aldrei má án leyfis eigenda reka fjenað annara manna til afrjetta
 nema víst sje, að afrjett arfjenaður sje.

Enginn má reka stóðhross á afrjett fyrri en hreppsnefnd hefir ákveðið, eða
 oddviti fyrir hennar hönd.

8. gr.

Hver sem heimildarlaust rekur fjenað sinn, sem á afrið á að fara, í annars land til beitir um sumar, hvort heldur það er heimaland, fjallland eða afriðtarland, greiði skaðabætur til landráðanda eftir mati hreppsnefndar í þeim hreppi, er landráðandi á heima í. Mati þessu má skjóta til hlutaðeigandi sýslunefndar.

9. gr.

Enginn má hafa stóðhross geldfje eða dilkær í heimahögum nema hreppsnefnd og nágrannar leyfi; en neiti nágranni um leyfið, skal eigandi ábyrgjast, að fjenaðurinn gjöri þeim engan skaða.

Nú eru stóðhross eigi rekin til afriðtar eftir skipun hreppsnefndar, skal hún þá láta reka þau á kostnað eiganda. Verði einhver fyrir ágangi af stóðhrossum, sem eru í óskilum í heimahögum að sumrinu; annaðhvort af því, að þau hafa alls ekki verið rekin til afriðta, eða þá fyrri en hreppsnefnd hefir ákveðið, má taka þau í gæslu og gjöra eigendum aðvart, innan tveggja sólarhringa, um að leysa þau út gegn gæslukaupi, 10 aura fyrir hvert hross um sólarhringinn, auk ómakslauna fyrir tilkynninguna, sem borgist um leið og hrossanna er vitjað.

Vitji eigendur ekki hrossa sinna innan þriggja sólarhringa, frá því þeir fengu tilkynninguna, er geymenda heimilt að reka þau til þeirra á kostnað þeirra. Skal hreppsnefnd þess hrepps, þar sem geymandi á heima, meta og ákveða kostnað þennan sem og borgun fyrir tilkynninguna.

10. gr.

Ef stóðhross eða sauðfje gengur úr afrið á sumrum, skal sá, er fyrir ágangi verður, gjöra hreppsnefndaroddvita aðvart um það, og skipar hann þá fyrir um rekstur þess til afriðtar. Enginn má reka fjenað þann, er úr afrið gengur, til sveitar eða á nágranna. Kostnaður við rekstra þessa borgist að $\frac{1}{4}$ hluta af landráðanda, en að $\frac{3}{4}$ úr sveitarsjóði eða sveitarsjóðum upprekstrarfjelagsins, tiltölulega við það er hver hreppur leggur til sameiginlegra fjallskila.

Ef fleiri upprekstrarfjelög eiga upprekstrarland í sameiningu, skal kostnaðurinn við rekstra þessa, að svo miklu leyti, sem hann á að greiðast úr sveitarsjóði, borgast úr hlutaðeigandi sveitarsjóðum, eftir tölu þeirra hrossa, sem í upprekstrar eða afriðtarlandið eru rekin.

Þó hafa hlutaðeigandi hreppsnefndir heimild til að gjöra um þetta sjerstaka samninga.

Nú þykir hreppsnefnd eða hreppsnefndum eins upprekstrarfjelags ástæða til að losa sveitarsjóð við rekstur hrossa á sumrum til afriðtar og rjettun þeirra á haustum. Skal þá hreppsnefnd eða hreppsnefndir, hafa vald til að jafna honum niður á stóðhrossaeigendur eftir tölu stóðhrossa, sem að vorinu eru rekin á afriðti eða fjalllond þau, sem liggja innan takmarka upprekstrarfjelagsins, eða skylt er á afrið að reka. Niðurfjörðun þessi skal gjörð eftir staðfestri framtalskýrslu frá hreppstjóra, en stóðhrossaeigendur skulu skyldir til á vorhreppaskil-

106 um, að gjöra hreppstjóra fullnægjandi grein fyrir tölu stóðhrossanna. Undanskil-
2. nív. in gjaldi þessu eru stóðhross, sem að sumrinu til eru seld á markaði.

Ágreiningsatriðum útaf fyrir mælum greinar þessarar skal skjóta til endilegra úrslita sýslunefndar.

11. gr.

Eigi má ónáða fjenað á afrjettum, og eigi heldur, nema með leyfi hreppsnefndar, taka þaðan fje eða hross, nema málnytupeningur sje, tamin hross eða söluhross.

IV. kafli.

Um fjallskil.

12. gr.

Fjallskilaskyldur er hver fjáreigandi, og hver sem á hross á afrjetti, hvort heldur er búandi eða búlaus. Skal hver leggja til fjallskila, á þann hátt, er hreppsnefnd ákveður. Hreppsnefnd skal meta allan fjallskilakostnað upprekstrarfjelagsins til peningaverðs, og jafna honum á alla upprekstrarskylda sauðfjár- og hrossaeigendur upprekstrarfjelagsins. Skal þá jafnt auratal lagt á hvert hross, sem á 3 kindur, en sjeu ær reknar á afrjett, skulu hverjar 2 þeirra metnar til fjallskila jafnt og 3 væru.

Skyldur er hver húsbóndi, að inna fjallskil af hendi fyrir hjú sín og aðra heimamenn, gegn endurgjaldi frá fjenaðareiganda.

13. gr.

Skyldur er hver maður að gjöra fjallskil á þann afrjett, og á þau lönd sem liggja til leitar að lögrjett eða aukarjettum þeim, sem liggja í því upprekstrarfjelagi, sem fjáreigandi á heimili í. Nú notar einhver til uppreksturs annan afrjett eða heimaland, en þar, sem honum ber upprekstur, skal hann þá gjöra þar fjallskil tiltölulega að hálfu móts við fjallskil annara í því upprekstrarfjelagi. Auk þess skal hann eftir sömu reglu vera fjallskilaskyldur í því upprekstrarfjelagi, þar sem hann er búsettur.

Ef eitthvert upprekstrarfjelag, eða einhver maður á og notar afrjettarland, sem öðru upprekstrarfjelagi ber að leita, samkvæmt þessari grein, skal það eða hann gjöra þar full fjallskil eftir fjenaðarfjölda þeim, sem rekinn er á afrjettarlandið samkvæmt sömu reglum og fjenaðareigendur upprekstrarfjelags þess, er leita ber. Þó hafa hlutaðeigandi hreppsnefndir heimild til að gjöra um þetta sjerstaka samninga. Sá er notar land utan upprekstrarfjelags síns, skal hafa tilkynt það hreppsnefndinni í þeim hreppi þar sem hann á heima, áður en 12 vikur eru af sumri.

Í tilkynningu þessari sje fjenaðurinn greinilega sundurliðaður.

14. gr.

106

2. nív.

Þar sem tveir eða fleiri hreppar nota sama afrjett, skulu hlutaðeigandi hreppsnefndir eiga fund með sjer eigi síðar en í 17. viku sumars, til að semja um, hvernig fjallgöngum skuli haga. Oddviti í þeim hreppi, þar sem aðalrjett stendur, kveður til þessa fundar. Skal þá hver hreppsnefnd leggja fram skýrslu um tölu fjár og stóðhrossa manna í hreppnum að vorinu, staðfesta af hreppstjóra, og fer eftir því, hve marga menn hreppur leggur til í göngurnar.

15. gr.

Nú eiga nokkrir fjáreigendur að gjöra fjallskil í öðrum hreppi en þeim, er þeir eru búsettir í, skal þá hreppsnefndin, þar sem þeir eru búsettir, senda hreppsnefnd, er hlut á að máli, skýrslu um fjáreign slíkra manna eftir vorfram-tali, áður en 14 vikur eru af sumri.

16. gr.

Fjallgöngur skulu hvert haust að minsta kosti tvennar, en í Viðidalsfjalli og á Sauðadal þrennar. Jafnframt afrjettum skal í fyrri og seinni göngum, smala til rjettar afskekt og viðlend heimalönd, er afrjettarþjenuður gengur í að jafnaði.

Gangnadagana er stranglega bannaður heimrekstur afrjettarpenings á einstaka bæji, nema með leyfi hlutaðeigendi hreppsnefndar.

Leiki grunur á að fje hafi orðið eftir á afrjettum, hefir hreppsnefnd vald til að fyrirskipa þriðju göngur, eða ráða menn í þær, gegn endurgjaldi af sveitar-sjóðnum eða sveitarsjóðum þar sem tveir eða fleiri hreppar nota sama upprekstr-arland; þar sem þannig stendur á, skal hreppsnefndin í þeim hreppi, er næst liggur afrjetti, annast um göngur þessar, gegn endurgjaldi af sveitarsjóðum upp-rekstrarfjelagsins.

Hreppsnefndir hafa vald til að láta fara fram eftirleitir á afrjettalöndum, viðlendum heimalöndum og fjallöndum, og skulu þær leitir, ef unt er, afstaðnar fyrir hausthreppaskil. Um eftirleitir þessar gilda sömu reglur og um þriðju göng-ur, sem borgaðar eru af sveitarsjóði.

17. gr.

Allri skylduvinnu og öðrum kostnaði við fjallskil, skal hreppsnefnd jafna niður á fjenaðareigendur í tæka tíð. Aðfinningar við niðurfjöfnunina skal bera upp skriflega fyrir oddvita hreppsnefndarinnar fyrir 20. október, og fer um þær eftir því, sem fyrir er mælt um útsvarskærur í 39. gr. sveitarstjórnarlaga 10. nív. 1905.

18. gr.

Hreppsnefndin eða kjörinn maður úr nefndinni, er nefnist fjallskilastjóri, kveður hreppsþúa með gangnaboði til fjallskila, nægum tíma áður en fjallgöngur byrja. Í gangnaboðinu skal nákvæmlega taka það fram, er hverjum ber að leggja

106 til fjallskila það haust. Ef einhver vanrækir að gjöra þau fjallskil, sem hann er
2. nðv. kvaddur til, skal hann borga þau eftir mati hreppsnefndar. Auk þess varðar
það sektum, er hækka ef brotin eru ítrekuð.

Ekkert má fyrirskipa í gangnaboðinu, er getur komið í bága við full-
tryggjandi fjárskil eða ákveðin rjettahöld innan sýslu.

19. gr.

Hreppsnefnd eða hreppsnefndir hlutaðeigandi upprekstrarfjelags skipa
einn duglegan aðalgangnastjóra fyrir hvern gangnaflökk. Gangnastjórinn skal
skipa fyrir um tilhögun gangna og hafa alla stjórn á þeim. Skal hann sjá um að
fjársofnin sjeu rekin með reglu til rjettar og kveðja menn til að gæta safnsins uns
vökumenn hafa tekið við því. Hver gangnamaður, er skyldur, að hlýða gangna-
stjóra sínum. Öll óhlýðni við skipanir hans varðar sektum.

20. gr.

Gangnastjóri skal annast um, að farið sje svo vel sem unt er með fje og
hross í göngunum. Ef kindur koma fyrir, sem ekki verður komið lifandi til
rjettar, skal slátra þeim og taka úr þeim innýfli, en flytja þær að öðru leyti til
rjettar. Finnist dauð kind í göngunum, skal hún á sama hátt flutt til rjettar ef
nýtileg er. Ef hross einhverra orsaka vegna geta ekki gengið til rjettar, eða ef
hross drépst í göngunum eða finst fyrir skömmu dautt, skal hreppsnefnd þegar
tilkynnt það er komið er til bygða, er þá lætur sækja það og flytja til rjettar á
kostnað sveitarsjóðs eða sveitarsjóða upprekstrarfjelagsins sje eigandi skepnunnar
innan sýslu.

Sama ákvæði gildir um kindur, er finnast dauðar fleiri saman.

21. gr.

Nú hafa fjáreigendur ráð á fleiri mönnum, hefir þá hreppsnefnd eða fjall-
skilastjóri vald til að kveðja til gangna þann, sem hæfastur er, svo og til hvers
annars starfa, er útheimtist til góðra fjallskila. Ef einhver sendir mann í göng-
ur, sem gangnaforingi sannar með vottorðum tveggja gangnamanna að hafi reynst
óhæfur eða ófullnægjandi gangnamaður, er hann skyldur að borga gangnaskilin
að öllu leyti.

Borgun fyrir vanrækslu á fjallskilum má verja til að kaupa mann til
fjallskilanna, ella falli hún í sveitarsjóð eða sveitarsjóði upprekstrarfjelagsins.

Reynist einhver óhæfur eða ófullnægjandi gangnamaður, skal gangnastjóri
skyldur að kæra það fyrir hlutaðeigandi hreppsnefnd. Launa má gangna-
stjóra sanngjarnlega, annaðhvort með ívilnun í gangnaskilum eða af sveitarsjóð-
um upprekstrarfjelagsins, en vanræki hann skyldur sínar, varðar það sektum.

22. gr.

Ef fjáreigandi hefir engan hæfan mann til fjallskila og getur eigi útveg-
að hann, skal hann tilkynna það skriflega hreppsnefnd eða fjallskilastjóra 6 dög-

um áður en fjallgöngur byrja, en hreppsnefnd eða fjallskilastjóri útvegar mann **106**
eða annað sem vantar, svo sem hesta eða fæði, og borgar þá fjáreigandi sekta- 2. nív.
laust allan þann kostnað, sem af fjallskilunum leiðir, án tillits til mats á þeim.

23. gr.

Hreppsnefndir skulu sjá um, að koma upp hentugum skýlum fyrir gangnamenn á afrjettum þar sem þess er þörf, og skal kostnaður sá, er af þeim leiðir, greiðast af sveitarsjóðum upprekstrarfjelagsins.

V. kafli.

Um hreinsun heimalanda og fjárgæslu á haustum.

24. gr.

Hver búandi eða landráðandi er skyldur að hreinsa heimaland sitt á haustum svo oft sem hreppsnefnd fyrirskipar, þótt hann eigi þar ekki fjár von sjálfur, og gilda um það fyrirmæli 3. greinar.

25. gr.

Hreppsnefnd eða fjallskilastjóri skal skipa fyrir um reglulegar heimalandsgöngur jafnframt hverjum fjallgöngum. Skulu göngur þessar fara fram undir umsjón manns, er hreppsnefnd skipar, með samlægum búenda eftir því sem best hagar á hverjum stað og með samtökum við næstu sveitir þar sem það á við.

Allan fjenað, er kemur fyrir, skal reka skilvíslega til rjettar þeirrar, er hann á að ganga til, af ábúendum þeim, er heimalöndin tilheyra. Verði ágreiningur um hvert fjenaður skuli ganga, sker sýslunefndin úr því eða oddviti hennar til bráðabirgða.

26. gr.

Hreppsnefnd skal sjá um, að eftir rjettir á haustum sjeu öll heimalönd rækilega smöluð sama dag viku, og að rekstrar gangi þá eftir töfludrætti bæ frá bæ, nema hreppsnefnd álíti annað haganlegra.

27. gr.

Á haustum eftir rjettir, þangað til fje alment er tekið til hýsingar, hafa hreppsnefndir vald til að skipa samskonar verði, sem nefndir eru í 5. gr., og gilda um verði þessa sömu ákvæði og um vorverðina.

VI. kafli.

Um fjárrekstra bæja á milli haust og vor.

28. gr.

Skyldur er hver búandi að hirða fje það, er finst á heimalandi hans eftir að fjallgöngum er lokið, og reka það til næsta bæjar þá leið, sem það á að ganga. Hreppsnefndir hafa vald til að ákveða rekstrarleiðir innanhrepps og út úr hreppnum. Sleppi nokkur fjárrekstri, sem á að ganga bæ frá bæ, varðar það sektum. Hið sama gildir um fjárrekstra að vorinu.

29. gr.

Ef enginn rekstrarfær maður er heima er rekstur kemur á bæ, skal rekstrarmaður skilja úr fje það, er eftir á að verða, en reki svo reksturinn áfram til næsta rekstrarfærs manns, en skylt er þeim, er við rekstri skyldi taka, að greiða rekstrarmanni þóknun eftir álit hreppsnefndar.

VII. kafli.

Um rjettir og rjettahöld.

30. gr.

Eftir tillögum hreppsnefnda ákveður sýslunefndin hvar aðalrjett og aukarjett skal vera, sömuleiðis undir hverja aðalrjett aukarjett heyrir, og enn fremur hvern afrjett og heimalönd ganga skal til hvernar rjettar, og ráða sýslutakmörk, nema öðruvísi sje ákveðið.

31. gr.

Allir fjáreigendur eru skyldir til hver að sínum hluta að vinna að byggingu rjetta og viðhaldi þeirra, eftir því sem hreppsnefnd ákveður. Við hverja aðalrjett skulu allar jarðir í upprekstrarfjelaginu eiga nægilegt dilksrúm hver fyrir sig, eða fleiri í samlögum; eru fjáreigendur skyldir að kosta byggingu dilka og viðhald þeirra eftir rjettri tiltölu. Enn fremur skulu vera sjerstakir dilkar, einn eða fleiri, fyrir fje úr öðrum hreppum, er hlutaðeigandi hreppar byggja og viðhalda á sinn kostnað.

Þar sem hlutaðeigandi hreppsnefnd þykir við þurfa, skal upprekstrarfjेलagið eiga við hverja aðalfjarrjett sjerstaka hrossarjett, er byggð sje og viðhaldið, eins og fjarrjettin, á kostnað þess.

32. gr.

106

2. nív.

Hreppsnefndir skulu sjá um að rjettir sjeu vandlega bygðar og vel viðhaldið, einnig að allir dilkar sjeu í gildu standi kveldið áður en rjettað er. Vanræki einhver að vinna að rjettar- eða dilksbyggingu, má hreppsnefnd útvega mann til þess á kostnað hans.

33. gr.

Hreppsnefndir skulu skipa duglegan rjettarstjóra við hverja aðalrjett og aukarjett, og má telja rjettarstjórna með gangnaskilum. Rjettarstjóri skal vera kominn til rjettar í tæka tíð hvern rjettardag. Skipar hann fyrir hvernig fjárdrætti skal haga og heldur mönnum til starfa. Hann bannar stranglega alla óreglu, er veldur hindrun við rjettarstörf. Sýni nokkur í rjettinni óhlýðni gegn skipunum hans, varðar það sektum.

34. gr.

Rjettarstjóri skal skipa áreiðanlega menn til að rannsaka fje utansveitarmanna, áður en það er rekið frá rjettinni. Hreppsnefnd eða fjallskilastjóri skal við hvert dilksfjélag skipa dilkstjóra til að vera rjettarstjóra til aðstoðar við rjettarstörf. Enginn má hleypa út úr dilk fyrir en rjettarstjóri leyfir, enda sje þá alt fje komið í rjett og fjárdrætti því nær lokið.

35. gr.

Rjettarstjóri annast um, að ómörkuð lömb sjeu hirt í rjettinni og dregin í dilk sjer, svo að eigendum gefist kostur á að láta lambsmæður helga sjer þau. Að afloknum fjárdrætti selur hreppstjóri alla ómerkinga, er eigi hafa fundið mæður. Við aukarjett má engan ómerking selja. Þó nær ákvæði þetta ekki til Landsendarjettar eða Mjóadalsrjettar. Enginn má helga sjer marklausa kind af fjárbragði sínu. Rjettarstjóri kveður menn til að skoða úrtíning vandlega eftir markaskráum í fyrstu sem síðari rjettum, og mega þeir ekki yfirgefa þann starfa fyrir en lokið er. Allir fjáreigendur skulu gæta þess, að fje þeirra verði eigi eftir í úrtíningi. Þegar búíð er að skoða úrtíning í fyrstu rjett, skal hreppsnefnd eða fjallskilastjóri í þeim hreppi, þar sem aðalrjett stendur, koma honum í gæslu milli rjetta og telst hún með gangnaskilum.

36. gr.

Frá hverri aukarjett skulu tilkvaddir menn reka úrtíning tafarlaust til aðalrjettar, svo að hann sje þangað kominn áður sundurdrætti er lokið.

37. gr.

Í rjettum má enginn marka fjenað, án þess hann jafnframt skýri fyrir rjettarstjóra hverja heimild hann hafi til mörkunarinnar. Rjettarstjóri skal samtundis rita hjá sjer mark skepnunnar, ef hún var áður mörkuð, og nafn eiganda þess marks, ef þekkist.

VIII. kafli.

Um hirðing fjár og hrossa í utanhreppsriðtum.

38. gr.

Hreppsnefnd eða fjallskilastjóri skal skipa hæfa menn til að fara í rjettir, á hreppaskil og að vera við úrtíningssölu annara sveita, þar sem helst eru fjenaðarsamgöngur, til að hirða þar fje og hross hreppsbúa sinna. Hafi sá, sem gjört er að skyldu að leggja til tjeðra starfa, engan hæfan mann til að inna þau af hendi, hefir hreppsnefnd eða fjallskilastjóri vald til að kveðja til þess hvern þann, er hæfastur er í hreppnum, annaðhvort í mannaskiftum, eða gegn fullu endurgjaldi frá þeim er skilin átti að vinna. Reynist sá, sem sendur er að hirða fjenað utanhrepps ónýtur eða ófullnægjandi til þess starfa, gilda um hann ákvæði 21. gr. um ófullkominn gangnamann.

39. gr.

Sá maður, sem sendur er, til að hirða fjenað í rjettum, á hreppaskilum, eða öðrum samanrekstrardögum annara sveita, má eigi fara þaðan, fyrri en búið er að skoða úrtíning vandlega eftir markaskrá, og selja þar sem sala fer fram. Sannist það, að hann láti þar verða eftir fje eða hross sveitunga sinna, sem er með glöggu skrásettu marki, varðar það sektum eða skaðabótum, nema málsbætur sjeu.

IX. kafli.

Um smölun, rjettun og hirðing hrossa.

40. gr.

Í síðari göngum á haustum skal ásamt fje smala stóðhrossum af afrjettum, og úr heimalöndum, og rjetta þau í síðari rjett, annaðhvort á undan eða að afloknun fjársundurdrætti. Undanþága veitist frá þessum ákvæðum, ef meiri hluti hreppsnefndar eða hreppsnefnda telur annað hagfeldara, sem þó aldrei má koma í bága við næstliggjandi upprekstrarfjelög. Auk þess skal fara fram almenn smölun á hrossum í öllum heimalöndum, fyrsta þriðjudag eftir 20. október, og fyrsta þriðjudag í mánuðunum desember og janúar, en sje sá dagur helgur eða veður banni, skal smala næsta færan dag, og skal þá, í hverjum hreppi, á slóðum þeim er hreppsnefnd ákveður, fara fram sundurdráttur á öllum hrossum, sem koma fyrir. Þau hross, sem ekki þekkjast, eða enginn hirðir, skal fara með sem óskilafje í seinni rjett sbr. 42. gr.

Hreppsnefnd skal annast um, að almennar göngur fari fram í öllum heimalöndum hreppsins, að minsta kosti til hrossarjettunarinnar í október.

41. gr.

Meðan á rjettum stendur skal rjettarstjóri gæta þess, að hryssum gefist kostur á að helga sjer ómörkuð folöld, og skal hann kappkosta, að haga allri meðferð á hrossunum þannig að ekki hljóti slys af. Stóðhross skulu dregin sundur í aukarjettum og aðalrjettum, skal úrtíningur sá, er verður í aukarjettum, rekast tafarlaust til aðalrjettar.

X. kaflí.

Um meðferð óskilafjenaðar.

42. gr.

Eftir að tölfludrætti er lokið í seinni rjett, skal úrtíningshross og sauðfje afhenda til sölu þegar í stað hreppstjóra í hreppi, þeim þar sem aðalrjett stendur. Skal hreppstjóri skrásetja mörk, lit, aldur og auðkenni, hverrar skepnu, sem seld er, eftir lýsingu tveggja markglöggra manna, er hreppsnefnd hefir þar til kjörið, svo rjett og ákveðið sem framast má verða. Ef marklýsingamenn greinir á, sker hreppstjóri úr ágreiningnum. Marklýsingamenn fá hæfilega þóknun fyrir starfa sinn, er tekst af verði sölu fjenaðarins, eftir mati hreppsnefndar. Enginn, sem ekki er öðrum háður sem hjú, getur skorast undan þeim starfa, nema hann hafi forföll.

Við sölu markaðra hrossa sje 12 vikna innlausnarfrestur eftir söludag. Hrutar, sem eftir álti hreppstjóra og marklýsenda eru hæfir til kynbóta, svo og forustufje, skal selt með 4 vikna innlausnarfresti. Að öðru leyti skal enginn innlausnarfrestur við sölu óskilafjenaðar. Skepnur þær, sem seldar eru með innlausnarfresti, eru í vöktun kaupanda, en ekki í ábyrgð hans fyr en að innlausnarfrestinum liðnum. Borgun fyrir haga og geymslu þessa fjenaðar, ber eiganda að greiða, ef innlestur er þó ekki yfir 10 aura fyrir hvert hross, og 5 aura fyrir kind um sólarhringinn. Hreppsnefndir annast innheimtu á verði alls óskilafjenaðar sem selt er, og gjöra skilagrein fyrir því, sem fylgi sveitarsjóðsreikningunum.

43. gr.

Óskilakindur þær, sem koma fyrir eftir rjettir, og ekki finnst eigandi að, eða ekki komast til eigenda sökum fjarlægðar, skal hreppsnefnd annast um, að sje geymdar til síðasta laugardags í sumri, sem skal almennur fjárskiladagur um alla sýsluna. Þær kindur, sem ekki eru hirtar þenna dag, skulu þá seldar sem óskilafje. Þær óskilakindur, sem koma fyrir eftir fjárskiladag, og þau óskilahross, sem koma fyrir eftir smölun í janúarmánuði, skal hreppsnefnd annast um, að komist til eigenda sje þeir í næstu hreppum. Annars skal það selt sem óskilafjenaður, en auglýsa ber þau uppboð.

Í hvert sinn, er óskilafjenaður er seldur með innlausnarfresti, skal hreppsnefnd, eigi síðar en með næstu ferð á eftir, senda nákvæma lýsingu á honum til

106 allra hreppsnefnda innan sýslu, og næstliggjandi hreppa utan sýslu. Skulu hreppsnefndir strax nákvæmlega yfirfara lýsingar þessar, og láta hreppsþúa sína vita, ef líkur eru til að þeir eigi nokkuð af hinum seldu skepnum.

44. gr.

Finnist óskilakind í fje manna eftir að fje er alment tekið til hýsingar, skal eiganda kindarinnar gjört aðvart um að vitja hennar, sje hann í næstu hreppum. Verði að selja slíka kind, borgast ekkert gæslukaup fyrir það, og ber sá, er kindin fanst hjá, sölukostnaðinn, nema málsbætur sjeu.

45. gr.

Fyrir lok hvers árs skal hreppsnefnd senda manni, er kosinn sje af sýslunefnd, greinilega lýsingu á öllum óskilafjenaði, er seldur hefir verið í hreppnum. Hinn kjörni maður sendir endurrit af lýsingum þessum til birtingar í Lögbirtinga-blaðinu. Í ómakslaun og prentunarkostnað ber honum 60 aurar fyrir hverja kind og hvert hross, er hreppsnefnd skal senda honum með marklýsingunum.

46. gr.

Af andvirði óskilafjenaðar, þess, sem selt verður borgist:

- a. Sölukostnaður þ. e. marklýsingagjald, sölulaun og vottalaun.
- b. Prentunarkostnaður marklýsinga.
- c. Fundarlaun eða björgunarlaun samkvæmt 47. gr.

Að öðru leyti greiðist fjenaðarverðið til eigenda, ef þeir innan septemberloka næst á eftir sanna eignarrjett sinn. Ánnars fellur verðið í sveitarsjóð eða sveitarsjóði upprekstrarfjelagsins, að rjettri tiltölu við sameiginlegan fjallskilakostnað.

XI. kafli.

Um eftirleitir einstakra manna.

47. gr.

Þegar hinum fyrirskipuðu fjárleitum í hverju upprekstrarfjelagi er lokið, skal einstökum mönnum heimilt með samþykki hreppsnefndar í þeim hreppi, er næst liggur afrjett, að gjöra eftirleitir á afrjettarlöndum upprekstrarfjelagsins, og semja um borgun fyrir slíkar eftirleitir, er greiðist af sveitarsjóðum upprekstrarfjelagsins, að tiltölu eftir sameiginlegum fjallskilakostnaði. Komi fyrir í leitum þessum fje eða hross úr öðrum sýslum, geta hreppsnefndir eftir atvikum metið sanngjörn fundarlaun fyrir skepnur þessar, sem borgist af eigendum.

Björgunarlaun þess fjár, sem næst úr ógöngum á hvaða tíma árs sem er, ákveðist af hreppsnefndinni og greiðist á sama hátt. Fyrir heiman að sloppið fje og hross, sem finst í eftirleitum, borgi eigendur eftir mati hreppsnefndar.

Skylt er að hver fjáreigandi auðkenni með marki, er eigi máist af, alt fje sitt á haustum, jafnóðum og það heimtist. Vanræki fjáreigandi að auðkenna þannig fje sitt, skal hann borga fyrir hverja kind sína, er á afrjettum finst í eftirleitum, sem heimt væri og heiman að sloppin. 106
2. nóv.

XII. kafli.

Um fjármörk og hrossamörk.

48. gr.

Fje skal draga eftir mörkum. Það er skylda hvers fjáreiganda að hafa glögt mark á öllu sínu fje, og sýslu- og hreppsþrennimörk á öllu hyrndu fje. Sýslunefnd skal svo oft sem þurfa þykir, og að minsta kosti 5. hvert ár, láta prenta markaskrá fyrir alla sýsluna. Skal sjerhver markeigandi koma marki sínu í hana og borga fyrir það, eftir því sem sýslunefnd ákveður, en hvert heimili skal fá ókeypis eitt eintak af markaskránni. Markið helgar markeiganda kind, sem markið ber, nema full sönnun komi fyrir að annar eigi. Kind, sem ekki ber rjett mark manns, er heimildarlaust að draga sjer, þótt lítið eitt vanti á fult mark. Ef kind hefir eyrnamark eins mans, en hornamark eða þrennimark annars, þá skal sá talinn eigandi, sem á hornamarkið eða þrennimarkið, og skal hann þá, ef eigandi eyrnamarksins krefst þess, gera grein fyrir hvernig hann hafi eignast hana. Kind, sem hefir eyrnamark eins manns, hornamark annars og þrennimark hins þriðja, skal talin eign þess sem þrennimarkið á. Þó geta eigendur hinna markanna krafist þess að hann gjöri grein fyrir, hvernig hann hafi eignest kindina.

Nú er kind ómörkuð eða með óglöggu marki og vill einhver eigna sjer hana af líkum, þá skal hann skýra hlutaðeigandi hreppstjóra frá. Hreppstjóri kveður þá til fjóra skynsama og óvilhalla menn, er skulu ásamt honum sjálfum skoða kindina og meta líknr þær og ástæður, er hinn hefur til síns máls. Ef þeir þá allir í einu hljóði kveða upp þann úrskurð að það sjeu miklu meiri líkur að hlutaðeigandi eigi kindina, heldur en að hann eigi hana ekki, þá má hann hirða hana sem sína eign, ella telst hún sem óskilakind. Þessi ákvæði ná eigi til ómerkinga, sem ær helga sjer. Rjett er að forustufje, sem á afrjetti gengur, hafi bjöllu eða bjöllukeng í horni.

Hross skulu eins og fje hafa glögt markeinkenni, er skráð sje í markaskrá sýslunnar. Komi hross fyrir með óglöggu marki eða skemdum eyrum, sem einhver vill helga sjer, þá gilda um það sömu reglur og fyrir er mælt í grein þessari um sauðfje með óglöggu marki.

49. gr.

Ef menn nota mörk, sem eigi eru prentuð í markaskrá sýslunnar t. d. þeir er flust hafa úr öðrum sýslum, skulu þeir lýsa mörkum sínum fyrir hreppsnefnd.

- 106** inni þar sem þeir eru búsettir. Mörk þessi skal hreppsnefndin skrifa upp og
 2. nðv. senda áður 10 vikur eru af sumri til hreppsnefnda í nálægum hreppum, innan
 sýslu og utan, þar sem helst eru fjársamgöngur. Þeir sem vanrækja þetta mega
 búast við að farið sje með fje þeirra sem óskilafje, og sæti þar að auki sektum.

XIII. kafli.

Um eftirlit og rekstur slátrunar- og sölufjenaðar.

50. gr.

Eftirlit skal hafa með sölu sauðfjár og hrossa eins og hjer segir: Þegar sauðfje er keypt á mörkuðum, skulu hreppsnefndir í þeim hreppum, þar sem markaðir eru haldnir, sjá um, að gætinn og markglöggur maður fylgi markaðs-höldurum eftir og skoði mörk á öllu því fje sem selt er.

Í kauptúnum skulu þeir er við fje taka til slátrunar, hafa sjerstakan mann, gætinn og markglöggan, til þess að skoða mörk á öllu því fje er hjá þeim er slátrað. Komi fyrir við þessar skoðanir á mörkuðum eða í kauptúnum kindur með óglöggum mörkum eða sem vafi getur leikið á, hvort sje rjett eign seljanda, skulu markskoðendur við votta skrifa upp aldur, lit og mark kindarinnar, svo og skýringar seljanda og senda það svo fljótt sem unt er, til hreppstjóra í þeim hreppi, þar sem seljandi á heima.

Sýslunefndin tilnefnir einn mann í hverjum hreppi sýslunnar, til þess að skoða mörk á öllum þeim hrossum, sem þar eru seld á markaði. Komi upp vafi um eyrnamark eða eignarrjett, skal fara með það eins og áður er fyrir mælt um sauðfje.

Borgun til þeirra manna, er skoða fjármörkin í sveitunum, greiðist úr hlutaðeigandi sveitarsjóðum, en til þeirra er skoða hrossamörk, úr sýslusjóði. Þeir er fje taka til slátrunar kosta sjálfir þann mann sem mörkin skoðar.

51. gr.

Alt fje í sölufjárrekstrum skal vera með skýru rekstrarmerki, er sje svo glögt að það sjáist tilsýndar í björtu, og svo traust, að það máist ekki af þótt votviðri gangi.

52. gr.

Svo skal rekstrum haga að sem minstur bagi verði að, þeim er þau lönd eiga, sem um er rekið eða í er áð. Varast skal að rekstrar lendi saman við annað fje. Eigi má halda áfram með rekstra úr því farið er að skyggja, nema brýna nauðsyn beri til, svo má og aldrei leggja upp með rekstra fyr en markljóst er orðið.

53. gr.

106

2. nów.

Nú ber svo við, að öðru fje lendir saman við rekstur; skal þá strax á næsta bæ við það er rekstrarmenn eða aðrir hafa orðið þess varir, draga það fje úr rekstrinum, og gæta þess vandlega að engin kind verði eftir, er eigi á í honum að vera; skal þá sem endranær, er viðstaða verður og rekstrarfjeð dreifir sjer til muna, telja rekstrarfjeð. Enginn sem á bænum er viðstaddur og til þess er fær, má skorast undan að kanna rekstur með rekstrarmönnum, og ber yfirmanni rekstrarins að greiða þóknun eftir úrskurði sýslumanns ef á greinir, en aðgang á hann að eigendum fjárins með þá borgun, ef honum hefir eigi sjálfum verið um að kenna. Sjá skulu rekstrarmenn um að fje það, er saman við hefir komið, komist í áttuga sína, eigendum kostnaðarlaust.

54 gr.

Verði rekstrarmenn sannir að því að hafa tekið fje annara í rekstur heimildarlaust skal rekstrarstjóri bæta eigendum það að fullu, eftir samkomulagi, eða eftir mati óvilhallra manna, sem sýslumaður kveður til þess, ef með þarf. Sannist það að slíkt hafi verið gert af skeytingarleysi, varðar það auk þess sektum.

55. gr.

Hvort sem rekstrarmenn eru fleiri eða færri, skal ávalt einn vera yfirmaður, er annist um að þessum rekstrarreglum sje hlýtt, og ber hann ábyrgð á því gagnvart þeim, er kynni að kæra, en hann á aftur aðgang að rekstrarmönnum sínum, ef þeim er um að kenna.

XIV. Kaflí.

Almenn ákvæði.

56. gr.

Ef meirihluti búenda í upprekstrarfjelagi samþykkir á almennum sveitarfundi, að setja vörð eða girðingu til að varna því að stóðhross gangi á sumrum úr afrjetta- og fjallöndum í búfjárhaga manna, skal hreppsnefnd eða hreppsnefndum upprekstrarfjeldagsins heimilt, að setja reglur um slíkan vörð eða girðingar, þar sem nákvæmlega er mælt fyrir um alla tilhögun varðarins eða girðingarinnar, og skal kostnaði, sem af þessu leiðir, jafnað niður á stóðhross upprekstrarfjeldagsins, sem ber að reka á afrjett, og önnur hross, sem á afrjettinn eru rekin. Skulu reglur þessar berast undir sýslunefnd til staðfestingar, og ef sýslunefndin samþykkir þær, öðlast þær gildi sem bindandi samþykkt fyrir hlutadeigandi upprekstrarfjelag um næstu 5 ár frá staðfestingu.

Eigi má svelta fjenað við rjettir nje í rekstrum frekar en minst verður hjá komist; eigi má heldur misþyrma honum á nokkurn hátt í fjallgöngum, rekstrum til heiðar, bæjarekstrum eða heimalandasmölun; sjerstaklega er bannað að hundbeita fjenað í rekstri eða smölun að óþörfu. Brot gegn þessu varða 5—50 kr. sektum, nema þyngri hegning liggi við.

Brot gegn reglugjörð þessari varðar 5—80 kr. sekt, nema þyngri hegning liggi við eftir lögum. Skal uppljóstrarmaður, ef nokkur er, hljóta helming af sektafjenu, en hinn helmingurinn falli í sveitarsjóð eða sveitarsjóði hlutaðeigandi upprekstrarfjelds.

Með mál þau, er rísa útaf brotum gegn reglugjörð þessari, skal farið sem opinber lögreglumál; þó má, ef hlutaðeigendur koma sjer saman um það, skjóta einstökum ágreiningsatriðum til endilegra úrslita sýslunefndarinnar.

Með reglugjörð þessari er numin úr gildi reglugjörð fyrir Húnavatnssýslu um fjallskil og fleira frá 19. júní 1905, og þær breytingar, sem síðar hafa verið á henni gjörðar.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Austur-Húnavatnssýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt 71. gr. sveitarstjórnarlaganna, sbr. lög. nr. 14, 22. mars 1890, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. janúar 1918.

Í stjórnarráði Íslands, 2. nóvember 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reglugjörð

um mjólkursölu í Reykjavík.

Almenn ákvæði.

1. gr.

Mjólk og rjóma má ekki selja annarsstaðar í lögsagnarumdæmi Reykjavíkur en:

- a. Í mjólkurbúðum, sem fullnægja ákvæðum þessarar reglugjörðar og fengið hafa löggildingu bæjarstjórnar.
- b. Í heimahúsum þeirra bæjarbúa, er framleiða mjólk til sölu, enda fullnægi þeir öllum ákvæðum þessarar reglugerðar. Enginn mjólkurframleiðandi má þó selja í heimahúsum sínum aðra mjólk nje rjóma, en hann sjálfur framleiðir.
- c. Í lokuðum ilátum, óáteknum, sem flutt eru beint frá mjólkurframleiðanda til kaupanda.
- d. Í kaffihúsum og veitingahúsum, þó einungis til neyslu á sölustaðnum sjálfum.

Söluheimildir þær, er ræðir um í staflíð b, c og d falla þó úr gildi þegar mjólkurskortur er í bænum, ef svo verður ákveðið í reglum þeim, er ræðir um í 2. grein.

2. gr.

Bæjarstjórninni er heimilt að setja sjerstakar reglur, er stjórnarráðið samþykkir, um sölu, notkun og úthlutun mjólkur og rjóma þegar mjólkurskortur er í bænum, og skal þá öll sala mjólkur og rjóma háð þeim reglum. Mjólkurskortur telst vera í bænum, þegar ekki fæst, eða ætla má að ekki fáið, með frjálsum viðskiftum, næg mjólk handa þeim, sem bæjarstjórnin vill tryggja forgangsrjett að mjólk með nefndum reglum.

Gæði mjólkur.

3. gr.

Öll mjólk, sem seld er í bænum skal vera úr heilbrigðum kúm og skal fita vera minst:

í kaffirjóma	15 %
í þeytirjóma	25 %
í nýmjólk	3,3 %
nema mánuðina desember, janúar og febrúar	
þá	3 %
í undanrennu	1/2 %

107 Eðlisþyngd nýmjólkur við 15 stiga hita Cels. sje 1,028—1,034 og undan-
10. nðv. rennu 1,032—1,038.

Bæjarstjórnin getur heimilað mjólkursölum að kalla mjólk sína barna-
mjólk, en setur þá jafnframt reglur um gæði hennar og meðferð.

4. gr.

Bannað er að selja mjólk sem er

- Óeðlileg á lit eða lykt, beisk, eða sölt á bragðið, slímkend, blóðblandin eða strimluð.
- Úr veikum kúm, svo ástæða sje til að halda að hún sje óholl.
- Blönduð vatni, ís eða öðrum efnum, hvort heldur þau eru sett í mjólkina til þess að hún haldi sjer betur, eða í öðrum tilgangi.
- Óhrein, svo að sýnilegt grugg setjist undir hana, ef hún stendur óhreifð eina klukkustund.

Bannað er og að selja nýmjólk, sem rjómi hefir verið tekinn úr, eða sem er blönduð undanrennu, eða ef síðasta mjólkin úr júfrinu er tekin frá.

Heilbrigðisfulltrúi skal og banna sölu mjólkur, ef óþrifalega er farið með hana, eða hreinlæti og hirðing kúnna er í svo löku lagi, að erfitt sje að forðast, að mjólkin óhreinist. Hann getur og bannað mjólkursölu ef næmur sjúkdómur er á heimili mjólkurframleiðanda eða mjólkursala.

Broddmjólk og súra mjólk má ekki selja saman við aðra mjólk.

Meðferð mjólkur.

5. gr.

Mjólkurframleiðendur skulu gæta hreinlætis í fjósum og við mjaltir. Mjólkina skal sia vandlega áður en hún er látin í ílátin, sem hún er flutt í til sölu-
staðar. Borgarstjóri getur sett nánari reglur um siunartæki mjólkur.

Strax eftir að búíð er að mjólka og sia mjólkina skal kæla hana, þannig að mjólkurilátin sjeu sett ofan í kalt vatn hæfilega langan tíma, eða sett út á veturna, en gæta skal þess, að mjólkin ekki frjósi.

6. gr.

Mjólkurframleiðendur skulu á ári hverju í apríl- eða maímánuði senda borgarstjóra vottorð dýralæknis um það, að fjós og nautgripir þeirra sjeu í góðu lagi og auk þess getur bæjarstjórnin hvenær sem hún vill látið skoða fjós og nautgripi mjólkurframleiðanda, ílát og önnur tæki, enda greiðist kostnaðurinn við þá skoðun úr bæjarsjóði.

7. gr.

Öll mjólk skal flutt til bæjarins og um hann í þrifalegum vögnum, og sjeu mjólkurilátin í lokuðum kassa, eða tjaldað yfir þau, svo þau sjeu varin ryki

og óþverra og frosti á vetrum. Við allan flutning mjólkur og mjólkuriláta skal **107**
gæta ýtrasta hreinlætis. 10. nðv.

Eigi má flytja í tækjum þeim (vögnum eða kössum), sem notuð eru til mjólkurflutnings, til bæjarins, úr bænum eða um bæinn neinn varning, sem óþrif stafa af að dómi heilbrigðisfulltrúa, nema um sje búið og með farið samkvæmt fyrirætlum heilbrigðisfulltrúa.

8. gr.

Ekki má flytja, geyma, selja, eða mæla mjólk í ilátum úr járn, eir, messing eða zinki, nema tinnuð sje eða gleruð innan og utan, ef um mál er að ræða, sem dýfa þarf ofan í mjólkina, — nje heldur í öðrum ilátum, sem spilt geta mjólkinni. Kranar á mjólkurilátum skulu og fullnægja þessum kröfum.

Öll mjólkurilát skulu vera með svo víðu opi, að hendi fullorðins manns komist ofan í þau og þannig gjörð, að mögulegt sje að ná til að þurka þau allstaðar að innan. Undanskildar þessu eru þó glærar flöskur. Mjólkurmál skulu vera með handfangi og að öðru leyti fullnægja sömu kröfum og önnur mjólkurilát.

Ilát, sem mjólk er flutt í til sölustaðar, skulu merkt með glöggu eignar nafni mjólkurframleiðanda og vandlega lokuð. Ef þetta þarf lok slíks iláts, skal það gjört með togledurshring, eða öðru jafngóðu efni.

Mjólkurilát skal vandlega hreinsa í mjólkurbúðum undir eins og þau eru tæmd og aftur skal hreinsa þau á framleiðslustað mjólkurinnar áður en mjólkinn er aftur látinn í þau.

Mjólkurilát má aldrei hafa undir annað en mjólk, nema heilbrigðisfulltrúi leyfi.

Mjólkurbúðir.

9. gr.

Mjólkurbúðir skulu vera í bænum ekki færri en 7 og ekki fleiri en 12. Bæjarstjórnin veitir leyfi til að setja upp mjólkurbúðir, ákveður með hverjum skilyrðum þau skuli veitt, og setur sjálf upp slíkar búðir, ef henni finst ástæða til. Mjólkurbúð má ekki gjöra fyrir en fengið er leyfi bæjarstjórnar.

10. gr.

Mjólkurbúð skal vera björt og loftgóð. Liggi svefnherbergi, eða eldhús að búðinni skal heill veggur vera á milli.

Veggir skulu vera sljettir og olíumálaðir með ljósum lakkfarfa eða lagðir gleruðum hellum, sem nái 2 metra eða meira upp frá gólfi.

Loft skal vera þannig gjört, að það sje fyllilega þjett og rykhelt. Það skal vera sljett að neðan og málað með hvítum lit. Gólf skal vera vatnshelt, þakið sljettum hellum eða línóleum.

Afgreiðsluborð skulu þakin línóleumsdúk eða öðru betra efni.

107 Bekkir eða hyllur skulu fyrir mjólkurflátin og bakkar fyrir málin.
10. nðv. Mjólkurilát mega ekki standa á gólfi búðarinnar.

Frágangur allur á mjólkurbúð skal vera þannig, að auðvelt sje að halda henni hreinni og yfirleitt skal mjólkurbúð fullnægja öllum hreinlætiskröfum heilbrigðisnefndar um frágang og útbúnað, enda má ekki taka mjólkurbúð til afnota fyr en fengið er skriflegt leyfi borgarstjóra með áteiknun heilbrigðisnefndar.

Útbúnaður til að kæla mjólkina, þegar þörf gjörist, skal vera í búðinni.

11. gr.

Mjólkurbúð, ilátum öllum og tækjum, sem henni fylgja, skal halda vandlega hreinum. Gólf, afgreiðsluborð o. sl. skal þvo daglega úr heitu vatni, en aldrei sópa.

12. gr.

Auk mjólkur og rjóma má ekki í mjólkurbúð selja aðrar vörur en brauð, kökur, egg, tólg, palmín, smjör, smjörliki, skyr, allskonar niðursoðnar vörur í dósum eða glösum, öl gosdrykki og aldinsafa í lokuðum flöskum.

13. gr.

Í mjólkurbúð má ekki sofa eða matast og ekki neyta tóbaks í neinni mynd, hvorki reyktóbaks, munntóbaks nje neftóbaks.

Ekki má heldur neyta þar mjólkur, rjóma eða neins annars, sem selt er í búðinni.

Mjólkursalar.

14. gr.

Forstöðumaður mjólkurbúðar nefnist mjólkursali. Skal hann laus við næma viðbjóðslega kvilla, vera hreinlegur til fara og í hvítum ytri klæðum þegar hann er í mjólkurbúðinni.

Á þetta og við þá, sem mjólkursali hefir sjer til aðstoðar við störf í mjólkurbúðinni, og er það á ábyrgð mjólkursala ef út af er brugðið.

15. gr.

Enginn getur verið mjólkursali, nema hann fái til þess skriflegt leyfi heilbrigðisnefndar, enda leggi hann fram vottorð hjeraðslæknis um, að hann sje hæfur til þess heilsunnar vegna. Heilbrigðisnefnd getur svift þann leyfinu, er það hefir fengið, ef henni þykir ástæða til.

Mjólkursali er háður eftirliti hjeraðslæknis, og skylt er honum að tilkynna hjeraðslækni tafarlaust, ef maður sýkist á heimili hans.

Mjólkursali missir leyfi til mjólkursölu, ef eitthvað verður að heilsu hans, sem gjörir hann óhæfan til starfsins.

Mjólkursöluleyfi fellur og úr gildi ef mjólkursali ekki starfrækir næla mjólkurbúð.

16. gr.

Mjólkursali skal á hverjum mánudegi senda borgarstjóra skýrslu um sölu mjólkur undanfarna viku. Skal í skýrslunni tilgreina nöfn og heimili mjólkurframleiðenda, tölu kúa hvers einstaks og hve marga lítra mjólkur og rjóma hver hefir sent til sölu á hverjum degi vikunnar frá sunnudegi til laugardags. Eyðublöð undir slíkar skýrslur lætur borgarstjóri í tje.

Mjólkursali skal og sjá um að vottorð þau um fjós og nautgripi mjólkurframleiðenda, sem getur um í 6. grein þessarar reglugjörðar, verði send borgarstjóra á rjettum tíma.

17. gr.

Bæjarstjórninni er heimilt að setja það skilyrði fyrir leyfi til að setja upp mjólkurbúð, að ef mjólkursali er sviptur mjólkurleyfi, eða hættir mjólkursölu af einhverjum ástæðum, hafi bæjarstjórnin rjett til að leigja mjólkurbúð hans með öllum tækjum í 6 mánuði þar eftir, ef hún er ekki þegar í stað leigð öðrum mjólkursala. Náist ekkisamkomulag um leiguna, skulu 2 dómkvaddir menn meta hana.

Mjólkurframleiðendur.

18. gr.

Bæjarbúar þeir, er framleiða mjólk til sölu, skulu tilkynna það borgarstjóra, og skal þeirri tilkynningu fylgja vottorð dýralæknis um það sama, sem tekið er fram í 6. grein og skýrslu um tölu kúa.

Þeir skulu geyma og selja mjólkina í sæmilegum húsakynnum, sem heilbrigðisfulltrúinn telur viðunandi.

Eftirlit.

19. gr.

Heilbrigðisnefnd og einstökum meðlimum hennar, heilbrigðisfulltrúa og öðrum eftirlitsmönnum bæjarstjórnar er jafnan frjáls aðgangur að mjólkurbúðum, fjósum og mjólkurgeymslum, og er þeim heimilt að rannsaka alt, er að sölu meðferð og gæðum mjólkur og rjóma lýtur.

Skýlt er að gefa þeim allar upplýsingar er þeir krefjast í þessu skyni og að láta í tje endurgjaldslaust mjólk og rjóma til rannsókna.

Bæjarstjórnin lætur rannsaka nýmjólk á efnarannsóknarstofu, þegar henni þykir við þurfa, og mjólkursalar geta óskað eftir slíkri rannsókn, sem fer fram á kostnað bæjarsjóðs.

Heilbrigðisfulltrúa er heimilt að ónýta mjólk, sem sala er bönnuð á samkvæmt þessari reglugjörð, og að kyrsetja mjólk, sem þykir grunsöm.

Brot.

Brot gegn ákvæðum reglugjörðar þessarar og reglna um úthlutun mjólkur, sem settar verða samkvæmt annari grein, varða sektum, allt að 1000 krónum, er renni í bæjarsjóð Reykjavíkur.

Verði mjólkursali brotlegur við reglurnar um úthlutun mjólkur eða reglugjörð þessa oftari en tvisvar, má auk þess svifta hann mjólkursöluleyfi.

Mál útaf brotum skulu sæta sömu meðferð sem almenn lögreglumál.

Hvenær reglugjörðin öðlast gildi.

Reglugjörð þessi öðlast gildi þegar í stað og fellur þá jafnframt úr gildi reglugjörð um mjólkursölu í Reykjavík 2. mars 1912 og öll þau leyfi til mjólkursölu, sem veitt hafa verið samkvæmt þeirri reglugjörð.

Ákvæði um stundarsakir.

Bæjarstjórnin getur veitt hæfilegan frest til að koma mjólkurbúðum í það horf, sem reglugjörð þessi fyrirskipar.

Reglugjörð þessi staðfestist hjermeð, samkvæmt lögum um mjólkursölu í Reykjavík frá 26. f. m., til að öðlast þegar gildi.

Í stjórnarráði Íslands, 10. nóvember 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reglur

um sölu, notkun og úthlutun mjólkur í Reykjavík þegar mjólkurskortur er í bænum.

Samkvæmt heimild í lögum um mjólkursölu í Reykjavík frá 26. f. m., 3. og 4. gr., og í reglugjörð um mjólkursölu í Reykjavík 2. gr. eru hjermeð settar eftirfarandi reglur um sölu, notkun og úthlutun mjólkur í Reykjavík, þegar mjólkurskortur er í bænum.

1. gr.

Borgarstjóri gefur út mjólkurseðla handa:

- a. Börnum á öðru aldursári.
- b. Börnum á 1. ári gegn vottorði læknis eða yfirsetukonu.
- c. Sjúklingum og gamlmennum gegn læknisvottorði.

2. gr.

Mjólkurseðlar skulu hljóða á nafn húsráðanda. Á seðlunum skal tiltekið í hvaða mjólkurbúð mjólkinn verði afhent, og stærð mjólkurskamts þess, sem seðillinn veitir rjett til. Ennfremur skulu á honum standa ákvæði um það, hvenær hann missi gildi.

Nú berst svo lítil mjólk til bæjarins, að ekki er unt að fullnægja afgreiðslu mjólkur samkvæmt mjólkurseðlum þeim, sem út hafa verið gefnir, eða nauðsynlegt verður að gefa út, og getur borgarstjóri þá með auglýsingu fært niður mjólkurskamt þann, sem seðlarnir hljóða upp á, án þess að þeir að öðru leyti missi gildi sitt.

3. gr.

Sá, sem vill fá mjólkurseðil, gefi sig fram á þeim stað, er borgarstjóri auglýsir, og sýni þar skilríki fyrir því, að hann hafi rjett til mjólkurseðils samkvæmt 2. gr.

4 gr.

Sá, sem hefir fengið mjólkurseðil og vill fá mjólk samkvæmt honum, skal sýna seðilinn í mjólkurbúð þeirri, er seðillinn tiltekur, og afhenda þar eigi síðar en kl. 10 árdegis borgun fyrir mjólkina og ílát undir hana. Nafn og heimili hlutaðeiganda skal vera greinilega lettrað á ílátið sjálft, eða á spjald, sem fest er við ílátið. Hefir eigandi mjólkurseðilsins þá forgangsrjett fyrir öðrum kaupendum, þeim er ekki hafa mjólkurseðla, til þess að fá keypta svo mikla mjólk, sem tiltekið er á seðlinum. Sækja verður hann mjólkina samdægurs fyrir lokunar-

108 tíma mjólkurbúðarinnar, ella hefir hann fyrirgjört rjetti sínum til mjólkurinnar og
 10. nóv. getur ekki krafist að fá endurgreitt andvirði hennar.

5. gr.

Sjerhverjum mjólkursala er skylt að mæla daglega mjólkurskamtana og láta í ílát þau, sem afhent eru í búðinni samkvæmt 4. gr., áður en nokkur mjólk er seld eða látin af hendi til annara úr búðinni þann sama dag.

6. gr.

Meðan reglur þessar eru í gildi er bönnuð sala mjólkur eða rjóma til neyslu á sölustaðnum og til neyslu í veitingahúsum og kaffihúsum, svo og notkun mjólkur og rjóma til niðursuðu eða til sælgætis, sem gjört er í brauðgjörðarhúsum eða í sambandi við aðra atvinnu, til sölu handa almenningi.

7. gr.

Meðan reglur þessar eru í gildi má ekki selja mjólk og rjóma annarsstaðar í lögsagnarumdæmi Reykjavíkur, en í mjólkurbúðum, sem bæjarstjórnin hefir löggilt. Er bæjarbúum, sem framleiða mjólk til sölu, því óheimilt að selja hana í heimahúsum, og öllum, sem selja mjólk til bæjarmanna, óheimilt að afhenda hana til kaupenda öðruvísi en fyrir milligöngu mjólkurbúðar.

Sömuleiðis er bæjarbúum öllum óheimilt að kaupa mjólk annarsstaðar en í mjólkurbúðum meðan reglur þessar eru í gildi.

Undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar getur borgarstjóri veitt:

- a. Þeim mjólkurframleiðendum í bænum, sem aðeins hafa eina kú.
- b. Einnig að öðru leyti, þegar ekki er svo mikill mjólkurskortur í bænum, að nauðsyn sje að beita þessum ákvæðum til þess að tryggja forgangsjett þeirra til mjólkur, sem hafa mjólkurseðla.

8. gr.

Brot gegn ákvæðum 5., 6. og 7. greinar varða sektum alt að 1000 kr.

9. gr.

Reglur þessar öðlast gildi þegar í stað. Þegar ekki er lengur mjólkurskortur í bænum, gefur borgarstjóri út auglýsingu um það, og falla reglurnar þá úr gildi, þangað til borgarstjóri auglýsir aftur að mjólkurskortur sje í bænum.

Reglugjörð þessi staðfestist hjermeð, samkvæmt framangreiudum lögum, til að öðlast þegar gildi.

Í stjórnarráði Íslands 10. nóvember 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir „Menningarsjóð Ísfirðinga“, út- 109
gefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms og kirkjumálaráðherra Íslands 10. nóv.
10. nóvember 1917.

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir „Menningarsjóð Ísfirðinga“.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: Menningarsjóður Ísfirðinga.

2. gr.

Sjóður þessi er stofnaður með 1200 — tólf hundruð — króna samskotum 14. nóv. 1916, afmælisdag cand. theol. Guðmundar gjaldkera Jónssonar á Ísafirði, af honum og nokkrum kunningjum hans. Skrá yfir nöfn þeirra skal fylgja skjölum sjóðsins.

Tilgangur sjóðsins er sá, að styrkja fátæka og umkomulausa, efnilega unglinga, er hjer eiga heima, á 14 til 20 ára aldri, til að afla sjer nauðsynlegrar fræðslu í einhverju því, sem þeim má helst til menningar verða samkvæmt áliti skólanefndar og skólastjóra Unglingaskólans hjer eða þess skóla, er kemur í hans stað hjer á Ísafirði.

Styrkurinn skal miðast við reikning sjóðsins undanfarið ár og útborgast 14. nóv. ár hvert.

Stúlkur og piltar hafa jafnan rjett til styrksins. Lægsti styrkur má vera 50 kr. en hæsti 400 kr. á ári til eins og sama styrkþega. Enginn styrkþegi getur orðið styrks aðnjótandi oftár en þrisvar úr sjóði þessum.

3. gr.

Sjóðinn skal ávaxta í aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands.

Árlega vexti af sjóðnum ásamt gjöfum, áheitum og öðru, er honum kann að áskotnast skal leggja óskift við höfuðstólinn til 14. nóv. 1923, og annast stofnendur sjálfir sjóðinn að öllu þangað til. Falli þeir allir frá innan þess tíma tekur skólanefnd Ísafjarðar við stjórn sjóðsins.

Verði sjóðurinn þá orðinn fullar 5000 kr. skal styrkur úr honum veittur í fyrsta sinn, ella skal enn láta sjóðinn óskertan uns þeirri upphæð er náð. Úr því skal árlega verja $\frac{9}{10}$ af vöxtum og vaxtavöxtum sjóðsins og $\frac{1}{10}$ af öðrum árlegum vexti hans samkvæmt tilgangi hans, er 2. gr. segir frá, en — $\frac{1}{10}$ vaxta og $\frac{9}{10}$ af öðrum árlegum vexti sjóðsins skal leggja við hann uns hann er orðinn

109 100000 kr. að upphæð. Upp frá því skal aðeins $\frac{1}{25}$ af öllum ársvexti sjóðsins 10. nóv. lagður við hann, en $\frac{24}{25}$ vaxtarins varið samkvæmt 2. gr. og skal svo gjört þaðan í frá, — þó með þeirri einu undantekningu, að öllum ársvexti sjóðsins 1962 skal úthlutað 14. nóv. 1963 og slíkt hið sama hundraðasta hvert ár eftir það.

Við úthlutun styrksins hefir stjórn sjóðsins skólastjóra Unglingaskólans hjer í ráðum með sjer, sbr. 2. gr.

4. gr.

Frá 14. nóv. 1923 skal skólanefnd Ísafjarðar endurgjaldslaust stjórna sjóðnum, vinna að vexti hans og sjá um að tilgangi hans verði sem best náð.

Hún semur árlega, innan febrúarloka, reikning yfir hag sjóðsins og sendir hann Stjórnarráði Íslands til birtingar í B-deild Stjórnartíðindanna. Auk þess skal reikningurinn árlega birtur í blaði því eða blöðum, er út koma hjer á Ísafirði.

Almanaksárið er reikningsár sjóðsins.

5. gr.

Stofnendur áskilja sjer rjett til, svo lengi sem meiri hluti þeirra er á lífi, að breyta skipulagsskrá þessari í einsjökum atriðum, ef þeim svo sýnist — en aðalefni hennar og tilgangi sjóðsins má aldrei breyta.

Staðfestingar konungs skal leitað á skipulagsskrá þessari.

Gjört á Ísafirði sumardaginn fyrsta 1917.

Fyrir hönd stofnendanna:

Guðm. Jónsson.

E. J. Pálsson.

Guðm. Bergsson.

110 **Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Braglistarsjóð Matthíasar Joch-**
12. nóv. umssonar«, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra Íslands 12. nóvember 1917.

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

Braglistarsjóðs Matthíasar Jochumssonar.

1. gr.

Af fje því, er safnaðist til Matthíasarvarðans á Akureyri, varð nokkur afgangur. Ákvað fjársöfnunarnefndin að verja honum, að viðbættri dálitilli fjár-

upphæð er safnaðist síðar, til þess að stofna sjóð, er helgaður væri minningu **110** þjóðskáldsins Matthíasar Jochumssonar og við hann kendur, en fól að öðru leyti **12. nív.** skáldinu sjálfu að skipa fyrir um nafn sjóðsins, tilgang hans, ávöxtun og stjórn. — Um þetta hefir hann í dag mælt svo fyrir skriflega.

2. gr.

Sjóðurinn heitir *Braglistarsjóður*, og skal vera til styrktar og mentunar ungum skáldum og ritlistarmönnum, hvort heldur eru karlar eða konur, innan takmarka hins forna Hólastiftis. Efnalitlir menn ganga fyrir styrknum að öðru jöfnu.

3. gr.

Sjóðurinn ávaxtast í aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands þangað til ársvextirnir eru orðnir full 1800 krónur. Til þess tíma leggjast vextirnir árlega óskertir við höfuðstólinn, en úr því eigi nema $\frac{1}{3}$, en $\frac{2}{3}$ vaxtanna skal varið til styrkveitinga samkv. 2. gr. Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða.

4. gr.

Stjórn sjóðsins skal falin sýslumanni Eyfirðinga og bæjarfógeta Akureyrar og skólameistara gagnfræðaskólans á Akureyri eða hins æðsta alm. mentaskóla í hinu forna Hólastifti, hvernig og hvar sem hann síðar kann að verða.

5. gr.

Þegar að því kemur að veita styrk úr sjóðnum, velur stjórnin þrjá menn, sem alment eru álitnir að bera skyn á skáldskap öðrum fremur, og sje einn af þeim kona. Ráða þeir styrkveitingum með stjórninni. Þeir eru valdir til þriggja ára í senn. Verði sýslumanns- og bæjarfógetaembættin aðgreind, svo einn maður gegni hvoru þeirra, og þrír menn skipi þá stjórnina, velur hún ekki nema tvo menn sjer til ráðuneytis, karl og konu.

Íslensk braglist skal jafnan mestu um ráða, þegar styrkur er veittur, og meira en frumleikur eða nýbreytni, er rugla kann dómgreind alþýðu.

6. gr.

Lægri ársstyrk en 1200 kr. má aldrei veita neinum, en hærri má styrkurinn vera, og sama manni má veita styrk oftari en einusinni, ef ástæður þykja til. Nú þykir enginn umsækjandi þess verðugur að verða styrks aðnjótandi, og leggjast þá vextirnir allir það ár við höfuðstólinn.

110

12. nóv.

7. gr.

Stjórnin hlutast til um að reikningur sjóðsins sje árlega birtur í B-deild Stjórnartíðindanna.

8. gr.

Leita skal konunglegrar staðfestingar á skipulagsskrá þessari.

Akureyri 11. nóv. 1916.

Matthías Jochumsson.

111

10. nóv. útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra Íslands, 10. nóvember 1917.

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

Framfarasjóðs Einaras Ásmundssonar.

1. gr.

Mafn sjóðsins er: Framfarasjóður Einaras Ásmundssonar. Hann er myndaður af Framfarafjelagi Grýtubakkahrepps á 50 ára afmæli þess í minningu um stofnanda þess, Einar Ásmundsson í Nesi, með fullum 1000 kr. — eitt þúsund krónum. Stofnfjeð má aldrei skerða.

2. gr.

Sjóðinn skal ávaxta í aðald Söfnunarsjóðs Íslands. Vextirnir leggjast óskertir við stofnfjeð þangað til 31. des. 1927. Þá er heimilt að taka af ársvöxtunum samfleytt 3. hvert ár til ársins 2067 þessar upphæðir: 50 kr. — fimmtíu krónur til 1. jan. 1917, 100 kr. — eitt hundrað krónur — til 1. jan. 2017, og 1000 kr. — eitt þúsund krónur — til 1. jan. 2067. Upp frá því leggjast að minsta kosti 250 kr. — tvö hundruð og fimmtíu krónur — af vöxtunum árlega við stofnfjeð.

Sjeu framangreindar vaxtaupphæðir eigi teknar hin ákveðnu ár, leggist þær óskertar við stofnfjeð.

3. gr.

111

12. nóv.

Sjóðurinn er eign Framfarafjelags Grýtubakkahrepps og stendur undir stjórn þess. Hún annast um að fá konunglega staðfestingu á skipulagsskrá þessari. Reikning sjóðsins skal auglýsa árlega í Stjórnartíðindunum.

4. gr.

Fje því, sem tekið er af vöxtunum samkvæmt 2. gr. hjer að framan, skal Framfarafjelaði á hverjum tíma verja til einhvers þess, sem líklegt er til þess að efla tilgang fjelagsins samkvæmt núgildandi lögum þess. Skal Framfarafjelaði á 50. hverju afmæli þess setja reglugjörð, er ákveði hvernig útgreiddum vöxtum skuli verja næstu 50 ár.

5. gr.

Leggist Framfarafjelaði niður, fer um sjóð þenna eins og um aðrar eignir þess samkv. 13. gr. núgildandi fjelagslaga, að því undanteknu, að á meðan slíkt Framfarafjelag eigi starfar í Grýtubakkahreppi, leggist allir vextirnir óskertir við stofnfjeð.

Grenivík, 31. janúar 1917.

Í stjórn Framfarasjóðs Grýtubakkahrepps.

Arni Jóhannesson. Jóhannes Sigurðsson. Björn Arnason.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir spítalasjóðinn »Ástriðarminning«, 112
útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra Íslands 12. nóv.
12. nóvember 1917.

Skipulagsskrá

fyrir spítalasjóðinn „Ástriðarminning“.

1. gr.

Sjóðurinn, sem á að vera til styrktar og eflingar sjúkrahúsi á Eyrarbakka, er stofnaður með 50 krónum, sem kvenfjelaði á Eyrarbakka gaf 1. nóvember 1904 í minningu um húsfú Ástriði Guðmundsdóttur, sem þá var fyrir skömmu látin, en sem verið hafði meðlimur kvenfjelagsins frá byrjun þess og til dauða-daðs, eða um 16 ár.

2. gr.

Sjóður þessi og fje það er honum kann að bætast — þar á meðal 10 % af skuldlausri eign kvenfjeldagsins við hver áramót, sem það hefir heitið sjóði þessum til eflingar — ávaxtist þar til hann hefir náð 2500 krónum. Úr því má verja vöxtum af honum til styrktar sjúkrahúsi á Eyrarbakka, svo sem til að launa hjúkrunarkonu, eða kaupa nauðsynleg húsgögn eða áhöld í hans þarfir. En verði sjúkrahús þá eigi reist, skal verja öllum árstekjum sjóðsins, sem og vöxtum, honum til aukningar, uns hann er orðinn 5000 krónur. Úr því má verja bæði vöxtum og öðrum tekjum sjóðsins, eða höfuðstólinn — 5000 kr. — fimm þúsund krónur — má aldrei skerða.

3. gr.

Skyldi sjúkrahúsbygging á Eyrarbakka dragast svo lengi að sjóður þessi nái því, að verða 10,000 krónur, áður en spítali er reistur, er heimilt að verja 5000 kr. til sjúkrahúsbyggingar, og vöxtum af hinum öðrum 5000 kr. sem og árlegu tekjunum til hjúkrunarstarfa eða áhaldakaupa; svo sem áður er tekið fram.

4. gr.

Kvenfjeldagið á Eyrarbakka hefir á hendi fjárhald sjóðsins á meðan það er til. Það ræður einnig, hvernig því er varið sem útbytt kann að verða, en hefir þó í ráðum með sjer lækni sýslumann og prest, er hjer starfa sem embættismenn. Eða ef þessi embætti verða lögð niður, þá menn þá er koma í þeirra stað. Svo skal og þeim mönnum falin umsjón sjóðs þessa, ef kvenfjeldagið hættir að vera til.

5. gr.

Ávalt skal kosta kapps um, að ávaxta sjóð þennan á vel tryggum stað, en þó jafnframt nota þá hæstu vexti sem bjóðast á hverjum tíma, t. d. keypt fyrir sjóð þennan bankavaxtabrjef, eða önnur brjef, sem vel eru trygg, en gefa þó af sjer góðan arð.

6. gr.

Reikning yfir eignir sjóðsins skal semja í janúarmánuði ár hvert, og að því búnu senda lækni og sýslumanni til endurskoðunar. Síðan sje hann lesinn upp á kvenfjeldagsfundi.

7. gr.

Breytingar á reglum þessum getur kvenfjeldagið gjört, en þó því aðeins að það sje með samþykki $\frac{4}{5}$ — fjöggra fimtu hluta — allra kvenfjeldagskvenna. Þó er algjörlega undanskilin breyting á að færa niður upphæðirnar 2500 kr. og 5000 kr., sem nefndar eru í 2. gr.

Þannig upplesið og samþykkt á fundi kvenfjeldagsins 2. dag janúarmánaðar 1905.

Eugenia Nielsen.

Kirstin Blöndal.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Styrktarsjóð Margrjetar 113 Bjarnadóttur« frá Bergvík í Leiru, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af 12. nóv. dóms- og kirkjumálaráðherra Íslands 12. nóvember 1917.

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir styrktarsjóð Margrjetar Bjarnadóttur frá Bergvík í Leiru.

1. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af dánargjöf Margrjetar Bjarnadóttur frá Bergvík í Leiru í Gerðahreppi, og heitir »Styrktarsjóður Margrjetar Bjarnadóttur«.

2. gr.

Stofnfje sjóðsins er kr. 1302,69 í peningum, og skal ávaxta hann í spari-sjóðnum í Keflavík.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er samkvæmt arfleiðsluskrá hinnar látnu, dags. 24. maí 1914, að veita hjálp fátækum ekkjum og börnum sjómanna í Gerða- og Keflavíkurhreppum, og þegar sjóðurinn er orðinn 3000 kr., má í því skyni verja $\frac{2}{8}$ hlutum vaxtanna og úthluta árlega styrk úr honum, er eigi má vera minni en 40 kr. handa ekkju eða barni. En $\frac{1}{8}$ hluta vaxtanna skal leggja árlega við höfuðstólinn, er aldrei má skerða. Þyki ekki tilefni eða ástæða til eitthvert árið að úthluta neinu af vöxtunum, skal leggja þá við höfuðstólinn.

4. gr.

Stjórn sjóðsins hafa á hendi, meta verðleika til styrks úr sjóðnum og úthluta honum: sýslumaðurinn í Gullbringusýslu, hjerðslæknirinn í Keflavíkurhjerði og presturinn í Útskálaprestakalli. Skal reikningur sjóðsins saminn árlega eigi síðar en 1. febrúar, og síðan birtur í Stjórnartíðindunum.

Leita skal konunglegrar staðfestingar á skipulagsskrá þessari.

Hafnarfirði, 27. mars 1917.

Magnús Jónsson

sýslum.

Þorgrímur Þórðarson

læknir.

Kristinn Danielsson

fyrv. prestur á Útskálum.

Efnahagsreikningur

spítalasjóðsins »Vinamíning« hinn 31. desember 1914.

Tekjur:

1. Gjafir til minningar um látna ættingja og vini	kr.	183 60
2. Sparisjóðsvextir 1914	—	9 75
	kr.	193 35

Gjöld:

1. Lagt inn í sparisjóð Árnessýslu	kr.	166 00
2. Sparisjóðsvextir lagðir við innlögin	—	9 75
	kr.	175 75
3. Bækur, pappír o. fl.	—	15 60
4. Hjá fjehirði	—	2 00
	kr.	193 35

Eign:

Inneign við sparisjóð Árnessýslu	kr.	175 75
Hjá fjehirði	—	2 00
	kr.	177 75

Eyrarbakka, 31. desember 1914.

P. Nielsen.

Efnahagsreikningur

115

spítalasjóðsins »Vinamíning« hinn 31. desember 1915.

Tekjur:

1. Hjá fjeirði sjóðsins	kr.	2 00	
2. Inneign við sparissjóð Árnassýslu 1. jan. 1915 —		175 75	
			kr. 177 75
3. Gjafir til minningar um látna ættingja og vini	—		189 50
4. Aðrar gjafir og áheit	—		18 00
5. Sparissjóðsvextir 1915	—		12 66
			kr. 397 91

Göld:

1. Lagt inn í sparissjóð Árnassýslu	kr.	209 50	
2. Sparissjóðsvextir lagðir við innlögin	—	12 66	
			kr. 222 16
3. Til jafnaðar móti tekjulið 2	—		175 75
			kr. 397 91

Eign:

Inneign við sparissjóð Árnassýslu	kr.	397 91
---	-----	--------

Eyrarbakka, 31. desember 1915.

P. Nielsen.

Efnahagsreikningur

116

spítalasjóðsins »Vinamíning« hinn 31. desember 1916.

Tekjur:

1. Inneign við sparissjóð Árnassýslu 1. jan. 1916.	kr.	397 91
2. Gjafir til minningar um látna ættingja og vini	—	326 25
3. Aðrar gjafir og áheit	—	106 79
4. Sparissjóðsvextir 1916	—	30 53
	kr.	861 48

116

Gjöld:

1. Lagt inn í sparisjóð Árnessýslu	kr.	433 04	
2. Sparisjóðsvextir lagðir við innlögin. . . .	—	30 53	
			kr. 463 57
3. Til jafnaðar móti tekjulið 1	—		397 91
			kr. 861 48

Eign:

Inneign við sparisjóð Árnessýslu	kr.	861 48
--	-----	--------

Eyrarbakka, 31. desember 1916.

Gísli Skúlason. Gísli Pjetursson. P. Nielsen.

Brjef stjórnarráðsins til biskups um leyfi til upptöku heimilisgrafreita.

117

Eins og yður, háæruverðugi herra, er kunnugt, eru umsóknir um leyfi til upptöku heimilisgrafreita á síðari árum orðnar mjög tíðar. Þarsem nú stjórnarráðið verður að vera yður sammála að um heimagrafreitsupptökur sjeu óheppilegar bæði frá kirkjulegu og almennu sjónarmiði, skal yður hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og til birtingar fyrir próföstum landsins, að menn mega framvegis ekki búast við að fá leyfi til að taka upp heimilsgrafreit, nema alveg sjerstakar ástæður sjeu fyrir hendi.

118

15. nóv.

Reglugjörð um starfrækslu símasambanda.

A. Almenn ákvæði.

Notkun símans.

1. gr.

a. Allir geta fengið að nota símasambönd landsins, þó hefir stjórnarráðið rjett til að láta hætta símskeytasendingum og símtölum um skemri eða lengri tíma á öllum eða einstökum línun, alveg eða að nokkru leyti, þegar nauðsynlegt þykir vegna heilla landsins.

b. Símastjórnin hefur rjett til að hafna eða hamla sjerhverju einkaskeyti sem kann að þykja hættulegt fyrir öryggi landsins eða verður að efni til álitíð koma í bága við landslög, almennar reglur og siðgæði. Um það hvort efni símskeytis sje þess eðlis eða ekki, úrskurðar gæslustöðvarstjóri sá, er sendi- eða viðtökustöð heyrir undir. Þó getur sendandi skotið máli sínu til landssímastjórans. Stjórnarskeyti má ekki stöðva.

2. gr.

Þagnarskylda.

a. Sjerhver starfsmaður landssímans er samkvæmt lögum 20. október 1905 um rit- og talsíma skyldugur til að halda leyndu efni símskeyta og símtala og nöfnum þeirra er símann nota. Skuldbinding þessi gildir einnig eftir að hlutaðeigandi er farinn úr þjónustu landssímans.

Fyrir brot á þessu skal hegnt með brottrekstri og sektum eða einföldu fangelsi og ef gert er af ásettu ráði með fangelsi, eða ef miklar sakir eru, með betrunarhúsvinnu.

b. Sá, sem af ásettu ráði eyðileggur, tefur, eða breytir skeyti, eða vísitandi hjálpar öðrum til þess sama, skal sæta hegningu samkvæmt 139. gr. sbr. 34. og 145. gr. hinna almennu hegningarlaga.

118 c. Sjerhver sá starfsmaður við símann, hvort sem hann er fastur eða
 15. nóv. ekki, sem hefir tækifæri til að kynnst efni símskeyta eða símtala, skal gefa skriflegt loforð um að halda öllu slíku leyndu.

Eyðublöð fyrir þessi þagnarheit fást hjá landssímastjóranum og gæslu-stöðvarstjórunum. Eftir að þau hafa verið undirskrifuð í viðurvist tveggja votta skal þegar senda þau til landssímastjórans

Peir er undirskrifað hafa þessi þagnarheit skulu gæta ítrustu varkárni með að rjúfa þau ekki, og ef krafist er einhverra skýringa, stöðvunar eða afturköllunar á símskeyti verður að krefjast þess af beiðanda að hann geri grein fyrir sjer.

3. gr.

Ábyrgð að því er snertir afgreiðsluna.

a. Símastjórnin tekur ekki á sig neina ábyrgð á afleiðingum þess ef yfirsjónir eða óregla kann að eiga sjer stað í meðferð, sendingu eða afgreiðslu skeyta, eða í notkun talsímasambanda. Símastjórnin tekur ekki á sig heldur neina ábyrgð á því, að efni símskeyta og símtala sje haldið leyndu.

b. Ef símasambönd innanlands eða utan eru ótrygg sökum línubilana náttúruviðburða, stjórnarfarslegs óróa erlendis eða þessh. skal afhendingarstöðin gæta þess, að sendandi skrifi á skeytin vottorð þess efnis, að þau sjeu send á hans ábyrgð. Þessa vottorðs skal ekki krafist á stjórnarskeyti nje skeyti sem landssímastjórnin hefir auglýst að yrðu að eins send á ábyrgð sendanda. Skeyti, sem eru á ábyrgð sendanda verða ekki ítrekuð þótt þau tefjist eða komi ekki fram og kröfur um endurgreiðslu gjaldanna verða ekki teknar til greina.

4. gr.

Bann gegn ókeypis samböndum o. fl.

Starfsmönnum símans er bannað að nota símalínurnar til þess að koma fram ókeypis símskeytum eða símtölum, sem gjaldskyld eru eftir gildandi ákvæðum. *Starfsmenn annast allar upphringingar og er almennungi bannað að fást við tækin á simastöðvunum*, fram yfir það sem nauðsynlegt er til að nota þau til símtala.

5. gr.

Um simastöðvar og afgreiðslutíma.

a. Við anddyri hvernar stöðvar skal fest spjald er gefi til kynna á hvaða tíma stöðin er opin.

Stöðvar mega ekki hætta afgreiðslunni fyr en búið er að afgreiða öll afhent skeyti og pöntuð símtöl.

b. Stöðvar skiftast í flokka og eru opnar á þessum tímum:

1. fl. A: Opnar alla virka daga frá kl. 8 til kl. 21, á sunnudögum og öðrum helgidögum kl. 10—20.

1. fl. B: Opnar alla virka daga frá kl. 8½—14 og kl. 15½—20, sunnudaga og aðra helgidaga frá kl. 10—12 og 14—19.

2. fl.: Opnar alla virka daga frá kl. 9—12 og 16—19, sunnudaga og aðra helgidaga frá kl. 10—12 og 16—19. 118
15. nóv.
3. fl.: Opnar alla virka daga frá kl. 9—10 og 16—17, sunnudaga og aðra helgidaga frá kl. 10—11 og 16—18.

Á stórhátíðum (jóladað, nýársdag, páskadað og hvítasunnudag) eru allar stöðvar opnar frá kl. 10—11 og 16—18. Aðfangadaga þessara daga er fyrsta flokks stöðvum lokað kl. 19.

Tíminn er talinn eftir meðaltíma Íslands.

6. gr.

Um skjalageymslu.

a. Frumrit símskeyta og skjöl er snerta þau skal geyma að minsta kosti í 11 mánuði reiknað frá þeim mánuði sem þau voru afhent í. Frumrit loftskeyta og fylgiskjöl þeirra skal geyma að minsta kosti í 17 mánuði, talið frá afhendingarmánuðinum. Skjöl og skrár viðvikjandi talsímaafgreiðslunni skal geyma að minsta kosti í 6 mánuði.

b. Þegar sendandi eða viðtakandi símskeytis hefir gert fullnægjandi grein fyrir sjer, má láta honum eða umboðsmanni hans í tje efni símskeyta eða afrit af þeim, sem fyrir hendi eru. Hver þeirra hefir þar að auki rjett til þess gegn borgun, að fá staðfest endurrit af frumskeytinu eða skeyti því sem afhent var viðtakanda, svo framarlega sem símastjórnin hefir þessi skjöl eða endurrit af þeim í vörslum sínum. Rjettur þessi hverfur um leið og geymslutímabilið er úti.

Landssímastjórnin er ekki skyld til þess að gefa skýrslu um eða afhenda endurrit af framangreindum skjölum, nema sendandi, viðtakandi eða umboðsmaður þeirra komi fram með þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru til þess að geta fundið umrædd símskeyti. Endurrit af símskeytum skulu staðfest af stöðvarstjóranum, eða þeim sem settur er í hans stað.

c. Upplýsingar um skeyti, eða endurrit af þeim geta dómstólar eða lög-reglan ekki fengið án leyfis sendanda eða viðtakanda, nema þá með dómsúrskurði. Dómsúrskurðurinn skal sendur símastöðinni sem fullnægir honum, ef skeytin eða fylgiskjöl þeirra eru ennþá til við stöðina. Ef svo er ekki, skal hún samstundis senda dómsúrskurðinn til landssímastjórans og jafnframt tilkynna hlutaðeigandi valdsmanni það.

Fái stöð dómsúrskurð um að stöðva beri ákveðin símskeyti eða símtöl milli tiltekinna manna, skal honum fullnægt. Skal veita skeytum þessum viðtöku, reikna út gjaldið og skrásetja þau. Að því loknu skal svo spyrjast fyrir hjá hlutaðeigandi valdsmanni hvort senda megi skeytin. Símtalspöntunum skal veitt viðtaka en símtölin afgreiðist ekki. Stöðvarnar mega ekki skýra fólki frá stöðvun skeyta þessara nje ástæðunni fyrir því, að ekki er hægt að afgreiða símtölin.

Þegar búið er að fullnægja honum, skal senda dómsúrskurðinn til landsímastjórans ásamt afritum af hlutaðeigandi skeytum og skýrslu um það er fram hefir farið.

Talning gjalda og endurgreiðsla.

a. Að undanskildum gjöldum þeim, er greiddast á viðtökustöðinni, skulu öll skeytagjöld greidd jafnótt og skeytin eru afhent til sendingar, þó geta sendur i einstökum tilfellum og eftir samkomulagi við hlutaðeigandi stöðvarstjóra, fengið gjaldfrest, ef þeir hafa afhent nægilegt geymslufje til tryggingar.

Á gjöldum fyrir símtöl og símskeyti, sem eru talsímuð til afhendingarstöðvarinnar, má eftir samkomulagi veita þeim gjaldfrest, sem er fastur handhafi símtækis þess sem notað er, alt að 20 krónum, enda ber hann gagnvart símastjóranum ábyrgð á gjaldinu. Hærri upphæð en 20 krónur verður eigi lánuð nema trygging sje sett.

Þegar skeytagjöld eru ekki greidd þegar i stað, skal sendandi greiða 5 auru fyrir hvert skeyti, án tillits til orðafjölda, fyrir að innheimta gjöldin.

Ef það kemur fyrir i nafnkveðju að saman sje dregið fornafn eða upp hafsstafr fornafns við ættarnafn, eða nöfn hluthafa i firmanafni dregin saman eða nafnkveðja afbökud á annan hátt, án þess að það sje gert eftir samkomulagi við viðtökustöð, þá hefir símastjórinn rjett til að heimta inn hjá viðtakanda hið lögskipaða gjald fyrir hvert það orð, sem orðafjöldinn á þann hátt hefir minkað við afhendingu á sendistöðinni.

Gjöld fyrir þau skeyti, sem send eru með talsíma og gjöld fyrir símtöl frá talfærum fastra notenda, innheimtir landssíminn hjá notendum. Verði tregða á því að greiða áfallin gjöld fyrir afnot símans, þá er þeirra er krafist, má neita þeim notanda algjörlega um afnot allra simasambanda landssímans, þangað til hann greiðir skuld sína.

b. Sendandi símskeytis getur krafist kvittunar fyrir afhendingu þess, að því tilgreindu, hve mikið hann hefir greitt fyrir það, þegar slík viðurkenning er gefin á lausum eyðublöðum, skal greiða 5 auru fyrir hvert símskeyti jafnvel þótt viðurkenning sje gefin fyrir mörgum skeytum á sama eyðublaðinu.

Viðurkenning veitist ókeypis, ef hún er rituð i bækur, sem fást hjá símastjórnninni og kosta eina krónu. Í bækur þessar skal tilfæra dag, viðtökustöð svo og nafn viðtakanda, en símastarismenn bæta einungis við afhendingartölu og upphæð borgunar þeirrar sem greidd er.

c. Fyrir símskeyti sem send eru til stöðvanna með pósti, má greiða gjaldið með innlendum póstfrimerkjum. Sje kvittunar óskað fyrir slík símskeyti, verður auk kvittunargjaldsins, að fylgja burðareyrir, fyrir sendingu kvittunarinnar.

Sjeu frimerki þau, sem send eru með símskeyti, ónóg til greiðslu gjaldsins, verða bæði skeytið og frimerkin, að fráregnu burðargjaldi, send aftur i borguðu brjefi, nema því að eins að sendandi sje svo þektur á stöðinni, að stöðvarstjórinn áliti óhætt að lána honum það sem vantar á gjaldið og sendir hann þá símskeytið. Þegar skeyti er endursent skal skrifa á það fullnægjandi áritun um ástæðuna.

Ef frímerkin eru verðhærri en með þarf, verður afgangurinn endursendur sendanda í borguðu brjefi að fráðregnum burðareyri. Ef afgangurinn hrekkur að eins fyrir burðareyri og kvittunargjaldi, skal kvittun fyrir móttöku skeytisins send. 118
15. nóv.

d. Ef svo stendur á, að heimta skal gjald við móttöku símskeytis, verður það að eins afhent viðtakanda gegn greiðslu þessa gjalds.

e. Ef oflitið gjald hefir verið tekið af vangá, eða ef gjald sem greiðast á af viðtakanda ekki fæst, annaðhvort af því að hann neitar að greiða það, eða hann spyrst ekki uppi skal sendandi greiða það er á vantar.

Sje hinsvegar of mikið gjald tekið, skal það endurgoldið hlutaðeiganda. Í tilkynningu til landssímastjórans um að gjald sem ófáanlegt er hjá viðtakanda, fáið heldur ekki hjá sendanda símskeytisins, skal þess getið, hvað hlutaðeigandi stöð hefir gert til þess að fá gjaldið greitt.

f. Símskeytagjald verður endurgreitt er skeyti tynist á leiðinni, eða kemur seinna til viðtökustöðvarinnar en ef það hefði verið sent í pósti.

Ennfremur er hægt að endurgreiða gjaldið ef skeytið kemur svo afbakað til viðtakanda, að það að álitu símastjórannarinnar hefir ekki náð tilgangi sínum. Komi villa fyrir í samanbornu símskeyti fæst alt gjald þess endurgreitt.

Gjald fyrir símskeyti fæst ekki endurgreitt ef sendanda þess hefir við afhendingu verið bent á, að því sökum linubilana eða annara orsaka vegna myndi seinka, eða ef það er ekki samið samkvæmt reglum þeim, sem settar eru, eða ef það er sent á ábyrgð sendanda.

Endurgreiðsla fæst að eins á gjöldum fyrir þau símskeyti (einnig viðbótargjöld) sem glatast hafa, tafist, eða afbakast en ekki fyrir þau skeyti sem send hafa verið þessvegna, eða orðið tilgangslaus af þeirri ástæðu.

Í alþjóðasímaviðskiftum endurgreiðast gjöldin ef skeytið kemur seinna til viðtökustöðvarinnar, en ef það hefði verið sent í pósti.

Gjald fyrir símskeyti á dulmáli, með borguðum samanburði, eða skeyti á mæltu máli, sem af handvömmum við afgreiðsluna auðsjáanlega hafa ekki náð tilgangi sínum, fæst endurgreitt, nema því að eins, að villurnar hafi verið leiðrjettar með gjaldskyldu þjónustuskeyti.

Gjald fyrir leiðrjettingarskeyti má endurgreiða án sjerstakrar fyrirskipunar, ef þau eru send vegna handvammur við afgreiðsluna. Í alþjóðasímaviðskiftum getur endurgreiðsla farið fram ef endurtekning kemur ekki heim við skeytið eins og það kom upphaflega fram, þó ekki fyrir þau orð sem koma eins aftur.

Fyrir endurgreiðslu á gjaldi fyrir þráðlaus skeyti gilda ákvarðanir alþjóðareglugerðarinnar, með þeim fyrirvara að tími sá er fer til þess að afgreiða skeytið þráðlaust sem og tími sá er skeytið liggur á land eða skipstöðinni telst ekki með í þeim tíma sem skeytið var á leiðinni, ef ræða er um niðurfærslu eða endurgreiðslu gjalda. Land- og skipgjaldið verður endurgreitt er landstöðin tilkynnir afhendingarstöðinni að skeytið hafi ekki verið sent skipstöðinni.

g. Gjaldið fyrir fyrirfram greitt svar fæst endurgreitt eftir beiðni sendanda eða viðtakanda ef viðtakandi hefir eigi notað svarskirteinið, eða hliðrað sjer við að taka við því, og það annaðhvort liggur á afhendingar- eða útgáfustöðinni,

118 enda sje gjaldsins krafist innan þriggja mánaða, frá þeim degi er skirteinið 15. nóv. var gefið út.

h. Kröfu um endurgreiðslu símskeytagjalds verður sendandi að senda í síðasta lagi 5 mánuðum eftir að skeytið er afhent til afgreiðslu, til þeirrar síma-stjórnar sem afgreiðslustöðin heyrir undir. Innihald skeytisins skal tilfært og verður gjaldið að eins greitt þeim er það hefir galdið, eða umboðsmanni hans.

Slikri kröfu verður að fylgja skriflegt vottorð frá viðtakanda eða viðtöku-stöðinni um, að skeytið hafi ekki komið fram.

B. Símskeytaafgreiðslan.

8. gr.

Tegundir símskeyta

a. Símskeyti skiftast eftir eðli þeirra í þessa flokka:

- I. Stjórnarsímskeyti.
- II. Þjónustusímskeyti.
- III. Einkasímskeyti.

Á stjórnarsímskeyti skulu hlutaðeigandi stjórnarvöld setja stimpil sinn eða innsigli Þetta er þó ekki nauðsynlegt ef enginn vafi getur á því leikið, að undirskriftin sje rjett.

Til þess að hægt sje að fá svar við stjórnarskeyti skoðað sem stjórnarskeyti, verður að leggja fram stjórnarskeyti það sem svarið er við

Heimilt til þess að senda stjórnarskeyti innanlands hafa:

Konungurinn og konungsættin.

Stjórnarráðið.

Forsetar alþingis.

Höfuðsmennirnir á opinberum strandvarnarskipum

Í alþjóðasímaviðskiftum er þessum stjórnarvöldum heimilt að senda stjórnarskeyti:

Konungur.

Æðstu stjórnarvöld á sjó og landi

Umboðsmenn og konsúlur erlendra ríkja.

Með svarskeyti við slik skeyti skal og fara sem varu þau stjórnarskeyti.

Ef stjórnarskeyti þau sem afhent eru og bera stimpil eða innsigli frá umboðsmönnum eða konsúlum erlendra ríkja, ræða um verslunarerindi og eru stíluð á einstaka menn, og ef undirskriftin virðist benda á, að skeytið snerti ekki opinber málefni, skal benda sendanda á það þegar hann afhendir skeytið til afgreiðslu og skýra honum frá, að skeytið virðist koma í bága við reglur þær, sem settar eru um afgreiðslu stjórnarsímskeyta. Krefjist sendandi þess samt sem áður að skeytið verði sent þannig, skal það gert en jafnframt skal senda frumrit skeytisins til landssímastjórnans ásamt skýrslu um málið.

Símskeytin skiftast eftir því hvernig þau eru samín í tvo flokka:

I. Símskeyti á mæltu máli.

II. Símskeyti á dulmáli.

Símskeyti á mæltu máli skulu vera alveg ljós og mega orðasamsetningar í þeim eigi koma í bága við almennar málvenjur. Þau má semja á öllum þeim málum sem leyfð eru í alþjóða símaviðskiftum.

Skeyti á dulmáli eru:

1. Skeyti á settu máli. Skulu orðin í þeim vera mynduð af atkvæðum, sem hægt er að bera fram eftir íslenskum, dönskum, enskum, frönskum, hollenskum, ítölskum, latneskum, portúgölskum, spænskum eða þýskum framburði.

2. Merkjaskýti sem innihalda: Tölur eða bókstafi með leynilegum þýðingum. Orð, nöfn, orðatiltæki eða bókstafaraðir, sem ekki fullnægja skilyrðum þeim sem sett eru fyrir alment eða dulið mál í skeytum.

Bókstafi og tölur má ekki setja saman í merkjaraðir. Dulmálsorð mega ekki hafa í sjer fleiri en 10 bókstafi og eftirtalda bókstafi má ekki nota í slíkum orðum: á, aa, é, í, ñ, ó, ú, ü, ý, æ, ö, ð og þ. Tvíhljóðarnir, ae, aa, ao, oe, og ue, reiknast hver sem tveir bókstafir. Skeyti sem eingöngu innihalda lestrarmerki, verða skoðuð sem merkjaskýti.

Þjónustuskeyti eru þau skeyti sem yfirmenn símans senda í embættisnafni. Ennfremur öll skeyti, er snerta afgreiðsluna og borguð þjónustuskeyti sem eftir kröfu sendanda eða viðtakanda eru send stöðva á milli.

b. Stjórnar og þjónustu-skeyti má semja að öllu eða nokkru leyti á dulmáli, bæði í innanlands og alþjóða símaviðskiftum. Aftur á móti ákveður hvert land, hvort í milliríkjaviðskiftum sje hægt að senda einkaskeyti sem að öllu eða nokkru leyti eru samín á settu eða merkja máli, en öll lönd skulu afgreiða umsend skeyti á dulmáli.

Verslunarmerki og bókstafaraðir í skeytum frá merkjastöðvum eða loft-skeytastöðvum skoðast þó ekki sem dulmál. Í gjaldaskránni fyrir símskeyti er tilfært við hvert land, hvort það leyfir dulmálsskeyti eða ekki.

9. gr.

Samning skeytanna.

Frummskeytið verður að vera skrifað svo greinilega, að engin vandkvæði sje á að lesa úr því. Eigi má nota önnur merki en þau, sem til eru í rit-símastafrofinu.

Má krefjast þess að sendandi skeytis, eða sá, sem fyrir hans hönd afhendir það, gefi skriflega viðurkenningu fyrir því sem hefir verið bært inn í skeytið, strikað eða skafið út. Viðbætur og leiðrjettingar í talsímuðum skeytum er hægt að heimta að verði staðfestar skriflega.

Efnislaus og undirskriftarlaus skeyti er hægt að senda.

Stöðvarþjónar skulu gæta þess að fólk taki ekki með sjer eyðublöð af stöðvunum og að þau sjeu eingöngu notuð á þeim.

Afhending skeytanna.

Skeytin má afhenda beint á ritsímastöðvarnar, annaðhvort með ritsíma eða talsíma. Er hægt að afhenda þau til afgreiðslu seinna, annaðhvort sama dag eða næsta dag og verður sendandi þá að skrifa á frumskeytið, hvenær hann vilji að það verði sent; verður sá tími talinn afhendingartími skeytisins.

Afhending símskeyta með ritsíma eða talsíma er eingöngu á ábyrgð sendanda. Skeyti má senda til stöðva í pósti, en það verður að vera landssímanum að kostnaðarlausu. Sbr. 7. gr. c.

Afhendingarstöðin skrifar afhendingartímann í þar til ætlaða eyðu á eyðublaðinu, þegar eftir afhendingu skeytisins og færir það inn á skrá yfir afgreidd símskeyti.

Skeyti þau sem eru símuð til afhendingarstöðvarinnar skal skrifa á frumritaeyðublöð og skal að því loknu endurtaka skeytið fyrir sendanda. Orð, sem erfitt er að heyra í símanum er hægt að senda með nöfnum og skal skrifa upp fyrsta staf hvers nafns. T. d. yrði orðið landssími sent þannig, *Lárus, Anna, Nikulás, Daniel, Sigurður, Sveinn, Ingólfur, Magnús, Ingólfur*.

Á skeyti þau sem símuð eru stöðvunum, skal skrifa nafn sendanda og talsímanúmer. Slík skeyti mega vera á erlendu máli, ef eigi er álitíð hætta á að þau afbakist neitt, en ef nokkur vafi leikur á því, má krefjast þess að skeytið sje samið á íslensku og ennfremur má, ef skeytið er yfir 100 orð, krefjast þess að það sje sent skriflega til stöðvarinnar. Fyrir að talsíma skeyti skal greiða 20 aura af hverjum 100 orðum eða minna.

Innanbæjarskeyti skal rita á frumritaeyðublað, en afritist fyrir útburðinn á útsendingareyðublað, er sendist viðtakanda.

Skeyti með Xp, sem eiga að berast út frá sjálfri afhendingarstöðinni, verða venjulega ekki tekin. Þó er hægt að fá slík skeyti send með sendisveinum, sem fara þá leið hvort sem er

Eftirlit með og staðfesting á að sendandi sé sá sem hann segist vera.

Sendandi er skyldur að sanna hver hann er, ef þess er krafist á sendistöðinni.

Hann hefir hinsvegar rjett til að fá undirskrift sína í símskeyti staðfesta, þá er hann hefir sannað hana nægilega. Til þess að slík staðfesting verði gerð af simpjóni, er nauðsynlegt að hann þekki sendanda, sem sjálfur verður að koma með skeytið á stöðina.

Ef sendandi óskar eftir sjerstakri afgreiðslu á einhverju símskeyti, verður að taka það fram sjerstaklega. Til þess má nota ýmsar skammstafanir, sem settar eru á undan nafnkveðjunum og taldar sem eitt orð.

Hraðskeyti	D
Svar borgað fyrir x orð.	RPx
Hraðsvar borgað fyrir x orð	RPDx
Samanburður	TC
Viðtökuskirteini símleiðis	PC
Hraðviðtökuskirteini símleiðis	PCD
Viðtökuskirteini með pósti (að eins til útlanda)	PCP
Óskast eftirsent	FS
Sendist áfram með pósti	Post
— — — — sem ábyrgðarbrjef	PR
Hraðboði á kostnað viðtakanda (að eins í símskeytum til útlanda)	Expres
Borgun fyrir hraðboða	XP
Útsending borguð með x frönkum (að eins til útlanda)	XPx
— — — — — tilkynning um upphæðina símleiðis	XPT
— — — — — i pósti	XDP
Afhendist opið	OUVERT eða RO
— viðtakanda sjálfum	MP
— að degi til	Jour eða Dag
— að nóttu til	Nuit — Nott
Talsímist viðtakanda (kostar 20 auro fyrir hver 100 orð) Téléphone eða Talsímist	
Geymist á símastöðinni.	TR
— - pósthúsi	GP
— - — með ábyrgð	GPR
x Nafnkveðjur	TMx
Látið allra nafna getið	CTA
x daga (að eins til útlanda)	x Jours
Eftirsent frá x, eftir beiðni viðtakanda	Eftirsent frá x eða Réexpédié de x
Í skeytum til landa utan Norðurálfu, sem send eru fyrir hálfu gjaldi:	
L C O (ef skeytið er samið á íslensku).	
L C F (ef skeytið er samið á frönsku).	
L C D (ef skeytið er samið á máli viðtökulandsins).	
Eftirtaldar áteiknanir reiknast ekki með í orðafjöldanum:	
Viðtökuskirteini eða	CR
— fyrir stjórnarsímskeyti eða	CRS
Hraðviðtökuskirteini eða	CRD
Gjaldskytt þjónustuskeyti — service taxé	ST
Krefja ber x frcs	FCVx

118	Heillaóskaskeyti innanlands	<i>Heill</i>
15. nív.	Vafasamt (í loftskeytum):	<i>Réception douteuse</i>
	Loftskeyti	<i>Radio</i>
	Merkjaskeyti	<i>Signal eða Sémaphorique</i>
	Stjórnarskeyti	<i>S</i>
	Þjónustuskeyti	<i>A</i>
	Blaðaskeyti	<i>Presse</i>

I. Blaðaskeyti.

a. Blaðaskeyti innanlands skulu vera stíluð til blaða eða skeytaskrifstofna og ætluð til þess í heild sinni að verða birt almenningi. Þó er eigi hægt að senda auglýsingar á þenna hátt. Ennfremur má senda slík skeyti skeytafjölögum einstakra manna, ef ekkert blað kemur út þar á staðnum, þó að eins með þeim skilyrðum, sem landssímastjórinn ákveður í hvert sinni. Á undan nafnkveðjunni skal sendandi skrifa orðið *Presse*, sem eigi telst með í orðafjöldanum og neðan á skeytið nafn sitt og heimilisfang. Innlend skeyti verða að vera samin á íslensku og er gjald fyrir þau hálfv. venjulegt símskeytagjald, þó ekki lægra en 1 króna fyrir skeytið.

Presse-hraðskeyti verða afgreidd á undan venjulegum skeytum en á eftir hraðskeytum. Þau eru merkt með árituninni *Presse-D*, er telst sem eitt orð. Gjald fyrir þau er þrefalt blaðaskeytagjald.

Skeyti, sem afhent eru sem blaðaskeyti, en ekki uppfylla þau skilyrði er sett eru fyrir slíkum skeytum, skal fara með sem almenn símskeyti og greiðist fult gjald fyrir þau. Í lok blaðaskeyta er heimilt að setja athugasemd eins og t. d.: *framhald*, en hún má eigi vera yfir 3 orð.

b. Að eins þeir er fengið hafa sjerstakt leyfi símastjórnar til þess, mega senda blaðaskeyti og skulu þeir sem tákni þess hafa í höndum spjöld þau, er sýnd eru hér að neðan:

LANDSSÍMI ÍSLANDS.

Nr.

Framhlið spjaldsins	{	Frá hvaða landssímastöð sem er, má			
		Hr.			
		senda blaðaskeyti gegn niðursettu gjaldi til			
		blaðsins (skeytafélagsins)			
		eða símnafnsins			
		samkvæmt reglum þeim, er settar eru þar			
		um í alþjóðareglugerð símanna.			
		Spjald þetta gildir frá	19	til	19
		Undirskrift leyfishafa			f. h. landssímastjórnarinnar

Bakhlið spjaldsins { Spjald þetta getur enginn notað nema sá, sem það er gefið út á. **118**
 Þegar spjaldið er gengið úr gildi, er hægt að fá það endurnýjað ^{15. nív.}
 með því að snúa sér til landssímastjórnarinnar. Við afhendingu
 blaðaskeyta á landssímastöðvum, skal ávalt sýna spjaldið.
 Komist upp að spjaldið hafi verið misbrúkað missir það
 þegar gildi sitt. Öll misbrúkun getur leitt það af sér, að blaðaskeyti,
 sem afhent eru með því verði skoðuð sem almenn skeyti, með
 fullu gjaldi.

Skeytin skulu vera stíluð á það blað, eða þá frjettaskrifstofu sem tiltekið er á spjaldinu. Símnafni má og nota ef það er tekið fram á spjaldinu.

c. Alþjóða blaðaskeyti skulu vera samin á frönsku eða einhverju því máli, er sendi- og viðtöku-landið leyfa í alþjóðasímskeytavíðskiftum, eða á því máli sem blaðið, er þau eiga að birtast í, er gefið út á, þó svo framarlega sem það mál er leyft í alþjóðasíma víðskiftum. Í skeytunum má ekkert standa annað en það, sem ætlað er til birtingar. Alþjóðablaðaskeyti mega ekki hafa neina aukaathugasemd eins og t. d. *framhald*, eða þessháttar. Öll blaðaskeyti sem ekki fullnægja settum skilyrðum verða skoðuð sem almenn skeyti og gjaldið reiknað eftir því.

Símastöðvar skulu hafa eftirlit með því að blaðaskeyti sjeu birt að öllu leyti og eiga heimtingu á, að viðtakandi skeytanna sendi þeim ókeypis eitt eintak af blöðum þeim sem skeytin eru birt í. Ef blaðaskeyti eru ekki birt, skal krefja viðtakanda um mismuninn á venjulegu símskeytagjaldi og því, sem greitt hefir verið fyrir skeytið og ber viðtökulandinu það gjald.

Ákvæði þessu skal þó eigi fram fylgja nema að fengnu leyfi landsímastjórnarinnar til þess. Landssímastjórninni er heimilt að neita þeim um afgreiðslu á blaðaskeytum, sem neitað hafa eftirágreiðslu á oflágð reiknuðu gjaldi, eða þeim viðtakendum sem ekki verða við ofangreindri skuldbindingu um birtingu blaðaskeyta.

Blaðaskeyti skulu vera undirrituð með sama nafni og tiltekið er á heimildarspjaldinu.

Í alþjóða blaðaskeytum skal skrifa orðið *Presse* á undan nafnkveðjunni og telst það eigi með í orðafjöldanum. Af sjerstökum ákvæðum getur ekkert komið til greina í blaðaskeytum nema TMx. Alþjóða hraðblaðasímskeyti verða ekki afgreidd.

II. Eftirsending skeyta.

a. Með því að skrifa *FS* á undan nafnkveðjunni, getur sendandi símskeytis látið eftirsenda það. Þegar slík skeyti koma og viðtakandi er fjarverandi, skal viðtökustöðin grenslast eftir hvar hann sje og koma því til hans eins fljótt og unt er. Sje ekki hægt að hafa uppi á dvalarstað viðtakanda, skal geyma skeytið. Ef sú stöð, sem skeytið er eftirsent til, ekki getur haft uppi á viðtakanda, skal hún geyma skeytið. Sjeu á eftir skammstöfuninni *FS* margar utanáskriftir í röð, skal eftirsenda skeytið til þeirra stöðva í þeirri röð sem tiltekin er, þangað til

118 það nær viðtakanda. Geti síðasta tiltekna stöðin ekki afhent skeytið geymist það
 15. nóv. þar. Utanáskriftirnar skal strika út jafnskjótt og þær eru notaðar.

Sendandi frumskeytisins greiðir við afhendingu þess að eins fyrir fyrstu afgreiðsluna, en allar utanáskriftirnar reiknast með í orðafjöldanum. Eftirsendingargjaldið greiði viðtakandi, og reiknast það eftir orðafjöldanum í hverri eftirsendingu. Fáist gjaldið ekki hjá honum er sendandi skeytisins skyldur að greiða það.

Með því að snúa sjer skriflega til simastöðva getur viðtakandi símskeytis krafist þess, að öll skeyti til hans eftirsendist til staðar er hann tilkynnir síma-stöðinni, gegn því, að hann greiði eftirsendingargjaldið. Sá sem hefir umboð til að veita skeytunum viðtöku fyrir hönd viðtakanda getur með því að snúa sér skriflega til viðtökustöðvarinnar, krafist þess, að skeyti verði eftirsend viðtakanda og hvíla þá á honum sömu skyldur og sendanda sem vill láta eftirsenda símskeyti.

b. Ef skeyti með fyrirframgreiddu svari eftirsendist til útlanda, skal tiltaka í frönkum þá upphæð, sem nýja svarskirteinið á að hljóða upp á, þannig: *RP. fr.* og reiknast það sem eitt orð. Þegar innanlands símskeyti með fyrirframgreiddu svari eru eftirsend til annarar stöðvar, skal *RP* skæmmstöfunin látin halda sér.

c. Ef á heimili viðtakanda er skýrt frá nýrri utanáskrift fyrir skeyti sem ekki hefir áritunina *FS*, án þess að beðið sé að eftirsenda það símleiðis, skal senda skeytið í lokuðu umslagi með greiddu burðargjaldi nema sérstök beiðni liggi fyrir um að eftirsenda það símleiðis, eða ef stöðin þekkir viðtakanda og eftirsendir þá skeytið símleiðis, og ber þá að fara með það eins og hér er skýrt frá að neðan, með tilliti til eftirsendingar eftir beiðni viðtakanda. Ef skeytið er eftirsent í pósti skal þegar síma tilkynningu um það.

Viðtakandi getur annaðhvort brjeflega eða með borguðu þjónustuskeyti óskað eftir að skeyti verði honum eftirsent. Í innanlands viðskiftum skal skrifa á skeytið *Eftirsent frá...* og í alþjóðaviðskiftum: *Réexpédié de...* og telst þetta alt með í orðafjöldanum.

Sá sem óskar að fá símskeyti eftirsent sem hraðsímskeyti verður að greiða þrefalt gjald fyrir það. Sje hraðskeyti eftirsent sem alment skeyti, skal útstrika áritunina *D*.

Á skeyti sem eftirsending hefir verið greidd fyrir skal rita: *Eftirsending borguð* í innanlands skeytum, en í alþjóðaviðskiftum: *Taxe perçue*.

Ef eftirsent skeyti sem engin útsending er greidd fyrir á að sendast út fyrir umburðarsvæðið, getur það orðið annaðhvort á þann hátt, að sendisveinninn krefji viðtakanda um útsendingargjaldið, eða þá að skeytið sje sent í pósti, og eftirsendingar og póstgjaldið innheimt með póströfu.

d. Á skeytum sem eftirsend eru innanlands skal ásamt eftirsendingarathugasemdum standa: *Krefja ber kr.* Á eftirsendum skeytum til útlanda, skal standa *PCV* og reiknast gjaldið eftir símskeytagjaldi viðtökulandsins. Innlend eftirsendingargjöld, sem kann að eiga að innheimta í útlöndum reiknast í frönkum. Nafn afhendingarstöðvarinnar, númer og afhendingartími, upphaflega viðtökustöðin og allar þær stöðvar sem skeytið hefir verið eftirsent til skal síma,

Sje skeytið eftirsent frá útlöndum, skal reikna eftirsendingargjaldið í krón- **118**
um eftir því símskeytagjaldi, sem þá er milli hlutaðeigandi landa. Sje upphæð **15. nív.**
sú sem gefin er upp í skeytinu hærri, skal breyta henni í krónur, áður en gjaldið
verður innheimt. Gjald það er krefja ber, skal rita á sjálft skeytið og kvittun-
ina og má eigi afhenda skeytið fyrir en gjaldið hefir verið greitt.

Pegar ekki er hægt að afhenda eftirsent skeyti, skal senda þjónustuskeyti
um það og ástæðuna fyrir því og geta þess um leið hvaða upphæð ef til vill ber
að krefja af sendanda. Sje skeytið eftirsent milli margra stöðva, skal senda til-
kynninguna í gegnum þær allar, sem svo innheimta eftirsendingargjöldin hjá þeim,
sem beðið hafa um eftirsendingarnar og draga innheimtugjaldið frá, áður en til-
kynningin verður send áfram.

Afhendingarstöðin skal láta sendanda vita um, að skeytið sje ekki afhent,
án þess að innheimta hjá honum nokkuð gjald fyrir eftirsendinguna. Eftirsenda,
óafhenta skeytið skal geyma meðal óafhentra skeyta. Viðvikjandi eftirsendingar-
gjöldum, sem ekki eru borguð í þeim mánuði sem skeytið er eftirsent í, skal senda
skýrslu til landssímastjórans. Verði eftirsendingargjald greitt seinna, skal þegar
með þjónustuskeyti tilkynna það þeirri stöð, er þar á hlut að máli.

III. Fyrirfram greitt svar.

a Óski sendandi að borga fyrirfram fyrir svar upp á skeyti, skrifar hann á
undan nafnkveðjunni: RPX eða RPDx, eftir því hvort hann vill fá svarið sem al-
ment eða hraðskeyti.

Viðtökustöðin útbýr svarskirteini fyrir upphæðinni sem greidd hefir verið
(eyðublað nr. 5) og sendir viðtakanda með skeytinu. Neiti hann að veita svar-
skirteininu viðtöku, skal þegar í stað tilkynna sendistöðinni það með borguðu þjón-
ustuskeyti. Svarskirteinið skal geyma í 6 vikur og að þeim tíma liðnum sendist
það landsímastjóranum.

Þótt sendandi skrifi í innihaldi skeytisins svar borgað eða því um líkt,
hefir það ekkert það gildi, en hinsvegar ber afhendingarstöðinni í slíkum tilfell-
um að spyrja sendanda hvort hann ætli að borga fyrir svar.

Svarskirteini skeytis með fyrirfram greiddu svari frá útlöndum, skal gefa
út með þeirri upphæð, sem reiknuð er eftir gjöldum þeim, sem gilda milli sendi-
og viðtöku-landsins og eftir þeirri leið, er skeytið hefir farið, enda þótt svarskeytið
verði sent einhverri annari stöð.

Á kvittanir fyrir símskeytum með borguðu svari skal skrifa: *Svarskirteini fylgir.*

Svarskirteini gilda í 42 daga og má nota þau við allar stöðvar lands-
símans

Pegar gjald fyrir símskeyti er að öllu leyti greitt með svarskirteini, skal
eigi tilfæra neitt gjald á símskeytinu eða skránni. Sje gjaldið að nokkru leyti
greitt með svarskirteini, skal tilfæra mismuninn á gjaldinu og skirteininu, bæði
á skeytinu og skránni. Í athugasemdadálkinn skal skrifa *Svarskirteini . . . kr.*

b. Endurgreiðsla á svaðgjaldi frá útlöndum, sem viðtakandi ekki befir notað,
getur átt sjer stað ef gjaldið er ekki minna en 1 franki og ef svarskirteinið er

118 afhent þeirri stöð, er gaf það út, innan þriggja mánaða frá útgáfudeginum. Svar-
 15. nóv. skirteinið sendist landssímastjórninni ásamt skýringu hvernig á því standi, og verður þá gjaldið endurgreitt sendanda skeytisins. Sama máli er að gegna, ef viðtakandi hefir neitað að veita svarskirteini viðtöku.

Mismunur á nafnverði svarskirteinis og gjalds símskeytis þess, sem það er greitt með fæst endurgreiddur ef sendandi krefst þess, og ef mismunurinn er eigi minni en 75 aurar. Slikar kröfur skal senda landssímastjórninni og skal í þeim tiltekið hver skeytin eru og senda svarskirteinið sjálft með.

IV. Heillaóskaskeyti.

a. Heillaóskaskeyti eru skeyti, sem sendandi vill að afhent sjeu viðtakanda á skrautprentuðu eyðublaði.

Heillaóskaskeyti á skrauteyðublöðum er hægt að afhenda til afgreiðslu við allar landssímastöðvar, en þau er eigi hægt að senda til annara en 1. og 2. flokks stöðva. Þessi skrautprentuðu eyðublöð kosta 25 aura hvert, er bætast við gjald símskeytisins.

Á undan nafnkveðjunni skal rita orðið »Heill« og telst það ekki með í orðafjöldanum; því orði skal líka slept þegar skeytið er skrifað á skrauteyðublaðið og sent viðtakanda.

Í afgreiðslu heillaóskaskeyta skal, ef sent er eitt og eitt skeyti í einu, viðtökustöðin gefa kvittun fyrir, með því að endurtaka orðið »Heill« á eftir númeri skeytisins. Ef send eru mörg skeyti í rennu, skal sendistöðin endurtaka orðið á eftir hverju slíku skeyti.

Þegar skeyti um heillaóskir er afhent á símastöð, skal afgreiðslumaðurinn ávalt spyrja sendanda að, hvort hann óski að skeytið sje sent með »Heill« eða ekki.

b. Heillaóskaskeyti verða einnig afgreidd milli Danmerkur og Íslands. Þau eru táknud með orðinu *Lyk*, sem skal rita á undan innihaldi skeytisins og reiknast með í orðafjöldanum. Fyrir skrauteyðublað og tilbeyrandi umslag greiðir sendandi 25 aura, sem Íslandi bera og tilfærast í gjaldadálk fyrir símskeyti innanlands. Þegar slík skeyti koma frá Danmörku, skal er þau sendast viðtakanda, sleppa orðinu *Lyk* og færa orðafjöldann niður um eitt orð.

V. Hraðsímskeyti.

a. Ef sendandi símskeytis óskar eftir að skeytið sje afgreitt og borið á undan öðrum skeytum, skal hann rita á skeytið *D* eða *Hraðskeyti*, í innanlandsviðskiftum, og *D* eða *Urgent* í alþjóðaviðskiftum.

Gjald fyrir hraðskeyti er þrisvar sinnum meira en fyrir venjuleg símskeyti.

Hraðskeyti er hægt að senda til allra landa er leyfa það samkvæmt »Gjaldskránni«.

b. Í hraðskeytum með fyrirframgreiddu svari skal skrifa áteiknunina *D* á undan áteiknuninni *RP* eða *RPD*.

VI. Innanbæjarsímskeyti.

118

Á stöðvum landssímans er tekið við skeytum til afgreiðslu innanbæjar fyrir helming hins venjulega símskeytagjalds. 15. nóv.

Símskeyti þessi geta haft áritunina *D*, *RPx*, *RO* og *MP*, auk »Heill«. Að öðru leyti eru þau háð sömu reglum og skilyrðum og önnur símskeyti.

VII. Leiðrjettingarskeyti.

a. Sendandi eða viðtakandi símskeytis getur innan þess tíma, sem ákveðið er að skeyti skulu geymd, krafist þess, að honum sje með gjaldskyldu þjónustuskeyti útvegaðar ýmsar skýringar viðvikjandi skeytinu. Eins getur hann líka á sama hátt gert ýmsar ráðstafanir viðvikjandi því. Ennfremur er hægt að láta endurtaka skeyti þannig, annaðhvort að nokkru eða öllu leyti. Til þess að menn geti fengið slík skeyti send, verða þeir að sanna hverjir þeir eru. Orðin í slíkum skeytum teljast eins og í venjulegum skeytum og ef sendandi óskar svars, verður hann að greiða fyrir það. Flokksheiti slíkra skeyta er *ST*.

Ef viðtakandi snýr sjer til stöðvarinnar með fyrirspurn, hvort ekki hafi slæðst inn villa við símunina, skal stöðin þegar athuga það; aftur á móti skulu allar eftirgrenslanir eftir beiðni sendanda eða viðtakanda og sem ná út yfir sjálfa stöðina, vera gerðar með gjaldskyldu þjónustuskeyti.

Óski viðtakandi skeytis þess, að honum sjeu útvegaðar skýringar frá íslensku endastöðinni um eitthvert alþjóðaskeyti, verður það að vera með gjaldskyldu þjónustuskeyti. Sje skeytið rjett af hálfu landssímans, ber að greiða venjulegt gjald fyrir þjónustuskeytið. Í slíkum tilfellum verður að leggja fram skeyti það sem fyrirspurnin er gerð um, og skal stöðin taka eftirrit af því og halda eftir. Afrit skeytisins festist við þjónustuskeytið sem fylgiskjal.

Sjeu orð þau er viðtakandi vill fá endurtekin ógreinilega skrifuð í frumskeytinu, skal sendistöðin bæta aftan við endurtekningarskeytið orðunum: *écriture douteuse* í alþjóðaviðskiftum, eða *ógreinilega skrifað*, í innanlandsviðskiftum, og skal þá ávalt greiða gjald fyrir þjónustuskeytið.

Ef skeytið sem beðið hefir verið um endurtekningu úr, hefir verið afhent stöðinni simleiðis, skal sendistöðin biðja sendanda um að endurtaka fyrir henni skeytið, áður en hún svarar fyrirspurninni. Ef þá eitthvað af orðunum ekki ber saman við frumskeytið, skal endurtaka þau leiðrjett en bæta við athugasemdinni: *CTP* (conserver taxe payée), sem þýðir að halda eigi eftir gjöldum sem greidd hafa verið fyrir þjónustuskeytið. Í alþjóðaviðskiftum skal aftan við athugasemd þessa bæta orðafjöldanum sem á að borga fyrir, t. d. *CTPun*, *CTP deux* o. s. frv. Í innanlandsviðskiftum verður undir slíkum kringumstæðum ekkert endurgreitt af gjaldinu.

Í alþjóðaviðskiftum er hægt að senda slíkar fyrirspurnir með pósti, ef þess er óskað, og greiðir þá sá er þess beiðist burðargjald fram og aftur.

b. Fyrir gjaldskyld þjónustuskeyti skal sendistöðin innheimta venjulegt gjald. Sje óskað svars verður að greiða fyrir það, og skal þá skrifa *RPx* á skeytið, á undan ínnihaldi þess, nema þegar að ræða er um endurtekningu á

118 orði eða orðum, þá skal aðeins greiða gjald fyrir þau orð sem koma eins aftur, 15. nóv. og má það gjald aldrei vera minna en 75 aurar. Gjald þetta skal færa í dálk yfir afgreidd símskeyti innanlands, og skal þá aldrei innheimta neitt fyrir spurnarskeytið.

c. Sem gjaldskyld þjónustuskeyti skal senda öll skeyti sem sendandi kann að óska eftir, til þess að leiðrétta þegar sent skeyti, eða stöðva það.

d. Viðtökustöðin skal fara með öll borguð þjónustuskeyti eins og þau væru almenn skeyti.

e. Viðvikjandi samning gjaldskyldra þjónustuskeyta í alþjóðaviðskiftum visast til XVII. kafla alþjóðareglugjörðarinnar, en innanlands skal orða þau líkt og hér segir að neðan.

1. Leiðrjetting á orði samkvæmt beiðni sendanda:

ST. Norðfjörður — Reykjavík 1926 (númer þjónustuskeytisins) 10 orð — — — 1878 *átjándi Jón Guðmundsson* (nr. og nafnkveðja skeytisins sem á að leiðrjetta) *breytið sjötta orði teinn í beinn.*

2. Endurtekning samkvæmt beiðni viðtakanda:

ST. Akureyri — Ísafjörður 326 (nr. þjónustuskeytisins) 6 orð — — — 567 *fímtánda Leifur endurtakið þriðja.*

3. Ef leiðrjetta skal nafnkveðju eða afturkalla skeyti:

ST. Seyðisfjörður — Eyrarbakki 198 (nr. þjónustuskeytisins) 7 orð — — — 187 *tólfta Guðmundur Jóhannsson lesið Guðmundur Jóhannesson, eða afturkallast.*

VIII. Margar nafnkveðjur.

Skeyti geta haft margar nafnkveðjur, hvort heldur er til margra viðtakenda eða sama viðtakanda með mörgum nafnkveðjum á sama staðnum. Viðtökustöðvarinnar skal aðeins getið einusinni. Fyrir framan nafnkveðjuna skal rita *TM* með tölu sem gefur til kynna nafnkveðjufjöldann.

Í skeytum með mörgum nafnkveðjum reiknast gjaldið eftir orðafjöldanum eins og í venjulegu skeyti, auk 25 aura afritagjalds fyrir hver 100 orð, eða hluta þar af, fyrir almenn skeyti, en 50 aurar fyrir hraðskeyti. Í alþjóðaviðskiftum reiknast gjaldið á sama hátt, en afritagjaldið er tiltölulega 40 og 80 aurar fyrir hver 100 orð.

Á viðtökustöðinni skal skrifa skeytið með öllum nafnkveðjum á eyðublaðið, og skal það geymt með skeyta-afritunum. Á skeytum þeim sem send eru viðtakendum skal ekki tilfæra skammstöfunina *TMx*, en aðeins þá nafnkveðju sem við á, og samsvarandi orðafjöldi. Óski sendandi þess að allar nafnkveðjurnar verði tilkynntar öllum eða nokkrum af viðtakendum, skal rita *CTA* fyrir framan nafnkveðju hvers einstaks. sem það á að ná til. Í alþjóða viðskiftum skal nota sömu skammstöfunina, eða *communiquer toutes adresses*.

Í skeytum með mörgum nafnkveðjum skal tilfæra öll sérstök ákvæði á undan hverri þeirri nafnkveðju sem þau eiga við. *D, TC* og *Presse* skal þó að eins tilfæra á undan fyrstu nafnkveðjunni.

IX. Póstávisunarsímskeyti.

a. Póstávisunarsímskeyti er aðeins hægt að senda til og frá póstaðgreiðslu. Í alþjóðapóstávisunar-símskeytum getur sendandi fengið að bæta nokkrum orðum aftan við skeytið, til þess sem skeytið á að útborgast.

Póstávisanir skulu hafa áframhaldandi númer, sem skal setja á undan nafni viðtökupósthússins.

Hafi póstávisunarsímskeyti eigi þetta númer, undirskrift hlutaðeigandi pósthúss eða innsigli, skal vísa því frá. Bæði við afhendingu og afgreiðslu skal veita því athygli, hvort talna- og bókstafaupphæðin sje sú sama.

b. Póstávisanir innanlands líta þannig út:

Póstávisun¹⁾

Pósthús²⁾

Greiðið fyrir³⁾

tí⁴⁾

..... kr. au. ⁵⁾

⁶⁾

⁷⁾

⁸⁾

Ákvæði þau er gilda fyrir sjerstök símskeyti, geta ekki komið til greina í póstávisunarsímskeytum, en þar á móti er hægt að borga fyrir hraðboða með slíku skeyti, ef póstaðgreiðslan er fyrir utan umburðarsvæði stöðvarinnar.

c. Alþjóða símapóstávisanir líta þannig út:

1)

2) *Mandat*3) *Postes*

4) { } 5)

6)

7) { }

(Stímist ekki)

Pósthúsið á dag

*)

Nafn póstmanns

Innsigli pósthússins

Í alþjóðasímapóstávisunum, sem útgefnar eru af pósthúsi, er ekki liggur í sama hjerði og nein símastöð, mun *de* (nafn sendipósthússins) verða bætt við eftir *Mandat*. Út frá orðinu *Postes*, getur komið fyrir að sett sju orðin *avis de paiement*, og telst það með í orðafjöldanum, en sú athugasemd snertir aðeins pósthúsið. Tölur þær sem prentaðar eru í byrjun hvernar línu og vísa til skýringa á eyðublöðunum, ætlaðar póstmönnum, símast ekki.

Ákvæði um hraðskeyti, borgaðan samanburð, viðtökuskirteini, PR og XP geta komið til greina í alþjóða símapóstávisunum, en snerta aðeins símaafgreiðsluna.

d. Gjald fyrir innanlands símapóstávisanir er 1 króna, án tillits til orðafjöldans. Fyrir alþjóðasímapóstávisanir greiðist gjald eftir orðafjöldanum miðað við venjulegt símskeytagjald til viðtökulandsins.

Ávisunum, sem ekki eru innsiglaðar, skal ekki veita viðtöku til sendingar, nema eftir nánari eftirgrenslan, sem sýni að ávisunin sje fullgild. Umslag það, er fylgir símaávisun, skal festa við hana.

Á innanlands símapóstávisanir má ekki skrifa neitt umfram sjálfri ávisuninni, en á alþjóða símapóstávisanir má sendandi skrifa orðsending til þess, sem póstávisunina á að fá.

Endurtekningu skal ávalt gera á póstávisunum og skal hún vera gerð í **118** þessari röð: Nr. skeytisins, viðtöku- og sendistöð, póstávisunarnúmerið, nafn sendanda og viðtakanda, upphæðin, nafn pósthússins, dagsetning og undirskrift. Síma-
póstávisanir er ekki hægt að eftirsenda.

I símapóstávisunum innanlands getur komið fyrir að standi »*Express*» (Póstexpress) er merkir að senda skuli hraðboða frá pósthúsinu með ávisunina. Áritun þessa skal síma með nafnkveðjunni, en að öðru leyti er hún símanum óviðkomandi.

e. Geti pósthús ekki fundið viðtakanda innlendrar símapóstávisunar, má tilkynna sendipósthúsinu það með þjónustuskeyti. Fyrirspurnir og leiðréttingar á misfellum, sem orðið hafa hjá pósthúsinu, verður að senda sem almenn, gjaldskyld símskeyti.

Viðvikjandi misfellum í alþjóða símapóstávisunum, sem virðast hafa orðið í höndum símamanna, má senda fyrirspurnir í gjaldskyldu þjónustuskeyti; ef misfellurnar eru gerðar af pósthúsinu, verða slíkar fyrirspurnir að vera gerðar í venjulegu gjaldskyldu símskeyti.

X. Samanburður símskeyta.

Sendendur símskeyta geta látið bera þau saman, ef þeir skrifa *TC* á undan nafnkveðjunni.

Fyrir samanburð greiðist helmingur hins venjulega símskeytagjalds, í innanlands viðskiftum, og $\frac{1}{4}$ gjaldsins í símskeytum til útlanda.

Stjórnaarskeyti og þjónustuskeyti, sem algerlega eða að nokkru leyti eru samin á dulmáli, skal bera saman endurgjaldslaust og jafnvel þótt þess sje ekki krafist sjerstaklega.

XI. Utanálfsuskeyti gegn niðurfærðu gjaldi.

a. Sendandi einkasímskeytis getur, þegar um utanálfsviðskifti er að ræða, fengið gjaldið fært niður um 50%, með því skilyrði að skeytið sje samið á mæltu máli, eftir neðangreindum ákvæðum, og að það sje afgreitt í röð á eftir skeytum, sem fullkomið gjald er greitt fyrir.

b. Sendandi skal við afhendingu slíks skeytis undirrita yfirlýsingu um, að efni þess sje algerlega samið á venjulegu máli og hafi enga leynilega þýðingu frábrugðna þeirri sem skilja má af orðunum. Yfirlýsingin skal og segja til á hvaða máli skeytið er skrifað.

c. Sendandi skeytis með niðursettu gjaldi, skal framan við utanáskriftina setja skammstöfunina *LC* með viðbót þeirri sem getið er um undir lið d. Þessi skammstöfun telst með í gjaldskyldum orðafjölda.

d. Innibald símskeytis með niðurfærðu gjaldi, skal algerlega vera samið á venjulegu máli, og í því mega hvorki vera tölur, vörumerki, bókstafaraðir, raðir af aðgreiningarmerkjum eða skammstöfuð orð (sbr. alþjóðareglugerðina VII. kafla). Niðurfærða gjaldið getur ekki komið til greina á skeytum sem hafa raðir af einstökum bókstöfum, tölum, nöfnum eða orðum án samhengis og yfirleitt ekki á

118 skeytum, sem í sjálfu sjer eru ekki skiljanleg símriturunum. Innritaðar nafn-
 15. nóv. kveðjur eru leyfilegar. Í textanum má þó því aðeins nota innritaðar nafnkveðjur að greinilega sjáist af innihaldi skeytisins að það í raun og veru sjeu innritaðar nafnkveðjur. Tölur skulu skrifaðar með bókstöfum. Símskeyti án innihalds verða ekki meðtekin.

Símskeyti með niðurfærðu gjaldi skulu samin á frönsku eða einhverju því máli, sem notað er á afhendingar- eða móttökustaðnum, viðurkend af hlutaðeigandi umboðsstjórnunum, og sem leyfð eru í alþjóðasímavíðskiftum. Eftir því hvort mál það sem notað er, er franska eða eitt af málum afhendingar- eða viðtökustaðarins breytist skamstöfunin *LC* hlutfallslega í *LCF*, *LCO* eða *LCD*. Að nota tvö eða fleiri mál í sama skeytinu er bannað.

e. Nafnkveðja og undirskrift skeytanna eru háðar sömu reglum og gilda fyrir venjuleg símskeyti.

f. Símskeyti með niðurfærðu gjaldi má nota í viðskiftum milli landa sem teljast til Evrópu-verðlagsins og landa sem teljast til utanálfu-verðlagsins (Senegal meðt.). Eru þannig löguð skeyti ekki afgreidd, nema sjerstakir samningar sjeu gjörðir um það og gjaldið fyrir venjuleg símskeyti sje ekki lægra en 1 franki fyrir orðið.

g. Fyrir símskeyti með niðurfærðu verði lækka enda- og transitgjöld bæði fyrir landlínur og sásíma um 50%.

Pegar símskeyti með niðurfærðu gjaldi verður að fara aðra leið sökum flunubilana, verður gjaldhluti hinna ýmsu umboðsstjórna helmingur af því, sem mundi tilfalla þeim fyrir slíkt símskeyti sem fullkomið gjald væri greitt fyrir.

XII. Veðursímskeyti.

a. Veðursímskeytum og símskeytum um hafistilkynningar skal hraða það sem hægt er. Fyrir veðursímskeyti innanlands og til útlanda skal að jafnaði ekki telja neitt gjald, en færa þau á skrá yfir afgreidd símskeyti, með eyðu í gjaldadálkunum. Símskeyti um hafistilkynningar innanlands skal farið með á sama hátt. Fyrir veðursímskeyti til útlanda með árituninni »*Presse*» skal telja gjald samkvæmt því, sem ákveðið er fyrir þau skeyti í gjaldskránni.

b. Veðurathuganir innanlands verða sendar öllum 1. og 2. flokks stöðvum frá gæslustöðvunum og skal slá þeim upp fyrir utan stöðina eða á öðrum aðgengilegum stað.

Afrit af veðursímskeytum þessum geta menn fengið hjá þeim stöðvum, er birta þau, gegn 3 króna gjaldi um ársfjórðunginn.

XIII. Viðtökuskirteini.

a. Sendanda innanlands símskeytis með áteiknuninni *PC* eða *PCD* skal þegar eftir afhendingu send tilkynning um afhendingartímann, annaðhvort með venjulegu eða hraðsímskeyti. Sje ekki hægt að afhenda skeyti með borguðu viðtökuskirteini, skal þegar í stað senda afhendingarstöðinni tilkynningu um það.

Verði skeytið síðan afhent áður en 6 vikur eru liðnar, skal þegar í stað senda **118** sendanda þess viðtökuskirteini. Ella endurgreiðist gjaldið fyrir viðtökuskirteinið **15. nóv.** sendanda, er hann fer fram á það. Óski sendandi þess, að viðtökuskirteinið verði sent til annarar stöðvar en sendistöðvarinnar, skal það tekið fram í frumskeytinu, á undan nafnkveðjunni. Fyrir viðtökuskirteini greiðist sama gjald og fyrir venjulegt 20 orða símskeyti. Fyrir hraðviðtökuskirteini er þrefalt gjald.

Í alþjóða símaviðskiftum skal sendandi, ef hann óskar eftir viðtökuskirteini, skrifa orðin: *Accusé réception* eða *PC* á skeytið og greiði hann þá gjald fyrir 5 orða símskeyti milli afhendingar- og viðtökustöðvarinnar. Óski hann hraðviðtökuskirteinis skal rita *Accusé réception urgent* eða *PCD* á undan nafnkveðjunni. Gjald fyrir það er sem fyrir 5 orða hraðskeyti milli afhendingar- og viðtökustöðvarinnar. Ennfremur getur sendandi krafist þess, að fá viðtökuskirteinið sent í pósti, og skrifar hann þá á undan nafnkveðjunni orðin: *Accusé réception postal* eða *PCP* og greiðir fyrir það venjulegt gjald. Slik viðtökuskirteini skulu undirrituð af stöðvarstjóranum eða varðstjóra þannig: *Chef du bureau* eða *Pour le chef du bureau* og sendast til *Chef du bureau télégraphique à* (í stað púntanna kemur nafn afhendingarstöðvarinnar).

Í alþjóða viðskiftum er að eins hægt að senda viðtökuskirteini til afhendingarstöðvarinnar.

b. Bæði í innanlands og alþjóða símaviðskiftum skulu viðtökuskirteini táknuð með stöfunum *CR*, *CRD* og *CRS* eftir því hvort það er venjulegt, hrað- eða stjórnarsímskeyti, sem átt er við. Viðtökuskirteini verða afgreidd í röð eftir eðli þeirra

Viðtökuskirteini til stöðva innanlands, skal semja þannig: *CR* (*CRD* eða *CRS*) *Nr. . . .* (dags. frumskeytisins) *afhent . . .* (nafnkveðja símskeytisins) *þann* (dags.) *kl. . .* (eða ástæðan fyrir því að það er ekki afhent). Ef skeytið er ekki afhent einhverjum á heimili viðtakanda, skal þess jafnframt getið á viðtökuskirteininu, t. d. afhent pósthúsi, hóteli, skipi, eða því um líkt. Viðtökuskirteini til útlanda skal semja eins og fyrir er mælt í LIII. kafla alþjóða-reglugerðarinnar.

Viðtökuskirteininu skal haldið eftir, en afrit af því sent sendanda. Á frumritið skal rita athugasemd um að afrit hafi verið sent.

Ef skeyti á að sendast áfram með pósti, eða sendast skipi yfir þráðlausu- eða merkjastöð, er að eins hægt að krefjast þess, að í viðtökuskirteininu sje getið þess dags og tíma, sem skeytið er afhent pósthúsinu eða sent skipinu.

Ef óskað er eftir viðtökuskirteini fyrir skeyti með mörgum nafnkveðjum skal tiltaka það á undan hverri einstakri og greiða gjald fyrir jafnmörg skirteini.

Send viðtökuskirteini bæði innanlands og til útlanda skal færa á skrá yfir afgreidd símskeyti og skrifa *CR*, *CRD* eða *CRS* í athugasemdadálkinn.

XIV. Þjónustu- og gjaldfrjáls skeyti.

a. Þjónustuskeyti eru þau skeyti, sem send eru af símastjórnunum, eða þeirra mönnum, um ýmislegt er snertir afgreiðslur a. Þjónustuskeyti ætti að nota

118 eins lítið og komist verður af með og skal hafa þau eins stutt og hægt er. Skeyti
 15. nóv. sem eru svar við fyrirspurnum frá landsímastjóranum, eða öðrum yfirmönnum símans, er því að eins hægt að afgreiða sem þjónustuskeyti, að á skeytinu, sem þau eiga við standi: *gjaldfrjálst símsvar*. Heimild til þess að setja þessa áritun á símskeyti, hafa aðeins landssímastjórinn, aðstoðarmaður hans og gæslustöðvarstjórnir.

Innlend símskeyti frá símamönnum til landssímastjórnarinnar má afgreiða sem þjónustuskeyti.

Þjónustuskeyti, er stöðvarnar senda sín á millum, skulu hvorki hafa nafnkveðju nje undirskrift.

b. Þjónustuskeyti er snertir afgreiðslu símskeytis, rétti helst að fara gegn um þær stöðvar, sem umrætt skeyti hefir farið um, og verður að innihalda þær skýringar (númer, dagsetning og nafn viðtakanda) sem geta ljett fyrir við leit á skeytinu.

Ef millistöð sjer, að hún getur svarað þjónustuskeyti til annarar stöðvar, eða farið eftir því, skal hún gjöra það, til þess að koma í veg fyrir óþarfa afgreiðslu á þjónustuskeytinu.

Ef breytingar eru gjörðar á meðteknu símskeyti samkæmt þjónustuskeyti, skal rita litla athugasemd á það, og geta þjónustuskeytisins

c. Sem gjaldfrjáls símskeyti má afgreiða:

Skeyti milli pósthúsa, um að viðtakandi að póstávisunarupphæð hafi eigi fundist

Skeyti til og frá mikla norræna ritsímaffjelinu, ef þau er afhent sem gjaldfrjáls skeyti.

XV. Þráðlaus skeyti (loftskeyti).

a. Loftskeyti eru afgreidd þráðlaust milli skipastöðva og loftskeytastöðva í landi. Frá landstöðvunum og til þeirra eru þau send með símalínunum.

Allar símastöðvar skulu veita loftskeytum, sem fara eiga til skipa, viðtöku, ef skipið er tilfært í Berne-listanum yfir loftskeytastöðvar. Sá listi er til á gæslustöðvunum.

Sendendur loftskeyta til skipastöðva verða sjálfir að tiltaka, yfir hvaða landstöð þeir óski að skeytið sé sent. Sje ekki hægt að finna skip eða landstöðina í stöðvalistanum, skal aðeins veita skeytinu viðtöku á ábyrgð sendanda.

Loftskeyti er hægt að semja hvort heldur er á mæltu máli eða dulmáli; þau eru táknud með orðinu *Radio*, sem er gjaldfrjálst. Þegar landstöð sendir loftskeyti frá skipi áfram með símalínu, skal hún geta nafns skipsins sem afhendingarstöðvar og ef til vill einnig nafns þess skips, sem skeytið fór síðast í gegn um; á eftir þeim nöfnum skal tilfæra nafn landstöðvarinnar.

Í loftskeyti til skipstöðvar skal geta nafns hennar ásamt nafni þeirrar landstöðvar, sem á að senda skeytið til skipsins. Nafn skipsins, eins og það er tilfært í stöðvalistanum, telst sem eitt orð án tillits til lengdar.

Af sjerstökum ákvæðum er hægt að nota þessi: *MP, Ouvert, Urgent* eða

D (aðeins á símalínunum), *RP fr.x*, *RPD fr.x*, *TC*, *Poste*, *TR*, *PR*, *GP*, *GPR*, *TMx*, *CTA*, **118**
Express, *x retransmissions télégraphe* og *x retransmissions lettre*. — Ákvæðin *PC*, 15. nóv.
PCD, og *PCP* er aðeins hægt að nota þannig, að sendanda sje tilkynnt, hvenær landstöð hafi sent til skips skeyti er hann hefir afhent til sendingar.

b. Fyrir afgreiðslu loftskeyta greiðist auk hins venjulega símskeytagjalds land og skipstöðvargjald. Þegar skip og landstöðvargjaldið er talið saman, skal telja frankann á 74 aura; endi upphæðin þá ekki á 0 eða 5, skal hækka hana upp í næstu tölu deilanlega með 5.

Nú er loftskeyti sent sem hraðskeyti með símalínunum. Skal þá telja þrefalt gjald fyrir þær, en land og skipstöðvargjaldið þrefaldast ekki.

Þjónustuskeyti viðvikjandi loftskeyti skal, að svo miklu leyti sem unt er, reynt að senda yfir sömu stöðvar og sjálft loftskeytið.

Nú hefir skip sem skeyti liggja til, ekki gert vart við sig hjá landstöðinni, annaðhvort innan þess tíma sem sendandi skeytisins hefir tiltekið, eða innan viku; skal þá landstöðin senda afhendingarstöðinni tilkynningu um það. Sendandi getur þá með borguðu þjónustuskeyti, eða bræfi til landstöðvarinnar krafist þess, að loftskeytið verði geymt í 9 daga, til þess að verða sent skipinu, ef það hefir gert vart við sig o. s. frv. Komi engin slík beiðni skal leggja skeytið til hliðar að kvöldi hins 9. dags frá móttöku þess. Hafi landstöðin fengið vissu fyrir því, að hlutaðeigandi skip sje gengið henni úr greipum, skal hún þegar senda tilkynningu um það.

Viðtökustöðvarnar skulu taka fullkomin afrit af meðteknum loftskeytum, og skal festa þau með útförnum loftskeytum.

13. gr.

Nafnkveðjan.

a. Nafnkveðju símskeytis skal skrifa á undan innihaldi þess og skal hún vera þannig samín, að enginn vafi geti leikið á hver sje viðtakandi þess, eða hvar hann sje að finna. Ef um stærri bæi er að ræða, skal tilfæra götun, fn og húsnúmer, eða stöðu mannsins o. s. frv. Í minni bæjum skal nafnkveðjan vera með skýringum, er koma í veg fyrir misskilning, og sem geta verið viðtökustöðinni til leiðbeiningar við afhendingu símskeytisins. Óski sendandi þess, að skeytið verði talsímað viðtakanda frá viðtökustöðinni, er nafn viðtakanda og símanúmer nægileg nafnkveðja. Á slík skeyti skal skrifa *Talstímist* á undan nafnkveðjunni og kostar talsímunin 20 aura aukreitis.

Þó að nafnkveðja sje eigi samkvæmt því sem að ofan greinir, skal senda skeytið eigi að síður. Ber sendandi sjálfur ábyrgð á afleiðingunum af ófullkominni eða ófullnægjandi nafnkveðju.

b. Í símskeytum til útlanda verður nafnkveðjan, að undanskildum eigin nöfnum, að vera samín á frönsku eða máli viðtökulandsins, eins verður líka að geta viðtökulandsins ef einhver vafi leikur á því, hver viðtökustöðin er.

c. Sje í nafnkveðjunni tilfært, auk viðtakanda, nafn þess sem hann er

118 hjá, skal í símskeytum innanlands setja orðið *hjá* milli nafnanna, t. d. *Guðmund-ur* *Guðmundsson* *hjá* *Jóni Jónssyni*, í alþjóðaviðskiftum skal nota frönsku, t. d. *chez, aux soins de* o. þ. h.

d. Í innanlands viðskiftum er hægt að senda skeyti til þess að *geymast* á pósthúsi eða símastöð og getur nafnkveðjan verið samsett af bókstafa eða talnaröðum.

Í alþjóðaviðskiftum er hið sama hægt, svo framarlega sem viðtökulandið leyfir það fyrirkomulag, en slík skeyti verða aðeins tekin á ábyrgð sendanda.

e. Þegar margar stöðvar erlendis eru til með sama nafni skal skrifa í nafnkveðjunni sem stöðvarnafn alt það sem stendur í fremra dálki Berne-listans og telst það sem eitt orð. Sje stöðin hinsvegar ekki til í Berne listanum verður að geta viðtökulandsins eða næstu opinberrar símastöðvar við ákvörðunarstaðinn. Á slík skeyti skal sendandi skrifa yfirlýsingu um að skeytið óskist sent á hans ábyrgð.

Næta skal afgreiðslu á skeytum ef þau eru stíluð til skeytaskrifstofna sem stofnaðar eru í þeim tilgangi, að losa menn við að greiða fult gjald símskeyta, frá sendistöð til viðtökustöðvar.

f. Styttar nafnkveðjur má nota, ef þær eru innritaðar á viðtökustöðinni Í styttum nafnkveðjum eða símnefnum mega ekki vera fleiri en 15 stafir og má ekki nota í þær ættarnöfn eða skirnarnöfn, heldur eigi slík nöfn með viðbættu »s« í endanum. Ennfremur leyfist eigi að draga saman for- og eftirnafn eða nein fleiri orð, sem hætta getur verið á að sundurgreinist í afgreiðslunni og valdi svo misskilningi. Vöru- eða verslunarnefni leyfast heldur eigi sem símnefni.

Bókunum símnefnum, sem ekki fullnægja framangreindum skilyrðum getur landssímastjórnin sagt upp með 6 mánaða fyrirvara.

Gjald fyrir bókað símnefni er 3 krónur um ársfjórðunginn og skal sækja skriflega um það til hlutaðeigandi stöðvarstjóra landssímans, sem sendir umsóknina landssímastjórninni til samþykktar. Uppsagnarfrestur á símnefnum er 3 mánuðir.

Ef símanotandi notar nafn sitt sem símnefni, án þess að það sje bókað skal eigi afhenda skeyti með þeirri nafnkveðju, nema eigi sje til annar maður með því nafni þar á staðnum; jafnframt skal honum tilkynt að þessu verði beitt.

14. gr.

Undirskriftin.

Sendandi getur stytt undirskriftina í skeyti sínu, eða slept henni alveg. Eigi hún að símast, skal rita hana á eftir innihaldinu.

15. gr.

Talning orðanna.

a. Talning orða í símskeyti fer fram eftir neðangreindum reglum:

1. Alt sem sendandi ritar á frumritið í þeim tilgangi, að það berist viðtakanda, nema lestrarmerki, bandmerki, úrfellingarmerki og merki um nýja

linu (alinæa), telst með í orðafjöldanum. Í innanlands viðskiftum skal þó síma **118** þessi merki með, án þess að gjald sé tekið fyrir þau. 15. nóv.

2. Orð þau eða tölur, í inngangi símskeytisins, sem bætt er við á stöð-inni, afgreiðslunnar vegna, skal ekki telja með í orðafjöldanum.

3. Í skeytum á mæltu máli mega vera 15 bókstafir eftir Morse-stafrófinu í hverju orði, svo að eigi verði talið nema eitt, það sem fram yfir er, alt að 15 bókstöfum reiknast sem eitt orð.

4. Í skeytum á *dulmáli* mega vera 10 stafir í orði. Í orðum á skiljanlegu máli, sem kunna að vera í »blönduðu« dulmálsskeyti mega eigi heldur vera fleiri en 10 stafir svo eigi verði þau talin fleiri en eitt orð. Í dulyrðum mega alls ekki vera fleiri en 10 stafir. Séu fleiri en 10 stafir í slíku orði telst það sem merkjamál og telst orðafjöldinn þar eftir (sjá 5.).

5. Upphæðir, sem skrifaðar eru með tölum, teljast jafn mörg orð og þau innihalda oft 5 tölur. Eftir sömu reglu skulu orð talin í skeytum á merkjamáli og teljast samsettu stafirnir ae, aa, ao, oe, ue og ch tveir bókstafir.

Þegar í skeyti kemur fyrir bæði skiljanlegt mál og merkjamál, skal telja hið fyrra samkvæmt reglunum í 3, en hið síðara samkvæmt þessari grein.

6. Sem eitt orð telst:

Hvert einstakt merki, bókstafur eða tala, undirstrykun, svigar og tilvitnunarmerki.

Í utanáskriftinni telst nafn viðtökustöðvarinnar sem *eitt* orð, án tillits til bókstafa- eða orðafjölda.

Orðið »Póstexpress«, ef það kemur fyrir í símapóstávisunum innanlands.

7. Orð sem eru samtengd með bandi (-) teljast jafnmörg orð og þau myndu vera ósamtengd. Orð sem eru aðgreind með úrfellingarmerki teljast hvert um sig sjerstakt orð.

8. Afbakanir, styttingar eða orðasambönd, sem gagnstæð eru eðli málsins, leyfast ekki.

Nöfn á bæjum, löndum og landshlutum, ættarheiti manns, sem samsett eru úr mörgum nöfnum, staðanöfn og gatna og yfirleitt nöfn á opinberum stöðum, skipsnöfn, heilar tölur, brot, tugabrot eða blandaðar tölur, skrifaðar með bókstöfum, og samsett orð, sem leyfð eru í ensku og frönsku, ef hægt er að sýna það með orðabók, má draga saman í *eitt* orð án úrfellingarmerkis eða bands.

Verzlunarskammstafanir eins og *cif*, *fob* o. fl. teljast *eitt* orð, en samsetningar með þeim teljast tvö orð.

9. Punktur og kommur, sem notuð eru í röðum til þess að mynda einhverja tölu, sem og band og brotstryk, teljast sem tölur.

10. Bókstafir, sem eru aftan við tölur til þess að gera úr þeim raðartölur, teljast sem tölur.

11. Þegar einkaskeyti hefir inni að halda óleyfilegar bókstafaraðir, eða orð sem ekki geta talist til neins þeirra mála, sem leyfð eru í alþjóðaviðskiftum skal telja þau samkvæmt reglunum í 5.

b. Í alþjóðaviðskiftum telst sem eitt orð í nafnkveðjum skeyta: a. Nafn

118 viðtökustöðvarinnar, eins og það er í fremri dálki Berne-listans ásamt öðrum at-
 15. nóv. hugasemdum, sem kunna að vera í þeim dálki; b. Nöfn landa eða landshluta,
 eins og þau eru tilfærð í Berne-listanum.

Í alþjóðasímapóstávisunum telst nafn afgreiðslupósthússins, útborgunarpóst-
 hússins og dvalarstaður þess sem peningana á að fá, hvert sem eitt orð. Þegar
 þessi orð, nefnilega: a, viðtökustöðvarnafnið; b, nafn landshlutans; c, ákvörðunar-
 landið; d, nöfn þau sem koma fyrir í póstaðvisuninni og eru talin sem eitt orð,
 en eru ekki samandregin, skal sá sem við skeytinu tekur draga þau saman jafn-
 framt því sem hann reiknar út gjaldið.

Í alþjóðaviðskiftum skulu lestrarmerki, úrfellingarmerki og bönd aðeins
 símuð, ef sendandi óskar þess sjerstaklega og telst þá gjald fyrir þau.

Úrfellingarmerki og band í orðatiltækjum eins og: *c' est-à-dire, aujourd'hui, wie geht's, quatre-vingt*, skal aðeins síma ef sendandi óskar þess sjerstaklega,
 og telst þá gjald fyrir þau.

Símastjórnin enska leyfir aðeins að draga saman í eitt, orð þau sem í orða-
 bókum eru skrifuð annaðhvort sem eitt orð eða með bandi á milli. Orðasam-
 sambönd með *street, place, road, lane* og *crescent* leyfast ekki; að öðru leyti vís-
 ast til lista þess yfir óleyfileg orðasambönd á ensku sem símastjórnin danska hefir
 gefið út og send hefir verið sumum stöðvum hjer.

Orðasambönd, sem gagnstæð eru eðli málsins, leyfast ekki, jafnvel þótt
 bókstafafjöldi orðsins ekki fari fram úr 15.

Lestrarmerki, sem ekki eru notuð einstök, heldur í röðum, teljast sem
 bókstafaraðir.

Púntar, kommur, kólon og brotastryk teljast hvert sem einn stafur, þeg-
 ar þau eru í bókstafaröðum. Sama er með bókstafi eða tölur í götunúmerum í
 nafnkveðju þó að um nafnkveðju í sjálfu skeytinu eða undirskriftinni sje að ræða.

Að því er snertir talningu orðanna, vísast að öðru leyti í XX. kafla al-
 þjóða reglugerðarinnar.

c. Rísi upp ágreiningur út af orðafjöldanum, skal við það sitja, sem
 sendistöðin ákveður. Í alþjóða viðskiftum má viðtökustöðin innheimta það gjald,
 sem vantalið hefir verið, ef skeytið er samið á máli viðtökulandsins, eða á öðru
 máli en því, sem notað er í afhendingarlandinu og hefir inni að halda óleyfileg
 orðasambönd. Gjald þetta fellur þá til viðtökustöðvarinnar. Í slíkum tilfellum
 má eigi afhenda skeytið fyr en gjaldið er greitt. Neiti viðtakandi að greiða
 gjaldið, skal senda þjónustuskeyti um það til sendistöðvarinnar, og lætur hún
 sendanda vita um það. Greiði sendandi þá vangoldna gjaldið skal sendistöðin
 þegar senda viðtökustöðinni tilkynningu um það og afhendir hún þá skeytið. Að-
 eins í tilfellum eins og því ofangreinda, má stöð fresta afhendingu eða afgreiðslu
 símskeytis vegna óleyfilegra orðasambanda í því.

Þegar þjónustuskeyti kemur frá útlöndum um að sent skeyti innihaldi
 fleiri orð en upphaflega var tiltekið, skal reyna að fá það sem vangoldið er
 greitt hjá sendanda símskeytisins; skal honum skýrt frá að það sje samkvæmt
 kröfu viðtökustöðvarinnar og eins hvaða orð það eru sem valda eftirgreiðslu.

unni. Neiti hann að greiða gjaldið, skal rita athugasemd um það á skeytið frá **118**
viðtökustöðinni. 15. nóv.

Orðasambönd sem reynt er að hylja með því að sleppa úr stöfum eða færa þá til, leyfast ekki.

d. Eftir að skeyti hefir verið afhent til afgreiðslu, má ekki breyta neinu í því; ef einhver stöð á leiðinni verður vör við að orðafjöldinn er ekki rétt talinn, og vekur eftirtekt á því, skal leiðrjetta gjaldið þar eftir á skeytaskránni.

e. Komi fyrir í símskeytum orð, sem eru talin meir en *eitt* orð, skal afhendingarstöðin tákna orðafjöldann með tveim tölum aðgreindum með brotstryki. Táknar fyrri talan gjaldskylda orðafjöldann, en sú seinni sjálfan orðafjölda skeytisins. Millistöðvar, sem aðeins umsíma þessi skeyti eiga aðeins að líta eftir síðari orðafjöldanum.

f. Ef ágreiningur verður milli sendanda skeytisins og afhendingarstöðvarinnar út af orðafjöldanum, verður sendandi að fella sig við það, sem stöðin ákveður.

16. gr.

Kvittanir fyrir gjöldum.

Sendandi símskeytis getur krafist kvittunar fyrir viðtöku þess, að því tilgreindu hve mikið hann hafi greitt fyrir það. Þegar slík viðurkenning er gefin á lausum eyðublöðum, skal greiða 5 aura fyrir hvert símskeyti, jafnvel þótt viðurkenning sje gefin fyrir mörgum skeytum á sama eyðublaði.

Viðurkenning veitist ókeypis, ef hún er rituð í bækur, er fást hjá símastjórninni fyrir 1 krónu; í bók þessa skal sendandi tilfæra dag, viðtökustöð svo og nafn sendanda, en símastarfsmenn bæta að eins við afhendingartölu og upphæð borgunar þeirrar, sem greidd er.

17. gr.

Línubilanir.

a. Þegar algjör línuslit verða, eða svo miklar bilanir, að vafasamt sje hvort hægt verði að afgreiða skeytin í síma, skal sú stöð sem þau eru geymd á senda afrit af skeytunum með fyrstu ferð er fellur, annaðhvort viðtakanda sjálfum, viðtökustöðinni, eða einhverri stöð, sem muni geta sent skeytin áfram í síma. Skal jafnframt því sem skeytin eru afhent á stöðinni vekja athygli sendanda á töf þeirri, sem viðbúið er að skeytin verði fyrir.

Þegar búið er að lagfæra símasambandið aftur, skal senda skeytin á ný simleiðis nema því að eins, að viðurkenning um móttöku þeirra sje komin, eða ef annriki á línunum hamlar endurtekningunni.

b. Sjeu símskeyti send þannig til útlanda, án þess að hafa farið um enda-stöð landssímans, skal senda henni í pósti skrá yfir þau skeyti, númer þeirra, sendi og viðtökustöð, orðafjölda og um viðauka, eða ef einhver sjerstök leið hefir

118 verið ákveðin fyrir skeytin. Skeytum sem send eru í pósti skulu fylgja tvö ein-
15. nóv. tök af skrá yfir þau og skulu brjefin innanlands send sem *hraðboða* brjef, til út-
landa sem ábyrgðarbrjef með árituninni *Télégrammes*.

Skeyti sem á sama hátt eru meðtekin frá útlöndum án þess að hafa farið í gegn um endastöðina, skal afskrifa í tvennu lagi og senda endastöðinni annað eintakið.

Þegar stöð fær slíka sendingu skeyta, skal hún bera þau saman við skrárnar og kvitta síðan fyrir viðtökuna á aðra skrána og endursenda hana sendistöðinni, með þeim athugasemdum er við þykja þurfa.

c. Þegar símskeyti, sem áður hafa verið send í pósti, verða endurtekin símleiðis, skal láta fylgja þeim í athugasemd orðið *endurtekning* (innanlands) eða *ampliation* (til útlanda).

Að öðru leyti vísast í XLII og XLIII kafla alþjóðareglugjörðarinnar.

18. gr.

Stöðvun símskeyta.

a. Sendandi símskeytis getur, þegar hann hefir sannað hver hann er krafist stöðvunar á símskeyti eftir að það er sent á stað, og greiðir hann fyrir það 25 aura innritunargjald auk gjalds fyrir afturköllunarskeytið. Sje skeytið ekki sent, greiðist að eins innritunargjaldið. Sje búið að afhenda viðtakanda skeytið, skal hann látinn vita um afturköllunina, svo framarlega sem afturköllunarskeytið ekki mælir öðruvísi fyrir. Sendandi skal fá tilkynningu, gegn um sendistöðina, um það hvort skeytið hafi verið stöðvað, eða viðtakanda þess verið tilkynt afturköllunin. Slík tilkynning verður send í þjónustuskeyti eða brjefi á kostnað sendanda símskeytisins.

Þegar skeyti er afturkallað, skal sendandi þess gefa skriflega yfirlýsingu um að það hafi verið gert samkvæmt ósk hans. Stöðvun á skeyti eftir beiðni í talsíma getur því að eins farið fram, að enginn vafi leiki á að það sje sendandinn sjálfur er um það biður. Slíkar simbeiðnir skulu staðfestar skriflega innan ákveðins frests, sem stöðin tiltekur.

Skeyti um afturköllun skal að svo miklu leyti sem unt er fara í gegn um þær stöðvar, sem upphaflega skeytið hefir farið um og skal millistöð sem kann að hafa skeytið hjá sjer ennþá stöðva það og senda sendistöðinni tilkynningu um það.

b. Sje stöðvaða skeytið til útlanda, endurgreiðir afhendingarstöðin sendanda þann hluta gjaldsins, sem ber þeim línun er skeytið átti eftir að fara um á leið sinni. Sama máli gegnir með afturköllunarskeytið og svarskeyti við því ef það er nokkuð.

Umburður og afhending skeyta.

a. Skeyti skal bera ókeypis út til viðtakanda í alt að kilometra fjarlægð, um færan veg. Skeyti með ógreinilegri eða ófullnægjandi utanáskrift skal af fremsta megni reynt að koma til skila, og skal ritað á þau: *Tafid vegna ófullnægjandi utanáskriftar.*

Skeytin skulu tafarlaust borin út og að svo miklu leyti sem hægt er í þeirri röð sem þau koma í; stjórnarskeyti, þjónustuskeyti og hraðskeyti skulu vera látin ganga fyrir öðrum.

Nema þess sje sjerstaklega óskað verða skeyti ekki borin út á næturþeli frá kl. 23 til kl. 8, nema stjórnarskeyti, sem skulu borin út á hvaða tíma sem er.

b. Símskeyti má einnig talsíma til viðtakanda og kostar það 20 aura aukreitis. Óski viðtakandi að skeyti hans sjeu afgreidd á þann hátt, verður hann að senda skriflega beiðni um það til hlutaðeigandi símastöðvar.

c. Símskeyti, sem eiga að fara til farþega á skipum, sem væntanleg eru á höfn, skulu ef unt er afhent þeim áður en þeir fara í land. Símskeyti, sem eiga að fara til skipa, er ekki liggja við hafnarvirki, verða annaðhvort afhent afgreiðslu skipsins, eða ef unt er send um borð á kostnað viðtakanda.

d. Út fyrir umburðarsvæðið fást skeyti venjulega send með hraðboða gegn 35 aura gjaldi fyrir hvern kilometer leiðarinnar.

e. Ef sendandi óskar, má fá símskeyti send áfram frá viðtökustöð með póstum, og skal sendandi greiða fyrir það venjulegt póstburðargjald bréfa. Skeytið skal útbúið með gjaldskyldri áritun *Póst* á undan nafni viðtakanda. Sje þess óskað, að skeytið sje sent í ábyrgðarbrjefi, skal áritun þess vera *PR* og er aukagjaldið þá þar eftir meira. Sje ekki tilgreint í símskeyti, hvernig því skuli komið til viðtakanda, er viðtökustöðinni heimilt að senda það í pósti óborgað.

f. Skeyti má afhenda, annaðhvort viðtakanda sjálfum, fullorðnum manni af fjölskyldu hans, einhverjum af þjónustufólki hans, húsráðanda hans eða leigjanda, eða dyraverði. Eins má líka láta skeytið í brjefakassa hans, nema hann hafi mælt öðruvísi fyrir. Sje *MP* á undan nafnkveðju skeytisins, má engum afhenda það nema viðtakanda sjálfum eða þeim, sem hann hefir gefið skriflegt umboð til þess að veita því viðtöku. Skeytin skulu að jafnaði vera lokuð nema á því standi *RO* eða *opið* (innanlands) eða *RO* eða *ouvert* (í alþjóðaviðskiftum).

g. Ef ekki er hægt að koma símskeyti til viðtakanda eða afhenda það, annaðhvort sökum þess, að viðtakandi er óþekktur, eða farinn burt, eða vegna þess, að nafnkveðjan er ófullkomin og getur valdið misgripum eða af því að viðtakandi vill ekki greiða gjöld, sem hann er krafinn um, eða af öðrum ástæðum, þá sendir viðtökustöð sendistöð þjónustusímskeyti um það. Sendistöðin rannsakar þá hvort nafnkveðjan er rjett tilfærð, og lagfærir hana þegar í stað, ef hún er af-

118 bókun. Ef þetta er eigi svo, skal afgreiða tilkynninguna til sendanda símskeytisins og getur hann látið lagfæra nafnkveðjuna eins og með þarf með borguðu þjónustuskeyti.

h. Við útburð stjórnarskeyta og hraðskeyta skal leggja fyrir sendlana, að fara beina leið á ákvörðunarstaði þeirra og eigi að tefja sig á að afhenda önnur skeyti á undan. Sje enginn sendill við þegar stjórnar- eða hraðskeyti kemur, skal reynt að koma þeim út hið fyrsta að hægt er.

i. Þegar ekki er hægt að afhenda skeyti, skal viðtökustöðin senda afhendingarstöðinni svohljóðandi þjónustutilkynningu:

Nr. (dagsetning) (nafnkveðjan eins og hún er á skeytinu)
 { *non remis, inconnu* (*parti, adresse insuffisante*) eftir því sem við á.
 { *ekki afhent, óþekktur* (eða *farinn, ófullnægjandi utandskrift*)

Verði skeytið svo afhent seinna, án þess að sendistöðin hafi leiðrjett nafnkveðjuna, skal senda þjónustuskeyti um það til sendistöðvarinnar. Í alþjóða viðskiftum skal sú tilkynning hljóða þannig: No. . . (dagsetning) (nafn kveðjan) *remis*. Hafi sendanda þegar verið tilkynnt, að skeytið væri óafhent, skal láta hann vita um afhendingu þess.

Óski sendandi símskeytis til útlanda að láta breyta nafnkveðju þess, eða lagfæra hana eitthvað, skal það gert með borguðu þjónustuskeyti, er stílist á þessa leið: No. (dagsetning) (nafnkveðja) *remettez* (nafn viðtakanda) eða *lisez* (leiðrjetta nafnkveðjan).

Sje óskað eftir að símskeyti til útlanda sje sent með hraðboða frá viðtökustöðinni skal, ef það land leyfir þau ákvæði, setja *Exprés payé* eða *XP* á undan nafnkveðjunni. Sje eigi víst um stærð hraðboðagjaldsins, getur sendandi greitt einhverja ákveðna upphæð á sendistöðinni og verður honum endurgreitt það sem hann hefir greitt of mikið. Í slíkum tilfellum skal skrifa *XPT* eða *XPP* á undan nafnkveðjunni, eftir því, hvort tilkynning um gjaldhæðina óskast símleiðis eða í pósti. Fyrir símleiðis tilkynningu skal greiða gjald fyrir 5 orða skeyti; fyrir póstitilkynningu venjulegt póstgjald. Sjá annars LVIII kafla alþjóða reglugjörðarinnar.

C. Símtöl.

20. gr.

Tegundir símtala.

Símtöl greinast eftir eðli sínu í þessa aðalflokka:

Stjórnarsímtöl.

Þjónustusímtöl.

Einkasímtöl.

21. gr.

118

15. nóv.

Pantanir samtala.

Símtalapantanir skal skrifa upp á samtalsbeiðnaeyðublöð jafnótt og þær koma. Sje beið um einhvern, sem ekki hefir síma, skal heimilisfang hans jafnan tilgreint. Hafi sá, sem um er beið, síma, skal númer hans getið. Sje beiðnin meðtekin í síma, skal endurtaka hana og láta beiðanda síðan vita, að bringt verði til hans seinna. Á samtalsbeiðnaeyðublöðin skal tilgreina hvenær samtalið sje afgreitt. Skrár þessar skal hefta saman og geyma í eitt ár. Þær skulu að eins notaðar á þeim stöðvum, sem hafa fasta talsímanotendur. Eigi má lofa samtali á ákveðnum tíma, en reyna má að afgreiða það á þeim tíma, sem samtalsbeiðandi óskar eftir; þó án nokkurrar skuldbindingar af hálfu símans.

22. gr.

Sérstakar tegundir samtala.**I. Stjórnarsímtöl.**

Stjórnarsímtöl geta farið fram frá öllum þeim, er heimild hafa til þess að senda stjórnarskeyti (sjá 8. gr.). Þau skulu afgreidd á undan öllum öðrum símtölum, og er gjaldið fyrir þau hið sama og fyrir venjuleg símtöl.

II. Þjónustusímtöl.

a. Þjónustusímtöl eru þau símtöl, sem töluð eru í þáfir símans. Þjónustusímtöl mega þessir embættismenn nota: landssímastjórinn og aðstoðarmenn hans; verkstjórar fyrir linulagningum; stöðvarstjórar og aðstoðarmenn á skrifstofum þeirra.

b. Þjónustu-hraðsímtöl skal að eins nota í brýnustu nauðsyn og geta allir framangreindir starfsmenn símans notað þau.

c. Sjeu margar pantanir fyrirbyggjandi, þegar beið er um þjónustusímtal, skal benda þeim er um biður á það, og mælast til þess, að hann fresti símtalinu, eða ef þjónustusímtalið er byrjað, að biðja hann að flýta sjer.

d. Útfarin þjónustusímtöl skal færa á sjerstaka skrá (eyðublað nr. 11 eða 13), sem senda skal mánuð hvern með reikningi stöðvarinnar. Yfir meðtekin þjónustusímtöl skal eigi færa neina skrá.

III. Hraðsímtöl.

Hraðsímtöl eru afgreidd á undan venjulegum einkasímtölum og þjónustusímtölum og er gjald fyrir þau þrefalt venjulegt samtalsgjald. Fyrir kvaðningu eða boðsendingu til hraðsamtals greiðist aðeins venjulegt kvaðningar eða boðsendingar gjald. Hraðsímtöl skulu annars afgreidd eftir sömu reglum og almenn símtöl.

IV. Símtöl með kvaðningu.

Fyrir að kveðja mann til viðtals í talsíma með boðbera greiðist 25 aurar, ef sá sem kvaddur er á heima innan umburðarsvæðisins (19. gr. a). Búi hann utan þess, skal greiða sama gjald og fyrir útburð símskeyta með hraðboða (19. gr. d). Fyrir kvaðningu í talsíma skal greiða 10 aura, sje gjaldið fyrir viðtalsbilið undir 50 aorum, en 20 aura sje gjaldið 50 aurar eða meira. Kvaðningar-gjaldið skal lagt við símtalsgjaldið og fært með því á skrá, eyðublað nr. 11 eða 13, og þess getið, í athugasemdadálkinum, að kvaðning hafi farið fram.

23. gr.

Afgreiðsla samtala.

a. Þegar afgreiða skal símtöl, skal afgreiðslustöðin biðja viðtökustöðina um númer það, sem beðið er um, eða manninn sjálfan, ef beðið er um símtal með kvaðningu. Báðar stöðvarnar skulu vera inni á línunni þangað til afgreiðslustöðin tilkynnir að samtalið geti hafist. Jafnskjótt og búið er að gefa báðum viðtalendum samband, skulu stöðvarnar stilla sjer út af línunni og setja talningsúrinn á stað. Sje sambandið slæmt, skulu stöðvarnar við og við stilla sjer inn á línuna, til þess að vita hvernig samtalið gengur.

Almenn símtöl skal venjulega afgreiða á víxl í þeirri röð sem þau eru þöntuð.

Rjett áður en liðnar eru 3 mínútur, skal afgreiðslustöðin stilla sjer inn á línuna og tilkynna að 1. viðtalsbil sje liðið. Haldi samtalið áfram, skal rjett áður en 6 mínútur eru liðnar, tilkynna að 2. viðtalsbil sje liðin, og svo koll af kolli. Liggi fyrir margar pantanir, skal við lok annars viðtalsbilsins slita sambandið eitt augnablik og tilkynna viðtalsbeiðanda að samtalið geti eigi haldið áfram nema sem hraðsímtal, og má það eigi halda lengur áfram en í 6 mínútur. Skal á skránni gerð athugasemd um framlengingu þessa.

Eftir að símtal er byrjað, eru allar hringingar á þeirri línu bannaðar. Ennfremur er stöðvunum stranglega bannað að hlusta meðan símtal stendur yfir, eða trufla með spurningum, eins og t. d. »er samtal«, eða því um líkt. Aðeins afgreiðslu- og viðtökustöðin mega stilla sjer inn á línuna til þess að sjá hvernig samtalið gengur.

Að samtalinu loknu skulu báðar stöðvar skrifa hjá sjer viðtalsbilafjöldann og bera hann síðan saman. Komi upp ósamkomulag um hann, skal sitja við það sem afgreiðslustöðin ákveður.

b. Símtal telst frá þeim tíma er umbeðið númer svarar þannig, að ef spurt er eftir einhverjum ákveðnum manni, má ekki biða með tímatalninguna þangað til sá kemur sem um var spurt, heldur telst það frá þeim tíma er einhver í númerinu svarar.

Sje símtal truflað eða tafið af völdum línunnar eða afgreiðslunnar, skal við talningu gjaldsins taka hæfilegt tillit til þess.

Svari umbeðið númer ekki, neiti það að hætta innanbæjarsímtali, eða **118** vilji það ekki tala vegna þess t. d., að enginn yfirmaður sje viðstaddur, skal **15. nóv.** þegar gera afgreiðslustöðinni viðvart um það og láta hana vita um ástæðuna.

c. Meðtekin símtöl skal færa á eyðublað nr. 14. Um boðsendingar, kvaðningar og annað því um líkt skal rita athugasemd í þar til gerðan dálk.

d. Áður en stöð, á línu þar sem skifting er leyfð, skiftir línunni til þess að afgreiða símtal, skal hún ávalt hlusta eftir hvort nokkurt símtal standi yfir. Sje svo, skal hún þegar stilla sjer út aftur. Alt sem valdið getur truflun á símtali er bannað.

e. Nú hefir eigi getað orðið af símtali vegna þess að ekki er hægt að ná í umbeðinn eða símtalsbeiðanda, þegar til símtalsins kemur; umbeðinn neitar að tala; símtalsbeiðandi er ekki viðlátinn; sá sem sent er eftir er ekki viðlátinn, eða á ekki heima þar sem tilgreint var, eða ef símtalsbeiðandi afturkallar beiðnina. Skal þá aðeins innfæra og greiða fyrir kvaðningar- eða boðsendingargjaldið. Geti símtal eigi farið fram vegna þess að ólag er á línunum eða áhöldum skal símbeiðandi eigi greiða neitt gjald; eigi heldur boðsendingar eða kvaðningargjald.

24. gr.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. apríl 1918 og fellur þá úr gildi reglugjörð 29. desember 1906 um starfrækslu landssímasambanda á Íslandi.

I stjórnarráði Íslands, 15. nóvember 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

119
30. nóv.

Reglugjörð

um frestun á framkvæmd ákvæða um sykurseðla.

Samkvæmt lögum 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana útaf Norðurálfrúfriðnum, eru sett eftirfarandi ákvæði.

1. gr.

Framkvæmd á ákvæðum 3. gr. reglugjörðar 5. september 1917, um notkun mjölvöru og um sölu á landssjóðssykri, er frestað fyrst um sinn.

2. gr.

Reglugjörð þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til eftirbreytni, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 30. nóvember 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reglugjörð

120
14. des.

um afnám ákvæða um höft á bakstri bakara.

Samkvæmt lögum 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana útaf Norðurálfríðnum, eru sett eftirfarandi ákvæði.

1. gr.

Ákvæði 1. gr. reglugjörðar 5. september 1917, um notkun mjölvöru og sölu á landssjóðssykri, eru úr gildi feld.

2. gr.

Reglugjörð þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til eftirbreytni, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 14. desember 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson

Reikningur

Æfinlegrar erfingjarentu Sigríðar Melsted fyrir árið 1916.

Stofnfje: Hlið í Grafningi í Arnessýslu 22,6 hndr. að n. m.

Tekjur:

1. Innstæða í Söfnunarsjóði Íslands	kr.	31 56
2. Afgjald af Hlið í Grafningi 1916	—	116 00
3. Vextir í Söfnunarsjóði	—	1 36
	kr.	<u>148 92</u>

Gjöld:

1. Styrkur veittur Steinunni Bjarnadóttur frá Framnesi . . .	kr.	108 00
2. Innstæða í Söfnunarsjóði Íslands	—	40 92
	kr.	<u>148 92</u>

Reykjavík, 7. júlí 1917.

Oddur Hermannsson,

fjehirðir sjóðsins.

Reikningur

122

Líknarsjóðs Sigríðar Melsted fyrir árið 1916.

Stofnfje: Keldnakot í Stokkseyrarhreppi innan Árnessýslu 11,12 hndr. að n. m.

Tekjur:

1. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	112 51
2. Afgjald af Keldnakoti	—	75 00
3. Vextir í Söfnunarsjóði	—	5 27
	kr.	192 78

Gjöld:

Sjóður:

Í Söfnunarsjóði	kr.	192 78
	kr.	192 78

Dóms- og kirkjumáladeild stjórnarráðsins,

20. nóvember 1917.

G. Sveinbjörnsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Bjargráðasjóðs Íslands árið 1914.

Tekjur:

1. Bjargráðagjöld sveitarfjelaga	kr.	20912 40
2. Tillag til landssjóðs	—	21668 00
3. Vextir:		
Af bjargráðasjóðum sveitarfjelaga	kr. 93 19	
		93 19
	kr.	42673 59

Gjöld:

1. Kostnaður við sjóðinn	kr.	259 15
2. Sjóður til næsta árs:		
a. Bjargráðasjóðir sveitarfjelaga	kr. 21005 59	
b. Hinn sameiginlegi bjargráðasjóður	— 21408 85	
		— 42414 44
	kr.	42673 59

Reykjavík, 28. júní 1917.

F. h. bjargráðastjórnarinnar

Jón Hermannsson.

Reikningur

124

yfir tekjur og gjöld Bjargráðasjóðs Íslands árið 1915.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári:			
a. Bjargráðasjóðir sveitarfjelaga	kr.	21005 59	
b. Hinn sameiginlegi bjargráðasjóður	—	21408 85	
			kr. 42414 44
2. Bjargráðagjöld sveitarfjelaga	—	21077 40	
3. Tillag landssjóðs	—	21852 50	
4. Vextir:			
a. Af bjargráðasjóðum sveitarfjelaga . . .	kr.	847 34	
b. Af hinum sameiginlega bjargráðasjóði . .	—	541 70	
			— 1389 04
			kr. 86733 38

Gjöld:

1. Kostnaður við sjóðinn	kr.	254 70	
2. Sjóður til næsta árs:			
a. Bjargráðasjóðir sveitarfjelaga	kr.	42930 33	
b. Hinn sameiginlegi bjargráðasjóður . . .	—	43548 35	
			— 86478 68
			kr. 86733 38

Reykjavík, 28. júní 1917.

F. h. bjargráðastjórnarinnar

Jón Hermannsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Bjargráðasjóðs Íslands árið 1916.

Tekjur:

1.	Sjóður frá fyrra ári:				
	a. Bjargráðasjóðir sveitarfjelaga	kr.	42930	33	
	b. Hinn sameiginlegi bjargráðasjóður	—	43548	35	
					kr. 86478 68
2.	Bjargráðagjöld sveitarfjelaga	—	21452	25	
3.	Tillag landssjóðs	—	22264	25	
4.	Vextir:				
	a. Af bjargráðasjóðum sveitarfjelaga	kr.	1720	74	
	b. Af hinum sameiginlega bjargráðasjóði	—	1432	25	
					— 3152 99
					kr. 133348 17

Gjöld:

1.	Kostnaður við sjóðinn	kr.	254	95	
2.	Sjóður til næsta árs:				
	a. Bjargráðasjóðir sveitarfjelaga	kr.	66103	32	
	b. Hinn sameiginlegi bjargráðasjóður	—	66989	90	
					— 133093 22
					kr. 133348 17

Reykjavík, 28. júní 1917.

F. h. bjargráðastjórnarinnar

Jón Hermannsson.

Skrá

126

yfir bjargráðasjóði sveitarfjeloganna í árslok 1916.

Reykjavíkurborg	kr.	10646	39
Borgarfjarðarsýsla	—	1948	94
Mýrasýsla	—	1459	47
Snæfellsness- og Hnappadalssýsla	—	3002	35
Dalasýsla	—	1613	96
Austur-Barðastrandarsýsla	—	873	31
Vestur-Barðastrandarsýsla	—	1775	66
Vestur-Ísafjarðarsýsla	—	2001	41
Ísafjarðarkaupstaður	—	1338	03
Norður-Ísafjarðarsýsla	—	2829	81
Strandasýsla	—	1386	87
Vestur-Húnavatnssýsla	—	1297	41
Austur-Húnavatnssýsla	—	1820	16
Skagafjarðarsýsla	—	3303	75
Eyjafjarðarsýsla	—	2720	05
Akureyrarkaupstaður	—	943	09
Suður-Pingeyjarsýsla	—	2931	31
Norður-Pingeyjarsýsla	—	1197	41
Norður-Múlasýsla	—	2351	26
Seyðisfjarðarkaupstaður	—	705	60
Suður-Múlasýsla	—	3724	59
Austur-Skaftafellssýsla	—	896	46
Vestur-Skaftafellssýsla	—	1488	27
Vestmannaeyjasýsla	—	1383	67
Rangárvallasýsla	—	3082	30
Arnessýsla	—	4787	96
Gullbringusýsla	—	2330	41
Hafnarfjarðarkaupstaður	—	1282	82
Kjósarsýsla	—	980	60
	kr.	66103	32

Reikningur

fyrir árið 1916 yfir tekjur og gjöld Vátryggingarsjóðs sjómanna.

Tekjur:

1.	Sjóður frá fyrra ári:			
	a. Bankavaxtabrjef	kr.	31500 00	
	b. Í sparisjóðsbók nr. 9966	—	25032 73	
	c. Í sparisjóðsbók nr. 5248	—	15469 79	
				kr. 72002 52
2.	Lífsábyrgðargjöld 1916	—		35362 01
3.	Vextir:			
	a. Af bankavaxtabrjefum pr. $\frac{2}{1}$ og $\frac{1}{7}$			
	1916	kr.	1350 00	
	b. Af sparisjóðsbók nr. 9966	—	1255 02	
	c. Af sparisjóðsbók nr. 5248	—	747 21	
				— 3352 23
4.	Útdregin bankavaxtabrjef pr. $\frac{2}{1}$ 1916	—		3000 00
		kr.		113716 76

Gjöld:

1.	Greiddar vátryggingarupphæðir	kr.	12500 00
2.	Kostnaður	—	399 92
3.	Keypt bankavaxtabrjef pr. $\frac{1}{7}$ 1916: 3000 kr. á 96 %	—	2880 00
4.	Í sjóði við árslok:		
	a. Bankavaxtabrjef	kr.	31500 00
	b. Í sparisjóðsbók nr. 9966	—	40487 75
	c. Í sparisjóðsbók nr. 5248	—	25949 09
		—	97936 84
		kr.	113716 76

Reykjavík, 29. desember 1917.

Jón Hermannsson.

Reikningur

128

fyrir árið 1916 yfir tekjur og gjöld hins sameiginlega brunabótasjóðs
fyrir sveitahíbýli.

Tekjur:

1. Sjóður í árslok (Stj.tíð. 1916, B, bls. 238):			
a. Á innritunarskírteinum í Landsbanka.	kr.	10000 00	
b. Í Íslandsbanka með sparisjóðskjörum.	—	16714 48	
			kr. 26714 48
2. Endurtryggingariðgjöld frá brunabótasjóðum sveitarfjelaga.	—		2672 46
3. Vextir:			
a. Af innritunarskírteinum.	kr.	455 04	
b. Af sparisjóðsinnstæðu	—	667 28	
			— 1122 32
			kr. 30509 26

Gjöld:

1. Greiddar brunabætur:			
a. Til brunabótasjóðs Laugardalshrepps	kr.	297 78	
b. — — — — — Grafningshrepps	—	660 67	
c. — — — — — Hjaltastaðahrepps	—	142 07	
d. — — — — — Þingvallahrepps	—	9 33	
e. — — — — — Grýtubakkahrepps	—	43 50	
f. — — — — — Hraungerðishrepps	—	14 00	
			kr. 1167 35
2. Sjóður við árslok:			
a. Á innritunarskírteinum í Landsbanka.	kr.	10000 00	
b. Í Íslandsbanka með sparisjóðskjörum.	—	19341 91	
			— 29341 91
			kr. 30509 26

Í stjórnarráði Íslands, 12. október 1917.

F. h. r.

Jón Hermannsson.

Oddur Hermannsson.
aðstm.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Kirkjuarðasjóðs árið 1916.

Tekjur:

1. Sjóður frá f. á.:

a. Bankavaxtabrjef	kr.	150500 00
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	30510 32
c. Útistandandi í lánum	—	503799 73
d. Í sjóði í Landsbankanum	—	17008 24

Sakir misreiknings vaxta í bankanum
er þessi liður í síðasta reikningi oftal-
in um kr. 32.60

	kr.	701818 29
2. Andvirði seldra kirkjuarða 1916	—	100900 00
3. Peninga eign nokkurra prestakalla	—	825 36
4. Ágóði af útdregnu bankavaxtabrjefi	—	50 00
5. Afborganir af lánum	—	28412 77
6. Vextir:		
a. Af lánum	kr.	20165 45
b. Af Söfnunarsjóðsinnstæðu	—	1412 62
c. Af bankavaxtabrjefum	—	6750 00
d. Af bankainneign	—	1996 28
		30324 35
7. Til jafnaðar móti gjaldlið 8 a 2	—	9000 00
	kr.	871330 77

Gjöld:

1. Vextir af andvirði seldra kirkjuarða tilheyrandi presta- köllum, sem ekki eru komin undir hin nýju launalög	kr.	7263 73
2. Greitt lán hvílandi á hinu eldra prestssetri Hrafnagili	—	336 50
3. Tillag landsdrottins til endurbýggingar á brunnnum húsum á kirkjujörðinni Ketilvöllum	—	1031 72
4. Keypt $\frac{31}{12}$ bankavaxtabrjef að upphæð 9000 kr. á 95 %	—	8550 00
5. Gjöld sjóðsins	—	450 00
6. Vextir greiddir í Prestlaunasjóð	—	21544 40
7. Til jafnaðar móti tekjulið 5	—	28412 77

8. Eign við árslok:

a. 1. Bankavaxtabr. frá f. á. kr. 150500.00		
2. Keypt á árinu	—	9000.00
	kr.	159500 00
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	31922 94
c. Útistandandi í lánum	—	556874 46
d. Á vöxtum í Landsbankanum	—	55444 25

— 803741 65
kr. 871330 77

Reykjavík, 20. apríl 1917.

G. Sveinbjörnsson,

Reikningur

CGI

130

yfir tekjur og gjöld Ræktunarsjóðs Íslands 1916.

Tekjur:

1. Höfuðstól 31. des. 1915:

4 ⁰ / ₀ þjóðjarðasölulán	kr.	379179 91
— önnur lán	—	7300 66
3 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ tövjelalán	—	1080 00
3 ⁰ / ₀ lán til hreppa	—	5454 50
— — — bænda	—	17402 11
4 ⁰ / ₀ — — prestakalla	—	2448 00
— — — bænda	—	201705 96
— jarðakaupalán	—	25004 71

Ógoldnir vextir 1915:

4 ⁰ / ₀ þjóðjarðasölulán	kr.	189 79
3 ⁰ / ₀ lán til hreppa	—	15 00
4 ⁰ / ₀ — — bænda	—	99 25

— 304 04

Í Landsbankanum með sparisjóðskjörum — 18361 84

Í Íslandsbanka á hlaupareikningi . . . — 25378 78

kr. 683620 51

2. Vextir goldnir 1916:

4 ⁰ / ₀ þjóðjarðasölulán	kr.	15166 58
— önnur lán	—	292 02
3 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ tövjelalán	—	37 80
3 ⁰ / ₀ lán til hreppa	—	142 39
— — — bænda	—	477 65
4 ⁰ / ₀ — — prestakalla	—	97 92
— — — bænda	—	7923 96
— jarðakaupalán	—	965 79
Af innieign í bönkum	—	1474 35

— 26578 46

3. Ógoldnir vextir 1916:

3 ⁰ / ₀ lán til hreppa	kr.	21 24
— — — bænda	—	45 60
4 ⁰ / ₀ — — —	—	144 32
— jarðakaupalán	—	30 42

— 241 58

Flyt kr. 710440 55

130

	Futtar	kr.	710440	55
4. Afborganir lána:				
4% þjóðjarðasölulán	—	15428	98	
— önnur lán	—	1347	18	
3½% tóvjelalán	—	120	00	
3% lán til hreppa	—	1859	00	
— — — bænda	—	2197	36	
4% — — prestakalla	—	331	50	
— — — bænda	—	7765	69	
— jarðakaupalán	—	2196	62	
		kr.	31246	33
5. Andvirði seldra þjóðjarða	—	48120	00	
		kr.	789806	88

Gjöld:

1. Verðlaun	kr.	5775	00
2. Styrkur til lífsábyrgðarkaupa	—	200	00
3. Vextir í landssjóð	—	14471	91
4. Eyðublöð ⁷⁸ / ₄₈ ; burðareyrir ¹⁵ / ₃₅	—	88	83
5. Laun gjaldkera	—	400	00
6. Til jafnaðar tekjulið 4 færast	—	31246	33
7. Höfuðstóll 31. des. 1916:			
4% þjóðjarðasölulán	kr.	402655	93
— önnur lán	—	5953	48
3½% tóvjelalán	—	960	00
3% lán til hreppa	—	3595	50
— — — bænda	—	15204	75
4% — — prestakalla	kr.	2116	50
— — — bænda	—	213940	27
— jarðakaupalán	—	27908	09
Ogöldnir vextir 1915:			
3% lán til hreppa	kr.	15	00
4% — — bænda	—	20	00
Ogöldnir vextir 1916:			
3% lán til hreppa	—	21	24
— — — bænda	—	45	60
4% — — —	—	144	32
— jarðakaupalán	—	30	42
		—	276 58
Í Landsbankanum með sparisjóðskjörum	—	25113	43
Í Íslandsbanka á hlaupareikningi	—	39900	28
		—	737624 81
		kr.	789806 88

Reykjavík, 15. nóvember 1917.

Jón Hermannsson.

Reikningur

131

yfir tekjur og gjöld Fiskiveiðasjóðs Íslands 1916.

Tekjur:

1.	Höfuðstóll 31. des 1915:			
	Skuldabréf fyrir lánum	kr.	209005 23	
	Í Landsbankanum á hlaupareikningi	—	45875 89	
	Í Íslandsbanka með sparisjóðskjörum	—	49623 73	
				kr. 304504 85
2.	Vextir á árinu:			
	Af útistandandi lánum	kr.	6123 01	
	— inneign í bönkum	—	2905 00	
				— 9028 01
3.	Afborganir lána	—	38719 82	
4.	Tillag úr landssjóði	—	6000 00	
5.	Hluti Fiskiveiðasjóðs af sektarfe fyrir ólöglegar fiskiveiðar í landhelgi	—	3370 61	
6.	10% af útflutningsgjaldi af síld	—	19398 95	
				kr. 381022 24

Gjöld:

1.	Styrkur til effingar síldarútvegi og landhelgisgæslu við síldarveiðar	kr.	14557 82	
2.	Laun gjaldkera	—	300 00	
3.	Burðareyrir	—	10 90	
4.	Til jafnaðar tekjulið 3	—	38719 82	
5.	Höfuðstóll 31. des. 1916:			
	Skuldabréf fyrir lánum	kr.	200585 41	
	Í Landsbankanum á hlaupareikningi	—	67288 77	
	Í Íslandsbanka með sparisjóðskjörum	—	55061 70	
	Í sjóði hjá gjaldkera	—	4497 82	
				— 327433 70
				kr. 381022 24

Reykjavík, 31. desember 1917.

Jón Hermannsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Ekknasjóðs druknaðra manna í Borgarfjarðarsýslu 1916.

Tekjur:

1.	Sjóður við ársbyrjun:			
a.	Í Söfnunarsjóði	kr.	3778 28	
b.	Í peningum	—	129 90	
				kr. 3908 18
2.	Tekjur á árinu 1916:			
a.	Leigur af Bjarneyjarsandi 1916, 40 pd.			
	smjörs á kr. 0,78	kr.	31 20	
b.	Landskuld af sömu jörðu 1915—'16	—	25 00	
c.	Vextir í Söfnunarsjóði	—	174 97	
				— 231 17
				kr. 4139 35

Gjöld:

1.	Úthlutað á árinu 1916:			
	Ekkju Helgu Jónsdóttur	kr.	40 00	
	— Gróu Sigurðardóttur	—	30 00	
	— Maríu Magnúsdóttur	—	30 00	
				kr. 100 00
2.	Brunabótagjald af bæjarhúsum á Bjarneyjarsandi 1916	—		50
3.	Sjóður við árslok:			
a.	Í Söfnunarsjóði	kr.	3953 25	
b.	Í peningum	—	85 60	
				— 4038 85
				kr. 4139 35

Í stjórn Ekknasjóðs druknaðra manna í Borgarfjarðarsýslu,

Akranesi 23. júní 1917.

Kr. Linnet. Jón Sveinsson. Jóhann Björnsson.

Oddg. Ottesen. Böðvar Þorvaldsson.

Reikningur

133

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Guttorms prófests Þorsteinssonar árið 1916.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári	kr.	1821 20
2. Vextir:		
a. af bankavaxtabrjefum $\frac{2}{1}$. og $\frac{1}{7}$	kr.	74 25
b. af sparisjóðsinnstæðu $\frac{80}{6}$. og $\frac{81}{12}$	—	4 86
		79 11
	kr.	1900 31

Gjöld:

1. Sjóður 31. desember 1916:		
a. Bankavaxtabrjef	kr.	1700 00
b. Í sparisjóðsdeild útbús Íslandsbanka		
á Seyðisfirði	—	126 06
c. Hjá reikningshaldara	—	74 25
	kr.	1900 31
	kr.	1900 31

Skrifstofu Norður-Múlasýslu, 29. janúar 1917.

Jóh. Jóhannesson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld bókasafns Austuramtsins á Seyðisfirði árið 1916.

Tekjur:

1.	Eign frá f. á.	kr.	260 54
2.	Styrkur úr landssjóði til að kaupa íslenskar bækur	—	500 00
3.	Ársstyrkur úr landssjóði	—	400 00
4.	— — sýslusjóði Suður-Múlasýslu	—	75 00
5.	— — sýslusjóði Norður-Múlasýslu	—	100 00
6.	— — bæjarsjóði Seyðisfjarðarkaupstaðar	—	200 00
7.	— — sýslusjóði Norður-Pingeyjarsýslu	—	25 00
			kr. 1560 54

Gjöld:

1.	Keyptar bækur	kr.	542 93
2.	Bókband	—	245 45
3.	Laun bókavarðar	—	150 00
4.	Húsaleiga, kol og ljós	—	100 00
5.	Brunabótagjald	—	94 88
6.	Ýmisleg gjöld	—	14 00
7.	Eign til næsta árs	—	413 28
			kr. 1560 54

Bæjarfógetinn á Seyðisfirði, 30. janúar 1917.

Jóh. Jóhannesson.

Reikningur

135

yfir tekjur og gjöld Fúsund ára afmælistjóðs Eyjafjarðarsýslu árið 1916.

Tekjur:

1. Eign frá f. á.:			
a. Veðskuldabryf	kr.	1200 00	
b. Veðdeildarbryf	—	200 00	
c. Sparisjóðsfje	—	454 13	
d. Hjá dánarbúi Guðl. Guðmundssonar	—	177 96	
			kr. 2032 09
2. Vextir 1916:			
a. Af veðskuldabryfi	kr.	48 00	
b. — veðdeildarbryfi	—	9 00	
c. — sparisjóðsfje	—	18 23	
d. — innieign hjá dánarbúi G. G.	—	7 12	
			— 82 35
			kr. 2114 44

Gjöld:

1. Eign til næsta árs:			
a. Veðskuldabryf	kr.	1200 00	
b. Veðdeildarbryf	—	200 00	
c. Í sparisjóði	—	529 36	
d. Hjá dánarbúi Guðl. Guðmundssonar	—	185 08	
			kr. 2114 44
			kr. 2114 44

Skrifstofu Eyjafjarðarsýslu, 8. jan. 1917.

Páll Einarsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Legatsjóðs Jóns Sigurðssonar árið 1916.

Tekjur:

1.	Eign sjóðsins frá f. ári:			
a.	Fasteignir	kr.	13010 00	
b.	Veðskuldabrfjef	—	44690 00	
c.	Bankavaxtabrfjef	—	1800 00	
d.	Hjá dánarbúi Guðl. Guðmundssonar	—	3429 43	
e.	Í sparisjóði	—	1297 69	
f.	Í sjóði hjá reikningshaldara	—	457 95	
				kr. 64685 07
2.	Vextir:			
a.	Af veðskuldabrfjefum	kr.	1769 72	
b.	— veðdeildarbrjefum	—	81 00	
c.	— sparisjóðsfje	—	34 11	
d.	— inneign í d.b. Guðl. Guðmundssonar	—	158 38	
				— 2043 21
3.	Afgjöld jarða:			
a.	Landskuld	kr.	1282 55	
b.	Leigur	—	410 85	
c.	Vextir af vatnsveituláni	—	20 80	
d.	Lóðargjöld	—	15 00	
				— 1729 20
4.	Endurgreidd lán			— 1440 00
5.	Til jafnaðar við gjaldalið 3			— 3400 00
				kr. 73297 48

Gjöld:

1.	Vextir af Kristnesláni	kr.	32 00	
2.	Greitt umboðsmanni af jarðarafgjaldinu	—	288 20	
3.	Lán veitt á árinu	—	3400 00	
4.	Til jafnaðar tekjulið 4.	—	1440 00	
5.	Eign til næsta árs:			
a.	Fasteignir	kr.	13010 00	
b.	Veðskuldabrfjef	—	46650 00	
c.	Veðdeildarbrjef	—	1800 00	
d.	Hjá dánarbúi Guðl. Guðmundssonar	—	3587 81	
e.	Útistandandi vextir af veðskuldabr.	—	54 00	
f.	Í sparisjóði	—	912 80	
g.	Í sjóði hjá reikningshaldara	—	2122 67	
				— 68137 28
				kr. 73297 48

Skrifstofu Eyjafjarðarsýslu, 30. mars 1917.

Páll Einarsson,

Geir Sæmundsson.

Reikningur

137

bókasafns Norðuramtsins árið 1916.

Tekjur:

1. Styrkur úr landssjóði	kr.	725 00
2. Styrkur úr bæjarsjóði Akureyrar	—	800 00
3. Styrkur úr sýslusjóði Eyjafjarðarsýslu	—	250 00
4. Bráðabirgðarlán hjá gjaldkera	—	292 02
	kr.	2067 02

Gjöld:

1. Skuld við gjaldkera frá f. á.	kr.	225 04
2. Laun bókavarðar	—	400 00
3. Húsaleiga	—	350 00
4. Eldiviður, ljós og ræsting	—	356 29
5. Til bókakaupa	—	306 04
6. Bókband	—	210 85
7. Ábyrgðargjald, prentun o. fl.	—	218 80
	kr.	2067 02

Skrifstofu Eyjafjarðarsýslu og Akureyrar, 11. apríl 1917.

Páll Einarsson.

Reikningur

138

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs fátækra ekkna og munaðarlausra barna
í Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað árið 1916.

Tekjur:

1. Eign frá f. ári		
a. Einarssstaðir og Pjetursborg	kr.	2000 00
b. Veðdeildarbrjef	—	1000 00
c. Hjá dánarbúi Guðl. Guðmundssonar	—	1154 61
d. Í sparissjóði	—	435 14
	kr.	4589 75
	Flyt kr.	4589 75

138

	Flutt	kr.	4589 75
2. Afgjald jarða:			
a. Af Einarssstöðum 220 al. á 99 aur.	kr.	217 80	
b. — Pjetursborg 100 — - 99 —	—	99 00	
			316 80
3. Vextir af innstæðu:			
a. Af veðdeildarbrjefi	kr.	45 00	
b. — sparisjóðsfje	—	18 60	
c. — innieign í búi Guðl. Guðmundss.	—	46 18	
			109 78
4. Gjafir:			
a. Frá frú Thora Havsteen (leggist við höfuðstól).	kr.	50 00	
b. Frá Chr. Evensen	—	100 00	
c. Í gjafahirslu Akureyrarkirkju	—	44 91	
d. — — Vallnakirkju	—	71 78	
e. — — Möðruvallakirkju	—	22 13	
f. — — Grundarkirkju	—	29 55	
g. — — Munkaþverárkirkju	—	5 70	
h. — — bryggju á Akureyri	—	3 61	
i. — — Stærri-Árskógskirkju	—	25 00	
			352 68
		kr.	5369 01

Gjöld:

1. Styrkur veittur ekkjum og munaðarlausum börnum 1916	kr.	650 00	
2. Eign til næsta árs:			
a. Einarssstaðir og Pjetursborg	kr.	2000 00	
b. Veðdeildarbrjef	—	1000 00	
c. Innieign í búi Guðl. Guðmundssonar	—	1200 99	
d. Í sparisjóði	—	518 02	
			4719 01
		kr.	5369 01

Akureyri, 20. janúar 1917.

Páll Einarsson,

Reikningur

139

sjóðsins Dýrleifarminning 1916.

Tekjur:

1. Eign í árslok 1915:		
Í Söfnunarsjóði Íslands	kr.	1037 32
Vextir á árinu 1916	—	47 68
	kr.	1085 00

Gjöld:

1. Varið samkvæmt skipulagsskránni	kr.	12 44
2. Keypt viðskiftabók við Söfnunarsjóð Íslands	—	1 00
3. Burðargjald og kvittun	—	0 80
4. Eign við árslok 1916:		
a. Í Söfnunarsjóði Íslands	kr.	1055 56
b. Hjá forstöðunefnd Dýrleifarminningar —	15 20	
	—	1070 76
	kr.	1085 00

Í forstöðunefnd Dýrleifarminningar

Skútustöðum í júní 1917.

Kristín Sigurðardóttir. Kristín Jónsdóttir. Hólmfriður Jóhannesdóttir.

Reikningur

140

Minningarsjóðs Sigríðar Thoroddsen 1916.

Tekjur:

Eign við ársbyrjun:

1. Stofnfje:		
a. Í bankavaxtabrjefum	kr.	3400 00
b. - innlánsbók Íslandsbanka nr. 3612	—	91 60
	kr.	3491 60
	Flyt kr.	3491 60

140

		Fluttar	kr.	3491 60
2.	Til úthlutunar:			
	Í innlánsbók Ísl.bankar nr. 3372	—		115 97
	Vextir 1916:			
	a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	153 00	
	b. Í innlánsbókum	—	6 26	
				159 26
			kr.	3766 83

Gjöld:

1.	Auglýsingar	kr.	4 25
2.	Úthlutað:		
	Ástrún Guðmundsdóttir	kr.	20 00
	Lovísa Stefánsdóttir	—	20 00
	Ingibjörg Sigurðardóttir	—	20 00
	Unnur Eggertsdóttir	—	20 00
	Dórotea Guðný Helgadóttir	—	20 00
			100 00
3.	Eign við árslok:		
1.	Stofnfje:		
	a. Í bankavaxtabrjefum	kr.	3400 00
	b. - innlánsbók Ísl.bankar nr. 3612	—	131 41
			3531 41
2.	Til úthlutunar:		
	Í innlánsbók Ísl.bankar nr. 3372	—	131 17
		kr.	3766 83

Reykjavík, í janúar 1917

Þórunn Jónassen.

Reikningurinn er rjettur

Susie Briem. Kristín Sigurðardóttir.

Reikningur

141

yfir tekjur og gjöld »Framfarasjóðs Jóns prófasts Melsteds og frú Steinunar
Bjarnadóttur Melsteds« fyrir árið 1916.

Tekjur:

1. Í sjóði við árslok 1915: Í Söfnunarsjóði	kr.	1482 25
2. Vextir 1915	—	68 62
	kr.	1550 87

Gjöld:

1. Veittur styrkur til vagnkaupa Gísla bónda Snorrasyni á Torfastöðum	kr.	50 00
2. Í sjóði við árslok 1916: í Söfnunarsjóði	—	1500 87
	kr.	1550 87

Skrifstofa Árnessýslu, 5. mars 1917.

Eiríkur Einarsson,

settur.

Reikningur

142

Afmælissjóðs hins íslenska Bókmentafjelags fyrir árið 1916.

Tekjur:

1. Gjöf próf. dr. Björns M. Ólsens	kr.	1000 00
2. Vextir 1916:		
a. Í sparissjóði	kr.	0 75
b. Í Söfnunarsjóði	—	13 31
		14 06
	kr.	1014 06

Gjöld:

142

Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	1014 06
	—	1014 06

Reykjavík, 12. maí 1917.

Sigurður Kristjánsson

p.t. gjaldkeri.

Reikning þenna höfum við yfirfarið, og ekki fundið neitt við hann að athuga.

Reykjavík, 31. maí 1917

Kl. Jónsson. Hannes Þorsteinsson.

143

Reikningur

sjóðs Margrjetar Lehmanns-Filhés fyrir árið 1916.

Tekjur:

1. Eftirstöðvar við árslok 1915:

a. Stofnfje:

1. Í Söfnunarsjóði	kr.	5200 89	
2. Í innlánsbók Íslandsbanka	—	16 20	
			kr. 5217 09

b. Starfsfje:

Í innlánsbók Íslandsbanka	—	358 34
-------------------------------------	---	--------

2. Vextir 1916:

a. Í Söfnunarsjóði	kr.	243 40	
b. Í innlánsbókum Íslandsbanka	—	12 63	
			— 256 03
			kr. 5831 46

Gjöld:

Eftirstöðvar við árslok 1916:

a. Stofnfje:

1. Í Söfnunarsjóði	kr.	5261 74	
2. Í innlánsbók Íslandsbanka	—	19 36	
			kr. 5281 10
			Flyt kr. 5281 10

	Flutt	kr.	5281 10	143
b. Starfsfje:				
Í innlánsbók Íslandsbanka	—		550 36	
	kr.		5831 46	

Reykjavík, 12. maí 1917.

Sigurður Kristjánsson

p.t. gjaldkeri.

Reikning þennan höfum við endurskoðað, og ekki fundið neitt við hann að athuga.

Reykjavík, 31. maí 1917.

Kl. Jónsson. Hannes Þorsteinsson.

Reikningur

144

yfir tekjur og gjöld Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum frá 1. janúar 1916
til 31. desember s. á.

Tekjur:

1. Frá fyrra ári áætlað fyrir ekki fullbætt slys	kr.	5724 00
2. Iðgjöld og inngöngueyrir skipa	—	120652 12
3. Iðgjöld fyrir afla, veiðarfæri og annan útbúnað	—	5652 14
4. Bankavextir og aðrir vextir	—	2225 78
5. Frá váttryggingarfjelögunum Mannheimer og Hansa o. fl. upp í skaðabætur og Ristorno	—	31141 40
6. Frá umboðsmönnum Samábyrgðarinnar, innheimtulaun af endurgreiddum iðgjöldum og sjereign	—	18 04
7. Seldar leyfar af brunnum skáp	—	10 00
	kr.	165423 48

Gjöld:

1. Laun framkvæmdarstjóra og tveggja gæslustjóra	kr.	4000 00
2. Goldið upp í innheimtu og ómakslaun umboðsmanna	—	2563 97
3. Ógoldið upp í innheimtu og ómakslaun umboðsmanna	—	687 38
4. Goldið upp í endurtryggingargjald til váttryggingarfjelagsins Mannheimer	—	31499 90
	Flyt kr.	38751 25

144	Flutt	kr.	38751 25
5.	Ogöldið upp í endurtryggingargjald til váttryggingarfelags- ins Mannheimer	—	33988 95
6.	Greiddar skaðabætur og Ristorno á reikningsárinu	—	58618 71
7.	Ferðakostnaður	—	50 00
8.	Prentun eyðublaða, auglýsingar o. fl	—	15 05
9.	Símtöl, símskeyti og burðargjöld	—	253 10
10.	Skrifstofukostnaður (þar í er fölginn húsaleiga, ljós, hiti og ræsting)	—	1579 52
11.	Óviss gjöld	—	104 18
12.	Aætlað fyrir áfallin en ekki fullbætt slys	—	13957 00
13.	Sjereignahækkun á reikningsárinu	—	11266 12
14.	Vextir af varasjóðnum	—	778 72
15.	Samkv. athugasemdum endurskoðenda við ársreikninginn 1915	—	8 70
16.	20% af tekjuafgangi eða ársarði Samábyrgðarinnar, sem færast í sjereignareikninga hinna váttrygðu skipa	—	1210 44
17.	Tekjuafgangur, sem yfirfærast til varasjóðs	—	4841 74
		kr.	165423 48

Reykjavík, 9. mars 1917.

Carl Finsen.

145

Efnahagsreikningur

Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum þann 31. desember 1916.

Aktiva:

1.	Ýms áhöld, svo sem skrifborð, peningaskápur, skjalaskápur, bækur, sjókort, stólar o. fl.	kr.	1541 47
2.	Útistandandi iðgjöld	—	734 38
3.	Af sjereign hinna váttrygðu skipa — stafl. a. í Passiva — er innistandandi hjá váttryggingarfelaginu Mannheimer.	—	10067 68
4.	Í sjóði þ. 31. desember:		
a.	Innstæða í Landsbankanum	kr.	82135 24
b.	Peningar í vörslu aðalskrifstofunnar	—	2688 92
		—	84824 16
	Til jafnaðar	—	1333 64
		kr.	98501 33

Passiva:

1. Inneign váttryggingarfélagsins Mannheimer	kr.	33988 95	145
2. Inneign umboðsmanna Samábyrgðarinnar	—	687 38	
3. Inneign vjelabátaábyrgðarfjel. Ísfirðinga	—	52 00	
4. Varasjóður:			
a. Innstæða í reikningum skipanna	—	27576 19	
b. Sjereign og vextir af endurgreiðslu m. m. sem er orðin fullkomin eign varasjóðs:			
1. f. f. árum	kr.	4284 36	
2. frá reikningsárinu	—	875 69	
		—	5160 05
c. Vextir:			
1. f. f. árum	kr.	8023 38	
2. frá reikningsárinu	—	2225 78	
3. af varasjóðnum	—	778 42	
		—	11027 58
d. 20 % af tekjuafgangnum, sem skiftist milli hinna vá- trygðu skipa	—	1210 44	
e. Tekjuafgangur í árslok	—	4841 74	
5. Áætlað fyrir áfallin en ekki fullbætt slys	—	13957 00	
	kr.		
		98501 33	

Reykjavík, 9. mars 1917.

Carl Finsen.

Reikningur

146

yfir tekjur og gjöld Söfnunarsjóðs Íslands árið 1916.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári	kr.	655188 87
2. Bætt við innstæðu vaxtaeiganda:		
a. Innlög á árinu	kr.	38427 79
b. Vextir lagðir við höfuðstól	—	23265 90
		—
		61693 69
	Flyt kr.	
		716882 56

146

	Fluttar	kr.	716882 56
3. Vextir af útlánum fyrir 1916	—		32259 66
4. Borgun fyrir viðskiftabækur, dráttarvextir o. fl.	—		532 05
5. Vextir fyrir 1916 geymdir til útborgunar	—		5635 44
6. Höfuðstóll geymdur til útborgunar:			
a. Frá fyrri árum kr.	163 30		
b. Fallinn í gjalddaga á árinu	— 175 66		
		—	338 96
		kr.	755648 67

Gjöld:

1. Vextir vaxtaeigenda fyrir 1916:			
a. Ársvextir 4,68 af hundraði af höfuðstól	kr.	28570 13	
b. Dagvextir 4,13 af hundraði um árið	—	331 21	
			kr. 28901 34
(Dagvextir til varasjóðs voru kr. 79,24).			
2. Kostnaður	—		1351 58
3. Vextir fyrir 1915, er biðu útborgunar	—		5638 09
4. Höfuðstóll:			
a. Er beið útborgunar frá fyrra ári kr.	453 62		
b. Er fjell til útborgunar á árinu	— 3751 38		
		—	4205 00
5. Sjóður við árslok 1916:			
a. Veðskuldabryjef kr.	699875 00		
b. Skuldabryjef prestakalls	— 100 00		
c. — sveitarfjelaga	— 7139 27		
d. Vextir fyrir 1916 ógreiddir	— 39 96		
e. Í sparisjóði Landsbankans	— 7673 17		
f. Hjá fjehirði	— 725 26		
		—	715552 66
		kr.	755648 67

Á árinu var innborgað af lánum . . . kr. 17200 73
 Á árinu var útborguð veitt lán . . . — 87100 00

Söfnunarsjóður Íslands.

Reykjavík, 21. febrúar 1917

Eiríkur Briem, Magnús Stephensen. Tr. Gunnarsson.

Yfirlit

147

yfir efnahag Söfnunarsjóðs Íslands í árslok 1916.

Eignir:

1. Veðskuldabréf	kr.	699875 00
2. Skuldabréf prestakalls	—	100 00
3. Skuldabréf sveitarfélaga	—	7139 27
4. Vextir fyrir 1916 ógreiddir	—	39 96
5. Innstæða í sparisjóði í Landsbankanum	—	7673 17
6. Í sjóði hjá fjehirði	—	725 26
	kr.	715552 66

Skuldir:

1. Innstæða vaxtaeigenda:		
a. Í aðaldeild	kr.	634850 28
Þar af í deild hinnar æfinlegu erfingja-		
rentu kr. 4363 77		
b. Í útborgunardeild	—	31499 82
c. Í bústofnsdeild	—	5362 95
d. Í ellistyrksdeild	—	464 79
	kr.	672177 84
2. Vextir fyrir 1916 geymdir til útborgunar	—	5635 44
3. Höfuðstóll geymdur til útborgunar	—	338 96
4. Varasjóður	—	37400 42
	kr.	715552 66

Söfnunarsjóður Íslands

Reykjavík, 21. febrúar 1917

Eiríkur Briem. Magnús Stephensen. Tr. Gunnarsson.

Reikningur

styrktarsjóðs Hjálmars kaupmanns Jónssonar fyrir tímabilið

1. september 1916 til 31. ágúst 1917.

Tekjur:

1. Eign $\frac{1}{9}$ 1916 (sbr. Stjórnartíðindi 1916 B., bls. 352	kr.	16428 99
2. Vextir á reikningsárinu:		
a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	733 50
b. — innieign í sparisjóði	—	9 67
c. — hlaupareikningi í Landsbanka	—	3 44
		746 61
3. Grætt á skiftum bankavaxtabrjefa	—	55 00
	kr.	17230 60

Gjöld:

1. Styrkur veittur á árinu	kr.	600 00
2. Auglýsing í Lögbirtingablaðinu	—	4 80
3. Keypt tjekkávísanabók	—	0 50
4. Eign í reikningslok $\frac{81}{8}$ 1917:		
a. Bankavaxtabrjef	kr.	16300 00
b. Í sparisjóði Landsbankans	—	316 10
c. Í hlaupareikningi	—	9 20
		16625 30
	kr.	17230 60

Reykjavík, 2. október 1917.

Jón Helgason. Eiríkur Briem. Kristján Jónsson.

Framanritaður reikningur staðfestist.

Í stjórnarráði Íslands, 20. október 1917.

F. h. r.

Jón Hermannsson.

Oddur Hermannsson
aðstm.

Reikningur

149

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs skipstjóra og stýrimanna við Faxaflóa árið 1916.

Tekjur:

1. Í sjóði frá fyrra ári	kr.	8539 05
2. Árstíllög 126 manna	—	378 00
3. Tillög 6 manna frá fyrra ári	—	18 00
4. Vextir í sparisjóðsdeild Landsbankans	—	6 99
5. Vextir í Söfnunarsjóði	—	392 06
6. Vantaldir vextir í Söfnunarsjóði 1915	—	3 34
	kr.	9337 44

Gjöld:

1. Styrkur veittur	kr.	495 00
2. Samkv. reikningum frá Ísafold	--	23 00
	kr.	518 00
3. Í sjóði við árslok	—	8819 44
	kr.	9337 44

Reykjavík, 9. janúar 1917.

Ellert K. Schram.

Efnahagsreikningur

150

Landsbankans með útbúunum á Akureyri og Ísafirði 31. des. 1916

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	357034 38
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	1531007 94
c. Handveðslán	—	35824 00
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjafjel.	—	347624 36
e. Reikningslán	—	1585786 30
	kr.	3857276 98
2. Vixlar og ávisanir	—	5102252 83
3. Kgl. ríkisskuldabréf	—	436760 00
4. Önnur erlend verðbréf	—	186435 00
	Flyt kr.	9582724 81

150

	Fluttar	kr.	9582724 81
5. Bankavaxtabrjef 1. flokks	kr. 277300 00		
6. Bankavaxtabrjef 2. flokks	— 542920 00		
7. Bankavaxtabrjef 3. flokks	— 64125 00		
8. Bankavaxtabrjef 4. flokks	— 200209 00		
		—	1084554 00
9. Hafnarlánsskuldabrjef Reykjavíkur		—	168960 00
10. Önnur innlend verðbrjef		—	1200 00
11. Fasteignir		—	14598 06
12. Húsbúnaður bankans og áhöld		—	13467 22
13. Starfshús útbúsins á Ísafirði og áhöld útbúanna		—	2002 10
14. Inneign erlendis		—	3676600 38
15. Ýmsir debitorar		—	245511 18
16. Óinnkomnir vextir tilh. reikningsárinu		—	756 90
17. Peningar í sjóði 31. des. 1916		—	557989 77
			kr. 15348364 42

Skuldir:

1. Seðlaskuld bankans við landssjóð	kr. 750000 00
2. Innskotsfje landssjóðs	— 300000 00
3. Bankaskuldabrjef	— 1700000 00
4. Innstæðufje á hlaupareikningi	— 1237073 22
5. Innstæðufje í sparisjóði	— 7654945 09
6. Innstæðufje gegn viðtökuskirteinum	— 1166853 64
7. Inneign 1. flokks veðdeildar bankans	— 369853 86
8. Inneign 2. flokks veðdeildar bankans	— 344878 11
9. Inneign 3. flokks veðdeildar bankans	— 260231 07
10. Inneign 4. flokks veðdeildar bankans	— 38915 16
11. Innheimt fje ekki útborgað	— 4303 77
12. Akceptkonto	— 2517 01
13. Ýmsir kreditorar	— 119851 86
14. Varasjóður fyrv. sparisjóðs Reykjavíkur	— 222 61
15. Varasjóður bankans	— 1328794 32
16. Til jafnaðar móti eignalið 16	— 756 90
17. Flutt til næsta árs	— 69167 80
	kr. 15348364 42

Landsbankinn í Reykjavík, í apríl 1917.

Stjórn Landsbankans

Jón Gunnarsson. Magnús Sigurðsson. Eiríkur Briem. Benedikt Sveinsson.

Reikning þennan höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans og ekkert fundið við hann að athuga.

Jakob Möller. Eggert Briem.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Landsbankans á árinu 1916.

Tekjur:

1. Flutt frá f. á.	kr.	40712 79
2. Ágóði af rekstri útbúsins á Akureyri	—	30718 82
3. Ágóði af rekstri útbúsins á Ísafirði	—	26065 83
4. Verðhækkun á innlendum verðbrjefum	—	2627 00
5. Nettótekjur af fasteignum bankans	—	402 13
6. Innborgaðir vextir	—	357095 33
7. Forvextir af víxlum og ávisunum	—	322848 34
8. Ágóði af sölu bankabyggingarinnar með lóð	—	29789 50
9. Ýmsar tekjur	—	82256 16
	kr.	892515 90

Gjöld:

1. Útborgaðir vextir	kr.	393338 71
2. Kostnaður við rekstur bankans	—	98666 91
3. Flutt til næsta árs	—	54384 85
	kr.	546390 47
4. Tekjuafgangur	—	346125 43
sem er varið þannig:		
a. Innleystir seðlar úr gildi gengnir	kr.	45 00
b. Gjald til landssjóðs samkv. lögum 18. sept. 1885 og lögum 12. jan. 1900	—	7500 00
c. Gjald til byggingasjóðs samkv. lögum 21. okt. 1905	—	7500 00
d. Útlend verðbrjef færð niður í verði um	—	28755 50
e. Tap á lánum	—	1019 00
f. Ágóði landssjóðs af innskotsfje	—	31151 20
g. Lagt við varasjóð:		
1. 2 ^o /o af seðlaskuld bankans	kr.	15000 00
2. Ennnfremur	—	255154 73
	—	270154 73
	kr.	346125 43
	kr.	892515 90

Efnahagsreikningur

Landsbankans 31. desember 1916.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	229118 41
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	1290936 79
c. Handveðslán	—	22329 00
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjafjel.	—	344394 36
e. Reikningslán	—	1268837 35
	kr.	3155615 91
2. Vixlar innlendir og ávisanir	—	3917785 70
3. Vixlar og ávisanir til greiðslu erlendis	—	336105 90
4. Konungleg ríkisskuldabréf kr. 572800.00	—	436760 00
5. Önnur erlend verðbrjef kr. 215000.00	—	186435 00
6. Bankavaxtabréf 1. flokks	—	275800 00
7. Bankavaxtabréf 2. flokks kr. 553900.00	—	542822 00
8. Bankavaxtabréf 3. flokks kr. 66500.00	—	63175 00
9. Bankavaxtabréf 4. flokks kr. 196200.00	—	186390 00
10. Hafnarlánsskuldabréf Reykjavíkur kr. 176000	—	168960 00
11. Önnur innlend verðbrjef	—	1200 00
12. Fasteignir	—	14598 06
13. Húsbúnaður bankans og áhöld	—	13467 22
14. Útbúið á Akureyri	—	122203 95
15. Inneign erlendis	—	2964251 06
16. Ymsir debitorar	—	245440 73
17. Peningar í sjóði 31. des. 1916	—	488110 51
	kr.	13119121 04

Skuldir:

1. Seðlaskuld bankans við landssjóð	kr.	750000 00
2. Innskotsfje landssjóðs	—	300000 00
3. Bankaskuldabréf	—	1700000 00
4. Innstæðufje í hlaupareikningi	—	810401 73
5. Innstæðufje í sparissjóði	—	6025329 26
6. Innstæðufje gegn viðtökuskirteinum	—	929281 04
7. Inneign 1. flokks veðdeildar	—	369853 86
8. Inneign 2. flokks veðdeildar	—	344878 11
9. Inneign 3. flokks veðdeildar	—	260231 07
10. Inneign 4. flokks veðdeildar	—	38915 16

Flyt kr. 11528890 23

	Fluttar	kr.	11528890 23	150
11. Innheimt fje ekki útborgað	—	4108	86	
12. Akceptkontó	—	2517	01	
13. Útbúið á Ísafirði	—	85088	24	
14. Ýmsir kreditórar	—	115114	92	
15. Varasjóður fyrirv. sparisjóðs Reykjavíkur	—	222	61	
16. Varasjóður bankans	—	1328794	32	
17. Flutt til næsta árs	—	54384	85	
		kr.	13119121 04	

Reikningur

yfir innborganir og útborganir við Landsbankann á árinu 1916.

Innborganir:

1. Peningar í sjóði 1. jan. 1916	kr.	167699 47
2. Borgað af lánum:		
a Fasteignaveðslán	kr.	38225 37
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	268282 82
c Handveðslán	—	18883 97
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæja-fjelaga	—	14729 71
e. Reikningslán	—	5511230 69
		— 5851352 56
3. Vixlar og ávísanir greitt innanlands	—	17709462 47
4. Vixlar og ávísanir greitt erlendis	—	1129746 42
5. Vextir innborgaðir:		
a. Af lánum	kr.	181872 42
(Þar af áfallið fyrir		
lok reikningsársins	kr.	140520.88
og tilheyrandi næsta ári	—	41351.54
	kr.	181872.42)
b. Af verðbrjefum	—	80318 07
c. Af starfsfje útbúanna	—	12517 19
d. Af inneign erlendis	—	71175 85
e. Ýmsir vextir	—	11211 80
		— 357095 33
6. Discontó	—	322848 34
7. Innborgað í reikning erl, banka	—	16750944 39
	Flyt	kr. 42289148 98

150

	Fluttar	kr. 42289148 98
8. Innborgað í reikning útbúsins á Akureyri	—	2771514 02
9. Innborgað í reikning útbúsins á Ísafirði	—	1680151 72
10. Innborgað í hlaupareikning	kr. 16353333 60	
að viðbættum vöxtum	— 32045 45	
		— 16385379 05
11. Innlög í sparisjóð	kr. 7785632 68	
að viðbættum vöxtum	— 204968 06	
		— 7990600 74
12. Innlög gegn viðtökuskirteinum	kr. 350792 09	
að viðbættum vöxtum	— 37985 35	
		— 388727 44
13. Innborgað í reikning 1. fl. veðdeildar bankans	—	196861 25
14. Innborgað í reikning 2. fl. veðdeildar bankans	—	263875 55
15. Innborgað í reikning 3. fl. veðdeildar bankans	—	246625 74
16. Innborgað í reikning 4. fl. veðdeildar bankans	—	66689 44
17. Innlend verðbrjef seld og innleyst	—	177834 00
18. Útlend verðbrjef innleyst og verðlækkuð	—	31045 50
19. Innheimt fje fyrir aðra	—	823414 80
20. Meðtekið frá landssjóði í nýjum seðlum	—	200000 00
21. Innskotsfje landssjóðs	—	100000 00
22. Bankabyggingin	—	119789 50
23. Seldar húseignir og tekjur af fasteignum bankans	—	109711 72
24. Ýmsir kreditorar	—	232357 48
25. Ýmsir debitorar	—	2427284 70
26. Ýmsar tekjur	—	103122 58
27. Innborgað í reikning yfir tekjur og gjöld	—	89201 15
28. Akceptkonto	—	44870 29
		kr. 76738205 65

Útborganir:

1. Veitt lán:		
a. Fasteignaveðslán	kr. 88999 40	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 330890 00	
c. Handveðslán	— 2200 00	
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæja-fjelaga	— 239289 50	
e. Reikningslán	— 5897570 24	
		kr. 6558949 14
2. Vixlar og ávísanir greitt innanlands	—	19307932 67
3. Vixlar og ávísanir greitt erlendis	—	1334792 32
4. Útborgað í reikning erlendra banka	—	16829591 44
	Flyt	kr. 44031265 57

Fluttar kr. 44031265 57 **150**

5. Útborgað í reikning útbúsins á Akureyri	—	2800856	90
6. Útborgað í reikning útbúsins á Ísafirði	—	1352447	21
7. Útborgað af hlaupareikningsfje	—	16135329	58
8. Útborgað af sparisjóðsfje	—	6369727	25
9. Útborgað af fje með innlánskjörum	—	246801	46
10. Útborgað af innheimtufje	—	839553	93
11. Útborgað fyrir 1. fl. veðdeildar bankans	—	152408	64
12. Útborgað fyrir 2. fl. veðdeildar bankans	—	203458	63
13. Útborgað fyrir 3. fl. veðdeildar bankans	—	206711	57
14. Útborgað fyrir 4. fl. veðdeildar bankans	—	35173	52
15. Keypt innlend verðbrjef	—	148195	00
16. Afhent landssjóði í ónýttum seðlum	—	200000	00
17. Bankaskuldabryf innleyst	—	100000	00
18. Útborgaðir vextir:			

a. Af sparisjóðsfje	kr.	204968	06
b. Af hlaupareikningsfje	—	32045	45
c. Af innlánsfje gegn viðtökuskirteinum	—	37935	35
d. Af bankaskuldabryfum	—	81000	00
e. Af keyptum verðbrjefum	—	2532	20
f. Af inneign veðdeildar bankans	—	16537	83
g. Til erlendra banka	—	11534	05
h. Endurgreiddir vextir	—	5175	02
i. Ýmsir vextir	—	1610	75

19. Kostnaður við rekstur fasteigna	—	393338	71
20. Bankabyggingin, húsbúnaður og áhöld	—	16486	65
21. Útborgað af ýmsum tekjum	—	41031	01
22. Kostnaður við rekstur bankans:		20866	42

a. Laun og aukaskriftir	kr.	69563	87
b. Húsaleiga	—	6000	00
c. Eldiviður, ljós og ræsting	—	4066	92
d. Prentun, auglýsingar, bækur og ritföng	—	4300	73
e. Burðargjald og símakostnaður	—	3261	22
f. Áhöld, viðhaldskostnaður o. fl.	—	4982	62
g. Kostn. við innheimtur og málarekstur	—	505	10
h. Lífeyrir Tr. Gunnarssonar	—	4625	00
i. Styrkur ekkjufrúar Steinunnar Krist- jánsdóttur	—	600	00
j. Ýmislegt	—	761	45

23. Ýmsir kreditorar	—	98666	91
	—	177679	42

Flyt kr. 73569993 38

150

	Fluttar	kr.	73569998 38
24. Ýmsir debitorar	—	2561469	77
25. Akceptkonto	—	42656	29
26. Útborg. í reikn. yfir tekjur og gjöld.	—	75970	70
27. Peningar í sjóði 31 des. 1916	—	488110	51
		kr.	76738205 65

Efnahagsreikningur

útbús Landsbankans á Akureyri 31. desember 1916.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:			
a. Fasteignaveðslán	kr.	19320	97
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	123571	15
c. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjafjel	—	2010	00
d. Reikningslán	—	138828	22
		kr.	283730 34
2. Vixlar og ávísanir til greiðslu innanlands	—	147303	00
3. Vixlar og ávísanir til greiðslu erlendis	—	96541	00
4. Inneign hjá erlendum bönkum	—	696204	61
5. Bankavaxtabréf	—	10073	00
6. Ahöld	—	1002	10
7. Peningar í sjóði	—	28008	20
		kr.	1262862 25

Skuldir:

1. Skuld við Landsbankann	kr.	122203	95
2. Innstæðufje á hlaupareikningi	—	76742	28
3. Innstæðufje í sparisjóði	—	882585	67
4. Innstæðufje gegn viðtökuskirteinum	—	171511	55
5. Innheimtufje óútborgað	—	194	91
6. Fyrirfram greiddir vextir	—	4886	95
7. Ýmsir kreditorar	—	4736	94
		kr.	1262862 25

Reikningur

150

yfir innborganir og útborganir útbús Landsbankans á Akureyri á árinu 1916.

Innborganir:

1. Peningar í sjóði 1. jan. 1916	kr.	103857	69
2. Borgað af lánum:			
a. Fasteignaveðslán	kr.	11308	39
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	20050	60
c. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjel. —		2335	00
d. Reikningslán	—	1504671	47
		—	1538365 46
3. Vixlar og ávisanir greitt innanlands	—	639844	15
4. Vixlar og ávisanir greitt erlendis	—	347438	42
5. Vextir innborgaðir:			
a. Af lánum	kr.	23115	62
(Þaraf áfallið fyrir lok			
reikningsársins	kr.	18228	67
og tilh. næsta ári	—	4886	95
		kr. 23115 62)	
b. Af bankavaxtabrjefum	—	508	50
c. — inneign erlendis	—	16896	54
		—	40520 66
6. Diskonto	—	15907	40
7. Innborganir í reikning Landsbankans	—	2805446	90
8. Innborganir í reikning erlendra banka	—	3725727	56
9. Innlög á hlaupareikning	kr.	5403476	91
að viðbættum vöxtum	—	2102	96
		—	5405579 87
10. Innlög í sparissjóð	kr.	899207	91
að viðbættum vöxtum	—	25175	14
		—	924383 05
11. Innlög gegn viðtökuskirteinum	kr.	99862	59
að viðbættum vöxtum	—	4093	89
		—	103956 48
12. Seld bankavaxtabrjef	—	850	00
13. Innheimt fje fyrir aðra	—	170391	73
14. Ýmsir kreditorar	—	5663	56
15. Ýmsir debitorar	—	645	85
16. Ýmsar tekjur	—	17033	26
		kr. 15845612	04

Útborganir:

1. Veitt lán:			
a. Fasteignaveðslán	kr.	6400 00	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	44703 00	
c. Reikningslán	—	1563185 95	
			kr. 1614288 95
2. Vixlar og ávisanir til greiðslu innanlands	—	673424 38	
3. Vixlar og ávisanir til greiðslu erlendis	—	443206 22	
4. Útborganir í reikning Landsbankans	—	2776104 02	
5. Útborganir í reikning erlendra banka	—	3896892 28	
6. Útborganir af hlaupareikningsfje	—	5407775 82	
7. Útborganir af sparisjóðsfje	—	737328 99	
8. Útborganir af fje á viðtökuskirteinum	—	23975 46	
9. Útborganir af innheimtufje	—	170196 82	
10. Útborgaðir vextir:			
a. Af hlaupareikningsfje	kr.	2102 96	
b. — sparisjóðsfje	—	25175 14	
c. — fje á viðtökuskirteinum	—	4093 89	
d. — skuld við Landsbankann	—	181 39	
e. — inneign erlendra banka	—	2485 79	
f. Endurgreiddir vextir af lánnum	—	6 54	
			— 34045 71
11. Kostnaður við rekstur útbúsins:			
a. Laun starfsmanna og húsaleiga	kr.	6919 92	
b. Eldiviður, ljós og ræsting	—	378 49	
c. Ritföng og prentun	—	63 36	
d. Burðargjald og símakostnaður	—	122 95	
e. Eftirlaun St. Stephensens fyrirv. fjeh.	—	400 00	
			— 7884 72
12. Útborganir af ýmsum tekjum	—	84 18	
13. Ágóði útbúsins færður Landsbankanum til tekna	—	30718 82	
14. Verðhækkun á 3. og 4. fl. bankavaxtabrjefum	—	105 00	
15. Ýmsir kreditorar	—	926 62	
16. Ýmsir í debitorar	—	645 85	
17. Peningar í sjóði 31. desember 1916	—	28008 20	
			kr. 15845612 04

Efnahagsreikningur

150

útbús Landsbankans á Ísafirði 31. desember 1916.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:			
a. Fasteignarveðslán	kr.	108595 00	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	116500 00	
c. Handveðslán	—	13495 00	
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjel. —		1220 00	
e. Reikningslán	—	178120 73	
			kr. 417930 73
2. Vixlar og ávísanir til greiðslu innanlands	—	604517 23	
3. Inneign hjá Landsbankanum	—	85088 24	
4. Inneign hjá erlendum bönkum	—	16144 71	
5. Bankavaxtabréf Landsbankans:			
1. fl. 1500 kr.	kr.	1500 00	
4. fl. 5100 —	—	4794 00	
			— 6294 00
6. Starfshús útbúsins	—	1000 00	
7. Ýmsir debítorar	—	70 45	
8. Óinnkomnir vextir tilheyrandi árinu.	—	756 90	
9. Peningar í sjóði	—	41871 06	
			kr. 1173673 32

Skuldir:

1. Innstæðufje á hlaupareikningi	kr.	349929 21
2. Innstæðufje í sparisjóði	—	747030 16
3. Innstæðufje gegn viðtökuskírteinum	—	66061 05
4. Til jafnaðar eignalið 8.	—	756 90
5. Flutt til næsta árs	—	9896 00
		kr. 1173673 32

Reikningur

yfir innborganir og útborganir útbús Landsbankans á Ísafirði á árinu 1916.

Innborganir:

1. Peningar í sjóði 1. jan. 1916	kr.	36284 65	
2. Borgað af lánum:			
a. Fasteignaveðslán	kr.	22175 00	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	57670 00	
c. Handveðslán	—	1905 00	
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjafjel. —		2375 00	
e. Reikningslán	—	1572478 81	
			— 1656603 81
3. Vixlar og ávisanir greitt innanlands	—	1727051 27	
4. Vixlar og ávisanir greitt erlendis	—	65290 87	
5. Vextir innborgaðir:			
a. Af lánum	kr.	30618 53	
(Þar af áfallið fyrir lok			
reikningsársins	kr.	20722 53	
og tilh næsta ári	—	9896.00	
		kr. 30618.53)	
b. Af bankavaxtabrjefum	—	373 88	
c. Af inneign erlendis	—	7379 75	
			— 38372 16
6. Diskonto	—	35578 60	
7. Innborganir í reikning Landsbankans	—	1347127 20	
8. Innborganir í reikning erlendra banka	—	793490 32	
9. Innlög á hlaupareikning	kr.	1286700 62	
að viðbættum vöxtum	—	3147 46	
			— 1289848 08
10. Innlög í sparisjóð	kr.	956553 68	
að viðbættum vöxtum	—	26177 72	
			— 982731 40
11. Innlög gegn viðtökuskírteinum	kr.	59700 00	
að viðbættum vöxtum	—	122 21	
			— 59822 21
12. Seld bankavaxtabrjef	—	2820 00	
13. Innheimt fje fyrir aðra	—	134991 37	
14. Ýmsir debitorar	—	318 75	
15. Til jafnaðar gjaldlið 15	—	500 00	
16. Ýmsar tekjur	—	4561 93	
			kr. 8175392 62

Útborganir:

150

1. Veitt lán:			
a. Fasteignaveðslán	kr.	20125 00	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	16100 00	
c. Handveðslán	—	5625 00	
d. Reikningslán	—	1558839 20	
			kr. 1600689 20
2. Vixlar og ávísanir til greiðslu innanlands	—	2080428 52	
3. Vixlar og ávísanir til greiðslu erlendis	—	59132 39	
4. Útborganir í reikning Landsbankans	—	1674831 71	
5. Útborganir í reikning erlendra banka	—	658531 87	
6. Útborganir af hlaupareikningsfje	—	971596 36	
7. Útborganir af sparisjóðsfje	—	850423 36	
8. Útborganir af fje á viðtökuskirteinum	—	17500 00	
9. Keypt bankavaxtabrjef	—	1880 00	
10. Útborganir af innheimtu fje	—	138673 86	
11. Útborgaðir vextir:			
a. Til Landsbankans	kr.	12335 80	
b. Til erlendra banka	—	1501 58	
c. Af hlaupareikningsfje	—	3147 46	
d. Af sparisjóðsfje	—	26177 72	
e. Af fje á viðtökuskirteinum	—	1942 46	
f. Endurgreiddir vextir o. fl.	—	317 43	
			— 45422 45
12. Kostnaður við rekstur útbúsins:			
a. Laun og aukavinna	kr.	5920 00	
b. Eldiviður, ljós og ræsting	—	431 60	
c. Bækur, ritföng og prentun	—	444 66	
d. Brjefaburður, burðargjald og síma- kostnaður	—	290 20	
e. Opinber gjöld og vátrygging	—	33 39	
f. Viðhaldskostnaður húss og áhalda	—	253 06	
			— 7372 91
13. Ýmsir debitorar	—	367 50	
14. Útborganir af ýmsum tekjum	—	105 60	
15. Starfshúsið lækkað í verði um	—	500 00	
16. Ágóði útbúsins færður Landsbankanum til tekna	—	26065 83	
17. Peningar í sjóði 31. desember 1916	—	41871 06	
			kr. 8175392 62

7. *Hlaupareikningur:*

Í árslok 1916 var tala innieigenda í hlaupareikningi 294 **150**

8. *Sparisjóður:*

Í árslok 1916 var tala innieigenda í sparisjóði 13289

9. *Innlög gegn viðtökuskirteinum:*

voru í árslok 1916 að fölu 381

10. *Verðbrjef:*

a. Konungleg rikisskuldabryf að nafnv. kr.	572800 00		
hafa verið lækkuð í verði um . . .		kr.	55848 00
b. Önnur útlend verðbrjef að nafnverði —	215000 00		
hafa verið hækkuð í verði um samtals		—	27092 50
c. Innlend verðbrjef að nafnverði . . . —	262700 00		
hafa verið hækkuð í verði um . . .		—	2627 00

Trygging fyrir veðdeildinni hafði bankinn sett í árslok í kgl. rikisskuldabryfum og bankavaxtabryfum samtals . . — 633.00 00

Að öðru leyti leggur landssjóður tryggingarfjeð fram samkvæmt lögum nr. 1, 12. janúar 1900, og lögum nr. 21, 11. júlí 1911.

Reikningur

yfir innborganir og útborganir 1. flokks Landsbankans á árinu 1916.

Innborganir:

1. Inneign hjá bankanum 1. janúar 1916	kr.	325401 25
2. Borgað af lánum	—	125733 03
3. Vextir af lánum	—	52715 47
4. Tekjur til varasjóðs og stjórnarkostnaður:		
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr.	9864 50
b. Dráttarvextir	—	1440 22
c. Vextir af inneign hjá bankanum	—	7108 03
		18412 75
	kr.	522262 50

Útborganir:

1. Innleyst bankavaxtabrjef	kr.	92100 00
2. Vextir af bankavaxtabrjefum	—	56030 62
3. Varasjóðskostnaður:		
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr.	4000 00
b. Annar kostnaður	—	278 02
		4278 02
4. Inneign hjá bankanum 31. desember 1916	—	369853 86
	kr.	522262 50

Efnahagsreikningur

1. flokks veðdeildar Landsbankans 31. des. 1916.

Eignir:

1. Skuldabrjef fyrir lánun	kr.	1005461 20
2. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur:		
a. Fallið í gjalddaga	kr.	3887 96
b. Ekki fallið í gjalddaga	—	13595 16
		17483 12
3. Inneign hjá bankanum	—	369853 86
	Kr.	1392798 18

Skuldir:

1. Bankavaxtabrjef í umferð	kr.	1237400 00
2. Ógreiddir vextir af bankavaxtabrjefum:		
a. Fallnir í gjalddaga	kr.	4349 25
b. Ekki fallnir í gjalddaga	—	27841 50
		32190 75
3. Mismunur, sem reikningslega tilheyrir varasjóði:		
a. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur		
sbr. eignalið 2	kr.	17483 12
b. Innborgaðar varasjóðstekjur	—	105724 31
		123207 43
	Kr.	1392798 18

Reikningur

150

yfir innborganir og útborganir 2. flokks veðdeildar Landsbankans á árinu 1916.

Innborganir:

1. Inneign hjá bankanum 1. jan. 1916	kr.	284461 19
2. Borgað af lánum	—	146180 91
3. Vextir af lánum	—	98596 57
4. Tekjur til varasjóðs og stjórnarkostnaðar:		
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr.	10955 13
b. Dráttarvextir	—	2115 17
c. Vextir af inneign hjá bankanum	—	5880 52
d. Tekjur af fasteign deildarinnar	—	136 00
		— 19086 82
	kr.	548325 49

Útborganir:

1. Innleyst bankavaxtabrjef	kr.	99300 00
2. Vextir af bankavaxtabrjefum	—	99896 26
3. Varasjóðskostnaður:		
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr.	2500 00
b. Kostnaður við fasteign deildarinnar	—	32 00
c. Tap við sölu sömu fasteignar	—	1369 79
d. Annar kostnaður	—	349 33
		— 4251 12
4. Inneign hjá bankanum 31. des. 1916	—	344878 11
	kr.	548325 49

Efnahagsreikningur

2. flokks veðdeildar Landsbankans 31. desember 1916.

Eignir:

1. Skuldabryf fyrir lánum	kr.	1958871 72
2. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur:		
a. Fallið í gjalddaga	kr.	6116 15
b. Ekki fallið í gjalddaga	—	24424 83
		— 30540 98
3. Inneign hjá bankanum	—	344878 11
	Kr.	2334290 81

Skuldir:

1. Bankavaxtabrjef í umferð	kr.	2200600 00	
2. Ógreiddir vextir af bankavaxtabrjefum:			
a. Fallnir í gjalddaga	kr.	1818 00	
b. Ekki fallnir í gjalddaga	—	49513 50	
			— 51331 50
3. Mismunur, sem reikningslega tilheyrir varasjóði:			
a. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur			
sbr. eignalið 2	kr.	30540 98	
b. Innborgaðar varasjóðstekjur	—	51818 33	
			— 82359 31
			kr. 2334290 81

Reikningur

yfir innborganir og útborganir 3. flokks veðdeildar Landsbankans á árinu 1916.

Innborganir:

1. Inneign hjá bankanum 1. janúar 1916	kr.	220316 90	
2. Borgað af lánum	—	108640 22	
3. Vextir af lánum	—	119052 61	
4. Tekjur til varasjóðs og stjórnarkostnaðar:			
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr.	13228 02	
b. Dráttarvextir	—	2362 85	
c. Vextir af inneign hjá bankanum	—	3342 04	
			— 18932 91
			kr. 466942 64

Útborganir:

1. Innleyst bankavaxtabrjef	kr.	82600 00	
2. Vextir af bankavaxtabrjefum	—	121855 25	
3. Varasjóðskostnaður:			
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr.	2000 00	
b. Annar kostnaður	—	256 32	
			— 2256 32
4. Inneign hjá bankanum 31. desember 1916	—	260231 07	
			kr. 466942 64

Efnahagsreikningur

150

3. flokks veðdeildar Landsbankans 31. desember 1916.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr.	2477276	33
2. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur:			
a. Fallið í gjalddaga	kr.	9783	10
b. Ekki fallið í gjalddaga	—	30878	75
			40661 85
3. Inneign hjá bankanum	—	260231	07
			kr. 2778169 25

Skuldir:

1. Bankavaxtabréf í umferð.	kr.	2660200	00
2. Ógreiddir vextir af bankavaxtabréfum:			
a. Fallnir í gjalddaga	kr.	414	00
b. Ekki fallnir í gjalddaga	—	59854	50
			60268 50
3. Mismunur, sem reikningslega tilheyrir varasjóði:			
a. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur			
sbr. eignalið 2	kr.	40661	85
b. Innborgaðar varasjóðstekjur	—	17038	90
			57700 75
			kr. 2778169 25

Reikningur

yfir innborganir og útborganir 4. flokks veðdeildar Landsbankans á árinu 1916.

Innborganir:

1. Inneign hjá bankanum 1. jan. 1916	kr.	7399	24
2. Útgefin bankavaxtabréf	—	158600	00
3. Borgað af lánum	—	25340	69
4. Vextir:			
a. Af lánum	kr.	28019	74
b. Af útgefnum bankavaxtabréfum	—	2250	40
			30270 14
			Flyt kr. 221610 07

150

	Fluttar	kr.	221610 07
5. Tekjur til varasjóðs og stjórnarkostnaðar:			
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr.	3113 43	
b. Dráttarvextir	—	1113 78	
c. 1% lántökugjald	—	1586 00	
d. Eigendaskiftagjald.	—	58 16	
e. Vextir af inneign hjá bankanum	—	207 24	
			6078 61
6. Tillag landssjóðs	—	5000 00	
	kr.	232688 68	

Útborganir:

1. Veitt lán.	kr.	158600 00	
2. Innleyst bankavaxtabrjef	—	12000 00	
3. Vextir af bankavaxtabrjefum	—	20052 00	
4. Varasjóðskostnaður:			
a. Skrifstofu og stjórnarkostnaður	kr.	2500 00	
b. Endurskoðunarlaun	—	600 00	
c. Annar kostnaður	—	21 52	
			3121 52
5. Inneign hjá bankanum 31. desember 1916	—	38915 16	
	kr.	232688 68	

Efnahagsreikningur

4. flokks veðdeildar Landsbankans 31. desember 1916.

Eignir:

1. Skuldabryf fyrir lánum	kr.	558006 36	
2. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur:			
a. Fallið í gjalddaga	kr.	674 59	
b. Ekki fallið í gjalddaga	—	6246 09	
			6920 68
3. Inneign hjá bankanum.	—	38915 16	
	kr.	603842 20	

Skuldir:

150

1. Bankavaxtabrjef í umferð	kr.	574300 00
2. Ógreiddir vextir af bankavaxtabrjefum:		
a. Fallnir í gjalddaga	kr.	162 00
b. Ekki fallnir í gjalddaga	—	12921 75
		13083 75
3. Mismunur, sem reikningslega tilheyrir varasjóði:		
a. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur		
sbr. eignalið 2	kr.	6920 68
b. Innborgaðar varasjóðstekjur	—	9537 77
		16458 45
	kr.	603842 20

Landsbankinn í Reykjavík.

Stjórn Landsbankans.

Jón Gunnarsson. Magnús Sigurðsson. Eiríkur Briem. Benedikt Sveinsson.

Framanritaða reikninga veðdeildar Landsbankans höfum við endurskoðað og borið saman við bækurnar og ekkert fundið við þá að athuga.

Jakob Möller. Eggert Briem.

Skrá

um ættarnöfn, er upp hafa verið tekin á árinu 1917.

Ættarnafstaki:

Ættarnafnið:

1. Sigurður P. Johnson, barnaskólastj., Mýrarhúsum, Seltjarnarnesi	Heiðdal
2. Trausti Árnason, fiskimatsmaður, Akureyri	Reykdal
3. Geir og Sigurður Haukdal, synir Sigurðar ráðunauts Sigurðssonar í Reykjavík	Haukdal
4. Páll Dalmar Sigurjónsson, váttryggingarumboðsmaður, Siglufirði	Dalmar
5. Jón Jónson, docent, Reykjavík	Aðils
6. Niðjar Björns A Blöndal, sýslumanns í Húnavatnssýslu . . .	Blöndal
7. Benedikt Gröndal Þorvaldsson, cand. phil., Reykjavík . . .	Gröndal
8. Benedikt Gröndal Þórðarson, stud. art., Hafnarfirði	Gröndal
9. Jens Gunnar Indriðason, stud. art., Reykjavík	Viðar
10. Jón málari, Jónas verksmiðjustjóri, Margrjet og Vilhjálmur verslunarm., börn Þórarins Jónassonar, öll til heimilis á Akureyri	Þór
11. Elías Hólm Finnsson, verslunarmaður, Reykjavík	Hólm
12. Pjetur Valdimarsson Snæland, sölustjóri í Hafnarfirði	Snæland
13. Gunnlaugur Jónsson, vjelstjóri, Reykjavík	Fossberg
14. Kjartan Guðjón Tómasson, vjelstjóri frá Ísafirði	Örvar
15. Valdimar Jóhannsson, skráddarasveinn, Reykjavík	Álfstein
16. Niðjar Gríms heitins Laxdal, bókbindara, Akureyri	Laxdal
17. Niðjar Ólafs stiptamtmanns Stefánssonar	Stephensen
18. Niðjar Þórarins sýslumanns Jónssonar, frá Grund í Eyjafirði .	Thorarensen
19. Böðvar Jónsson, yfirrjettarmálaflutningsmaður, Akureyri . . .	Bjarkan
20. Guðmundur Guðmundsson, cand. phil., Akureyri	Vestmar
21. Þorvaldur Jónsson, bankaritari, Akureyri	Vestmann
22. Jóhann Ragúelsson, kaupmaður, Akureyri, og fósturdóttir hans Olga Margrjet Þórðardóttir	Ragúels
23. Sigurður Einarsson, dýralæknir, Akureyri	Hlíðar
24. Sigurður P. Klemensson, formaður, Kurfi, Vindhælishreppi . .	Íshólm
25. Aug. Flygenring, kaupmaður, Hafnarfirði	Flygenring
26. Guðmundur Árnason, stud. art., Stóru- og Bjarnanesprestakalli	Skapta
27. Magnús P. S. Blöndahl, framkvæmdarstjóri, Reykjavík	Blöndahl
28. Jón Jónsson, Brunnum, Kálfafellsprestakalli	Brunnan
29. Björn Benediktsson, Flankastöðum, Vindhælishreppi, og sonur hans Ari Leo	Fossdal
30. Óskar Borgþórsson, stúdent, Reykjavík	Borg.

Firminatilkygningar.

Samkvæmt lögum nr. 42, 13. nóv. 1903, um verslanaskrár, firmu og prókúruumboð, hafa eftirgreindar tilkynningar verið auglýstar 1917.

I. Reykjavík.

1. Trjesmiðirnir Júlíus Sveinsson Ingólfsstræti 6 og Ólafur Jónsson Laugaveg 24, báðir til heimilis í Reykjavík, tilkynna til firmaskrárinnar, að þeir reki í fjelagi með ótakmarkaðri ábyrgð, verslun og vinnustofu í Reykjavík undir firmanafninu Júlíus og Ólafur. Báðir eigendur hafa hvor um sig rjett til að rita firmað.

Júlíus Sveinsson ritar firmað þannig:

Júlíus og Ólafur.

Júlíus Sveinsson.

Ólafur Jónsson ritar firmað þannig:

Júlíus og Ólafur.

Ólafur Jónsson.

2. Kaupmaður G. Eiríkss tilkynnir, að prókúruumboð Daniels Halldórssonar sje afturkallað frá 1. nóv. 1916, að telja.
3. Formaður hlutafjeldagsins »Sjávarborg« hjer í bænum, er skrásett var 1. okt. 1909, tilkynnir, að fjelag þetta hafi verið leyst upp 22. nóv. 1916.
4. Hjermeð tilkynnist til firmaskrárinnar, að prókúruumboð herra Carls Finsen afturkallast.

Reykjavík, 29. des. 1916.

Trolle & Rothe.

5. Hjermeð tilkynnist til firmaskrárinnar, að prókúruumboð herra Carls Finsen afturkallast.

Reykjavík, 29. des. 1916.

Carl Trolle.

6. Jóhann Ólafsson og Sigfús Blöndahl, kaupmenn í Reykjavík, reka umboðs- og heildsöluverslun í Reykjavík, sem fullábyrgisfjeldagar með firma:

Jóhann Ólafsson & Co.

Jóhann Ólafsson ritar firmað þannig:

Jóh. Ólafsson & Co.

Sigfús Blöndahl ritar firmað þannig:

Jóh. Ólafsson & Co.

Reykjavík, 5. jan. 1917.

Jóhann Ólafsson. Sigfús Blöndahl.

- 152** 7. Hjermeð tilkynnist til firmaskrárinnar, að vjer höfum gefið herra Valdemar Hansen í Reykjavík prókúruumboð fyrir firma vort.

Reykjavík, 10. janúar 1917.

Trolle & Rothe.

Prókúruhafinn ritar firmað þannig:

pr. p. Carl Trolle.

Vald. Hansen.

8. Hjermeð tilkynnist til firmaskrárinnar, að jeg hefi gefið herra Valdemar Hansen í Reykjavík prókúruumboð fyrir firma mitt.

Reykjavík, 10. janúar 1917.

Carl Trolle.

Prókúruhafinn ritar firmað þannig:

pr. p. Carl Trolle.

Vald. Hansen.

9. Hlutfjelagið »Nýja Bíó« starfrækir kvikmyndasýningar í Reykjavík og á öðrum stöðum á Íslandi ef til kemur, með takmarkaðri ábyrgð. Lög fjelagsins eru dagsett 12. apríl 1912. Lögheimili fjelagsins er í Reykjavík. Í stjórn fjelagsins eru: Lárus Fjeldsted lögfræðingur í Reykjavík formaður, Bjarni Jónsson snikkari í Reykjavík og Carl Sæmundsen kaupmaður í Kaupmannahöfn meðstjórnendur, hinn fyrnefndi er um leið framkvæmdarstjóri fjelagsins og prókúruhafi. Varamaður í stjórninni er: Guðmundur Jensson verslunarmaður í Reykjavík. Tveir úr stjórninni rita firmað. Hlutfjeð er 24000 kr., er skiftist í 48 hluti, hver að upphæð kr. 500,00 og hljóða á nafn. Hlutfjeð er alt greitt. Tilkynningar til fjelagsmanna gerast með ábyrgðarbrjefi.

Reykjavík, 20. janúar 1917.

H.f. Nýja Bíó.

Bjarni Jónsson. Lárus Fjeldsted.

Prókúrahafi ritar firmað þannig:

Bjarni Jónsson.

10. Undirritaður Egill Jacobsen kaupmaður, til heimilis í Pósthússtræti 2 Reykjavík, rekur vefnaðarvöruverslun hjer í bænum undir firmanafninu »Egill Jacobsen« með útibúum í Hafnarfirði og í Vestmannaeyjum.

Prókúruhafi firmans er ungfrú Guðrún Þorkelsdóttir.

Egill Jacobsen ritar firmað þannig:

Egill Jacobsen.

Guðrún Þorkelsdóttir ritar firmað þannig:

p. p. Egill Jacobsen.

Guðrún Þorkelsdóttir.

11. Jeg undirritaður Ludvig Andersen klæðskeri í Reykjavík veiti hjermeð herra **152**
O. J. Lauth prókúruumboð fyrir klæðaverslun mína.
O. J. Lauth skrifar firmað þannig:
p. p. Ludvig Andersen.
O. J. Lauth.
Reykjavík, 22. janúar 1917.
12. Jeg undirskrifaður Páll H. Gíslason, kaupmaður í Reykjavík tilkynni hjermeð til verslunarskrárinnar í Reykjavík, að jeg hefi veitt herra verslunarmanni Þorleifi Jónssyni prókúruumboð fyrir verslun mína í Reykjavík.
Prókúruhafinn ritar firmað þannig:
p. p. verslun Páls H. Gíslasonar.
Þorleifur Jónsson.
Reykjavík, 19. janúar 1917.
Páll H. Gíslason.
13. Hjermeð tilkynnist til firmaskrárinnar, að vjer höfum gefið herra Valdemar Hansen í Reykjavík prókúruumboð fyrir firma vort.
Reykjavík, 10. janúar 1917.
Trolle & Rothe.
Prókúruhafinn ritar firmað þannig:
pr. p. Trolle & Rothe.
Vald. Hansen.
14. Undirritaður Þorsteinn J. Sigurðsson, kaupmaður hjer í bænum tilkynnir hjermeð til firmaskrárinnar í Reykjavík, að hann rekur verslun hjer í bænum undir firmanafninu »Litla búðin« og ritar hann firmað þannig:
Litla búðin
Þorsteinn J. Sigurðsson.
Reykjavík, 30. janúar 1917.
Þorsteinn J. Sigurðsson.
15. Hjermeð tilkynnist til firmaskrárinnar, að sú breyting hefir orðið á stjórn Fiskiveiðahlutafjeldagsins »Ísland« í Reykjavík, að úr stjórninni hefir gengið Pjetur kaupm. Jónsson í Reykjavík, en í stað hans er kosinn Þorsteinn skipstjóri Þorsteinsson í Reykjavík.
Reykjavík, 5. febrúar 1917.
Pr. pr. Fiskiveiðahlutafjeldagið »Ísland«
Jes Zimsen.

- 152 16. Jeg undirritaður G. Eiríkss, heildsali í Reykjavík, tilkynni hjermeð til firmaskrárinnar, að hr. Björn Ólafsson hefir prókúruumboð fyrir verslun mína og ritar hann firmað þannig:

p. p. G. Eiríkss,
Björn Ólafsson.

Reykjavík, 15. febrúar 1917.

G. Eiríkss.

17. Sigurjón Ólafsson skipstjóri, Lindargötu 25, Ólafur G. Eyjólsson kaupm. Hverfisgötu 18, Ólafur J. Hvanndal Lindargötu 1 B, og Sigurður Sigfússon sjómaður, tilkynna til firmaskrárinnar, að þeir, með ótakmarkaðri ábyrgð, reki fiskiveiðar og siglingu undir firmanafninu: »Sameignarfjelagið Úlfar«, með mótorbát, er þeir nú hafa í smíðum og Úlfur heitir. Framkvæmdarstjóri er Ólafur G. Eyjólfsen og hefir hann prókúruumboð fyrir fjelagið og ritar hann firmað þannig:

P. p. »Sameignarfjelagið Úlfar«

Ó. G. Eyjólfsen.

»Sameignarfjelagið Úlfar«.

Sigurjón Ólafsson,

(formaður).

Ó. G. Eyjólfsen. Ólafur J. Hvanndal,

(meðstjórnendur).

18. Hlutfjelagið »Nýja Bíó« starfrækir kvikmyndasýningar í Reykjavík og á öðrum stöðum á Íslandi ef til kemur, með takmarkaðri ábyrgð.

Lög fjelagsins eru dagsett 12. apríl 1912. — Lögheimili fjelagsins er í Reykjavík. Í stjórn fjelagsins eru: Lárus Fjeldsted lögfræðingur í Reykjavík, formaður, Bjarni Jónsson snikkari í Reykjavík og Carl Sæmundsen kaupmaður í Kaupmannahöfn meðstjórnendur, hinn fyrnefndi er um leið framkvæmdarstjóri fjelagsins og prókúruhafi. Varamaður í stjórninni er: Guðmundur Jensson verslunarmaður í Reykjavík. Tveir úr stjórninni rita firmað. Hlutfjeð er 24000 kr., er skiftist í 48 hluti, hver að upphæð kr. 500,00 og hljóða á nafn. Hlutfjeð er alt greitt. Tilkynningar til fjelagsmanna gerast með ábyrgðarbrjeði.

Reykjavík, 20. janúar 1917.

»H.f. Nýja Bíó«.

Bjarni Jónsson. Lárus Fjeldsted.

Prókúruhafi ritar firmað þannig:

Pr. pr. »h.f. Nýja Bíó«

Bjarni Jónsson.

19. Vjer undirritaðir einustu eigendur verslunarinnar »Jón Hjartarson & Co«, 152
sbr. tilkynning til firmaskrárinnar 17. apríl 1915, tilkynnum hjermeð, að Jón
Hjartarson er einn orðinn eigandi verslunarinnar, sem hann framvegis rekur
undir sama firmanafni og fullnægir Jón Hjartarson einn öllum skuldbinding-
um firmans.

Reykjavík, 7 febrúar 1917.

Jón Guðmundsson. Sveinn M Hjartarson. Jón Hjartarson.

20. Á aðalfundi h.f. Fjelagsbókbandið, sem haldinn var 13. f. m., gekk hr. Þor-
leifur Gunnarsson úr stjórn fjelagsins, og er stjórnin nú skipuð þannig:

Formaður Ingvar Þorsteinsson, gjaldkeri Björn Bogason, ritari Lúðvíg
Jakobsson, til vara Runólfur Guðjónsson.

pr. h.f. Fjelagsbókbandið

Ingvar Þorsteinsson. Björn Bogason. Lúðvíg Jakobsson.

21. Jeg undirritaður eigandi firmans klæðaverslunar H. Andersen & Søn í Reykja-
vík gef hjermeð hr. klæðskera Vigfúsi Guðbrandssyni prókúruumboð fyrir
firmað klæðaverslunina H. Andersen & Søn og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Klæðaverslun H. Andersen & Søn.

Vigf. Guðbrandsson.

Reykjavík, 7. mars 1917.

Helga Bjarnason.

22. Hjermeð auglýsist, að frá í dag og þar til öðruvísi verður ákveðið, hefir
herra bæjarfulltrúi Þorvarður Þorvarðsson prókúruumboð fyrir Clementz &
Co. h.f. og ritar hann firmað þannig:

Pr. pr. Clementz & Co h.f.

Þorvarður Þorvarðsson.

Reykjavík, 5 maí 1917.

Clementz & Co. h.f.

Þorkell P. Clementz.

23. Jeg undirrituð Hansína Fr. Hansdóttir, eigandi verslunarinnar »Von« hjer í
bænum, tilkynni hjermeð til firmaskrár kaupstaðarins, að jeg hefi veitt herra
kaupmanni Snorra Jóhannssyni hjer í bænum prókúruumboð fyrir ofan nefnda
verslun mína.

Reykjavík, 2 maí 1917.

Hansína Fr. Hansdóttir.

24. Undir firma »Fatabúðin« rekur Guðríður Árnadóttir verslun hjer í bænum
með allskonar tilbúin fatnað, og með ótakmarkaðri ábyrgð.

Hún ritar firmað þannig:

»Fatabúðin«.

Guðríður Árnadóttir.

- 152** 25. Jeg undirrituð Hansína Fr. Hansdóttir, eigandi verslunarinnar »Von« hjer í bænum, tilkynni hjermeð til firmaskrár kaupstaðarins, að prókúruumboð Hallgríms Tómassonar fyrir tjeða verslun er fallið úr gildi frá þessum degi að telja.

Reykjavík, 2. maí 1917.

Hansína Fr. Hansdóttir.

26. Undir firma h.f. Mótórværkstæðið »Dvergur«, er rekin viðgerð á mótórum og annað það, er að járnsmíði, lýtur í Reykjavík af hlutafjelagi með lögum dags. 22. maí 1917. Í stjórn fjelagsins eru 3 menn og eru þeir Jóhannes Magnússon verslunarmaður formaður, Guðjón Ólafsson seglasaumari og Einar Pjetursson verslunarmaður meðstjórnendur. — Hlutafjeð er 15 þúsund krónur, skift í 25 kr., 100 kr. og 500 kr. hluti. Hlutabrefin hljóða á nafn. Hlutafjeð er að fullu greitt.

Formaður og annarhvor hinna úr stjórninni rita firmað. Prókúru hefir Einar Pjetursson verslunarmaður.

Stjórnin ritar firmað þannig:

H.f. Mótórværkstæðið »Dvergur«.

Jóh. Magnússon. Guðjón Ólafsson.

Eða:

Jóhannes Magnússon. Einar Pjetursson.

Prókúruhafinn ritar firmað þannig:

p. p. h.f. Mótórværkstæðið »Dvergur«.

Einar Pjetursson.

Reykjavík, 25. maí 1917.

Jóh. Magnússon. Guðjón Ólafsson. Einar Pjetursson.

27. Stjórn h.f. fiskiveiðafjelagsins »Hákon jarl« í Reykjavík tilkynnir til firmaskrárinnar, að sú breyting varð á stjórn fjelagsins á aðalfundi þess, sem haldinn var 26. maí þ. á., að yfirjettarprókúrátor Oddur Gíslason var kosinn meðstjórnandi í stoð konsúls Olgeirs Friðgeirssonar, er dreginn var út samkvæmt lögum fjelagsins.

Carl Proppé og Oddur Gíslason rita firmað þannig:

C. Proppé. Oddur Gíslason.

Þorsteinn Jónsson og Oddur Gíslason rita firmað þannig:

Oddur Gíslason. Þorsteinn Jónsson.

Reykjavík, 8. júní 1917.

C. Proppé. Oddur Gíslason. Þorst. Jónsson.

28. Á stjórn Niðursuðu- og þjaturverksmíðjuhlutafjelagsins Ísland, hefir sú breyting orðið, að P. M. Bjarnason hefir gengið úr stjórninni, en í hans stað tek-

ið sæti í henni Guðmundur Kr. Guðmundsson kaupmaður ásamt Tómasi Jónssyni kaupmanni. Skrifu þeir firmað eftirleidis þannig: 152

Niðursuðu- og þjaturverksmiðjuhlutafjlagið Ísland.

Tómas Jónsson Guðm. Kr. Guðmundsson.

Þetta tilkynnist hjermeð til firmaskrárinnar.

Reykjavík, 8. maí 1917.

Niðursuðu- og þjaturverksmiðjuhlutafjlagið Ísland.

Tómas Jónsson. Guðm. Kr. Guðmundsson. Pjetur M. Bjarnason.

29. Íshús- og fiskiveiðahlutafjlagið »Herðubreið« rekur íshús í Reykjavík og fiski- og síldveiðar. Lög fjelagsins eru dags. 1. apríl 1916 og er hlutafjeð kr. 70,000,00 skift í 70 hluti, að fullu innborgað, hlutabrfjefin hljóða á nafn. Stjórn fjelagsins skipa þrír hluthafar: formaður og tveir meðstjórnendur og geta tveir úr stjórninni skuldbundið fjelagið og veðsett eignir þess. Núverandi stjórn er formaður Þórður Bjarnason kaupmaður hjer í bænum, meðstjórnendur Carl Proppé kaupmaður og Carl Olsen kaupmaður, báðir hjer í bænum. Birtingar til fjelagsmanna skulu gjörðar skriflega eða með sím-skeytum, en ekki með auglýsingum í opinberum blöðum.

Stjórnin ritar firmað þannig:

H.f. Herðubreið.

Þórður Bjarnason C. Proppé

30. Stjórn fiskiveiðahlutafjelagsins »Ægir« tilkynnir hjermeð að fjelagið reki fiskiveiðar, þar á meðal síldveiðar, annast verkun, kaup og sölu á fiski og fiski-afurðum og annan atvinnurekstur, sem stendur í sambandi við fiskiveiðar. Lög fjelagsins eru samþykkt 13. júní 1914 og breyting 26. maí 1917. — Stjórn skipa: Magnús Blöndahl formaður og meðstjórnendur Indriði Gottsveinsson og Páll Magnússon. Undirskrift formanns og annars meðstjórnanda er skuldbindandi fyrir fjelagið. Útgerðarstjóri er Magnús Blöndahl. Hlutafje fjelagsins er 90 þúsund krónur, er skiftist í 5000 króna hluti, þaraf innborgað 85000 krónur. Hlutabrfjefin hljóða á nafn. Birtingar til fjelagsmanna skal setja í Lögbertiugablaðið og eitt eða tvö önnur blöð í Reykjavík, sem talin eru viðlesnust, nema stjórnin ákveði annað um boðun aukafundar. Varamenn í stjórn eru: Sigurjón Ólafsson skipstjóri, Sigurður Jónsson steinsmiður og Magnús Sveinsson, skipstjóri

Reykjavík, 31. maí 1917.

H.f. Fiskiveiðahlutafjlagið Ægir.

Magnús Blöndahl. Páll Magnússon.

Sigurjón Ólafsson

(í fjarveru Indr. Gottsveinssonar).

- 152 31. Jeg undirritaður Páll Ólafsson kaupmaður tilkynni hjermeð til firmaskrárinnar í Reykjavík, að jeg rek brauðgerðarhús hér í bænum undir firmanafninu: »Heildsölubrauðgerðin« og rita jeg firmað þannig:

Heildsölubrauðgerðin.

Páll Ólafsson.

Reykjavík, 18. júní 1917.

Páll Ólafsson.

32. Jeg undirrituð, sem fengið hefi leyfi til þess að sitja í óskiftu búi eftir manninn Geir sál. Zoëga kaupm., rek eftirleiðis verslun hans undir firmanafninu: »Verslun G. Zoëga«.

Prókúruumboð hafa sonur minn Geir Zoëga og bróðir minn Sigurjón Jónsson.

Skrifa þeir firmað þannig:

Hinn fyrrefndi:

p. p Verslun G. Zoëga.
Geir Zoëga.

Hinn síðarnefndi:

p. p. Verslun G. Zoëga
Sigurjón Jónsson.
Reykjavík, 9. júní 1917.
Helga Zoëga.

33. Undirritaðar reka verslun og kvenfatasaumastofu undir firmanafninu »Alfa«. Ótakmörkuð ábyrgð. Til þess að skuldbinda firmað þarf undirskrift tveggja okkar og munum við rita firmað þannig:

Verslunin »Alfa«

Rósa Jónsdóttir.

Vilborg Vilhjálmsdóttir.

eða: Verslunin »Alfa«

Vilborg Vilhjálmsdóttir

Guðný Vilhjálmsdóttir.

eða: Verslunin »Alfa«

Guðný Vilhjálmsdóttir

Rósa Jónsdóttir.

Reykjavík, 16. júní 1917.

Guðný Vilhjálmsdóttir,
Hverfisgötu 37.

Vilborg Vilhjálmsdóttir,
Hverfisgötu 37.

Rósa Jónsdóttir,
Ingólfsstræti 21.

34. Við undirritaðir, jeg Björn Sveinsson kaupmaður Spítalastíg 4, og jeg Sigurður Skúlason verslunarmaður Grundarstíg 4, báðir hjer í bænum, rekum verslun hjer með firmanafninu: »Breiðablik« með ótakmarkaðri ábyrgð. 152

Firmað ritar hvor um sig þannig:

Breiðablik

Björn Sveinsson.

Breiðablik

Sigurður Skúlason.

Reykjavík, 4. sept. 1917.

Björn Sveinsson. Sigurður Skúlason.

35. Ólafur Johnson konsúll, Arent Claessen kaupmaður, báðir í Reykjavík, og Jón Björnsson frá Svarfhóli, kaupmaður í Borgarnesi, tilkynna að blutafjellagið fiskiveiðafjellagið »Dröfn« reki útgerð mótorbáta til fiskiveiða og atvinnugreina, sem standa í sambandi við fiskiveiðar og útgerð. Lög fjelagsins eru dagsett 25. júní 1916. Í stjórn fjelagsins eru: Formaður Ólafur Johnson konsúll, meðstjórnendur Arent Claessen kaupmaður og Jón Björnsson frá Svarfhóli kaupmaður, varamaður Jón Björnsson frá Bæ, kaupmaður.

Formaður og annar meðstjórnandi geta skuldbundið firmað. — Höfuðstóllinn er 50000,00 krónur, þar af innborgað kr. 46000,00, afgangurinn greiðist þegar krafist er. Hlutabréfin hljóða á nafn og er hvert þeirra 1000,00 krónur.

Reykjavík, 5. september 1917.

Í stjórn hlutafjelagsins fiskiveiðafjelagsins »Dröfn«.

Ól Johnson. A. Claessen. Jón Björnsson.

36. Jeg undirrituð Hansína Fr. Hansdóttir í Reykjavík tilkynni hjermeð til firmaskrárinnar í Reykjavík, að jeg er hætt að reka hjer verslun undir firmanafninu »Von«.

Reykjavík, 18. sept. 1917.

Hansína Fr. Hansdóttir.

37. Jeg undirritaður Hallgrímur Tómasson kaupmaður í Reykjavík tilkynni hjermeð til firmaskrárinnar í Reykjavík, að jeg rek verslun hjer í bænum undir firmanafninu »Von«.

Firmað rita jeg einn þannig:

Verslunin »Von«.

Hallgr. Tómasson.

38. Undirritaðir Theodór Magnússon, Hverfisgötu 62, og Siggeir Einarsson, Njálsgötu 39 B., tilkynnum hjermeð til firmaskrárinnar í Reykjavík, að við rekum

- 152 brauðgerðarhús á Frakkastíg 14 hjer í bæ undir firmanafninu: Theodór & Siggeir, með ótakmarkaðri ábyrgð.

Firmað ritar hvor um sig þannig:

Theodór & Siggeir

Th. Magnússon.

Theodór & Siggeir

Siggeir Einarsson.

39. Prókúruumboð það, sem herra Björgúlfur Stefánsson hefir haft fyrir mig, afturkallast hjermeð.

Reykjavík, 1. okt. 1917.

Jón Brynjólfsson.

40. Á fundi »fiskiveiðafjelagsins Eggerts Ólafssonar«, 25. sept. þ. á., voru þessir menn kosnir í stjórn fjelagsins: Elías Stefánsson framkvæmdarstjóri formaður, Halldór Kr. Þorsteinsson skipstjóri og Hannes Thorsteinsson yfirjettar-málaflutningsmaður.

Stjórnin ritar firmað þannig:

pr. h.f. Eggert Ólafsson

Elías Stefánsson Halldór Þorsteinsson. Hannes Thorsteinsson.

41. Björgúlfur Stefánsson verslunarmaður og Teódór V. Bjarnar verslunarmaður, báðir hjer í bænum, reka skóverslun hjer í bænum undir firmanafninu: »B. Stefánsson & Bjarnar«, með ótakmarkaðri ábyrgð.

Hvor um sig rita firmað þannig:

B. Stefánsson & Bjarnar.

Reykjavík, 1. október 1917.

B. Stefánsson. Teo Bjarnar.

42. Sigurður Hallsson Grettisgötu 50 í Reykjavík, rekur verslun hjer í bænum undir firmanafninu: »Grettir«, og ritar hann firmað þannig:

»Grettir«

Sigurður Hallsson.

43. Hlutaafjlagið »Skaftfellingur« er stofnað samkvæmt samþykktum dags. 7. febr. 1917 til þess að reka siglingar milli hafna á Suðurlandi. Í stjórn fjelagsins eru: Lárus Helgason óðalsbóndi á Kirkjubæjarklaustri, síra Sigurður Sigurðsson prestur í Þykkvabæjarklaustursprestakalli, Bjarni Pálsson lausamaður á Söndum, Eyjólfur Guðmundsson óðalsbóndi á Hvoli í Vestur-Skaftafellssýslu og Hannes Thorarensen framkvæmdarstjóri Sláturfjelags Suðurlands í Reykjavík. Heimild til að rita firmað hefir Lárus óðalsbóndi Helgason með minst tveim öðrum mönnum úr stjórn fjelagsins. Hlutaafjeð er 30,225 — þrjátíu þúsund tvö hundruð tuttugu og fimm — krónur og er að fullu innborgað. Hlutirnir hljóða á nafn, skift í 25 kr., 50 kr. og 100 kr. hluti. Birtingar til

fjelagsmanna skulu birtar með mánaðar fyrirvara á þann hátt, sem stjórnin ákveður. — Prókúruumboð hefir framkvæmdarstjóri Sláturfjelags Suðurlands Hannes Thorarensen í Reykjavík. 152

p. t. Vík í sept. 1917.

Lárus Helgason. Bjarni Pálsson. Sigurður Sigurðsson. Eyjólfur Guðmundsson.
Prókúruhafinn ritar þannig:

pr. pro. »h.f. Skattfellingur«
H. Thorarensen.

44. Hjermeð leyfi jeg mjer að tilkynna til verslunarskrár Reykjavíkurkaupstaðar, að Samband íslenskra samvinnufjelaga, skammstafað S. Í. S., annast vörukaup og vörusölu þeirra kaupfjelaga og annara samvinnufjelaga, sem í því eru. Samþykktir S. Í. S. eru dagsettar $^{20}/_6$ 1917. Samkv. 1. gr. samþykttanna er heimili og varnarþing S. Í. S. á Akureyri, en aðalskrifstofa þess er í Reykjavík. Útskrifstofur hefir sambandið sem stendur í Kaupmannahöfn og New York.

Fjártrygging sambandsins byggist á því, að öll þau fjelög, sem í því eru, ábyrgjast samstaklega (in solidum) allar löglegar skuldbindingar sambandsins, en skuldbindingar fjelaganna ábyrgjast allir fjelagsmenn samstaklega (in solidum).

Auglýsingar til fjelaga þeirra, sem í Samb. ísl. samvinnufjelaga eru, skulu birtar í Lögbirtingablaðinu.

Í stjórn S. Í. S. eru nú Pjetur Jónsson kaupfjelagsstjóri frá Húsavík formaður og Sigurður Kristinsson kaupfjelagsstjóri á Akureyri og Ingólfur Bjarnason kaupfjelagsstjóri í Fjósatungu meðstjórnendur. Formaður ritar firmað.

Framkvæmdarstjóri S. Í. S. er Hallgrímur Kristinsson í Reykjavík og hefir hann prókúruumboð.

Húsavík, 30. septbr. 1917.

Pjetur Jónsson.

Akureyri, 6. október 1917.

S. Kristinsson. Ing. Bjarnason.

Reykjavík, 14. nóvbr. 1917.

pr. pr. Samband ísl. samvinnufjelaga

H. Kristinsson.

45. Pjetur J. Thorsteinsson kaupmaður, Ólafur Johnson konsúll og Gunnar Thorsteinsson verslunarmaður tilkynna, að stofnað sje hlutafjelagið »Hörður« í Reykjavík. Lög fjelagsins eru dagsett $^{30}/_{11}$ '17. Tilgangur fjelagsins er að reka verslun og sjávarútgerð til fiskiveiða og flutninga. Í stjórn fjelagsins eru: Formaður Pjetur J. Thorsteinsson, meðstjórnendur Ólafur Johnson og Gunnar Thorsteinsson. Formaður ritar einr firmað, en þar sem vald hans

152

nær eigi til, þarf undirskrift annars meðstjórnanda með formanni. Stofnfjæð er 100 þús. kr., sem skiftist í hluti að upphæð 1000 kr. hver. Hlutirnir hljóða á nafn og eru greiddir að fullu. Birtingar til fjelagsmanna þarf eigi að setja í opinber blöð.

Formaður Pjetur J. Thorsteinsson ritar firmað þannig:

h.f. Hörður

P. J. Thorsteinsson.

Formaður og meðstjórnandi Ólafur Johnson rita firmað þannig:

h.f. Hörður

P. J. Thorsteinsson. Ól. Johnson.

Formaður og meðstjórnandi Gunnar Thorsteinsson rita firmað þannig:

h.f. Hörður

P. J. Thorsteinsson. Gunnar Thorsteinsson.

Reykjavík, 30 nóv. 1917.

P. J. Thorsteinsson. Ól. Johnson. Gunnar Thorsteinsson.

II. Mýra- og Borgarfjarðarsýsla.

1. Haraldur Böðvarsson kaupmaður í Reykjavík, Sverre Hansen skipaútgerðarmaður í Bergen og Eggert Claessen yfirjettarmálaflutningsmaður í Reykjavík, tilkynna til firmaskrárinnar, að hlutafjelaði »Haraldur Böðvarsson & Co. h.f.« reki verslun á Akranesi. Samþyktnirnar eru dagsettar 6. okt. 1916. Í stjórn fjelagsins eru: Haraldur Böðvarsson formaður og meðstjórnendur Sverre Hansen og Eggert Claessen. Undirskrift formanns er gild að því er snertir venjulega rekstursstarfsemi, ella þarf undirskrift formanns og annars meðstjórnanda. Til þess að veðsetja eignir fjelagsins, kaupa og selja fasteignir, þarf samþykki fjelagsfundar. Höfuðstóllinn er 65 þús. kr., er skiftist í 1000 kr., 500 kr. og 100 kr. hluti, sem hljóða á nafn og skulu greiðast að fullu, þegar formaður fjelagsins krefst þess. Birtingar til fjelagsmanna þarf eigi að setja í opinber blöð.

Haraldur Böðvarsson ritar firmað þannig:

Haraldur Böðvarsson & Co. h.f.

Haraldur Böðvarsson.

Haraldur Böðvarsson og Sverre Hansen rita firmað þannig:

Haraldur Böðvarsson & Co. h.f.

Haraldur Böðvarsson. Sverre Hansen.

Haraldur Böðvarsson og Eggert Claessen rita firmað þannig:

Haraldur Böðvarsson & Co. h.f.

Haraldur Böðvarsson. Eggert Claessen.

2. Ól. B. Björnsson, Niels Kristmannsson og Bjarni Ólafsson tilkynna, að þeir reki verslun á Akranesi undir firmanafninu »Bjarni Ólafsson & Co.«. Samþykktir dags. 28. febr. 1917. Höfuðstóll er 10,000 kr. Ól. B. Björnsson ábyrgist einn skuldir fjelagsins. Heimild til að rita firmað hafa stjórnendur, sem eru: Ól. B. Björnsson, Niels Kristmannsson og Bjarni Ólafsson, hver í sínu lagi. Birtingar setjast í Lögbirtingablaðið. 152

III. Snæfellsness- og Hnappadalssýsla.

1. Hlutaafjelaði »Breiðafjarðarbáturinn« rekur flóabátsferðir um Breiðafjörð og víðar. Lög fjelagsins eru dagsett 15. sept. 1916. Stofnfje fjelagsins er 30000 kr., skift í 25 kr., 50 kr., 100 kr. og 500 kr. hluti, og er greitt að fullu. Hlutaþræfin hljóða á nafn. Stjórn fjelagsins skipa 7 menn, kosnir til eins árs í senn. Formaður fjelagsstjórnarinnar er kaupmaður Sæmundur Halldórsson, Stykkishólmi. Undirskriftir formanns fjelagsstjórnar og þriggja annara stjórnenda eru skuldbindandi fyrir fjelagið. Til fjelagsfunda skal boða með auglýsingu í 2 viðlesnustu blöðum landsins. Aðalskrifstofa fjelagsins, heimilisfang þess og varnarþing er í Stykkishólmi.
2. Firmað »Bræðurnir Proppé« tilkynnir, að sú breyting sje orðin um verslun firmans á Sandi, að prókúruhafi fyrir nefnda verslun, herra Valdimar Ármannsson, sje orðinn meðeigandi í versluninni á Sandi, þannig að hann eigi helming þeirrar verslunar, með öllum þeim rjettindum og skyldum, sem þar með fylgja.

IV. Barðastrandarsýsla.

1. Hlutaafjelaði »Patrekur« rekur fiskiútveg á Patreksfirði. Lög fjelagsins eru dagsett 5. nóv. 1915 og viðauki við þau 25. janúar 1917. Í stjórn fjelagsins eru: Ólafur konsull Jóhannesson formaður, Guðm. sýslum. Björnsson og Jón A. Ólafsson kaupmaður. Formaður hefir rjett til að rita firmað. Hlutaþræ er 60000 krónur, skift í 500 króna hluti, er hljóða á handhafa. Af hlutaþrænu eru greiddar kr. 19250,00 og kr. 10750,00 greiðast 1. maí 1917. Fyrir hinum helmingnum getur stjórnin heimtað tryggingu þegar hún ákveður.

- 152** 2. Guðmundur Sigurðsson og Jóhann Ingivaldur Jónsson reka verslun á Bildudal, með fullri ábyrgð, undir firmanafninu »Verslunin Baldur«.

Guðmundur Sigurðsson ritar firmað þannig:

Verslunin »Baldur«

G. Sigurðsson.

Jóhann I. Jónsson ritar firmað þannig:

Verslunin »Baldur«

Jóh. I. Jónsson.

3. Fiskiveiðahlutafjelagið »Kópur« rekur selveiðar og annan sjávarútveg frá Suðureyri í Tálknafirði. Lög fjelagsins eru dags. 19. júní 1916. Stofnfje 100 þús. krónur skiftist í 1000 kr. hluti, innborgað að fullu. Hlutabréfin ónafnsett. Heimild til að rita firmað hefir formaður eða 2 meðstjórnendur. Fjelagsfundi skal boða með bræfi eða símskeyti. Reikningsár fjelagsins er almanaksárið. Lögheimili fjelagsins og varnarþing þess er fyrst um sinn Tálknafjörður.

Formaður og framkvæmdarstjóri fjelagsins er: Pjetur A. Ólafsson.

Meðstjórnendur: Ragnar Fr. Ólafsson og Páll Stefánsson.

Procura hefir: Pjetur A. Ólafsson.

Formaður og Procurahafi ritar firmað þannig:

p. p. H.f. Kópur

Pjetur A. Ólafsson.

Meðstjórnendur rita firmað þannig:

pr. h.f. Kópur

Ragnar Ólafsson

P. Stefánsson.

V. Isafjarðarsýsla og Isafjörður.

1. Pjetur A. Ólafsson konsúll í Reykjavík, Páll Stefánsson stórkaupmaður í Reykjavík, Kristján Torfason stórkaupmaður á Sólbakka, tilkynna að »Hlutafjelagið Sólbakki« reki iðnað og verslun með sjávarafurðir og það sem að útveg lýtur á Sólbakka. Lög $\frac{2}{10}$ 1915. Hlutafjeð 100,000 kr. í 5000 kr. hlutum á handhafa er greitt að fullu. Firmað rita formaður eða 2 meðstjórnendur. Anton Proppé hefir prókúru.

Nafnritun hans:

p. pr. h.f. »Sólbakki«.

Anton Proppé.

2. Undirritaðir: Ólafur Guðmundsson, Jóhann Bárðarson, Guðmundur Pjetursson og Þorlákur Ólafsson, allir til heimilis í Bolungavík, tilkynnum að við rekum verslun í Bolungavík með firmanafninu Ólafur Guðmundsson & Co. **152**

Rita allir firmað hvor um sig:

Ólafur Guðmundsson ritar þannig:

Ólafur Guðmundsson & Co.

Ó. Guðmundsson.

Þorlákur Ólafsson ritar þannig:

Ólafur Guðmundsson & Co.

Þorlákur Ólafsson.

Jóhann Bárðarson ritar þannig:

Ólafur Guðmundsson & Co.

Jóh. Bárðarson.

Guðmundur Pjetursson ritar þannig:

Ólafur Guðmundsson & Co.

Guðm. Pjetursson.

Ísafirði, 27. júlí 1917.

Jóh. Bárðarson. Ólafur Guðmundsson. Þorlákur Ólafsson. Guðm. Pjetursson.

3. Elías J. Pálsson og Jón S. Edwald tilkynna, að þeir reki með fullri ábyrgð verslun á Ísafirði með firmanafninu: Elías & Edwald.

Rita firmað hvorum sig þannig:

Elías & Edwald,

VI. Eyjafjarðarsýsla og Akureyri.

1. Undir firma »h.f. Siglufjord Sildeoliefabrik« er rekin verslun og verksmiðju-
iðnaður á Siglufirði samkvæmt lögum dags. 12. júlí 1916.

Í stjórn fjelagsins eru þrír menn þeir: Johan Balslev stórkaupm. Kaupmannahöfn, Sören Goos kaupm. á Siglufirði, Kai Hoack yfirjettarmálaflutningsmaður í Kaupmannahöfn.

Firmað rita Johan Balslev og Sören Goos hvor um sig þannig:

»H.f. Siglufjord Sildeoliefabrik«

Johan Balslev eða Sören Goos.

Hlutfje er 250 þús. krónur, skift i hluti á 10.000 kr., 5000 kr. og 1000 kr.

Hlutaþrjefin hljóða á nafn. Hlutaþrjef er alt greitt.

Stjórn h.f. Siglufjord Sildeoliefabrik

12. júlí 1916.

Sören Goos. Johan Balslev. Kai Hoack.

152 2. Otto Tulinius, Einar Gunnarsson og Sigv. Þorsteinsson tilkynna fyrir »Gufubátsfjlag Norðlendinga«, að »Gufubátsfjlag Norðlendinga« er hætt starfsemi sinni.

3. Undir firma h.f. »Sjöstjarnan« er rekin fiskiveiðaatvinna á Akureyri af hlutfjlagi, með lögum dags. 7. febr. 1916.

Í stjórn fjelagsins eru 3 menn og eru þeir: Böðvar Jónsson yfirdómslögmaður formaður og meðstjórnendur Friðjón Jensson læknir og Sigurður Kristinsson kaupfjelagsstjóri.

Í varastjórn eru: Formaður Lárus Rist leikfimiskennari og meðstjórnendur Sigurður Einarsson dýralæknir og Þorkell Þorkelsson kennari. — Formaður og einhver annar úr stjórninni ritar firmað.

Prókúru hefir útgerðarstjóri fjelagsins Þorvaldur Sigurðsson kaupmaður.

Hlutfjeð er 15 þús. kr. skift í 30 hluti á 500 kr. Hlutaþrjefin hljóða á nafn. Hlutfjeð alt greitt.

Tilkynningar birtar í blaði á Akureyri, ef ekki verður komið sjerstakri tilkynningu til allra hluthafa.

Akureyri, 3. ágúst 1917.

Böðvar Jónsson. S. Kristinsson. Friðjón Jensson.

Stjórnin ritar firmað þannig:

H.f. »Sjöstjarnan«

Böðvar Jónsson. S. Kristjánsson

(eða Böðvar Jónsson. Friðjón Jensson).

(eða formaður og einhver varastjórnarmanna)

(eða varaformaður og einhver meðstjórnenda).

Prókúristinn ritar firmað þannig:

pr. h.f. »Sjöstjarnan«

Þorv. Sigurðsson.

4. Under Firma Aktieselskabet »Holar« drives Fiskerivirksomhed af et Aktieselskab hvis Vedtægter er af 2. Juni 1917 og hvis Bestyrelse bestaar af 3 Medlemmer, J. F. Jörgen Klerk som Formand, Hermann Sørensen og Sophus Christensen, af hvilke førstnævnte i Forening med et andet Bestyrelsesmedlem tegner Firmaet. Sidstnævnte har endvidere Prokura. Aktiekapitalen udgør 10000 Kr. Aktier paa 500 Kr., som lyder paa Ihændehaver, men kan noteres paa Navn, og som er fuldt indbetalt.

Bekendtgørelse til Medlemmerne sker i Berlingske Tidende.

Fiskeriaktieselskabet »Holar« af København, hvis Bestyrelse bestaar af Overretssagfører Jörgen Klerk, Direktør Sophus Christensen, begge af København, og Grosserer Hermann Sørensen af Frederiksberg, har oprettet en Filial i Siglefjord undar Firma: Atieselskabet »Holar« (Filial).

Jon Sigurdsson, boende i Reykjavik, bestyrer Filialen og har Prokura.

Kjöbenhavn, den 6te Juli 1917.

Hermann Sørensen. Jörgen Klerk. Soph. Christensen.

VII. *Suður-Múlasýsla.*

132

1. Gunnar Bóasson, Guðni Pjetursson og Tómas Nikulásson, allir til heimilis á Reyðarfirði, tilkynna til firmaskrárinnar, að þeir í fjelagi reki verslun með ótakmarkaðri ábyrgð undir firmanafninu »Verslunin Framsókn«.

Lögheimili þess er á Reyðarfirði.

Guðni Pjetursson ritar firmað þannig:

Verslunin Framsókn.

Guðni Pjetursson.

Gunnar Bóasson ritar firmað þannig:

Verslunin Framsókn.

Gunnar Bóasson.

Tómas Nikulásson ritar firmað þannig:

Verslunin Framsókn.

Tómas Nikulásson.

Gullbringu- og Kjósarsýsla og Hafnarfjörður.

1. Haraldur Böðvarsson kaupmaður í Reykjavík, Sverre Hansen skipautgerðarmaður í Bergen og Eggert Claessen yfirrjettarmálaflutningsmaður í Reykjavík, tilkynna að hlutafjlagið »Haraldur Böðvarsson & Co. h.f.« reki verslun í Sandgerði. — Samþykktir fjelagsins eru dagsettar 6. oktbr. f. á. — Í stjórn fjelagsins eru: Haraldur Böðvarsson, formaður, og meðstjórnendur Sverre Hansen og Eggert Claessen — Undirskrift formanns er gild að því er snertir venjulega rekstursstarfsemi, ella þarf undirskrift formanns og annars meðstjórnanda. — Til þess að veðsetja eignir fjelagsins, kaupa og selja fasteignir, þarf samþykki fjelagsfundar. —

Höfuðstóllinn er 65 þús. kr., skift í 10000 kr., 500 kr. og 100 kr. hluti, sem hljóða á nafn og skulu greiðast að fullu þegar formaður fjelagsins krefst þess. — Birtingar til fjelagsmanna þarf eigi að setja í opinber blöð.

2. Samkvæmt samþykktum lögum 29. okt. 1916 rekur h.f. »Dvergur«, trjesmiðaverksmiðja og timburverslun Hafnarfjarðar, Flygenring & Co., húsa- og húsgagnasmíðar, ásamt verslun með timbur og annan efnivið.

Í stjórn fjelagsins eru 3 menn: formaður og tveir meðstjórnendur, Aug. Flygenring kaupm., Davíð Kristjánsson trjesm. og Guðmundur Helgason gjaldkeri, sem er formaður fjelagsins. — Heimild til að rita firmað hefir formaður fjelagsins, að því er snertir venjulega rekstursstarfsemi, ella þarf undirskrift formanns og annars meðstjórnanda, samkvæmt fjelagslögum.

Hlutafjeð er 27.500 kr., skift í 100 kr. hluti, sem hljóða upp á nafn. — Alt hlutafjeð innborgað. — Birting til fjelagsmanna þarf ekki að setja í opinber blöð.

152

3. Sameignarfélagið »Dvergur«, trjesmiðaverksmiðja og timburverslun Hafnarfjarðar, Flygenring & Co, tilkynnir afturköllun og útstrykun úr firmaskránni á firma þessu, með því að þessum fjelagsskap hafi frá síðustu áramótum verið breytt í hlutafjelag.
4. Ólafur V. Ófeigsson, kaupmaður í Keflavík, rekur verslun í Keflavík undir nafninu »Verslun Ólafs V. Ófeigssonar«, og hefir hann einn rjett til að rita firmað.
5. Það tilkynnist hjermeð, að Böðvar Böðvarsson, bakari í Hafnarfirði, hefir gengið út úr firmanu Verslun Böðvarssona & Co. frá 1. desember þ. á. Að öðru er firmað óbreytt.

153

Auglýsing

frá skráritara vörumerkja í Reykjavík

um skrásetningar þær, sem gjörðar hafa verið árið 1917.

Skrás. 1917 nr. 1.

Tilkynt 20. marst 1917, kl. 4 síðd., af Joseph Watson & Sons, Limited, sápu-gjörðarmönnum, Leeds, Englandi, og skrásett 24. s. m.

Lýsing á merkinu:

Orðið:

NUBOLIC

sem er sjerstaklega tilbúið heiti, er einkenna á með almennar sáputegundir.

Merkið er skrásett í London 27. júlí 1891, 47. flokki, fyrir sömu vörutegundir, og sú skrásetning síðan endurnýjuð 27. júlí 1905.

Skrás. 1917 nr. 2.

Tilkynt 20. mars 1917, kl. 4 síðd., af Andrew Melrose & Company, tesölum, Edinburgh, Skotlandi, og skrásett 24. s. m.

Lýsing á merkinu:

Orðin:

MELROSE'S TEAS

Merkið nær eingöngu til te-tegunda, og er það sjerstakt tilbúið heiti fyrir þær vörutegundir. 153

Samkv. tilk. dags. 15. maí 1891, er merkið skrásett í London 1. okt. s. á., 42. flokki, fyrir sömu vörutegundir, og skrásetningin síðan endurnýjuð 15. maí 1905.

Skrás. 1917 nr. 3.

Tilkynt 22. mars 1917, kl. 5 síðd., af Hodgson & Simpson, Limited, sápu-gjörðarmönnum, Liverpool, Englandi, og skrásett 26. s. m.

Lýsing á merkinu:

Orðin:

BULL'S EYE

Merkið er ætlað fyrir kerti, — þó ekki þar með talin kerti, sem notuð eru við ljósmyndagjörð —, og eru orðin Bulls Eye að skoða sem sjerstakt tilbúið heiti fyrir tjeða vörutegund.

Samkv. tilk. dags. 18. maí 1899, er merkið skrásett í London 22. ágúst 1900, 47. flokki, fyrir sömu vörutegund, og skrásetningin síðan endurnýjuð 18. maí 1913.

Skrás. 1917 nr. 4.

Tilkynt 22. mars 1917, kl. 5 síðd., af Lever Brothers, Limited, sápu-gjörðarmönnum, Port Sunligth, Englandi, og skrásett 26. s. m.

Lýsing á merkinu:

Orðið:

LUX

Merkið er ætlað fyrir almenna sápu, linsterkju, blákku og aðrar efna-samsetningar til þvotta, — þó ekki þar með talin olía til lýsingar, hitunar eða áburðar, kerti, eldspitur og aðrar vörur af líkri tegund. Orðið Lux skal nota sem sjerstakt tilbúið heiti fyrir ofangreindar vörutegundir.

Samkv. tilk. dags. 18. maí 1901 er merkið skrásett í London 25. mars 1903, 47. flokki, fyrir sömu vörutegundir, og skrásetningin endurnýjuð 18. maí 1915.

Tilkynt 22. mars 1917, kl. 5 síðd., af sömu, og skrásett 26. s. m.

Lýsing á merkinu:

Orðið:

VIM

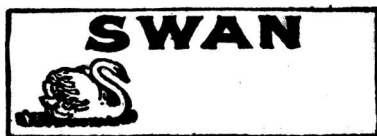
Merkið er ætlað fyrir allskonar fágunarsápur, fágunarduft og fágunarvökva, — þó ekki þar með talin þau fágunarefni eða áburður, sem notaður er á skófatnað, aktýgi, leður eða aðrar þesskonar vörur.

Orðið Vim skal nota sem sjerstakt tilbúið heiti fyrir ofangreindar vörutegundir.

Samkv. tilk. dags. 9. des. 1903, er merkið skrásett í London 5. apríl 1904, 50. flokki, fyrir sömu vörutegundir.

Tilkynt 22. marz 1917, kl. 5 síðd., af sömu, og skrásett 26. s. m.

Lýsing á merkinu:

Aflangur ferhyrningur. Efst í honum stendur með stórum stöfum orðið: SWAN. Undir því, til vinstri handar, er mynd af sitjandi álft, er hringar höfuð og háls.

Merkið er ætlað fyrir almenna sápu.

Samkv. tilk. dags. 23. maí 1903, er merkið skrásett í London 5. sept. 1903, 47. flokki, fyrir sömu vörutegund.

Tilkynt 22. mars 1917, kl. 5 síðd. af Lever Brothers, Limited, sápugerðarmönnum, Port Sunlight, Englandi, og skrásett 30. s. m.

Lýsing á merkinu:

153

Á hnetti, sem á eru dregin lengdar- og breiddarstig, situr kvenmaður með slegið hár. Vinstri hendi styður hún á hnöttinn, en sú hægri hvílir á hnje hennar. Fyrir ofan kvenmannsmyndina standa í boga orðin: VELVET SKIN SOAP.

Merkið er ætlað fyrir allar tegundir af handsápu, ilmsápu, ilmvötn og önnur ilmefti til andlits- og handþvotta.

Samkv. tilk. dags. 6. apríl 1900, er merkið skrásett í London 10. s. m., 48. flokki, fyrir ofangreindar vörutegundir, og sú skrásetning síðan endurnýjuð 7. júní 1914.

Skrás. 1917 nr. 8.

Tilkent 22. mars 1917, kl. 5 síðd. af sömu, og skrásett 30. s. m.

Lýsing á merkinu:

Orðið:

LIMELIGHT

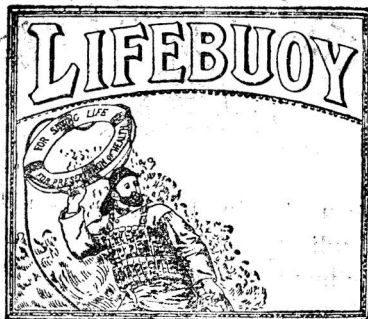
Merkið er ætlað fyrir kerti, almenna sápu, línsterkju, blákkju og aðrar efnasamsetningar til þvotta, — þó ekki þar með talin olía til lýsingar, hitunar eða áburðar, eða aðrar vörur líkrar tegundar nje heldur eldspítur.

Orðið LIMELIGHT skal nota sem sjerstakt tilbúið heiti fyrir áður nefndar vörutegundir.

Samkv. tilk. dags. 28. febr. 1898, er merkið skrásett í London 13. maí s. á., 47. flokki, fyrir sömu vörutegundir, og skrásetningin síðan endurnýjuð 28. febr. 1912.

Skrás. 1917 nr. 9.

Tilkent 22. mars 1917, kl. 5 síðd. af sömu, og skrásett 30. s. m.

Ferhyrningur. Neðst í honum, til vinstri handar, er mynd af sjómanni í hlífðarfötum og björgunarvesti. Í hægri hendi heldur hann uppi yfir sjer björgunarhring, sem á eru lettuð orðin: For saving life. — For preservation of health. Úr björgunarhringnum liggur lína, sem hönkuð er upp, og heldur maðurinn á hönkinni í vinstri hendi. Fyrir ofan björgunarhringinn, uppi undir umgerð merkisins, stendur með stórum stöfum, í feldi, er nær þvert yfir um merkið, orðið: LIFEBUOY.

Merkið ætlað fyrir almenna sápu, kerti, línsterkju, blákku og aðrar efna-samsetningar til þvotta, — þó ekki þar með taldar eldspítur eða aðrar þesskonar vörur.

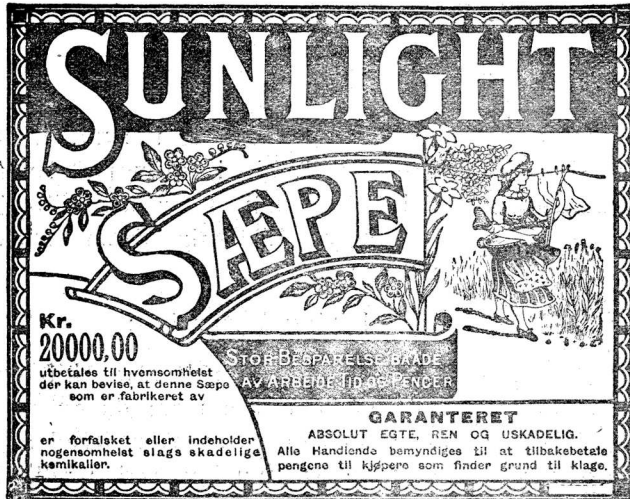
Samkv. tilk. dags. 13. apríl 1894, er merkið skrásett í London 7. sept. s. á, 47. flokki, fyrir áður tilgreindar vöruhegundir, og skrásetning þess síðan endurnýjuð 13. apríl 1908.

Skrás. 1917 nr. 10.

Tilkynt 20. apríl 1917, kl. 5 síðdegis, af Lever Brothers Limited, sápu-gjörðarmönnum, Port Sunlight, Englandi, og skrásett 18. maí s. á.

Lýsing á merkinu:

153

Rjetthyrndur ferhy ningur með skreyttri umgjörð Efst í honum, uppi undir umgjörð hans, stendur með stórum, hvítum bókstöfum í svörtum feldi, er nær þvert yfir um merkið, orðið: SUNLIGHT Þar fyrir neðan stendur í bogadregnum, hvítum feldi orðið: Sæpe. Fyrir ofan og neðan þann feld, til vinstri og hægri handar, sjást blóm, en hægri megin við feldinn er mynd af kvenmanni, er heldur á körfu með þvotti í. Fyrir neðan hinn bogadregna feld með orðinu Sæpe standa í mjóum, svörtum feldi, hringbeygðum á hægri enda, orðin: Stor Bespærelse baade av Arbeide, Tid og Penge

Merkið er samkv. tilk. dags. 3. mars 1916, skrásett í London 10. jan. 1917, 47. flokki, fyrir allskonar sápur, kerti, línsterkju og blákkju.

Skrás. 1917 nr. 11.

MONKEY BRAND

LES fyrir sögnina vandlega
aður en þú notar hana.
Tilbúðin í Port Sunlight fyrir
BENJAMIN BROOKE & COMPANY
LIMITED.

Á SKITNAR HENDUR,
Stál-, járn-, látuna- og kopar ker,
eldstór, marmara, myndastyttur, gólf
og yfir höfuð til að hreinsa alla
innan húsumun!
EYÐIR RYÐI, ÖHREINKU,
BLETTUM O.S. FRV.

Til að hreinsa, þvo, núa og fægja:
MÁLMA, MARMARA,
MÁLVERK, HNÍFAPÖR, POTTA,
VÉLAR, GLASVÖRUR,
LEIRVÖRUR,
GLUGGA, OLÍUDÚKA, BADKER,
KOPARILÁT.
Til að þvo úr og hreinsa diskana og
öll eldhúsgögn.

✠ 1982a—Iceland,

Tilkent 21. maí 1917, kl. 6 síðd., af Lever Brothers Limited, sápuvirkjunarmönnum, Port Sunlight, Englandi, fyrir hönd Benjamin Brooke & Company Limited, sama staðar, og skrásett 23. s. m.

Lýsing á merkinu:

Aflangt merki, sem skift er í 4 reiti. Uppi yfir efsta reitnum standa orðin: Monkey Brand. Í næst efsta reitnum er mynd af apa, sem heldur á steikarapönnu í vinstri hendi. Hægra megin við apa-myndina eru leturð orðin: »Brooke's Sápá« og þar fyrir neðan með feitara letri: »MONKEY BRAND«. Í hinum þremur reitunum eru ýmsar leiðbeiningar á íslensku um notkun þeirra vara, er skrásetningin nær til.

Merkið, sem samkv. tilk. dags. 17. apr. 1916 er skrásett í London 9. ág. s. á., 50. flokki, er ætlað fyrir allskonar sápur, þar með talið fágunaarsápur, fágunaarduft og fágunaarvökva, kerti, línsterkju, blákkju og aðrar líkar efnasamsetningar til þvotta.

Skrás. 1917, nr. 12.

153

Tilkynt 5. septbr. 1917, kl. 1 síðd, af Aitken, Melrose & Co., Limited, heildsölum Edinburgh Skotlandi, og skrásett 12. s. m.

Lýsing á merkinu:

Orðið »MELROSE«, sem stendur undir byggingu, sem er mynd af Melrose Abbey.

Merkið, sem skrásett er í London 21. nóv. 1916 samkv. tilk. dags. 17. ág. s. á., 42. flokki, er ætlað fyrir te, kaffi og kakao, og er orðið »Melrose« sjerstakt tilbúið heiti fyrir þessar vörutegundir.

A árinu hefur vörmerki nr. 2 — 1907 (Det Danske Petroleums Aktieselskab) verið *endurnýjað* samkv. 10. gr vörumerkjaganna, og *afmáð* hefur verið úr vörumerkjaskránni samkv. 12. gr sömu laga nr. 1 — 1907 (Jul Zacharias). Synjað var um skrásetning 2 merkja samkv. 5. gr. 5.

Skrifstofu vörumerkjaskráritarans í Reykjavík, 31. des. 1917.

Styrkur úr landssjóði.

14. gr. A. b. 2.

1. október veitti stjórnarráðið af bráðabirgðauppbót þeirri, sem veitt er með 14. gr. A. b. 2 fjárlaganna, eftirnefndum prestaköllum þessar upphæðir:

1.	Torfastaðaprestakall	...	kr.	400.00
2.	Mosfellsprestakall í Mosfellssveit	...	—	225.00
3.	Reynivallaprestakall	...	—	175.00
4.	Lundarprestakall	...	—	600.00
5.	Miklaholtsprestakall	...	—	300.00
6.	Hjarðarholtsprestakall	...	—	240.00
7.	Sandaprestakall	...	—	425.00
8.	Dýrafjarðarþingaprestakall	...	—	425.00
9.	Bægisárprestakall	...	—	450.00
10.	Laufásprestakall	...	—	60.00
11.	Grenivíkurstakall	...	—	200.00

Samtals kr. 3500.00

14. gr. A. b. 3.

5000 kr. af fje því fyrir árið 1917, er ræðir um í 14. gr. A. b. 3 fjárlaganna 1916 og 1917, 1200 kr. af vöxtum Prestsekknasjóðs og vöxtum af svonefndum Argjaldasjóði, að upphæð 90 kr., samtals kr. 6290.00, hefir verið úthlutað eins og hjer segir, og var úthlutun sú samþykkt, að því er snertir landssjóðsstyrkinn, með brjefi stjórnarráðsins, dags. 30. júní:

I. Uppgjafaprestar:

1.	Gísli Kjartansson	...	kr.	240.00
2.	Jón Ó. Magnússon	...	—	150.00
3.	Ólafur Stephensen	...	—	150.00
4.	Páll Sivertsen	...	—	120.00
5.	Stefán Stephensen	...	—	170.00
6.	Tómas Björnsson	...	—	100.00

II. Prestaekkkjur:

1.	Anna J. Kristjánsdóttir frá Þóróddsstað	...	kr.	100.00
2.	Anna Vilhjámsdóttir frá Stað í Grindavík	...	—	100.00
3.	Ásta Þórarinsdóttir frá Grenjaðarstað	...	—	100.00
4.	Ástríður Petersen frá Svalbarði	...	—	120.00
5.	Auður Gísladóttir frá Hólum	...	—	80.00
6.	Bergljót Blöndal frá Hvammi í Laxárdal	...	—	120.00
7.	Björg Einarsdóttir frá Undirfelli	...	—	100.00

8.	Guðlaug M. Jónsdóttir frá Hjarðarholti...	kr. 110.00
9.	Guðríður Jónsdóttir frá Asi ...	— 90.00
10.	Guðríður Pálsdóttir frá Asum ...	— 100.00
11.	Guðríður Pjetursdóttir frá Höfða ...	— 50.00
12.	Guðrún Björnsdóttir frá Sauðanesi ...	— 120.00
13.	Guðrún B. Gísladóttir frá Staðarhólsþingum ...	— 50.00
14.	Guðrún Jóh. Jóhannesdóttir frá Bergstöðum ...	— 240.00
15.	Guðrún H. Jónsdóttir frá Vallarnesi ...	— 100.00
16.	Guðrún S. Jónsdóttir frá Kolfreyjustað ...	— 50.00
17.	Guðrún Ólafsdóttir frá Otrardal ...	— 240.00
18.	Guðrún Pjetursdóttir frá Görðum á Alftanesi ...	— 50.00
19.	Guðrún Torfadóttir frá Hólmum ...	— 50.00
20.	Guðrún Þorsteinsdóttir frá Þingmúla ...	— 155.00
21.	Halldóra Vigfúsdóttir frá Breiðabólstað í Vesturhópi ...	— 110.00
22.	Hansína S. Þorgrímsdóttir frá Þingeyraklaustri ...	— 100.00
23.	Helga Arnadóttir frá Skarðsþingum...	— 60.00
24.	Helga Ketilsdóttir frá Stað í Grindavík ...	— 80.00
25.	Jóhanna Soffía Jónsdóttir frá Viðvík ...	— 140.00
26.	Ingunn Loftsdóttir frá Desjarmýri ...	— 50.00
27.	Kamilla S. Briem frá Hruna...	— 90.00
28.	Kristín Pjetursdóttir frá Valþjófsstað ...	— 150.00
29.	Kristín Sveinbjarnardóttir frá Holti...	— 50.00
30.	Kristín Thorlacius frá Saurbæ í Eyjafirði ...	— 70.00
31.	Lilja Ólafsdóttir frá Breiðabólstað á Skógarströnd ...	— 150.00
32.	Margrjet Erlendsdóttir frá Stafafelli ...	— 50.00
33.	Margrjet A. Þórðardóttir frá Gaulverjabæ ...	— 70.00
34.	Metta Einarsdóttir frá Stafafelli ...	— 100.00
35.	Ragnheiður Jónsdóttir frá Vestmannaeyjum ...	— 50.00
36.	Ragnheiður Magnúsdóttir frá Stað í Steingrímsfirði ...	— 100.00
37.	Ragnheiður Pálsdóttir frá Tjörn á Vatnsnesi ...	— 100.00
38.	Ragnhildur Gísladóttir frá Eyvindarhólum ...	— 100.00
39.	Ragnhildur Metúsalemsdóttir frá Hjaltastað ...	— 100.00
40.	Rannveig Gísladóttir frá Sauðlauksdal ...	— 135.00
41.	Sesselja Þórðardóttir frá Skinnastað ...	— 80.00
42.	Sigríður Jónasdóttir frá Melstað ...	— 100.00
43.	Sigríður Metúsalemsdóttir frá Staðarbakka ...	— 70.00
44.	Sigríður Ólafsdóttir frá Möðruvallaklaustri ...	— 70.00
45.	Steinunn Eiríksdóttir frá Þingmúla...	— 100.00
46.	Steinunn Jakobsdóttir frá Suðurdalapingum ...	— 150.00
47.	Steinunn Pjetursdóttir frá Arnesi ...	— 50.00
48.	Steinunn Sivertsen frá Útskálum ...	— 150.00
49.	Valgerður Jónsdóttir frá Völlum...	— 100.00
50.	Vigdís Einarsdóttir frá Stað í Grunnavík ...	— 120.00
51.	Vilhelmina Steinsen frá Arnesi ...	— 120.00
52.	Þórey Bjarnadóttir frá Staðarbakka ...	— 200.00
53.	Puríður Kjartansdóttir frá Hofi í Vopnafirði ...	— 70.00

Samtals kr. 6290.00

14. gr. B. XII. I.

Með brjefi, dags. 24. ágúst, skifti stjórnarráðið styrk þeim, er veittur er fyrir árið 1917 með fjárlaganna 14. gr. B. XII. I. milli eftirnefndra barnaskóla, svo sem hjer segir:

1.	Barnaskólinn í Reykjavík		kr.	6000.00
2.	_____ í Hafnarfirði		—	1100.00
3.	_____ á Ísafirði		—	1200.00
4.	_____ á Akureyri		—	1100.00
5.	_____ á Seyðisfirði		—	600.00
6.	_____ í Gerðum		—	500.00
7.	_____ í Miðneshreppi		—	375.00
8.	_____ á Vatnsleysuströnd		—	325.00
9.	_____ í Keflavík		—	500.00
10.	_____ í Garðahreppi		—	325.00
11.	_____ í Hafnahreppi		—	275.00
12.	_____ í Grindavík		—	450.00
13.	_____ á Eyrarbakka		—	550.00
14.	_____ á Stokkseyri		—	550.00
15.	_____ á Eystri-Sólheimum		—	250.00
16.	_____ í Litla-Hvammi		—	295.00
17.	_____ á Deildará		—	300.00
18.	_____ í Vík og Reynishverfi		—	425.00
19.	_____ á Djúpavogi		—	350.00
20.	_____ í Búðarporpi á Fáskrúðsfirði		—	475.00
21.	_____ á Eskifirði		—	500.00
22.	_____ í Nesporpi í Norðfirði		—	525.00
23.	_____ í Bakkagerði í Borgarfirði		—	400.00
24.	_____ í Vopnafirði		—	425.00
25.	_____ á Húsavík		—	500.00
26.	_____ í Grímsey		—	200.00
27.	_____ í Ólafsfirði		—	450.00
28.	_____ á Siglufirði		—	550.00
29.	_____ á Sauðárkróki		—	500.00
30.	_____ á Blönduósi		—	325.00
31.	_____ í Aðalvík		—	400.00
32.	_____ á Hesteyri		—	300.00
33.	_____ í Tröð í Alftafirði		—	400.00
34.	_____ í Hnífsdal		—	450.00
35.	_____ í Bolungarvík		—	500.00
36.	_____ á Suðureyri í Súgandafirði		—	425.00
37.	_____ á Flateyri		—	450.00
38.	_____ á Þingeyri		—	500.00
39.	_____ á Bíldudal		—	450.00
40.	_____ á Eyrum (Patreksfirði)		—	450.00
41.	_____ í Flatey á Breiðafirði		—	430.00
42.	_____ í Stykkishólmi		—	550.00

43.	Barnaskólinn á Helliðssandi	—	475.00
44.	— í Ólafsvík	—	500.00
45.	— í Borgarnesi	—	425.00
46.	— á Akranesi	—	575.00
47.	— í Mýrarhúsum og Viðey	—	500.00
48.	— á Bjarnastöðum	—	400.00
49.	— í Vestmannaeyjum	—	575.00
50.	— í Hrísey	—	275.00
51.	— í Óslandshlíð	—	225.00
52.	— á Búðareyri í Reyðarfirði	—	425.00

Samtals kr. 30000.00

14. gr. B. XII. 2.

Samkvæmt fjárlögum 1916 og 1917 var með bræfum stjórnarráðsins, dags. 23. ágúst, 14. nóv. og 31. des., veittur þessi styrkur til fænkenslu fyrir árið 1917:

I. Skaftafellssýsla:

1.	Hörgslandshreppur	kr.	200.00
2.	Kirkjubæjarhreppur	—	200.00
3.	Leiðvallahreppur	—	75.00
4.	Alftavershreppur	—	75.00
5.	Skaftártunguhreppur	—	50.00
6.	Hvammshreppur	—	145.00
7.	Bæjarhreppur	—	145.00
8.	Nesjahreppur	—	145.00
9.	Mýrahreppur	—	140.00
10.	Borgarhafnarhreppur	—	70.00
11.	Hofshreppur	—	140.00
			kr. 1385.00

II. Rangárvallasýsla:

1.	Ásahreppur	kr.	200.00
2.	Holtahreppur	—	170.00
3.	Landmannahreppur	—	170.00
4.	Rangárvallahreppur	—	150.00
5.	Hvolhreppur	—	200.00
6.	Fljótshlíðahreppur	—	200.00
7.	Vestur-Landeyjahreppur	—	175.00
8.	Austur-Landeyjahreppur	—	175.00
9.	Vestur-Eyjafjallahreppur	—	175.00
10.	Austur-Eyjafjallahreppur	—	180.00
			kr. 1795.00

III. Árnessýsla:

1.	Selvogshreppur...	kr.	75.00
2.	Ölfushreppur ...	—	200.00
3.	Pingvalla- og Grafningsfræðsluhjæð	—	100.00
4.	Grímsneshreppur ...	—	125.00
5.	Hrunamaunahreppur ...	—	75.00
6.	Skeiðahreppur ...	—	150.00
7.	Villingaholtshreppur ...	—	150.00
8.	Gaulverjabæjarhreppur ...	—	140.00
9.	Hraungerðishreppur ...	—	100.00
10.	Sandvíkurhreppur ...	—	100.00
11.	Stokkseyrarhreppsfræðsluhjæð	—	125.00
12.	Laugardalshreppur...	—	100.00
			kr. 1440.00

IV. Kjósarsýsla:

1.	Mosfellshreppur...	—	140.00
2.	Kjalarneshreppur ...	—	175.00
3.	Kjósarhreppur ...	—	100.00
			kr. 415.00

V. Mýra- og Borgarfjarðarsýsla:

1.	Reykholtsdals- og Hálsahreppsfræðsluhjæð	kr.	175.00
2.	Lundareykjadals- og Skorradalsfræðsluhjæð	—	100.00
3.	Andakílsahreppur ...	—	75.00
4.	Hvalfjarðarstr.- Leirár- og Skilmannahr.fræðsluhjæð	—	150.00
5.	Innri-Akraneshreppur ...	—	150.00
6.	Hvítársíða ...	—	30.00
7.	Norðurárdalur ...	—	50.00
8.	Stafholtstungur ...	—	100.00
9.	Borgarhreppur ...	—	200.00
10.	Þverárhliðarhreppur ...	—	45.00
			kr. 1075.00

Snæfellsness- og Hnappadalssýsla:

1.	Skógarstrandarhreppur...	—	100.00
2.	Helgafellssveit ...	—	150.00
3.	Eyrarsveit ...	—	400.00
4.	Fróðárhreppur ...	—	140.00
5.	Staðarsveit ...	—	140.00

6.	Eyjahreppur	kr.	50.00
7.	Miklaholtshreppur	—	100.00
			kr. 1080.00

VII. Dalasýsla:

1.	Hörðudalshreppur	kr.	50.00
2.	Miðdalshreppur	—	150.00
3.	Haukadalshreppur	—	40.00
4.	Laxárdalshreppur	—	175.00
5.	Hvammshreppur	—	200.00
6.	Fellsstrandarhreppur	—	175.00
7.	Saurbæjarhreppur	—	100.00
			kr. 890.00

VIII. Barðastrandarsýsla:

1.	Geirdalshreppur	kr.	100.00
2.	Reykholahreppur	—	125.00
3.	Tálknafjarðarhreppur	—	200.00
4.	Flateyjarhreppsfræðsluhjæði	—	200.00
5.	Dalahreppur	—	100.00
			kr. 725.00

IX. Ísafjarðarsýsla:

1.	Auðkúluhreppur	kr.	200.00
2.	Pingeyrarhreppur	—	200.00
3.	Mýrahreppur	—	200.00
4.	Mosvallahreppur	—	400.00
5.	Skutilsfjarðarfræðsluhjæði	—	175.00
6.	Seyðisfjarðarfræðsluhjæði (Súðavíkurhr.)	—	120.00
7.	Ögurhreppur	—	50.00
8.	Reykjarfjarðarhreppur	—	100.00
9.	Nauteyrarhreppur	—	100.00
10.	Snæfjallahreppur	—	75.00
			kr. 1620.00

X. Strandasýsla:

1.	Kirkjubólshreppur	kr.	65.00
2.	Arneshreppur	—	200.00
			kr. 265.00

XI. Húnavatnssýsla:

1.	Vindhælishreppur	kr.	300.00
2.	Engihlíðarhreppur	—	120.00
3.	Bólstaðarhlíðarhreppur... ..	—	125.00
4.	Svínavatnshreppur	—	75.00
5.	Torfalækjarhreppur	—	150.00
6.	Sveinsstaðahreppur... ..	—	150.00
7.	Ashreppur	—	140.00
8.	Þorkelshólshreppur... ..	—	150.00
9.	Þverárhreppur	—	150.00
10.	Kirkjuhvammshreppur	—	140.00
11.	Fremri-Torfastaðahreppur... ..	—	60.00
12.	Staðarhreppur	—	140.00
			kr. 1700.00

XII. Skagafjarðarsýsla:

1.	Holtshreppur	kr.	150.00
2.	Haganeshreppur	—	100.00
3.	Fellshreppur	—	100.00
4.	Hcfshreppur	—	200.00
5.	Hólahreppur	—	100.00
6.	Viðvíkurhreppur	—	150.00
7.	Akrahreppur	—	175.00
8.	Skefilstaðahreppur	—	150.00
9.	Rípurhreppur	—	150.00
10.	Skarðshreppur	—	100.00
11.	Staðarhreppur	—	125.00
			kr. 1500.00

XIII. Eyjafjarðarsýsla:

1.	Öngulstaðahreppur... ..	kr.	200.00
2.	Saurbæjarhreppur	—	200.00
3.	Hrafnagilshreppur	—	150.00
4.	Glæsibæjarhreppur	—	350.00
5.	Öxnadalshreppur	—	100.00
6.	Arnarneshreppur	—	175.00
7.	Svarfaðardalshreppur	—	375.00
8.	Arskógshreppur	—	125.00
			kr. 1675.00

XIV. Þingeyjarsýsla:

1.	Svalbarðsstrandarhreppur	kr.	150.00
2.	Grýtubakkahreppur	—	200.00

3.	Hálshreppur	kr.	100.00
4.	Skútustaðahreppur... ..	—	100.00
5.	Reykðælahreppur	—	50.00
6.	Aðaldælahreppur	—	175.00
7.	Tjörneshreppur... ..	—	170.00
8.	Bárðdælahreppur	—	50.00
9.	Flateyjarhreppur	—	75.00
10.	Kelduneshreppur	—	75.00
11.	Axarfjarðarhreppur	—	50.00
12.	Fjallahreppur	—	50.00
13.	Presthólahreppur	—	150.00
14.	Svalbarðshreppur	—	75.00
15.	Sauðaneshreppur	—	100.00
			kr. 1570.00

XV. Norður-Múlasýsla:

1.	Skeggjastaðahreppur	kr.	140.00
2.	Vopnafjarðarfræðsluhjærað... ..	—	140.00
3.	Jökuldalshreppur	—	175.00
4.	Hlíðarhreppur	—	125.00
5.	Hróarstunguhreppur	—	125.00
6.	Fellahreppur	—	125.00
7.	Fljótisdalshreppur	—	150.00
8.	Hjaltastaðahreppur	—	120.00
9.	Seyðisfjarðarhreppur	—	130.00
			kr. 1230.00

Suður-Múlasýsla:

1.	Skriðdalshreppur	kr.	55.00
2.	Vallahreppur	—	100.00
3.	Eiðahreppur	—	125.00
4.	Mjóafjarðarhreppur	—	150.00
5.	Reyðarfjarðarhreppur	—	100.00
6.	Breiðdalshreppur	—	200.00
7.	Geithellnahreppur	—	150.00
8.	Beruneshreppur	—	100.00
9.	Helgustaðahreppur... ..	—	100.00
10.	Stöðvarhreppur... ..	—	100.00
11.	Norðfjarðarhreppsfræðsluhjærað	—	75.00
12.	Fáskrúðsfjarðarhreppsfræðsluhjærað	—	300.00
			kr. 1555.00
			Samtals kr. 19920.00

14. gr. B. XIII. a.

Með brjefi stjórnarráðsins, dags. 25. ágúst, var eftirnefndum unglingaskólum veittur styrkur fyrir árið 1917 svo sem hjer segir af fje því, er ætlað er slíkum skólum í 14. gr. B. XIII. a. fjárlaganna:

1.	Pykkvabæjarskóla...	kr.	400.00
2.	Húsavíkurskóla ...	—	700.00
3.	Vopnafjarðarskóla...	—	400.00
4.	Sauðárkróksskóla ...	—	500.00
5.	Akranesskóla ...	—	400.00
6.	Siglufjarðarskóla ...	—	400.00
7.	Hvammstangaskóla ...	—	950.00
8.	Eyrbakkaskóla ...	—	300.00
9.	Heydalsárskóla ...	—	400.00
10.	Skógaskóla í Fnjóskadal...	—	350.00
11.	Stykkishólmsskóla ...	—	600.00
12.	Bakkagerðisskóla í Borgarfirði ...	—	500.00
13.	Skútustaðaskóla ...	—	100.00
14.	Hjarðarholtsskóla ...	—	700.00
15.	Víkurskóla ...	—	400.00
16.	Keflavíkurskóla ...	—	400.00
17.	Núpaskóla í Dýrafirði ...	—	1900.00
18.	Seyðisfjarðarskóla...	—	1500.00
19.	Ísafjarðarskóla ...	—	1500.00
20.	Hvítárbyggðarskóla...	—	2100.00

Samtals kr. 14500.00

Landssjóðstillag til sýsluvega.

22. maí úthlutaði stjórnarráðið fje því, sem veitt er fyrir yfirstandandi ár til akfærra sýsluvega í 13. gr. B. VI. fjárlaganna, sbr. reglugjörð 3. janúar 1916, svo sem hjer segir:

1.	Til sýsluvegar um Sveinsstaðahrepp í Húnav.sýslu	kr.	700.00
2.	Til sýsluvegar um Ashrepp í Húnavatnssýslu ...	—	1100.00
3.	Til Laugardalsvegar í Arnassýslu ...	—	500.00
4.	Til sýsluvegar í Gnúpverjahreppi í Arnassýslu ...	—	700.00
5.	Til Eiðavegar í Suður-Múlasýslu ...	—	1000.00
6.	Til Breiðdalsvegar í Suður-Múlasýslu ...	—	500.00
7.	Til Reykjadalavegar í Suður-Pingeyjarsýslu ...	—	3000.00
8.	Til sýsluvegar um Skarðstrandahrepp í Dalasýslu	—	1000.00
9.	Til sýsluvegar um Skilmannahrepp í Borgarfj.s. ...	—	1000.00
10.	Til Svarfaðardalsvegar í Eyjafjarðarsýslu ...	—	1500.00
11.	Til sýsluvegar um Arnarneshreppi í Eyjafj.sýslu	—	200.00

12.	Til sýsluvegar um Mosfellsdal í Kjósarsýslu	kr.	1500.00
13.	Til sýsluvegar frá Vogastapa til Grindavíkur í Gullbringusýslu	—	6400.00
Samtals kr.			19100.00

16. gr. 2.

Samkvæmt fjárlögum fyrir árin 1916 og 1917, 16. gr. 2, var veittur þessi styrkur árið 1917 til búnaðarfelaga:

I. Skaftafellssýsla:

		Dagsverk	Kr. a.
1.	Búnaðarfelag Bæjarhrepps	725	67 63
2.	Öræfinga	956	89 18
3.	Borgarhafnarhrepps	953	88 90
4.	Búnaðarfelagið »Afturelding« í Nesjahrepps ...	332	30 97
5.	Búnaðarfelag Mýrahrepps	1505	140 41
6.	Hvammshrepps	2539	236 87
7.	Dyrhólahrepps... ..	3122	291 25
8.	Hörgslandshrepps	1747	162 98
9.	Hörgslands- og Kirkjubæjarhreppa	2966	276 70
10.	Alftavershrepps	964	89 94
11.	Framfarafelag Leiðvallarhrepps	1187	110 74
Samtals		16996	1585 57

II. Rangárvallasýsla:

		Dagsverk	Kr. a.
1.	Búnaðarfelag Merkurþæja	807	75 29
2.	Austur-Eyjafjalla	2308	215 32
3.	Austur-Landeyjahrepps	955	89 09
4.	Vestur Landeyjahrepps	1995	186 12
5.	Holtamanna	3463	324 00
6.	Asólfsskálasóknar	1026	95 72
7.	Hvolhrepps	1714	159 90
8.	Fljótshlíðarhrepps	4505	420 30
9.	Rangvellinga	1194	111 40
10.	Landmannahrepps... ..	1196	111 58
Samtals		19173	1788 72

III. Arnessýsla:

		Dagsverk	Kr. a.
1.	Búnaðarfelag Skeiðahrepps	4259	397 33
2.	———— Gnúpverjahrepps	5058	471 88
3.	———— Sandvíkurhrepps	871	81 26
4.	———— Eyrarbakkaahrepps	3314	309 17
5.	———— Stokkseyrarhrepps	864	80 61
6.	———— Grímsneshrepps	3777	352 37
7.	———— Biskupstungnahrepps	3235	301 81
8.	———— Villingaholtshrepps	2108	196 67
9.	———— Hraungerðishrepps	1588	148 15
10.	———— Hrunamannahrepps	4239	395 47
11.	———— Gaulverjabæjarhrepps... ..	2661	248 26
12.	———— Laugardalshrepps	1602	149 45
13.	———— Grafningshrepps	249	23 23
14.	———— Þingvallahrepps	1089	101 60
15.	Jarðabótafjelag Ölfushrepps	1773	165 40
Samtals		36687	3422 66

IV. Gullbringu- og Kjósarsýsla:

		Dagsverk	Kr. a.
1.	Búnaðarfelag Seltjarnarneshrepps	1306	121 84
2.	———— Mosfellssveitar... ..	942	87 88
3.	———— Kjalarneshrepps	1319	123 06
4.	———— Kjósarhrepps	2433	226 99
5.	———— Garðahrepps	2615	243 96
6.	Jarðabótafjelag Bessastaðahrepps... ..	953	88 90
Samtals		9568	892 63

V. Reykjavík:

		Dagsverk	Kr. a.
1.	Jarðræktarfelag Reykjavíkur	4366	407 32

VII. Borgarfjarðar- og Mýrasýsla:

		Dagsverk	Kr. a.
1.	Búnaðarfelag Leirár- og Melahrepps	1554	144 98
2.	———— Strandahrepps	2138	199 45
3.	———— Skorradalshrepps	966	90 12
4.	———— Andakílshrepps	3105	289 67
5.	———— Skilmannahrepps	492	45 90
6.	———— Innri-Akraneshrepps	1301	121 38

		Dagsverk	Kr. a.
7.	Búnaðarfelag Reykholtisdalshrepps	2981	278 11
8.	———— Hálshrepps	961	89 66
9.	———— Lundareykjadalshrepps	1818	169 61
10.	———— Þverárhliðarhrepps	2102	196 11
11.	———— Stafholtstungnahrepps	2020	188 46
12.	———— Borgarhrepps	2595	242 10
13.	———— Norðurárdalshrepps	210	19 59
14.	———— Hvítársíðuhrepps	2073	193 40
15.	———— Hraunhrepps	1666	155 43
Samtals		25982	2423 97

VII. Snæfellsness- og Hnappadalssýsla:

		Dagsverk	Kr. a.
1.	Búnaðarfelag Helgafellssveitar	640	59 71
2.	———— Skógarstrandarhrepps... ..	353	32 93
3.	———— Eyrarsveitar	279	26 03
4.	———— Eyjahrepps... ..	850	79 30
5.	———— Staðarsveitar	432	40 30
6.	———— Kolbeinsstaðahrepps	1423	132 75
7.	———— Miklaholtshrepps	907	84 62
8.	———— Breiðuvíkurepps... ..	215	20 06
9.	———— Neshrepps innan Ennis (Ólafsvík- ur- og Fróðárhrepps)	233	21 74
Samtals		5332	497 44

VIII. Dalasýsla:

		Dagsverk	Kr. a.
1.	Búnaðarfelag Laxárdalshrepps	2089	194 88
2.	———— Miðdalshrepps	4246	396 12
3.	———— Fellsstrandarhrepps	1003	93 58
4.	———— Hvammshrepps	1161	108 32
5.	———— Haukadalshrepps	1241	115 78
6.	———— Saurbæjarhrepps	625	58 31
7.	———— Hörðudalshrepps	1896	176 89
Samtals		12261	1143 88

IX. Barðarstrandarsýsla:

		Dagsverk	Kr. a.
1.	Búnaðarfelag Geiradalshrepps	630	58 78
2.	———— Suðurfjarðahrepps... ..	994	92 74
3.	———— Reykjaness... ..	220	20 52
Samtals		1844	172 04

X. Ísafjarðarsýsla:

		Dagsverk	Kr. a.
1.	Búnaðarfelag Mýrahrepps	374	34 89
2.	———— Mosvallahrepps	835	77 90
3.	———— Reykjarfjarðarhrepps	282	26 31
4.	———— Nauteyrarhrepps	1133	105 70
5.	———— Grunnavíkurhrepps	264	24 63
6.	———— Sljettuhrepps	395	36 85
Samtals		3283	306 28

XI. Strandasýsla:

		Dagsverk	Kr. a.
1.	Búnaðarfelag Bæjarhrepps	1160	108 23
2.	———— Kirkjubóls- og Fellshreppa	1174	109 53
3.	———— Hrófbergshrepps	1069	99 73
4.	———— Kaldrananeshrepps	515	48 05
5.	———— Óspakseyrarhrepps	536	50 00
Samtals		4454	415 54

XII. Húnavatnssýsla:

		Dagsverk	Kr. a.
1.	Búnaðarfelag Bólstaðarhlíðarhrepps	2333	217 66
2.	———— Þverárhrepps	1305	121 75
3.	———— Áshrepps	2301	214 67
4.	———— Kirkjuhvammshrepps	1836	171 29
5.	———— Sveinsstaðahrepps	410	38 25
6.	———— Engihlíðarhrepps	911	84 99
7.	———— Svínavatnshrepps	1522	142 00
8.	———— Staðarhrepps	722	67 36
9.	———— Vindhælishrepps	2445	228 10
10.	———— Fremri-Torfastaðahrepps	625	58 31
11.	———— Ytri-Torfastaðahrepps	608	56 72
12.	———— Þorkelshólshrepps	1088	101 51
13.	———— Torfalekjarhrepps	1655	154 40
14.	———— Blönduóss	404	37 69
Samtals		18165	1694 70

XIII. Skagafjarðarsýsla:

		Dagsverk	Kr. a.
1.	Búnaðarfelag Akrahrepps	813	75 85
2.	———— Seyluhrepps	361	33 68

		Dagsverk	Kr. a.
3.	Búnaðarfelag Staðarhrepps	715	66 71
4.	— Viðvíkurhrepps	1047	97 68
5.	— Lýtingsstaðahrepps	2099	195 82
6.	— Hólahrepps	1856	173 15
7.	— Rípurhrepps	537	50 09
8.	— Skefilsstaðahrepps	711	66 34
9.	— Óslandshlíðar	306	28 55
10.	— Hofshrepps	271	25 28
11.	— Fellshrepps	478	44 59
12.	— Skarðshrepps	139	12 97
13.	— Fljótamanna	366	34 14
Samtals		9699	904 85

XIV. Eyjafjarðarsýsla:

		Dagsverk	Kr. a.
1.	Framfarafjelag Öngulstaðahrepps	1928	179 87
2.	— Arnarneshrepps	660	61 58
3.	Búnaðarfelag Þóróddsstaðahrepps (Ólafsfirðinga)	606	56 54
4.	— Svarfdælinga	3395	316 73
5.	— Skriðuhrepps	501	46 74
6.	— Öxnadalshrepps	1405	131 08
7.	Framfarafjelag Glæsibæjarhrepps	1076	100 39
8.	Búnaðarfelag Hrafnagilshrepps	949	88 53
9.	— Árskógshrepps	200	18 66
10.	— Hvanneyrarhrepps	335	31 25
Samtals		11055	1031 37

XV. Akureyri:

		Dagsverk	Kr. a.
1.	Jarðræktarfelag Akureyrar	1158	108 04

XVI. Þingeyjarsýsla:

		Dagsverk	Kr. a.
1.	Búnaðarfelag Ljósavatnshrepps	1283	119 70
2.	— Svalbarðsstrandar	1987	185 37
3.	— Bárðdæla	635	59 24
4.	— Hálshrepps	655	61 11
5.	Framfarafjelag Grýtubakkahrepps	1135	105 89
6.	Búnaðarfelag Suður-Fnjoskdæla	183	17 07
7.	Jarðabótafjelag Skútustaðahrepps	1866	174 08

		Dagsverk	Kr. a.
8.	Jarðabótafjallag Húsavíkur	1943	181 27
9.	———— Aðaldæla	2800	261 22
10.	———— Reykdæla	1747	162 98
11.	Jarðræktarfélagið »Ófeigur« í Reykjahverfi ...	709	66 15
12.	Jarðabótafélag Tjörnesinga	2277	212 42
13.	Framfarafjallag Flateyjarhrepps	352	32 84
14.	Búnaðarfélag Svalbarðshrepps	693	64 65
15.	———— Þórshafnar	1685	157 20
16.	———— Presthólahrepps	1104	103 00
17.	———— Keldhverfinga	318	29 67
18.	———— Axfirðinga	158	14 74
Samtals		21530	2008 60

XVII. Norður-Múlasýsla:

		Dagsverk	Kr. a.
1.	Búnaðarfélag Skeggjastaðahrepps	532	49 63
2.	———— Fellahrepps	930	86 77
3.	———— Hjaltastaðahrepps	327	30 51
4.	———— Vopnafjarðahrepps	369	34 42
5.	———— Fljótsdæla	1568	146 28
6.	———— Borgarfjarðahrepps	1616	150 76
Samtals		5342	498 37

XVIII. Suður-Múlasýsla:

		Dagsverk	Kr. a.
1.	Búnaðarfélag Helgustaðahrepps	733	68 38
2.	———— Hálsþinghár	230	21 46
3.	———— Breiðdæla	870	81 17
4.	———— Beruneshrepps	320	29 86
5.	———— Mjóafjarðahrepps	777	72 49
6.	———— Álftafjarðar	567	52 90
7.	———— Reyðarfjarðar	1500	139 93
8.	———— Vallahrepps	636	59 33
9.	———— Fáskrúðsfjarðar	1849	172 50
Samtals		7482	698 02

	Dagsverk	Kr.	a.
1. Skaftafellssýsla	16996	1585	57
2. Rangárvallasýsla	19173	1788	72
3. Arnessýsla	36687	3422	66
4. Gullbringu- og Kjósarsýsla	9568	892	63
5. Reykjavík	4366	407	32
6. Borgarfjarðar- og Mýrasýsla	25982	2423	97
7. Snæfellsness- og Hnappadalssýsla	5332	497	44
8. Dalasýsla	12261	1143	88
9. Barðastrandarsýsla	1844	172	04
10. Ísafjarðarsýsla	3283	306	28
11. Strandasýsla	4454	415	54
12. Húnavatnssýsla	18165	1694	70
13. Skagafjarðarsýsla	9699	904	85
14. Eyjafjarðarsýsla	11055	1031	37
15. Akureyri	1158	108	04
16. Þingeyjarsýsla	21530	2008	60
17. Norður-Múlasýsla	5342	498	37
18. Suður-Múlasýsla	7482	698	02
Samtals	214377	20000	00

Alls 159 fjelög, dagsverkið 9,33.

Embætti og sýslanir m. m.

2. ágúst var 3. kennara við gagnfræðaskólann á Akureyri, præp. hon. Jónasi Jónas-syni, allramildilegast veitt lausn í náð frá embætti 1. okt. að telja, með eftirlaunum.

20. ágúst var cand. polit. Hjeðinn Valdimarsson skipaður aðstoðarmaður á Hagstofu Íslands, frá 1. sept. að telja.

28. ágúst var fjármálaráðherra Birni Kristjánssyni, samkvæmt umsókn hans, með allrahæstum úrskurði allramildilegast veitt lausn í náð frá ráðherraembættinu.

S. d. var settur bæjarfógeti og alþingismaður Sigurður Eggerz, með allrahæstum úrskurði allramildilegast skipaður fjármálaráðherra Íslands.

30. ágúst var Björn Kristjánsson alþingismaður skipaður bankastjóri við Landsbankann.

31. ágúst var cand. juris Vigfús Einarsson, settur til þess frá 1. sept. að telja, þangað til önnur ráðstöfun yrði gerð, að gegna bæjarfógetaembættinu í Reykjavík.

8. sept. var cand. med. Jón Jóhannesson settur til þess fyrst um sinn, frá 1. s. m. að telja, að gegna hjeradslæknisembættinu í Húsavíkurhjerði.

15. sept. var cand. med. Vilmundur Jónsson settur til þess, fyrst um sinn frá 1. okt. næstkomandi að telja, að gegna hjeradslæknisembættinu í Ísafjarðarhjerði.

25. sept. var sóknarprestur Magnús Jónsson á Ísafirði, skipaður docent við guðfræðisdeild Háskólans frá 1. okt. að telja.

1. okt. var dr. phil. Birni Bjarnasyni veitt lausn frá 1. kennaraembættinu við kennaraskólann í Reykjavík.

S. d. var dr. phil. Ólafur D. Daníelsson skipaður 1. kennari við kennaraskólann í Reykjavík.

S. d. var cand. Sigurður Guðmundsson skipaður 2. kennari við sama skóla.

2. okt. voru þeir alþingismaður Benedikt Sveinsson og Vigfús Guðmundsson frá Engey skipaðir í Verðlagsnefndina, í stað þeirra kaupmanns Arna Eiríkssonar og hagstofustjóra Þorsteins Þorsteinssonar, er höfðu beiðst lausnar frá því að vera í nefndinni.

3. okt. þóknaðist Hans hátign konunginum allramildilegast að fela fjármálaráðherra Sigurði Eggerz að veita forstöðu dóms- og kirkjumáladeild stjórnarráðsins á meðan dóms- og kirkjumálaráðherra Jón Magnússon er fjarverandi í embættisferð til Kaupmannahafnar.

17. okt. var cand. pharm. Sören R. J. Kampmann allramildilegast veitt leyfi til að setja á stofn lyfjabúð í Hafnarfirði og reka þar lyfjaverslun.

Samkvæmt þegnlegum tillögum stjórnarráðsins þóknaðist Hans hátign konunginum allramildilegast 22. okt. að skipa þá:

landlækni Guðmund Björnson, R. af Dbg. og Dbrn.,
docent Bjarna Jónsson frá Vogu,
verkfræðing Jón Þorláksson,
umboðsmann Svein Ólafsson og
sýslumann Guðmund Eggerz

í millipinganefnd, til að taka til íhugunar fossamál landsins, samkvæmt þingsályktun 15. sept. s. á. Guðmundur Björnson er skipaður formaður nefndarinnar.

18. nóv. var sóknarprestinum til Hestþinga, síra Tryggva Þórhallssyni, samkvæmt beiðni hans, veitt lausn frá prestsembætti, frá næstkomandi fardögum að telja, án eftirlauna.

20. nóv. var Georg hjeraðslæknir Georgsson skipaður póstaðgreiðslumaður á Fáskrúðsfirði.

24. nóv. var sóknarprestinum í Suðurdalþingi, síra Jóhannesi L. L. Jóhannssyni, veitt lausn frá prestsembætti frá næstkomandi fardögum að telja, með eftirlaunum.

28. nóv. var yfirjettarmálaflutningsmaður Bogi Brynjólfsson settur til þess fyrst um sinn að gegna sýslumannsembættinu í Árnessýslu, í stað Guðm. sýslumanns Eggerz, sem skipaður hefir verið til að gegna öðrum opinberum störfum.

22. des. var fyrrv. ráðherra Einar Arnórsson allramildilegast skipaður prófessor í laga-deild Háskóla Íslands.

S. d. var sýslumaður í Skaftafellssýslu, Sigurjón Markússon, allramildilegast skipaður sýslumaður í Suður-Múlasýslu frá 1. júní næstk. að telja.

Þann 29. des. var sóknarprestinum til Breiðabólstaðarprestakalls á Skógarströnd, síra Lárusi Halldórssyni, samkvæmt umsókn hans, veitt lausn frá prestsskap sakir vanheilsu, frá næstu fardögum að telja, með eftirlaunum samkv. 18. gr. fjárlaganna.

31. des. skipaði stjórnarráðið yfirjettarmálaflutningsmann Magnús Sigurðsson bankastjóra við Landsbankann, frá 1. janúar 1918 að telja.

S. d. var alþingismaður Benedikt Sveinsson settur bankastjóri við Landsbankann, í stað bankastjóra Björns Sigurðssonar.

Konsúll.

21. mars var bankastjóri Hans Truelson Tofte viðurkendur sænskur vicekonsúll í Reykjavík.

Heiðursgjafir.

Af vöxtum af styrktarsjóðl Kristjáns konungs IX. fyrir árið 1916, hefir stjórnarráðið veitt þeim Birni Sigfússyni bónda á Kornsa í Húnavatnssýslu og Guðmundi Þorbjarnarsyni bónda á Stóra-Hofi í Rangárvallasýslu heiðursgjafir, 160 kr. hvorum, fyrir framúrskarandi dugnað í jarðabótum, byggingum, búpeningsrækt og öðru, er að búnaði lýtur.

Styrkveiting.

Af vöxtum af Styrktarsjóði Friðriks konungs VIII. fyrir árið 1916, hefir stjórnarráðið veitt Árna Einarssyni bónda í Múlakoti í Fljótshlíð, Guðbjörgu A. Þorleifsdóttur húsfrau í Múlakoti í Fljótshlíð og ungmennafjelaginu »Árroðinn« í Kaupangssveit 150 kr. styrk hverju til trjáræktar.

Alþingismaður kosinn óhlutbundinni kosningu.

18. ágúst var Sigurður Stefánsson prestur kosinn alþingismaður fyrir Norður-Ísa-fjarðarsýslu.

Einkarjettur.

2. ágúst þóknaðist Hans hátign konunginum að veita kaupmanni Julius Andreas Hansen Schau Vesturgötu 14 B í Reykjavík einkarjett á Íslandi um 5 ára tímabil á fyrirsögn um lofthitun með afleiðslupípum frá ofnum.

S. d. þóknaðist Hans hátign konunginum að veita Sigurjóni Kristjánssyni vjelstjóra í Reykjavík einkarjett á Íslandi um 5 ára tímabil á tilbúningi á flotvörpu.

THE

OF

THE

THE

THE

THE

THE